ANUL XXII.—No. 383

VINERI 16 IANUARIE 1942

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII"

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor de pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonnement nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI „ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)
BUCUREȘTI—IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Presa de specialitate

Organizarea Corpului Ziariștilor constitue preocuparea unei elite de confrați, cărora li s'a încredințat misiunea de a întocmi un larg proect ce va deveni lege, după ce i se vor aduce perfecționările și complectările dorite de breasla însăși.

Până atunci, discuțiunea este deschisă și fiecare ziarist poate prezinta contribuția lui, oricât de modestă, la un edificiu moral, care va cuprinde profesiunea aceasta atât de nedreptățită în trecut.

Ne-au parvenit îmbucurătoare informațiuni asupra modului cum este concepută schița de proect. Cunoaștem calitățile eminente ale celor șase confrați cari au primit greaua misiune de a face ordine într'un domeniu unde a domnit bunul-plac și unde calificarea profesională a fost adesea făcută prin abuz și ingerință oficială, de fiecare partid politic, în parte. Domnii: Al. Hodoș, Romulus Seișeanu, Dem. Theodorescu, Romulus Dianu, Joldea-Rădulescu și I. P. Prundeni sunt nu numai personalități ale scrisului, dar d-lor cunosc condițiunile de viață a ziariștilor, cunosc infinitele servicii de ordin național pe care presa le aduce Statului Român și suntem siguri că vor căuta să dea presei ceeace de mult i se cuvine, adică o expresiune a recunoașterii meritelor sale, și un rang înalt în rândul celor cari își închină toată viața lor treburilor obștești.

Insă este vorba și despre presa de specialitate, servită tot de ziariști și tot pentru asigurarea interesului național și care fiind răspândită în străinătate — unde este apreciată, cetită și comentată—a adus și aduce foarte adeseori mari foloase economiei naționale, meritând și din partea Statului tot sprijinul.

Modul de apariție a unei publicații este determinat de numeroși factori, între cari factorul material își are, desigur rolul său. Am dori ca în Corpul Ziariștilor să-și afle locul toți redactorii diferitelor sectoare ai specialităților publicisticei noastre. Problema, dealtfel nu va fi rezolvată decât prin încadrarea în Corp a tuturor celor buni, a tuturor celor calificați, indiferent de tirajele lor, indiferent de numărul lor de broșuri anuale. Ce este al presei trebue să rămână în presă. Fiecare să-și afle acolo folosința, ca într'o meserie ospitalieră, față de cei harnici și cinstiți.

Presa a cunoscut fel de fel de musafiri trecători. Experiența ne arată că nici o școală din lume nu pregătește ziariști : ziariști nu pregătește decât munca în redacție, viața de atelier, ca în sculptură, ca în pictură, și ca în toate profesiunile care cer ucenicie. Presa este un învățământ practic și foarte special. Acest lucru nu trebue să scape atențiunii onoratei Comisiuni de valoroși ziariști.

Interesul național, formațiunea redacțională, originea românească, talentul și cultura, sunt elemente care constitue tot atâtea site de selecțiune a elementelor din presă. Incadrarea lor este o operă dificilă, dar se află pe mâini bune, și sperăm că se va face cu toată prevederea și cu toată dreptatea,

„România Petroliferă"

Petrolul românesc

Importanta revistă germană **„Oel und Kohle"** în editorialul ei din 22 Noembrie arată marea însemnătate a vizitei D-nului **I. Marineseu**, Ministrul Economiei Naționale, la Berlin, pentru desvoltarea relațiunilor de comerț între Germania și România, ale căror interese sunt absolut solidare și pe tărâmul economic. Relevând declarațiunile făcute cu această ocazie de către d-l **Funk**, Ministrul Economiei Reichului, în privința petrolului românesc :

„Exploatarea industriei petrolifere românești este inca factorul cel mai important pentru desvoltarea mai departe a relațiunilor economice germano-române. Germania este dispusă ca, pentru un timp indelungat, să preia produsele industriei petrolifere românești; în afară de aceasta, ea va pune la dispoziție, de acord cu guvernul român și cu cercurile economice interesate, conlucrarea sa pentru exploatarea mai departe a acestei industrii și pentru încurajarea mai departe a producției".

„Oel und Kohle" reproduce părerile ziarului nostru asupra importantului aport în această privință a lui „Kontinentale Oel A. G.", precum și asupra contribuției d-lui **I. C. Marinescu** la propășirea petrolului românesc.

*

Această propășire a petrolului românesc — care este astăzi de o însemnătate vitală pentru izbânda noastră—nu trebuie privită, după cum răuvoitorii o fac, ca fiind numai în interesul Germaniei, ci din contră, toate privațiunile pe care le-am îndura prin restricțiunile asupra consumului de produse petrolifere, vor fi un nou aport al populației civile la victoriei.

Din activitatea „petroliferă", nu tocmai atât de ușoară, a Ministrului Economiei noastre Naționale, în urma reglementărei consumului de combustibil, vedem, încă odată, măsurile „românești" luate de Domniasa. Intr'adevăr decizia dată pentru asiugrarea aprovizionării țării cu produse petrolifere, spune : *consumul intern va fi satisfăcut cu precădere*, iar întreprinderile de petrol vor obține autorizațiuni lunare de export *numai* după ce vor fi satisfăcut obligațiunile lor la consumul intern în luna precedentă.

Este, fără îndoială, în situațiunea de astăzi, o hotărâre din cele mai liniștitoare. **R P.**

In pagina 4-a :

Frumoasa contribuție a industriei de petrol la venitul național.

Lăudabila măsură a Asociației Industriilor de Petrol din România.

PROBLEMELE MUNCII ROMÂNEȘTI

de Dr. Ing. CRISTEA MATEESCU

In cele ce urmează voiu căuta să reabilitez unele vechi adevăruri pe cari le cunosc toți cei cari au o experiență mai întinsă în viața economică. Adevărurile vechi, devenite banale, sunt însă înlăturate din ce în ce mai mult, oridecâte ori crizele economice și sociale se adâncesc. Își închipuesc mulți, în asemenea momente, că regulele și principiile cunoscute ca bune în timpuri normale, nu mai sunt valabile în timp de criză și — odată acele regule și principii înlăturate —, tot procesul de judecată se tulbură până la înlăturarea însuși a bunului simț elementar.

Deaceea ne-a fost dat să auzim în ultimul timp cuvinte potrivnice industriei, îndemnuri sentențioase pentru întoarcerea și rămânerea la agricultură, și alte asemenea enunțări de false probleme, și tocmai adevăratele probleme ale muncii nu s'au difuzat în public.

In toate considerațiile ce urmează voiu presupune ca o axiomă că se dorește a se spori bunăstarea materială a poporului întreg și că, odată cu aceasta, se caută a se îmbunătăți sau chiar desăvârși omenirea — atât sufletește cât și trupește. Cu alte cuvinte, nu vom admite ca aplicabile orice mijloace de sporire a prosperității materiale — ci vom alege numai pe acele cari — nu numai că nu vatămă, dar chiar promovează ființa fizică și morală a omului.

Astfel condiționată, vom vedea că problema muncii apare ca centrală, — de ea fiind legate și chestiunile de educație, de organizarea Statului, de politică economică și generală.

Pentru o mai bună orânduire a ideilor, le vom grupa în jurul răspunsului la următoarea întrebare :

— Cari sunt mijloacele ca fiecare individ normal și în stare a lucra, să realizeze un venit net cât mai ridicat, depunând o muncă plăcută și higienică, — și să ducă o viață îmbelșugată și morală în cadrul unei societăți echilibrate și solidare ?

I. — Pregătirea și orientarea profesională

Munca omenească este cu atât mai profitabilă individului cu cât este mai de calitate. Este greu a defini ce se chiamă „muncă de calitate", dar privind diferitele categorii de muncitori vedem de la început o diferență mare de tratament între așa numiții muncitori calificați și acei necalificați (raportul salariilor acestora este cam 2:1). Este evident că la această diferență de tratament corespunde și o diferență mare a standardului de viață. Este logic deci a se căuta să se dea o mare dezvoltare pregătirii profesionale a muncitorilor pentru ca fiecare muncitor să poată fi numit „calificat".

Se va pune atunci întrebarea: dacă toți muncitorii vor fi calificați, cine va face munca pe care o săvârșesc acum muncitorii necalificați ? Răspunsul este cunoscut: mașinile — unelte mișcate de mașinile motoare. In special, lucrările elementare și în cantități mari, care se pot face exclusiv de mașini, revin cu deosebire de avantajoase când se folosesc mașinile. Avantajul acesta este cu atât mai mare cu cât se află la îndemână energie electrică cu preț mic și cu cât capitalul de investițe în mașini este mai abundent și mai puțin pretențios. In condițiuni favorabile, se poate realiza uneori cu mașinile, aceeași muncă, cu un preț de revenire care nu-i decât a zecea parte din prețul muncii umane.

Chestiunea poate fi privită și sub alt aspect : cu ajutorul mașinilor omul poate face o muncă de 10 ori mai mare — de care poate beneficia atât muncitorul direct, cât și societatea și Statul.

Efectul mașinilor asupra randamentului muncii omenești nu este atât de puternic la toate categoriile de lucrări. Dar aproape nu este muncă la care mașinile să nu fie folositoare, multiplicând și ameliorând munca manuală. Mai mult încă — sunt unele lucrări pentru care trebue o precizie deosebită și care nu se pot face decât cu mașini. Dar această chestiune, pe care o atingem numai în legătură cu problema salahorilor necalificați, va merita o dezvoltare deosebită ulterioară.

Revenind la problema calității muncii umane, constatăm importanța ce o are pentru economia națională pregătirea temeinică a muncitorului. Intelegem prin muncitor nu numai lucrătorul industrial și lucrătorul agricol, dar orice element muncitor: meseriaș, comerciant, profesionist intelectual.

Fiecare individ trebue pregătit în școala populară — pentru a fi și un element economic de un nivel cât mai ridicat. Se cere nu numai suprimarea analfabetismului, dar fiecare om să urmeze în școală până la vârsta când poate efectua o muncă productivă. Școala populară trebue deci să fie, în ordinea urgenței, prima preocupare a cârmuirii. Până la vârsta de 10—11 ani școala populară ar continua să fie și deacum înainte ceeace este acum școala primară, dar dela 11 la 15 ani — ea trebue să dea pregătirea profesională a tineretului în toate ramurile de activitate. Ea se va adapta și nevoilor actuale ale familiilor și nu va ocupa pe copii tot timpul, sau — în cazul că îi ocupă — ea trebue să procure copiilor un anumit venit rezultat din munca acestora. Tot din lucrările copiilor școala trebue să-și acopere cheltuelile.

In cazul școlilor de agricultură și a școlilor profesionale, industriale, etc., această cerință poate fi îndeplinită în mare măsură. H. Ford a înființat asemenea școli care au reușit să se susțină singure. Gimnaziile teoretice și școlile comerciale însă vor constitui o sarcină pentru bugetul general.

Invățământul mediu trebuie generalizat la toată populația țării. Orice întârziere în această privință este o frânare a progresului general. Mai mult, pentru a câștiga timpul pierdut până acum, va trebui organizat un învățământ nu numai pentru copii dar și pentru perfecționarea profesională a muncitorilor tineri — și chiar a celor maturi.

Este o idee curentă astăzi că poporul nostru, rămas în urmă cu câteva decenii sau chiar cu secole față de popoarele cu o civilizație veche, nu poate să le ajungă niciodată sau le va ajunge cu eforturi de lungă durată. Această idee este greșită deoarece dacă se organizează instrucția și educația în massă a poporului, se crează dintr'odată o generație, care după 15—20 ani când această generație ajunge la maturitate, va forma „facțiesul" societății — determinându-i caracterul.

Ceeace trebue învins este dificultatea de a se educa și instrui dintr'odată o massă mare de oameni. Instrucția profesională, pregătirea laturei materialiste, se pare că este mult mai ușoară decât educația sufletească — care se face prin școală dar și prin familie și societate, fiecare din acești factori putând influența pozitiv sau negativ).

Se pune acum întrebarea ? Toți absolvenții școlilor profesionale nu vor avea — ca până acum — pretenția de a deveni slujbași bugetivori în loc să devină elemente productive ? Aceasta depinde de spiritul în care se face instrucția tinerilor. Școala medie, prin caracterul său practic, este o școală productivă prin ea însăși și chiar în școală tânărul va avea exemplul muncii productive. Și întrucât toți tinerii aparținând națiunii vor urma această școală, ideea că ea le va da dreptul la slujbe — va cădea de la sine.

O altă chestiune se va pune însă: cum vor găsi ocupația pe care o râvnesc, toți acești tineri? Nu se va mări numărul șomerilor și cu acesta nu va crește și numărul elementelor subversive? Este evident că Statul care reușește să organizeze un învățământ profesional extins la întreaga națiune, trebue să reușească a organiza și munca națională în toate seetoarele ei. Dacă inițiativa particulară nu reușește la un moment dat să ocupe toate elementele muncitoare, Statul are mijloace vaste de a remedia o asemenea criză. Național-Socialismul și Fascismul, oricum le va considera istoria mai târziu, se vor putea mândri întotdeauna că au reușit să suprime șomajul prin dirijarea muncii naționale. Marile lucrări publice, de diferite categorii, pot absorbi un număr quasi — nelimitat de muncitori și constitue o supapă de siguranță pentru crizele economice și sociale. Această chestiune — cu deosebire importantă — va fi dezvoltată ulterior, cum se cuvine.

Pregătirea profesională se va face nu numai prin școli dar și prin meșteri cunoscuți și calificați. Tanarul va frecventa școala, dar va putea face practică la un asemenea meșter sau într'o instituție reputată. Artizanatul care se prezinta în țara noastră destul de mulțumitor în unele ramuri, poate fi extins la toate ramurile de activitate și — trebue să o recunoaștem — transmisia meșteșugului se face mai bine prin acțiunea directă a artizanului asupra ucenicului — decât prin școală. Pentru instrucția și educația profesională nu trebue să ne ferim a aduce ingineri, meșteri, artizani, lucrători pricepuți — străini — roiul lor fiind atât de util poporului roman.

Dar organizarea învățământului mediu și practic trebue să țină seama și de factorii regionali. In regiunile unde există anumite industrii populare, școala medie va avea și menirea să le perfecționeze metodele și produsele. In județele cu exploatări de păduri se va da atenție industriei lemnului; acolo unde se fac țesături, broderii și covoare renumite, școala va interveni în mod activ. Tot așa — în județele unde se lucrează oale de pământ, școala va avea o secție de ceramică, etc... O asemenea organizare presupune existența prealabilă a unui studiu, un fel de cadastru al muncii, o hartă a ocupațiunilor principale dar mai ales secundare — ale locuitorilor, arătându-se localitatea cu felul și numărul meșteșugarilor, natura produselor și locurile de desfacere. **O asemenea cartografie a muncii ar fi o lucrare extrem de utilă care trebue începută cât mai curând.**

In învățământul profesional trebue să se țină seama și de orientarea profesională. Nu numai că tinerii vor fi examinați spre a se ocupa cu meșteșuguri potrivite aptitudinelor lor, dar acei ce se vor dovedi cu aptitudini pentru știință sau artă superioară — vor fi trimiși să studieze mai departe.

Orice produs uman de calitate superioară este rezultatul unei colaborări între știință și artă. Poate fi o operă de artă pură (un portret) sau o operă de știință pură (un instrument de măsură), dar în general produsul este mixt. O categorie întreagă de meșteșuguri, ce pot fi denumite artistice, pot ocupa elementele înzestrate cu talente artistice, ridicând totodată faima calității produselor (sticlărie, ceramică, mobilier, bijuterie, croitorie, etc.). Orientarea profesională se poate face într'o măsură prin metodele psihotehnice, dar ea trebue dusă mai departe prin concursuri, expoziții, premii, publicitatea expozanților reușiți, etc.

Insfârșit pregătirea profesională nu trebue să se limiteze la epoca adolescenței. Muncitorul să aibă posibilitatea să se perfecționeze prin studiu — fie la școli speciale, serale, fie prin cărți, reviste, muzee care trebue să-i fie accesibile. Trebue să se dea o mult mai mare importanță decât s'a dat până în prezent cărților tehnice pentru muncitori. Ele trebue să fie nu numai cu un conținut util, dar trebuesc scrise simplu și lămurit și mai trebuesc să fie și foarte eftine. Cum eftinitatea unei cărți depinde exclusiv de numărul de exemplare în care se tipărește, va fi nevoie, în cazul lucrărilor ce nu pot avea un număr mare de cetitori, de subvenționi speciale sau înlesniri de tipărire.

Trebue ca prin mijloacele active arătate mai sus : pregătire, orientare justă profesională, prin selecție și încurajarea talentelor, să se ajungă la rezultatul absolut necesar ca muncitorul român de orice categorie să fie din punct de vedere profesional la înălțimea muncitorului aparținând celei mai civilizate și puternice națiuni. Mai mult, ceeace Statul nostru nu poate realiza, fiind lipsit de forță în raport cu Statele mari, imperiale poate realiza muncitorul, dacă el este apreciat și dacă produsele lui sunt căutate pentru calitatea lor.

(va urma)

Auf der 3. Seit :

Die Frage der rumänischen Arbeit
von Dr. Ing. CRISTEA MATEESCU

..

Ein Überblick über die Gaswirtschaft in Europa
von Ing. PAUL CARTIANU und Ing. M. SPRANCENATU

Lire en 4-ème page :

Importantes déclarations de M. le Général N. Stoenesco, Ministre des Finances.

CÂTEVA ASPECTE ALE ECONOMIEI GAZIERE IN EUROPA

de Ing. PAUL CARTIANU și M. SPRÂNCENATU
Subdirector la Soc. Gen. de Gaz și Electricitate din București
Inginer la Soc. Generală de Gaz și Electricitate din București

Gazele naturale ocupă un loc important în economia energetică.

Avantajele combustibililor gazoși față de acei solizi și lichizi, sunt următoarele:

a) Arderea mai bună, căci acești combustibili permit în momentul arderii un amestec mai intim cu oxigenul din aer. Randamentul fiind mai bun, rezultă o economie în utilizarea acestui combustibil.

b) Nu necesită rezervoare de stocare, combustibilul fiind distribuit prin conducte. Totodată este de o întrebuințare lesnicioasă, simpla manevrare a unui robinet punând la dispoziție gazul combustibil. Aparatele de utilizare sunt simple și necesită puțină întreținere.

c) Acești combustibili sunt sau gaze naturale, constituind zăcăminte proprii sau sunt gaze care însoțesc petrolul la extragere și deci sunt un subprodus.

In ambele cazuri, nu intervine nici un proces de fabricație, deci exploatarea este simplificată și redusă numai la forarea sondelor în zonele productive și transportul gazelor la locul de consum.

Infine, când gazele sunt extrase din cărbuni prin distilare la temperaturi de 1000—1150° lipsite de aer, dau posibilitatea de mai bună întrebuințare a cărbunilor.

d) In foarte multe cazuri acești combustibili ajung la locul de utilizare mai eftin decât combustibilii solizi și lichizi, dacă condițiile geografice, financiare, etc., sunt convenabile.

Combustibilii gazoși utilizați sunt de următoarele categorii :

a) Gaze naturale, cari se găsesc cantonate în adâncime în pământ, sunt constituite aproape în totalitate din gaz metan. In termeni de specialitate acestea sunt hidrocarburile ce formează zăcăminte proprii.

Regiunile de gaze naturale în Europa sunt în: România, Polonia, Croația și Rusia. Rezerva de gaze din regiunea gazeiferă a Ardealului este estimată la 600—700 miliarde m. c.

b) Gazele care se găsesc în zăcăminte împreună cu petrolul și care însoțesc petrolul la extragerea lui, înlesnindu-i propulsiunea la suprafață, se numesc în termenul utilizat de specialiști gaze de sondă.

Asemenea gaze sunt constituite din: metan, etan, propan, butan și hidrocarburi superioare.

Puterea calorifică este de 10.000 calorii/m. c.

In regimul nostru minier este prevăzut că aceste gaze după ce au fost supuse fenomenului desbenzinări trebue să fie repompate în parte în zăcăminte pentru a se regenera zăcămintele de țiței în exploatare.

c) Gaze produse prin distilarea cărbunilor la temperaturi de 1000—1150°, lipsite de aer. Astfel de gaze sunt compuse din : metan, hidrogen, oxid de carbon, etilen, acetilen și carburi din seria Cn H 2 n.

Puterea calorifică este de 4.400 calorii/m. c.

d) Gaze rezultând dela cracarea păcurii. Aceste gaze sunt în special propanul și butanul, care se întrebuințează sub formă lichidă în butelii sub presiune. Puterea calorifică este de 26.000 calorii/m. c.

Toate aceste feluri de combustibil participă în măsură diferită în economia gazieră.

In toate țările apusene s'a desvoltat o puternică organizație gazieră; chiar și țările lipsite de condiții favorabile folosesc în largă măsură combustibilii gazoși.

Am putea spune că pentru aglomerațiile de populație dela o anumită cifră, o distribuție de combustibili gazoși este o condiție neapărată de bună calitate și de asigurare a condițiilor minime de bun trai ale populației.

Dacă orașele cu populație mare nu ar dispune de distribuții de gaze, problema aprovizionării cu combustibili solizi și lichizi ar fi extrem de grea, dacă nu chiar fără soluție economică, având în vedere în special cantitățile mari de acești combustibili care trebuesc transportați și stocați.

Din punct de vedere technic, problema utilizării combustibililor gazoși este total soluționată, dovadă este că în Anglia, Franța și Germania distribuții de gaz se găsesc nu numai în orașele principale dar chiar și în micile orașe.

In Franța de ex., se socotește că o localitate cu o populație de cca. 8000 locuitori este susceptibilă de a avea în mod economic o distribuție de gaz.

In Europa distribuții de gaze naturale nu există decât în România și în Polonia.

Cele mai importante distribuții europene de gaz sunt făcute cu gaz artificial rezultând din distilarea cărbunilor, distilare făcută fie cu **scopul principal de a produce gazul,** fie cu **scopul de a produce coksul metalurgic,** în acest caz gazele fiind subproduse.

Distilarea se face în retorte sau camere la temperatură de cca. 1000—1500° C.

Rezultatul distilării este un amestec de gaz, aburi și alți produși care este epurat pentru a obține un gaz cu calități satisfăcătoare pentru utilizare.

Prin epurare se obțin: gudron, amoniac, benzol, etc.

Gazul care se dă în rețelele de distribuție este un gaz mixt: un amestec din gaz rezultat dela distilarea cărbunilor, având o putere calorifică de cca. 5300 calorii/m. c. cu gaz de apă, cu o putere calorifică de 2800 calorii/m. c., gazul rezultat are o putere calorifică de cca. 4300—4400 calorii/m. c.

Coksul rezultat după distilare, este folosit în parte pentru încălzirea retortelor și pentru fabricarea gazului de apă, iar ceiace mai rămâne este utilizat în industrie sau încălzit casnic.

Gazele lichefiate ocupă un loc cu mult mai redus și introducerea lor s'a făcut numai în ultimii ani.

Industria gazului, folosind gazele de distilare, s'a desvoltat mai întâi în Anglia.

*

Vom trece în revistă situația economiei gaziere în Europa, dând date în special acolo unde în ultimii ani a luat mai mare desvoltare:

GERMANIA

Situația alimentării cu gaz în Germania (1936)

Specificare	Gaz de cokserii miliarde/ m. c.	Gaz de oraș miliarde/ m. c.	Total miliarde/ m. c.
Produs	15,219	2,953	18,172
Utilizat pentru nevoi proprii și pierderi	6,877	0,557	7,414
Gaz disponibil	8,342	2,416	10,758
Gaz de cokserii pentru uzine de gaz	0,749	0,749	—
Folosit	7.593	3,180	10,773
Din care pentru :			
Industrii	7,652*)	0,801	8,453
Gospodării	—	2,037	2.037
Diverse	—	0,347	0,347

In rezumat, comunele și întreprinderile de distribuție în comune, au dispus în 1936 de aproximativ 3.2 miliarde m. c. gaz, din care 2 miliarde m. c. au fost folosiți în gospodării.

Importanța comparativă în economia națională a combustibililor gazoși este dată de următoarea situație (1936):

Cărbuni :
Folosit total . . . . . 164.090 în mii de unitate cărbuni de piatră
Ars în case . . . . . 40.073 „ „ „ „ „ „ „
(adică 24 %)

Gaz :
Folosit în total . . . . 3.180 miliarde m. c.
Pentru gospodării . . 2.037 „ „ „ (adică 63,9%)

Electricitate :
Producție totală . . . 24.470 miliarde kwo.
Folosit în gospodării și alte utilizări mici . 3.824 „ „ (adică 15,3%)

Lemn :
Utilizare totală . . . . 50,8 milioane tone
Utilizare casnică . . . 23,7 „ „ (adică 46,6%)

*) Din aceasta, cantitatea de 6.131 miliarde m. c. pentru industrii aparținând aceleași întreprinderi ca și cokseriile, în primul rând pentru industriile fierului, iar restul la alți mari consumatori industriali.

Alimentarea cu gaze combustibile se face din uzine de gaz artificial și din cokserii.

Desvoltarea distribuțiilor de gaz artificial s'a făcut progresiv începând din anul 1825, când s'a instalat la Hanovra prima uzină de gaz, de către „Imperial Continental Gas Association".

In anul următor ,1826, s'a instalat uzina de gaz dela Berlin.

In anul 1913 numărul uzinelor atinsese cifra de 1700; de atunci numărul a scăzut ajungând în 1929 la 1209.

Transportul de gaz la distanță

Economia gazieră și-a modificat structura prin organizarea transportului de gaz la mare distanță.

Acest transport se face prin conducte dela cokserii și dela uzine de gaz, până la locul de consum.

Politica ce se urmărește este tocmai de a se crea centre producătoare de gaz pentru regiuni mai întinse, în care acest combustibil este adus prin conducte de transport.

In felul acesta se evită construirea de uzini cari nu ar fi economice; mai multe uzini existente au fost desființate, dovedindu-se mai puțin avantajoase față de soluția alimentării dela distanță.

Vom prezenta un scurt istoric al alimentărilor de gaz prin conducte dela distanță.

Prima instalație de acest fel este conducta instalată la 1880 dela uzina de gaz München-Gladbock la Rydt, apoi în 1903 se instală o conductă de 19,5 km. între Lübeck și Travemünde. Acestor începuturi le urmară mai multe altele.

Războiul și perioada de criză ce i-a urmat, a stânjenit activitatea în acest domeniu.

Din 1926 au reînceput lucrări de acest fel.

In 1930 existau 1515 localități alimentate cu gaz dela distanță, din 209 uzini de gaz. Aceste localități reprezentau o populație de: 4.398.000 locuitori, iar cantitatea de gaz astfel livrată se ridica la: 223,6 mil. m. c., lungimea rețelelor de transport fiind de 5183 km.

Treptat, aproape pretutindeni pe teritoriul Germaniei, s'au construit alimentări regionale de gaz de uzină.

Acestea s'au creiat la început în jurul marilor orașe.

Berlinul avea la 1929 o rețea de transport de gaz regional lungă de 366 km., care alimenta 69 localități dela două Societăți gaziere.

Dela uzina de gaz a orașului Hamburg, erau în 1930 alimentate 55 localități prin conducte în lungime de 179,7 km.

Dela Dresda erau alimentate 32 localități prin 330 km. conducte.

Dela Stuttgart erau alimentate 52 localități prin 113 km. conducte.

Exemple asemănătoare prezintă : Köln, Frankfurt a. M., Darmstadt, Nürnberg, Erfurt, etc.

Dar alimentări regionale s'au creiat nu numai în jurul marilor orașe, ci și prin construirea de întreprinderi speciale pentru alimentarea unui grup de localități mai mici, astfel sunt de exemplu :

„DIE GASVERSORGUNG OSTSACHEN" A. G. (Gas AG), care alimentează 103 comune prin 103 km. conducte. Consumul a fost în 1930 de peste 10 milioane m. c.

„DIE GASVERSORGUNG MAGDENBURG" ANHALT A G. (Gamanag). — Aceasta este o întreprndere de distribuție în legătură cu „DIE GROSSGASEREI MITTELDEUTSCHLAND A. G.", care are o producție de 65 mil. m. c. anual.

Consumatorii principali ai acestei întreprnderi sunt între alții și orașul Magdenburg pentru surplusul de care are nevoie și pe care nu-l poate da uzina proprie a orașului.

Principala conductă regională pornind dela uzina de gaz așezată pe Elba, are o ramificație spre Leipzig, în lungime de 120 km., care servește pentru alimentarea rurală prin Societatea de distribuție „DIE LANDESGASVERSORGUNG SACHEN A. G.".

O a doua ramificație importantă are o lungime de 100 km.

In total, rețeaua de transport de gaz a Societății „GASVERSORGUNG MAGDENBURG ANHALT A. G.", avea în 1930 peste 300 km., iar consumul s'a ridicat în acel an, primul de exploatare, la 50 mil. m. c.

Dar, după cum am arătat, transportul de gaze se face și dela cokserii.

Urmare în pag. 2-a,

CÂTEVA ASPECTE
ALE ECONOMIEI GAZIERE IN EUROPA

Urmare din pag. 1-a

Firește, acestea sunt instalate în regiunile carbonifere ale Germaniei. Pentru a ne da seama mai bine de posibilitățile de transport la distanță a gazului provenind dela cokserii, reamintim regiunile carbonifere germane :

1) Teritoriul Ruhr și Nord-Krefeld.
2) Regiunea Aachen.
3) Silezia superioară.
4) Silezia inferioară.
5) Saxonia.
6) Hanovra și
7) Teritoriul Saar.

In total, în anul 1930 existau în Germania 144 exploatări de cokserii, cu o producție de coks de 32.458 milioane tone și cu o producție de gaz utilizabil de 6.500 miliarde m. c. (fără ținutul Saar).

Primele alimentări de gaz din cokserii se fac în 1905 (Essen), în 1907 (Mülheim an der Ruhr) și 1909 prin începerea activității și în acest domeniu a Soc. „RE-HEINISCHWESTFULSCHE E-LEKTRIZITÄTSWERK" (R. W. E.).

Desvoltarea s'a făcut apoi continuu, astfel că în 1930 erau alimentate cu gaz de cokserii 275 localități cu o populațiune de 7.313.000 locuitori, prin conducte în lungime de 1950 km., iar consumul s'a ridicat la 670,25 milioane m. c.

Cantitatea mare de gaze combustibile de care dispun cokseriile, a pus firește problema utilizării lor pe scară cu mult mai mare. Proectele pentru alimentarea întregului Reich German au fost concepute din 1927. Aceste proecte exprimă ideia extinderii cât mai mult posibil a rețelelor de transport ale instalațiilor de gaz existente, iar într'a doua etapă interconectarea generală printr'o suprarețea. In acest sistem, uzinele mari producătoare de gaz artificial își păstrau funcționarea lor.

Suprarețeaua de gaz trebue să aibă următoarele ramuri principale : Din teritoriul Ruhr (care producea 90% din coks) :

a) O conductă prin Brena-Hamburg, până la Kiel ;
b) O conductă prin Hanovra-Braunschweig-Magdenburg spre Berlin și chiar până la Stettin ;
c) O conductă prin Kassel spre Saxonia, unde putea fi asigurată o nouă alimentare din regiune.
d) O conductă spre Würtenberg și Bavaria, și în fine
e) O conductă plecând din teritoriul Saar prin Mannheim, Nürnberg, Leipzig, Berlin, Hamburg, ar complecta suprarețeaua legând-o la Zwickau cu cokseriile saxone.

Această rețea principală este în execuție. fiind prevăzută a fi desăvârșită în 5-7 ani.

Arterele principale de 300 până la 800 mm. diametru, sunt parte așezate, parte în construcție.

FRANȚA

In Franța sunt cca. 700 uzini de gaz, astfel că aproape toate localitățile de oarecare importanță, exceptând pe cele rurale, au o alimentare cu gaz.

In total numărul abonaților se ridică la aproximativ 4½ milioane.

In general se socotește în Franța că o localitate cu o populație de cca. 8000 locutori, este susceptibiă economicește de a avea uzini și rețea de distribuție de gaz.

Din cauză că unele localități nu sunt alimentate cu gaz, iar în altele condițiile economice nu mai îngăduesc funcționarea vechilor uzini de gaz s'au încercat distribuțiuni cu gaz propan sau butan, care pot fi realizate economic în orașe cu un număr mic de locuitori, dacă condițiunile de aprovizionare cu aceste gaze sunt convenabile.

In Franța, după cum se știe, este foarte desvoltată industria de rafinare a petrolului, și ca produse secundare la această distilație, rămân propanul și butanul, care au fost comercializate în bune condițiuni.

Situația ce urmează, arată importanța locului combustibililor gazoși :

Specificare	Consum total	Consum pentru scopuri casnice	Proporția
Huilă . . .	76 milioane tone	17 milioane tone .	22 %
Electricitate	15 miliarde kwo.	1,4 milioane kwo. luminat	9.35
		0,4 kwo. utilizări casnice	2,65 } 12%
Gaz	1.850 milioane m.c.	1.400 milioane m.c. .	84%

Electricitate :
Franța are 38.000 comune, din care 36.500 electrificate ; deci numai 10% din populație nu este deservită.
40 milioane locuitori utilizează electricitate pentru scopuri casnice, adică 10 milioane de căminuri.
Consumul casnic este de 45 kwo./locuitor, sau 180 kwo./cămin.

Gaz :
20 milioane locuitori, populație care poate fi deservită.
4.200.000 abonați casnici.
Consum casnic 75 m. c./locuitor an. sau 320 m. c./cămin an.

Aparate de gaz utilizate :

Mașini de gătit	4.130.000
Incălzitoare de apă	430.000
Aparate de încălzit locuințe	182.000

ANGLIA

In Anglia se produceau în 1928 9.050 milioane m. c. gaz, aceasta reprezentând față de anul 1913 cu o producție de 5.730 mlioane m. c., un spor de 58%.

* * *

Nu numai țările cu disponibilități mari de cărbuni, dar chiar și acele lipsite sau mai sărace folosesc gazele combustibile în măsură apreciabilă.

Datele ce urmează arată aceasta :

DANEMARCA

Specificare	Numărul	Electrificate Numărul	%	Alimentate cu gaz Număr	%
Menaje orășenești .	510.000	490.000	96	380.000	75
Menaje rurale . . .	524.000	250.000	50	—	—
Total . . .	1.034.000	750.000	72	380.000	37

Copenhaga : 680.000 locuitori.
1936/937=97.2 milioane m. c., din care :

Pentru luminatul străzilor . . .	6,8	milioane m. c.
Utilizare proprie	1,3	„ „
Industrie și meserii	25	„ „

Consum pe locuitor și an 130 m. c.

OLANDA

Situația folosirii combustibililor în Olanda (1935)

Forma de energie	Intrebuințarea totală	Intrebuințarea pe locuitor
Cărbuni	14,6 milioane tone . .	1.710
Coks	1,7 „ „ . .	199
Turbă	0,7 „ „ . .	84
Brikete de cărbuni .	0,16 „ „ . .	18
Gaz	715 „ m. c. .	84.000
Electricitate	2,335 miliarde kwo. .	273.000
Benzină	0,39 milioane tone .	46 kg.
Petrol	0,225 „ „ .	30 „

1.251.000 gospodării în care este folosit gazul.
511 miiioane m. c. gaz folosit.
60,3 m. c. gaz pe locuitor și an.
Contând pe 4 persoane la o gospodărie, rezultă un consum de 253,3 m. c. gaz pe menaj și an.
Amsterdam 1936 : 80.955.000 m.c. gaz utilizați, adică 103,3 m. c./locuitor și an.

Aparate de bucătărie utilizate	1.500.000
„ „ încălzit locuințe	120.000
„ „ „ apa	200.000

UNGARIA

Producția de gaz în 1936 = total 99.015.649 m. c.
Budapesta (1.078.357 locuitori) a distribuit 90.268.100 m. c.
In Ungaria, în afară de Budapesta, sunt alimentate cu gaz încă 11 orașe, dintre care unul primește gazul printr'o conductă dela Budapesta, iar altul dela cokseria instalată în bazinul dela Pécs.

ELVEȚIA

In Elveția consumul de gaz a crescut dela :

131,5 milioane m. c. în 1921 și la
227,6 „ „ „ 1930 (adică un spor de 72% în 9 ani).

* * *

La distanță considerabilă, față de țările europene, se găsesc Statele Unite ale Americei, unde industria gazieră are o desvoltare formidabilă.

Producția de gaz natural a sporit dela
9.600 milioane m. c. în 1906
la 41.400 „ „ „ 1928 (adică cu 431%)

Consumul total de gaze al Statelor Unite se ridica însă în 1928 la 56 miliarde m. c.
Orașul **Chicago** singur consuna natural. producția uzinelor de gaz este într'o impresionantă creștere.

* * *

Pentru a complecta privirea asupra economiei gaziere, trebue să vorbim și de utilizarea propanului și butanului.

Aceste gaze combustibile s'au întrebuințat la început distribuite în butelii. Multiplele desavantaje pe care le prezenta o asemenea utilizare. au îndemnat a se creia distribuirea prin conducte.

Singurele date pe care le avem sunt asupra câtorva instalațiuni făcute în Franța cu propan.

Gazul este transportat în vagoane-cisterne dela rafinăriile petrolifere în localitățile unde se face distribuirea. Capacitatea vagoanelor-cisterne este de 25 m. c., adică 12 tone, de propan.

Mai avantajoase s'au dovedit însă „container" de câte 2 m. c., adică 1 tonă propan.

Rețelele de distribuție, plecând dela o stație de emisiune, lucrează la o presiune de 300 mm. coloană de apă. Datorită acestei presiuni relativ mari și puterii calorifice ridicate a gazului, distribuirea se face prin conducte de oțel de un diametru mic.

O altă soluție de utilizare a propanului este de a-l degrada cu aer pentru a da un gaz cu aceiași putere calorifică ca și gazul aerian de oraș, adică 4200 calorii/m. c.

Intrebuințând un astfel de carburant, distribuirea în localități poate fi folosită și pentru gazul de oraș.

Un amestec de un volum propan-butan de 26.000 calorii cu 5 volume de aer, dă 6 volume de gaz cu putere calorifică de 4500 calorii.

Un asemenea gaz este mai greu decât gazul de oraș având densitatea 1.11—1,13.

Distribuirea se face la presiune joasă și în acest caz sunt necesare conducte cu diametre mari ((din cauza densității mari a gazului), cau la presiune înaltă (3 kg) și atunci pot fi folosite conducte de oțel cu diametre mici.

* * *

Din datele sumare expuse mai sus, rezultă importanța covârșitoare a combustibililor gazoși și economia combustibililor.

Țara noastră cu rezerve imense de gaz natural și de cărbuni, are posibilitatea de a deține un loc important.

Rețea națională de gaze combustibile

Un sistem complex de alimentare a țării noastre cu combustibili gazoși, poate fi conceput pe baza următoarelor 3 elemente : Gazul metan din Ardeal, gazele naturale de petrol și gazul artificial prin distilarea cărbunilor.

Intr'un program rațional de alimentare cu combustibili gazoși, alegerea unuia dintre cele trei mijloace de mai sus, va trebui să se facă în baza comandamentelor politicei generale cât și ținând seama de prețul de revenire local.

Prin faptul că cele mai multe regiuni ale țării dispun în apropiere de lemne de foc și intru cât aducerea gazelor sau a cărbunilor ar trebui să se facă de la distanțe mari, nu cred m că în mod valabil pentru aceste regiuni, să se poată pune, încă pentru o serie de ani în viitor, problema unei rețele generale naționale de alimentare cu combustibili gazoși.

O serie de centre însă, prin așezarea lor favorabilă față de sursele de gaz și prin capa itatea de consum pe care o reprezintă, sunt indicate să figureze într'o re ea regională de distribuție de gaz combustibil.

Problema este de o amploare mai mare și merită a i studiată aparte*).

**) Datele acestui articol nu mai sunt în multe privințe la zi, căci cifrele date de statisticele publicate, au o vechime de câțiva ani.*

Datele principale sunt extrase din :

Dr. Ing. Lüder Segelken — Grossraumwirtschaft in der deutschen Gasversorgung.

A. Kemper — Gasfernversorgung.

„Conférence Mondiale de l'énergie", etc.

Noile prețuri minimale ale țițeiului loco sondă

Ca o urmare la mărirea prețurilor produselor petrolifere, d. ION C. MARINESCU, ministru secretar de Stat la Departamentul Economiei Naționale, a mai dat următoarea Decizie, care vine în sprijinul micilor producători, fără rafinerie.

Art. I. — Prețurile minimale loco sondă pentru țițeiul exportat, publicat în „Monitorul Petrolului" Nr. 10 din 15 Mai 1941, precum și prețurile minimale la intern ale țițeiului, pentru vagonul de 10.000 kg., se fixează dela 1 Iulie 1941, precum urmează :

Die neuen Minimalpreise des Rohöls loco sonde

Calitatea și provenința țițeiului	Preț export rezervor producător	Preț export cupon	Preț intern rezervor producător	Preț intern cupon
Țiței neparafinos octanic (benzina având peste 70 octani) . .	27.700	28.000	22.200	22.500
Țițeiu Bușteneri și Băicoi ușor .	20.250	20.550	17.700	18.000
„ Bușteneri parafinos	20.250	20.550	17.700	18.000
„ Moreni parafinos I	20.250	20.550	17.700	18.000
„ Ochiuri parafinos	20.250	20.550	17.000	18.000
„ Gura Ocniței parafinos . .	20.250	20.550	17.700	18.000
„ Gura Ocniței Dacian I . .	20.250	20.550	17.000	18.000
„ Țintea parafinos	20.250	20.550	17.770	18.000
„ Bușteneri mediu	24.500	24.800	19.700	20.000
„ Ochiuri parafinos	24.000	24.800	19.200	19 500
„ Țintea neparafinos	24.500	24.800	18.200	18.500
„ Moreni Dacian neuleios .	24.500	24.800	17.500	17.800
„ Gura Ocniței Dacian II	24.500	24.800	17.200	17.500
„ Copăceni	24.700	25.000	19.400	19.700
„ Bucșani	20.000	20.300	16.700	17.000
„ Boldești	20.000	20.300	16.700	17.000
„ Arbănași	20.000	20.300	16.700	17.000
„ Ceptura	19.500	19.800	15.700	16.000
Țițeiuri de Moldova	19.200	19.500	15.400	15.700
Qualität und Ursprung des Rohöls	Ausfuhrpreis Reservoire des Erzeugers	Ausfuhrpreis Kupon	Inlandpreis Reservoire des Erzeugers	Inlandpreis Kupon

Art. II. — Se va admite la export, în primul rând țițeiul provenit dela micii producători fără rafinerii, a căror producție lunară nu întrece 1.500 tone. Dacă nu este acoperită cantitatea de țițeiu admisă la export prin producția micilor producători, se va putea admite și țițeiul provenit dela producătorii fără rafinerii, a căror producție depășește 1.500 tone lunar, dar nuumai proporțional cu producția, pentru diferența de acoperit la export.

Dacă totuși cantitatea admisă lunar la export n'a fost acoperită nici în acest fel, se vor elibera autorizații de export și producătorilor cu rafinerii, în limita posibilităților de export, proporțional cu producția și respectând prevederile art. 206 din legea minelor din 1937.

Art. III. — Autorizațiile de export pentru țițeiu nu se vor elibera decât după ce prin facturi se va dovedi atât proveniența și calitatea țițeiului, cât și faptul că prețul plătit producătorului pentru țițeiu a fost prețul de export. Prețul plătit producătorului poate fi la rezervorul unei societăți transportatoare pe conductă (așa numitul preț cupon). Ambele prețuri sunt precizate în tabloul de mai sus.

Art. IV. Prețul loco sondă sau cupon pentru țițeiul ce nu se exportă este numit prețul intern și este arătat pentru diversele calități de țițeiuri în coloanele a treia și a patra din tabelul de mai sus. Țițeiul cumpărat cu prețuri la intern, nu poate fi admis sub niciun motiv la export.

Art. V. — Atât prețurile pentru țițeiul exportat cât și prețurile țițeiului la intern, se înțeleg exclusiv taxele și timbrele de vânzare care vor fi suportate de cumpărători.

Art. VI. — Prețurile la export fixate mai sus, se aplică oricare ar fi țara de destinație. Exportatorii vor suporta taxele ce se cuvin pentru A. I. P. D. A. N., de pe urma exportului țițeiului, în conformitate cu legea de înființare a A. I. P. D. A. N., fără a deconta aceste taxe producătorilor de țițeiu.

Art. VII. — Direcțiunea petrolului și a celorlalte exploatări miniere este autorizată cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată la 19 Decemvrie 1941.

Ministru, **Ion Marinescu**

REGLEMENTATION
de la consommation du combustible

A partir du premier trimestre de 1942 les entreprises pétrolières établiront par l'intermédiaire de l'Association des industries de pétrole de Roumanie les programmes de traitements par période de 3 mois. Les programmes seront communiqués à la Commission prévue ci-dessous 15 jours au moins avant chaque commencement de trimestre.

Le Ministère de l'Economie Nationale prenant aussi l'avis de la Commission prévue ci-dessous, établira, par décision ministérielle, la consommation probable des produits du pétrole.

La quantité de brut nécessaire pour la consommation intérieure de produits pétrolifères, établie par décision ministérielle, sera répartie par la sus-dite Commission entre toutes les raffineries du pays proportionellement au traitement du brut exécuté au cours du trimestre précédent.

En vue de l'exécution de ces obligations les entreprises pourront faire des cessions de cotes, annonçant préalablement le Ministère de l'Economie Nationale par la Commission prévue ci-dessous.

Il est institué près le Ministère de l'Economie Nationale une commission denommée „Commission de la répartition des produits pétrolifères".

Les attributions de cette Commission sont:

La fixation du programme de traitements trimestriels des sociétés pétrolières.

L'établissement de la consommation intérieure pour les divers produits pétrolifères, selon les nécessités d'approvisionnement du pays, faisant des propositions au Ministère de l'Economies Nationale.

La répartition parmi les groupes de consommateurs des quantités établies pour chaque produit destiné à la consommation intérieure.

L'établissement à la fin de chaque mois des quantités de produits destinés à l'exportation et la répartition entre les raffineries de pétrole de ces quantités.

La surveillance de l'exécution des mesures de rationalisation de la consommation intérieure de produits pétrolifères établies par le gouvernement.

Etudes et proprositions pour la rationalisation de l'emploi des combustibles liquides.

La „Commission pour la répartition des combustibles liquides" sera composée par:

Le Directeur du pétrole et des autres exploitations minières du Ministère de l'Economie Nationale.

Un représentant du sous-secrétariat de l'approvisionnement nommé par ce sous-secrétariat

Le Président ou le Directeur général de l'Associassion des Industries de Pétrole de Roumanie.

Pour assurer l'approvisionnement du pays en produits pétrolifères, la consommation intérieure sera satisfaite avant tout.

Les entreprises pétrolières obtiendront des autorisations mensuelles d'exportation.

Le Ministère de l'Economie Nationale délivera ces autorisations seulement après que les entreprises auront prouvé qu'elles ont satisfait leurs obligations pour la consommation intérieure au cours du mois précédent et proportionnellement avec les livraisons effectuées au cours de ce mois.

Les institutions publiques, les entreprises d'Etat et particulières sont obligées de prendre toutes les mesures pour économiser les combustibles liquides.

„La Commission pour la répartition des produits pétrolifères' surveillera la réalisation de ces obligations, remettant au Ministère de l'Economie Nationale des rapports mensuels sur les constations faites.

En vue de la rationalisation de la consommatien de produits pétrolifères, il a été décidé ce qui suit en ce qui concerne l'emploi des combustibles spéciaux pour les calorifères :

a) La température des chambres chez les autorités, hotels, bureaux et habitations privées sera de maximum +21° 1;

b) Les radiateurs des calorifères dans les couloirs et chambres non habitées seront laissés ouverts dans la mesure seulement que l'installation ne gèle point;

c) l'eau chaude pour les bains sera débitée deux fois par semaine pour les habitations privées et deux fois par jours au maximum deux heures dans les hotels; pour les besoins du ménage, l'eau chande sera débitée deux fois par jour, durant une heure.

d) les propriétaires ou les gérants d'hotels ou des immeubles privés et les dirigeants des institutions publiques sont responsables de l'exécution de ces dispositions.

La quantité de mazout attribuée à la consommation intérieure, par décision ministérielle. sera répartie entre les consommateurs par la „Commision pour la répartition des produits du pétrole".

L'ordre des préférences sera :

Les entreprises d'utilité publique (chemins de fer, etc.).

Les autorités d'Etat (usines, hopitaux, bains publics, etc.).

Les entreprises industrielles, et les divers consommateurs.

La „Commission pour la répartition des produits du pétrole" répartira les quantités attribuées aux entreprises privées par l'entremise des organisations professionnelles respectives.

Les entreprises de pétrole, les dirigeants des entreprises de l'Etat, les propiètaires et les gérants des hotels et des immeubles privés, qui ne respecteront point les dispositions ci-dessus, souffriront les rigueurs du décret — loi No. 1215 du 2 Mai 1941, modifié par le décret — loi No. 2760, publié à l'Officiel No 235 du 4 mai 1941, pour l'activité de la production, le règime des prix et le sabotaje économique.

Importantes déclarations de M. le Général N. Stoenesco
Ministre des Finances

M. le général N. STOENESCO, Ministre des Finances, vient de faire à la presse les déclarations suivantes :

„La guerre qui est menée à l'Est contre les armées soviétiques a dévoilé et dévoile continuellement la force de l'instrument longuement préparé par l'U.R.S.S. pour étendre la domination soviétique, tout au moins à l'Europe.

Les sacrifices de sang et de fer auxquels le peuple roumain a consenti avec tant de coeur, ont constitué une barrière à la volonté d'expansion vers l'Occident de l'U. R. S. S.

Notre entière existence nationale a été périclitée par le colosse de l'Est de sorte que son écrasement demeure comme un commandement de premier ordre dans le déploiement ultérieur des évènements.

A l'heure actuelle, chacun d'entre nous est en mesure de se rendre compte des conséquences funestes que nous aurions eu à enregistrer si les armées soviétiques avaient déclanché leur force destructive qui a été neutralisée et en bonne partie détruite par les armées allemandes et alliées.

Chacun de nous est donc en mesure de savoir de ce que nous sommes redevables au Chef de l'Etat, pour l'action militaire entreprise à l'Est et c'est pourquoi il faut nous rendre compte qu'aucun sacrifice qui nous soit demandé par le Gouvernement du Maréchal Antonesco, ne peut égaler la dimension du désastre que nous aurions dû subir, en cas d'une victoire soviétique.

Cette action d'affranchissement de nos armées a imposé aux finances de l'Etat un effort appréciable, effort qui d'ailleurs a et prévu lors de l'élaboration du budget ainsi que du plan financier de l'Etat.

L'ACTION DU MINISTERE DES FINANCES

Le ministère des Finances a cherché à limiter au maximum l'appel aux impôts directs — et a cherché à faire face aux charges exceptionnelles par des moyens extraordinaires de trésorerie.

Au moment opoprtun le Ministère des Finances a lancé l'Emprunt de Reconstitution, dont la principale destination est la continuation de l'action de dotation de l'armée ainsi que le complètement des vides matériels que la guerre a fatalement provoqués.

L'Emprunt de Reconstitution doit être l'affirmation unanime de ralliement à l'action de conservation nationale entreprise à l'Est.

Le résultat donné par les souscriptions de jusqu'à présent, qui dépassent 12 milliards de lei, peut être considéré comme satisfaisant, sans cependant que ce montant représente le plafond minimum que le Ministère des Finances s'est proposé d'atteindre.

Le caractère lent que cet emprunt comporte par sa construction même — étant donné que le Ministère des Finances n'a voulu en aucune façon recourir à la liquidité des grandes institutions de crédit, voulant ainsi assurer plus loin le déploiement tout au moins normal de l'acte de production — constitue une explication que le plafond minimaj n'a pas encore été atteint".

•

Monsieur le Ministre des Finances, après avoir donné quelques détails sur la situation des souscriptions dans les divers départements du pays, a fait un nouvel appel aux détenteurs de grosses fortunes, leur rappelant leur devoir.

LA SITUATION DES FINANCES DU PAYS

„Je profite de cette occasion pour attirer l'attention sur une certaine propagande ennemie qui, dan son ensemble, signifie une attaque donnée aux finances publiques et privées, c'est-à-dire une attaque dans un secteur où les conséquences sont toujours graves pour l'état d'équilibre intérieur.

La situation des finances de l'Etat est si forte — et ceci comme une conséquence de la manière dont les contribuables ont fait leur devoir et de la manière dont le denier public a été administré au service de l'idée nationale par la direction supérieure du ministère — que les propagandistes n'auront à enregistrer aucune des satisfactions qu'ils espèrent, car nous tenons avec une main forte et sage les destinées des finances de l'Etat.

Le Ministère des Finances n'a aucune des pratiques qui mènent à freiner la production du pays et a diminuer la prospérité individuelle.

Le Ministère des Finances sait que les interêts des contribuables sont aussi ses interets et l'action de collaboration de l'organisme fiscal avec les contribuables a donné les meilleurs résultats. Parmi les bruits dénués de tout fondement, car de leur contenu le Ministère des Finances est tout à fait étranger — je retiens spécialement celui que les dépôts dans les banques seront bloqués à la disposition de l'Etat.

LA PROSPERITE DES CONTRIBUABLES, LA PROSPERITE DE L'ETAT

Or, ce qui a constitué comme un point cardinal dans la précision de l'attitude du Ministère des Finances, a été justement tat ne peut naître que de la tat ne peut naitre que sur la prospérité de la masse des contribuables. Cette prospérité pour être réalisée a besoin, entre autres, de moyens de crédit; il est donc compréhensible que le blocus des dépôts dans les banques, signifierait le blocus même des moyens de production du pays; ceci aurait pour conséquence immédiate une baisse sensible des encaissements de l'Etat, autrement dit le commencement d'une période de crise, non souhaitée par personne.

Le Ministère des Finances non seulement n'a pas songé et ne songera jamais à une pareille mesure à caractère destructif, mais a toujours fait appel à la compréhension supérieure des contribuables pour déposer leur argent dans les banques, pour une meilleure remunération et pour conserver dans des conditions supérieures sa force d'acquisition. C'est pourquoi les dépôts dans les banques ont été exemptés de tout impôts.

La confiance que les contribuables ont accordé et accordent au Ministère des Finances — a dit pour terminer M. le Général N. STOENESCO — est l'une des principales armes avec lesquelles nous seurons frapper tous ceux qui servent, de là bas, les intérêts étrangers à la Nation Roumaine".

O inițiativă folositoare
pentru interesele acționarilor

De curând s'a constituit din inițiativa d-lui Prof. Dr. N. N. Stoica **„Asociația deținătorilor de valori mobiliare"** *cu scopul ae a proteja economia națională și de a apăra pe detentorii de valori mobiliare, în concordanță cu interesele țării.*

Această Asociațiune, prin apărarea intereselor acționarilor față de S at și de întreprinderi, precum și prin s sținerea cursurilor în Bursă la justa lor valoare, va aduce mari servicii economiei naționale, căci numai când acționarul va ști că doleanțele și drepturile sale sunt luate în seamă se vor mai găsi apitalurile necesare ventru viitoarea operă de propășire a țării.

Atunci când acționarul nu se va mai vedea expus să fie zeflemisit—cum a fost cazul la o mare adunare generală, când Președintele Societății, în loc să-i dea lămuririle cerute, l'a satisfăcut cu următorul răspuns : **„te-am pus eu să cumperi acțiuni de ale noastre?"**,—*atunci numai acționarul va mai avea curajul să investească noui capitaluri în societăți anonime.*

A mai fost un Bloc al acționarilor români, care **a crezut** *însă că interesele sale vor fi mai bine susținute prin intrarea membrilor Comitetului în diversele consilii de administrație. Rezultatul se cunoaște.*

azul astăzi nu se aseamănă, personalitățile cari compun comitetul precum și programul expus, sunt o garanție de o activitate folositoare economiei naționale, pe care le-o urăm sincer.

Prix des produits du pétrole
pour la consommation intérieure à la raffinerie

Essence auto	Lei 18,65	le kgr.
„ auto dénaturée	„ 6,20	„ „
„ lourde	„ 6,—	„ „
Pétrole lampant	„ 2,75	„ „
„ industriel	„ 3,40	„ „
Gas Oil industriel	„ 5,10	„ „
„ „ pour l'agriculture	„ 3,50	„ „
Mazout	„ 1,75	„ „
Combustible No. 5	„ 2,40	„ „
„ spécial	„ 2,85	„ „

Petrolul în războiul actual

In Noembrie 1939, distinsul nostru colaborator, d. *Cristian Leu*, într'un lung și documentat studiu „La Lutte entre le pétrole naturel et le pétrole synthétique" publicat în ziarul nostru, analizând din punct de vedere petrolifer, cu date și cifre din cele mai interesante, situația și mijloacele de ravitaliare ale țărilor atunci în război, ajungea la concluzia că: *Germania nu va putea pierde războiul, pe tema lipsei de petrol.* D-sa adăuga : „Cum am putea oare concepe că Germania, după cruda experiență făcută în războiul trecut, să fi desfășurat o gigantică sforțare de redresare și înarmare și să se arunce în acest război, fără *a-și da seama de consecințele catastrofale ce le-ar atrage lipsa de petrol?* Este cu putință ca statele majoare, tehnice și militare, economice și sociale ale Reichului, să nesocotească tocmai pivotul de bază pe care se întemeiază soarta imperiului și poporului german?"

Afirmațiunile d-lui *Cristian Leu* s'au adeverit. Mașina de război a Germaniei a mers de doi ani în plin și nu numai că nu a dus lipsă de petrol, dar și-a asigurat zăcămintele din Polonia, Alsacia, bogățiile șisturilor bituminoase din Estonia, iar tot petrolul românesc îi stă la dispoziție în acelaș interes comun.

Ocuparea Indiilor Neerlandeze de către japonezi, va avea, fără îndoială, repercusiuni din cele mai grele pentru aprovizionarea Angliei cu petrol. Ținta Japoniei a fost întotdeauna *petrolul din Indiile Neerlandeze.*

Aceste zăcăminte petrolifere, cari desigur au provocat conflictul din Pacific, au fost puse în valoare în 1890. Producția lor în 1939 a fost de circa 8 milioane tone față de 7.300.000 t. în 1938, trecând deci înaintea României.

Din cele patru insule ale acestui arhipelag, Sumatra este din punct de vedere al producției petrolifere cea mai importantă. Dela 3 milioane tone, în 1933, dânsa s'a ridicat, în 1939, la 5.320.319 tone.

Patru mari societăți exploatează zăcămintele din aceste insule, anume :

„Bataafsche Petroleum Mij" (B. P. M.) finala lui Royal Dutch Shell Co. ;

„Nederlandsche Pacific Petroleum Mij" (N. P. P. M.) filiala lui Standard Oil Co. of California ;

„Nedeerlandsche Koloniale Petroleum Mij", controlată de Standard-Vacuum Oil Co. ;

și **„Nederlandsche-Indische Aardolie Mij"**, controlată de grupul Royal Dutch-Shell împreună cu guvernul Indiilor Neerlandeze.

Principalele zăcăminte din Sumatra se află pe coasta nord-vest la Perlak, Rantua, Langsar, Besilang precum și în sud la Palembang.

La Java principalele zăcăminte sunt la Batavia și Madera, cu o producție de 840.957 tone în 1939. La Borneo, zăcămintele cu o producție de 1.675.810 tone în 1939,

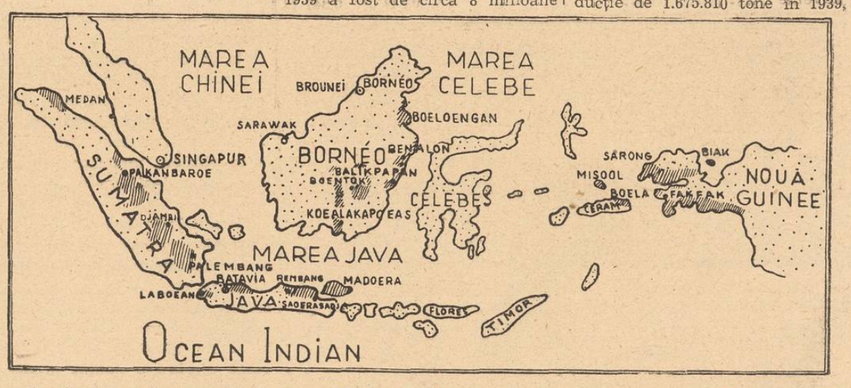

se presupun a fi însă cele mai bogate. Este de menționat că exploatările din Borneo se împiedică de mari greutăți din cauza obstacolelor pe cari natura le-a semănat în această insulă: mlaștine și păduri dese.

In Noua Guinee se fac actualmente mari exploatări de către **„Nedeerlandsche Niew Guinee Petroleum"**, creată de Royal Dutch cu Standard-Oil-Vacuum, și se speră într'o frumoasă producție.

Ne putem da seamă din marile capitaluri anglo-americane investite în Indiile Neerlandeze precum și de bogăția acestor zăcăminte, cât de grea este pierderea lor.

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ȚIȚEI ȘI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ȘI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

S A R D E P

STR. BENITO MUSOLINI No. 27
BUCUREȘTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: **„S T A D E P"**

EIN ÜBERBLICK ÜBER DIE GASWIRTSCHAFT IN EUROPA

von Ing. PAUL CARTIANU und M. SPRÂNCENATU
Unterdirektor der Gas u. Elektrizitäts-Ges., Bukarest — Ingenieur der Gas-u., Elektrizitäts-Ges., Bukarest

Die natürlichen Gase spielen eine bedeutende Rolle in der Krafterzeugungswirtschaft.

Die Vorteile der gasartigen Brennmaterialien gegen die festen oder flüssigen sind folgende:

a) Bessere Verbrennung, da diese Brennmaterialien während des Brennens eine engere Mischung mit dem in der Luft befindlichen Sauerstoff ermöglichen. Da die Leistungsfähigkeit eine bessere ist, ergibt die Benutzung dieses Brennmaterials eine Ersparnis.

b) Man benötigt dazu keine Vorratsräume, da das Brennmaterial durch Rohrleitungen verteilt wird. Auch ist der Gebrauch sehr leicht, indem die einfache Handhabung eines Hahnes das Brenngas zur Verfügung stellt. Die dazu nötigen Vorrichtungen sind einfach und leicht in Stand zu halten.

c) Diese Brennmaterialien sind entweder natürliche Gase, welche selbständige Vorkommen bilden, oder Gase die das Erdöl bei seiner Entziehung begleiten und somit ein Nebenprodukt sind.

In beiden Fällen wird keine Fabrikation benötigt, die Ausbeutung ist also vereinfacht und beschränkt sich nur auf die Sondenbohrung in den Erdölgegenden und auf die Zuführung der Gase zum Verbrauchsplatz.

Endlich wenn man die Gase durch Destillation bei einer Temperatur von 1000—1150° C. luftlos der Kohle entzieht, ermöglichen dieselben eine bessere Benutzung der Kohle.

d) In sehr vielen Fällen gelangt dieses Brennmaterial viel billiger zum Benutzungsort als das feste oder flüssige Brennmaterial, falls die geographischen, finanziellen Bedingungen usw. günstig sind.

Die gasartigen Brennmaterialien teilen sich in folgende Kategorien ein:

a) Die natürlichen Gase, die sich in der Tiefe der Erde befinden, sind fast ausschliesslich aus Metan gebildet. In der Technik nennt man sie Kohlenwasserstoffverbindungen, welche selbständige Vorkommen bilden.

Gegenden mit natürlichen Gasvorkommen sind in Europa in: Rumänien, Polen, Kroatien und Russland.

Der Gasvorrat im Ardeal wird auf 600-700 Milliarden m³ geschätzt.

b) Diejenigen Gase, die sich in den Vorkommen zusammen mit dem Erdöl befinden und dasselbe bei seiner Entziehung begleiten, indem sie seine Förderung bis zur Oberfläche erleichtern, nennt man in der Technik Sondengase.

Solche Gase bestehen aus: Metan, Etan, Propan, Butan und höheren Kohlenwasserstoffverbindungen.

Die Heizkraft derselben ist von 10.000 Kalorien/m³.

In unserem Minenregime ist vorgesehen, dass diese Gase nach Entziehung des Benzins teilweise wieder in die Vorkommen eingepumpt werden, um die in Ausbeutung befindlichen Erdölvorkommen aufzufrischen.

c) Gase die durch Destillation der Kohle bei einer Temperatur von 1000-1150° C. erzeugt werden. Solche Gase bestehen aus: Metan, Wasserstoff, Kohlensäure, Etylen, Azetylen und Kohlenwasserstoffverbindungen aus der Serie CnH2n.

Die Heizkraft derselben ist von 4.400 Kalorien/m³.

d) Gase die beim Cracking des Helzöl entstehen. Solche Gase sind insbesonders Propan und Butan, welche flüssig in Flaschen unter Druck gebraucht werden. Die Heizkraft ist von 26.000 Kalorien/m³.

Alle diese Brennmaterialien tragen in verschiedenem Masse zu der Gaswirtschaft bei.

In allen Westländern hat sich eine ausgedehnte Gasorganisation entwickelt. Auch die Länder ohne günstige Bedingungen benützen in grossem Masse gasartige Brennmaterialien.

Wir könnten sagen, dass dort wo sich eine zahlreiche Bevölkerung befindet, die Verteilung der gasartigen Brennmaterialien für eine gute Stadtverwaltung und Sicherung eines minimalen Lebenstandards der Bevölkerung unbedingt notwendig ist.

Wenn die Städte mit grosser Bevölkerung die Möglichkeit solcher Gasverteilung nicht hätten, wäre die Frage der Versorgung mit festen und flüssigen Brennmaterialien sehr schwer oder gar nicht lösbar, insbesonders wegen der grossen Mengen dieser Brennmaterialien die transportiert und verlagert werden mussten.

Vom technischen Standpunkt aus ist die Frage der Benutzung gasartiger Brennmaterialien völlig gelöst. Der beste Beweis dafür ist dass in England, Frankreich und Deutschland diese Gasverteilungen nicht nur in den Grosstädten, sondern auch in den kleineren Städten eingerichtet wurden.

In Frankreich z. B. wird ein Ort mit einer Bevölkerung von etwa 8000 Einwohnern für eine Gasverteilung geeignet betrachtet.

In Europa befinden sich Verteilungen von natürlichen Gasen nur in Rumänien und in Polen.

Die wichtigsten europäischen Gasverteilungen werden mit künstlich durch Kohlendestillation erzeugtem Gas vorgenommen. Diese Destillation hat als **Hauptzweck entweder die Erzeugung der Gase** oder **die Erzeugung des metallurgischen Kokses,** in welchem Falle die Gase ein Nebenprodukt sind.

Die Destillation wird in Retorten oder in Destillationskammern bei einer Temperatur von ungefähr 1000-1150° C. vorgenommen.

Das Ergebnis der Destillation ist eine Mischung von Gas, Dampf und anderen Erzeugnissen, welche zwecks Erlangung eines für die Benutzung geeigneten Gases gereinigt wird. Infolge dieser Reinigung erhält man: Teer, Ammoniak, Benzol usw.

Das Gas welches in die Verteilungsleitungen gebracht wird, ist ein gemischtes Gas: eine Mischung des infolge der Kohlendestillation erzeugten Gases, welches eine Heizkraft von etwa 5300 Kal/m³ besitzt, mit Wassergas, das eine Heizkraft von 2800 Kal/m³ hat; das daraus entstehende Gas hat eine Heizkraft von etwa 4300-4400 Kal/m³.

Der infolge Destillation erzeugte Koks wird teilweise für die Beheizung der Retorten und für die Erzeugung des Wassergases der Rest aber zu Industriezwecken und für die häusliche Beheizung benützt.

Die zur Flüssigkeit gebrachten Gase spielen eine viel geringere Rolle und deren Einführung fand erst in den letzten Jahren statt.

Die Gasindustrie, welche die durch Destillation erzielten Gase benützt, hat sich zuerst in England entwickelt.

* * *

Wir wollen einen Überblick über die Lage der Gaswirtschaft in Europa werfen, indem wir für diejenigen Staaten, wo sie sich in den letzten Jahren am meisten entwickelt hat, Daten geben:

DEUTSCHLAND

Die Lage der Gasversorgung in Deutschland (1936)

Verzeichnis	Gas aus den Kokserzeugungsanstalten Milliarden m³	Luftgas Milliarden m³	Insgesamt Milliarden m³
Erzeugt	15,219	2.953	18,172
Für eigenen Bedarf benützt und Verlust	6,877	0,537	7,414
Verfügbares Gas	8,342	2,416	10,758
Gas aus den Kokserzeugungsantaeten für die Gasanstalten	0,749	0,749	—
Gebraucht	7,593	3,180	10,773
Wovon für:			
Industrien	7,652*)	0,801	8,453
Hauswirtschaften	—	2,037	9,037
Diverse	—	0,347	0,347

Die Städte und die Verteilungsanstalten in den Städten verfügten also 1936 über annähernd 3,2 Milliarden m³ Gas, wovon 2 Milliarden m³ in den Hauswirtschaften verwendet wurden.

Die vergleichende Bedeutung der gasartigen Brennmaterialien in der Volkswirtschaft ist aus folgendem Verzeichnis ersichtlich (1936):

Kohlen:
Gebraucht insgesamt . 164.090 in Tausende als Einzahl, Steinkohle
In Häuser verbrannt . 40.873 „ „ „ „
(also 24%)

Gase:
Gebraucht insgesamt . 3,180 Milliarden m³
Für Hauswirtschaften 2,037 „ „ (also 63,9%)

Elektrizität:
Gesamtproduktion . . 24,470 Milliarden Kwo.
In Hauswirtschaften und für andere geringe Zwecke gebraucht 3,824 „ „ (also 15,3%)

Holz:
Gesamtverbrauch . . 50,8 Millionen Tonnen
Hauswirtschaftverbrauch 23,7 „ „ (also 46,6%)

Die Versorgung mit Brenngasen erfolgt aus den Gas — und Kokserzeugungsanstalten.

Der Ausbau der Verteilungen des künstlich erzeugten Gases hat sich progressiv seit 1825, als in Hannover die erste Gasanstalt seitens der „Imperial Contenintal Gas Association" eingerichtet wurde, enwickelt.

Im nachfolgenden Jahre 1826 fand die Anlage der Gasanstalt in Berlin statt.

1913 war die Zahl der Gasanstalten von 1700; seitdem hat sich deren Zahl gemindert, 1929 waren nur noch 1209.

*) Davon eine Menge von 6.131 Milliarden m³ für Industrien die denselben Unternehmungen wie die Koserzeugungsanstalten gehören, in erster Reihe für die Eisenindustrien, der Rest aber für andere grosse Industrien.

Die Gasfernleitung

Die Gaswirtschaft hat ihre Struktur infolge Organisierung der Gasfernleitung geändert.

Der Transport erfolgt mittels Rohrleitungen von den Koks — und Gaserzeugungsanstalten bis zum Verbrauchsplatz.

Die Politik die man verfolgt ist eben jene, dass man Gaserzeugungszentren für ausgedehntere Gegenden schaffen soll, in welche dieses Brennmaterial durch Rohrleitungen gebracht wird.

In dieser Weise wird die Anlage von Fabriken, die nicht sparsam wären, vermieden; mehrere bestehende Fabriken wurden abgestellt, da sich dieselben weniger ertragreich als die Versorgung aus der Ferne erwiesen.

*

Wir wollen eine kurze Darstellung der Gasversorgungen aus der Ferne mittels Rohrleitungen machen.

Die erste Einrichtung solcher Art ist die Rohrleitung die 1860 von der Gasanstalt München-Gladbock nach Rydt angelegt wurde, später 1905 wurde die Rohrleitung von 19,5 Km. zwischen Lubeck und Travemünde eingerichtet. Diesem Anfang folgten viele andere.

Der Krieg und die danach folgende Krisis hat die Tätigkeit auf diesem Gebiete gehindert.

Seit 1926 wurden solche Arbeiten wieder aufgenommen.

1930 bestanden 1515 Orte die aus der Ferne mit Gas aus 209 Gasanstalten versorgt wurden. Diese Orte stellten eine Bevölkerung von: 4.398.000 Einwohner dar und die so gelieferte Gasmenge betrug: 223,6 Mil. m³; die Länge der Rohrleitungen war von 5183 Km.

Langsam, langsam wurden überall in Deutschland Gasversorgungsanlagen in jeder Gegend eingerichtet.

Dieselben wurden anfangs um die Grosstädte geschaffen.

Berlin hatte 1929 ein Rohrleitungsnetz in Länge von 366 Km, welches von zwei Gasgesellschaften 69 Orte versorgte.

Von der Gasanstalt der Stadt Hamburg wurden 1930 55 Orte mittels Rohrleitungen in Länge von 179,7 Km. versorgt.

Von Dresden wurden 32 Orte durch 330 Km Rahrleitungen versorgt.

Von Stuttgart wurden 52 Orte durch 330 Km Rohrleitungen versorgt.

Gleichartige Bespiele stellen: Köln, Frankfurt a. M., Darmstadt, Nürnberg, Erfurt usw. dar.

Solche Bezirksversorgungen wurden aber nicht nur um die Grosstädte errichtet, sondern man schuf spezielle Unternehmungen für die Versorgung einer Gruppe von Kleinorten wie z. B.:

„DIE GASVERSORGUNG OSTSACHSEN" A. G. (Gas AG.), welche 103 Orte mittels 103 Km. Rohrleitungen versorgt. Der Gebrauch war 1930 von über 10 Millionen m³.

„DIE GASVERSORGUNG MAGDENBURG" ANHALT A. G. (Gamanag). Dies ist ein Verteilungsunternehmen, das mit der „GROSSGASEREI MITTELDEUTSCHLANDS A. G.", welche eine Produktion von 65 Mil. m³ jährlich hat, in Verbindung steht.

Der wichtigste Abnehmer dieser Unternehmung ist unter anderen auch die Stadt Magdeburg für den Ueberschuss den sie benötigt und den ihr die eigene Fabrik nicht liefern kann.

Die bedeutendste Bezirksleitung, die von der Gasfabrik auf der Elbe beginnt, hat eine Verzweigung gegen Leipzig in Länge von 120 Km, welche zur Landversorgung durch die Verteilungsgesellschaft „DIE LANDESGASVERSORGUNG SACHSEN A. G." dient.

Eine zweite bedeutende Verzweigung hat eine Länge von 100 km.

Insgesamt hatte 1930 das Gasleitungsnetz der Gesellschaft „GASVERSORGUNG MAGDENBURG ANHALT A. G." über 300 km.; der Verbrauch betrug im ersten Ausbeutungsjahr 50 Mil. m³.

Wie bereits erwähnt, erfolgt die Gasleitung auch von den Kokserzeugungsanstalten.

Dieselben befinden sich selbstverständlich in den Kohlengegenden Deutschlands. Um uns über die Transportmöglchkeiten aus der Ferne des von den Kokerzeugungsanstalten entstandenem Gase besser Rechenschaft zu geben, notieren wir tiefer-stehend die deutschen Kohlengegenden:

1) Die Gegend Ruhr und Nord-Krefeld.
2) Die Gegend Aachen.
3) Oberschlesien.
4) Unterschlesien.
5) Sachsen.
6) Hannover und
7) Die Gegend Saar.

Insgesamt bestanden 1930 in Deutschland 144 Kokserzeugungs ausbeutungen mit einer Koksproduktion von 32.458 Millionen Tonnen und mit einer Produktion an verbrauchbarem Gas von 6.500 Milliarden m³ (ohne die Gegend Saar).

Die ersten Gasversorgungen aus den Kokserzeugungsanstalten erfolgen 1905 ((Essen), 1907 ((Mülheim an der Ruhr) und 1909 durch Beginn der Tätigkeit auch auf diesem Gebiete seitens der Ges. „RHEINISCHWESTFALISCHES ELEKTRIZITAETSWERK" (R. W. E.).

Die Entwicklung nahm alsdann fortwährend zu, sodass 1930 275 Orte mit einer Bevölkerung von 7.313.000 Einwohner mittels Rohrleitungen in Länge von 1950 Km. mit Gas aus den Kokserzeugungsanstalten versorgt wurden; der Verbrauch betrug 670,25 Millionen m3.

Die grosse Menge an gasartigen Brennmaterialien, über welche die Kokserzeugungsanstalten verfügen, erhob selbstverständlich die Frage des Verbrauches derselben in grösserem Masse. Die Pläne für die Versorgung des ganzen Deutschen Reiches wurden 1927 abgefasst. Diese Pläne drücken die Idee einer höchstmöglichen Ausdehnung der Leitungsnetze von den bestehenden Gasanstalten aus, und in einer zweiten Etappe die Gesamtverbindung mittels eines Übernetzes. Laut diesem Plan, behielten die grossen Gaserzeugungsanstalten ihren Betrieb.

Das Gasübernetz sollte folgende Hauptzweige haben:

In der Gegend Ruhr (welche 90% des Kokses erzeugte):

a) Eine Rohrleitung durch Brenen-Hamburg bis Kiel.

b) Eine Rohrleitung durch Hannover-Braunschweig-Magdeburg nach Berlin und sogar bis Stettin.

c) Eine Rohrleitung durch Kassel nach Sachsen, wo eine neue Versorgung aus der Gegend selbst versichert werden konnte.

d) Eine Rohrleitung nach Württemberg und Bayern und endlich:

e) Eine Rohrleitung von der Gegend Saar durch Mannheim, Nürnberg, Leipzig, Berlin, Hamburg, sollte das Übernetz ergänzen, indem sie es in Zwickau mit den sächsischen Kokserzeugungsanstalten verband.

Dieses Hauptnetz wird jetzt ausgeführt und soll in 5—7 Jahren fertig gebracht werden.

Die Hauptadern von 300 bis 800 mm im Durchmesser sind teilweise angelegt, teilweise im Bau.

FRANKREICH

In Frankreich sind ungefähr 700 Gasanstalten, sodass fast alle Orte mit einiger Bedeutung, ausgeschlossen die Landorte, eine Gasversorgung haben.

Insgesamt betrug die Zahl der Abonnenten ungefähr 4½ Millionen.

Im Allgemeinen betrachtet man in Frankreich, dass es für einen Ort mit einer Bevölkerung von ungefähr 8000 Einwohnern geeignet ist, Gasanstalten und Verteilungsnetze zu besitzen.

Da einige Orte nicht mit Gas versorgt sind und in anderen die wirtschaftlichen Bedingungen den Betrieb der alten Gasanstalten nicht mehr erlaubten, hat man Verteilungen von Propan — oder Butangas versucht, welche in Städten mit einer geringen Bevölkerung — wo die Versorgungsbedingungen mit diesen Gasen günstig—leicht ausführbar sind.

In Frankreich ist wie bekannt die Industrie der Erdölraffinierung sehr entwickelt und als Nebenprodukte dieser Destillation bleiben: Propan und Butan, welche unter guten Bedingungen in den Handel gebracht wurden.

Das tieferstehende Verzeichnis zeigt die Bedeutung der gasartigen Brennmaterialien:

Verzeichnis	Gesamtverbrauch	Verbrauch für wirtschaftliche Zweche	Proportion
Steinkohle	76 Millionen Tonnen .	17 Millionen Tonnen	22%
Elektrizität	15 Milliarden »	1,4 Millionen kwo. für Beleuchtung . . .	9,35 } 12%
		0.4 Millionen kwo. für wirtschaftlichen Bedarf	2.65
Gas . . .	1.850 Millionen m³	1.400 millionen m. c.	84%

Elektrizität:

Frankreich hat 38.000 Gemeinden, wovon 36.500 elektrifiziert; nur 10% der Bevölkerung sind also nicht beliefert.

40 Millionen Einwohner benützen die Elektrizität für wirtschaftliche Zwecke, also 10 Millionen Heime.

Der wirtschatfliche Verbrauch ist von 45 kWo/Einwohner oder 180 kWo/Heim.

Gas:

20 Millionen Einwohner, welche beliefert werden können.

4.200.000 häusliche Abonnenten.

Hausverbrauch 75 m³/Einwohner jährlich oder 320 m³/Heim jährlich.

Zahl der benützten Gasapparate:

Kochmaschinen 4.130.000
Wasserheizer 430.000
Hausbeheizungsapparate 182.000

ENGLAND

In England erzeugte man 1928 9.050 Millionen m³ Gas, was gegen die Produktion von 5730 Millionen m³ 1913 einen Zuwachs von 58% darstellt.

* * *

Nicht nur die Länder mit grossen verfügbaren Kohlenmengen, sondern auch diejenigen, die bedürtig oder ärmer sind, benützen die gasartigen Brennmaterialien in schätzbarem Masse.

Die tieferstehenden Daten beweisen es:

DÄNEMARK

Verzeichnis	Zahl	Elektrifiziert Zahl	%	Mit Gas versorgt Zahl	%
Stadtwirtschaften .	510.000	490.000	96	380.000	75
Landwirtschaften .	524.000	260.000	50	—	—
Insgesamt . .	1.034.000	750.000	72	380.000	75

Kopenhagen: 680,000 Einwohner.
1936/937=97,2 Millionen m³, wovon:
Für Strassenbeleuchtung . . . . . 6,8 Millionen m³
Für den eigenen Gebrauch . . . . 1,3 „ „
Industrie u. Handwerk . . . . . 25 „ „
Verbrauch pro Einwohner 130 m³ jährlich.

HOLLAND

Die Lage der Brennmaterialienbenutzung in Holland (1935)

Kraftart	Gesamtverbrauch	Verbrauch pro Einwohner
Kohle	14,6 Millionen Tonnen	1.710
Koks	1,7 „ „	199
Torf	0,7 „ „	84
Kohlenbriketten	0,15 „ „	18
Gas	715 „ m³	84.000
Elektrizität	2,335 Milliarden kwo.	273.005
Benzin %	0,39 Millionen Tonnen	46 kilo
Erdöl	0,225 „ „	30 „

1.251.000 Wirtschaften, in welchen das Gas benützt wird.
511 Millionen m³ benütztes Gas.
60,3 m³ Gas pro Einwohner jährlich.
Wenn man zu einer Wirtschaft 4 Personen zählt, so ist der Verbrauch von 253,3 m³ Gas pro Heim jährlich.

Amsterdam 1936: 80.955.000 m³ Gas verbraucht, also 103,3 m³/Einwohner jahrlich.

Kochmaschinen 1.500.000
Hausbeheizungsapparate 120.000
Wasserheizapparate 200.000

UNGARN

Die Gasproduktion 1936 insgesamt 99.015.649 m³.

Budapest (1.078,357 Einwohner) hat 90.268.100 m³ verteilt.

In Ungarn sind ausser Budapest noch 11 Städte mit Gas versorgt, von denen eine das Gas durch eine Rohrleitung aus Budapest bekommt, eine andere aus der im Basin von Pécs eingerichteten Kokserzeugungsanstalt.

SCHWEIZ

In der Schweiz erhöhte sich der Verbrauch von:
131,5 Millionen m³ 1921 auf
226,6 „ „ 1930 (also ein Zuwachs von 72% in 9 Iahren)

In einer beträchtlichen Entfernung gegen die europäischen Länder stehen die Vereinigten Staaten Amerikas, wo die Gasindustrie einen gewaltigen Aufschwung zeigt.

Die Produktion an natürlichen Gasen ist von:
9.600 Millionen m³ 1906
auf 41.400 „ „ 1928 (also mit 431%) gestiegen

* * *

Der Gesamtverbrauch der Gase in den Vereinigten Staten betrug aber 1928 56 Millarden m³.

Die Stadt **Chicago** allein gebraucht mehr Gas als Italien, Holland, die Schweiz, Norvegien und die Tchechoslovakei zusammen.

Trotz der Konkurrenz der natürlichen Gase steigt die Produktion der Gasfabriken in beträchtlicher Weise.

*

Um den Überlick über die Gaswirtschaft zu ergänzen, müssen wir auch über die Benutzung des Propans und des Butans sprechen.

Diese gasartigen Brennmaterialien wurden anfangs in Flaschen verteilt gebraucht. Die zahlreiche Nachteile eines solchen Verbrauches haben zur Verteilung mittels Rohrleitungen geführt.

Die einzigen Daten die wir haben beziehen sich auf einige in Frankreich geschaffenen Einrichtungen mit Propan.

Das Gas wird in Waggons-Zisternen von den Petroleumraffinerien in die Orte, wo die Verteilung stattfindet, transportiert. Die Ladefähigkeit der Waggons-Zisternen ist von 25 m³, also 12 Tonnen Propan.

Viel vorteilhafter erwiesen sich aber die „container" mit je 2 m³, also 1 Tonne Propan.

Die Verteilungsnetze, die von einer Auslassstation beginnen, arbeiten unter einem Druck von 300 mm Wassersäule. Dank dieses relativ grossen Druckes und der hohen Heizkraft des Gases, erfolgt die Verteilung durch Stahlleitungen mit einem kleinen Durchmesser.

Eine andere Lösung der Frage des Propanverbrauches ist letzteren durch Luft in ein Gas mit derselben Heizkraft wie das Luftgas, also 4200 Kalorien/m³, zu verwandeln.

Wenn man einen solchen Kohlenstoff verwendet, kann die Verteilung desselben in den Städten auch für das Leuchtgas benützt werden.

Eine Mischung von ein Volumen Propan-Butan mit 26.000 Kalorien, mit 5 Volumen Luft, gibt 6 Volumen Gas mit einer Heizkraft von 4500 Kalorien.

Ein solches Gas ist schwerer als das Luftgas, indem es eine Dichtigkeit von 1,11-1,13 hat.

Die Verteilung erfolgt bei Niederdruck und in diesem Falle benötigt man Rohrleitungen mit grossem Durchmesser (wegen der grossen Dichtigkeit des Gases) oder bei Hochdruck (3 Kilo), in welchem Falle Stahlleitungem mit kleinem Durchmesser benützt werden können.

* * *

Aus obigen kurzgefassten Daten ersieht man die hervorragende Bedeutung der gasartigen Brennmaterialien in der Wirtschaft der Brennmaterialien.

Unser Land mit seinen unermesslichen Vorräten an natürlichen Gasen und an Kohle hat die Möglichkeit auf diesem Gebiete eine wichtige Rolle zu spielen.

Leitungsnetz für gasartige Brennmaterialien in unserem Lande

Ein vielseitiges Versorgungssystem unseres Landes mit gasartigen Brennmaterialien kann auf Grund folgender 3 Elemente verfasst werden: das Metangas aus dem Ardeal, die natürlichen Erdölgase und das künstlich durch Kohlendestillation erzielte Gas.

In einem vernunftgemässen Versorgungsplan mit gasartigen Brennmaterialien muss die Wahl einer diese drei oben angeführten Möglichkeiten mit Rücksichtnahme auf die Grundsätze der allgemeinen Politik und auf den lokalen Kostenpreis getroffen werden.

Da die meisten Gegenden unseres Landes in ihrer Nähe über Brennholz verfügen und die Herbeiführung der Gase und der Kohlen aus grossen Entfernungen erfolgen müsste, glauben wir, dass für diese Gegenden noch viele Jahre hindurch die Frage eines allgemeinen Leitungsnetzes zur Versorgung mit gasartigen Brennmaterialien nicht gestellt werden hönnte.

Eine Reihe von Gegenden aber sind durch ihre günstige Lage in der Nähe von Gasquellen und infolge ihrer Verbrauchsmöglichkeit geeignet, von einem Bezirksleitungsnetz für gasartige Brennmaterialien versorgt zu werden.

Die Frage ist von grösserer Bedeutung und verdient besonders behandelt zu werden*).

*) *Die in diesem Artikel angeführten Daten sind in vielen Beziehungen nicht mehr zeitgemäss, da die Ziffern der veröffentlichten Statistiken bereits einige jahre alt sind.*

Die Hauptangaben sind folgenden Publikationen entnommen:

Dr. Ing. Lüder Segelken — Grossraumwirtschaft in der deutschen Gasversorgung.

A. Kemper — Gasfernversorgung.

„Conférence Mondiale de l'énergie", etc.

Dând Ţării, dăm pentru noi. Liniştea noastră, avutul nostru, sunt asigurate într'o România puternică şi bogată.

Für jedwede Börsenoperation bitte sich an
Toma P. Grigorescu
Langjähriger offizieller Börsenagent
Bukarest. — Pasajul Blanduziei
zu wenden
Steht zur Verfügung für jedwede finaziell
Auskunft und Erklärung.

Die Frage der rumänischen Arbeit

von Dr. Ing. CRISTEA MATEESCU

Ich werde versuchen in den folgenden Reihen einige alte, für alle die eine weitläufige Enfahrung im wirtschaftlichen Leben haben wohlbekannte Wahrheiten, zu rehabilitieren. Die alten Wahrheiten, alltäglich geworden, werden aber immer mehr beseitigt, so oft sich eine wirtschaftliche oder soziale Krisis vertieft. Viele stellen sich in solchen Momenten vor, dass die in normalen Zeiten als geeignet betrachteten Regeln und Grundsätze in Krisiszeiten nicht mehr gültig wären. Diese Regeln und Grundsätze einmal beseitigt, trübt sich die ganze Denkungsart bis zur Verunstaltung des gesundern Menschenverstandes selbst.

Wir hörten so in letzter Zeit Meinungen gegen die Industrie, spruchreiche Antriebe zur Rückkehr und Verbleiben in der Landwirtschaft, sowie andere ähnliche Darlegungen falscher Fragen, während die wahren Arbeitsfragen nicht öffentlich verbreitet wurden.

In den folgenden Ausführungen werde ich als Axiom annehmen, dass man eine Verbesserung der materiellen Lage des ganzen Volkes erzielt und dass man gleichzeitig versucht, die Menschheit sowohl seelisch wie auch körperlich zu verbessern oder gar zu veredeln. Mit anderen Worten werden wir nicht jedwede Mittel zur Erhöhung des materiellen Wohlergehens als anwendbar annehmen, sondern nur diejenigen wählen, welche dem physischen und seelischen Wesen des Menschen nicht nur unschädlich sind, sondern es sogar erhöhen.

So gestellt, erscheint die Arbeitsfrage als Mittelpunkt, da damit die Fragen der Erziehung, der Staatsorganisation, der wirtschaftlichen und allgemeinen Politik verbunden sind.

Wegen einer besseren Aufstellung unserer Betrachtungen werder wir dieselben nach der Antwort auf folgende Frage gruppieren:

— Welche sind die Mittel, damit jeder normale arbeitsfähige Mensch ein je grösseres Nutto-Einkommen erzielt, indem er eine angenehme und hygienische Arbeit ausübt und ein wolhabendes und moralisches Leben im Rahmen einer gutеingerichteten und solidarischen Gesellschaft führen kann.

I. — Die berutsmässige Vorbereitung und Orietierung

Die menschliche Arbeit ist für dar Individuum desto ertragreicher, je besser ihre Qualität ist. Es ist schwer zu erklären, was man unter „Qualitätsarbeit" versteht, wenn man aber die verschiedenen Arbeitskategorien betrachtet, ist von Anfang an ein grosser Unterschied in der Behandlung der sogenannten qualifizierten Arbeiter und der nichtqualifizierten ersichtlich (Das Verhältnis zwischen den Salären derselben ist von etwa 2:1). Es ist selbstverständlich, dass diesem grossen Unterschied in der Behandlung auch ein grosser Unterschied im Lebensstandard entspricht. Es ist also logisch zu versuchen, der berufsmässigen Vorbereitung der Arbeiter eine grössere Entwicklung zu ermöglichen, damit jeder Arbeiter „qualifiziert" genannt werden kann.

Man wird wohl die Frage stellen: wenn alle Arbeiter qualifiziert sein werden, wer wird dann die Arbeit, die jetzt von den nicht qualifizierten Arbeitern ausgeübt wird, vollführen? Die Antwort ist wohlbekannt: die Maschinen, die von den Motormaschinen betriebenen Werkzeuge. Die Elementararbeiten in grossen Mengen, die ausschliesslich von den Maschinen ausgeführt werden können, sind besonders ertragreich, wenn man dieselben benützt. Der Nutzen ist umso grösser, wenn man die elektrische Kraft preiswürdig zur Verfügung hat und das in Maschinen eingesetzte Kapital reichlich und weniger anspruchsvoll ist. Unter günstigen Bedingungen kann man manchmal mittels der Maschinen dieselbe Arbeit zu einem Kostenpreis, der nicht einmal ein Zehntel des Preises der menschlichen Arbeit darstellt, erzielen.

Die Frage kann auch aus einem anderen Standpunkt betrachtet werden: mit Hilfe der Maschinen kann der Mensch eine zehnmal so grosse Arbeit verrichten, von welcher sowohl der Arbeiter selbst wie auch die Gesellschaft und der Staat Vorteil ziehen können.

Das Ergebnis der Maschinenarbeit in Beziehung zur Leistung arten. Es gibt aber fast gar keine Arbeit, wo die Maschinen nicht nutzbringend wären, indem sie die mit der Hand ausgeführte Arbeit vervielfältigen und verbessern. Noch mehr, es gibt Arbeiten, zu denen eine besondere Genauigkeit erforderlich ist und die nur mit der Maschine ausgeführt werden können. Diese Frage aber, die wir nur bezüglich der nichtqualifizierten Taglöhner berühren, verdient eine besondere nachfolgende Ausführung.

Zurückkommend auf die Frage der Qualität de menschlichen Arbeit, stellen wir die Bedeutung für die Volkswirtschaft einer gründlichen Vorbereitung des Arbeiters fest. Unter Arbeiter meinen wir nicht nur den industriellen und landwirtschaftlichen Arbeiter, sondern jedwedes arbeitende Element: Handwerker, Kaufmann, Intelektuelle.

Jedweder Mensch muss in der Bürgerschule vorbereitet werden, damit er auch in der Wirtschaft ein höherstehendes Element sein soll. Dazu ist nicht nur die Abschaffung der Schriftunkundigkeit genügend, sondern jeder Mensch muss die Schule bis zum Alter wo er eine nutzbringende Arbeit ausführen kann, besuchen. Die Bürgerschule muss also die dringendste Frage der Regierung sein. Bis zum Alter von 10-11 Jahren wird die Bürgerschule dasselbe was die jetzige Volksschule ist, sein: von 11-15 Jahren aber muss sie der Jugend die berufsmässige Vorbereitung in allen Arbeitszweigen bieten. Sie wird sich auch den jetzigen Schwierigkeiten der Familie anpassen müssen, indem sie die Kinder nicht die ganze Zeit beschäftigt, oder — falls sie es tut — muss sie den Kindern ein bestimmtes Einkommen aus der von Ihnen geleisteten Arbeit verschaffen. Von der Arbeit der Kinder muss die Schule gleichfalls ihre Ausgaben decken.

Was die Ackerbauschulen, sowie die Fach-und Industrie Schulen betrifft, können diese Bedürfnisse in grossem Masse gedeckt werden. H. Ford hat solche Schulen gegründet, denen es gelungen ist, sich selbst zu erhalten. Die wissenschaftlichen Gymnasien und die Handelsschulen werden aber eine Last für das allgemeine Budget bilden.

Der Mittelunterricht muss für die ganze Bevölkerung des Landes verbreitet werden. Jedwede Verspätung in dieser Beziehung ist eine Hemmung für den allgemeinen Fortschritt. Noch mehr, um die bis jetzt verlorene Zeit wiederzugewinnen, wird man nicht nur einen Unterricht für Kinder, sondern auch für die berufsmässige Vervollkommnung der jungen Arbeiter und sogar der reifen einführen müssen.

Es wird heute laufend darüber gesprochen, dass unser Volk mit einigen Jahrzennten oder gar mit Jahrhunderten gegen die Völker mit einer älteren Zivilisation zurückgeblieben, dieselben nie oder nur nach langwährigen Bemühungen erreichen kann. Diese Idee ist aber gefehlt, denn wenn man den Unterricht und die Erziehung des Volkes massenhaft einführt, wird auf einmal eine Generation geschaffen, welche nach 15-20 Jahren, wenn sie reif sein wird, das Wesen der Gesellschaft bilden und Ihren Charakter bestimmen wird.

Man muss aber die Schwierigkeit, auf einmal eine grosse Masse Menschen zu erziehen und zu unterrichten, besiegen. Der berufsmässige Unterricht, die Vorbereitung der materiellen Seite, scheint eben leichter erzielbar als die seelische Erziehung, — welche wohl in der Schule, aber auch in der Familie und in der Gesellschaft erfolgt, indem jeder dieser Faktoren einen positiven oder negativen Einfluss haben kann.

Und nun die Frage: Werden alle Absolventen der Fachschulen nicht—wie bis jetzt — den Anspruch auf eine Staatsstellung haben, anstatt nutzbringende Elemente zu werden? Dies hängt von dem Sinne in welchem der Unterricht der Jugend vorgenommen wird, ab. Die Mittelschule ist zufolge ihres praktischen Charakters eine durch sich selbst ertragreiche Schule, so dass der Junge in der Schule selbst das Beispiel einer nutzbringenden Arbeit finden wird. Und nachdem die ganze Jugend des Volkes diese Schule besuchen wird, wird der Gedanke dass sie dadurch das Recht auf eine Staatsstelle hätte, von selbst fallen.

Nun stellt sich aber eine andere Frage: wieso wird diese Jugend die Beschäftigung nach welcher sie strebt finden? Wird nicht die Zahl der Arbeitslosen und infolgedessen auch die Zahl der Umsturzelemente sich erhöhen? Offenbar wird es einem Staat, dem es gelingt einen berufsmässigen Unterricht für die ganze Bevölkerung einzuführen, auch gelingen, die Organisierung der Volksarbeit in allen ihren Abteilungen einzurichten. Gelingt es auch der Privatinitiative nicht, zu einer gegebener Zeit alle arbeitsfähigen Kräfte zu beschäftigen, so stehen dem Staat unermessliche Mittel zur Verfügung, einer solchen Krisis abzuhelfen. Der Nazional-Sozialismus und der Faszismus — wie sie auch von der Geschichte später beurtelt sein werden — werden sich immer damit brüsten können, dass es ihnen gelungen ist, die Arbeitslosigkeit infolge Leitung der Volksarbeit abzuschaffen. Die grossen öffentlichen Arbeiten verschiedener Art können eine fast unermessliche Arbeiterzahl in Anspruch nehmen und bilden somit ein Auslassventil für die wirtschaftliche und soziale Krisis. Diese Frage — von besonderer Bedeutung — werden wir später behandeln.

Die berufsmässige Vorbereitung wird nicht nur in Schulen, sondern auch durch bekannte und qualifizierte Meister vorgenommen werden. Der Junge wird die Schule besuchen, aber gleichzeitig eine Praxis bei einem solchen Meister oder in einem bekannten Unternehmen ausüben. Das Handgewerbe, welches s

bald als möglich angefangen werden müsste.

In dem Fachunterricht muss man auch die berufsmässige Veranlagung in Betracht ziehen. Die Jungen werden nicht nur geprüft werden, um ein für ihre Fähigkeiten passendes Handwerk zu wählen, sondern diejenigen mit besonderen Fähigkeiten für die Wissenschaft oder für die höhere Kunst werden veranlasst werden weiter zu studieren.

Jedwedes menschliche Erzeugnis von höherer Qualität ist das Ergebnis einer Mitarbeit von Wissenschaft und Kunst. Es gibt wohl reinkünstliche Werke (ein Bild) oder ein rein wissenschaftliches Werk (ein Messinstrument), aber im Allgemeinen ist ein Erzeugnis gemischt. Eine ganze Reihe von Handwerken, welche als kunstvoll betrachtet werden können, kann die künstlich begabten Elemente beschäftigen, indem sie gleichzeitig den Ruf der Qualität der Erzeugnisse erhebt (Glasfabrik, Töpferkunst, Möbelfabrik, Schmuckerzeugung, Schneiderei usw.) Die berufsmässige Lenkung kann in einem gewissen Masse durch psychotechnische Mittel erzielt, sie muss aber mittels Wettbewerben, Ausstellungen, Auszeichnungen, Veröffentlichung der erfolgreichen Aussteller usw. weitergeführt werden.

Endlich muss die berufsmässige Vorbereitung sich nicht nur auf das Jünglingsalter beschränken. Der Arbeiter muss die Möglichkeit haben, sich durch Studium, sei es in speziellen Abendschulen, sei es durch Bücher, Zeitschriften und ihm zugängliche Museen vervollkommnen. Man muss eine grössere Aufmerksamkeit als bis jetzt den technischen Büchern für die Arbeiter widmen. Dieselben müssen nicht nur einen nützlichen Inhalt haben, sondern auch einfach und deutlich geschrieben und billig sein. Da aber die Billigkeit eines Buches ausschliesslich von der Zahl der Ausgaben abhängt, werden für diejenigen Werke, die keine grosse Leserzahl haben können, spezielle Subventionen oder Druckerleichterungen erforderlich sein.

Man muss durch die oben angeführten Mittel: fachliche Vorbereitung, richtige berufsmässige Lenkung, durch Auswahl und Ermutigung der Begabten, das unbedingt notwendige Ziel erreichen, dass der rumänische Arbeiter jedweder Art vom berufsmässigen Standpunkt aus dem Arbeiter der zivilisiertesten Nazion gleichgestellt sei. Mehr noch, das was unser Staat nicht erzielen kann, da er kraftlos im Verhältnis zu den grossen Staaten ist, kann der Arbeiter, falls er geschätzt ist und seine Erzeugnisse dank ihrer Qualität gesucht werden, erzielen.

(es folgt)

Frumoasa contribuție a industriei petrolifere la venitul național

Toate guvernele dela marele război incoace — pentru a acoperi marile nevoi, mereu crescânde, ale bugetului țării — au adoptat, unele dela altele, o politică fiscală foarte ușoară, care li se părea naturală: „*industria de petrol câștigă, deci să plătească*". Câștigul industriei petrolifere se oglindește însă destul, de ani de zile, prin cursul acțiunilor sale. Dacă marile societăți petrolifere nu ar fi făcut rezervele masive — pentru cari au fost destul de criticate — petrolul românesc și țara s'ar fi resimțit astăzi.

Totuși industria de petrol a plătit tot mai mult, contribuind până cu 60% la veniturile Statului! A dat din toată inima, dând dovadă de un patriotism fără margini, de câte ori a fost nevoe. A dat pentru Inzestrarea Armatei 500 milioane, a dat pentru Imprumutul Refacerii 850 milioane, a dat pentru apărarea pasivă, a dat cu dragoste pentru ostași și nevoiași, a tot dat și a dat din belșug.

Din tabloul de mai jos se poate vedea importanța contribuției la venitul național, precum și inimoasa activitate în folosul țării, a industriei petrolifere.

Participarea principalelor 13 societăți petrolifere la bugetele publice și la venitul național în perioada Ianuarie—Octombrie 1941

(IN MILIOANE LEI)

	Astra Rom.	Concordia	Steaua Rom.	Rom. Americ.	Unirea	Credit Minier	Colombia	Petrol Block	Redev. și Xenia	Prahova	Distribuția	I.R.D.P.	Total
A. IMPOZITE ȘI TAXE:													
Impozite directe	248,4	267,5	224,6	160,0	126,6	32,0	49,8	51,9	25,3	56,2	31,6	7,1	1.281,0
excepț. beneficii	114,8	4,1	—	8,6	—	25,0	28,1	32,7	4,8	—	12,2	—	230,3
Taxe timbru, inreg. echival.	31,4	59,4	—	31,0	33,5	7,6	7,9	4,8	2,3	8,6	135,5	1,4	323,4
Taxe consumație	635,4	18,2	380,2	453,3	331,8	129,2	163,2	20,9	13,3	114,7	—	—	2.260,2
Taxe cifra de afaceri	188,3	191,2	115,3	131,9	101,3	43,5	45,0	18,3	5,4	27,0	—	1,4	868,6
Impozite automobile	5,7	2,6	4,1	2,6	3,0	0,4	0,3	0,1	—	0,3	0,8	—	19,9
Taxe export	270,2	410,0	615,1	383,7	116,4	219,6	161,4	783,4	387,0	163,7	—	9,5	3.520,0
Taxe import	14,4	64,9	21,0	17,0	30,0	8,7	6,8	4,4	6,2	8,5	4.0	—	185,9
Taxe lege energ. redevțe Stat, impozit minier	68,7	163,6	82.1	81,5	65,3	68,8	66,8	0,3	5,8	50,1	—	25,6	678,5
Taxe drumuri, căr. ușie	1',0	360,5	11,5	14,0	21,7	0,9	8,2	—	0,1	0,6	1,0	0,1	437,6
Taxe legea adm. com., etc.	224,9	71,5	6,1	23,0	6,8	5,3	7,9	0,7	2,7	3,3	0,8	—	353,0
Total A	1.821,2	1.613,4	1.460,0	1.306,6	836,4	541,0	545,4	917,5	452,9	433,0	185,9	45,1	10.154,4
B. CONTRIBUȚIUNI EXCEPȚIONALE:													
Imprumut Stat	83,6	106,0	80,0	103,3	117,1	62,0	6,3	68,3	16,5	84,0	30,0	6,0	763,1
Rezerv. armată și Apărarea pasivă	119,8	58,0	47,3	51,7	48,1	19,3	21,0	76,4	13,7	12,8	0,9	0.8	469,9
Total B	203,4	164,0	127,3	155,0	165,2	81,3	27,3	144,7	30,2	96,8	30,9	6,3	1.232,9
C. Taxe de transport plătite Regiilor publice, C. F. R., P. C. A. conducte	915,0	493,5	344,7	404,6	65,1	302,0	10,8	nedefalcat	58,0	129,1	338,0	—	3.060,8
D. SURSE DE VENIT PENTRU ECONOMIA NAȚIONALĂ:													
Salarii plătite	785,0	579,4	422,2	410.0	148,4	19 ,9	170,0	88,0	31,0	95,1	180,0	48,0	3.148,7
Materiale cumpăr. în țară	367,0	627.7	179,6	234,5	187,5	96,1	179,8	85,1	35,0	114,3	65,0	32,1	2.203,6
Concesiuni, arendări	49,6	625,9	54,0	20.2	67,0	17,2	38,8	—	6,0	8,9	8,2	9,8	905,8
Redevențe plătite particular	100,0	19,3	31,5	97,5	56,0	3,7	20,2	0,2	1,6	4,6	—	—	334,6
Diverse subvenții	25,0	—	5,2	5,3	2,9	2,6	2,2	2,3	4,5	1,2	3,5	0,8	55,5
Total B	1.326,6	1.852,3	692,3	767,5	461,8	311,5	411,0	175,6	78,1	224,1	256,8	90,7	6.648,2
Total general	4.266,2	4.123,2	2.624,3	2.633.7	1.528,5	1.235,8	994,5	1.237.8	619,2	883,0	811,5	142,6	21.100,3

PRIX des PRODUITS du PETROLE A L'EXPORTATION

PRODUITS	Fob Giurgiu, Constanța, Oltenița, et franco Negru-Vodă	Fob Orșova, Franco Curtici, Jimbolia, tunnel et Dornești
	Lei par tonne	
Essense d'aviation min. 73 oct.	18.424	19.824
Essence d'aviation min. 70 oct.	16.654	17.991
Essence légère p. f. 155° C.	11.042	12.500
Essence tourisme min. 60 oct. pf. 190°C.	10.677	12.138
Essence tourisme min. 66 oct. pf. 190°C.	10.948	12 398
Essence tourisme min. 69 oct. pf. 190°C.	12.007	13.456
Essence lourde point in. 100° p. f. 185°C.	9.577	11.117
Lampant raffiné	9.5.7	11.146
» distillé	9.375	10.949
White spirit raffiné qualité I	8.428	9.964
» » » » II	8.276	9.811
Gas oil +5°C. congelé	7.546	7.912
» » 0°C.	7.640	8.007
» » —5°C.	7.7.2	8.088
» » —10°C. . %	7.817	8.181
» » —15°C./20C.	7.899	8.263
» » asph. sous-20C.	8.075	8.439
Mazout combust. +35°/40C. congelé	3.779	4.185
» » +20°C. »	3.826	4.230
» » +10°C. »	3.856	4.302
» » 0°C. »	3.991	4.395
» » —10°C. »	4.073	4.479
» » —15°C. 20 congelé et point decong. supérieur à + 20°C.	4.120	4.524
Mazout asphalteux	4.976	5.401
Huiles min. raffinées Visc. /20° 6—7° E.	10.736	15.330
» « » » /50° 4—5° E.	10.995	15.588
» » » » /50° 6—7° E.	11.349	15.942
» » » » /50° 8—9° E.	11.890	16.483
» » » » /50° 11—12½° E.	12.596	17.189
» » » » /50° 14—15° E.	13.043	17.636
» » » » /100° 2,8—3,3° E.	14.291	18.885
» » distillées » /100° 3—4° E.	10.018	14.611
» » » » /100° 4—5° E.	10.371	14.975
» » » » /100° 5 6° E.	10.818	15.413

Cours des actions pétrolifères

Au cotat:—Ont côté:	Valeur nominale	Coté au 15/1/1942
	Lei	
Astra Română	500	1710
Steaua Română	250	810
Creditul Minier	500	890
Redevența	500	370
I. R. D. P.	500	340
Concordia	500	950
Petrol Block	500	320
Petrolul Românesc ex. cup.	500	390
Prahova	500	410
Petrol Govora	500	355

„România Petroliferă" mulțumește călduros tuturor acelor cari — apreciind munca noastră cinstită și neobosită, timp de peste 23 de ani, în folosul economie naționale — ne-au acordat prețiosul lor sprijin. Aceasta este nu numai o mulțumire sufletească pentru noi, dar și un imbold pentru a continua cu mai mare însuflețire opera noastră.

Cu această ocazie rugăm abonații în urmă cu plata abonamentului să binevoiască a ne remite costul, ținând seama de scumpirea hârtiei și a tiparului precum și de modul ireproșabil în care apare ziarul.

Este regretabil că, tocmai în aceste timpuri grele, unii au redus micul lor sprijin uitând că „România Petroliferă" a luptat și luptă pentru interesele Petrolului Românesc și implicit, deci, pentru acelea ale tuturor întreprinderilor, fie mari sau mici.

*

D. avocat Ștefan Băbeanu a fost numit comisar al guvernului pe lângă Banca Națională a României.

*

D. Profesor Gheron Netta, fost Comisar General al Petrolului, a fost numit Comisar al Guvernului pe lângă Societatea de Credit Industrial.

*

D. Horia Grigorescu, fost primar al municipiului Constanța, fost subsecretar de stat, a fost numit președinte al comitetului de direcție la Institutul de Credit Românesc.

*

Concordia S. A. R. Bucarest. M. Hans Brockhaus a été élu vice-président du conseil d'administration.

M. Eugène Bunesco a été nommé sous-directeur.

*

Rafinăria Roznov S. A. R. București. — D-nii ing. Petre N. Bejan și Niculae P. Carp au fost aleși ca membri ai consiliului de adminstrație. Sediul social a fost mutat în str. Academiei 35—37 etaj IV.

*

„Unirea" s. a. r. de petrol. Consiliul numește ca procurator general al societății pe d. I. Kisselevsci, care va avea semnătura

Um den Arbeitern und Beamten der Erdölindustrie die Versorgung mit Lebensmitteln zu erleichtern, hat der „Verband der Erdölindustrien Rumäniens" auf Antrieb des Herrn Ministers der Volkswirtschaft eine Versorgunszentrale eingerichtet, welche zum genauen Kostenpreis den Beamten dieser Industrie aus den Erdölgegenden Lebensmittel und andere unbedingt notwendige Gegenstände liefern wird.

Die Zahl dieser Beamten beläuft sich auf ungefähr 33.200 und mit deren Familien auf ungefähr 124.750 Personen auf 18 Orte verteilt.

Diese lobenswerte Massnahme wird den Arbeitern ermöglichen, mit voller Kraft für das Interesse des Landes zu arbeiten.

Der Herr Genera C. Constantin, Minister der Versorgung, hat diesem Werke seine wohlwollende Mitwirkung gewidmet.

*

M. Et. Băbeanu, avocat, a été nomme commissaire du gouvernement anprès la Banque Nationale de Roumanie.

*

M. le Professeur Gheron Netta, ancien Commisasaire Général du Pétrole, a été nomme Commissaire du Gouvernement près la Société de Crédit Industriel.

*

M. Horia Grigoresco, ancien maire de Constantza et ancien sous-secrétaire d'Etat, a été nommé président du comité de direction de l'Institut de Crédit Roumain.

*

Concordia. D. Hans Brockhaus a fost ales vice-președinte al consiliului de administrație,

D. Eugen Bunescu a fost numit subdirector al Societății.

*

Raffinerie Roznov S. A. R. Bucarest. — M. l'ing. Pierre N. Bejan et Niculae P. Carp ont été élus membres du conseil d'administration. Le siège social a été transféré 35—37 Et. IV, strada Academiei.

*

socială și girând valabil societatea, împreună și alătur cu semnătura unuia din d-nii procuratori generali.

*

Era de așteptat ca în urma măririi prețurilor produselor petrolifere la export și la intern, care influențează asupra consolidării întreprinderilor noastre petrolifere, precum și în urma asigurării debușeului acestor produse, — cursurile acțiunilor petrolifere să capete o tendință de a atinge adevărata lor valoare. Totuși aceste cursuri scad. Cauza, nu este lipsa de capitaluri, ci de cumpărători. Israeliții ne mai putând cumpăra valori petrolifere, noui îmbogățiți nu prea au ideie de plasamente în acțiuni și țin capitaluri mari neproductive, iar mulți din acei cari ar putea cumpăra acțiuni, vrând să-și dea seama personal de situația zilei, se abțin de a intra la Bursă din cauza costului intrării.

Credem că o reducere simțitoare a costului intrării ar permite accesul unui mare număr de amatori — în afară de cei câțiva abonați — și ar influența în bine asupra activității Bursei.

O lăudabilă măsură a Asociației Industriilor de Petrol din România

Pentru a pune la adăpost pe muncitorii și funcționarii industriei petrolifere din regiunile petrolifere de grijile zilnice ale aprovizionări lor și ale familiile lor cu alimente și produse de prima necesitate, din îndemnul d-lui I. C. Marinescu, Ministrul Economiei Naționale, Asociația Industriilor de Petrol din România, a organizat încă din vara trecută o Centrală de Aprovizionare cu scopul de a pune la îndemâna acestor salariați, tot ce le este necesar la prețul de cost, restul cheltuelilor fiind în sarcina întreprinderilor.

Această lăudabilă măsură menită a asigura aprovizionarea unui număr de cca. 130.500 persoane, răspândite în 18 localități, și a permite astfel celor peste 33.200 salariați să aducă toată puterea lor de muncă în folosul țării, nu a găsit înțelegerea necesară pe lângă unele autorități din locurile de aprovizionare, cu toată buna voință a Ministerului Economiei Naționale.

Grație neobositelor insistențe ale „Asociației Industriilor de Petrol" care a înțeles să vie în ajutorul Statului și pe plan social, d. general C. Constantin, subsecretar de Stat al Aprovizionării, a bine voit din primele zile ale venirei sale în fruntea acestui departament, a lua măsuri energice pentru ca această operă, astăzi atât de importantă, să nu mai găsească nici o piedică.

Numărul persoanelor aprovizionate de Centrala de Aprovizionare a Industriilor de Petrol și cantitățile necesare de produse pe regiuni în kilograme

Regiunea	Salariați	Membrii familiilor	Total	Grâu*)	Porumb*)	Cartofi	Ceapă	Fasole	Ulei	Zahăr	Săpun	Bocanci**	Talpă**
Rația în kgr.:	—			0,7	0,7	8	2	3	0,1	0,5	0,05	Perechi	Kgr.
				Zilnic		Lunar până la 1 Mai 1942			lunar	lunar	lunar		
Prahova													
Ploești	12.263	29.044	41.307	22.100	6.850	2.310.000	577.000	886.000	4.131	20.653	2.065	2.700	10,808
Aricești	74	217	291	55	150	3.000	1.000	—	29	146	15	22	88
Băicoi	474	1.672	2.148	405	1.100	—	—	5.000	215	1.073	108	150	600
Boldești	1.557	3.955	5.512	1.240	2.620	90.000	40.000	14.400	551	2.756	275	367	1.468
Câmpina	4.714	11.106	15.820	8.270	2.820	111.200	33.000	50.000	1.582	7.910	790	1.869	7.476
Ceptura	1.241	3.051	4.299	1.010	2.000	21.000	6.000	—	430	2.146	215	374	1.496
Mislea	669	2.272	2.941	520	1.540	36.000	15.000	5.000	294	1.471	150	421	1.684
Moreni	5.238	12.791	18.029	9.230	3.650	170.000	36.200	100.000	1.803	9.015	902	1.475	5.900
Țintea	508	10.026	10.534	1.820	5.550	94.000	44.000	6.000	1.054	5.267	527	1.029	4.116
Total	26.730	74.134	100.872	44.650	26.280	2.835.200	752.200	1.066.400	10.089	50.437	5.047	8 407	33.628
Dâmbovița													
Târgoviște	32	90	122	40	50	—	—	—	12	61	6	8	32
Bucșani	349	1.139	1.483	265	780	—	—	—	149	744	75	121	484
G.-Ocniței	3.923	10.742	14.665	3.100	7.200	260.000	75.000	80.000	1.467	7.334	734	1.551	6.204
Total	4.304	11.971	16.275	3.405	8.030	260.000	75.000	80.000	1.628	8.139	815	1.680	6.720
Bacău													
Moinești	438	1.511	1.949	350	1.020	—	—	—	195	974	98	132	528
Buzău													
Arbănași	244	949	1.193	200	640	—	—	—	120	597	60	100	400
Constanța	979	1.906	2.885	1.605	450	—	23.000	—	2.9	1.440	145	290	1.160
Brașov	367	956	1.343	730	230	10.000	—	—	135	672	68	113	452
Giurgiu	72	160	232	140	25	—	—	—	24	116	12	16	64
Total pers.	33.162	91.587	124.749										
Total cantități în vagoane lunar:				156	112	44,5	12	16	1,1	6.2	0,6	perechi	kg.
„ „ „ „ anual:				1.870	1.343	310	85	115	13	75	7,5	10.738	42.951

*) Calculul pentru grâu și porumb s'a făcut în felul următor: Pentru funcționarii și membrii familiilor lor, din toate regiunile, precum și pentru 80% din lucrătorii fără membrii lor din orașele Ploești, Câmpina, Moreni, Constanța, Brașov și Giurgiu, am socotit că se hrănesc cu pâine. Pentru restul lucrătorilor cu membrii lor din celelalte regiuni și pentru 20% lucrători din orașele arătate mai sus, am socotit că se hrănesc cu mămăligă.

**) Necesitățile de bocanci și talpă sunt prevăzute numai pentru sondori.

Urmând aceeași inimoasă și frumoasă tradiție, Societatea „CONCORDIA" a împărțit și anul acesta de Sf. Sărbători ajutoare invalizilor și văduvelor de război

Ihrer alten schönen Tradition getreu, hat die Ges. „CONCORDIA" auch dieses Jahr zu den Feiertagen den Kriegs-Invaliden und Witwen Unterstützungen und Geschenke ausgeteilt

Printr'un decret lege s'a acordat prin bună învoială, Societății anonime române de petrol „Unirea" cu sediul în București, concesiunea de exploatare a petrolului brut (țițeiul) cu gazele sale de zăcământ și derivatele sale naturale, precum și a oricărui alt bitum lichid, în suprafață totală de circa 1 ha. 7 mii 800 m. p. situate pe teritoriul com. Gura Ocniței, județul Dâmbovița, și mărginite cu hotarele astfel cum sunt configurate în planul provizoriu.

Durata concesiunii este de 30 ani, în conformitate, cu art. 189 din legea minelor, și se va socoti potrivit art. 22 din aceeași lege, cu începere dela 1 Ianuarie al anului care urma imediat după publicarea decretului de față în Monitorul Oficial.

Redevențele cuvenite Statului din produsele extrase în toată durata concesiunii, sunt cele prevăzute de art. 190 și 191 din legea minelor, plus un adaus la redevență de 13½% aplicabil uniform tuturor treptelor din scara progresivă, specificată în art. 190 din acea lege conform ofertei Societății „Unirea".

Citiți și răspândiți „România Petroliferă"

„CONCORDIA"

Societate Anonimă Română pentru Industria Petrolului

Capital deplin vărsat Lei 1.015.000.000

FABRICA DE BIDOANE DIN CONSTANȚA

Execută orice ambalaj din tablă cositorită, decapată și litografiată

Posedă instalațiuni de litografie cele mai moderne și întrebuințează culorile cele mai fine. Stocuri de bidoane de tablă cositoare de: 1, 2, 5, 10, 18 și 27 litri Butoae de tablă albă, ondulată, capacitatea max. 34 lt. La cerere se execută vopsirea bidoanelor și butoaelor cu orice culoare prin sistem „DUCO".

Oferte pentru orice fel de ambalaje direct la fabrică

UNIREA

SEDIUL CENTRAL:
Str. General Berthelot Nr. 90 — București

ADRESA TELEGRAFICA:
„Petrunirea București"
Telefon 3.86.20 București

RAFINERII LA PLOEȘTI
„UNIREA"
Societate Anonimă Română de Petrol

Cereți oferte pentru toate produsele petrolifere, inclusiv uleiuri minerale

PENTRU ȚARĂ ȘI EXPORT

LUBOIL

Un bronz superior vă scutește de multe neplăceri și de mari cheltueli, pentrucă vă poate asigura mersul neîntrerupt și sigur al mașinilor Dv.

TURNĂTORIA DE METALE

REMECU S. A. R.

PLOIEȘTI, Bulevardul Regele Ferdinand, 282

vă poate furniza oricând bronzuri superioare.

C. 12908 — Atelierele Societății Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25 București

ANUL XXII.—No. 384

MARȚI 24 FEBRUARIE 1942

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia

Falls das Abonncment nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an

En cas de non acceptation, prière de retourner à

ZIARULUI

„ROMANIA PETROLIFERA"

Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

BUCUREȘTI—IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV.— Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Petrolul românesc

Un puternic factor de prosperare al industriei petrolifere :
„Asociația Industriilor de Petrol din România"

In împrejurările actuale, când munca fiecărui trebuie să fie, în primul rând folositoare Statului, este necesar ca aceasta să fie organizată și coordonată în mod armonios între toate elementele capabile de a produce aceasta muncă, astfel ca să poată aduce maximum de folos Țării.

Diversele interese, de până acum, din petrolul românesc, îngreunau, adeseori, o colaborare mai intensă între societăți, cari erau legate de politica concernelor lor — chiar în privința producției forajului, transportului, materialelor, etc. — astfel că o armonioasa conlucrare pentru desvoltarea rodnica a petrolului românesc, era greu de realizat.

Astăzi, când toate aceste interese au numai un singur scop : **românesc,** D. **I. C. Marinescu,** Ministrul Economiei Naționale. a găsit necesar ca absolut toată activitatea industriei petrolifere să fie coordonată într'o unitară și patriotică muncă, care va aduce o și mai mare prosperitate acestei industrii. Pentru realizarea acestei lăudabile măsuri, Domnia-sa a elaborat **„legea organizării Asociației Industriilor de Petrol din România",** care strânge toată industria petroliferă — producători mari și mici, rafinori, etc., — într'o singură inimă românească : „ASOCIAȚIA".

Aceasta va avea misiunea de coordonatoare a acestei activități, care va fi astfel posibilă, prin înțelegerea tuturor membrilor ei, toți animați de aceleași sentimente.

„Asociația Industriilor de Petrol din România" va fi condusă de un Consiliu de Administrație compus din 11 societăți principale, desemnate în ordinea importanței activității lor, între ele figurând și un reprezentant al **micilor producători.** Membrii acestui Consiliu vor fi desemnați de întreprinderi printre conducătorii lor, cari vor trebui să fie una și aceeași persoană în tot cursul mandatului, pentru înlesnirea lucrărilor.

Consiliul va alege Președintele și Comitetul de direcție, compus din 3 societăți, printre care **„Creditul Minier"** va figura de drept, având capital exclusiv românesc.

Pentru primul an Consiliul de Administrație este compus din următoarele societăți :

Astra Română, Concordia, Steaua Română, Creditul Minier, Romano-Americana, Distribuția Unirea, Prahova, Colombia, Redevența și Petrolul Românesc (reprezentând micii producători).

Pentru organizarea și punerea în aplicare a numeroaselor probleme la ordinea zilei atât de insemnate pentru industria petroliferă, următoarele Comisiuni tehnice au și luat ființă, astfel :

PRODUCȚIE și FORAJ, Președinte : d. ing. **Sergescu;**

PRELUCRARE ȘI VALORIFICARE, președinte d. ing. **C. Fotescu;**

MATERIALE, președinte d. ing. V. **Huch;**

NORMALIZARE, președinte ing. **G. Antonescu** și

TRANSPORTURI.

Spre a veni și mai mult în sprijinul industriei petrolifere și a-i da un sumiment pentru mărirea producției, actuala lege confera „Asociației" dreptul de a îndeplini unele obligațiuni cari vor fi realizate de catre Stat.

Astfel „Asociația" va acorda „prime la producție" în care scop a și luat ființă o Comisiune.

Această lege, împreună cu nenumăratele și zilnicele măsuri luate de către d. **I. C. Marinescu,** Ministrul Economiei Naționale, arată — încă odată — cât de fericită a fost venirea în fruntea acestui Departament a omului care, cu un spirit clar-văzător, cu o pricepere fără de seamă și o munca nemărginită, **a dat o noua viață și o eră de prosperitate Petrolului Românesc,** pentru binele țării.

„ASOCIAȚIA" — care în trecut era un teren „neutru" de întâlnire a industriașilor de Petrol — grație înfăptuirilor și aportului ce l-a adus industriei petrolifere, dela venirea în fruntea ei a d-lui inginer **Cezar Popescu,** reorganizatorul și animatorul ei, devine, astăzi, PRINCIPALA ORGANIZAȚIE economică din țară și un PUTERNIC **factor de prosperare al industriei petrolifere.**

P. D.

PROBLEMELE MUNCII ROMÂNEȘTI

de Dr. Ing. CRISTEA MATEESCU

(Urmare)

II. Agricultura

Agricultura fiind ocupația a 80% din populația țării, problema muncii în agricultură ne apare cu deosebire importantă. Nu ne vom ocupa cu chestiunile ce privesc marea proprietate agricolă. Marele agricultor, în curent cu știința și cu necesitățile pieții, nu are nevoe de asistența Statului. Problemele muncii țărănești însă sunt de extremă gravitate și urgență. Vom expune în cele ce urmează prea puține idei originale, dar voiu sintetiza numeroase idei și propuneri cunoscute. [1])

Țăranul nostru — cu excepția exploatărilor agricole intensive, în numărul extrem de redus față de numărul total al exploatărilor agricole țărănești, — nu are ocazunea de a munci mai mult de 100 de zile pe an. Munca sa, puțină cât este, nu e nici remuneratorie. Salariul zilnic al salahorului agricol se ridică în general la abia 60% din salariul salahorului industrial; produsele solului, începând din 1920, au fost considerabil depreciate datorită surplusului de producție al Americelor. Definiția fermei americane era în acea epocă: „un petec de pământ acoperit cu ipoteci, care produce abia cât e necesar a se întreține un automobil hodorogit". Exploatarea țărănească în Romănia era în acest timp într'o stare de mai mare mizerie; ea abia izbutise să facă să nu moară de foame familia muncitorului și câteva vite jigărite ale lui.

Față de densitatea populației sătești, suprafața agricolă cultivată cu metodele înapoiate ale țăranimii este cu totul insuficientă și ea nu poate fi sporită decât prea puțin prin câștigarea anumitor terenuri astăzi neproductive (terenuri inundabile, sărături, coaste, păduri etc.).

Pe dealtă parte populația crește anual cu 200.000 suflete, iar pământul devine din ce în ce mai insuficient. Iar la mica producție a pământului și deprecierea produsului, se adaogă și pierderile datorite lipsei de organizare în transportul și vânzarea produselor.

Șomajul endemic și generalizat al țăranilor a condus la sărăcirea lor crescândă, și la sărăcia naturală s'a adăugat apoi mizeria fizică sau chiar grave deficiențe morale. Este adevărat că locuința săteanului s'a îmbunătățit; bordeele care abundau altădată, astăzi sunt puține; totuși gospodăriile în marea lor majoritate sunt sărace și nu îngăduie o viață higienică nici măcar oamenilor, necum vitelor cu care ei trebue să se ajute în gospodărie.

Boalele sociale, cu toate măsurile de combatere și prevenire din ce în ce mai puternice luate de cârmuire, au făcut progrese. de cârmuire au făcut progrese, spiritul de solidaritate și de ajutor reciproc — scăzut. La scăderile morale nu puțin au contribuit și moravurile electorale politicianiste. Și la menținerea în întuneric a întregei probleme nu puțin a contribuit și o anumită literatură de propagandă sfoăitoare, care preamărește spiritul tradițional și se bucură de asemănarea dintre săteanul de astăzi și Dacii de pe basoreliefurile Columnei lui Traian.

Față de această situație s'au produs reacțiunile naturale: mulți săteni au luat drumul orașelor pentru a găsi acolo de lucru și a duce o viață mai bună și posibilități de ajutorare a familiei rămasă la țară ; extinderea suprafețelor cultivate, adeseori în detrimentul pădurilor, ceea ce bine nu este; răscoale periodice au determinat cârmuirea la redistribuirea pământurilor, măsură eficace numai în aparență, menită a potoli spiritele, dar nu a mări producția și deci a scăpa pe oameni de sărăcie; în sfârșit, se simte de vreo 10 ani că se face și un efort tehnic de către oameni de specialitate, pentru îmbunătățirea metodelor agriculturii, însă cu efecte bune mai mult asupra exploatărilor mijlocii și mari decât asupra gospodăriilor mici țărănești.

Prin creearea institutelor și școlilor agricole, prin sfaturile Camerelor agricole, prin munca agronomului, prin înlesnirile ce oferă silozurile la valorificarea produselor, s'a făcut un prim pas pentru ridicarea în general a vieții agricole, însă de aceste eforturi țăranii profită prea puțin. **Măsurile recente de a se crea un credit țărănesc și stimularea țărănimii. Dar pentru promovarea formării obștiilor, ar putea avea efecte cu totul favorabile asupra rea muncii țărănești într'un timp cât mai scurt cu putință, este nevoe a se lua un ansamblu de măsuri pornind dela imperativul enunțat la începutul studiului nostru: a se spori munca atât calitativ cât și cantitativ; a se spori randamentul muncii cu micșorarea prețului de revenire al produsului.**

O serie de măsuri, cu totul elementare, de ordin administrativ ar putea fi permanentizate: să se lucreze pământul cu mijloacele existente, mai bine și mai la timp; lipsa temporară a mijloacelor individuale se poate suplini într'o mare proporție prin munci de ajutor reciproc sau munci colective. Chiar acolo unde nu s'ar constitui obștii, sătenii pot fi convinși sau li se poate impune să-și dea între ei ajutorul necesar pentru a face acele munci recunoscute ca utile pentru economia țărănească. O altă serie de măsuri s'ar referi la instrucția profesională a plugarilor. Școala populară, în sensul definitiv în cap. I al studiului nostru, ar avea un efect considerabil asupra îmbunătățirii metodelor de cultură și ar putea propaga alte culturi decât acele intrate în rutina țăranului. Școala — prin atașarea de grădinari pricepuți — ar putea învăța pe tineri cultura zarzavaturilor, a florilor și plantelor medicinale. Tot prin școală s'ar putea instrui viitorii plugari în creșterea rațională a vitelor, în pomicultură, combaterea paraziților, etc.

O a treia serie de măsuri ar privi îmbunătățirea gospodăriilor existente țărănești. In acest scop tinerii, după terminarea școalei populare, să facă un stagiu de practică la gospodăriile model aflate în diferitele părți ale țării, în special în Banat; iar gospodăriile model să fie căutate de către specialiști, descoperite și evidențiate. S'ar putea merge chiar mai departe: tinerii cari se relevă capabili, să fie trimiși în anumite țări străine — să-și însușească metodele de cultură cele mai înaintate (de ex. în Danemarca, Belgia, Germania, Franța).

O a patra serie de măsuri se referă la industrializarea agriculturii. Înțelegem prin aceasta — transformarea produselor agricole în produse derivate, după metodele industriale. Industrializarea pleacă dela micile transformări ce le poate da produsului însuși producătorul, până la marea industrie care are ca bază produsele agricole (țesătorii, tăbăcării, pielării, fabrici de zahăr, conserve, etc.). Industrializarea agriculturii are repercusiuni asupra însăși calității produselor agricole; acestea trebue să corespundă anumitor condiții pentru a fi folosite și pentru a fi apoi vândute. Anumite subproduse ale acestor industrii vor fi întrebuințate în agricultură. Se vor crea în mod necesar centre industriale regionale, distribuite cât mai uniform pe teritoriul țării pentru a înfrâuri în mod favorabil pe toți locuitorii rurali. Asemenea centre, situate la distanțe de 40—60 km. între ele, vor trebui legate cu arterele de comunicații prin complectarea rețelei feroviare și a celei rutiere.

In afară de centrele industriale regionale, industriile locale își vor avea și ele rolul lor. In fiecare comună mai importantă trebue să existe neapărat **ateliere ale satului,** menite să dea de lucru oamenilor în special în anotimpurile când nu se fac munci agricole. Aceste ateliere ar fi în unele cazuri numai centre de îndrumare și de colectare a lucrărilor cari se fac la domiciliu. Alteori ele ar lua chiar forma unei fabrici locale, cu uzină electrică proprie, dela care s'ar distribui energia electrică și în sat. Aceste ateliere și-ar avea meșterii lor permanenți și o conducere locală pe baze cooperatiste, dacă producția atelierului este destul de mare pentru a justifica angajarea unui personal permanent; alteori meșterii ar rămâne în sat numai un timp limitat (câțiva ani sau câteva luni pe an) pentru a forma lucrătorii sau a perfecționa pe lucrătorii existenți. Felul produselor va fi ales în legătură cu producția țărănească tradițională din regiune (țesătorie, dogărie, rotărie, etc.).

Urmare în pag. 2-a

*) Față de cadrul restrâns al studiului, mi-am impus a nu cita autori și pasagii. Totuși relev ca deosebit de importantă în chestiunea muncii țărănești — opera d-lui **Oreste Anastasiu:** „Industriile sătești" tipărită în 1928 și foarte actuală și astăzi.

Exposé de M. le Gouverneur Al. Ottulesco
devant l'Assemblée Générale de la Banque Nationale de Roumanie

Dimanche 15 février crt., devant un public formant la synthèse de la haute finance et autres personnalités roumaines ainsi que de nombreux actionnaires, a eu lieu les Assemblées Générales ordinaire et extraordinaire de la Banque Nationale de Roumanie.

A cette occasion **M. Alex. Ottulesco,** Gouverneur de la Banque Nationale de Roumanie, a montré **qu'à la date du 31 décembre 1941 le stock or de cette Institution, c'est-a-dire la couverture totale, etait de 162.433 kgr., dont environ 140.000 kgr. se trouvent dans le pays dans le trésor de la Banque Nationale de Roumanie.**

Du 31 decembre 1940 jusqu'au 12 février 1942, soit au cours de 13½ mois, le stock or que la Banque Nationale de Roumanie possede dans son trésor, a augmente de 36.972 kg.

De cette couverture totale or ne se trouvent à l'étranger que 24.970 kgr., dont 11.660 kgr. à la Banque Federale des Etats-Unis et 10.392 kgr. à la Banque d'Angleterre.

Ces quantités, bloquées par suite de la guerre, sont insignifiantes au regard de la quantité qui se trouve dans le pays dans les trésors de la Banque.

Pour mettre d'accord les Statuts de la Banque avec la situation créée par les circonstances actuelles, on propose à l'Assemblée Générale la modification de l'art. 28 des Statuts, conformement au décret-loi publié au Moniteur Officiel du 10 decembre 1941, en remplaçant dans le sudit article, les mots de „dépôts libres à l'étranger" par ceux de „engagements en or effectif".

L'Asemblée approuve à l'unanimité la modification proposée.

*

Passant à l'activite de la Banque Nationale, le Gouverneur a fait un exposé des plus suggestifs, dont nous extrayons les passages suivants :

„L'année 1941 est celle de la réintégration du pays dans ses frontières vers l'Orient et celle de la renaissance du sentiment de l'honneur et de la dignité nationales.

Notre première pensée, en ouvrant cette Assemblée Générale, se dirige vers nos heroïques soldats, qui, grâce à leur bravoure légendaire et à leurs ventus ancestrales, ont réalisé cette oeuvre glorieuse et ont éloigné de nous le danger dont nous étions menacés.

A tous ces héros — officiers et soldats — tant à ceux tombés au champ d'honneur qu'à ceux demeurés en vie, nous conserverons au plus profond de notre coeur des sentiments qui ne peuvent être exprimés en pâles paroles.

A la tête de tous les héros de cette guerre nous devons toutefois rendre surtout hommage à celui qui, par sa volonté sans frein, avec une foi sans bornes dans les destinées de la Nation et en conscience de répondre à l'appel de toutes les âmes roumaines de partout a su réaliser, au milieu de la désespérance et de la désagrégation, le miracle de ressuciter l'élan avec lequel la Nation a reconquis ses droits et son honneur parmi les peuples: le MARÉCHAL I. ANTONESCO.

Après avoir rendu un pieu hommage à la mémoire des fonctionnaires de la Banque tombés au champ d'honneur, le Gouverneur a montré comment la Banque Nationale a su résoudre les graves problémes financiers et économiques posés au cours de l'année 1941, par l'oeuvre de réorganisation et de reprise de l'activité productrice du pays, en ouvrant les crédits nécessaires à toutes les classes sociales activant sur ce terrain.

AIDE ACCORDEE A L'AGRICULTURE ET A L'INDUSTRIE

C'est ainsi qu'elle a donné une aide précieuse à l'Institut National de Coopération pour les achâts de coton et autres besoins du pays, ainsi que pour les besoins des ensemencents en blé, ce qui a eu pour résultat la récolte satisfaisante de 1941. Les crédits ont été accordés sans intérêts et ont été entierement utilisés.

De même elle est venue en aide aux agriculteurs et aux viticulteurs par l'entremise de l'Institut National Agricole, ainsi que par toutes les Institutions de crédit agricole et les banques qui accordent de pareils crédits, avec une somme totale de lei 1.222 millions.

Pour continuer et intensifier l'activité industrielle et spécialement à l'industrie de l'armement et à toutes celles dont l'activité est liée à cette industrie, aux industries productrices de machines et outils ainsi qu'aux industries textiles, la Banque Nationale de Roumanie a accordé des crédits qui ont fait monter son portefeuille d'escompte de :

20 MILLIARDS lei au 31 décembre 1940, à

27 MILLIARDS lei à la fin de 1941.

Tous ces crédits ont été accordés avec une taxe d'escompte qui, dès septembre 1940, a été réduite à 3% pour le commerce et l'industrie et à 2½% pour l'agriculture. Ces taxes sont parmi les plus réduites de toute l'Europe.

Elle est venue également en aide au commerce et spécialement au commerce pour l'exportation en avançant à nos expor-

(suite 4-ème page)

Das rumänische Erdöl

Ein wichtiger Faktor im Aufblühen der Erdölindustrie :
„DER VERBAND DER ERDÖLINDUSTRIEN"

In den gegenwärtigen Verhältnissen, wo die Arbeit jedermanns in erster Reihe dem Lande nutzbringend sein muss, ist es notwendig, dass dieselbe im Einklang aller arbeitsfähigen Elemente organisiert und geordnet sei, um so dem Lande den grösstmöglichsten Nutzen zu bringen.

Die verschiedenartigen Interessen der bis jetzt an dem rumänischen Erdöl Beteiligten erschwerten oft eine engere Zusammenwirkung der verschiedenen Gesellschaften welche von der Politik ihrer Konzerne abhängen — sogar in Bezug auf die Produktion, die Bohrung, den Transport, der Materialien usw., sodass eine übereinstimmende Zusammenarbeit zu einer vorteilhaften Entwicklung des rumänischen Erdöls schwer ausführbar war.

Heute wo alle diese Interessen ein einziges Ziel haben : **ein rumänisches Ziel,** hat Herr **I. C. MARINESCU,** Minister der Nationalwirtschaft, für notwendig gefunden, die ganze Tätigkeit der Erdölindustrie in eine einheitliche und patriotische Arbeit zusammenzufassen, welche ein umso grösseres Gedeihen dieser Industrie bringen wird. Zur Verwirklichung dieser lobenswerten Massnahme hat Herr Minister Marinescu das **„Gesetz der Organisierung des Verbandes der Erdölindustrien Rumäniens"** ausgearbeitet, welches die gesamte Erdölindustrie — grosse und kleine Erzeuger, Raffineriebesitzer, usw. — in eine einzige rumänische Seele zusammenfasst : **„Der Verband".** Derselbe wird die Aufgabe haben, die oben angeführte Tätigkeit in Einklang zu bringen, was infolge der Übereinstimmung aller von dem gleichen Gefühl beseelten Mitglieder möglich sein wird. **„Der Verband der Erdölindustrien Rumäniens"** wird von einem Verwaltungsrat, bestehend aus 11 Vertretern der bedeutendsten Gesselschaften nach der Wichtigkeit ihrer Tätigkeit ernannt (unter welchen auch ein Vertreter der **kleinen Erzeuger)** geleitet werden. Die Mitglieder dieses Verwaltungsrates werden von den Unternehmungen zwischen ihren Leitern gewählt werden, und muss während der Auftragsdauer zur Erleichterung der Arbeiten eine und dieselbe Person als Mitglied bleiben.

Der Verwaltungsrat wird den Präsidenten und das Direcktionscomité wählen, letzteres bestehend aus 3 Gesellschaften, unter denen der **„Creditul Minier"** von Rechtswegen figurieren wird, da diese Gesellschaft ausschliesslich rumänisches Kapital hat.

Für das erste Jahr besteht der Verwaltungsrat aus den folgenden Gesellschaften : Astra Română, Concordia, Steaua Română, Creditul Minier, Romano-Americana, Distribuția Unirea, Prahova, Colombia, Redevența und Petrolul Românesc (als Vertreter der kleinen Erzeuger).

Für die Regelung und Ausführung der zahlreichen für die Erdölindustrie so aktuellen und wichtigen Fragen, wurden bereits folgende technische Abteilungen geschaffen :

Produktion und Bohrung: Präsident Herr Ing. Sergescu;

Verarbeitung und Verwertung: Präsident Herr Ing. C. Fotescu ;

Materialien : Präsident Herr Ing. V. Huch ;

Normalisierung: Präsident Herr Ing. G. Antonescu, und

Transporte.

Um der Erdölindustrie je mehr behilflich zu sein und dieselbe zu einer Erhöhung der Produktion anzuregen, verleiht das jetzige Gesetz dem „Verbande" das Recht bestimmte Befugnisse, die vom Staate ausgeführt sein werden, zu erfüllen.

Der „Verband" wird so „Produktionsprämien" gewähren, zu welchem Zwecke eine Commission bereits ernannt wurde.

Dieses Gesetz wie auch die unzähligen täglichen Massnahmen des Herrn Minister **I. C. Marinescu** zeigen — noch einmal — dass die Ernennung desselben an der Spitze des Wirtschaftsministeriums eine glückliche ist. Dieser Mann mit seinem klarsehenden Geist, mit seiner unvergleichlichen Tüchtigkeit und seiner grenzenlosen Arbeitskraft hat dem rumänischen Erdöl ein neues Leben und eine Epoche des Aufblühens zum Wohle des Landes geschaffen.

„Der Verband" — welcher früher ein „neutraler" Boden für die Begegnung der Erdölindustriellen war — wird heute dank des Beitrages, den er seit er unter der tüchtigen Leitung des Herrn Ingenieur **Cezar Popescu,** steht, der Erdölindustrie gebracht hat, die Hauptorganisation des Landes aus ökonomischen Standpunkt und **ein bedeutender Factor zum Gedeihen der Erdölindustrie werden.**

Combustibilul, încălzitul domestic și Programul de Refacere a Țării

de Ing. G. DAMASCHIN
Fost Director General al Minelor

Direcțiunea publicațiunii de față mă înștiințează că, recitind materialul ce s'a publicat (din conferințe și articole) mai înainte, găsește că ideile exprimate de mine acum câțiva ani și recomandările ce făceam atunci în privința combustibilului, în prezent sunt de actualitate; de aceea mă solicită să le reproduc într'un articol.

Atât în conferințele ce am ținut dela 1920 încoace în cadrul problemei combustibilului, cât și în lucrările mele, sub acest titlu, apărute în ziare (Argus), reviste (Analele Minelor din România și unele reviste științifice), dar mai ales în cele două volume publicate de Institutul Român de Energie, am împărțit complexul componentelor problemei combustibilului, între altele, în două grupe, după durata lor în timp: **grupa chestiunilor permanente, ce oricând se întâlnesc în alcătuirea acestei probleme, și grupa chestiunilor temporale, ce apar într'o epocă spre a dispare apoi.** Nu mă gândeam în acea vreme că-mi va fi dat să scriu încă odată, sub imperiul unui nou război al României, cu extensiune mondială. In această împrejurare, câteva dintre chestiunile, numite de mine temporale, se repet, cu același caracter și cu o sferă chiar mai mare.

Cine dorește să le cunoască pe toate, le poate găsi în vol. II din **„Contribuțiuni la Studiul combustibilului mineral în cadrul problemei Energiei"** , editat în 1933 de Institutul Român de Energie. In prezent, când guvernul n'are timp de teorii, ci trebue zi de zi să înfăptuiască lucrări practice spre a putea ajuta în timp util armata, precum și populația necombatantă, trebue vorbit numai ceeace se poate aplica imediat în aceste scopuri. Guvernul studiază concomitent și programul de refacere a regiunilor pustiite de hoardele bolșevice, adică a Basarabiei și a Nordului Bucovinei. Ori, sigur, că în acest program de reconstruire a edificiilor publice și a caselor particulare, încălzitul domestic rămâne o problemă de mare importanță, ce nu trebue scăpată din vedere. In această chestiune, azi, deasemeni se poate vorbi cu rost și se poate aduce o contribuțiune prin studii și propuneri. De aceea, în ce ce urmează voiu ține seama de aceste două observațiuni și mă voiu mărgini la câteva observațiuni și propuneri privind :

1. Incălziul domestic în București în iarna 1941—1942.

2. Incălzitul domestic în cadrul proectului guvernului, de refacere a provinciilor pustiite de hoardele bolșevice.

Ba voiu merge mai departe mă voiu întinde la țara întreagă și aceasta din două motive : unul pentrucă problema este spinoasă și deși cunoscută și nu greu de rezolvat, ea n'a putut fi dela 1919 și până acum rezolvată; al doilea, pentrucă proectata organizare economică a țării în cadrul nouei Europe va cere rațiune și energie în producție și consumațiune ; ori încălzitul domestic în orice țară civilizată constitue un important capitol cu producție și consumație în economia națională. Ca să mai explic mai bine, mă voiu exprima astfel :

Rezolvarea pe plan integral a problemei combustibilului, implicit a încălzitului domestic, s'a lovit în țara românească, dela 1919 și până în timpurile actuale, în desfășurarea ei, de un obstacol misterios, peste care, ca și la alte probleme mari, ea, n'a putut fi desvoltată mai departe. Ei bine, **socot că acum este cel mai nimerit guvern, și prin urmare, cel mai nimerit timp pentru rezolvarea ei complectă.** Această problemă interesează pe cei mulți și, vedem cu toții clar că domnul **Mareșal I. Antonescu** are necontenit urechea aplecată la suferințele celor mulți. Ea cere concursul tuturor — ori s'a observat că de câte ori în trecut și-au dat armonios concursul toți factorii pe cari o problemă i-a interesat, ea a fost bine, ușor și complect rezolvată; de câte ori însă, repet, a intervenit obstacolul misterios, rezolvarea n'a mai fost dusă la capăt. Nu s'a găsit în douăzeci de ani omul care să apuce taurul de coarne.

Aflarea d-lui Mareșal Antonescu la conducerea Statului ne dă siguranța că acest obstacol nu-și va mai face apariția și concluarea tuturor factorilor interesați la rezolvarea rațională a marilor probleme se va putea realiza în mod armonios, pentru că domnia-sa, vedem, apucă în aceste cazuri taurul de coarne. Domnia-sa ne-a vestit pe toți Românii că este deopotrivă susținator atât al muncitorilor (manuali și intelectuali) cât și al patronilor, atât al celor lipsiți, cât și a celor înstăriți, dar numai dacă sunt harnici, liniștiți și cinstiți și numai dacă își desfășoară viața ca patrioți iluminați în slujba țării; iar în urmă, ne vesteste, că administrația țării, dela mic, până la cel mai mare, este obligată să înțeleagă că se găsește în slujba publicului, și trebue, sub amenințare de pedeapsă, să-și facă datoria; după cum publicul este vestit, să nu sâcâie administrația statului cu fel de fel de cereri imposibile și manevre josnice, spre a nu-i fura timpul și liniștea de care are nevoie.

Este acesta **un moment** în viața țării, care trebue relevat. Și aceasta o fac și eu, care de 32 de ani de când activez în domeniul economiei noastre naționale, așa cum cei doi miniștri, azi în guvern, d-nii **C. Bușilă** și **I. C. Marinescu,** știu că am activat, ajunsesem la convingerea că, pe deasupra partidelor politice, pe deasupra guvernului și a parlamentului, uneori poate chiar pe deasupra Palatului, a funcționat dela 1919 încoace constant o forță misterioasă, pe care am denunțat-o la pag. 110 din vol. II a lucrării citate mai sus. denumind-o **„Oculta"** de care. m'am convins mereu că, frâna cursul lucrărilor, amenința și urmărea factorii de producție și întorcea spre ea foloasele practice ale ideilor ce germinau în creerul altora, ale muncii la care alții se înjugaseră, ori, dacă prevedea că nu va putea ea recolta beneficiile, distrugea orice activitate de acest gen.

Ei bine, acea „Ocultă", repet. nu va îndrăsni să apară sub guvernul d-lui Mareșal Antonescu și domnia sa este chezășia că nici o alta nouă nu se va putea organiza. Acesta este momentul ce ne permite să nădăjduim că problema combustibilului se va rezolva în favoarea țării și complect prin urmare și componența ei: încălzitul domestic.

Anchetele și studiile ce am făcut dela 1920—1932 asupra încălzitului domestic m'au dus la încheierea din 1933, dată la pag din vol. II și anume :

„Așa cum se execută arderea combustibilului ni se dă, deodată cu măsura risipei considerabile ce se face în combustibil și imaginea spărturii ce se face în budgetul fiecărui cap de familie precum și în budgetul instituțiilor de Stat și particulare. Totalizată această irosire și exprimată în bani, ea se cifrează pe țară la mai multe sute de milioane lei pe an, dacă nu se apropie de un miliard chiar".

Și, adăugam atunci, în 1933 : „Dacă guvernul vrea să-și lege numele de o adevărată operă socială, apoi una dintre cele dintâi, de care se va bucura și bogatul și săracul, și omul cu familie ușoară, dar mai ales acela cu familie împovărătoare, este aceasta: să lumineze pe gospodari asupra modului, barbar aproape, în care ei risipesc căldura, care reprezintă bani mulți; să le explice cât apasă această risipă în bugetul celor săraci și cum îi forțează să stea iarna în căldură puțină sau numai în miros de căldură și de fum, îmbolnăvindu-se sau, poate chiar, murind de răceală, când, **cu aceeaș cheltuială ei ar putea avea căldură suficientă, și-ar putea conserva sănătatea, precum și dispoziționea bună, pe acest mare generator al gândului bun, al inițiativei constructive și al randamentului favorabil de muncă".**

Repet: aceasta o spuneam în 1933. Totuși, poate niciodată ca în iarna aceasta, în observațiile ce făceam pe la depozitele de lemne din cartierul meu, nu am simțit atât de profund valoarea adevărurilor exprimate mai sus. și în deosebi a aceluia ce se referă la buna dispoziție a mulțimii nevoiașă. Poate mai mult ca oricând m'am simțit împins să scriu din nou în materie de încălzit domestic, încât, dacă direcțiunea **„României Petrolifere"** nu mi-ar fi solicitat un articol, ași fi luat singur inițiativa unei publicări.

(Urmare în pag. 2-a)

O PROBLEMA ACTUALA

INTREȚINEREA UTILAJULUI INDUSTRIAL

LUPTA CONTRA RUGINII ȘI UZURII

de CRISTIAN LEU

Ridic aci o problemă de actualitate arzătoare. In 1935 (1) într'o lucrare intitulată : „O problemă actuală : Unsorile consistente", scriam: „Economia gresajului în gospodăria industrială „constitue în special peste gra„nită, obiect de atenție cu totul „particulară". Și mai departe, referindu-mă la necesitatea de a se instaura și la noi, raționalizarea industrială, precizam între alte consecințe favorabile care ar decurge din instaurarea și la noi a acelei economii a gresajului, și „reducerea cotelor anuale de amortisment, prin **prelungirea vieții utilajului respectiv".** Iar asupra acestui utilaj am scris în două articole aparute în ziarul „Universul" (2) precum și într'o broșură mai desvoltată: „Aspecte din Industria română de petrol" în 1937 (3) :

„Dispunem în țară de un bo„gat inventar de mașini-motoare, „inventar achiziționat în covârși„toare măsură de peste graniță, „în valoare de multe zeci de mi„liarde, stoarse din economia ță„rii. Este un patrimoniu care a„parține națiunii armate în caz „de războiu. Și care cere să fie „îngrijit în totalitatea lui, așa fel „încât **să i se prelungească cât „mai îndelungat durata lui de „folosință, reducându-se la un „minimum uzura, și scoaterea „prematură din funcțiune cau„zată de degradări".**

Valoarea acestui inventar, ca și evoluția lui în decursul anilor dela războiul mondial până azi, nu se cunoaște. La acest punct statistic le noastre sunt mute. Nu cunoaștem care ar fi astăzi — exprimat într'o valută stabilă ca de pildă dolar-aur vechiu, — cantitatea și valoarea utilajului technic existent la încheierea armistițiului, în Vechiul Regat, ca și în provinciile realipite, la care ar urma să se adaoge importul de peste graniță, precum și producția internă. Din valoarea teoretică totală a acestui inventar acumulat de ex. până în vara anului 1940, ar fi nepanuit de instructiv să se poată ști, **ce a rămas în funcțiune, ce s'a distrus printr'un consum și o uzură normala și care ar fi cota distrugerei premature din cauza absenței unui regim rațional de întreținere.** Un răspuns complet, care nu s'ar putea obține decât prin paralelism cu situația similară din țările care s'au instaurat imediat după războiul mondial, regimul cel mai complet de raționalizare industrială, ca de ex Germania.

Avem doar intuiția că, la noi absența unui atare regim trebue să se soldeze cu multe zeci de miliarde, pierdute din patrimoniul țării. Numai cota de import în intervalul arătat, se ridică la 32.2%, adică la aproape **136 miliarde lei,** din totalul importului nostru general. La cât se urcă, din această cotă, în milioane tone petrol, lemn sau cereale, tributul pe care l-am plătit străinătății, an după an, din cauza absenței regimului pe care îl preconizăm în 1937 (4) ?

Greu de precizat. Asupra absenței acestui regim scriam însă la aceiași epocă: „...în loc de co„ordonare unitară a problemei de „prezervare cât mai îngrijită a „acelui inventar de mașini-mo„toare, domină haosul. Cu pa„gube incalculabile și cu nebă„nuite riscuri pentru viitor".

Nu ne vom pierde timpul să încercăm a face atari calcule, a accentua asupra acelor riscuri sau a preciza răspunderile. Ci, vom arăta calea soluției. Căci, o soluție, unică, cea mai bună, cea mai completă și cea mai grabnică, trebue să existe în cadrul împrejurărilor dela noi. Ea trebue căutată și găsită, și aplicată pe teren.

(Urmare în pag. 2-a)

PROBLEMELE MUNCII ROMÂNEȘTI

Urmare din pag. I-a

In sfârșit, pentru ameliorarea randamentului muncii țărănești se va recurge și la mașinile agricole recunoscute ca într'adevăr necesare pentru a se face munci de o calitate mai bună și la timpul potrivit. Aceste mașini sunt cu deosebire tractorul, semănătoarea și mașina de treerat. Aceste mașini se vor putea procura și folosi prin intermediul cooperativelor sau al obștiilor.

Toate măsurile de mai sus trebuesc luate simultan și cât mai urgent pentru ridicarea muncii și a vieții țărănești. Ele nu vor avea însă efectul dorit dacă nu se realizează încă două condiții indispensabile pentruca, în general, viața economică să ia un mare avânt: completarea și desvoltarea rețelelor de comunicații și un credit ieftin și îndestulător pentru toate ramurile de producție.

III. Industria

Cu drept cuvânt țările industriale au fost privite ca privilegiate față de țările agricole, datorită prețului ridicat al produsului muncii în industrie față de prețul produsului agricol. De acest avantaj lucrătorul industrial a profitat însă prea puțin; în schimb patronii industriași și oamenii lor de încredere, luând partea leului, au format o clasă îmbogățită peste măsură, bucurându-se din plin de toate plăcerile ce le oferă viața.

Libertatea democratică a corespuns cu libertatea de exploatare a muncitorului industrial și numai datorită intervenției Statului, acțiunii organizațiilor muncitorești și intervenției unor industriași luminați și iubitori ai muncitorilor, situația materială și morală a lucrătorului industrial s'a ameliorat într'atât — în apusul european — încât lucrătorul de astăzi trăește de cele mai multe ori mai bine decât trăia acum un secol burghezia mijlocie.

In orice caz, în condițiile economice de azi, o țară care renunță la industrie înseamnă că renunță la existență, și poporul ei este sortit dispariției. Industria nu numai că revarsă asupra populației beneficiile productivității ei, dar este indispensabilă pentru apărarea națională, aproape tot atât de necesară ca și armata combatantă.

Industria nu s'a desvoltat numai decât în regiunile unde se aflau materiile prime de bază respective. Regiunile cele mai industriale din Marea Britanie se află în Anglia deși Irlanda posedă mine importante de cărbuni, Germania are o industrie metalurgică bazată într'o măsură importantă pe minereul suedez; industria țesătoriei în Anglia se întemeează pe lâna și bumbacul ce se aduc dela mari depărtări; ș. a. m. d. Chiar dacă s'ar hotărî printr'o naționalizare extremă să se mențină în fiecare țară numai industriile bazate pe materiile prime ce se găsesc în apropiere, aceasta n'ar fi realizabil deoarece pentru producerea unui fabricat de cele mai multe ori este nevoe de mai multe materii prime care se găsesc la distanțe enorme una de alta; în afară de aceasta, poziția geografică și relațiile comerciale, prezența unei mâini de lucru pricepute, condiții de siguranță a capitalului și a remunerării lui, trag de asemenea mult în cumpără la alegerea locului pentru industrii.

Ar fi deci o greșeală, ca prin regruparea industriilor în cadrul noue, ordine europene, să acceptăm a menține în România numai industriile care ar avea ca bază materiile prime produse ale solului și subsolului nostru. In afară de industriile bazate pe materia primă indigenă, pot fi considerate ca viabile: industriile care folosesc în cantitate mare energia electrică ce s'ar produce eftin în țară; industriile care se întemeează pe anumite talente, îndemânări, tradiționale; industriile care răspund unui consum local important sau industrii viabile prin poziția geografică (în porturi maritime); industrii cari folosesc în mare proporție mâna de lucru care s'ar găsi la noi eftină și pricepută; în sfârșit, cu orice preț, trebue să-și găsească locul la noi o industrie siderurgică și o industrie mecano-metalurgică, fără de care toate celelalte industrii s'ar vedea lipsite de un instrument prețios. Aceste industrii siderurgo-metalurgice se vede că joacă un rol de seamă și în apărarea națională, și buna lor echipare și funcționare slujesc la menținerea independenței țării.

Prin desvoltarea tuturor acestor industrii, prin intensificarea culturilor, agricole și prin industrializarea agriculturii însăși, se va reuși să se dea de lucru celor 3 milioane de țărani ce avem șomeuri în stare latentă precum și celor 200.000 oameni cu care crește anual populația țării.

Problemele muncii industriale, datorită atențiunii care s'a dat de către toate guvernele industriei naționale, au mai puțin caracter profesional și mai mult caracter social. Fără îndoială că formarea și selecțiunea muncitorilor noștri industriali și a meșteșugarilor noștri nu se face în mod ideal; sunt totuși școale profesionale, licee industriale, școli speciale care îndestulează nevoile industriei, în multe ramuri de producție. Sunt alte ramuri unde mai sunt multe de făcut: de ex. în ramura întreprinderilor de construcții, cei mai numeroși și mai productivi meseriași sunt minortari sau zidării, și sunt numeroși alți meseriași români și străini de o categorie inferioară, necontrolați și neselecționați, cari mai mult încurcă și aduc pagube.

Pentruca industria să fie profitabilă unei părți cât mai mari din populație și pentruca viața muncitorului să fie mai asigurată și mai îndestulată, este nevoe de o răspândire a industriei în toată țara, fiecare centru industrial fiind menit a fi un focar de prosperitate și de civilizație. Intre agricultura industrializată și industria răspândită pe teritoriul țării agricole nu trebue să mai fie antagonisme, ci numai influențe reciproce binefăcătoare. Industria să-și adapteze chiar mersul producției, în măsura posibilului, nevoilor de brațe ale agriculturii, micșorând producția în sezoanele de muncă agricole, mărind-o în sezoanele agricole moarte, în special în timpul iernii.

Deja în industriile din Muntenia, în industriile petrolifere, carbonifere, țesătorii, etc., lucrătorii industriali au cel mai adesea locuința și familia la țară, posedă o bucată de pământ cu grădină, livezi de pomi sau culturi agricole. Prin sporirea rețelelor de drumuri și căi ferate, prin extinderea liniilor de autobuze și de tramvae în suburbii și între orașe, problema folosirii șomerilor agricoli se rezolvă întrucâtva automat.

Oricât de mult s'ar căuta adaptarea reciprocă a industriei și agriculturii cu folosirea în comun a muncitorilor, vor fi timpuri, anotimpuri sau chiar epoci de criză, când muncitorii ar fi nevoiți să șomeze. Pentru asemenea împrejurări sunt două posibilități de combatere a șomajului:

a) Producerea de mărfuri pentru stocaj, în vederea consumării lor mai târziu.

b) Executarea de mari lucrări publice, care să absoarbă mâna de lucru disponibilă.

Stocajul joacă rolul unui acumulator de energie umană. Stocajul se concepe lesne și se realizează când este vorba de energia hidraulică, mai greu când este vorba de energia termică sau electrică. Toate aceste energii, inclusiv energia umană, se pot acumula în mod „comercial" producându-se cu prisosul de energii disponibile, mărfuri utilizabile mai târziu. Sunt numeroase aceste posibilități, oridecâte ori produsele se pot conserva ușor, fără alterare, unul sau mai mulți ani.

In ceece privește al doilea mijloc de combatere a șomajului vom trata chestiunea pe larg într'un capitol special. Deasemenea tot într'un capitol separat, pe care îl vom intitula „Munca și stilul vieții" vom trata aspectul uman și social al muncii, în special al muncii în industrii.

IV. Lucrările publice, regulator al muncii naționale

Țara noastră a cunoscut puține epoci de liniște relativă pentru a se înzestra cu lucrări durabile, de utilitate publică; în trecutul nostru mai îndepărtat, când în alte țări se edificau cele mai grandioase și mai artistice catedrale și palate, țara era pustiită de hoarde ce distrugeau și incendiau totul. Totuși monumentele remarcabile de pe vremea lui Ștefan cel Mare și a lui Constantin Brâncoveanu, sunt încă cele mai interesante din punct de vede artistic. Lucrări de utilitate publică pe scară mare s'au făcut pentru prima oară sub domnia lungă a Regelui Carol I. Pentru complectarea utilajului național vor trebui multe zeci de miliarde și un program judicios, însă îndrăzneț, de realizare.

Unele lucrări publice sunt direct productive: uzinele și rețelele electrice, instalațiile alimentare de apă, căile ferate, rețelele de trafic aerian, liniile de autobuze, instalațiile de irigații, porturile și canalele de navigație, serviciile de navigație fluvială și maritimă, lucrări pentru piscicultură; — altele sunt însă indirect productive: drumuri, poduri, împăduriri, lucrări de protecție contra inundațiilor, amenajări și extensiuni de orașe, localuri de școli, spitale, localuri administrative; — în sfârșit altele se plătesc ulterior de către particulari, într'un timp determinat: locuințe populare, comasări de terenuri, etc.

Pentruca Statul să nu aibă asupra sa toate grijile și toate răspunderile, este necesar ca să se lase inițiativei particulare, dirijate și stimulate de către Stat, cât mai multe chiar dintre lucrările de utilitate publică, sub formă de concesiuni de lungă durată. Statul recuperează în timp scurt cheltuielile de investiție — prin circulația foarte activă a monetei, pe care o provoacă aceste cheltuieli. Numai din taxele și impozitele de tot felul care sunt încasate cu ocazia acestei circulații, se recuperează cel puțin jumătate din valoarea de cost a lucrărilor, într'un an, doi Restul se recuperează în anii următori, indirect, prin schimburile activate de nouile creațiuni economice, chiar la lucrările cari nu au o rentabilitate calculabilă. Desigur însă că se vor incepe de preferință lucrările cu productivitate sigură și directă, și se vor mai amâna construcțiile de palate administrative.

Pentru finanțarea acestor lucrări va trebui prevăzut un buget de cel puțin 5 miliarde anual, completate cu încă 5 miliarde anual din împrumuturi de investiție. Abia după zece ani de lucrări executate conform unui plan stabilit, se va putea spune că țara va fi fost înzestrată cu minimum de lucrări publice necesare unei vieți economice și sociale normale. Aceste cifre să nu ne sperie: Franța a investit în lucrări publice în coloniile sale mai mult decât România în propria sa țară.

V. Munca și stilul vieții

Dela munca forțată în galere până la munca-sport sau muncaastracție, sunt atâtea moduri de a savarși munca în acord cu un stil superior de viață. Muncile grele, penibile, nu pot fi suprimate, dar condițiile în care se produc aceste munci pot fi ameliorate considerabil.

Mai vedem și astăzi lucrându-se tuneluri și galerii de mine neaerisite, oameni neavând echipamentul adecvat; ateliere neîncălzite și neaerisite, cu lumină slabă, cu pereți murdari, lipsite de instalațiile cele mai elementare de higienă și confort; mai vedem și astăzi salahori de binale în sdrențe, nespălați și supți de foame.

Este de mirare chiar cum patronii nu s'au convins cu toții cât de nerentabil este pentru ei înșiși, ca lucrătorii să muncească în condiții așa de proaste — care scad însuși randamentul muncii.

Dar mizeria nu se oprește la atelier sau pe șantier. Locuința lucrătorului și a familiei lui este de cele mai multe ori o cocioabă insalubră; câștigul lui nu-i permite să-și hrănească îndeajuns familia, iar femeia lucrătorului își limitează voluntar nașterile. In condițiile de viață obligatorii, sănătatea este compromisă grav de boalele zise sociale, durata medie a vieții este redusă. Nu este de mirare ca un astfel de om să capete deprinderi vătămătoare precum alcoolismul, intrucât de mic a suferit influențele pernicioase ale camarazilor mai în vârstă și nimeni mai luminat nu s'a ocupat de educația lui. Nu este iarăși de mirare ca în sufletul acestor oameni să se aciuieze idei subversive și sentimente de ură contra societății. Și totuși, instinctul de conservare și dorința de mai bine pot fi atât de ușor stimulate dacă se realizează un minimum necesar pentru îmbunătățirea vieții lucrătorului.

Acelei admirabile organizații „Muncă și bucurie" ar trebui să i se dea tot atâta desvoltare ca și „Asigurărilor muncitorești"; sănătatea spiritului importă tot atât ca și sănătatea trupească.

Deci în afară de îmbunătățirea condițiilor de muncă în ateliere și pe șantiere, trebue urmărită viața muncitorului acasă la el. Trebuesc construite locuințe higienice și confortabile pentru toți lucrătorii muntriali care nu-și au pământul și locuința lor la țara. Investirea capitalului în asemenea construcții este rentabilă deoarece locuințele se vor închiria, iar lucrătorii care pot dispune ne vor putea chiar să-și cumpere, pe credit, locuința lor. Experiențele facute în acest sens de câteva institute publice și private dovedesc reușita unei asemenea acțiuni.

Apoi supravegherea copiilor muncitorilor, supravegherea timpului liber al copiilor și chiar al adulților, prin punerea la îndemâna, nesilit, a mijloacelor de educație, distracții, etc., în felul cum s'a făcut în Germania și Italia, completează măsurile simple, dar eficace, care sunt obligatorii pentru Stat, spre a se asigura un minimum de sănătate fizică și morală muncitorilor săi.

Concluziuni

1. Chestiunea promovării muncii este o chestiune de existență pentru națiunea noastră. Avuția țării este mărită și menținută numai prin sporirea rendementului calitativ și cantitativ al muncii și prin micșorarea prețului de cost al tuturor produselor. In acest scop școala va trebui să dea tuturor fiilor țării — fără excepție — învățătura profesională necesară.

2. Trebue să se dea de lucru numeroșilor șomeuri agricoli latenți și celor 200.000 oameni, sporul anual al populației, prin intensificarea mijloacelor de cultură agricolă, prin industrializarea agriculturii, prin desvoltarea tuturor industriilor viabile.

3. Trebue să se înceapă executarea de mari lucrări publice, pentru sporirea utilajului național, creindu-se totodată prin aceste lucrări un regulator al activității economice generale.

4. Trebue să se ridice stilul vieții și demnitatea omenească la toți muncitorii, prin ameliorarea condițiilor lor de viață fizică și spirituală.

5. Pentru toate aceste realizări Statul are nevoe de multe zeci de miliarde anual, dar finanțarea lor este înlesnită prin productivitatea directă sau indirectă a cheltuielilor necesitate.

Dr. Ing. Cristea Mateescu

Combustibilul, încălzitul domestic și Programul de Refacere a Țării

Urmare din pag. I-a

Adresez cele de mai jos d-lor miniștri **C. Bușilă** și **I. Marinescu**, atât din considerațiunea că d-l Bușilă a fost un prodigios muncitor doctrinar la A.G.I.R. și Institutul Român de Energie pe care l'a înființat și l'a condus până azi, cât și un realizator practic, iar d-l I. Marinescu a fost un născocitor fertil de soluții practice, pe care a știut singur să le aplice pentru înzestrarea și conservarea zestrei unora dintre cele mai mari întreprinderi de combustibil mineral din România, cât și din considerațiunea că, cel dintâi se găsește în fruntea ministerului Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, iar cel de al doilea în fruntea ministerului Economiei Naționale, adică în fruntea celor două Departamente chemate prin natura lor să rezolve problema combustibilului și implicit problema încălzitului domestic în cadrul noue organizări a României, pe care vrea s'o înfăptuiască gândul, munca energica și voința, de bine și de fier, a d-lui Mareșal Antonescu.

Constatări și observațiuni privind încălzitul domestic în București în iarna 1941/42

Prin progresele ce s'au realizat în ultimii ani în technica focului, s'a urmărit o mai justă aplicare atât a principiilor științifice privind reacțiunea dintre C, H, și O, cât și a celor technice, de construcțiune adecuată a aparatelor de încălzit, ce înlesnesc această reacțiune.

S'a căutat a se stabili o potrivire între caracteristicele focarului (grătarului, camerei de combustiune, tirajului) și caracteristicele la ardere ale combustibilului folosit.

In acest scop, producătorii de combustibil au căutat să obțină varietăți cât mai multe, spre a satisface numeroasele feluri de cerințe ale consumațiunii, iar constructorii de aparate de încălzit au năzuit să realizeze cele mai potrivite instalațiuni, cari pe deoparte să permită combustibilului confortul optim pentru combinațiunea sa cu oxigenul, pe de altă parte, să provoace pe agenții externi, ce pot influența în bine randamentul economic al acestei combinațiuni, să activeze în plin la realizarea căldurii, alegând în fine forme de instalațiuni și materiale de construcție cari să predea în cele mai bune condițiuni caloriile captate, spațiului de încălzit, fie prin amestec, prin conductibilitate, fie prin radiațiune, sau prin conexiune.

In străinătate s'au făcut realizări fericite, dar mai este încă mult de lucru; la noi s'a făcut puțin și rămâne și mai mult de lucru. Din nenorocire, puținul bun ce începuse a se face, n'a mai continuat. In adevăr, **Soc. Petroșani**, a studiat pe deoparte, ce sorturi de cărbune trebue să prepare în Valea Jiului spre a se obține cel mai bun rezultat în mașinile de ardere: în apartamente și bucătării, la calorifere, etc., atât din cărbunii naturali, cât și prin prelucrarea lor[1]); pe de altă parte ea a pus în funcțiune un anticalor, care mijlocește o combustiune optimă și a experimentat o sobă de teracotă la Baia Mare, etc. Pentru iarna aceasta, Societatea Petroșani n'a adus o altă contribuțiune în acest domeniu, mărginindu-se la transportul și vânzarea cărbunilor în limita mijloacelor de transport ale C.F.R.-ului.

Soc. Creditul Carbonifer a desvoltat în trecut o frumoasă activitate atât în domeniul preparării și prelucrării cărbunilor, cât și în aducerea pe piața încălzitului domestic a unei sobe pentru cărbuni, care corespundea avantajos tuturor cerințelor. Cu altă ocazie voi reveni asupra acestei sobe. Din nenorocire, se pare că Societatea, în iarna în curs, n'a mai activat pentru lărgirea întrebuințării acestei sobe.

Unele societăți petrolifere activează în iarna aceasta frumos la introducerea și procurarea gazului special „Aragas", etc. încălzitului domestic din București, iar firmele prin care îl distribue procură sobele corespunzătoare. Activitatea se desfășoară normal și se asigură un progres constant, spre mulțumirea consumatorilor.

Câteva firme vând curent în București diferite sobe de încălzit cu petrol, atât pentru apartamente, cât și pentru bucătării. Aci, iarăși, lucrurile se desfășoară normal, cererile putând fi acoperite.

Intrebuințarea electricității, mai ales în această iarnă, ar fi putut căpăta o estindere mare, mijlocită atât de lipsa lemnelor cât și de prețul curentului, dar cheltuelile de instalațiune pentru cea mai mare parte din gospodării sunt prohibitive. Aici rămâne totul de făcut de acum înainte și, cred că Uzina și Autoritatea Comunală ca și guvernul vor trebui să revadă regulamentele respective și să studieze chestiunea spre a îndepărta toate dificultățile ce nu-și au rațiunea de a perzista.

Intrebuințarea lemnelor în București necesită anual între 100.000 și 120.000 de vagoane Dacă se ține seama pe deoparte de circulațiunea vagoanelor pline, iar de dealtă parte de circulațiunea vagoanelor goale la reîntoarcere, ne dăm seama ce loc ocupă în transportul C. F. R. și al regiunii București aprovizionarea cu lemne a Capitalei în acest an, când vagoanele și locomotivele au o întrebuințare imperioasă și de importanță vitală în direcțiunea către care este îndreptat efortul general al poporului. Aceasta arată semnificația grijei ce guvernul o poartă populațiunii Capitalei, când o vestea în vara trecută, ca să se îngrijească din vreme cu lemne căci mai târziu nu se va mai putea transporta; precum arată și obligațiunea populațiunii de a face economie în consumarea lemnelor, cu un scop dublu, acela de a se încadra în spiritul vremii de economie severă în toate domeniile, cât și acela, de a nu stingheri funcționarea căilor ferate spre a le permite să dea un randament maximum în slujba apărării naționale.

Totuși, în iarna aceasta Capitala n'a avut o cantitate suficientă de lemne — și, oricât s'ar căuta noduri în papură de bârfitorii de meserie, eu spun: **pentru noi era firesc să se întâmple așa.** (Eu o spun, deși când scriu acest articol mai am numai șase capete de lemne în pivniță și nu văd posibilitatea să-mi procur din altă parte prin cumpărare, de cât cu împrumut prietenesc la vecin, poate).

De ce zic, că este în firea lucrurilor ca să fie așa? Intâi, pentrucă ne găsim în stare de războiu, când brațele, mijloacele de transport etc. nu mai pot fi sută în sută disponibile pentru a deservi încălzitul. Al doilea, pentrucă una din însușirile noastre permanente este și amânarea: nu ne-am îngrijit la vreme deși am fost făcuți atenți din vreme de guvern. Al treilea, pentrucă n'avem în România negustorul adevărat, ci avem impostori, avem șarlatani comerciali, avem speculanți odioși, ce nu se pot încadra niciodată într'o solidaritate comună în fața nevoilor obștești, ci, ca și corbii așteaptă să devoreze budgetul populațunei nevoită să ajungă la tejgheaua lor; îi avem de când mă știu pe lume și nu vor dispare cu toată răsturnarea de lucruri vechi adusă de d. Mareșal Antonescu decât atunci când vor funcționa pentru ei pedeapsa capitală, și poate nici atunci pentrucă toi în firea lucrurilor dela noi intră existența șperțului și ființarea șleahtei de șperțari, pătrunsă în parte în serviciile pentru inspectarea și controlul negustorilor, în parte încă liberă, gata de a întreprinde astfel de operațiuni dacă va căpăta însărcinarea. Păcătoșenia aceasta este atât de mult intrată în sângele lor, încât ea nu putea fi schimbată în cursul iernii acesteia. Iată dece spuneam, că era firesc să se întâmple ceea ce s'a întâmplat. In acest domeniu ca și în alte domenii observațiunile sunt aceleași, de aceea spun aici, acum când s'a început o fericită înnoire a vieții noastre publice, că, **oricât de măreață va fi dorința Conducătorului nostru și oricât de numeroase domeniile în care ea va fi aplicată, dacă nu se va reuși să se schimbe sufletul massei aflată între el și poporul dela țară nu se va putea realiza nimic durabil** atâta timp cât această massă va alimenta fără o severă triere funcțiunile organismului nostru economic și politic.

Aplicată la problema încălzitului domestic această reflecție o desvoit astfel: Deși cota de vagoane și locomotive ce a fost afectată transportului de lemne pentru încălzitul Capitalei a fost, desigur sub cea normală; deși în depozitele de lemne unele femei plâng și unii bărbați sudue și bârfesc, totuși, dacă n'ar fi moravurile ticăloase endemice arătate mai sus, o mult mai mare parte din populație s'ar fi putut în această iarnă încălzi, pentrucă, sunt cetățeni cărora și acum le gem pivnițele de lemne deși n'au redus nici una din numeroasele camere ale apartamentului lor — (un control va aduveri acest lucru); Sunt cetățeni cari au lemne acumulate peste cantitatea nevoilor lor, și care speculează surplusul la prețuri scandaloase: 3000, 4000 și chiar 5000 lei tona. Nu știu dacă acestora să le găsesc o culpă, știu însă că la această situație au concurat și dispozițiunile oficiale și iată, cum. Administrația unor depozite, dex. din Jurul Gării de Est, prezentându-mă să cumpăr cota lunară de lemne, mi-a spus că dispoziținea oficială este ca ea, sub amenințare de pedeapsă, nu poate livra decât pe străzile aflate între Gara de Est și Calea Victoriei. Cetățenii aflați la cealaltă parte a Căii Victoriei trebue să se aprovizioneze dela depozitele din acele cartiere. Ori, depozitul principal din B-dul Col Ghica stă închis de când guvernul i-a impus să vândă lemne cu cote; câteva depozite mai mici fiindcă am luat 100 kgr. nu-mi mai furnizează nimic în acea lună; C. A. P. S-ul, spre Gara de Nord mi-a pus că n'are lemne, și așa mai departe.

Concluzia: Gospodarii de la Est de Calea Victoriei, fie că ard lemne, fie că nu ard lemne, (pentrucă au încălzire centrală cu păcură), pot cumpăra câte 2.000 kgr. de lemne de la depozitele bine aprovizionate dela Gara de Est, gospodarii dela Vest de Calea Victoriei n'au de unde să se aprovizioneze. Speculanții și șperțarii găsesc terenul gata preparat și operațiunile clandestine la 3000, 4000 și 5000 lei tona încep și curg.

Lipsa de lemne a fost îndulcită prin apariția în iarna aceasta a nenumărate aparate de ars lampant — un fenomen care trebue considerat, cu toată atențiunea.

Este adevărat că aceste arzătoare nu realizează un progres în raționalizarea combustiunii pentrucă ele nu sunt — în mare majoritate a cazurilor — bine construite, nu aduc nimic nou nici ca principiu științific, nici ca realizare technică — ele sunt un primus desfășurat — dar ele, azi, cu chanuri și plictiseli uneori aproape insuportabile, dau căldură celor lipsiți de lemne, **și mâine, perfectate, vor putea mijloci o mare desfacere a lampantului și o serioasă înlocuire a lemnului în încălzitul domestic, dacă vor fi aplicate la sobe special adaptate lor.**

Din nenorocire și aci apar șarlatanii și speculanții cari profită de nenorocirea temporală a cetățeanului naiv rămas fără lemne. Cine, având timp și vrând să facă observațiuni, a stat la un vânzător de astfel de aparate câteva ore, a rămas surprins de îmbulzeala ce are loc la cumpărare, și de numărul mare al acelora, cari vin să restitue aparatele, căci s'au stricat după câteva ore, sau s'au astupat etc., sau au nenorocit parchetul, pereții, covoarele.

Mi-a reținut atențiunea un ingenios aparat de încălzit cu lampant, construit de o firmă nouă, condusă de un om priceput și conștient, sau mai bine zis, **o veritabilă sobă, menită să ajungă un popular tip de sobă în regiunile lipsite de lemne, mai ales în Basarabia.**

Nu-l descriu aci, cum nu descriu nici aparatele Soc. Petroșani, Soc. Creditul Petrolifer sau arzătoarele de gaz; aceasta o voiu face în numărul viitor, când mă voiu referi la programul de refacere al Basarabiei și Bucovinei și de reorganizare a economiei naționale; atunci mă voiu ocupa pe larg și de valorificarea gazelor naturale combustibile, și de producătorii lor. Nici nu extind mai departe observațiunile și cercetările mele, ci voiu încheia acest capitol, cu următorul adevăr: Toată această situațiune în încălzitul domestic al Capitalei n'ar fi avut loc iarna aceasta, dacă s'ar fi introdus în București gazele naturale combustibile. Repet și aici, ceea ce am spus în 1913, ceeace am susținut în congresele dintre 1920—1922, ceeace am țipat în 1922 și 1923 și anii următori: **Soluția pentru rezolvarea fericită a problemei combustibilului în România este folosirea în cota cea mai mare posibilă a gazelor naturale ale sondelor din regiunea petroliferă, care constitue o avere formidabilă ce zi de zi, oră de oră, secundă de secundă se prăpădește fără nici o speranță de recuperare a pagubei, ce o încearcă Statul și societățile petrolifere.** Adaug aci, în cadrul acestui articol, **soluția cea mai logică, cea mai elementară și definitivă a rezolvării problemei încălzitul domestic în Capitala țării este folosirea hidrocarburelor gazoase.** Orice zi, orice oră ce trece fără a se înfăptui aceasta, nu înseamnă numai o dezertare de a datorie a acelora ce sunt chemați să valorifice și să conserve bogăția minieră a țării, ci înseamnă și o crimă față de principiile cele mai elementare de politică economică.

Iată de ce mă adresez domnilor **C. Bușilă** și **I. Marinescu**, veniți pentru prima oară ca miniștri, pentrucă dumnealor n'au nici o vină de păcătuirea guvernelor trecute în această materie, dar și pentrucă fiind în guvernul domnului **Mareșal I. Antonescu**, Conducătorul actual al Statului, pot avea tot concursul, și nu le rămâne decât să vrea să realizeze această mare problemă, pe cât de mare pe atât de simplă, — simplă, căci cunosc isvoarele de producție; căci cunosc studiile făcute, pe cari trebue numai să le adapteze la situațiunea de azi, pentru că intră în cadrul dumneavoastră de atribuțiune dela ministerele respective.

Voiu reveni asupra acestei chestiuni în articolul următor, când voiu vorbi de încălzitul domestic în provinciile pustiite de bolșevici.

Ing. G. DAMASCHIN

București, 8 Februarie 1942.

[1]) Nota 1: v. No. 30 din colecția I. R. E. Monografii Technice din 1933, Studiul d-lui I E Bujoriu.

BANCA ROMÂNEASCĂ S. A. Bucarest

ACTIF — **BILAN arrêté au 31 décembre 1941** — **PASSIF**

	Lei	Lei		Lei	Lei
Caisse:			**Capital social**	—	500.000.000
numéraire effectif	581.230.762		**Fonds de réserve:**		
disponible à la B. N. R.	590.332.721		réserve legale	177.986.933	
disponible à la C. E. C.	25.156.809	1.196.740.292	réserve spéciale	22.013.067	200.000.000
B. N. R. devises en cours de décompte lei	507.117.390		**Fonds d'amortissement:** pour créances douteuses	130.000.000	
Disponible aux banques:			pour immeubles	34.000.000	164.000.000
B. N. R. devises négociables	32.616.521		**Intérêts non-réalisés aux créances douteuses**		21.501.063
à l'étranger	110.522.587	143.139.108	**Différences de cours non-réalisées au portefeuil le de titres**		57.795.884
Bons du trésor et pour la dotat. de l'armée:		894.186.453	**Dépôts pour fructification:**		
Nantissables B. N. R. v.n. 904.925.725			En pays (à vue):		
dont engagées v.n. 8.300.000 v.r. 8.291.000			avec livrets d'Epargne au porteur	340.338.050	
dont gagées v.n. 120.000 v.r. 120.000			avec livrets d'Epargne nominatifs	592.961.226	933.299.276
Portefeuil'e de titres:			**Créanciers:**		
Titres Roumains — à revenu variable:			Du pays (en lei):		
actions cotées à la Bourse v.n. 52.381.500	112.805.000		à vue 4.654.322.644		
dont engagées v. n. 677.500 v.r. 1.008.180			à terme 370.040.515	5.024.363.159	
actions noncotées à la Bourse v.n. 224.573.777	54.030.070		en devises étrangères:		
dont engagées v. n. 6.213.150 v.r. 2.472.475		166.835.070	à vue	58.255.381	5.082.618.540
Placement du fonds de réserve:		85.358.503	De l'étranger (en lei):		
effets publ. gar. par l'Etat ou nantis B. N. R. v.n. 210.030.685			à vue 223.232.053		
dont engagées v.n. 50.106.900 v.r. 20.715.500			à terme 351.630	226.584.283	
dont gagés v.n. 1.066.783 v.r. 5.152.750			en devises:		
Portefeuille d'escompte:			à vue 4.610.519		
payable dans le pays;			à terme 105.440.000	110.050.519	333.634.802 5.421.259.347
lettres de change sans garanties	373.604.457		**Créanciers devises B. N. R. en cours de décompte**	507.117.390	
» » garant. par des effets commerc.	859.339.973		**Engagements de réescompte:**		
» » » » titres	58.236.002		dans le pays:		
» » » » marchandises	20.885.005		1) Courants:		
» » » » hypothèques	57.684.400		à la B. N. R. effets escomptés 93.584.588		
» » » » div. et let. gar.	317.483.350		à la B. N. R. lettres de change 140.502.370		
» » » » des gages agric.	3.180.251	1.690.443.437	en circulation 22.202.430	256.239.388	
De ce portef. se trouv. réescompt. à la B. N. R.:			à la B. N. R. lettres de change diverses		
lettres de change sans garanties	42.651.698		2) En conversion (cote réduite):		
» » garant. par des effets comm.	7.500.000		à la B. N. R.	13.700.840	269.990.228
» » » » titres	2.550.000		**Engagements B. N. R. lomb.**		95.007
» » » » marchandises	19.500.000		**Chèques et ordres de payements émis:**		
» » » » hypot.	18.282.500		simples:		
» » » » div. et			avec payement dans le pays		165.347.330
lettres garantie	2.500.000	93.584.598	**Dividendes non-encaissés**		1.874.346
Débiteurs:			**Comptes divers**		15.987.198
du pays (en lei);			**Comptes transitoires**		9.594.381
Débiteurs sans garanties	311.443.529		**Bénéfice net:**		
» gar. par effets comm.	2.134.206		report de l'année précédente	21.770.935	
» » titres	399.196.563		bénéfice de l'année courante	64.492.189	86.263.124
» » marchandises	1.960.584.408				
» » hypothèques	165.112.008				
» » gar. div. et let. gar.	454.431.844				
avec lettres de change en circulation:	3.292.912.558				
en portef. réesc. B. N. R.					
Pour déb. sans gar. 63.491.520 19.152.370					
» gar. ef. com. 1.998.852 —					
» titres 97.379.597 3.000.000					
» march. 496.294.731 112.050.000					
» hypot. 54.723.498 4.300.000					
» div. 107.276.032 2.000.000					
821.170.150 140.502.370					
en devises étrangères	75.422				
	3.2. 2.987.980				
De l'étranger (en lei):	1.650.314	3.294.678.294			
Créances en convers. cf. à la loi du 7/IV/1934:					
Cote legal à payer					
en portefeuille	88.360.581 10.751.514				
réescomptées à la B. N. R.	13.700.842 10.521.913	21.273.427			
	102.061.425				
Participations (dans le pays):					
en portef. gagées					
aux entrep. ind. et com. 118.768.303 31.770.500		150.533.803			
Immeubles:					
Pour le propre usage et entrepôt. de march.	51.700.007				
Habitations pour fonctionnaires	40.500.000				
Divers autres immeubles	61.600.014	154.000.021			
Mobilier		33			
Comptes divers		22 251.970			
Comptes transitoires		27.560.767			
		7.847.001.179			7 847.001.179

DEBIT — **COMPTES de PROFITS et PERTES arrêté au 31 décembre 1941** — **CREDIT**

	Lei	Lei		Lei	Lei
Frais d'administration:			**Report du bénéfice de l'année précédente**		21.770.935
Salaires et indemnités	170.367.234		**Interêts encaissés:**		
Divers	38.030.465	208.397.699	du portefeuille d'escompte	82.383.718	
Impôts et taxes		26.245.275	des débiteurs	147.091.793	229.475.511
Intérêts payés:			**Commissions encaissées**		118.607.478
pour les dépôts	12.358.825		**Revenu du portefeuille de titres:**		
pour le réescompte	1.668.820		des différences de cours réalisées	1.415.202	
pour d'autres créanciers	86.500.751	100.428.396	des coupons exigibles	12.365.201	13.781.403
Commissions payées		5.768.094	**Revenu des bons du trésor et de la dotation de l'armée**		44.381.795
Amortis ements:			**Revenu des participations**		12.860.334
aux immeubles		4.000.000	**Revenu des immeubles**		12.319.779
Allocations au fonds pour créances douteuses		40.074.056	**Bénéfices divers**		6.162.905
Allocations Caisse de retraite du person. de la Banca Românească		8.090.831	**Encaissements créances amorties**		19.907.245
Bénéfice net:					
Report de l'année précédente	21.770.935				
Bénéfice de l'année courante	64.492.189	86.263.124			
		479.267.475			479.267.475

Président du Conseil d'Administration, **C. J. C. BRĂTIANU** — Directeur général, **G. CRETZIANU**

Chef de la Comptabilité Directeur, **Jean Saragea**, expert comptable

Verifié et trouvé conforme aux régistres, au code du commerce et à la loi sur l'organisation et la réglementatio du commerce de Banque

Commissaires: **Dem. Constantinescu**, expert comptable, **Ștefan C. Ioan, I. Purcăreanu**

Das Heizmaterial, die häusliche Beheizung und das Programm zum Wiederaufbau des Landes

von Ing. GH. DAMASCHIN
vormaliger Generaldirektor der Minen

Die Direktion dieses Blattes verständigt mich, dass sie nach Durchlesen meiner früheren Vorlesungen und Artikel findet, dass meine vor einigen Jahren ausgedrückten Meinungen betreffs der Heizmaterialien heute aktuell sind und ersucht mich, dieselben wieder zu veröffentlichen.

Sowohl in meinen seit 1920 gehaltenen Vorträgen betreffs der Heizmaterialfrage, wie auch in meinen unter diesem Titel veröffentlichten Abhandlungen (im „Argus", Analele Minelor din România" und einigen wissenschaftlichen Zeitschriften), aber insbesonders in den von dem Rumänischen Kraftinstitut veröffentlichten zwei Bänden habe ich den Komplex der verschiedenen Seiten der Heizmaterialfragen unter anderem in 2 Gruppen laut ihrer Zeitdauer geteilt: die Gruppe der dauernden Fragen, die fortwährend aktuell sind, und die Gruppe der vorübergehenden Fragen welche in einer gewissen Epoche erscheinen, um dann wieder zu verschwinden. Ich dachte damals nicht daran, dass ich nochmals unter dem Einfluss eines neuen Krieges Rumäniens mit weltlicher Ausdehnung diesbezüglich schreiben werde. Unter diesen Umständen wiederholen sich mit demselben Charakter und sogar mit grösserer Ausdehnung einige dieser von mir als vorubergehend bezeichneten Fragen.

Wer alle diese Fragen kennen will, findet sie in dem Band II **„Beitrag zum Studium des mineralen Heizmaterials im Rahmen der Kraftfrage"** herausgegeben 1933 vom Rumänischen Kraftinstitut. Heute wo die Regierung keine Zeit hat Theorien zu machen, sondern täglich praktische Massnahmen treffen muss, um rechtzeitig der Armee sowie der nichtkämpfenden Bevölkerung zu helfen, muss man über das sprechen, was sofort in dieser Hinsicht anwendbar ist. Die Regierung studiert gleichzeitig ein Programm des Wiederaufbaus der von den bolschewistischen Horden verwüsteten Gebiete, bezw. Bessarabien und den Norden der Bukovina. In diesem Programm zum Wiederaufbau der öffentlichen Bauten wie auch der Privathäuser bildet die häusliche Beheizung sicherlich eine bedeutende Frage, die man nicht aus den Augen lassen kann. Man kann heute diesbezüglich verschiedene Vorschläge und Studien machen. Ich werde mich in Folgendem mit Rücksicht auf meine oben erwähnten Beobachtungen auf einige Bemerkungen und Vorschläge beschränken; u. zw:

1) Die häusliche Beheizung in Bukarest im Winter 1941-1942.

2) Die häusliche Beheizung im Rahmen des Projektes der Regierung zum Wiederaufbau der von den bolschewistischen Horden verwüsteten Provinzen.

Ich werde noch weiter gehen und die Frage für das ganze Land ins Auge fassen und dies aus zwei Gründen: erstens weil diese Frage obwohl bekannt und nicht schwer lösbar, seit 1919 bis jetzt nicht gelöst wurde; zweitens weil die geplante ökonomische Organisation des Landes im Rahmen des neuen Europa Tatkraft und Vernunft in der Produktion und im Verbrauch verlangen wird; die häusliche Beheizung bildet in jedem zivilisierten Lande eine wichtige Frage der Nationalwirtschaft was die Produktion und den Verbrauch anbelangt.

Um mich besser zu erklären, werde ich mich wie folgt ausdrücken:

Die vollständige Erledigung der Heizmaterialfrage, die häusliche Beheizung inbegriffen, hat in Rumänien seit 1919 bis in unsere Zeit auf ein geheimnissvolles Hinderniss gestossen, infolge dessen diese Frage nicht gelöst werden konnte. **Jetzt, glaube ich, ist die geeignetste Regierung und demzufolge die geeignetste Zeit für die vollständige Erledigung derselben.** Diese Frage interessiert die Masse und wir sehen doch alle, dass Herr **Marechal I.. Antonescu** ununterbrochen ein Ohr für die Leiden der Masse hat Zur Erledigung dieser Frage ist die Mitwirkung aller interessierten Faktoren erforderlich, wie uns die Erfahrung der Vergangenheit lehrt. So oft aber — ich wiederhole es das geheimnissvolle Hinderniss dazwischen getreten ist konnte die Erledigung nicht zu Ende gebracht werden.

In 20 Jahren fand sich nicht der richtige Mann.

Wir sind davon überzeugt, dass unter der Führung des Herrn Marechal Antonescu dieses Hinderniss nicht mehr erscheinen wird und somit alle grossen Fragen vernunftgemäss gelöst sein werden. — Der Herr Marechal hat uns erkärt, dass er in gleichem Masse der Unterstützer der Arbeiter (Handwerker und Intellektuelle) wie auch der Patron der Armen sowie der Wohlhabenden sei, nur aber falls sie fleissig, ruhig und ehrlich sind und als gute Patrioten im Dienste des Landes ihr Leben führen; er verlangt ferner dass die Staatsbeamten von Klein bis Gross verstehen sollen, dass sie im Dienste des Publikums sind und ihre Pflicht unter Drohung der Strafe erfüllen müssen; das Publikum wird gleichzeitig ersucht, die Verwaltung des Staates nicht mit unausführbaren Gesuchen zu belästigen.

Dies ist ein bedeutender Augenblick im Leben des Landes, der hervorgehoben werden muss. Ich tue es ebenfalls nach einer 32 jährigen Tätigkeit auf dem Gebiet der Nationalwirtschaft, die auch den Herren Minister **C. Buşilă** und **I. C. Marinescu** bekannt ist.

Die Schlussfolgerung meiner Studien 1920—1932 betreffs der häuslichen Beheizung ist in Band II, Seite... **zu finden u. zw.: Aus der Art wie jetzt die Verbrennung des Heizmaterials vorgenommen wird, ersieht man die unermessliche Vergeudung des Brennmaterials und hat man gleichzeitig die Vortstellung der Beschwerde im Budget jeder Familie wie auch der Staats — und Privatunternehmungen.**

Diese Vergeudung in Ziffern zusammengefasst und ausgedrückt beläuft sich für das ganze Land auf mehrere hundert Millionen Lei jährlich, wenn nicht auf fast eine Milliard".

1933 habe ich noch beigefügt: „Wenn die Regierung ihren Namen mit einem wirklich sozialen Werk verbinden will, ist eines der ersten, das sowohl dem Reichen wie dem Armen Nutzen bringen wird, folgendes: die Bevölkerung über die fast barbare Art mit welcher die Wärme vergeudet wird, aufzuklären; ihr klar zu machen, wie schwer diese Vergeudung auf das Budget des Armen drückt und ihn zwingt im Winter mehr Kälte zu leiden als Wärme zu fühlen, was zu Krankheiten und sogar Todesfällen führt. **Mit derselben Ausgabe könnte er genügende Wärme haben, seine Gesundheit erhalten, ebenso seine gute Stimmung, die ihn zu einer besseren Leistungsfähgeit anregen würde.**

Ich wiederhole: dies behauptete ich 1933. Trotzdem habe ich noch nie wie in diesem Winter während meiner Beobachtungen bei den Holzlagern meines Stadtviertels, die Richtigkeit meiner obigen Meinungen empfunden, ganz besonders betreffs der Stimmung der bedürftigen Menge. Dies hat mich umsomehr veranlasst, der Einladung der **„România Petroliferă"** Folge zu leisten und nochmals über die häusliche Beheizung zu schreiben.

Die folgenden Reiben richte ich an die Herren **C. Buşilă** und **I. Marinescu**, in Anbetracht dass Herr Buşilă ein wertvoller doktrinärer Mitarbeiter des A. G. I. R. und des von ihm gegründeten und geleiteten „Rumänischen Kraftinstitutes", und Herr I. Marinescu ein Erfinder praktischer. Lösungen war, die er selbst anzuwenden verstand, um das Guthaben einiger der grössten Unternehmungen Rumäniens für mineralisches Brennmaterial zu vergrössern, wie auch in Anbetracht, dass Ersterer an der Spitze des Ministeriums für öffentliche Bauten und Verkehrswesen und der zweite an der Spitze des Wirtschaftsministeriums, also beide an der Spitze der zwei Departements stehen die hauptsächlich berufen sind, die Frage des Brennmaterials, die häusliche Beheizung inbegriffen, im Rahmen der Neu-Organisierung Rumäniens, die der Herr Marechal Antonescu mit seinem guten und eisernen Willen und seiner Tatkraft erzielen will, zu lösen.

Feststellungen und Bemerkungen betreffs der häuslichen Beheizung in Bukarest im Winter 1941/42

Durch die in den letzten Jahren in der Feuertechnik erzielten Fortschritte hat man eine richtigere Anwendung sowohl der wissenschaftlichen Prinzipien betreffs der Reaktion zwischen C. H. u. O. wie auch der technischen Bedingungen bezw. der entsprechenden Einrichtung der Heizapparate, welche diese Reaktion erleichtern, erzielt.

Man versuchte eine Anpassung zwischen den Charakterstiken des Ofens (Rost, Heizkammer, Zugkraft) und der Brennart des gebrauchten Heizmaterials zu erlangen. Zu diesem zwecke haben die Lieferanten von Brennmaterial, verschieden. Arten desselben zu erzeugen versucht, um die Erfordernisse der Kunden zu beriedigen. Die Erbauer von Heizapparaten haben ihrerseits versucht die geignetsten Einrichtungen herzustellen, welche einerseits dem Heizmaterial die besten Bedingungen der Mischung mit dem Sauerstoff bieten, andererseits die äusserlichen Faktoren welche einen günstigen Einfluss auf die Leistungsfähigkeit dieser Mischung ausüben können, anregen; ausserdam haben sie verschiedenartige. Einrichtungen und Baumaterialien gewählt, welche unter den besten Bedingungen die erzielten Kalorien in den zu heizenden Räumen ausströmen, sei es durch Mischung, durch Leitung, durch Ausströmung oder durch Anschluss.

Im Auslande hate man diesbezüglich gute Erfolge erzielt, es ist aber noch Vieles zu tun; bei uns hat man wenig geleistet und bleibt demzufolge noch mehr zu schaffen. Leider hat man das wenige Gute nicht fortgesetzt. Es ist wahr, dass die Gesellschaft **„Petroşani"** einerseits erforscht hat, welche Kohlenarten sie in der Valea Jiului erzeugen soll, damit dieselben den besten Erfolg in den Heizapparaten erzielen; in den Zimmern und Küchen, in den Zentralheizapparaten usw., sowohl aus natürlichen Kohlen wie auch durch Verarbeitung derselben; andererseits hat die Gesellschaft einen Antikalor in Betrieb gesetzt, welcher die beste Verbrennung ermöglicht, und einen Terakota-Ofen in Baia Mare versucht usw. Trotz dieser Bemühungen hat die Ges „Petroşani" keinen weiteren Beitrag auf diesem Gebiete gebracht, sie hat sich nur auf den Transport und Verkauf der Kohle in den Grenzen der Transportmöglichkeiten des C.F.R. beschränkt.

Die Ges. **„Creditul Carbonifer"** hat früher eine rege Tätigkeit ausgeübt sowohl auf dem Gebiete der Kohlenverarbeitung, wie auch durch Einführung eines guten Ofens für Kohlenheizung, der allen Bedürfnissen vorteilhaft entsprach. Bei nächster Gelegenheit werde ich näher über diesen Ofen sprechen. Leider scheint es, dass die Gesellschaft diesen Winter nicht für die weitere Verbreitung dieses Ofens gearbeitet hat.

Einige Erdölgesellschaften haben diesen Winter sehr viel zur Einführung und Verbreitung des „Aragas"-es in der häuslichen Beheizung in Bukarest beigetragen; die Firmen welche das „Aragas" verteilen, haben auch die entsprechenden Apparate geliefert. Die Tätigkeit entwickelt sich normal und verspricht einen dauernden Erfolg.

Einige Firmen in Bukarest verkaufen laufend verschiedene Apparate für Erdölheizung, sowohl für die Wohnung als für die Küche. Auch auf diesem Gebiete entwickelt sich die Tätigkeit normal, indem alle Forderungen gedeckt werden können.

Die Benutzung der Elektrizität sollte besonders in diesem Winter infolge des Holzmangels wie auch des Strompreises eine grosse Ausdehnung finden können, die Einrichtungsausgaben sind aber für den grossten Teil der Wirtschaften unerschwinglich. Auf diesem Gebiet ist noch Alles zu vollbringen, und glaube ich, dass das Elektrizitätswerk und die Staatbehörde wie auch die Regierung die betreffenden Veroranungen überprüfen müssten, um alle grundlosen Schwierigkeiten zu beseitigen.

Der Holzbedarf in Bukarest beläuft sich jährlich auf 100.000 bis 120.000 Waggons. Wenn man einerseits den Verkehr der geladenen Waggons und andererseits den Verkehr der leeren Waggons bei der Rückkehr in Betracht zieht, so geben wir uns Rechenschaft, welchen Platz im Transport C. F. R. und der Gegend Bukarest die Holzversorgung der Hauptstadt dieses Jahr einnimmt, wo die Waggons und Lokomotiven in erster Reihe dorthin gelenkt werden müssen, wo sie von grosserer Notwendigkeit sind und wohin sich die Bemühungen des ganzen Volkes richten. In ihrer Sorge für die Bevölkerung der Hauptstadt hat die Regierung noch im Sommer dieselbe aufgefordert, sich recht zeitig mit Holz zu versorgen, da später keine Transportmöglichkeit sein wird; aus Obigem geht auch die Verpflichtung der Bevölkerung hervor, mit dem Verbrauch des Holzes sparsam zu sein und dies aus doppeltem Grunde: in dem Sinne der strengen Sparsamkeit auf allen Gebieten und um den Eisenbahnverkehr nicht zu stören und demselben die grösstmöglichste Leistungsfähigkeit im Dienste der Landesverteidigung zu erlauben.

Der Mangel an Holz ist in diesem Winter durch die Einführung zahlreicher Brennlampen erleichtert worden. Meine besondere Aufmerksamkeit hat ein sinnreicher Heizapparat mit Petroleum von einer neuen Firma unter der Leitung eines tüchtigen Mannes hergestellt, auf sich gezogen ; es handelt sich um einen richtigen Ofen, bestimmt in den Gegenden **die an Holzmangel leiden, besonders in Bessarabien allgemein verbreitet zu werden** Ich beschreibe ihn hier nicht wie auch nicht die Apparate der Gesellschaften **„Petroşani"** und, **Creditul Carbonifer"** oder die Gasbrenner ; ich werde dies in einer folgenden Nummer tun, wo ich auch das Aufbauprogramm Bessarabiens und der Bukovina und die Wiederorganisierung der. Nationalwirtschaft behandeln werde ; ebenso werde mich ausführlich mit der Verwertung der natürlichen Brenngasmaterialien und mit deren Erzeuger befassen. Ich will meine Beobachtungen nicht weiter ausdehnen und schliesse meinen Artikel mit folgender Wahrheit : die ganze Lage der häuslichen Beheizung in Bukarest hätte man vermeiden können, wenn man die natürlichen Brenngase eingeführt hätte. Ich wiederhole jetzt nochmals was ich fortwährend (1913, 1920, 1922, 1-23 und in den folgenden Jahren) behauptet habe : **die beste Lösung der Heizfrage in Rumänien ist die Benutzung in je grösserem Masse der natürlichen Sondengase aus der Erdölgegend, welche einen unermesslichen Reichtum bilden, der jeden Tag, jede Stunde, jede Sekunde verloren geht, ohne jewelche Hoffnung diesen Schaden des Staates und der Erdölgesellschaften zurückzugewinnen. Ich füge noch bei, dass die vernunftmässigste, einfachste und endgültige Lösung der Frage der häuslichen Beheizung die Benutzung der gasartigen Kohlenwasserstoffe ist.** Jeder Tag, jede Stunde, welche vergeht, ohne dass man diese Lösung trifft, bedeutet eine Pflichtvergessenheit jener, welche berufen sind, den Minenreichtum des Landes zu verwerten und ein Verbrechen gegen die einfachsten Prinzipien der Wirtschaftspolitik.

Dies ist der Grund weshalb ich mich an die Herren **C. Buşilă** und **I Marinescu** wende, weil sie zum ersten Mal Minister sind und somit unschuldig an den Fehlern der früheren Regierungen auf diesem Gebiete, und nachdem sie Mitarbeiter des Herrn Marechal Antonescu sind, können sie jeden Beistand haben und müssen sie nur wollen, diese so grosse wie einfache Frage zu lösen ; die Frage ist für sie einfach, da sie die Produktionsquellen und alle diesbezüglichen Studien kennen und somit dieselben nur der heutigen Lage anpassen müssen.

Ich werde auf diese Frage in einem folgenden Artikel zurückkommen, in welchem ich über die häusliche Beheizung in den von den Bolschewiken verödeten Provinzen sprechen werde.

Bukarest, den 8 Februar 1942.

Die Versorgung des Landes mit Erdölerzeugnissen

Wir haben vor Kurzem die grosse Mission der Gesellschaft „Distribuţia" in der Versorgung der Armeen und der besetzten Gebiete mit Erdölerzeugnissen, sowie die lobenswerte Art mit der sie dieser Mission entsprochen, gezeigt. Ausserdem muss aber auch der inländische Verbrauch gesichert werden. Dieser Verbrauch welcher 1931 von 1.184.370 Tonnen war, erreichte 1940 die Ziffer von 1.862.000 Tonnen und die „Distribuţia" hat zur Deckung desselben mit 75,5% d. h. mit **1.433.310** Tonnen beigetragen; der Rest wurde grösstenteils von der Gesellschaft „Unirea" gedeckt. Dank ihrer Organisation unde ihrer tüchtigen Leitung hat die Gesellschaft „Distribuţia" diesen Winter der Bevölkerung den wertvollsten Beistand geboten, indem sie rechtzeitig alle Forderungen deckte. Aus der auf Seite 4 veröffentlichten Tabelle ist zu ersehen, welche Mengen in den Monaten November, Dezember und Januar, im Vergleich zu denselben Monaten der vorhergehenden Epoche verkauft wurden.

Wir ersehen aus dieser Tabelle, dass aus Mangel anderer Brennmaterialien infolge der Transportschwierigkeiten, in Bukarest in diesen 3 Monaten **23.386** Tonnen Erdöl gegen **9.533** Tonnen in der entsprechenden vorhergehenden Epoche, und Brennmaterial für Zentralheizung **77.341,** Tonnen gegen **64.341** Tonnen verkauft wurden.

Die zahlreichen und modernsten Verkaufsstellen und Pumpen über das ganze Land verbreitet, die Transportmöglichkeiten und die grossen Depots, immer bereit jewelche Nachfrage zu befriedigen, zeigen zur Genüge den Beitrag dieses Unternehmens zum Aufblühen des Landes.

Alles dies ist das Werk des Herrn General direktors Ingenieur **Cezar Popescu** ein hervorragender Techniker, der in Charlottenburg studiert hat, gewesener Generalsekretär des Wirtschaftsministeriums, ein unvergleichlicher Organisator und Verwalter, ein wirklicher Angerer der Erdölindustrie, der er grosse Dienste durch seine Ratschläge als Direktor des „Verbandes der Erdölindustrien Rumäniens' erweist.

Als Verwalter bei der Rumänischen Kommerzialbank ist sein Beitrag zur Entwicklung der deutsch-rumänischen ökonomischen Beziehungen zum Vorteil beider Länder von besonderer Bedeutung.

Herr Ingenieur Cezar Popescu, Generaldirektor der Gesellschaft „Distribuţia"

DIE FRAGE DER RUMÄNISCHEN ARBEIT

von Dr. Ing. CRISTEA MATEESCU

(Fortsetzung)

II. Landwirtschaft.

Da sich 80% der Bevölkerung des Landes mit Ackerbau befassen, ist die Frage der Ackerbauarbeit von besonderer Bedeutung. — Wir werden uns nicht mit den Fragen, die den Grossgrundbesitz betreffen, abgeben. Der Grossgrundbesitzer auf dem Laufenden mit dem Fortschritt der Wissenschaft und den Bedürfnissen des Marktes benötigt die Hilfe des Staates nicht. Die Fragen der Bauernarbeit aber sind von äusserster Wichtigkeit und Dringlichkeit. — Wir werden im Folgenden recht wenige originelle Ideen zum Ausdruck bringen, dagegen sehr viele bekannte Ideen und Vorschläge kurz zusammenfassen. [1])

Unser Bauer — mit Ausnahme der intensiven landwirtschaftlichen Ausbetriebe, deren Anzahl sehr gering im Verhältniss zu der Gesamtzahl der Ackerbauausbetriebe der Bauern ist — hat nicht die Möglichkeit, mehr als 100 Tage in einem Jahr zu arbeiten. — Seine Arbetit in so geringem Masse ausgeübt ist auch nicht einträglich.

Der tägliche Lohn des Ackerbauarbeiters beläuft sich im Allgemeinen auf kaum 60% des Lohnes eines Industriearbeiters ; die Bodenerzeugnisse wurden seit 1920 infolge der Überproduktion Amerikas beträchtlich entwertet. Man bezeichnete zu jener Zeit eine amerikanische Farm als „ein Stück Land mit Hypotheken belastet, welches soviel einträgt als man zum Erhalt eines Rumpelautos benötigt".

Die bäuerliche Ackerbauarbeit in Rumänien war zu jener Zeit in einer elenden Lage; es gelang ihr kaum den Bauer, seine Familie und einige ausgemergelte Haustiere vor dem Hungertod zu schützen.

Im Verhältniss zur Dichtigkeit der Dortbevölkerung ist die mit den zurückgebliebenen Methoden der Bauern bearbeitete Landfläche gänzlich ungenügend und kann dieselbe nur in geringem Masse durch Gewinnung gewisser heute nicht nutzbringender Landflächen (Überschwemmungen ausgesetzte Landflächen. salziger Boden, Ufer, Wälder, usw.) vergrössert werden.

Andererseits vermehrt sich die Bevölkerung jährlich mit 200.000 Seelen und der Boden wird immer mehr und mehr ungenügend. Zur geringen Produktion des Bodens und der Entwertung der Ernte kommen noch die infolge der schlechten Organisation im Transport und Verkauf der Erzeugnisse erfolgten Verluste dazu.

Die einheimische und allgemein gewordene Arbeitslosigkeit der Bauern hat zur wachsenden Armut derselben geführt, und zu dieser Armut hat sich physisches Elend und sogar schwerer moralischer Verfall zugesellt. Es ist wahr, dass sich die Wohnung des Bauern verbessert hat; die Hütten die früher in grosser Anzahl waren, sind heute sehr wenige; trotzdem sind die Wirtschaften grösstenteils arm und erlauben nicht einmal den Menschen, um so weniger den Haustieren ein hygienisches Leben.

Die sozialen Krankheiten haben trotz der immer kräftigeren, seitens der Regierung zur Bekämpfung und Vorbeugung derselben getroffenen Massnahmen, Fortschritte gemacht ; hingegen der Sinn für Gemeinschaft und gegenseitige Hilfe gefallen.—Zum moralischen Verfall haben nicht wenig auch die politischen Wahlsitten beigetragen. — Um das ganze Problem im Dunkeln zu erhalten, hat nicht minder eine gewisse klingende Propaganda-Literatur beigetragen, welche den Traditionssinn emporhebt und sich über die Ähnlichkeit zwischen den heutigen Bauern und den Daziern aus den Basreliefs der Trajanssäule freuen.

In Anbetracht dieser Lage erfolgten die natürlichen Rückwirkungen: die Bauern zogen in die Städte um dort Arbeit zu finden, ein besseres Leben zu führen und die Möglichkeit haben, ihren am Lande gebliebenen Familien Hilfe zu leisten; die Ausdehnung der bearbeiteten Landflächen, oft zum Nachteil der Wälder, wass nicht gut ist; periodische Aufstände haben die Regierung zur Wiederverteilung des Bodens veranlasst, eine nur scheinbar wirksame Massnahme, bestimmt die Geister zu beruhigen und nicht die Produktion zu erhöhen und so die Menschen von der Armut zu befreien ; endlich fühlt man seit 10 Jahren, dass von Spezialisten technische Bemühungen zur Verbesserung der landwirtschaftlichen Methoden getroffen werden, die aber einen besseren Einfluss für die mittleren und grossen betriebe al für die kleinen Baeurnwirtchaften haben.

Durch Gründung der Ackerbau-Institute und Schulen, infolge der von den Getreidespeicher gebotenen Erleichterungen zur Verwertung der Bodenerzeugnisse, hat man einen ersten Schritt zur Hebung im Allgemeinen des landwirtschaftlichen Lebens gemacht, die Bauern aber ziehen recht wenig Nutzen von all diesen Bemühungen.

Die neuen Massnahmen zwecks Gründung einer Bauerkreditanstalt und der Antrieb zur Gründung von Bauerngemeinden, könnte wohl einen günstigen Einfluss für den Bauernstand haben. Um aber in einer je kürzeren Frist die Bauernarbeit zu fördern, müssen eine ganze Reihe von Massnahmen getroffen werden, die alle von dem am Anfang unserer Studie erwähnten Standpunkt geleitet sein müssen: die Arbeit soll sowohl qualitativ wie auch quantitativ gehoben werden; die Arbeitsleistung soll unter gleichzeitiger Herabsetzung des Kostenpreises der Erzeugnisse erhöht werden.

Eine Reihe ganz einfacher Verwaltungs-Massnahmen könnte für die Dauer getroffen werden; der Boden soll mit den vorhandenen Mitteln besser und rechtzeitiger bearbeitet werden; der vorübergehende Mangel an individuellen Mitteln kann in grossen Masse durch gegenseitigen Beistand und gemeinsame Arbeit ersetzt werden. Selbst dort wo man keine Gemeinden gründen würde, kann man die Bauern überzeugen oder Ihnen vorschreiben, sich gegenseitige Hilfe für diejenigen als nützlich für die Bauernwirtschaft betrachteten Arbeiten zu leisten. Eine andere Reihe Massnahmen müsste sich mit dem berufmassigen Unterricht des Bauern befassen. Die Bürgerschule in dem im I. Kap. unserer Studie bestimmten Sinne könnte einen unermesslichen Einfluss auf die Verbesserung der Anbaumethoden haben und auch andere Anbauten als die zur Gewohnheit gewordenen Arbeiten des Bauern verbreiten Die Schule könnte einige tüchtige Gartner aufnehmen und so den Jungen den Anbau der Gemuse, der Blumen und der Medizinpflanzen beibringen. In der Schule könnte man ebenfalls die kunftigen Bauern in der rationellen Vienzucht und in der Obstbaumpflanzung unterrichten; die Bekampfung der Parasiten usw.

Eine dritte Reihe Massnahmen musste die Verbesserung der bestenenden Bauernwirtschaften betreffen. Die Jungen sollen zu diesem Zwecke nach Beendigung der Burgerschule eine Vorbereitungszeit in den in verschiedenen Orten des Landes insbesonders im Banat befindlichen Muster-Wirtschaften verbringen ; die Muster-Wirtschaften sollen von den Spezialisten gesucht, entdeckt und hervorgehoben werden. Man konnte noch weiter genen; die als tuchtig ausgezeichneten Jungen sollen in gewisse fremde Länder (z. B. Danemark, Belgien, Deutschland, Frankreich) geschickt werden, um sich die fortgeschrittensten Anbaumethoden anzueignen.

Eine vierte Reihe Massnahmen betrifft die Industrialisierung der Landwirtschaft; wir verstehen damit die Verwandlung der landwirtschaftlichen Erzeugnisse in nach industriellen Methoden verarbeitete Erzeugnisse. Die Industrialisierung fangt von den geringen Umwandlungen der Erzeugnisse an, die vom Erzeuger selbst vorgenommen werden konnen, bis zur grossen Industrie, welche als Grundlage landwirtschaftliche Erzeugnisse hat (Webereien, Gerbereien, Lederfabriken, Zuckerfabriken, Konserven, usw). Die Industrialisierung der Landwirtschaft hat eine Ruckwirkung auf die Qualitat selbst der landwirtschaftlichen Erzeugnisse; dieselben mussen gewissen Bedingungen entsprechen, um benutzt und dann verkauft zu werden. Gewisse Nebenprodukte dieser Industrien werden in der Landwirtschaft benutzt werden. Es werden notwendigerweise industrielle Bezirkszentren, so gleichmassig als moglich uber das ganze Land verteilt, geschaffen werden, um so in gunstiger Weise die Dorfbewohner zu beeinflussen. Solche in einer Entfernung von 40—60 km. voneinander gelegene Zentren mussen mit den Verkehrsmitteln durch Erganzung des Eisenbahn — und des Landwegenetzes verbunden werden.

Ausser den industriellen Bezirkszentren werden auch die örtlichen Industrien eine Rolle spielen. In jeder bedeutenderen Gemeinde müssen unbedingt Dorfswerkstätten, bestimmt den Leuten besonders in den Jahrzeiten wo keine Landarbeit geleistet wird, Beschäftigung zu bieten, vorhanden sein. Die Werkstätten würden in einigen Fällen nur Anleitung-und Sammlungszentren für die Hausarbeiten sein. In anderen Fällen würden sie sogar eine örtliche Fabrik bilden mit einem Elektrizitätswerk, dessen elektrische Kraft auch im Dorfe verteilt wird. Diese Wertkstätten werden ihre dauernden Meister und eine örtliche Leitung auf Genossenschaftsbasis haben, falls die Produktion der Werkstatt genügend gross ist, um die Aufnahme eines dauernden Personals zu rechtfertigen; andernfalls werden die Meister eine bestimmte Zeit (einige Jahre oder einige Monate jährlich) um Arbeiter zu bilden oder die vorhandenen Arbeiter zu vervollkommnen, im Dorfe bleiben. Die Art der Erzeugnisse wird mit Rücksichtnahme auf die traditionelle Bauernarbeit der Gegend (Weberei, Fassbinderei, Wagnerei) gewählt werden.

Endlich, um die Arbeitsleistung der Bauern zu verbessern, wird man auch die als wirklich notwendig anerkannten landwirtschaftlichen Maschinen anwenden, um die Arbeiten besser und rechtzeitig zu vollführen. Diese Maschinen sind hauptsächlich der Traktor, die Sämaschine und die Dreschmaschine. — Diese Maschinen werden durch Vermittlung der Genossenschaften oder der Gemeinden beschaffen und benützt werden.

Alle obigen Massnahmen müssen gleichzeitig und so rasch als möglich, um die Arbeit und das Leben der Bauern zu heben, getroffen verden. Diese Massnahmen werden aber den gewünschten Erfolg nicht haben, falls man nicht zwei unentbehrliche Bedingungen zum Aufschwung des ökonomischen Lebens im Allgemeinen erfüllt: Ergänzung und Ausdehnung des Verkehrnetzes, wie auch einen billigen unde genügenden Kredit für alle Produktionszweige.

III. Industrie.

Die industriellen Länder wurden mit Recht als begunstigter im Vernältniss zu den landwirtschaftlichen Ländern betrachtet, zufolge des erhohten Preises für die Produktion der Industrie-Arbeit im Vernältniss zum Preise der landwirtschaftlichen Produktion. Aus diesem Vorteil hat aber der Industrie-Arbeiter sehr wenig Nutzen gezogen; hingegen haben die Industriebesitzer und ihre Vertrauensmanner den Lowenteil gezogen und so eine überreiche Klasse gebildet, die alle Lebensfreuden in Fülle genossen hat.

Die demokratische Freiheit ging Hand in Hand mit der Freiheit der Ausbeutung des industriellen Arbeiters, und nur dank dem Eingriffe des Staates, der Arbeiterorganisation und einiger aufgeklarter und den Arbeiter gutgesinnter Industriellen, hat sich die materielle und moralische Lage des industriellen Arbeiters im Westen Europas soweit gebessert, dass der Arbeiter heute in den meisten Fallen besser lebt als der mittlere Burgerstand vor einem Jahrhundert lebte.

Jedenfalls wenn unter den heutigen ökonomischen Verhältnissen ein Land auf Industrie verzichtet, so heisst dies, dass es auf seine Existenz verzichtet und sein Volk ist dem Verschwinden bestimmt. Die Industrie stromt nicht nur die Vorteile ihrer Einträglichkeit auf die Bevölkerung aus, sondern ist auch für die Landesverteidigung, welche fast so notwendig wie die Armee am Kampfplatz ist, unentbehrlich.

Die Industrie hat sich nicht immer in denjenigen Gegenden, wo sich die betreffenden Rohmaterialien befanden, entwickelt. Die bedeutendsten Industriellen Gegenden Grossbritaniens befinden sich in England, obwohl Irland bedeutende Steinkohlen minen besitzt; Deutschlands **metallurgische Industrie stützt sich in bedeutendem Masse auf das schwedische Erz;** die Weberei in England stützt sich auf die aus grossen Fernen gebrachte Wolle und Baumwolle, usw. selbst wenn man entscheiden möchte, durch eine äusserste **Nationalisierung in jeden Lande** nur die Industrie auf Grund von in der Nähe vorhandenen Rohmaterialien zu erhalten, so ware dies nicht erzielbar, da für die Erzeugung eines Produktes meistens mehrere Rohmaterialien, die sich in unermesslicher Entfernung voneinander befinden, nötig sind; ausserdem, fällt bei der Wahl des Industrieplatzes auch die geographische Lage und die kommerziellen Beziehungen, das Vorhandensein einer tuchtigen Arbeitshand, Sicherheitsbedingungen des Kapitals und seiner Verwertung in die Wagschale.

Es wäre also ein Fehler bei der Wiedergruppierung der Industrien im Rahmen der Neuordnung Europas die Beibehaltung in Rumänien nur derjenigen Industrien anzunehmen, welche sich auf die Rohmaterialien unseres Bodens und Unterbodens stützen. Ausser den Industrien auf Basis von inländischen Rohmaterialien konnen noch als lebenstähig betrachtet werden: die Industrien welche in grossem Masse die elektrische Kraft die im Lande billig erzeugt werden konnte, benutzen; Industrien welche sich auf bestimmte Talente, traditionelle Geschicklichkeit stutzen; Industrien welche einem örtlichen bedeutenden Bedarf entsprechen oder die infolge ihrer geographischen Lage (Meerhafen) nutzbringend sind; Industrien welche in grossem Masse die Handarbeit benutzen, die sich bei uns billig und tuchtig finden würde; und endlich muss auf jeden Fall eine Industrie der Hüttenkunde und eine mechanisch-metallurgische Industrie Platz finden, ohne welche alle anderen Industrien ein wertvolles Instrument entbehren. Man sieht, dass diese letztgenannten Industrien eine bedeutende Rolle in der Nationalverteidigung spielen und dass deren gute Ausrustung und Betrieb zum Erhalt der Unabhängigkeit des Landes beitragen.

Durch Entwicklung all dieser Industrien, durch Verstärkung der Bodenkultur und durch Industrialisierung der Landwirtschaft selbst, wird es gelingen den 3 Millionen arbeitslosen Bauern sowie den 200.000 Menschen, mit denen die Bevölkerung jährlich wächst, Arbeit zu verschaffen.

Die Fragen der industriellen Arbeit, haben dank der seitens aller Regierungen der Nationalindustrie gewidmeten Aufmerksamkeit weniger einen berufsmässigen, als einen sozialen Charakter. Zweifellos geschieht die Bildung und Auswahl unserer industriellen Arbeiter wie auch unserer Handwerker nicht in idealer Weise; es gibt trotzdem Fachschulen, industrielle Lyzeen, spezielle Schulen, zur Befriedigung der industriellen Bedürfnisse in vielen Produktionszweigen. Es gibt aber andere Arbeitszweige wo noch viel zu leisten ist: z. B. in den Bauunternehmungen sind die meisten und tüchtigsten Handwerker Minoritäre oder Fremde und es sind viele andere Handwerker — Rumänen oder Fremde — von untergeordneter Kategorie, nicht beaufsichtigt und nicht gewählt, welche mehr Schaden als Nutzen bringen.

Damit die Industrie einer je grösseren Zahl der Bevölkerung nutzbringend und das Leben des Arbeiters gesicherter und befriedigender sei, ist eine Verbreitung der Industrie über das ganze Land notwendig, indem jedes Industriezentrum ein Leuchtpunkt des Wohlergehens und der Zivilisation sei. Zwischen der industrialisierten Landwirtschaft und der über das Gebiet des Ackerbaulandes verbreiteten Industrie darf kein Antagonismus mehr bestehen, sondern nur gegenseitige nutzbringende Einflüsse. Die Industrie soll ihren Produktionsbetrieb nach Möglichkeit den Bedürfnissen der Landwirtschaft an Arbeitskräften anpassen, indem sie die Produktion in der Saison der Landarbeit vermindert und dieselbe in der Zeit wo die Landarbeit ruht, besonders im Winter vergrössert.

In den Industrien aus der Muntenia, in den Erdöl-und Kohlenindustrien, sowie in den Webereien usw, haben die Industriearbeiter grösstenteils ihre Wohnungen, und ihre Familie am Lande besitzt ein Stück Boden mit Garten, Wiesen oder Ackerbaukultur. Durch Vermehrung der Landweg-und Eisenbahnnetze, durch Ausdehnung der Auto- und Strassenbahnlinien in den Vorstädten und zwischen den Städten, löst sich einigermassen automatisch die Frage der Benutzung der arbeitslosen Bauern.

Soviel man sich auch bemühen wird, die Arbeiter gemeinsam in Industrie und Landwirtschaft zu beschäftigen, wird es immer Zeiten, Jahrzeiten oder Epochen der Krisis geben, wo die Arbeiter arbeitslos bleiben werden. Unter solchen Umständen gibt es nur zwei Möglichkeiten, die Arbeitslosigkeit zu bekämpfen:

a) Die Erzeugung von Ware als Vorrat in Anbetracht eines späteren Verbrauchs ;

b) Die Ausführung grosser öffentlicher Bauten, um die verfügbaren Arbeitskräfte zu beschäftigen.

Die Vorratssammlung spielt die Rolle eines Akkumulators der menschlichen Kraft. Die Vorratssammlung ist leichter ausführbar, wenn es sich um eine Wasserkraft, schwerer wenn es sich um Wärme oder Elektrizitätskraft handelt. All diese Krä

Aprovizionarea Capitalei cu produse petrolifere

„CONSUMUL INTERN VA FI SATISFACUT CU PRECĂDERE“ spune Decizia d-lui I. C. MARINESCU, Ministrul Economiei Naționale, pentru asigurarea aprovizionării țării cu produse petrolifere.

Indestularea acestui consum care, de la **1.184.370** tone, în 1931, a ajuns la **1.862.000** tone, în 1940, — este asigurată prin Societate **„Distribuția“**, care participa la acoperirea lui, în 1940, cu 75.5%, adică cu **1.433.310** tone, restul fiind acoperit, în majoritate, de societatea „Unirea“. Actualmente contribuția societății **„DISTRIBUȚIA“** trebuie să fie mult mai importantă.

Am arătat de curând marea și istorica misiune a acestei întreprinderi : **APROVOZIONAREA ARMATELOR ȘI A TERITORIILOR OCUPATE CU PRODUSE PETROLIFERE**, precum și modul cum a îndeplinit'o, fiind o **COLABORATOARE NEPREȚUITA LA REINTREGIREA ȚARII**. Pe lângă această misiune, nu mai puțin importantă, este aprovizionarea obicinuită a țării cu produse petrolifere. Dacă în timpuri normale, grație organizații sale, — fără de seamă, — totul mergea de minune, dânsa aducând un aport prețios economiei naționale, astăzi, în iarna aceasta ne mai văzută în țara noastră, prin modul cum a contribuit la aducerea **LUMINEI** și **CALDUREI** în colțurile cele mai îndepărtate, acest aport se transformă într'o contribuție patriotică și operă socială de cea mai mare însemnătate, care-i merită recunoștința întregei populațiuni.

Intr'adevăr, dacă luăm centrul cel mai populat al Țării, deci cel mai greu de aprovizionat prin cantitatea ce trebuie depozitată și dată în consumație, Capitala, vedem din tabloul de mai jos că, în ultimele 3 luni, Noembrie, Decembrie și Ianuarie, comparativ cu aceleași luni din epoca precedentă s'a vândut de către **„DISTRIBUȚIA“** în București: **PETROL 23.386 TONE, CONTRA 9,533 TONE, DECI CU 13.853 TONE MAI MULT;** Păcură: **20.928** tone, contra **16,866** tone și Combustibil special : **56.413** tone contra **47.475,** sau împreună **77.341** tone contra **64.341** tone de combustibil pentru calorifer, **DECI CU 13.000 TONE MAI MULT !**

Atunci când lemnele și cărbuni'i au lipsit complet, grație previderei organizației, și muncii de laudă, petrol și combustibil pentru calorifere au fost în abundență, acoperind peste consumul lor normal, lipsa altor combustibili, cu un surplus de **1.385** vagoane petrol și **1.300** vagoane păcură sau combustibil special pentru calorifer !

Toată această operă a necesitat, în aceste timpuri, cheltueli speciale enorme, totuși prețul petrolului a rămas la lei 3.50 kilogramul. Atunci când cu un kilogram de petrol poți face o mâncare și încălzi puțin, cu un kilogram de lemne — care abea îl găsești cu 4.50 lei — nu poți face nimic, iar când 1 cutie de chibrituri costă 4 lei, ne dăm seama de sprijinul pe care societatea **„Distribuția“** îl aduce populației Capitalei.

Vânzările în București de petrol, păcură și combustibil special făcute prin depozitele și stațiunile soc. „Distribuția“ în lunile Ianuarie, Noembrie și Decembrie din anii 1934, 1940, 1941 și 1942

Die in Bukarest in den Depots und Ständen der Ges. „Distributzia“ erfolgten Verkäufe von Erdöl, Heizöl und speziellen Brennmaterial in den Monaten: November, Dezember, Januar 1934, 1940, 1041 u. 1942.

PRODUSUL ENZEUGNISS	ANUL JAHR	NOEMBRIE — NOVEMBER Tone Tonnen	NOEMBRIE — NOVEMBER Indice Index	DECEMBRIE — DEZEMBER Tone Tonnen	DECEMBRIE — DEZEMBER Indice Index	IANUARIE — JANUAR Tone Tonnen	IANUARIE — JANUAR Indice Index
Petrol . . . . . Erdöl	1934	1.446	*100*	1.482	*100*	1.099	*100*
	1940	2.701	*187*	3.461	*234*	2.303	*210*
	1941	6.547	453	8.626	582	3.371	307
	1942	—	—	—	—	8.211	747
Păcură . . . . . Heizöl	1934	3.803	*100*	4.378	*100*	2.683	*100*
	19 0	4.313	*114*	5.6 0	*129*	8.309	*310*
	1941	6.589	173	8.507	194	6.923	258
	1942	—	—	—	—	5.832	217
Combustibil special . Spezielles Brennmaterial	1934	3.229	*100*	5.638	*100*	5.226	*100*
	1940	9.943	*308*	16.648	*295*	22.070	*422*
	1941	16.302	505	20.376	361	20.884	400
	1942	—	—	—	—	19.735	378

Se spune că persoanele pricepute învață din experiențele altora.

De aceea, profitați de experiențele îndelungate ale S. A. R. CABLUL ROMANESC, Fabrică de cabluri de oțel din Ploiești, care stă la dispoziția Dvs. și vă oferă cabluri de calitate neîntrecută.

Numai calitatea este adevărata economie

CABLUL ROMÂNESC

FABRICĂ DE CABLURI DE OȚEL DIN PLOIEȘTI

Exposé de M. le Gouverneur Al. Ottulesco

(Suite de la première page)

tateurs, au cours de 1941, un total de 17 milliards lei, représentant la contre valeur des exportations faites, en leur décomptant immédiatement les devises déposées en leur faveur dans les comptes de clearing. Elle a ainsi facilité la continuation de l'activité productrice du pays, empêchant l'immobilisation d'énormes capitaux de roulement.

L'ARMEMENT DU PAYS

La Banque Nationale de Roumanie a été au cours de cette année héroique non seulement une banque d'escompte et de circulation, mais elle a toujours embrassé les idéals nationaux et, „utilisant tous les moyens mis à sa disposition par les progres techniques financiers modernes elle s'est mis au service du pays en aidant toutes les banque et institutions qui financent l'oeuvre d'armament“.

LE PROBLEME MONETAIRE

La confiance en la monnaie nationale a été démontrée par l'importance des dépôts effectués dans les différentes banques.

Cette confiance est due tant dans la prudente direction imprimée au marché financier par la Banque Nationale qu'à son souci constant de conserver et d'augmenter sans cesse la couverture or de ses émissions.

C'est ainsi que, malgré toute l'augmentation des engagements à vue et de la situation fiduciaire de la dernière année, le stock or de la Banque Nationale dépasse aujourd'hui aussi de beaucoup la couverture légale de 25%. A la fin de l'année 1941 cette couverture dépassait, 27,50% des engagements à vue. Une semblable couverture est l'une des plus fortes de toute l'Europe.

Je puis vous assurer sans crainte d'être démenti que toutes les mesures ont été prises dès à présent pour qu'elle soit maintenue aussi à l'avenir.

LA ROUMANISATION DE LA VIE ECONOMIQUE

La Banque Nationale a entendu embrasser l'oeuvre de roumanisation et lui prêter tout son concours A cet effet elle a ouvert dès l'automne 1940, aux banques participant a cette oeuvre des credits d'escompte pour plus de 700 millions lei et, en 1941, des crédits de roumanisation d'entreprises commerciales et industruelles pour la somme **d'un milliard et demi lei.**

Elle a également facilité l'activité économique des territoires rendus à la Mere Patrie en échangeant immédiatement les roubles soviétiques en lei roumains.

L'IMPERATIF DU MOMENT PRESENT

En terminant son important exposé, **M. Alex. Ottulesco**, montre que la Banque Nationale de Roumanie est fiere d'avoir pu apporter, comme dans le passé, toute sa contribution en faisant aujourd'hui aussi tout son entier devoir.

„Avant de nous séparer, je ne puis vous cacher qu'il est encore beaucoup de difficultés à vaincre.

A cet effet tous les Roumains, quels qu'ils soient, doivent oublier toutes leurs dissensions et s'unir, dans une même communauté d'amour pour le pays, autour du ROI et du Maréchal ANTONESCO, dans une seule décision: celle de la victoire totale.

Si notre volonté est forte, si nous sommes décidés, comme est le soldat qui lutte sur le front, un jour viendra où les nuages se dissiperont et où le soleil brillera à nouveau sur une Roumanie belle et riche, comme nous le désirons tous, de tout notre coeur et de toute notre âme. (Applaudissements et longues ovations).

O PROBLEMA ACTUALA

Intreținerea utilajului industrial

Urmare din pag. 1-a

Căci, nu trebue scăpat din vedere că astăzi, procurarea de utilaj technic de peste graniță, nu numai că cere să exportăm o cantitate mai mare și mai prețioasă, în împrejurările actuale de lemn, petrol sau cereale. Dar ea este și foarte grea, dacă nu chiar imposibilă. Și, în plus, efortul cerut astăzi utilajului existent este covârșitor mai mare față de trecut. Or pe acest utilaj se sprijină nu numai capacitatea noastră de rezistență din momentele de față, dar tot pe el se întemeiază și refacerea economiei noastre generale în primii ani cari vor urma păcii.

Raționalizarea, ca problemă de importanță primordială pentru economia unei țări, a rezultat din necesitățile din timpul războiului mondial. Necesități care au îmbrăcat, după diferite țări, aspecte diferite. Ea apare în 1920 ca țintă capitală îmbrățișată și de inițiativa de Stat și de cea privată, concomitent în Statele Unite și în Germania. România a fost ultima care s'a lăsat prinsă de curent (1929), oprindu-se doar la primul pas.

Instructive sunt mai cu seamă experiențele făcute de economia germană în timpul războiului mondial. Experiențe care este bine să le reimprospătăm astăzi. Utilajul technic german, avea de susținut o sarcină, care depășea capacitatea. Intre altele, pe lângă un randament mereu urcat și evident în disproporție cu capacitatea de producție, se adăuga o acută criză de uleiuri minerale, agravată prin penuria metalelor de superioară calitate pentru lagăre, capabile să suporte sarcini și temperaturi urcate, ca și un spor accentuat de uzură și o oboseală generală, care ducea fatal la faliment și la prăbușire. S'a cerut, și sub imperiul nevoii s'a găsit soluția. Acea soluție care, după datele cunoscute ulterior, **a permis Germaniei să-și prelungească puterea ei de rezistență armată, cu aproape doi ani!** Voci autorizate germane au afirmat-o după războiu.

S'a introdus obligativitatea grafitării cu grafit coloidal în lagăre, în uleiuri și în unsori. S'a urcat astfel brusc, calitatea uleiurilor. S'a eliminat apruape total uzura, eliminându-se frecarea metal/metal, inlocuită cu frecarea grafit/grafit. Prin scoborirea temperaturei de regim, prin micșorarea consumului de uleiu — paralel cu instaurarea regenerării obligatorii — s'a realizat în plus și economie de energie, deci de combustibil și manoperă. In fine, s'a organizat și s'a dat o bătălie victorioasă contra risipei în orice compartiment al industriei.

Din experiența dură din timpul războiului mondial, s'a născut **o economie a gresajului** (Schmierwirtschaft), egală în importanță cu **economia căldurii** (Wärmewirtschaft). S'a pus bazele acelei economii, cu competența germană, care în efortul științific mondial și-a păstrat nedesmințit, locul ei de frunte până astăzi, în cercetarea și soluționarea tuturor aspectelor acestei probleme. Ca urmare, lupta organizată contra ruginii, a uzurei, a risipei, sub toate aspectele, a obținut cea mai completă soluție, în Germania.

Deși la origine grafitul coloidal și parkerizarea sunt de esență americane, totuși desăvârșirea sistemelor și îmbrăcarea lor în forme care au realizat adevărate miracole, s'a făcut în Germania. **Grafitul coloidal, fosfatarea, cromizarea, etc., regenerarea uleiurilor minerale,** fabricarea de **unsori adaptate perfect scopului** și alte aspecte din complexul aceluiași problem, au dat naștere regimului de întreținere judicioasă a utilajului technic, dus până la ultima limită posibilă a perfecțiunii, permițând astfel miracolul efortului german de ieri și de azi.

*

La noi, parkerizarea (fosfatarea), sunt încă în faşe. La fel sistemele de întreținere a metalului, cu caracter similar: protalizarea, cromizarea, etc. Grafitul coloidal — pentru introducerea căruia am luptat zadarnic (4) — nu numai că nu se fabrică în țara cu zăcămintele cele mai bogate de pe glob după Ceylon (5), dar importul în țară este direct derizoriu.

Și astfel obținem un tablou sintetic al situației, care reactualizează tot ce am scris în 1937:

Regenerarea uleiurilor: la voia capricioasă a consumatorului. Economia gresajului rațional, în gospodăria noastră industrială inexistentă. O știință în fabricarea și utilizarea de unsori și uleiuri **de calitatea cerută de mașina și motorul respectiv;** o intervenție eroică a oficialității, sesizată pe linia documentului statistic și științific de această grea deficiență: neexistentă.

Prezentăm aci un exemplu chemat să pună în justă lumină deficiența sesizată mai sus.

Vom începe prin a reproduce câteva rânduri din publicația amintită din 1937 (3) :

„...Există parcă un consens tacit ca o anumită practică, de „foarte recentă data, să nu fie „cunoscută“. „Uleiurile minerale „din unsorile consistente sunt înlocuite cu... motorină. Adică cu „un material complet lipsit de „orice capacitate unguentă“... Un „material, cu proprietăți **aparente** de unsoare consistentă dar **„total lipsit de principiile de unguență și de întreținere“...** „nu „materialul cerut de mașina sau „motorul lui, pentru a le întreține „cât mai îndelungat în bună stare de funcționare, **ci tocmai materialul chemat să-l roasească „cu un moment mai curând“...** „Căci dacă nici săpunul *) și nici „motorina, nu posedă capacitatea unguentă necesară — tapte bine cunoscute — este cazul „să ne întrebăm, cum trebue calificate aceste practice **cu urmări catastrofale pentru economia generală și mai ales pentru „apărarea națională a țării“...** „Problema este deosebit de gingașe și de o actualitate îngrijoratoare. Am arătat-o cerând „imediata intervenție a organelor „de resort, în chiar momentul „când am putut constata fantezia „fabricanților de periferie“ și cât „de lipsit de aparare este acel „patrimoniu național de mașini-„motoare, **fără a fi constatat însă absolut nici urmă de îndreptare“.** ...„Practica aceasta arătată încă odată aci, **duce la irosirea „catastrofală și vertiginoasă a „patrimoniului amintit.** Aci nu „mai este în joc interesul limitat „al consumatorului, ci este în joc „un interes superior **național.**

*

Am putea continua. Ne oprim aci. Sunt cuvinte scrise cu 5 ani în urmă. Și, pentru îndreptare, ne-am adresat, și direct, și prin publicitate organelor de resort.

Zadarnic! Zadarnic am predat și pentru instaurarea regimului de grafitaj cu grafit coloidal la noi (6). Studiind calitatea uleiului de avion aiurea și la noi (7), am accentuat destul de limpede asupra riscurilor pentru viața pilotilor noștri. Am arătat roadele regimului rațional de gresaj pentru motoarel de avion, paralel prin grafitaj și prin inobilarea calității uleiului mineral de bază, care în ultima linie — așa după cum am scris (7) asigură dublarea și chiar triplarea vieții acelui motor. Am citat exemple concrete din ceiace s'a realizat peste granță.

Zadarnic! Ceva mai mult. In calea importului de grafit coloidal s'au opus bariere. Iar în ce privește, acel **exemplu** citat aci, **al unsorilor consistente cu motorină în locul uleiului, arătat de noi în 1937 ca un atentat la viața utilajului nostru de mașini-motoare.**

Organele oficiale cărora ne-am adresat nu au luat măsura unică cerută de interesele noastre supreme : interzicerea lor sub grele sancțiuni pentru falșificatori.

*

Am sesizat o grea problemă și înțelegem să mergem până la capăt. Să arătăm, și **cum** se poate remedia răul, așa fel încât, în împrejurările de astăzi, să i se dea cea mai bună și cea mai grabnică soluție. Cu convingerea că se poate.

CRISTIAN LEU

(Urmează).

(1) *Un problème d'actualité : les graisses consistantes.* Moniteur du pétrole roumain 1935/1.025.

(2) „Universul“ Nr. 208 și 237/1937.

(3) *Aspecte din Industria română de petrol.* I. București. 1937.

(4) *Grafitul coloidal în uleurile și unsorile românești.* România petroliferă Nr. 358/1938.

(5) După cercetările expertului geolog german *Stucklich.*

*) Sublinirile din aceste pasagii aparțin textului din 1937.

(6) *Problema uleiului de avion din România.* România Petroliferă Nr. 357/1938.

(7) *La science du gressage au bout de cinquante ans.* Rom. Petr. Nr. 355/1938.

*) Săpunul de calciu din unsorile consistente.

Die Frage der rumänischen Arbeit

von Dr. Ing. CRISTEA MATEESCU

Fortsetzung aus Seite 3

Erst nach 10 Jahren von nach einem bestimmten Plan ausgeführten Bauten wird man sagen können, dass das Land mit den für ein normales ökonomisches und soziales Leben unbedingt erforderlichen öffentlichen Bauten versorgt sein. Diese Ziffern mussen uns nicht erschrecken: Frankreich hat für öffentliche Bauten in seinen Kolonien mehr als Rumänien in seinem eigenen Lande ausgegeben.

V. Arbeit und Lebensweise.

Von der unter Zwang in den Galeeren bis zu der als Sport und Zerstreuung geleisteten Arbeit gibt es so viele Arten, die Arbeit im Einklang mit einem höheren Lebenssinn auszuführen Die schweren, peinlichen Arbeiten können nicht alle abgeschafft werden, aber die Bedingungen unter welchen diese Arbeiten ausgeführt sind, können in bedeutendem Masse verbessert werden.

Man sieht noch heute Menschen ohne der entsprechenden Ausrüstung in nicht gelüfteten Tunnels und Galerien arbeiten ; nicht gewärmte und nicht gelüftete Werkstätten mit schwachem Licht una schmutzigen Wänden, ohne den einfachsten hygienischen und Behaglichkeits-Einrichtungen ; wir sehen noch heute Bauwerktaglöhner zerlumpt, ungewaschen und vor Hunger abgezehrt.

Es ist sogar erstaunlich, dass sich nicht alle Industriebesitzer davon überzeugt haben, wie wenig nutzbringend es für sie selbst ist, dass die Arbeiter unter so schlechten Bedingungen, welche die Arbeitsleistung selbst vermindern, arbeiten.

Das Elend hört aber nicht bei der Werkstatt oder auf dem Bauplatz auf. Die Wohnung des Arbeiters und seiner Familie ist in den meisten Fällen eine ungesunde Hütte ; sein Gewinn erlaubt ihm nicht, seine Familie genugend zu ernähren, und die Frau des Arbeiters beschränkt mit Willen ihre Geburten. Unter diesen Lebensbedingungen ist die Gesundheit von den sogennanten Sozialkrankheiten ernstlich gefährdet, die durchschnittliche Lebensdauer kurz. Es ist nicht erstaunlich, dass ein solcher Mensch schädliche Gewohnheiten wie den Alkoholismus bekommt, da er schon als Kind dem schädlichen Einfluss seiner älteren Genossen unterworfen war und niemand sich mit seiner Erziehung befasst hat. Es ist ebenfalls nicht erstaunlich, dass in der Seele dieser Menschen sich Umsturzideen und Hassgefühle gegen die Gesellschaft einnisten. Nichtsdestoweniger kann der Erhaltungsinstinkt und das Verlangen nach etwas Besserem ebenso leicht angespornt werden, falls man ein Minimum für die Verbesserung des Arbeiterlebens erzielt. Der wunderbaren Organisation „Arbeit und Freude“ müsste man eine gleiche Aufmerksamkeit wie den „Arbeiterversicherungen“ widmen; die Geistesgesundheit ist ebenso bedeutend wie die körperliche Gesundheit.

Man muss also ausser der Verbesserung der Arbeitsbedingungen in den Werkstätten und auf den Bauplätzen auch das Leben des Arbeiters bei sich zu Hause verfolgen. Man muss hygienische und bequeme Wohnungen für alle industriellen Arbeiter, die nicht am Lande ihren Boden und ihr Haus besitzen, bauen. Das Investieren des Kapitals in solchen Bauten ist ertragreich, denn die Wohnungen werden vermietet werden und die besser gestellten Arbeiter werden sogar ihre Wohnung auf Kredit kaufen können Die Versuche einiger öffentlichen und Privat-Unternehmen in dieser Richtung bezeugen den Erfolg eines solchen Werkes.

Die Ueberwachung der Arbeiterkinder, die Beaufsichtigung der freien Zeit der Kinder und sogar der Erwachsenen, indem man ihnen ungezwungen Erziehungs, — und Zerstreuungsmittel usw. zur Verfügung stellt — wie man dies in Deutschland und Italien gemacht hat — ergänzt die einfachen aber wirksamen Massnahmen, die für den Staat obligatorisch sind, um seinen Arbeitern ein Minimum von physicher und moralischer Gesundheit zu sichern.

Schlussfolgerungen.

1. Die Frage der Arbeitsförderung ist eine Lebensfrage für unser Volk. Der Reichtum des Landes wird durch Erhöhung der qualitativen und quantitativen Arbeitsleistung und durch Verminderung des Kostenpreises aller Erzeugnisse vergrössert und aufrechterhalten. Zu diesem Zwecke wird die Schule, der Jugend des Landes — ohne Ausnahme — den erforderlichen berufsmässigen Unterricht bieten.

2. Man muss den zahlreichen vorhandenen arbeitslosen Bauern und den 200.000 Menschen, die den jährlichen Zuwuchs der Bevölkerung bilden, Arbeit verschaffen, durch Anregung der Bodenkultur, durch Industrialisierung der Landwirtschaft, durch Entwicklung aller lebensfähigen Industrien.

2. Man muss den zahlreichen von grossen öffentlichen Bauten zwecks Vermehrung der nationalen Anlagen beginnen, indem man gleichzeitig durch diese Arbeiten einen Regulator der allgemeinen ökonomischen Tätigkeit schafft.

4. Man muss die Lebensweise und die menschliche Würde aller Arbeiter heben, indem man ihre Lebensbedingungen aus physischem und geistigem Standpunkt aus verbessert.

5. Um all dies zu verwirklichen, benötigt der Staat viele Zehnmilliarden jährlich; die direkte oder indirekte Einträglichkeit der erforderlichen Ausgaben erleichtert aber die Finanzierung dieser Werke.

Wir erfahren mit Vergnügen, dass Herr Plutarc Cotaru, **welcher als Generalsekretär des „Verbandes der Erdölindustrien Rumäniens“ den wertvollsten Beitrag zur Neuordnung und dem Aufleben desselben gebracht hat, als Direktor ernannt wurde.**

Die Erdölindustrie hat in Herrn Plutarc Cotaru einen jungen und ausgezeichneten Mitarbeiter, der ihr unzählige und bedeutende Dienste leistet und der sich der allgemeinen Anerkennung und Sympathie freut.

Herr V. Dimitriuc, gewesener Staatssekretär des Wirtschaftsministeriums wurde als Verwalter der Gesellschaft „Creditul National Industrial“ für die Abteilung der Extractivstoff-Industrien (Minen, Erdöl, Chemikalien, Brennstoffe und Kraftstoffe, im Allgemeinen) ernannt.

Aflăm cu plăcere că d. Plutarc Cotaru, **care, în calitate de secretar general al** „Asociației Industriilor de Petrol din România“ **a adus cea mai prețioasă contribuție la reorganizarea și animarea acestei instituțiuni, a fost numit directorul ei.**

Industria petroliferă are în persoana d-lui Plutarc Cotaru un tânăr și distins colaborator, care îi aduce nenumărate și importante servicii și care se bucură în toate cercurile de cele mai frumoase aprecieri și simpatii.

*

Incepând dela 16 Februarie a. c., Banca Națională a României distribue drept dividend integral pentru anul 1491 lei 350 net de fiecare acțiune. Impozitele sunt suportate de bancă.

D. Profesor Dr. David M. Preda, distinsul geolog care a adus o importantă contribuție la punerea în valoare a petrolului românesc, a fost numit Secreter General al Ministerului Economiei Naționale.

*

D. V. Dimitriuc, fost subsecretar de Stat al Ministerului Economiei Naționale, a fost numit administrator la societatea Creditul Național Industrial ,pentru secțiunea industriilor extractive (mine, petrol, chimice, combustibil și energie in general).

*

In cadrul ciclului de conferințe organizat de către **Institutul Român de Energie,** în sala soc. Politechnice din București, d. Ing. G. DAMASCHIN, va vorbi, Joi 26 Martie, despre **„Un nou bun minier în România“.**

Situația întreprinderilor petrolifere ale căror acțiuni sunt cotate la Bursa din București

Am arătat în numărul trecut importanta contribuție a industriei petrolifere la venitul național, care în perioada Ianuarie—Decembrie 1941, a fost, pentru principalele 13 societăți, de *21.100.3* miliarde lei. Această contribuție prea puțin cunoscută și apreciată de țara întreagă, este o problemă care trebuie să găsească înțelegerea pentru a da posibilitatea industriei petrolifere să aducă înainte o contribuție cât mai mare venitului național, să se consolideze cât mai mult și să dea o remunerare îndestulătoare acționarului, motorul inițial și viitor al oricărei întreprinderi.

Cât de mult această remunerare apasă asupra cursului acțiunilor petrolifere, se poate constata din tabloul de mai jos, care arată situația întreprinderilor ale căror acțiuni sunt cotate la București, precum și valoarea neînsemnată — astăzi în special, a acțiunilor lor.

*

După datele din acest tablou cari, pentru unele întreprinderi sunt aproximative — din lipsa unui bilanț tip, — constatăm marea disproporție între cursurile de astăzi și cele din 1923, care nu găsește o explicație decât în dividendele exagerate dela acea epocă. Acea largheță de atunci a dividendelor a avut o grea înrâurire asupra unor societăți, și asupra acționarilor deprinși cu venituri mari. Astfel am ajuns, în 1931, la cursuri sub valoarea nominală a acțiunilor. Situația infloritoare și avutul unor societăți ar fi trebuit totuși să mențină cursurile la un nivel mai ridicat. Indiferent chiar de valoarea de astăzi a activului, care este la ordinea zilei.

Dacă luăm de pildă, Societatea **Creditul Minier,** ale cărui acțiuni cotau, în Aprilie 1923, lei 5 200 și care se baza atunci mai mult pe perspectivele unui frumos viitor, la ce valoare ar trebui să se ridice cursul de astăzi, când această societate, deplin consolidată, posedă o rafinerie din cele mai moderne și atâtea participațiuni remuneratorii ?

Pentru unele societăți, în majoritate, se mai poate explica deprecierea valorii acțiunei prin lipsa de dividende în unii ani.

Dar care ar trebui atunci să fie valoarea reală a acțiunii societății **„Concordia“,** care în 1923 cota lei 4.950 și care, **an de an,** prosperând, a dat regulat dividende, **— acționarul putându-se baza pe un venit sigur —** și care de atunci a înglobat societățile Sirius, Vega, Electrica, Schitul Goiești și Lignitul, toate infloritoare, posedând uzine metalurgice și de armament din cele mai moderne chemate a juca un rol din cel mai important în Sud-Estul european?

Răspunsul nu-l găsim decât în marea fiscalitate care apasă atât de greu asupra industriei petrolifere și care — la momentul oportun — trebuie să fie revizuită, pentru a da putința unei drepte remunerații a imenselor capitaluri investite în întreprinderi românești și aceasta, tot în folosul economiei naționale.

Die Lage der Erdölunternehmungen, deren Aktien an der Bukarester Börse kotiert werden

In der vorhergehenden Nummer haben wir den bedeutenden Beitrag der Erdölindustrie zum Staatseinkommen, der sich in dem Zeitraum Januar—Oktober 1941 für die 13 bedeutendsten Gesellschaften auf **21.100.3 Milliarden Lei** beläuft, hervorgehoben.

Dieser Beitrag, vom ganzen Lande viel zu wenig gekannt und geschätzt, ist eine Frage welche Verständniss finden muss, um der Erdölindustrie die Möglichkeit zu bieten, auch ferner einen je grösseren Beitrag dem Staatseinkommen zu bringen, sich je mehr zu consolidieren und dem Aktionär, welcher der ursprüngliche und zukünftige Beweger jedwedes Unternehmens ist, eine genügende Verwertung zu bieten.

Welchen Einfluss diese Verwertung auf den Kurs der Erdölaktien hat, ersieht man aus der untenstehenden Tabelle, welche die Lage der Unternehmungen, deren Aktien an der Bukarester Börse kotiert werden, wie auch den unbedeutenden Wert-insbesonders heute — ihrer Aktien darstellt.

SITUATION DES SOCIÉTÉS DONT LES ACTIONS SONT COTÉES À LA BOURSE DE BUCAREST

	Capital 1923	Capital 1940	Réserves générales 1923	Réserves générales 1940	Investitions totales, Participations, stocks, etc. 1923	Investitions totales, Participations, stocks, etc. 1940	Amortissements jusqu'en 1940	Bénéfice net 1923	Bénéfice net 1940	Production Tonnes 1923	Production Tonnes 1640	Dividendes 1923	Dividendes 1940	Cours des actions 1923 15/IV	Cours des actions 1940 30/XII	Cours des actions 1941 30/XII	Contribution au revenu national pendant la période janv.-oct. 1941 en millions de lei — Impôts et taxes	Contributions exceptionnelles	Taxes de transports	Diverses sources de revenus	Total
Astra Română .	450.000.000	2.034.000.000	68.495.355	2.463.164.900	972,450.200	9.430.186.000	4.956,927.000	416.106.960	408.199.000	414.122	1.173.256	165%	10%	16.400	780	800	1.821,2	203,4	915,0	1.326,6	4.266.2
Concordia . . .	245.090.000	1.015.000.000	10,071.000	388.470.000	555 650.500	8.866.000.000	4.481.000.000	126.080.000	184.608.937	61.751	744.202	75%	8%	4.350	420	950	1.613,4	164,0	493,5	1.852,3	4.123,2
Steaua Română	465.000.000	1.000.000.0 0	42,589.000	1.418.044.000	917,446,000	3.308.935.000	1.761.983.000	179.805.210	117.428.243	222.676	643.783	50%	10%	4.950	330	840	1.469,0	127,3	344,7	692,3	2.624,3
Creditul Minier	502.750.000	605.000.000	6.344.516	45.251.000	215.869.420	4.044.600.000	2.942.000.000	33.743.500	97.450.000 Perte	158.650	292.165	30%	13%	5.200	402	875	241,0	81,3	302,0	311,5	1.235,8
Petrol Block . .	200.000.000	470.000.000	47,421.700	21.154.030	313.192.970	942.625.000	912.625.600	54.488.940	132.531 811	5.550	—	40%	—	1.800	415	345	917,5	144,7	—	175,6	237,8
Prahova	60.000,000	330.000.000	4.780.990	378.864.000	44,223.190	1.619.000.000	1.249.799.000	3.876.720	26.635.000 Perte	2.844	272.400	15%	6%	—	220	415	433.0	96,8	129,1	244,1	883,0
I. R. D. P. . . .	600.000,000	600.000.000	1.105.472	48.548.350	287.996.850	1.822.771.000	1.153.729.000	22.000.000	480.000 000	57.453	101.957	12%	—	2.575	300	330	46,1	6,3	—	90,2	142,6
Redevența . . .	240.000.000	300.000.000	7.270.940	24.655.000	145.861.500	517.922.000	242.013.000	43.693.352	20.519.717	—	25.746	50%	6%	2.650	250	380	Xenia 452,9	30,2	58,0	78,1	619,2
Petrolul Rom. .	37.000.000	120.000.900	—	11.145.050	45.670.700	377.357.000	213.817.000	—	247 000	—	79.830	—	—	2.380	780	700	—	—	—	—	—

Les chiffres non indiqués n'étaient pas encore extraits

Dând Țării, dăm pentru noi. Liniștea noastră avutul nostru, sunt asigurate într'o Românie puternică și bogată.

C. 13018 — **Atelierele Societății Anonime „UNIVERSUL“ Str. Brezoianu No. 23—25 București**

BIBLIOTECA CENTRALĂ SIBIIU

ANUL XXII. — No. 385

VINERI 27 MARTIE 1942

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonncment nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Petrolul românesc

Interesul petrolului românesc a fost scopul nostru neîncetat timp de 22 de ani. Astăzi, acest interes fiind identificat în personalitatea d-lui I. C. Marinescu, Ministrul Economiei Naționale, care o viață a luptat și luptă pentru petrolul românese, truda noastră nu mai este zadarnică. Înfăptuirile d-sale pe acest teren sunt cunoscute și vor culmina prin legea minelor care va așeza, în fine, pe baze sănătoase și înfloritoare industria petroliferă. Dar întreaga și neobosita d-sale putere de muncă este închinată economiei naționale în general, iar numeroasele realizări în acest vast domeniu au dat roade puternice în folosul țării, asupra cărora vom reveni pe larg. Expoziția cooperativă este încă o dovadă că îndrumările și sprijinul său cooperației românești sunt din cele mai fructuoase.

In noua ordine economică dirijarea și verificarea producției sunt problemele de esență vitală pentru economia românească. In acest scop d-sa a elaborat legea de organizare a tuturor ramurilor de producție pe grupe, in vederea unei coordonări folositoare a întregei producții românești. Această lege împreună cu legea de organizare a Asociației Industriilor de Petrol din România se află depuse la Conducătorul Statului, d. Mareșal I. Antonescu.

Reamintind ceeace am scris — se apropie anul :

„Conducătorul Statului apelând — în aceste timpuri atât de tragice pentru economia românească — la luminile, la marea capacitate și putere de muncă a noului

Herr I. C. MARINESCU
Minister der Nationalwirtschaft

Ministru, știe că a încredințat refacerea economică a țării omului capabil de a-l secunda cu tot sufletul și din toate puterile sale pe calea anevoioasă trasă spre binele României", **nu putem decât să constatăm, încă odată, câtă dreptate am avut.**

S'ar fi crezut ca războiul să fie o epocă de prosperitate pentru industria petroliferă românească, **petrolul** fiind factorul decisiv al victoriei, iar beneficiile realizate să fie dintre cele mai fructuoase. Cu toate că producția este în creștere, totuși situația acestei industrii este din cele mai grele. Două sunt cauzele cari o pricinuiesc: greutățile peste măsură de mari, moștenite dela regimurile trecute, care astăzi sunt greu de redus, precum și prețurile într'o extraordinară disproporție cu cheltuelile și cu prețurile tuturor celorlalte produse.

Industria petroliferă nu a șovăit a face cele mai mari și frumoase sacrificii pentru a veni în ajutorul Statului, dar pentru a putea continua acest ajutor și pentru a se putea folosi de viitoarea conjunctură prielnică „a petrolului" când prețurile nu vor mai fi dictate de defunctele trusturi interesate în „prețul Golf Mexic"; industria petroliferă trebuie să trăiască și să poată da o remunerație acționarilor.

In dorința de a dat la rândul său tot sprijinul petrolului românesc, d. Ministru de Finanțe a cerut **Asociației Industriilor de Petrol din România** sugestii concrete pentru **crearea unui fond de explorare neimpozabil** prelevat asupra beneficiului înregistrat în bilanțul exercițiului financiar precedent.

Prin crearea acestui **fond neimpozabil** Statul — chiar în interesul său — ar da posibilitatea întreprinderilor petrolifere să aplice programul de explorare necesar menținerii și creșterii producției, program astăzi foarte greu de realizat.

Numai o astfel de măsură ar putea stimula activitatea de explorare care — după cum se știe — reprezintă un risc foarte mare, încurajând întreprinderile petrolifere să și-l asume pentru a descoperi noui surse petrolifere prin exploatarea, cărora Statul ar realiza venituri infinit mai importante.

Pentru a se aprecia importanța sumelor destinate de principalele societăți petrolifere lucrărilor de explorare, arătăm, mai jos, la cât s'au cifrat în anul trecut și la cât au fost evaluate prevederile pentru anul în curs, comparativ cu întregul program de investițiuni în anul respectiv.

	Realizat 1941		Prevederi 1942	
	Total	Explorare	Total	Explorare
	(în mii de lei)			
Astra Română	532.800	110.000	2.000.000	350.000
Româno-Americană	525.280	119.000	883.000	83.000
Steaua Română	560.000	170.000	997.000	240.000
Concordia	400.000	25.000	1.420.000	145.000
Creditul Minier	195.752	57.000	282.000	160.000
Unirea	324.000	11.000	400.000	100.000
Colombia	145.000	20.000	210.000	100.000
Prahova	140.577	—	220.000	80.000
Redevența	30.000	20.000	55.000	25.000
I. R. D. P.	58.000	1.500	150.000	5.000

Răspunzând invitației binevoitoare a d-lui ministru de finanțe, „Asociația" — după câte știm — a propus ca:

Acest fond ar trebui să atingă maximum 10% din capitalul societății pentru societățile cu capital până la 500 milioane lei, iar pentru cele cu capital peste 500 milioane lei să poate urca până la 25% din capital plus rezervele.

Fondul să fie folosit numai pentru lucrări de explorare și anume:

a) *Pentru sondele ce urmează a se săpa în regiuni noui de explorare;*

b) *Pentru sondele ce urmează a se adânci la strate neexploatate în șantierele de exploatare;*

c) *Pentru plata participațiunilor de exploatare cu alte intreprinderi petrolifere în regiunile de explorare.*

Precum și diverse modalități tehnice de întrebuințare și de control al acestei fond.

Numeroasele înfăptuiri ale d-lui general N. Stoenescu, ministrul finanțelor, în folosul economiei naționale sunt o chezășie — nu ne îndoim — că D-sa va da cea mai mare atenție acestei propuneri.

Intru cât privește mărirea prețurilor produselor petrolifere este o necesitate pe care atât cumpărătorii din afară cât și cei din țară o vor aprecia, având și dânșii tot interesul ca industria petroliferă să producă tot mai mult.

In Pag. 4–a :
Prețurile de sacrificiu pentru vânzările petrolifere la intern.

Auf der 2 Seite :
Das rumänische Erdöl.

EL IȘI DĂ VIAȚA, TU CE DAI ?

In preajma Paștelui, mai mult ca oricând, inima și gândul nostru se îndreaptă către toți acei cari, departe de căminul lor iubit, luptă pentru cruce și țară. Dea A-tot-Puternicul ca Sfintele Sărbători să-i oțelească și mai mult pentru a putea rezista cu bine tuturor greutăților și să se înapoieze cât mai curând sănătoși, voioși și biruitori.

Trăiască scumpa și viteaza noastră Armată!
Trăiască Marele ei Conducător!

OMUL DE MÂINE

de ROMULUS DIANU

Adaptarea industrială la necesitățile războiului se face cu o rapiditate care omagiază calitățile nebănuite ale industriașului român. In mai puțin de un an, s'au examinat problemele naționale sub un unghiu de vedere special și s'au evaluat posibilitățile noastre de mică autarchie. Cu trudă și cu inteligență, România poate să-și ajungă sie însе-și, ameliorând producția sa agricolă, sporind-o și variind-o pe cea industrială, desvoltând talente care, până mai eri, căutau refugiu în biuroucrația administrației, și punându-le în valoare într'un domeniu de creație materială imediată.

Paralel cu descoperirea că putem face și noi, aici, ceeace ni se părea odinioară că trebue să importăm, școlile pregătesc o generație industrioasă, muncitoare și ingenioiasă. N'ar crede nimeni că o stofă, ieșită din războaiele de țesut ale unei școli profesionale, s'a putut dispensa de toate **servituțile politicii de schimburi** normale, între țări, afirmând o **independență** pe care oamenii, **de multe ori, nu știu să o afirme Cu toate astea, este riguros** adevărat că niște cârpe, niște țesături, niște produse industriale și agricole, știu să vorbească despre țara noastră mai frumos și mai demn decât mulți oameni zișі politici, cari, în trecut, căutau neîncetat suzeranitatea unei **„Sublime Porți" în afară.**

Această constatare nu poate rămâne fără mari angajamente morale, din partea noastră, către noi înșі-ne. Consolidarea economică a Europei, după acest războiu, va fi obiectul unor îndelungate sforțări, și atunci România va avea să joace un rol de primul ordin, un rol european, de membru al comunității europene, de partener și de aliat, însfârșit, un rol de țară cu resurse proprii, cu oameni pregătiți pentru a le exploata rațional, și cu disciplina de a urmări fructele politice ale unei asemenea opere economice.

Nu am absolut nici o îndoială asupra modului cum se va termina acest războiu. Știu că trebue să doborâm monstrul care în timpul desvoltării noastre istorice, ne-a scurtat odihna, ne-a distrus așezările (fie prin incursiuni barbare, fie prin exportarea unei asiatice ideologii dizolvante și negative), și ne-a infectat relațiunile cu lumea occidentală. Cu ori câte sacrificii acest lucru mare, fără precedent de mare, în toată Istoria, trebue să-l facem. Credem în necesitatea lui, și-l vom desăvârși. Așadar, nici o îndoială, în această privință.

Intrebările mele sunt altele: vom fi destul de instruiți de evenimente încât să fim, în opera reclădirii și a păcii, ceeace am știut să fim în războiu?

Cu alte vorbe: vom fi tot atât de necesari păcii, precum am fost războiului?

Răspunsul la această întrebare depinde numai de noi. Numai de hărnicia noastră. Numai de știința de a pregăti, încă de pe acum, cadrele unei laborioase sforțări în toate domeniile muncii. Va trebui să producem noi, și aici, cu materialele noastre, o sumă de articole pe care producția de astăzi le-a abandonat Mijloacele materiale nu ne lipsesc, iar specialiștii ii vom avea. Nevoile capitalului vor putea fi și ele rezolvite

Problema grea nu este aceasta.

Greu va fi altceva: va fi greu să avem, până atunci, un tip de lucrător serios, care să știe ce și cât să ceară dela mașina cu care lucrează; un lucrător care să-și iubească instrumentul de muncă, și să-l îngrijească; un lucrător care să știe că, în noua Europă, România nu va fi altceva decât forța și valoarea tuturor Românilor, la un loc, și că această forță și valoare trebue să o sporim neîncetat prin perfecționări individuale și colective.

Rolul acela pe care țara noastră va fi chemată să-l joace, va fi un rol greu, dar nu mai greu decât posibilitățile noastre.

România dreptății noastre o fac soldații. Este o operațiune geografică și politică de a cărei reușită nu se îndoiește nimeni. Grija trebue să ne fie îndreptată către noul Român, către cetățeanul idealurilor noui, către omul care să merite jertfele ce se fac astăzi.

Pe omul acela trebue să-l formăm, adică să-i dăm o formă în școlile noastre, în familiile noastre, în toate instituțiile Statului, fiindcă pe umerii lui va fi lăsată întreaga greutate îndată ce soldații vor fi devenit iar țărani.

Operă grea : operă de educație.

Combustibilul în programul de refacere a țării

de Ing. G. DAMASCHIN
Fost Director General al Minelor

Viitorul program de refacere a țării va cuprinde, desigur, un capitol principal, închinat energiei : producerii, distribuirii și utilizării energiei, unde un rol preponderent va avea combustibilul.

Socot că acest program de refacere a țării ca îmbrățișa ideea desvoltării regionale a vieții economice naționale, pe care am recomandat-o atât în articolele din „Analele Minelor din România", cât și în **„Problema Combustibilului in Politica de Stat"**, publicată în 1924.

In general, o viață economică sănătoasă se statornicește acolo unde își dau concurs fericit următorii factori determinanți : materia primă, energia, mijloacele de comunicație, bine înțeles la condițiuni avantajoase de credit și a mânei de lucru. Inmulțirea în țară a centrelor de activitate economă bine întemeiate și bine conduse revarsă consecințe binefăcătoare multiple asupra întregei națiuni și în deosebi asupra populațiunii rurale care trăește, până acum, aproape exclusiv din agricultură, și care, în timpul dernii vegetează, pentrucă nu găsește de lucru. Mă gândesc în deosebi la regiunile de șes și la Basarabia.

Este bine ca aceste centre de activitate economică să-și tragă existența și să-și ducă viața din producția țării — minerală și organică — încât, pedeoparte, să ne asigurăm o independență față de străinătate acolo unde este posibil, iar pedealtă parte ele să formeze centre importante în viața economică a nouei organizațiuni europene.

Repet : aceste rezultate nu se vor putea obține decât numai dacă se va putea stabili un raport judicios între alimentarea lor cu energie, capacitatea de transport a drumului de fier și a navigațiunii pe Dunăre, materia primă și producțiunea regională. Realizarea practică a acestei corespendente între factori cade în sarcina Statului, care va trebui s'o priceapă și s'o împlinească. Altminteri, se va repeta istoria de după războiul mondial precedent, când Statul n'a răspuns fericit chemării sale, din care cauză mulți ani la început, în loc de coordonare și sistematizare a fost un haos. E drept, erau condițiuni cu mult mai grele și situațiuni incomparabil mai încurcate decât cele de azi, dar nu e mai puțin adevărat că, prea mulți oameni, mici la suflet și slabi la pricepere, au fost puși la treburi, și prea s'a lăsat frâu liber destrăbălării.

S'au făcut legi, s'au făcut departamente și subsecretariate s'au făcut imprumuturi, în bani și în mărfuri, au fost umplute depozite peste depozite cu tot felul de mărfuri aduse din străinătate.

Din cauza destrăbălării foc și pară s'a ales din ele atunci, sarcini grele au rămas pentru timpurile de mai târziu. Țara în loc de refacere a intrat în greutăți mai mari și târziu s'a desmeticit și s'a aranjat pe calea bună.

Au fost și oameni de treabă, pricepuți, cinstiți, muncitori și patrioți. Deasupra lor a fost un om adânc iubitor de țară și de popor, dornic să-și vadă mai degrabă opera întregirii teritoriale a poporului românesc urmată atât de închegarea unui singur suflet românesc, care să fluture, acelaș, pe toate meleagurile țării, cât și de încropirea unei adevărate economii, salutară: A fost Regele **Ferdinand.** El a convocat pe sfetnicii lui în Consiliu de Coroană, el a convocat la palat la sfat pe toți fruntașii vieții economice, spre a găsi împreună salvarea.

Soluția a fost găsită, era și simplă: **intensificarea producției.** Firește, aceasta era necesar, dar nu suficient. De aceea am scris imediat un articol de fond în ziarul „Argus" intitulat: **Intensificarea producției da, dar în limita capacității de transport a drumului de fier și a navigațiunii pe Dunăre.**

Deoce? Pentrucă lipsea acelui program două lucruri esențiale: **privirea de ansamblu și coordonarea factorilor ce garantează producția.**

Mai mult decât criza producției era atunci criza mijloacelor de transport, criza circulațiunii mărfurilor. Din cauza acestora, în multe sectoare, — dar să amintesc numai două: cerealele și cărbunele, — producția se altera sau ardea în depozitele gărilor sau a locurilor de producere, pentrucă nu putea fi transportată, iar consumatorii țipau că n'au cereale și n'au combustibil. In desorientarea generală se auzeau cereri de a se importa petrol străin. De aceea repet: un rezultat bun se va obține desigur, dar numai dacă Statul va sta prevăzător în ajutorul producătorului, și-i va asigura pe măsura necesităților circulațiunea energiei și a mărfurilor, a acelora de care are nevoe și a mărfurilor pe cari le crează întreprinderea, pe lângă credit eftin, descătușat de interese politice și de interese de acaparare bolnăvicioasă.

Cum se prezintă problema energiei? Cum se va prezenta problema transporturilor mărfurilor? Iată ce trebue din timp să ne întrebăm.

Problema energiei, inclusiv a combustibilului, atât în liniі generale, cât și în detaliile prețioase, a fost studiată, cu o rară perseverență și cu organe competente, de „Institutul Național Român pentru Studiul Amenajării și Folosirii Isvoarelor de Energia provinciilor recucerite, lipsite gie" astăzi denumit mai scurt: **„Institutul Român de Energie".** El deține un bogat și variat material de studiu și de documentare precum și un alt material, care pe deoparte, fixează atât problema generală a energiei, cât și izolat a componentelor ei, pe de altă parte dă soluțiuni de rezolvarea lor. Președintele, acestuia, dela înființarea lui și până azi, este, prin întâmplare fericită, Ministerul lucrărilor publice și al comunicațiilor, în sarcina căruia a fost dat programul de refacere a provinciilor recucerite. Cel dintâi în România a fost d. **C. Bușilă,** acela care a adus un concept complet al problemei energiei la noi (la 1922, în congresul prezidat de d-sa al „Asociației Generale a Inginerilor din România") și a politicii de Stat în această materie. Lucrarea d-sale, cu puține completări și adaptări, la situațiunea prezentă, este de actualitate și poate oferi un foarte prețios concurs la concepeiea programului de refacere a țării. Iată capitolele principale:

(Urmare în pag. 2-a)

Auf der 2 Seite :
Die Frage der Brennmaterialien in dem künftigen Wiederaufbau-Programm des Landes.
von Ing. G. DAMASCHIN

CĂRBUNII ROMÂNEȘTI IN ECONOMIA NAȚIONALĂ

Die rumänische Kohle in der Volkswirtschaft

von Ing. P. N. BEJAN
Generaldirektor der Gesellschaft „Creditul Carbonifer"

Sub titlul de mai sus a apărut recent în Buletinul Institutului Român de Energie (I.R.E.) lucrarea d-lui *Ing. P. N. Bejan,* **Directorul General al Soc. „Creditul Carbonifer" și fost Subsecretar de Stat al Inzestrării Armatei.**

Lucrarea înfățișează mai întâi în ansamblu problema tuturor combustibililor, apoi expune documentat și concis situația cărbunilor românești în economia națională, sub variatele aspecte : rezerve totale, producția pe bazine carbonifere și pe mine, consumația la C. F. R. și particulari, calitatea, prețurile, politica economică a cărbunilor, rolul cărbunilor în Apărarea Națională, personalul minier, aprovizionarea minelor cu materialele necesare, etc.

Lucrarea prezintă un mare interes de actualitate, având în vedere criza combustibilului și noile necesități de război cari impun tot mai mult înlocuirea cu cărbuni a celorlalți 2 combustibili : petrol și lemn.

Scrisă de un conducător al unei mari întreprinderi carbonifere, care a trăit toate dificultățile industriei de cărbuni și care cunoaște perfect problema din punct de vedere practic, lucrarea interesează pe toți cei cari vin într'o legătură oarecare cu chestiunea cărbunilor : producătorl, consumatori, oficialități, autorități militare, etc.

Reunirea țărilor românești într'un singur trup, ca urmare a războiului de întregire, a schimbat structura economică a țării și, între altele, ne-a pus în fața unei bogății a pământului nostru, aproape neapreciată în Vechiul Regat si în bună parte adusă ca aport dc noile teritorii 1).

(Urmare în pag. 3-a)

1) Lucrarea a avut în vedere compunerea teritorială a României Mari.

Unter obigem Titel ist vor Kurzem in dem Bulletin des Rumänischen Kraftinstitutes (I. R. E.) das Werk des Herrn *Ing. P. N. Bejan,* **Generaldirektor der Ges. „Creditul Carbonifer" und gewesener Staatssekretär des Ausrüstungsmnisteriums, erschienen.**

Das Werk behandelt in erster Reihe die Frage aller Brennmaterialien im Allgemeinen und stellt dann dokumentiert und bündig die Lage der rumänischen Kohle in der Nationalwirtschaft unter ihren verschiedenen Seiten dar: die gesamte Vorratsmenge, die Produktion auf Kohlenbecken und Minen berechnet, Verbrauch bei der Rumänischen Eisenbahn, bei den Privatunternehmen und im Hausbedarf, Qualität, Preise, wirtschaftliche Politik der Kohle, die Bedeutung derselben in der Landesverteidigung, das Minenpersonal, die Versorgung der Minen mit den nötigen Materialien, u. s. w.

Das Werk ist von grossem aktuellen Interesse in Anbetracht der Krisls der Brennmaterialien und der neuen Kriegsbedürfnisse, welche immer mehr das Ersetzen der zwei anderen Brennmaterialien — Erdöl und Holz — mit Kohle erforden.

Von dem Leiter einer grossen Kohlenunternehmung, der alle Schwierigkeiten der Kohlenindustrien durchgemacht hat und die Frage vom praktischen Standpunkt aus genau kennt, abgefasst, ist das Werk für Alle diejenigen, die in irgend einer Weise mit der Kohlenfrage in Verbindung stehen : Erzeuger, Verbraucher, Amtsstellen, Militärbehörden usw. von besonderem Interesse.

Die Wiedervereinigung der rumänischen Gebiete in einen einzigen Körper als Folge des Aufbaukrieges hat die ökonomische Struktur des Landes geändert und hat uns unter anderen einem im Alten Königreich fast ungeschätzten Reichtum unseres Bodens gegenüber gestellt, der grösstenteils von den neuen Gebieten als Beitrag gebracht wurde 1).

(Forteizung auf Seite 3)

1) Diese Abhandlung bezieht sich auf die Landeszusammenfassung Grossrumäniens.

Rentabilitatea industriei petrolifere

In curând se vor cunoaște rezultatele activității întreprinderilor petrolifere, în cursul anului 1941.

Vor apare — ca de obicei — bilanțurile cu sume respectabile, care impresionează și nedumeresc pe numai marele public ci și pe numeroși acționari. Vor începe iar, în adunările generale, ca în toți anii, lămuririle conducătorilor întreprinderilor asupra imposibilității distribuirei de beneficii mulțumitoare, cari în aparență sunt mari — dar cari sunt necesare consolidării întreprinderei.

Bilanțurile oglindesc, fără de seamă, o frumoasă și lăudabilă activitate folositoare statului, dar fără rentabilitatea necesară prosperării întreprinderii.

Se pare curios că dacă bilanțurile sunt frumoase, realitatea să nu corespunză celei oglindită. Aceasta se explică prin faptul că bilanțurile întreprinderilor petrolifere arată activul acestora la valorile din registre, adică la valorile cu care bunurile au fost cumpărate atunci când s'au făcut investițiunile. Industria de petrol este însă o industrie cu caracter cu totul special în care investițiunile se cer amortizate într'un ritm rapid, din cauză că nici o sondă nu rămâne rentabil în funcțiune mai mult de patruzinci ani; iar, instalațiunile de prelucrare trebuiesc întocmite, reînoite sau modernizate, în permanență.

Normele impuse nu admit, însă amortizarea investițiunilor, în ritmul reclamat de condițiunile speciale ale acestei industrii și nu admit nici realizarea prevederii de a se crea fonduri corespunzătoare valorii reale de înlocuire a acestor investițiuni.

Aceasta face ca față de activul întreprinderilor petrolifere, în mod artificial comprimat, veniturile să apară în bilanțuri cu beneficii însemnate atunci când nu reprezintă de fapt decât o rentabilitate cu totul iluzorie.

Aceasta nu înseamnă că situația întreprinderilor nu este solidă. Grație prevederei conducătorilor principalelor societăți petrolifere, acestea au fost în stare să reziste tuturor greutăților de până acum și să facă cele mai frumoase sacrificii în folosul statului.

Este însă necesar ca bilanțurile să oglindească rentabilitatea reală. In acest scop trebuesc stabilite cote de amortizare care să țină seama de realitățile și necesitățile speciale ale industriei de petrol. Iar pentru ca întreaga politică de investițiuni a industriei petrolifere să poată fi înfăptuită, aceasta a supus Ministerului de Finanțe doleanțele sale.

Dar pentru ca industria petroliferă să poată rezista acestor timpuri când i se cere **totul** și când **totul** este legat de **petrol**, trebue ca industria petroliferă să aibă o **rentabilitate** care să-i permită a face **totul** numai pentru țară.

Ori această rentabilitate este în funcție numai de prețul obținut.

In ultimii doi ani, industria de petrol a avut venituri în permanentă scădere, la un moment dat până la 25% și chiar astăzi încă cu 4% sub nivelul din Mai 1940, în timp ce prețul ei de cost a înregistrat urcări neîntrerupte, ajungând astăzi la peste 80%, în comparație cu acel moment.

Este interesant de a se vedea cum a variat prețul mediu real obținut prin valorificarea produselor rezultate din prelucrarea unui vagon de țiței.u.

De la	Până la	In lei	Variația în %
15 Mai 1940	1 August 1941	25.981	100
1 August 1940	5 Octombrie 1940	23.218	89
5 Octombrie 1940	1 Aprilie 1941	20.392	78
1 Aprilie 1941	1 Iunie 1941	21.247	82
1 Iunie 1941	1 Iulie 1941	19.417	75
1 Iulie 1941	23 Septembrie 1941	24.005	92
23 Septembrie 1941			
a)		24.911	96
b)		23.940	92

NOTĂ : Cela 1 Iulie 1941, prețul real obținut este arătăt, în ipoteza **a)** adică dacă taxele de conductă pentru exporturile spre Giurgiu sunt reduse la jumătate, ca în momentul de față, și în ipoteza b), dacă se revine la taxele întregi, cum s'a anunțat.

In timp ce prețurile de cost au urmat o astfel de urcare prețurile plafon la export al produselor petrolifere au rămas nemodificate, dela 15 Mai 1940 până la 1 Aprilie 1941. La această dată, ele au înregistrat o creștere medie de aproximativ 8,5%, ceeace corespunde unei creșteri de aproximativ 12% a prețurilor loco rafinărie, adică a valorilor real încasate de industria de petrol. Această creștere — pusă în vigoare la 22 Mai 1941, cu efect retroactiv dela 1 Aprilie acel an — nu au putut acoperi, însă, creșterile de taxe și înființările de noui taxe survenite în intervalul dela 15 Mai 1940 la 1 Aprilie 1941.

La 25Noembrie 1941, a survenit o a doua urcare a prețurilor plafon la export, cărela i s'a dat efect retroactiv dela 1 Iulie acel an, creștere medie de aproximativ 8%. Chiar după aceasta a doua creștere a prețului plafon, prețul mediu real încasat de industria petroliferă nu a ajuns la nivelul din Mai 1940, față de care reprezintă numai 96%.

Deci, cu toate cele două creșteri ale prețurilor plafon de export, și a unicei creșteri a prețurilor interne, dela 23 Septembie 1941, comercializarea produselor petrolifere se face astăzi la prețuri reale (prețuri loco rafinărie) care reprezintă numai 96% din nivelul din Mai 1940, respectiv 92% dacă se revine la tarifele vechi pe noua conductă Giurgiu.

Din tabloul de mai jos se vor vedea fluctuațiile prețurilor **real obținute** de industria petroliferă pe baza prețurilor plafon la export, începând de la Mai 1940.

Se constată că, pentru principalele produse petrolifere arătate se realizează astăzi la export prețuri inferioare cu 5,4 până la 15% față de nivelul din Mai 1940.

Această problemă a prețurilor produselor la export este o constantă preocupare a Ministerului Economiei Naționale care va găsi o urgentă și mulțumitoare rezolvare.

	Mai 1940	August 1940	Octomb. 1940	Aprilie 1941	Iunie 1941	Iulie 1941	Diferența Iulie 1941 față de Mai 1940 în %
	(în lei pe tonă)						
Benzină aviație 71 oc.	7.859	6.728	6.940	6.620	6.346	7.433	— 5,4
Benzină 6 oc.	4.374	3.806	3.177	3.390	3.004	3.818	— 12,7
Benzină 60 oc.	4.352	3.786	3.038	3.244	2 857	3.659	— 15,7
Petrol rafinat	3.322	2.875	2.631	2.810	2.474	3.059	— 7,9
Motorină -5°C	3.314	2.935	2.475	2.637	2.448	2.950	— 11,0
Păcură +20°C	1.424	1.225	1.178	1.264	1.074	1.334	— 6,7

DER ERTRAG DER ERDÖLINDUSTRIE

Aus den obigen Tabellen ist zu ersehen wie die gegenwärtigen niedrigen Ausfuhrpreise der Erdölerzeugnisse auf den Ertrag dieser Industrie lasten; derselbe ist heute um 4% geringer als im Mai 1940. Die reellen von der Erdölindustrie einkassierten Preise sind um 15,7% geringer als die im Mai 1940.

COMBUSTIBILUL în programul de refacere a ţării

(Urmare din pag. I-a)

Cap. I. **Isvoarele de energie ale României.**

Cap. II. **Principiile unei politici a izvoarelor de energie.**

Cap. III. **Sistematizarea energiilor.** Coordonarea utilizării surselor de energie, utilizarea, ordinea de utilizare şi cea mai bună utilizare a surselor de energie. Transportul şi distribuţia energiei. Electrificarea ţării.

Cap. IV. **Realizarea sistematizării energiilor în România.** Organizarea regiunilor de energie şi a sistemului general de distribuire a energiei. Rolul Statului în problema sistematizării etc.

Cum se va prezenta problema transporturilor la încheerea păcii? Desigur, efortul considerabil ce se face în timpul războiului va reduce disponibilul mijloacelor noastre de transport, şi calitatea funcţionării lor. Deasemenea este sigur, drumul de fier şi navigaţiunea pe Dunăre vor căpăta o organizare adaptată planului general de refacere a ţării iar la bază se va găsi preocuparea de a se asigura cea mai bună valorificare a capacităţii de transport a locomotivei, a vagoanelor şi a vaselor de apă. O valorificare optimă va putea rezulta numai atunci, când trenurile şi vagoanele goale vor fi cât mai rare şi vor parcurge distanţe cât mai scurte, iar cele pline vor fi cât mai numeroase, pe curse deasemeni cât mai scurte şi cu o sarcină utilă cât mai nobilă (de ex. să transporte combustibil şi nu pământ amestecat cu cărbune etc).

O desvoltare regională a vieţii economice pe lângă alte avantaje va fi capabilă să garanteze un randament economic mai favorabil de transport a mărfurilor.

Conceperea şi mai ales rezolvarea problemei transporturilor în raport favorabil cu ceilalţi factori ce condiţionează viaţa economică, sunt spinoase, căci sunt multe interese contrarii în joc, şi trebue a se face un bun calcul al combinaţiunilor şi al aranjamentelor.

Iată de ce spuneam anterior, că este o întâmplare fericită că specialistul în materie de energie este şi şeful departamentului comunicaţiilor şi este şi inginer; mă refer la d. **C. Buşilă.**

Să urmărim acum mai strâns combustibilul.

Intotdeauna când am tratat problema combustibilului — fie izolat, fie în cadrul problemei energiei — am arătat că ea se compune din trei grupe principale de chestiuni şi anume:

1. Proprietatea zăcămintelor de combustibil şi regimul juridic.

2. Regimul legal de descoperirea şi de valorificarea acestor zăcăminte, prin lucrări miniere, ce realizează producţiunea.

3. Valorificarea raţională a producţiunii de combustibil.

*

1. La încheerea păcii se va pune şi de data aceasta, ca şi la 1919, în discuţiune, proprietatea capitalurilor întreprinderilor ce deţin şi exploatează zăcămintele de combustibil. Firește, se va tinde la românizarea lor, cu respectarea drepturilor câştigate pentru supuşii statelor aliate nouă.

Este prematur să vorbesc mai mult acum în această materie, totuşi, cred că nu e prematur să rog a nu se uita învăţămintele ce am tras după 1919, din atitudinea răuvoitoare a unor organizaţiuni petrolifere mondiale, reprezentate la noi în ţară, cari, prin influenţele lor asupra cercurilor financiare a ţărilor lor de origină ostracizau pe miniştrii noştri şi împedicau refacerea României întregită, întregită prin colaborare de arme, după cum nu trebue uitată atitudinea acelui faimos sindicat U. P. Q. din Londra, şi a sferelor financiare ce-l alcătuiau. (Pe larg am vorbit despre aceasta în 1925 la conferinţa ţinută sub auspiciile „Institutului Economic Românesc" şi în vol II din „Contribuţiuni la Studiul Combustibilului Mineral în cadrul problemei Energiei" 1933).

2. In cărbune. Avem atâtea zăcăminte rentabile deschise, în cât ele vor putea acoperi orice cerere majorată. **Vor trebui însă determinate zone de influenţă, spre a scurta distanţele de transport şi va trebui adaptat, atât preţul la producător cât şi preţul loco consumator. Va trebui cu multă grijă studiată şi rezolvată problema alimentării cu cărbune a provinciilor recucerite, lipsite de orice sursă de combustibil mineral.**

Valorificarea zăcămintelor de gaz metan din Transilvania se execută după un plan bine chibzuit, iar producţiunea este suficientă ca să satisfacă o cerere cu mult mai mare de cât cea prezentă.

Valorificarea zăcămintelor de petrol şi gaze asociate cu el, a înregistrat un pas uriaş de la 1928, când după experienţele ce am început la sfârşitul anului 1927, ca director general al minelor, am introdus în România, în colaborare cu directiunile şi tehnicienii din industria extractivă de petrol, metodele americane de foraj, ce ne lăsaseră cu aproape două decenii în urmă. Programul simplificat a economisit costul forajului şi a menţinut diametrul coloanei, permiţând atacarea adâncimilor cu mult mai mari — 2000, 3000 m. şi chiar mai mult — faţă de adâncimile, de regulă sub 1000 m., cari erau mai înainte. Stabilirea distanţelor între sonde după caracterele zăcământului — în loc de 30 m. cât erau mai înainte — a complectat programul de lucru în chip fericit. Totuşi, concurenţa între producători n'a respectat ortodoxia păstrată în cursul anului 1928, şi a stricat zăcămintelor şi economiei. In campaniile viitoare va trebui să existe o mai fecundă solidaritate şi o mai severă disciplină.

Răul cel mare este că, până acum câteva luni, zăcămintele au fost forţate. S'a călcat raportul ce prevederea impune între rezerva de zăcământ, tonajul producţiunii şi rezultatele programului explorare.

Lemnul de foc a fost, este şi va fi un combustibil îndigen preferat de încălzitul domestic. Din nenorocire, pentru extragerea lui exploatatorii au devastat pădurile ţării într'un mod sălbatec şi n'au adus încălzitului atât de mult bine, cât de mult rău a produs ţării stricând climatul propriu culturii vegetale, cursurilor de apă şi regimului apelor minerale, şi distrugând valoarea lemnului de construcţie.

Noul program de refacere a ţării va trebui să prevadă două măsuri necesare; una, de sistematizare a exploatărilor de păduri spre a se da o valorificare optimă lemnului de construcţie şi a se lăsa pentru foc numai esenţa inferioară şi deşeurile; a doua, de reîmpădurire a regiunilor unde a rămas în suferinţă cultura cerealelor, apele minerale etc., prin schimbarea climatului, dar şi o altă împădurire — o împădurire pe loturi aparţinând mai multor comune, (cum aparţin pe alocuirea de ex. imaşurile pentru vite) care pe lângă asanarea climatului, va oferi populaţiei rurale şi mai ales acelei dela Şes, din Basarabia şi din Dobrogea un combustibil, — absolut indispensabil, — pe care azi populaţia îl caută şi nu-l găseşte, distrugând în ierni geroase, ca cea de acum, livezi şi garduri.

3. Valorificarea producţiei de combustibil va sta în noua viaţă economică a ţării pe prim plan cu tot progresul ce s'a înregistrat până acum atât în înobilarea calităţii cărbunelui, cât şi în prelucrarea ţiţeiului şi a păcurii, în desgazolinizarea gazelor şi a întrebuinţării lor pe o scară din ce în ce mai mare etc.

Si e drept că dela 1919 încoace progresul a fost mare, câmpul rămâne totuşi deschis pentru realizări mai largi, mult mai largi ca până acum. De acestea ne vom ocupa în numărul viitor, când vom pune concluziunile acestui articol.

G. DAMASCHIN

Die Frage der Brennmaterialien in dem künftigen Wiederaufbau-Programm des Landes

von Ing. G. DAMASCHIN
Gewesener Generaldirektor der Minen

Im künftigen Wiederaufbau-Programm des Landes wird sicher die Kraftfrage — Erzeugung, Verteilung und Verbrauch der Kraft — einen Hauptabschnitt bilden, in welchem das Brennmaterial eine überwiegende Rolle spielen wird.

Ich glaube dass dieses Wiederaufbau-Programm des Landes die Idee der Entwicklung des nationalen wirtschaftlichen Lebens, auf Gebiete eingeteilt, in Betracht ziehen wird, wie ich dieselbe sowohl in meinen Artikeln in den „Analele Minelor din România" wie auch in **„Die Frage des Brennmaterials in der Staatspolitik" veröffentlicht 1924, empfohlen habe.**

Ein gesundes wirtschaftliches Leben lässt sich im Allgemeinen dort feststellen, wo folgende bestimmende Faktoren in glücklicher Weise zusammenwirken: das Rohmaterial, die Kraft, die Verkehrsmöglichkeiten, — selbstverständlich unter vorteilhaften Bedingungen des Kredits und der Arbeitskraft. Die Vermehrung der unter guten Bedingungen gegründeten und geleiteten Wirtschaftszentren wirkt in vielfältiger und wohltuender Weise auf das ganze Volk und ganz besonders auf die Landbevölkerung, welche bis jetzt fast ausschliesslich vom Ackerbau lebt und welche im Winter vegetiert, da sie keine Arbeit findet. Ich meine hauptsächlich die Gegenden der Ebene und Bessarabien.

Es wäre geeignet, dass diese Wirtschaftszentren ihren Unterhalt und ihre Lebensmöglichkeiten aus der Produktion des Landes — der mineralischen und organischen — ziehen, um uns so einersetis die Unabhängigkeit gegen das Ausland, wo es möglich ist, zu sichern, und andererseits wichtige Zentren im Wirtschaftsleben der Neu-Organisation Europas zu bilden.

Ich wiederhole: man wird dieses Ergebnss nur dann erzielen, wenn man zwischen der Versorgung mit Kraft, der Transportfähigkeit der Eisenbahn und der Dampfschiffahrt, dem Rohstoffe und der Produktion des Gebietes ein vernünftiges Verhältnies feststellen wird. Die praktische Ausführung dieser Übereinstimmung der verschiedenen Faktoren ist die Pflicht des Staates, der dieselbe verstehen und erfüllen muss. Sonst wird sich dasselbe wiederholen wie nach dem vorigen Weltkrieg, als der Staat seiner Aufgabe nicht in gewünschter Weise entsprach, aus welchem Grunde anfangs, viele Jahre hindurch, statt einer ordnungsgemässen Systematisierung, ein Chaos herrschte. Es ist wahr, dass damals die Bedingungen viel schwerer und die ganze Lage unvergleichlich verwickelter war als heute, aber es ist auch nicht weniger wahr, dass zu viele gefühllose und unfähige Leute am Ruder standen.

Es wurden Gesetze abgefasst, es wurden Departements und Sekretariate gebildet, man hat Anleihen in Geld und Waren gemacht, man hat Lager auf Lager mit allerhand aus dem Auslande gebrachten Waren überfüllt. Statt eines Wiederaufbaues ist das Land in immer grössere Schwierigkeiten hineingeraten; erst später ist das Land zu sich gekommen und hat den richtigen Weg gefunden.

Es gaib auch anstandige, fähige, ehrliche, arbeitsame und Vaterlandsliebende Leute. Über ihnen stand ein Mann, welcher das Land und das Volk innig liebte und von dem Wunsche beseelt war, sein Werk — die Wiedervereinigung des Landes — ehestens sowohl von der Verschmelzung des ganzen rumänischen Volkes in eine einzige rumänische See'e, wie auch von dem Beginn einer gesunden Wirtschaft gekrönt zu sehen: dies war **der König Ferdinand.** Er hat seine Ratgeber zu einem Kronrat und die Vertreter des Witschaftslebens zu einer Besprechung ins Palais einberufen, um zusammen mit ihnen eine günstige Lösung zu finden

Die Lösung wurde gefunden, sie war auch einfach: **die Verstärkung der Produktion.** Dies war selbstverständlich notwendig, aber nicht genügend. Deshalb schrieb ich sofort im „Argus" einen Artikel unter dem Titel: **„Verstärkung der Produktion wohl, aber in den Grenzen der Transportfähigkeit der Eisenbahn und der Donaudampfschiffahrt".**

Warum? Weil dem genannten Programm zwei Hauptsachen fehlten: **ein allgemeiner Überblick und die Beiordnung der Faktoren, welche die Produktion sichern.**

Mehr noch als die Produktionskrisis herrschte damals die Krisis der Transportmöglichkeiten, die Krisis des Warenverkehrs. Aus diesem Grunde war die Produktion mehrerer Abarten — von denen ich nur zwei: das Getreide und die Kohle erwähne — dem Verderben ausgesetzt oder sie verbrannte in den Lagerräumen der Bahnhöfe oder der Produktionsorte, weil sie nicht weiterbefördert werden konnte: die Bevölkerung litt unterdessen Mangel an Getreide und Brennmaterial. In der allgemeinen Verwirrung hörte man Stimmen welche verlangten, man soll ausländisches Erdöl einführen. Deshalb wiederhole ich: ein günstiges Ergebniss wird man wohl erzielen, aber nur wenn der Staat dem Erzeuger in vorsichtiger Weise an die Hand gehen wird, indem er ihm nach Bedürfniss den Verkehr der Kraft und der Waren, derjenigen die er benötigt, wie auch derjenigen welche das Unternehmen erzeugt, sowie billigen Kredit, frei von politischen und wucherischen Interessen, sichern wird.

Wie stellt sich die Kraftfrage dar? Wie wird sich die Frage des Warentransports darstellen? Dies müssen wir uns rechtzeitig fragen.

Die Kraftfrage, das Brennmaterial inbegriffen, wurde im Allgemeinen wie auch in den wichtigsten Einzelheiten, mit besonderer Beharrlichkeit und massgebenden Leuten, von dem „Rumänischen Nationalinstitut zum Studium der Einrichtung und Benutzung der Kraftquellen" heute kurz genant: „Rumänisches Kraftinstitut" studiert. Dasselbe besitzt ein reiches und vielfältiges Studium-und dokumentarisches Material, — wie auch ein anderes Material, welches einerseits die Kraftfrage im Allgemeinen, wie auch im Einzelnen feststellt und andererseits Vorschläge zur Lösung derselben gibt. Der Präsident dieses Institutes ist durch einen glücklichen Zufall, seit der Gründung und bis heute, der Minister der Offentlichen Bauten und des Verkehrswesens, dem die Aufgabe des Aufbau - Programms der wiedereroberten Provinzen obliegt.

Der erste in Rumänien der einen vollständigen Entwurf der Kraftfrage bei uns (1922 an den von ihm präsidierten Kongress des „Generalverbandes der Ingenieure Rumäniens) und der diesbezüglichen Staatspolitik abgefasst hat, war Herr C. Buşilă.

Sein Werk mit wenigen Ergänzungen und Anpassungen zur heutigen Lage ist zeitgemäss und kann einen wertvollen Beitrag zum Entwurf des Wiederaufbau-Programm des Landes bieten. Die Hauptabschnitte sind:

Kap. I. Die Kraftquellen Rumäniens.

Kap. II. Die Grundsätze einer Politik der Kraftquellen.

Kap. III. Die Systematisierung der Krafte. Beiordnung der Benutzung der Kraftquellen, Benutzung derselben, Reihenfolge der Benutzung und die beste Benutzung der Kraftquellen. Beförderung und Verteilung der Kräfte. Elektrifizierung des Landes.

Kap. IV. Ausführung der Kraftsystematisierung in Rumänien. Organisierung der Kraftgebiete und der allgemeinen Verteilungsart der Kraft. Beitrag des Staates zur Systematisierungsfrage.

Wie wird sich die Transportfrage bei Friedensschluss darstellen? Gewiss wird die besondere Anstrengung während des Krieges, die verfügbaren Verkehrsmittel und deren Betriebsfähigkeit vermindern. Es ist ebenfalls sicher, dass die Eisenbahn und die Dampfschiffahrt eine dem allgemeinen Wiederaufbau-Plan des Landes angepasste Organisierung bekommen werden, deren Hauptsorge die Sicherung der besten Verwertung der Transportfähigkeit der Lokomotiven, der Waggons und der Schiffe sein wird. Eine bestmöglichste Verwertung wird nur dann erzielt werden, wenn die leeren Züge und Waggons je seltener und je kürzere Entfernungen, und die vollen je zahlreicher, ebenfalls möglichst kurze Entfernungen mit einer nützlichen und je wertvolleren Beladung (z. B. Brennmaterial und nicht Kohle mit Erde gemengt) durchfahren werden.

Eine Entwicklung des wirtschaftlichen Lebens auf Gebiete eingeteilt wird nebst anderen Vorteilen eine wirtschaftlich günstigere Leistung was den Warentransport anbelangt sichern.

Der Entwurf und ganz besonders die Lösung der Transportfrage in güstigem Verhältniss zu den übrigen Faktoren, welche das wirtschaftliche Leben bedingen, ist sehr schwierig, da vielartige widersprechende Interessen im Spiel sind, und muss man die verschiedenen Kombinationen und Anordnungen in Betracht ziehen.

Deshalb sagte ich vorher, dass es ein glücklicher Zufall ist, dass der Fachkundige in Kraftfragen gleichzeitig Leiter des Verkehrs-Departements wie auch Ingenieur ist: ich meine Herrn C. Buşilă.

Wir wollen jetzt das Brennmaterial näher behandeln.

So oft ich die Frage des Brennmaterials behandelte — sei es einzeln, sei es im Rahmen der Kraftfrage — habe ich gezeigt, dass dieselbe aus drei Hauptgruppen besteht:

1. Eigentum der Brennmaterial - Vorkommen und deren rechtliches Regime.

2. Gesetzliches Regime der Auffindung und Verwertung dieser Vorkommen durch Minenarbeiten, welche die Produktion erzielen.

3. Vernünftige Verwertung der Brennmaterialienproduktion.

1) Bei Friedensschluss wird auch diesmal, wie 1919, die Frage des Kapitaleigentums der Unternehmungen, welche Brennmaterialien-Vorkommen besitzen und ausbeuten, gestellt werden. Selbstverständlich wird man für die Romanisierung derselben streben, doch mit Rücksichtnahme auf die von den Untertanen der mit uns verbündeten Staaten gewonnenen Rechte.

Es ist vorzeitig jetzt mehr in dieser Sache zu sprechen, ich glaube aber, dass es nicht vorzeitg ist zu bitten, dass man die Erfahrungen nicht vergisst, die wir 1919 aus der schlechtgesinnten Handlungsweise gewisser bei uns im Lande vertretener Erdöl-Weltunternehmungen gezogen haben; dieselben haben durch ihren Einfluss auf die Finanzkreise ihrer Länder unsere Minister beiseite geschoben und den Wiederaufbau Grossrumäniens — gross geworden durch Waffenbrüderschaft — gehindert; ebenso ist das Benehmen jenes berühmten Syndikates U. P. Q. aus London und der Finanzkreise die es bildeten, nicht zu vergessen. (Ausführlich habe diesbezüglich 1925 in meinem unter dem Schutz des „Wirtschaftlichen Rumänischen Institutes" gehaltenen Vortrag und im Band II aus dem „Beitrag zum Studium des mineralischen Brennmaterials im Rahmen der Kraftfrage" 1933 gesprochen).

Kohle. Wir beistzen soviele einbringende in Ausbeutung befindliche Vorkommen, dass jewelche auch vergrösserte Nachfrage gedeckt werden könnte. Man wird aber Verteilungs zonen festsetzen müssen, um die Transportenfernungen zu verkürzen, und wird man den Preis beim Erzeuger, wie auch am Verbrauchsplatz demgemäss anpassen. Man wird mit besonderer Aufmerksamkeit die Frage der Versorgung mit Kohle der wiedereroberten Provinzen, denen jedwelche Quelle an mineralischem Brennmaterial fehlt — studieren und lösen müssen.

Die Verwertung der Metangasvorkommen in Transsylvanien wird nach einem gut erwogenem Plan ausgeführt, und die Produktion ist genügend, um noch viel grössere Nachfragen als die gegenwärtigen zu befriedigen.

Die Verwertung der Vorkommen von Erdöl-und den damit verbundenen Gasen, hat seit 1928 einen riesigen Fortschritt gemacht, als ich nach den Ende 1927 angefangenen Versuchen, als Generaldirektor der Minen, unter Mitwirkung der Direktionen und der Fachmänner aus der Erdölentziehungsindustrie, in Rumänien die amerikanischen Bohrmethoden, gegen welche wir mit 20 Jahren im Rückstande waren, eingeführt habe. Die vereinfachte Methode hat die Bohrungskosten vermindert und den Durchmesser der Schachtsäule beibehalten, was das Bohren viel grösserer Tiefen — 2000, 3000 m und sogar mehr. — gegen die früher üblichen Tiefen unter 1000 m ermöglicht Das Festsetzen der Entfernungen zwischen den Sonden nach der Art des Vorkommens — anstatt 30 m. wie es früher war — hat das Arbeitsprogramm in glücklicher Weise ergänzt. Die Konkurrenz zwischen den Erzeugern hat aber die im Laufe des Jahres 1928 streng befolgten Massregeln nicht weiter beachtet und hat den Vorkommen und der Wirtschaft Schaden gebracht. In dem künftigen Arbeitsprogramm muss eine wirksamere Solidarität und eine strengere Disziplin herrschen.

Der grösste Übel an der Sache ist aber, dass bis vor paar Monaten die Vorkommen übermässig ausgebeutet wurden und-so das vorsichtsgemässe Verhältniss zwischen dem Vorrat der Vorkommen, der Tonnenmenge der Produktion und dem Ergebniss des Forschungsprogramms übertreten wurde.

Das Brennholz war, ist und wird immer ein inländisches für die häusliche Beheizung vorgezogenes Brennmaterial bleiben. Leider haben die Ausbeuter zwecks seiner Beschaffung die Wälder des Landes in wilder Weise verwüstet; sie haben in dieser Weise der Heizung nicht so viel genützt, als sie dem Lande Schaden gebracht haben, indem das der Pflanzenkultur, dem Lauf der Flüsse und den Mineralwässern geeignete Klima geschädigt und der Wert des Bauholzes vernichtet wurde.

Das neue Wiederaufbau — Programm des Landes wird zwei notwendige Massahmen vorsehen müssen: ein zur Systematisierung der Forstausbeutungen, um dem Bauholz die bestmöglichste Verwertung zu geben und zum Heizen nur das minderwertige Holz und den Afall zu lassen; die zweite zur Wiederbeforstung der Gegenden, wo die Getreidekultur, die Mineralwässer usw infolge der Klimaänderung gelitten haben; aber auch eine andere Aufforstung — in Parzellen die mehreren Gemeinden (wie in gewissen Gegenden z B. die Gemeindeweiden) gehören, welche der Landbevölkerung, insbesonders derjenigen der Ebene, Bessarabiens und der Dobrodjea, ein unentbehrliches Heizmaterial bieten wird, das sie heute sucht und nich findet, sodass sie in den frostigen Wintern, wie der jetzige, Wiesen und Hecken vernichtet.

3. Die Verwertung der Brennmaterial-Produktion wird im neuen wirtschaftlichen Leben des Landes in erster Reihe stehen. So gross auch der erzielte Fortschritt in der Verbesserung der Kohlenqualität, wie auch in der Verarbeitung des Rohöls und des Mazuts, in der Entziehung der Gasoline aus den Gasen und in deren Verbrauch in je ausgedehnterem Masse, usw sei—und es ist wahr dass dieser Fortschritt seit 1919 immer grösser wurde — bleibt trotzdem noch genug Arbeitsfeld für immer weitere und weitere Verwirklichungen Wir werden uns damit in einem ferneren Artikel befassen und unsere Schufssfolgerungen ziehen.

DAS RUMANISCHE ERDÖL

Man hätte annehmen können, dass der Krieg eine Epoche des Aufblühens für die rumänische Erdölindustrie bedeuten werde-nachdem das **Erdöl** der entscheidende Faktor des Sieges ist-und dass der erzielte Nutzen ein besonders einträglicher sein würde. Obwohl die Produktion fortwährend zunimmt, ist die Lage dieser Industrie eine der schwersten. Zwei sind die Ursachen dieser Lage: die unermesslich grossen von den vorigen Regierungen geerbten Schwierigkeiten, welche heute schwer zu vermindern sind, wie auch die Preise, welche in einem ausserordentlichen Missverhältniss zu den Ausgaben und zu den Preisen aller sonstigen Erzeugnisse stehen.

Die Erdölindustrie hat nicht gezögert, die grössten Opfer zu bringen, um dem Staate behilflich zu sein; um aber diese Hilfe fortsetzen zu können, und um von der künftigen günstigen Konjunktur „des Erdöls"—wenn die Preise nicht menr von den vormaligen an dem Preise „Golf Mexique" interessierten Truste diktiert sein werden—Nutzen ziehen zu können, muss die Erdölindustrie leben und ihren Aktionären einen Gewinn bieten können.

In dem Wunsche seinerseits dem rumänischen Erdöl an die Hand zu gehen, hat der Herr Finanzminister von dem **„Verbande der Erdölindustrien Rumäniens"** verlangt, ihm bestimmte Vorschläge zur **Schaffung eines unbesteuerten Reservekapitals**, das dem laut der Bilanz des vorhergehenden finanziellen Jahres erzielten Nutzens behoben werde, zu unterbreiten.

Durch Schaffung dieses **unbesteurten Reservekapitals** würde der Staat — sogar in seinem Interesse — den Erdölunternehmungen die Möglichkeit bieten, das zur Beibehaltung und Erhöhung der Produktion nötige Forschungsprogramm, das heute schwer ausführbar ist, zu verwirklichen.

Nur eine solche Massnahme könnte die Forschungstätigkeit anregen, welche — wie bekannt— mit grossem Risiko verbunden ist, indem die Erdölindustrien ermutigt werden, neue Erdölquellen zu erforschen, deren Ausbeutun dem Staate unvergleichlich bedeutendere Einkommen bringen würde.

Um die Höhe der von den wichtigsten Erdölindustrien für Forschungsarbeiten bestimmten Beträge schätzen zu können, zeigen wir tieferstehend, auf wieviel sich dieselben im vorigen Jahr beliefen und wieviel für das laufende Jahr vorgesehen wurde — im Vergleich zu dem ganzen Investitionsprogramm des betreffenden Jahres.

	Erzielt 1941		Vorgesehen für 1942	
	Total	Forschungen	Total	Forschungen
	(in Tausenden Lei)			
Astra Română	**532.800**	**110.000**	**2.000.000**	**350.000**
Româno-Americană	**525.280**	**119.000**	**883.000**	**83.000**
Steaua Română	**560.000**	**170.000**	**997.000**	**240.000**
Concordia	**400.000**	**25.000**	**1.420.000**	**145.000**
Creditul Minier	**195.752**	**57.000**	**282.000**	**160.000**
Unirea	**324.000**	**11.000**	**400.000**	**100.000**
Colombia	**145.000**	**20.000**	**210.000**	**100.000**
Prahova	**140.577**	**—**	**220.000**	**80.000**
Redeventa	**30.000**	**20.000**	**55.000**	**25.000**
I. R. D. P.	**58.000**	**1.500**	**150.000**	**5.000**

Als Antwort auf die wohlwollende Einladung des Herrn Finanzministers, hat der „Verband" — soviel wir wissen — Folgendes vorgeschlagen:

Dieses Reservekapital soll höchstens 10% des Kapitals der Gesellschaften mit einem Kapital bis 500 Millionen Lei darstellen, für solche mit einem Kapital unter 500 Millionen Lei, soll es bis 25% des Kapitals einschliesslich der Reserven betragen.

Das Reservekapital soll nur für Forschungsarbeiten verwendet werden u. zw:

a) für Sonden welche in neuen Forschungsgegenden gebohrt werden sollen;

b) für Sonden welche in unausgebeutete Schichten weiter vertieft werden sollen.

c) zur Zahlung der Ausbeutungsanteile mit anderen Erdölunternehmungen in den Forschungsgegenden.

wie auch gewise technische Angaben zur Verwendung und Kontrolle dieses Reservekapitals.

Die vielescitige Tätigkeit des Herrn General N. Stoenescu, Finanzminister, zu Gunsten der Nationalwirtschaft sind unzweifelhaft eine Bürgschaft, dass er diesen Vorschlägen die grösste Aufmerksamkeit schenken wird.

Was die Erhöhung der Preise für die Erdölerzeugnisse betrifft, werden sowohl die ausländischen wie die inländischen Käufer die Notwendigkeit derselben anerkennen da es auch in ihrem Interesse ist, dass die Erdölindustrie immer mehr erzeugt.

Der Graphit, ein neuer Minenreichtum Rumäniens

Bei der polytechnischen Gesellschaft der Ingenieure Rumäniens, in Anwesenheit aller Persönlichkeiten der Hauptstadt-Ingenieure und Vertreter des wirtschaftlichen Lebens — hat Herr Ing. G. Damaschin gestern Abend einen wichtigen und interessanten Vortrag mit folgendem Thema gehalten: „Der Graphit, ein neuer Minenreichtum Rumäniens".

Der Vorleser, dessen unermüdliche und nutzbingende Tätigkeit zur Auffindung und Verwertung der Minenreichtümer Rumäniens bekannt ist, hat gezeigt, dass sich in der Krystallbildung des Gebirges Parâng Graphitschichten befinden, die seit lange bekannt und von ihm seit 4 Jahren ausgeforscht werden.

Dieselben sind den Schichten aus Bayern und Böhmen ähnlich. Gegenwärtig macht Herr Ing. Damaschin Analysen im Geologieschen Institut und Versuche in den Laboratorien der Ges. „Petroşani" und „Mica" um feststellen zu können, wofür der rumänische Graphit anwendbar ist.

Dank der in den Vorkommen befindlichen Vorraismengen und der Qualität des Graphits, bildet derselbe einen Minenreichtum.

Die zahlreichen Anwesenden haben Herrn Ing. G. Damaschin auf das wärmste für seine Ausführungen und den bedeutenden Beitrag den er der rumänischen Bergwerkwissenschaft zu Gunsten des Landes bringt, beglückwünscht.

In der nächsten Nummer werden wir ausführlicher darüber berichten.

Ministerul Economiei Naţiona'e a decis următoarele:

a) Nu se va mai acorda nici o autorizaţie pentru instalarea de cazane de aburi cu consum de combustibil lichid:

b) Nu se va mai acorda nici o autorizaţie pentru instalarea de calorifere cu consum de combustibil lichid.

c) In termen de 6 luni cazanele de aburi din regiunile carbonifere, consumând în prezent combustibil lichid, vor fi transformate pentru a consuma cărbuni:

d) Restul cazanelor de aburi cu consum de combustibil lichid vor fi transformate pentru a consuma alt combustibil, în termen de un an.

Se va face excepţie, dela caz la caz, acolo unde Direcţiunea Petrolului şi a celorlalte exploatări miniere va constata imposibilitatea de ordin tehnic, sau va găsi justificări întemeiate.

Furnizările de produse petrolifere, pentru instalaţiile indicate la art. I, fără aprobarea prealabilă a Comisiei de repartizarea produselor petrolifere, dela Direcţia Petrolului, sunt interzise.

Das Wirtschaftsministerium hat Folgendes beschlossen:

a) Es wird keine Genehmigung zur Anlage von Dampfkessel, welche flüssiges Brennmaterial benutzen, weiter erteilt werden;

b) Es wird keine Genehmigung zur Anlage von Zentralheizung, welche flüssiges Brennmaterial benutzt, weiter erteilt werden;

c) Binnen 6 Monaten werden die Dampfkessel aus den Kohlengegenden, welche gegenwärtig flüssiges Brennmaterial benutzen, für Kohlenverbrauch eingerichtet werden;

d) Die anderen Dampfkessel, welche flüssiges Brennmaterial benutzen, müssen binnen einem Jahr für den Verbrauch eines anderen Brennmaterials eingerichtet werden.

Ausnahmen werden von Fall zu Fall, dort wo die Direktion des Erdöls und der anderen Minenausbeutungen die Unmöglichkeit vom technischen Standpunkt aus oder begründete Rechtfertigungen feststellen wird, genehmigt werden.

Lieferungen von Erdölerzeugnissen für die unter Art. I angeführten Anlagen, ohne vorherige Genehmigung seitens der Komission zur Verteilung den Erdölerzeugnisse (Direktion des Erdöls) sind untersagt.

LEGATURA TELEFONICA DIRECTA BUCUREŞTI—LEMBERG—BERLIN

Direkte telephonische Verbindung Bukarest—Lemberg—Berlin

Joi 19 Martie, ora 12, s'a deschis linia telegrafică directă Bucureşti-Berlin via Lemberg, prin o convorbire telefonică între d-nii dr. Ohnesorge, ministrul poştelor, telegrafelor şi telefoanelor germane şi profesor Constantin Buşilă, ministrul lucrărilor publice şi al comunicaţiilor.

Prin schimbul de cuvântări ţinute cu această ocazie, prin telefon, fiecare din cei doi miniştri şi-a exprimat mulţumirea de a se fi putut realiza această legătură telefonică directă între cele două capitale, tot aşa cum acum câteva zile s'a stabilit legătura telegrafică directă.

Aceste legături vor contribui şi mai mult relaţiilor între cele două ţări.

Miniştrii respectivi exprimându-şi dorinţa şi credinţa victoriei oliate contra bolşevismului, au făcut reciproce urări pentru propăşirea ţărilor şi popoarelor şi pentru conducătorii lor.

Domerstag den 19 März 12 Uhr Mittags wurde die direkte telephonische Verbindung Bukarest-Berlin Via Lemberg durch ein telephonisches Gespräch zwischen Herrn Dr Ohnesorge, Minister der deutschen Post Telegraphie und Telephon, und Herrn Constantin Busila, Minister der Offentlichen Bauten und des Verkehrswesens eröffnet.

Durch den Austausch der bei dieser Gelegenheit gehaltenen Reden, hat jeder dieser zwei Minister seine Zufriedenheit zum Ausdruck gebracht, dass diese direkte telephonische Verbindung zwischen den zwei Hauptstädten ausgeführt werden konte, so wie vor einigen Tagen die direkte telegraphische Verbindung eingeführt wurde.

Diese Verbindungen werden noch mehr zu den Beziehungen zwischen den zwei Länder beitragen.

Die betreffenden Minister haben ihren Wunsch und ihren Glauben an den Sieg der Verbündeten gegen den Bolschevismus ausgedrückt und gegenseitig die Wünsche für das Wohlergehen ihrer Länder und Völker wie auch deren Führer ausgetauscht.

EL IŞI DĂ VIAŢA, TU CE DAI?

GAZUL METAN

Având în vedere diferite avantaje şi nevoile imperioase ale economiei naţionale, d. Mareşal Ion Antonescu a aprobat proectele prezentate de ministerul economiei naţionale pentru aducerea gazului metan în Capitală. Cum aducerea gazului metan din Ardeal la Bucureşti este o lucrare care necesită un timp mai îndelungat, s'a hotărît ca în prima etapă să se procedeze de urgenţă la aducerea în Capitală a gazelor de sondă din câmpul de gaze dela Mănești, unde se găsesc rezerve de consum pentru mulţi ani.

Lucrările premergătoare au fost făcute de ministerul economiei naţionale, iar executarea constituind o problemă esenţială de transport, a fost dată spre realizare direcţiunii generale a căilor ferate române, care este în curs de a prescrie comenzile respective de materiale, firmelor de specialitate germană. După informaţiunile primite dela organele de execuţie, sunt speranţe că până la iarna viitoare, gazul să fie adus la porţile Bucureştiului. (Universul 19 crt.).

*

La adunarea generală care a avut loc zilele trecute, a SOCIETAŢII NAŢIONALE DE GAZ METAN la al cărui capital de 640.000.000 lei, Statul participă cu **510.000.000 lei,** adică **cu aproape 80%,** d. **Pandele,** reprezentantul Ministerului de Finanţe, luând cuvântul, a spus:

„Din raportul prezentat de d. comisar al guvernului pe lângă Societatea Naţională de Gaz Metan, precum şi din concluziile desprinse din bilanţul şi darea de seamă a consiliului de administraţie, reese că Societatea a avut o activitate normală şi a obţinut în anul încheiat rezultate favorabile, cu toate greutăţile cu care a avut de luptat din cauza războiului. Dar tocmai din pricina acestor împrejurări, forajul a fost redus în anul încheiat.

In numele d-lui ministru al finanţelor, sunt autorizat să declar: efortul de investiţiuni trebue făcut pe un plan cât mai mare, iar conducerea Societăţii Naţionale de Gaz Metan trebue să se gândească la găsirea mijloacelor pentru extinderea reţelei, ţinându-se seama de nevoile industriale şi menajere din ce în ce mai sporite din cauza raţionalizării consumului celorlalţi combustibili.

Măsura cea mai nimerită pentru înfăptuirea acestui mare program de investiţiuni este o majorare a capitalului social, care se va face la timp, în care scop se va convoca o nouă adunare generală extraordinară".

Din toate cele de mai sus vedem cât de greşită a fost politica combustibilului — după cum o expune în altă parte a ziarului nostru d. inginer G. Damaschin — şi în special pentru gazul metan. Statul care deţine o parte covârşitoare a capitalului Societăţii de gaz metan s'a mulţumit doar cu dividende la capitalul său, fără să fi constrâns această întreprindere la o mai bună valorificare a acestui preţios combustibil şi la răspândirea sa cât mai mult în toată ţara şi în special la Bucureşti, în folosul economiei naţionale.

Această inerţie a Statului — cel mai mare părtaş din Societatea de Gaz Metan — nu scuză însă lipsa de iniţiativă şi de perseverenţă a acestei întreprinderi care, timp de 20 ani, când nu lipseau nici bani, nici mâna de lucru, nici materialele, a proectat şi tratat numai aducerea gazului metan la Bucureşti; iar aducerea lui la Sibiu, Sighişoara etc., a fost înfăptuită de câţiva ani, şi la porţile Braşovului abia în această toamnă.

Tot în această toamnă Societatea de Gaz Metan a convocat pe acţionarii săi în vederea înfiinţării unei întreprinderi pentru aducerea gazului metan la Bucureşti. Această tardivă iniţiativă, căreia i s'a făcut o largă

CĂRBUNII ROMÂNEȘTI IN ECONOMIA NAȚIONALĂ

DIE RUMÄNISCHE KOHLE IN DER VOLKSWIRTSCHAFT

von Ing. P. N. BEJAN
Generaldirektor der Gesellschaft „Creditul Carbonifer"

(Urmare din pagina I-a)

Este vorba de **cărbuni,** cari în țările apusene ale Europei, au deschis calea civilizației unor mari popoare și cari și astăzi formează temelia structurei lor economice și apărării lor naționale.

E îndeobște cunoscut și totuși nu se poate insista în deajuns asupra rolului jucat de combustibili, în genere, în desvoltarea economică a unei țări și în asigurarea mijloacelor de apărare a teritoriului său.

Din acest punct de vedere țara noastră este favorizată în distribuția bogățiilor pământești, deoarece cuprinde surse importante din principalii combustibili ai pământului.

Așa se explică poate faptul că unul din acești combustibili, **cărbunele românesc,** a atras abia mai târziu atenția asupra rolului său și încă trebue să insistăm pentru a stabili definitiv rolul capital ce-i este rezervat în viitorul acestei țări.

I. PRIVIRE GENERALA ASUPRA SURSELOR DE ENERGIE

Țara românească dispune de următoarele surse de energie, în ordinea în care ele cuprind disponibilități pentru consumația curentă.

I. **Lemnul** se întrebuințează încă la noi pe o scară întinsă drept combustibil, nu numai pentru nevoile casnice, dar chiar în unele industrii și până acum câțiva ani se întrebuința chiar la unele locomotive (în Bucovina).

Or, este dela sine înțeles că pădurile trebuesc conservate pentru agricultură și Apărarea Națională. Lemnul ce se mai poate exploata, urmează a fi utilizat pentru construcții și numai în cazuri speciale drept combustibil. El trebue înlocuit chiar pentru uzul domestic, în primul rând cu cărbune și, unde se poate, cu gaze.

Es handelt sich um die Kohle, welche in den westlichen Ländern Europas grossen Völkern den Weg zur Zivilisation geöffnet hat und noch heute den Grund ihrer ökonomischen Struktur und ihrer Landesverteidigung bildet.

Es ist allgemein bekannt und man kann dennoch nicht genug auf der Bedeutung der Brennmaterialien im Allgemeinen in der ökonomischen Entwicklung eines Landes und in der Versicherung der Verteidigungsmöglichkeiten seines Bodens beharren.

Von diesem Standpunkt aus ist unser Land in der Verteilung des Bodenreichtums begünstigt, da es bedeutende Quellen der hauptsächlichen Brennmaterialien des Bodens besitzt.

So lässt sich vielleicht erklaren, dass eines dieser Brennmaterialien, **die rumänische Kohle,** erst viel später die Aufmerksamkeit auf sich zog und müssen wir noch immer darauf beharren, um endgültig die Hauptbedeutung derselben in der Zukunft unseres Landes festzustellen.

I. ALLGEMEINER UBERBLICK DER KRAFTQUELLEN

Rumänien verfügt über folgende Kraftquellen, in der Reihenfolge ihrer verfügbaren Mengen für den laufenden Gebrauch

1) **Das Holz,** wird bei uns noch in ausgedehntem Masse als Brennmaterial benützt und zwar nicht nur für den häuslichen Bedarf, sondern auch in einigen Industrien und bis vor einigen Jahren benützte man es auch für Lokomotiven (in der Bukovina).

Es ist aber selbstverständlich, dass die Wälder für den Ackerbau und die Landesverteidigung bewahrt werden müssen. Das Holz das noch ausgebeutet werden kann, soll für Bauten und nur in Ausnahmsfällen als Brennmaterial benützt werden. Es muss sogar für den häuslichen Bedarf in erster Reihe durch Kohle und womöglich durch Gase ersetzt werden.

Diagrama combustibililor consumați în țară
(inclusiv pentru comparație, energia hidraulică)
(Media anilor 1937-38-39)

Graphische Darstellung der im Lande verbrauchten Brennmaterialien
(Einschliesslich—zum Vergleich—die Wasserkraft)
(Durchschnitt der Jahre 1937-38-39)

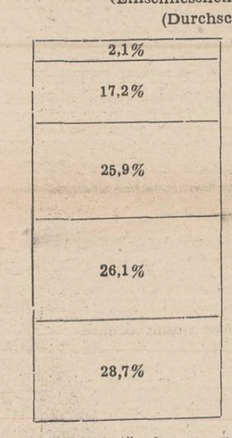

Deși toată lumea recunoaște acest lucru, totuși suntem departe de a-l realiza, lemnul ocupând încă un procent de 28,7% din consumația totală de combustibil (tabloul Nr. 1).

2. **Petrolul,** este un produs prea prețios pentru a fi utilizat drept combustibil, fie chiar păcura, din care astăzi se pot extrage produse prețioase. De altfel tocmai pentru acest motiv cantitatea disponibilă din acest combustibil se micșorează dela sine, iar prețul tinde a deveni inaccesibil.

Este aproape inutil să adăugăm că pentru acest combustibil se pot obține devize străine; totuși el ocupă încă o cotă de 26,1% din consumația țării, care ca și în cazul lemnelor, poate fi complet înlocuită prin cărbuni sau gaze.

Petrolul este un aport, până astăzi integral al Vechiului Regat.

Obwohl dies von aller Welt anerkannt wird, ist es noch lange bis zu seiner Verwirklichung, in dem das Holz noch immer 28,7% des Gesamtverbrauchs an Brennmaterial darstellt (Tabelle No. 1).

2. **Das Erdöl** ist ein zu wertvolles Erzeugniss, um als Brennmaterial benützt zu werden, sogar das Mazut, aus dem man heute wertvolle Erzeugnisse entziehen kann. Eben aus diesem Grunde vermindert sich die verfügbare Menge dieses Bernnmaterials von selbst, und der Preis steigt ins Unerschwingliche.

Es ist fast unnötig beizufügen, dass man für dieses Brennmaterial fremde Währung bekommen kann; es stellt aber trotzdem noch immer 26,1% des Inlandverbrauches dar, und kann dieser Prozentsatz, wie beim Holz, vollständig durch Kohle oder Gase ersetzt werden.

Das Erdöl ist bis heute ausschliesslich ein Beitrag des Alten Königreichs.

3. **Gazele naturale,** provin în situația de astăzi a exploatărilor: 88% dn sondele de petrol exploatate odată cu petrolul și 12% din sondele de gaze naturale din Transilvania. Consumul de gaze reprezintă 17,2% din consumul total de calorii și de sigur această consumație poate fi mărită.

Nu este însă exclus ca aceste gaze să poată da și ele prin transformări produse prețioase, ceeace în parte s'a și realizat. In acest caz consumul acestui produs pentru combustibil va trebui limitat în viitor.

4. **Cărbunele,** ocupă 25,9% din consumație, aproape la fel ca petrolul și lemnele și pentru o extracție de abia 2.340.000 tone. Se înțelege că e ușor de prevăzut posibilitatea înlocuirii aproape totală a petrolului și lemnelor prin cărbune și în parte prin gaze.

Cărbunele este un aport de 80%, ca exploatare actuală și de 70% ca rezerve cercetate până astăzi, al noilor teritorii și numai în proporție de 20 resp. 30% al Vechiului Regat. Aceasta se explică în special prin aportul cărbunilor din Valea Jiului, — larg întrebuințați în trecuta monarhie austro-ungară, în timp ce Vechiul Regat întrebuința înainte de războiu păcură și cărbuni englezești Cardiff, deoarece cărbunii românești erau prea puțin cunoscuți și apreciați.

Războiul mondial aducând distrugerea regiunii petrolifere și oprirea importului de cărbuni englezești, a scos în evidență și pentru Vechiul Regat importanța bazinului carbonifer din Valea Trotoșului, care a alimentat în trecutul război, întreaga rețea de căi ferate a Moldovei, precum și a basinelor de lignit, în special din Muscel și Dâmbovița, care și ele au alimentat în timpul războiului, rețelele de căi ferate respective.

Desvoltarea exploatărilor carbonifere a continuat, mai ales după războiul mondial, până la repunerea în funcțiune a exploatărilor de petrol, când o parte din consumațiune a fost luată de păcură. Vom vorbi mai jos de această chestiune.

5. **Cărbunele alb,** sau căderile de apă, sunt o sursă inepuizabilă de energie, care ar trebui desvoltată în măsura consumației celorlalte, sursă care până astăzi nu este reprezentată în stil mai mare decât prin marea uzină dela Dobrești cu barajul Ialomiței, adică abia 2,1% din consumația totală.

Date fiind marile investiții necesitate de aceste lucrări, aci ar fi fost cazul să atragem importante capitaluri străine, cu condiția intrării în patrimoniul românesc, după amortizarea lucrărilor.

Am ținut să facem această revistă a combustibililor românești pentru a scoate în relief importanța de astăzi și mai ales de mâine a combustibilului cărbune.

Valoarea producției anuale ale surselor de energie în 1939, a fost următoarea:

Brenn-und Bauholtz	11.500.000 m³	Lei 4.650.000.000
Erdöl	6 240.000 Tonnen	» 12.000.000.000
Gase	2.000.000.000 m³	» 1.400.000.000
Kohle	2.460.000 Tonnen	» 1.968.000.000
	Total	Lei 20.018.000.000

Valoarea mare a petrolului și lemnelor se explică mai întâi prin canitățile trimise la export, dar mai ales prin prețurile mari obținute atât în țară cât și la export.

De aci se vede importanța *combustibililor* indigeni cărora li se pot fixa prețuri în interiorul țării; ei nu reprezintă o *valoare* mică în ansamblul combustibililor, cum s'ar părea ci o valoare eftină, poate prea eftină astăzi când, după cum vom arăta mai jos, comprimarea prea mare a prețurilor acestor *cumbustibili* duce la imposibilitatea măririi producției lor, adică tocmai contrariu de ce ar trebui să fie.

3. **Die natürlichen Gase** entstehen in der heutigen Lage der Ausbeutungen: 88% aus den Erdölsonden indem sie gleichzeitig mit dem Erdöl ausgebeutet werden und 12% aus den Sonden von natürlichen Gasen aus Transsylvanien. Der Verbrauch an Gase stellt 17,2% des Gesamtverbrauches an Kalorien dar, und kann dieser Verbrauch sicher vergrössert werden.

Es ist aber nicht ausgeschlossen, dass aus diesen Gasen durch Umwandlungen ebenfalls wertvolle Erzeugnisse entstehen, was teilweise bereits erzielt wurde. In diesem Falle wird der Verbrauch dieses Erzeugnisses als Brennmaterial in der Zukunft beschränkt werden müssen.

4. **Die Kohle** stellt 25,9% des Gesamtverbrauches dar, fast soviel wie das Erdöl und das Holz, bei einer Ausbeutung von kaum 2.340.000 Tonnen. Man versteht wohl, dass die Möglichkeit einer fast gänzlichen Ersetzung des Erdöls und des Holzes durch Kohle und teilweise durch Gase leicht vorauszuschen ist.

Die Kohle ist ein Beitrag von 80% — was die jetzige Ausbeutung — und 70% — was die bis nun nachgeforschten Vorräte anbetrifft — der neuen Gebiete, und nur im Verhältniss von 20% bezw. 30% des Alten Königreichs Dies erklärt sich hauptsächlich durch den Beitrag der Kohle aus der Valea Jiului, — welche in der vormaligen österreich-ungarischen Monarchie viel gebraucht wurde, während man im Alten Königreich vor dem Krieg Mazut und englische Kohle Cardiff benützte, da die rumänische Kohle wenig bekannt und geschätzt war.

Der Weltkrieg, der die Vernichtung der Erdölgegend und die Einstellung der Einfuhr von englischer Kohle nach sich zog, hat auch für das Alte Königreich die Bedeutung des Kohlenfeldes aus der Valea Trotușului hervorgehoben, — welches im vergangenen Krieg das ganze Eisenbahnnetz der Moldau versorgt hat — wie auch der Lignitbecken besonders aus Muscel und Dambovitza, welche ebenfalls während des Krieges die betreffenden Eisenbahnnetze versorgten.

Die Entwicklung der Kohlenausbeutungen wurde besonders nach dem Kriege fortgesetzt, bis die Erdölausbeutungen wieder in Betrieb gesetzt wurden, und ein Teil des Verbrauches mit Mazut gedeckt wurde, Wir verden noch darauf zurückkommen.

5. **Die weisse Kohle** oder die Wasserfälle sind eine unerschöpfliche Kraftquelle, welche in dem Masse des Verbrauches der anderen Kräfte entwickelt werden müsste; diese Quelle wird heute in grösserem Ausmass nur in dem Werk von Dobrești mit dem Wehr der Jalomitza benützt, was kaum 2,1% des Gesamtverbrauches darstellt.

Der Wert der jährlichen Produktion der Kroftquellen 1939 war folgender:

Brenn-und Bauholtz	11.500.000 m³	Lei 4.650.000.000
Erdöl	6 240.000 Tonnen	» 12.000.000.000
Gase	2.000.000.000 m³	» 1.400.000.000
Kohle	2.460.000 Tonnen	» 1.968.000.000
	Total	Lei 20.018.000.000

In Anbetracht der grossen Investitionen welche zu diesen Anlagen notwendig sind, wäre es angezeigt gewesen, fremdes Kapital herbeizuziehen mit der Bedingung, dass nach Amortisierung der Anlagen dieselben Staatseigentum werden.

Wir haben diesen Überblick betreffs der rumänischen Brennmaterialien für notig gefunden, um die heutige und besonders die künftige Bedeutung der Kohle als Brennmaterial hervorzuheben.

Der grosse Wert des Erdöls und des Holzes erklärt sich erstens durch die ausgeführten Nengen, aber ganz besonders durch die hohen im Inland wie auch bei der Ausfuhr erzielten Preise.

Man ersicht daraus die Bedeutung der inländischen **Brennmaterialien,** deren Preise im Inland festgesetzt werden können; sie stellen nicht, wie man annahmen könnte, einen geringen wert in der gesamtheit der Brennmaterialien, dar sondern einen billigen, vielleicht zu billigen wort neute, wowie wir weiter zeigen werden die zu grosse Herabdrückung der Preise dieser Brennmaterialien die Erhöhung der Produktion unmöglich macht, also gerade das Gegenteil dessen was sein sollte.

II. DIE VORRÄTE AN RUMÄNISCHER KOHLE

Laut der bisherigen Ausbeutungen (Tabelle nr. 2), besitzen wir einen Vorrat an Kohle von ungefähr **3 Milliarden Tonnen,** was in Anbetracht der jährlichen Produktion für 1000 Jahre genügt. Wir konnen sagen, dass kein Brennmaterial, **ausser des unerschöpflichen Vorrates der weissen Kohle (Wasserfälle) in unserem Lande über solche Vorratsmengen verfügt.**

Bitte lesen und verbreiten Sie die „Romania Petroliferă"

II. REZERVELE DE CARBUNI ROMANEȘTI

Din exploatările făcute până astăzi (tabloul Nr. 2), rezultă o rezervă în cărbune românesc de circa **3 miliarde de tone,** suficientă la producția anuală de astăzi pentru 1.000 ani. **Putem spune că niciun combustibil, în afară de rezerva inepuizabilă a cărbunelui alb** (căderile de apă), **nu dispune la noi în țară de asemenea rezerve.**

Este destul să arătăm că pentru cantitățile de petrol astăzi cunoscute și la exploatarea actuală, se dă un teremn de 10 ani ca durată. Afirmăm totuși că dacă s'ar face explorări intensive, putem considera o rezervă de petrol pentru cel puțin 50 ani, poate și mai mult.

Suntem totuși departe de rezerva formidabilă a cărbunilor.

Acelaș lucru se poate spune pentru lemne și chiar pentru gaze.

Aci trebue să notăm că rezervele de cărbune din Vechiul Regat sunt insuficient evaluate până astăzi, atât în bazinul Comănești, unde ultimele explorări au dovedit rezerve mult mai mari, cât și în basinul de lignit, care se întinde de fapt aproape în toată zona subcarpatică a Vechiului Regat, cât și în multe zone asemănătoare dincolo de Carpați.

Es genügt wenn wir sagen, dass man für die heute bekannten Erdölmengen und bei der jetzigen Ausbeutung eine Dauer von 10 Jahren angibt. Wir behaupten jedoch dass bei intensiven Forschungen der Erdölvorrat für wenigstens 50 Jahre, vielleicht noch mehr geschätzt werden kann.

Trotzdem sind wir noch weit entfernt von dem unermesslichen Vorrat an Kohle. Dasselbe gilt auch für das Holz und die Gase.

Tabloul No. 2. — **Rezervele de cărbuni ale României**
(după Dr. O. Protescu, Vol. III, fasc. No. 8, Institutul Geologic, anul 1931)

Tabelle Nr. 2. — **Kohlenvorräte Rumäniens**
(nach Dr. O. Protescu, Band III, Heft Nr. 8, Geologisches Institut, 1931)

Felul cărbunelui și regiunea Art der Kohle und Gegend	Rezerve în tone Vorrat in Tonnen
Turbă — Torf	
Careii Mari	38.500.000
Vatra Dornei	7.500.000
Dersca	1.700.000
Sarul Dornei	700.000
Borsec	500.000
Miercurea Ciuc	15.000.000
Făgăraș	3.500.000
Cluj	200.000
Total	67.600.000
Lignit	
Coca Seacă	12.000
Pralea	446.800
Oltenia	630.000.000
Curtea de Argeș	1.008.960
Jidava-Poenari-Boteni	176.750.000
Cândești	756.000
Doicești-Șotânga	122.177.830
Lăculețe	60 000
Filipești de Pădure	6 629.400
Ojasca	17.880.000
Căpeni-Brașov-Baraolt	23.550.000
Borsek	3.838.400
Derna	56.740.000
Bobota	6.004.000
Corniței-Bracta	60.770.000
Total	1.106.623.390
Cărbune brun — Braunkohle	
Comănești-Asău (după ultimele explorări) (nach den letzten Forschungen)	30.520.000
Mehadia-Jablanița	6.709 000
Nera-Bozovici	15 100.000
Brad-Baia-de-Criș	77.500.000
Valea Jiului (Petroșani-Lupeni)	1.572.000.000
Valea Almușului-Someș	20.750.000
Rusca-Montana	9.500.000
Borodul Mare	10.000
Sibișel	10.000
Total	1.732.090.000
Huilă — Steinkohle	
Vulcan-Codlea	240,000
Cristian	200.000
Anina-Steierdorf	10.000,000
Reșița-Doman	1.800.000
Cozla-Berzeasca-Bigăr	3.450.000
Lupac	14.000.000
Baia Nouă	1.100.000
Total	30.790,000
Antracit — Glanzkohle	
Schela	100.000
Total	100.000
Total general Gesamtmenge	2,937.203.390

P. S, Aceste date se referă la explorările din anul 1931, Noui explorări au mărit aceste rezerve. Semnalăm cifra basinului Comănești pe care o cunoaștem și care arată noui rezerve de cca. 100.000.000 tone. (Nota autorului).

P. S. Diese Ziffern beziehen sich auf diè Forschungen 1931. Neue Forschungen haben diese Vorräte vergrössert. Wir erwähnen die Ziffer des Kohlenbeckens Comănești, welches wir kennen und das neue Vorräte von etwa 100.000.000 Tonnen aufweist (Bemerkung des Verfassers).

Wir müssen diesbezüglich bemerken, dass die Kohlenvorräte des Alten Königreichs bis heute unterschätzt sind, sowohl in dem Kohlenbecken von Comănești, wo die letzten Forschungen viel grössere Vorräte aufwiesen, wie auch in dem Lignitbecken, welches sich eigentlich fast über die ganze unterkarpathische Gegend des Alten Königreichs, wie auch in vielen ähnlichen Gegenden jenseits der Karpathen ausdehnt.

Tabloul No. 3. — **Producția de cărbuni a României în 1939** — Tabelle Nr. 3. — **Die Kohlenproduktion Rumäniens 1939**

No. crt. Ord. Nr.	Basinul carbonifer Kohlenbecken	Numele întreprinderilor Unternehmungen	Denumirea minelor Benennung der Minen	Comuna — Ort	Județul Distrikt	Producția — Produktion: Pe întreprinderi Nach den Unternehmungen	Pe basine Nach den Becken	Pe calități Nach der qualität
						Tone — Tonnen		
			A) Antracit — Glanzkohle					
1	I. Schela	Soc. Schela	Schela	Schela	Gorj	2.342	2.342	2.342
			B) Huilă — Steinkohle					
2	II, Anina-Doman-Lupac	Soc. Uzinele de Fier și Domeniile Reșița (U. D. R.	Anina-Doman, Secul	Steierdorf-Anina, Doman Secui	Caraș	173.815		
3		Soc. Ind. Miniere din Banat	Lupac	Lupac	«	16.252	190.067	
4	III Cozia-Drencova	Soc. Creditul Carbonifer	Cozla	Berzeasca Drencova	»	14.198		
5		Soc. Carbosar	Bigăr	Bigăr	»	7.021	21.210	
6	IV. Codlea-Vulcan	Soc. Concordia	Concordia, Brașovcana	Codlea, Vulcan, Cristian	Brașov	70.842	70.842	282.128
			C) Cărbuni bruni superiori - Bessere Braunkohle					
7	V. Valea Jiului	Soc. Petroșani	Petrila, Aninoasa, Ștefan	Petrila, Aninoasa, Lupeni	Hunedoara	1.370.315		
8		Soc. Lonea	Mina Nr. III	Jiet	»	117.064		
9		Soc. Sălătruc	Sălătruc	Livezeni	»	9.861	1.497.240	
			D) Cărbuni bruni — Braunkohle					
10	VI. Comănești	Soc Creditul Carbonifer	Asău, Livada, Lumina Rafira. Leorda	Comănești, Asău, Vermești	Bacău	212.391		
11		Soc. Petroșani	Laposul de Sus	Dărmănești	»	35.623	248.014	
12	VII. Jibou-Surduc	Intreprinderile Miniere din Ardeal (Șorecani)	Ticu, Curturius, Grigore	Arghiș-Ticu Arghiș-Ticu	Cluj	98.022		
13		Soc. Valea Agrișulni (Jibou)	Zoltan, Olga, Georgeta	Lupoaia-Brebu	Sălaj	34.896		
14		Soc. Minele de cărbuni Surduc	Cristolțel, Surduc	Cristolțel	»	20 911		
15		Minele Dr. Bohățel	Tămașa	Tămașa	Cluj	3.726	157.555	
16	VIII. Brad Baia de Criș	Soc. Mica	Ruda 12 Apostoli	Țebea	Hunedoara	34.515	34.515	1.937.324
			E) Lignit brut — Roh-Lignit					
17	IX. Schitu Golești	Concordia, S. A. R. pt. Ind, Petrol, depart. Lignitul	Jidava, Pescăreasa, Poenari, Boteni	Câmpulung Poenari	Mușcel	136.128		
18		Coop. Bătaia-Viitorul	Viitorul	Berevoești-Pământeni	«	26.252		
19		Cooperativa Cărbunele	Progresul	Godeni	»	14.245		
20		Soc. Combustibilul	Godeni	Godeni	»	12.360		
21		Soc. Drăgana	Bratia	Berevoești-Ungureni	»	3.932	192.907	
22	X. Doicești	Mina C. Georgescu & N. I. Bendic	Gl. C. V. Costescu	Șotânga	Dâmbovița	19.550		
23		Mina L. Zara & N. Bendic	Valea Neului	Șotânga	»	11.274		
24		Mina Georgescu & N.Bendic, Costescu	Șotânga	Șotânga	»	5.516		
25		G. N. Corbescu	Galeria Nr. 1	Doicești	»	3.217		
26		Soc. Petroșani (fost Carbon) (vormals Carbon)	Mărgineanca	Tătăranu	»	2.224	41.781	234.688
27	XI. Diverse	13 Mine de mică importanță : Minen von geringerer Bedeutung :	Bobota, Derna, etc.		Total	7.059	7.059	7.059
					Producția totală a României, tone : Gesamtproduktion Rumäniens, Tonnen:	2.463.541	2 463.541	2.463.541

III. DIE VERTEILUNG DER RUMÄNISCHEN KOHLE NACH GEGENDEN

Wir werden nur die wichtigsten Becken anführen (Tabelle Nr. 3).

1) Jenseits der Gebirge haben wir in erster Reihe die Ausbeutungen aus der Valea Jiului, welche 60.8% der jährlich ausgebeuteten Gesamtmenge und fast in gleichem Prozentsatz der bis jetzt erforschten Kohlenvorräte darstellen.

2) Im Alten Königreich haben wir das Becken Comanești-Asau (Valea Trotușului), welches ungefähr 10%, das aus Schitu-Golești das etwa 8% und das aus Doicești (Dambovitza), das ungefähr 2% darstellt.

IV. DIE KOHLENPRODUKTION UND DIE VERTEILUNG DES VERBRAUCHES

Die jährliche Gesamtproduktion des Landes an Kohle ist von ungefähr 2½ Millionen Tonnen, welche im Durchschnitt 6.000 Kal/kg darstellen.

Aus dieser Menge werden 60% den rumänischen Eisenbahnen (C. F. R.) — in verschiedenem Masse je nach dem Unternehmen (Tabelle No. 4) — und der Rest von 40% an verschiedene Industrien, für den häuslichen Bedarf und ein wenig für die Schiffahrt und zum Vergasen geliefert.

Der Kohlenverbrauch in den Industrien ist in Transsylvanien, wo er noch vor dem Kriege eingeführt war, sehr entwickelt, im Alten Königreich hingegen, wo die meisten Unternehmungen Mazut benützten und noch benützen, sehr wenig entwickelt.

Diesbezüglich wäre vielleicht zu erwähnen, dass es ein Fehler war, die Einfuhr der fremden Kohle fortzusetzen — welche nach Ausbruch des jetzigen Krieges nicht mehr gebracht werden kann — sodass alle Bedürfnisse des Landes mit schwerer Mühe von der inländischen Produktion gedeckt werden müssen.

Es wäre viel leichter gewesen, wenn man rechtzeitig eine vorsichtige Politik zur Erhöhung der inländischen Kohlenproduktion, welche heute den ganzen Bedarf hätte decken können, geführt hätte.

Wir müssten ebenfalls unverzüglich die Frage des rumänischen metallurgischen Kokses lösen, um die Einfuhr zu beseitigen In dieser Richtung müsste rechtzeitig die Produktion einiger Minen aus dem Banat: Cozla, Bigar, etc., welche eine gute Steinkohle für Koks erzeugen, entwickelt werden.

Kohle wurde in unbedeutenden Mengen ausgeführt, obwohl wir heute, wo die englische und deutsche Kohle im Mitteleuropa wie auch in den Ländern des Mittelmeers so selten ist, bedeutende Mengen zu guten Preisen liefern könnten, wenn man die Ausfuhrmöglichkeiten studieren und erleichtern würde.

In der heutigen Lage aber zufolge der Transportspesen auf der rumänischen Eisenbahn und auf der Donau, wie auch der verschiedenen Ausgaben und Gebühren in den Häfen und Zollämtern verdoppelt sich fast der Preis der Kohle bis sie an die rumänischen Häfen und an die Grenzstationen gelangt, sodass eine Ausfuhr derselben schwer möglich ist.

In der letzten Zeit ist es gelungen, infolge der internationalen Konjunktur kleine Mengen nach der Schweiz auszuführen. Bedeutende Anfragen liegen noch vor für Italien, Griechenland, Yougoslavien, usw. zu viel höheren Preisen als die inländischen. Leider kann die Kohlenindustrie nicht viel Nutzen von dieser Konjunktur ziehen, wegen der beschränkten Produktion — Folge der vergangenen Beschränkungs politik — und der Transportschwierigkeiten.

Fortetzung auf Seite 4.

III. REPARTIȚIA CARBUNILOR ROMANEȘTI PE REGIUNI

Vom cita basinele cele mai importante (tabloul Nr. 3).

I. Dincolo de munți avem în primul rând exploatările din Valea Jiului, reprezentând 60,8% din cantitatea totală exploatată anual și aproape aceeași proporție a rezervelor în cărbuni, constatate până astăzi.

Tot peste munți avem basinele mai mici dela Brașov reprezentând cam 3%; cele din Banat reprezentând cam 9%; și cele din Nordul Ardealului — în teritoriul pierdut — reprezentând circa 7%.

2. In Vechiul Regat avem basinul Comănești-Asău (Valea Trotoșului), reprezentând circa 10%, acel dela Schitu-Golești cam 8% și cel dela Doicești (Dâmbovița) circa 2%.

IV. PRODUCȚIA DE CARBUNI ȘI REPARTIȚIA CONSUMAȚIEI

Producția totală anuală a țării în cărbuni este de circa 2 milioane jumătate tone, reprezentând o medie de 6.000 calorii/kg.

Din această cantitate, circa 60% se livrează pentru C. F. R. în diferite proporții pentru fiecare întreprindere (tabloul Nr. 4) iar restul de 40% se livrează la diferite industrii pentru consumul domestic și ceva pentru navigație și gazeificare.

Consumul de cărbune la industrii este foarte desvoltat în Ardeal unde datează dinainte de război și foarte puțin desvoltat în Vechiul Regat unde majoritatea întreprinderilor au întrebuințat și întrebuințează păcură.

Aci ar fi cazul de remarcat greșala ce s'a făcut că s'a continuat importul de cărbuni streini cari nu mai pot fi aduși odată cu isbucnirea actualului război, iar toate necesitățile interne trebuiesc satisfăcute cu greu de producția indigenă.

Situația ar fi fost mult mai ușoară dacă se ducea din timp o politică chibzuită de mărirea producției indigene de cărbuni care putea satisface astăzi toate necesitățile.

Nu mai puțin ar trebui să rezolvim neîntârziat problema coxului metalurgic românesc, pentru a înlătura importul. In această direcțiune ar fi trebuit din timp desvoltată producția unor mine din Banat: Cozla, Bigăr, etc. care produc o huilă bună de cocs.

Export de cărbune s'a făcut în cantități neînsemnate, deși astăzi datorită rarității cărbunilor englezești și germani atât în Europa Centrală cât și în basinul Mediteranian, am putea livra cantități importante la prețuri bune, dacă s'ar studia și s'ar înlesni condițiunile de export.

In situația de astăzi însă, datorită cheltuelilor de transport, pe rețeau C. F. R. și pe Dunăre cât și a cheltuielilor și taxelor de tot felul din porturi și vămi, prețul cărbunilor ajunge aproape dublu în porturile românești și în stațiunile de frontieră, astfel că devine cu greu exportabil.

In ultimul timp s'a reușit, datorită conjuncturei internaționale să se exporte mici cantități în Elveția. Cereri importante mai sunt pentru Italia, Grecia, Jugoslavia, etc. și cu prețuri mult superioare celor interne. Din nefericire industria carboniferă nu poate profita prea mult de această conjunctură din cauza producției restrânse — rezultat al politicei de comprimare din trecut — și din cauza dificultăților de transport.

(Urmare în pag. 4-a)

Tabloul No. 1. — **Combustibilii produși și consumați în țară (inclusiv pentru comparație, energia hidraulică)**
(Media ultimilor ani 1937-939)

Tabelle Nr. 1. — **Im Lande erzeugte und verbrauchte Brennmaterialien (einschliesslich zum Vergleich die Wasserkraft)**
(Durchschnitt der letzten Jahre 1937-1939)

Nr. crt. Ord. Nr.	Felul — Art	Cantitatea — Menge	Calorii — Kalorien: Pe unitate Pro Einheit	Calorii — Kalorien: Total (milioane) Total (Milionen)	Echivalentul în cărbuni românești Aquivalent in rumänischer Kohle: Tone Tonnen	%
1	Energie electrică hidraulică:					
	a) Uzine ce vând altora	83.000.000 kW/oră	8.500 kW/oră	1.147.500	191 000	2,1
	b) » pt, cons. propriu	52,000.000 » 135.000.000 kW/oră	KW/Stunde			
	Elektrische Wasserkraft	kW/Stunde kW/Stunde				
	a) Werke welche verkaufen					
	b) » für eigenen Gebr,					
2	Gaze :					
	a) Din petrol	946.000.000 mc -m³				
	b) Transilvania	222.000.000 » » 1.168 000.000 mc. m³	8.000 mc.-m³	9.344.000	1.555.000	17,2
	Gase :					
	a) aus Erdöl					
	b) Transylvanien					
3	Cărbune	— 2.340.000 tone	6.007/kg.	14.056.380	2.340,000	25,9
	Kohle	Tonnen				
4	Petrol :					
	a) Motorină	120.000 tone				
	b) Combustibil calorifer	130.000 »				
	c) Păcură	1.160.000 » 1.410.000 tone	10.000/kg.	14.100.000	2.347.000	26,1
		Tonnen Tonnen				
	Erdöl					
	a) Motorine					
	b) Zentralheizöl					
	c) Mazut					
5	Lemn de foc	— 4.700.000 tone	3.300/kg.	15.5I0.000	2.581.000	28,7
	Brennholz	Tonnen		54.157.880	9.014.000	100,0

NOTA. 1. La *gaze* nu s'au mai trecut gazele întrebuințate pentru extragerea gazolinei, ci numai *gazele combustibile.*

2. La *petrol* nu s'au trecut decât produsele ce sunt utilizate ca combustibil propriu zis: motorină, combustibil calorifer (combustibil special) și păcură. Nu s'au trecut: benzina, petrolul lampant, etc.

NB. 1) Als *Gase* wurden nicht die zur Entziehung der Gasoline nötigen Gase angeführt, sondern nur die Brenngase.

2) Beim *Erdöl* wurden nur die als Brennmaterial benützten Erzeugnisse angeführt, wie: Motorine, Zentralheizöl (ein spezielles Brennmaterial) und Mazut. Es wurden nicht angeführt: das Benzin, das Petroleum, usw.

CARBUNII ROMÂNEŞTI IN ECONOMIA NAŢIONALA

Die rumänische Kohle in der Volkswirtschaft

Un export remunerator ar fi uşurat în parte situaţia grea de astăzi a industriei carbonifere, creiată de preţurile prea mici impuse la intern în special de C. F. R.

Exportul de cărbuni ar trebui mai mult încurajat de forurile oficiale.

V. LIVRARILE DE CARBUNI CATRE C. F. R.

Livrările de cărbuni către C. F. R. se fac în proporţie de 65,9% Valea Jiului; 15,6% Comăneşti; 7,6% basinele de lignit; 6,3% Minele din Nordul Transilvaniei; 3,8% Braşovul şi 0,8% Cozla (Banat)

Cărbunii se predau în stare de cărbuni spălaţi şi în parte brichetaţi de întreprinderile din Valea Jiului, în stare de cărbuni ciuruiţi şi în parte brichetaţi de întreprinderile Comăneşti şi celelalte întreprinderi ale ţării.

Tabloul No. 4. — **Livrările de cărbuni la C. F. R. faţă de producţie în 1939**

Tabelle Nr. 4. — **Die Kohlenlieferungen an die Rumänische Eisenbahn im Verhältniss zur Produktion 1939**

No. crt. Ord. Nr.	Basinul Carbonifer Kohlenbecken	Producţia Produktion		Livrări C.F.R. Lieferungen an die Rumänische Eisenbahn		Livrări C.R.R. faţă de producţie 0/0 Lieferungen an die R. Eis. im Verhältniss zur Produktion 0/0
		Tone Tonnen	%	Tone Tonnen	%	
I	Schela	2,342	0,1	—	—	—
II	Anina-Doman-Lupac	190.067	7,7	—	—	—
III	Cozla-Drencova	21.219	0,9	11.360	0,8	53,5
IV	Codlea Vulcan	70 872	2,9	58.852	3,8	83,0
V	Valea Jiului	1.497.240	60,8	1.010.964	65,9	67,5
VI	Comăneşti	248.014	10,2	239.258	15,6	96,4
VII	Şorec.-Jibou-Surduc	157.555	6,3	96.838	6,3	61,5
VIII	Biad Baia de Criş	34.515	1,3	—	—	—
IX	Schitu Goleşti	192 907	7,8	91 980	6,0	47,7
X	Doiceşti	41.781	1,7	24.551	1,6	58,8
XI	Diverse	7.059	0,3	—	—	—
		2.463.541	100,0	1.533.803	100,0	62,3

VI. CALITATEA CĂRBUNILOR ROMÂNEŞTI

Din tabloul Nr. 3, se vede că posedăm cărbuni de diferite calităţi.

Notăm o cantitate de **antracit** cu 7300 calorii la Schela Gorj. Urmează huilele din Banat, cu o putere calorifică de 6.700—7.000 calorii.

Apoi **cărbunele brun superior** din Valea Jiului de circa 6.600 calorii, ba chiar 7.000 după unele transformări.

Apoi **cărbunele brun** zis din basinul **Comăneşti** de circa 5.200—5.600 calorii şi alţi cărbuni bruni având între 5.000—5.200 calorii şi în sfârşit în continuare în acelaşi rând **lignitii** 3.400—3 800 calorii, în stare brută şi 5.000 calorii după ameliorare, prin extragerea apei.

Dacă ne amintim cărbunii străini care au între 7.000—8.000 calorii, vedem că reprezentăm pentru calitatea medie ponderată de circa 6.000 calorii, o proporţie calitativă de aproape 80% asupra cărbunilor străini.

Aci este cazul să observăm marile progrese realizate în exploatările de cărbuni, după războiul mondial, atât în domeniul tehnic de extracţie al cărbunilor, cât şi din punct de vedere al calităţii cărbunilor.

Este cazul să facem aci o constatare în avantajul progresului şi technicei româneşti. Cărbunii din **Valea Jiului**, deşi ajunşi la o mare desvoltare sub vechea monarhie Austro-Ungară, au fost preluaţi de actuala întreprindere Petroşani într'o stare technică şi calitativă destul de redusă. Dacă starea puţin înaintată a minelor din Vechiul Regat, Comăneşti şi Schitu-Goleşti, dinainte de război, este explicabilă faţă de slaba extindere ce avea atunci la noi mineritul, acest lucru este mai puţin îndreptăţit pentru minele de dincolo de munţi faţă de ceea ce reprezenta înainte de războiu desvoltarea industriilor din monarhia Austro-Ungară.

Este deci meritul integral al technicei şi muncii româneşti, că s'a putut realiza o atât de importantă schimbare, atât în technica de exploatare a cărbunilor, cât şi în calitatea lor. Pretutindeni s'au introdus, în special în Valea Jiului şi la Comăneşti, mijloace mecanice de exploatare, de transport a cărbunelui în mină, cât şi mijloace de sortare şi de preparare a cărbunelui la suprafaţă.

Prin instalaţia sa de spălare a cărbunelui, prin sortare şi prin brichetare, Soc. Petroşani a reuşit să mărească puterile calorifice ale cărbunelui extras, dela 4.600—4.800 calorii şi o vaporizare obţinută la locomotivele C. F. R. de 4,4 kgr. aburi la 1 kgr. cărbune în 1930, astăzi la 6.500—6.700 calorii, chiar 7.000 calorii, cu o putere de vaporizare de 6,3 kgr. reprezentând o ameliorare calitativă de 43%.

Societatea **Creditul Carbonifer**, Comăneşti, a reuşit a ameliora calitatea cărbunilor săi prin ciuruire şi brichetare, dela o putere calorifică în 1930 de 4.100 calorii şi o putere de vaporizare de 3,9 kgr. astăzi la 5.200—5.600 calorii şi 5,2 ba chiar 5,5 kgr. putere de vaporizare, după ultimele probe, realizând o ameliorare de aproape 41%.

In proporţii ceva mai mici s'au ameliorat şi ceilalţi cărbuni bruni, precum şi cărbunii de Codlea-Braşov.

Lignitii de Schitu Goleşti (Soc. Lignitul-Concordia), au reuşit a trece cu ajutorul instalaţiilor moderne de extragerea apei din cărbune în autoclave, sub presiune de aburi, dela 3.500—3.700 calorii, şi 3,2 kg. putere de vaporizare, în aceeaşi perioadă, la 5.000 putere calorifică şi 5—5,2 putere de vaporizare, adică o ameliorare de 60% faţă de 1930 (tabloul nr. 5).

Intr'o proporţie mai mică au reuşit ameliorări şi ceilalţi **lignitii dela Doiceşti** (Dâmboviţa).

Este aproape inutil a insista asupra importanţei capitale ce au avut-o aceste ameliorări pentru întrebuinţarea combustibilului cărbune la locomotivele noastre, construite în majoritate pentru cărbuni Cardiff, putând da astfel maximum de randament, cât şi pentru întrebuinţarea cărbunilor în industrii, mărind perspectiva lor de a înlocui lemnul şi petrolul într'un timp foarte scurt.

Ultimele încercări în mers pentru determinarea coeficientului de utilizare la locomotive, au confirmat aceleaşi bune rezultate.

(va urma)

Eine nutzbringende Ausfuhr hätte teilweise die heutige schwierige Lage der Kohlenindustrie, welche die Folge der zu kleinen für das Inland besonders seitens der rumänischen Eisenbahn vorgeschriebenen Preise ist, erleichtert.

Die Kohlenausfuhr müsste von den zuständigen Stellen mehr unterstützt werden.

V. DIE KOHLENLIEFERUNGEN AN DIE RUMÄNISCHE EISENBAHN

Die Kohlenlieferungen an die C. F. R. werden im Verhältniss von 65,9% von der Valea Jiului; 15,6% von Comăneşti; 7,6% von den Lignitbecken; 6,3% aus den Minen im Norden Transsylvaniens; 3,8% aus Braşov und 0,8% aus Cozla (Banat) ausgerunrt.

Die Kohle wird von den Unternehmungen aus der Valea Jiului als gewaschene und teilweise in Briketten verwandelte Kohle, von den Unternehmungen Comăneşti und den anderen Unternehmungen des Landes als gesiebte und teilweise in Briketten verwandelte Kohle geliefert.

VI. DIE QUALITÄT DER RUMÄNISCHEN KOHLE

Aus der Tabelle Nr. 3 ist zu ersehen, dass wir verschiedene Arten von Kohle besitzen.

Wir haben in Gorj eine Quantität von **Glanzkohle** mit 7300 Kalorien. Dann folgt die Steinkohle aus dem Banat mit einer Heizkraft von 6700—7000 Kalorien.

Dann die **feine Braunkohle** aus der Valea Jiului mit etwa 6.600 Kalorien, jà sogar 7000 Kal. nach gewissen Verwandlungen.

Dann die **Braunkohle**, sogenannt aus dem Becken **Comăneşti**, mit ungefähr 5200—5600 Kalorien und andere Braunkohlen mit 5000—5200 Kalorien und endlich das **Lignit** mit 3400—3800 Kalorien im Rohzustande und 5000 Kal. nach Verbesserung durch Entziehung des Wassers.

Wenn wir an die ausländische Kohle denken, welche ungefähr 7000—8000 Kalorien hat, sehen wir, dass unsere Kohle zur Durchschnittsqualität von ungefähr 6000 Kalorien in einem qualitativen Verhältniss von fast 80% gegen die ausländische Kohle steht.

Hier sind die grossen nach dem Weltkrieg in der Kohlenausbeutung erzielten Fortschritte — sowohl auf technischem Gebiet der Kohlenentziehung, wie auch vom Standpunkt der Qualität — hervorzuheben.

Wir können hier eine bezüglich dem in unserem Lande erzielten Fortschritt und der rumänischen Technik günstige Feststellung machen. Obwohl die Kohle aus der **Valea Jiului** unter der vormaligen österreich-ungarischen Monarchie zu einer grossen Entwicklung gelangt war, wurde sie jedoch von dem jetzigen Unternehmen Petrosani in einem sowohl vom technischen wie qualitativen Standpunkt, genug herabgesetzten Zustand übernommen. Wenn sich auch die vor dem Krieg wenig fortgeschrittene Lage der Minen des Alten Königreichs — Comănesti und Schitu Goleşti — wegen der damaligen schwachen Ausdehnung des Minenwesens bei uns leicht erklären lässt, so ist dies weniger gerechtfertigt bei den Minen jenseits der Gebirge, in Anbetracht der Entwicklung der Industrien in der österreich-ungarischen Monarchie vor dem Kriege.

Es ist also gänzlich der Verdienst der rumänischen Technik und Arbeit, dass man eine so bedeutende Umwandlung sowohl in der Technik der Kohlenausbeutung wie auch in der qualität der Kohle erzielen konnte.

Überall, besonders in der Valea Jiului und in Comänesti, hat man mechanische Vorrichtungen zur Ausbeutung und Beförderung der Kohle in den Minen, wie auch zum Auswählen und Umarbeiten der Kohle an der Oberfläche eingeführt.

Dank ihrer Einrichtung zum Waschen der Kohle, durch Auswählen der Kohle nach Gattungen und durch Umwandlung in Briketten, ist es der Ges. „Petrosani" gelungen, die Heizkraft der Kohle von 4600—4800 Kalorien und einer bei den Lokomotiven C.F.R. erzielten Verdampfung von 4,4 kg. Dampf auf 1 kg. Kohle — 1930 — heute auf 6500—6700 sogar 7000 Kalorien mit einer Verdampfungskraft von 6,3 kg. zu erhöhen, was eine qualitative Verbeserung von 43% darstellt.

Der Gesellschaft „Creditul Carbonifer" Comänesti ist es gelungen, die Quantät ihrer Kohle durch Sieben und Verwandlung in Briketten zu verbessern, indem die Heizkraft von 4100 Kalorien und die Verdampfung von 3,9 kg. 1930, heute auf 5200—5600 Kalorien und 5,2 jà sogar 5,5 Verdampfungskraft nach den letzten Proben erhöht wurde, also eine Verbesserung von fast 43%.

In etwas geringerem Masse wurden auch die anderen Braunkohlen, wie auch die Kohle aus Codlea - Brasov verbessert.

Das Lignit von Schitu Golesti (Ges. Lignitul - Concordia) hat dank der modernen Einrichtungen zum Entziehen des Wassers, unter Dampfdruc, in demselben Zeitraum seine Heizkraft von 3500—3700 Kalorien auf 5000 Kalorien und die Verdampfung von 3,2. kg. auf 5—5,2 kg. erhöht, also eine Verbesserung von 60% gegen 1930 (Tabelle Nr. 5).

In geringerem Masse ist es auch bei den anderen Arten von **Lignit aus Doicesti** (Dambovitza) gelungen, Verbesserungen zu erzielen.

Est ist fast unnötig auf der Hauptbedeutung dieser Verbesserungen für die Benutzung der Kohle als Brennmaterial bei unseren Lokomotiven, die meistens für Cardiffkohle gebau waren, so dass sie die höchste Leistung geben konnten, zu beharren; ebenso bietet die Benutzung der Kohle in den Industrien die grössten Aussichten, in kurzer Zeit das Holz unde das Erdöl zu ersetzen.

Die letzten Versuche im Betrieb zur Feststellung des Benutzungkoeffizientes bei den Lokomotiven, haben dieselben guten Ergebnisse bestatigt.

(es folgt)

Ameliorarea calităţii cărbunilor din basinele carbonifere Petroşani, Comăneşti şi Schitu Goleşti

Die Verbesserung der Qualität der Kohle aus den Kohlenbecken Petrosani, Comanesti und Schitu Golesti

(Tabelle No. 5)

No. curent Ord. Nr.	Basinul carbonifer Kohlenbecken	1930 Mina Mine	1930 Putere calorif. sup. Höchste Heizkraft	1930 Putere vaporiz. Verdampfungskraft	1940 Putere calorif. sup. Höchste Heizkraft	1940 Putere vaporiz. Verdampfungskraft	1940 % în plus putere vap. 1940 faţă de 1930 % erhöhte Verdampfungskraft 1930 gegen 1930
1	Petroşani	Petrila	4.600	4,4	6 500	6,3	43
2	Petroşani	Lupeni	4.800	4,4	6.700	6,3	43
3	Comăneşti	Creditul Carbonifer	4.100	3,9	5.200—5.600	5,2-5,5	33—41
4	Schitu Goleşti	Concordia (Lignitul	3.700	3,2	5,000—5.300	5-5,2	56—62

Preţurile de sacrificiu pentru vânzările petrolifere la intern

Pe toate străzile se văd săraci şi bogaţi cu bidoane cu petrol care, cu toate greutăţile acestei ierni, nu a lipsit şi nu lipseşte — graţie vigilenţei de laudă a acelora cari le incumbă aprovizionarea ţării cu produse petrolifere.

Aceşti consumatori, însă, desigur că nu se întreabă cum se poate că preţul acestui preţios combustibil — a cărui producere cere investiţiuni de sute de milioane cu mari riscuri — a rămas acelaş, atât de mic, adică 4 lei kgr., mai eftin chiar decât un kgr. de sifon, fără să mai vorbim de toate celelalte produse de strictă necesitate.

Dacă consultăm ultimul tablou cu indicele general al preţurilor publicat lunar de ziarul **„Argus", vedem că preţul petrolului nu numai că nu s'a urcat, dar este singurul din preţurile tuturor produselor care, faţă de August 1939, a scăzut.** Astfel acest indice care, în August 1916, era de 100, în August 1939 de 5000, a fost în Februarie 1942 de 4730, pe când al lemnului este de 9.760, adică dublu, iar pentru alte produse cari cer cheltueli mici, indicele de scumpete este chiar triplu.

Nu vom mai arăta cuantumul impozitelor şi **taxelor cari grevează acest preţ, nevoile Statului fiind astăzi nemărginite.**

Consumatorul însă, care dă pentru cele necesare şi cele ce nu sunt necesare oricât se cere, trebuie să ştie că preţurile produselor petrolifere sunt preţuri de sacrificii pentru industria petroliferă. Sacrificii cari nu pot dura chiar în interesul consumatorului.

Din tabloul de mai jos se poate vedea cât a realizat mai puţin industria de petrol la fiecare tonă de produse petrolifere vândută pe piaţa internă, în comparaţie cu preţurile plafon la export; cari sunt şi ele atât de mici, după cum arătăm în altă parte, pe când preţul de cost s'a urcat cu 80%.

	Mai 1940	August 1940	Octomb. 1940	Aprilie 1941	Iunie 1941	Septemb 1941
			(în lei pe tonă)			
Benzină aviaţie 71 oc.	— 1.059	+ 72	+ 860	+ 180	+ 454	— 633
Benzină 66 octani	— 2.076	— 1.508	— 909	— 1.102	— 716	— 348
Petrol rafinat	— 1.952	— 1.505	— 1.522	— 1.726	— 1.090	— 1.749
Motorină	— 1.754	— 1.375	— 1.062	— 1.224	— 1.035	— 1.060
Păcură ars	— 324	— 125	— 220	— 306	— 116	— 294

NOTA: Preţul benzinei de aviaţie de 71 oc. a rămas invariabil, în tot intervalul de la Mai 1940 până astăzi. Plusurile care apar, în comparaţie cu preţurile la export, la cele patru epoci, se explică prin creşterea taxelor asupra produselor exportate, nu printr'o urcare reală a preţului intern.

Aceste diferenţe în minus însumează nu mai puţin de 425 MILIOANE lei, numai pentru „ultimul trimestru al anului 1941, adică pentru perioada când preţurile interne au fost la cel mai ridicat nivel — ceeace corespunde sumei considerabile de 1,7 miliarde lei pe an, după cum se poate vedea mai jos.

Cu această diferenţă în minus de 1,7 miliarde lei, câte îmbunătăţiri nu ar putea fi aduse industria petroliferă în folosul Statului şi a consumatorului?

Sacrificiul întreprinderilor petrolifere pentru vânzarea cantităţilor de produse livrate consumului intern la preţuri inferioare preţurilor plafon

Produsul	Cantităţile livrate în trimestrul IV.1941 In tone (1)	Diferenţa între preţurile plafon şi preţurile interne în lei (2)	Diferenţa încasată în minus In mii de lei (3)
Benzină uşoară	34.244	0,69	23.628
Benzină grea	6.128	1,31	8.028
Petrol lampant	80.918	1,92	155.363
Petrol agricol	1.838	1,66	3.051
Motorină industrială	27.599	1,14	31.463
Motorină agricolă	9.114	1,52	13.853
Păcnră de ars	264.381	0,39	103.109
Combustibil	80.366	1,05	84.384
Uleiuri	11.486	0,26	2.985
Total	—	—	425.865

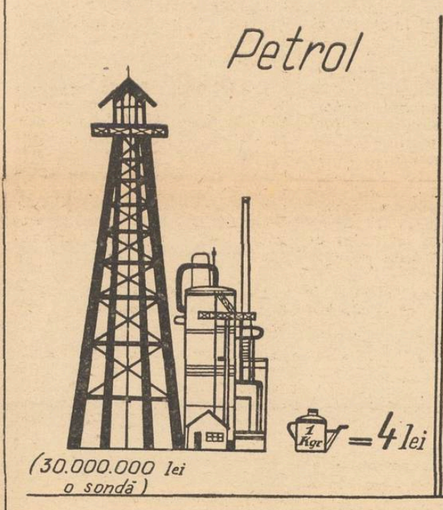

Herr *Dr. Rabb, gewesener* Direktor der Kontinentale Öl Gesellschaft während der Gründung der rumänischen Abteilung, wurde von der Deutschen Regierung als Vertreter des Deutschen Reiches in Rumänien für Erdölfragen bevollmächtigt.

*

Die gegenwärtigen Direktoren der *Kontinentale Öl Gesellschaft* sind die Herren: *Dr. Heinz Osterwind, Otto Gramsch* und *Prof. Kredgji Graf.*

*

Herr Ingenieur Dr. Nicolae Popescu Arcadian, Direktor der „Abteilung zur Bestimmung der Preise" im Wirtschaftsministerium, wurde als Generalsekretär des „Generalverbandes der Ingenieure Rumäniens (A. G. I. R.) ernannt.

D. Dr. Rabb, fost director la Kontinental Ol Gesellschaft, în faza de organizare a secţiunei româneşti, a fost împuternicit de către guvernul german ca reprezentant al Reichului în România pentru chestiunile petrolifere.

*

Actuali directori la Kontinentale *Ol Gesellschaft* sunt d-nii: doctor *Heinz Osterwind, Otto Gramsch* şi profesor *Kredgji Graf.*

*

M. S. Regele a decorat pe d-nii: **Ştefan Chendi,** cu ordinul Coroana României în gradul de ofiţer; **Mihail Rotaru,** cu ordinul Steaua României în gradul de cavaler, şi căpităn **W. Serfas,** cu Coroana României în gradul de cavaler, toţi din Ministerul Economiei Naţionale

*

D. inginer dr. Nicolae Popescu Arcadian, directorul preţurilor din ministerul economiei naţionale, a fost ales secretarul general al Asociaţiei generale a inginerilor din România (A.G.I.R.).

*

Administraţia autonomă a căilor ferate române a înfiinţat o reprezentanţă a sa la Berlin, cu denumirea „Oficiul pentru reprezentarea Regiei Autonome C. F. R. în Germania", care are ca obiect de a menţine o cât mai strânsă legătură de colaborare între căile ferate germane şi române.

Oficiul este acreditat pe lângă organele oficiale germane, fiind ataşat pe lângă legaţia română din Berlin.

Conducerea oficiului a fost încredinţată d-lui ing. Victor Nicolau.

*

A apărut No. 5 al excelentei reviste „NEO-EUROPA" de sub direcţiunea cunoscutului economist d. Dr. *Bibiri M. Sturia,* care cu o deosebită competinţă pătrunde numeroasele probleme economice la ordinea zilei, aducând prin sugestiile d-sale o frumoasă contribuţie la posibilităţile de încadrare a economiei româneşti în economia de mâine a Nouei-Europe.

In numărul de faţă problema repartiţiei este pe larg desvoltată.

Se citeşte cu viu interes şi plăcere.

*

D. prof. N. N. Stoika, cunoscutul teoretician şi practician al Bursei, a fost numit comisar al guvernului pe lângă Bursa de valori din Capitală.

D. prof. Stoika este actualmente vice-preşedinte al Asociaţiei generale a economiştilor din România şi conducătorul băncei ce-i poartă numele. Tot d-sa este iniţiatorul Asociaţiei deţinătorilor de valori mobiliare din România.

„STEAUA ROMÂNĂ" a convocat pe acţionari în adunare generală extraordinară pentru 11 Aprilie, ora 11. La ordinea zilei fiind reevaluarea pe data de 31 Decembrie 1941 a activului imobiliar al Societăţii cu suma de lei 500.000.000, pe baza decretului-lege Nr. 126.

Capitalul social va fi astfel sporit de la lei 1.000.000.000 la 1.500.000.000, prin majorarea automată a valorii nominale a acţiunilor dela lei 500 la lei 750.

„STEAUA ROMÂNĂ" a convoqué ses actionnaires en assemblée générale extraordinaire pour le 11 avril, à 11 h. A l'ordre du jour, la réévaluation à la date du 31 décembre 1941 de l'actif immobilier de la Société avec la somme de lei 500.000.000, sur la base du décret-loi Nr. 126. Le capital social sera porté de la sorte de lei 1.000.000.000 à lei 1 milliard 500.000.000 par la majoration automate de la valeur nominale des actions de lei 500 à lei 750.

„ASTRA ROMÂNĂ". — Acţionarii au fost convocaţi în adunare generală extraordinară în ziua de 14 Aprilie, ora 11, pentru reevaluarea activului. Cuantumul reevaluării se va fixa atunci, pentru care se va libera o acţiune gratuită proporţional cu acţiunile deţinute.

„ASTRA ROMÂNĂ". — Les actionnaires sont convoqués en assemblée générale extraordinaire pour la réévaluation de l'actif. Le montant sera fixé par l'assemblée. On délivrera une action gratuite proportionnellement aux actions détenues.

Cours des actions pétrolifères

Au cotat:—Ont côté:	Valeur nominale Lei	Coté au 27/III/1942
Astra Română	500	2550
Steaua Română	500	1250
Creditul Minier	500	1230
Redevenţa	500	420
I. R. D. P.	500	340
Concordia	250	1200
Petrol Block	500	320
Petrolul Românesc ex. cup.	500	890
Prahova	500	420
Petrol Govora	500	460

Les charbons roumains dans l'économie nationale

Dans le présent numéro nous publions une importante étude à ce sujet due à M. l'ing. P. N. Bejan, directeur général de la société „Creditul Carbonifer". et ancien Sous secrétaire d'Etat à l'Armement.

Faute de place nous regrettons de n'avoir pu la publier aussi en français. Nous ne manquerons pas d'en donner un large résumé dans notre prochain numéro. Toutefois pour l'orientation de nos lecteurs nous tenons a indiquer dès à présent que le diagramme de la page 3 fait une comparaison entre la quantité moyenne des combustibles consommés dans le pays et l'énergie hydraulique, pour les années 1937-38-39.

Le tableau No. 2, pag. 3, indique les combustibles produits et consommés dans le pays (inclusivement, pour comparaison, l'énergie hydraulique. (Moyenne des dernièmes années 1937-939).

Le tableau No. 3 indique les réserves de charbons de la Roumanie, en 1939, par espèces, par bassin carbonifère, entreprise, mine, communes et départements.

Le tableau No. 3, page 3, indique la production de charbons de la Roumanie, en 1939, par espèces, par bassin carbonifère, par entreprise, communes et départements.

Le tableau No 4, page 4, indique les livraisons de charbons aux chemins de fer roumains, en 1939 au régard de la production de la même année, des divers chantiers.

Le tableau No. 5 indique l'amélioration de la force calorique et de vaporisation, en 1940, des charbons des bassins carbonifères de Petroşani, Comăneşti et Schitu Goleşti, au regard de 1930.

Cette étude qui a eu en vue le composition territoriale de la Grande-Roumanie, présente un grand intérêt d'actualité, étant donné la crise de combustible et les nouvelles nécessités de la guerre qui imposent, de plus en plus, le remplacement par les charbons des 2 combustibles pétrole et bois.

Grafitul, un nou bun minier în România

In ciclul conferinţelor organizate de Institutul Român de Energie d. Ing. G. DAMASCHIN, fost Director general al minelor, a ţinut, aseară, la Societatea Politehnică, o importantă şi din cele mai interesante conferinţe având ca subiect: GRAFITUL, UN NOU BUN MINIER IN ROMÂNIA.

Numeroase personalităţi inginereşti şi economice în frunte cu d. profesor C. Buşilă, *ministrul Comunicaţiilor, au ascultat cu un viu interes expunerile d-lui Damaschin, care sunt, mai mult ca ori când, la ordinea zilei.*

Conferenţiarul — a cărui neobosită şi rodnică activitate pentru descoperirea şi punerea în valoare a bogăţiilor miniere din România este cunoscută — a arătat că în formaţiunea cristalină din masivul Parângului există lentile de grafit, cunoscute de mult şi explorate de 4 ani încoace de D-sa.

Ele se aseamănă cu lentilele din Bavaria şi din Boemia. In prezent d. Damaschin *face analize la Institutul Geologic şi experienţe de concentrare, în Laboratoriile Societăţilor Petroşani şi Mica, spre a putea stabili scopurile pentru care este apt grafitul românesc.*

Rezervele de zăcăminte şi calitatea grafitului fac din lentilele acestea un **bun minier.**

Numeroasa asistenţă a felicitat călduros pe d. G. Damaschin *pentru expunerea făcută şi pentru importantul aport ce-l aduce ştiinţei miniere româneşti, în folosul ţării.*

Vom reveni în numărul viitor asupra importanţei grafitului românesc.

„CONCORDIA"

Societate Anonimă Română pentru Industria Petrolului

Capital deplin vărsat Lei 1.015.000.000

FABRICA DE BIDOANE DIN CONSTANŢA

Execută orice ambalaj din tablă cositorită, decapată şi litografiată

Posedă instalaţiuni de litografie cele mai moderne şi întrebuinţează culorile cele mai fine. Stocuri de bidoane de tablă cositoare de: 1, 2, 5, 10, 18 şi 27 litri. Butoae de tablă albă, ondulată, capacitatea max. 34 lt. La cerere se execută vopsirea bidoanelor şi butoaelor cu orice culoare prin sistem „DUCO".

Oferte pentru orice fel de ambalaje direct la fabrică

Citiţi „România Petroliferă"

Pentru a avea o marfă bună, trebue să aveţi garanţia furnizorului Dvs.

Astfel CABLUL ROMÂNESC S. A. R., Fabrică de cabluri de oţel din Ploieşti, garantează produsele sale de cabluri pentru scopuri diverse şi calităţi ireproşabile.

Numai calitatea este adevărata economie

CABLUL ROMÂNESC S. A. R.

FABRICA DE CABLURI DE OŢEL, PLOIEŞTI

Le Moniteur Officiel publie le Décret-Loi prolongeant jusqu'à 2 ans, à partir de la conclusion de la paix générale, calculée à partir du jour de la signature du protocole, le délai à l'intérieur duquel sont tenus de demander la validation les propriétaires de terrains tombant sous les prévisions de l'art. 260 de la loi des mines du 24 mars 1937, modifié par le décret-loi No. 536 du 20 février 1940, publié à l'Officiel No. 44 du 23 février 1940 et par le décert-loi No. 462 du 26 février 1941, publié à l'Officiel No. 51 du 1 mars 1941.

Les droits des propriétaires dont le sous-sol était laissé à leur disposition et pour lequel la validation n'aura pas été demandée dans le délai établi par le présent décret-loi sont et demeurent supprimée.

C. 13086 — Atelierele Societăţei Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXII.—No. 386

SAMBATA 9 MAI 1942

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV.— Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonncment nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI—IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938 Camera de Comerț și Industrie din București

Petrolul românesc

CAPITALUL STRAIN

Chestiunea capitalului străin din industria petroliferă este iarăși la ordinea zilei, în urma recentului decret-lege și a deciziunii d-lui Titus Dragoș, ministru subsecretar de stat al românizării. Această chestiune, de la marele războiu încoace, a dat loc la nenumărate și neîntrerupte discuțiuni — de multe ori pătimașe — din cari au răsărit numeroase probleme, ce au împiedicat, adeseori, o desvoltare rodnică a petrolului românesc. Iar animozitatea izvorâtă între diversele interese a fost cauza principală a întârzierii modificării legei minelor care, astăzi însă, are un singur scop: **interesul țării.**

Totdeauna — contrar celor cari vedeau un pericol în capitalul străin — am atras atenția că pentru țara noastră, lipsită de mari capitaluri, era îmbucurător ca să fie **riscate** pentru punerea în valoare a petrolului românesc acele imense capitaluri străine. După cum am arătat greșelile acestui capital, am arătat și marile sale înfăptuiri, cari nu pot fi contestate. Iar atunci când acest capital a căutat să tragă foloase nepermise, mai mare a fost vina guvernanților cari, din diverse motive, au consimțit. Dacă capitalul străin a realizat mari beneficii din petrolul românesc, aceste beneficii au fost investite tot aci, dar a și pierdut mult. Nu vom reaminti, în parte, realizările unor întreprinderi cu capital străin ca Astra Română, Concordia, Unirea, etc. realizări ce astăzi sunt o contribuție de neprețuit în nevoile țării. Toate acestea bine înțeles nu micșorează marile merite și înfăptuirile capitalului românesc adică al **Creditului Minier.**

Capitalul tuturor societăților petrolifere din România a fost în 1930, cel mai ridicat, atingând lei **12.980.000.000,** pentru a scade în 1939, (anul când a început războiul) la 10.705.000.000 lei, adică în acest interval de timp s'a pierdut de către diverse întreprinderi desființate sau cari au micșorat capitalul 1.275.000.000 lei. Iar la această dată mai erau în lichidare circa 200.000.000 lei capitaluri.

Acest capital de 10.705 miliarde lei, era astfel împărțit: lei 7.473.386.000 societăți cu producție și rafinării, iar restul la diverse societăți de producție, rafinaj, gaz metan, sau desfacere, din cari vom cita **I. R. D. P.** lei 600.000.000; **Distribuția** 510.000.000 lei.

Din tabloul de mai jos vedem după bilanțurile din 1939 (repetăm anul când a început războiul) că investițiile pentru punerea în valoare a petrolului românesc a celor 6 mari societăți cu lei **5.379.148.000** capital străin se ridicau la acea dată la nu mai puțin de **28.159.983.000** lei! Printre acestea nu am trecut **Steaua Română**, care are o parte masivă de capital românesc.

Sociétés	Capital versé	Investitions	Investitions réalisables	Total investitions
	milliers de lei	milliers de lei	milliers de lei	milliers de lei
Astra Română . .	**2.034.000**	7.411.726	1.014.817	**8.426.543**
Concordia	**1.015.000**	6.172.157	903.876	**7.076.033**
Rom.-Americana .	**900.000**	4.190.887	356.131	**4.547.068**
Unirea	**720.148**	4.055.019	294.317	**4.350.236**
Colombia	**380.000**	1.960.557	259.923	**2.220.480**
Prahova	**330.000**	1.308.099	231.524	**1.539.623**
	5.379.148	25.099.345	3.060.638	**28.159.983**
Creditul Minier .	**605.000**	3.458.055	200.569	**3.658.624**
Steaua Română .	**1.000.000**	3.254.323	343.715	**2.698.038**
Redevența	**300.000**	400.541	109 302	**509.843**

Din aceste date ne putem da seama cât de necesar este capitalul străin — nu vorbim de naționalitatea lui — pentru petrolul românesc și putem fi fericiți că printre conducătorii acestor întreprinderi au fost buni Români cari, înainte de toate, au ținut seama de interesele țării.

De asemeni ne putem da seama cât de puțin justificate au fost părerile acelor cari considerau capitalul străin ca un pericol, când — la nevoie — prin unele măsuri potrivite și câteva deciziuni ministeriale nu avem decât de beneficiat depe urma lui.

Iar, astăzi, când mari capitaluri germane conlucrează la desvoltarea întârziată a petrolului nostru, o colaborare din cele mai armonioasă și fericită cu capitalul și tehnica românească este înfăptuită, ne mai fiind în joc decât un singur interes, acel al regimului Mareșalului I. Antonescu: Țara.

Le pétrole roumain

LE CAPITAL ÉTRANGER

La question du capital étranger de l'industrie pétrolifére est de nouveau à l'ordre du jour, à la suite du récent décret-loi et de la décision de M. Titus Dragos, Ministre sous-secrétaire d'Etat de la roumanisation. Cette question, depuis la grande guerre, a donné lieu à d'innombrables et ininterrompues discussions — souvent passionnées — desquelles ont jailli de nombreux problèmes qui ont souvent empêché un développement fécond du pétrole roumain. D'autre part l'animosité suscitée entre divers intérêts a été la cause principale du retard de la modification de la loi des mines, laquelle n'a aujourd'hui qu'un seul but: **L'INTÉRÊT DU PAYS.**

Nous avons toujours attiré l'attention — contrairement à ceux qui voyaient un danger dans le capital étranger — sur le fait que, pour notre Pays, dépourvu de grands capitaux, il est réjouissant de voir risquer ces immenses capitaux étrangers pour la mise en valeur du pétrole roumain. De même que nous avons montré les erreurs commises par ce capital, nous avons également montré ses grandes réalisations, qui ne peuvent être contestées. Et le jour où ce capital a cherché, à retirer des bénéfices illicites, les plus fautifs ont été nos propres gouvernants qui, pour des motifs divers, y ont consenti. Si le capital étranger a tiré de grands bénéfices du pétrole roumain, ces bénéfices ont également été investis dans le pays, mais il est juste de dire qu'il a aussi beaucoup perdu. Nous ne rappellerons pas ici, par le menu, les réalisations d'entreprises à capital étranger comme l'Astra Română, la Concordia, l'Unirea, etc., réalisations qui apportent à l'heure actuelle une inappréciable contribution aux besoins du pays. Mais, bien entendu, tout ce que nous venons de dire ne diminue en rien les grands mérites et les réalisations du capital roumain, c'est-à-dire du **Creditul Minier.**

C'est en 1930 que le capital de toutes les sociétés pétrolifères de Roumanie a atteint le chiffre le plus élevé — de **12.980.000.000** lei — pour tomber ensuite en 1939 (année pendant laquelle a commencé la guerre) à lei 10.705.000.000. En d'autres termes pendant cet intervalle de temps, les diverses entreprises supprimées ou qui ont diminué leur capital ont perdu 1.275.000.000 lei. A cette date environ 200.000.000 de lei de capitaux étaient en liquidation. Ce capital de 10.705.000.000 de lei était réparti comme suit: lei 7.473.386.000 pour les sociétés avec production et raffineries, et le reste appartenant à diverses sociétés de production, de raffinage, de gaz méthane, ou de ventes, parmi lesquelles l'**I.R.D.P.** figure avec 600.000.000 lei et la **Distribuția** avec 510.000.000 lei.

Du tableau ci — dessus nous voyons encore d'après les bilans de 1939 (l'années où a commencé la guerre, répétons le) que les investitions pour la mise en valeur du pétrole des six grandes sociétés avec un capital étranger de **5.379.148.000** lei, s'élevaient à cette date à non moins de **28.159.983.000** lei! Et encor n'avons nous point passé parmi ces dernières la **Steaua Romana** qui a une part massive de capital roumain.

Il ressort de ces données combien nécessaire est pour le pétrole roumain le capital étranger — sans faire allusion à sa nationalité — et nous pouvons être heureux, de constater que, parmi les dirigeants de ces Sociétés, ont figure de bons Roumains qui, avant tout, ont tenu compte des intérêts du pays.

Et, aujourd'hui que de grands capitaux allemands viennent contribuer au développement de notre pétrole, une collaboration des plus harmonieuses et des plus sincères avec le capital roumain et la technique roumaine est réalisée, ne restant plus en jeu qu'un seul et primordial intérêt, celui du régime du Maréchal I. Antonesco, qui est: le PAYS.

Frontul solidarității naționale

de ROMULUS DIANU

O națiune trăiește nu numai din răvna fiilor ei, și din energia transformată în creații în toate domeniile. Viața este cu mult mai complexă decât atât, și ades caritatea și solidaritatea vin să împlinească portretul sufletului național. În timpul celuilalt război, suferințele au fost cu mult mai mari decât cele de azi. Lipsa unor articole de strictă necesitate, și neputința de a le înlocui prin surogate, luase proporții pe care nu le putea acoperi decât binefăcătoarea uitare a celor de azi. Nu erau ziare, nici reviste. Comunicatele oficiale, tipărite pe mărunte petice de gazetă, serveau cotidian porții uriașe de amărăciune și de doliu. Eram o națiune de refugiați. Asistența socială era aproape nulă. Cimitirele erau semănate pe margini de drum, dealungul băjeniei noastre.

Omul uită răul. Războiul nostru de azi se face într'o atmosferă de ordine, de reconfortare morală și de frățietate națională. Colectele publice ale Consiliului de Patronaj, prezidat de doamna Mareșal Antonescu, au săvârșit minunea aceasta despre care ziarele nu vorbesc, de a fi încălzit și alimentat căminele luptătorilor, ale săracilor și ale bătrânilor. Și ce este? O instituție nouă, aproape fără altă tradiție decât bunătatea inimii poporului nostru. O instituție care luptă cu îndoiala celor cari țin minte trecutul, și care poartă în lumina nouă a țării renăscute, și în atmosfera de înnălțare a speranțelor noastre toate, decepțiile cu care am rămas de pe urma unor vitrege guvernări zise democratice. Este ușor a opune îndoiala necreatoare tuturor tentativelor de a organiza ceva. Numai sterilitatea este perfectă! Creația are totdeauna cusururi. Numai cine nu a construit nimic poate să ridice din umeri, neînțelegător, în fața sforțărilor de războiu pe care le fac femeile, în acest război. Ele au o străveche vocație de a închide pleoapele celor cari mor, și de a lupta cu moartea, lângă fiecare pat unde respiră un rănit. Cine nu a intrat într'un spital militar nu știe ce activitate desfășoară acolo aceste devotate femei care au răspuns chemării Doamnei Maria Mareșal Antonescu. Războiul nu e numai pe linia de foc. Mai înainte de a vorbi despre asigurările sociale, trebue să fie vorba despre ajutorul reciproc dintre oameni: antrenamentul acesta colosal se face în spitale, în cantine, în vizitele delegaților de femei care deschid casele sărace, îndestulând o familie.

Orice scriitor se simte ispitit să-și pindarizeze slova, scriind despre marile fapte de vitejie ale soldaților. Dar un războiu nu e niciodată câștigat numai de soldați. Când se va scrie istoria acestui războiu, va trebui să se cunoască toată opera de susținere morală pe care o face un Consiliu de Patronaj care a trebuit să creeze bucată cu bucată organele de care se servește, și care nu a întâmpinat în calea sa decât scepticismul „superior" al cucoanelor care nu fac nimic. Orice este mai bun decât nimicul, când este vorba de a servi țara.

Resursele publice ale milei, fondurile de asistență, au fost sporite numai prin neostenita activitate a acestei debutante instituții. Și asta într'un timp foarte scurt. Ieșirea cu bine dintr'o iarnă de aproape șapte luni, cu atâtea greutăți, se datorește în bună parte activității unei singure și generoase femei. O mulțime de probleme ale muncii și ale asistenții au fost ușurate, poate chiar ocolite, prin superioarele sforțări ce s'au făcut fără bătaie de tobă, fără publicitate și aproape împotriva tendințelor unor activi factori de negație.

Scriu acestea aici, într'o publicație de specialitate industrială, tocmai pentrucă știu câtă solicitudine a fost arătată, din această parte, operei întreprinsă de Consiliul de Patronaj, și pentrucă silabele prin care se exprimă o industrie națională sunt gesturi și fapte. N'am nici o calitate specială de a vorbi în numele vreunuia dintre acești factori. Sunt numai un martor al modului solidar în care a fost servită țara, prin sforțări conjugate, prin jertfe tăcute, repetate, și care sunt departe de a se fi epuizat. Intre alte virtuți ale neamului românesc este și aceea a tenacității. Soldații noștri arată mereu arme noui și perfecționate; frontul solidarității sociale arată resurse nesfârșite.

Modul de livrare pentru industria petroliferă a materialelor de fier din străinătate

De curând am arătat rolul pe care **Asociația Industriilor de Petrol din România (A. I. P. R.)** este menită a-l îndeplini în folosul industriei petrolifere, adică: **de inițiatoare și coordonatoare a tuturor intereselor acestei industrii.** Grație organizării sale actuale această Asociație a adus și aduce zilnic în toate domeniile — pe aceste timpuri grele — nenumărate și însemnate servicii petrolului românesc, fapt recunoscut chiar de acelе întreprinderi cari, în trecut, căutau a contrabalansa activitatea ei.

Centralizatoare a întregei activități a industriei petrolifere — prin diversele comisiuni instituite — este deci natural ca rezolvarea tuturor marilor probleme și punerea lor în aplicare să fie înfăptuite de către Asociație. Una din problemele cele mai grele la ordinea zilei, este — fără îndoială — aceea a importului materialelor de fer, ale căror comenzi erau centralizate și efectuarea lor depinde de O. D E. S. F. E. R. (Oficiul pentru desfacerea ferului).

Această situație, nu numai că îngreuna rezolvarea promptă a comenzilor, **dar lăsa fiecare întreprindere petroliferă — în parte** — la aprecierea unui Oficiu care nu putea cunoaște adevăratele și urgentele necesități ale industriei petrolifere. Pentru a preîntâmpina aceste neajunsuri Ministerul Economiei Naționale de comun acord cu Subsecretariatul de Stat al Inzestrării Armatei a stabilit pentru societățile petrolifere următorul regim:

1). Nevoile industriei de petrol se vor stabili de A I. P. R. și vor fi aduse la cunoștința Comisariatului General pentru Industria Metalurgică și de Armament din Subsecretariatul de Stat al Inzestrării Armatei și O. D. E. S. F. E. R.-ului printr'un tablou centralizator, pe grupe de materiale.

2). In cadrul contingentelor din acordul confidențial româno-german din 17 Ianuarie a. c., se vor fixa industriei de petrol subcontingente, ținând seama de nevoile tuturor ramurilor de producție și de orice disponibilități eventuale de materiale din alte părți.

3). Odată fixate subcontingentele, ele vor fi administrate de A. I. P. R., în sensul că A. I. P. R. va fi singurul organ care va face repartizarea pe societăți petrolifere, centralizarea cererilor de licențe și distribuirea licențelor.

4). Emiterea licențelor de cumpărare se va face de „O. D. E. S. F. E. R." ca și pentru restul industriei românești, cu deosebirea că emiterea se va face pe baza unor borderouri ale A. I P. R., indicând: materialul și cantitatea (în cadrul subcontingentelor), societatea petroliferă în beneficiul căreia se acordă licența și date asupra comenzii în Germania. Punerea la dispoziție de către O. D. E. S. F. E. R. către A. I. P. R. a licențelor cerute cu un anumit borderou va avea loc pe cât posibil în aceeași zi, cel mai târziu a doua zi (în orice caz, nu după mai mult timp decât minimul necesar pentru lucrarea materială de batere la mașină, semnare, înregistrare).

Acest regim care este în curs de aplicare are următoarele caracteristici:

a) automatismul (în baza borderourilor A. I. P. R),

b) contactul O. D. E. S. F. E. R. cu societățile petrotifere redus la contactul cu A. I. P. R.

Auf der 3 Seite:

Die Ersetzung der Pakura mit Kohle für die Industriekessel und in der Zentralheizung.

Die Lieferungsweise des ausländischen Eisenmaterials für die Erdölindustrie.

Reevaluarea capitalului prin reevaluarea activului și beneficiile aparente

de Florian Georgescu
Expert-Contabil

Reevaluarea activului diverselor întreprinderi a ridicat în ultimul timp o serie de probleme economice, ale căror efecte au fost pe larg comentate de presa economică.

Deoarece însă aceste probleme sunt în strânsă legătură cu legile fiscale și regulile contabile, pe cari deși conducătorii întreprinderilor le cunosc, au dat loc la unele nedumeriri printre numeroși acționari ai diverselor Societăți. Pentru aceasta am găsit necesar a veni cu următoarele lămuriri:

In scopul redresării bilanțurilor, Ministerul Finanțelor a găsit oportun să vină cu Decretul-Lege Nr. 31 din 15 Ianuarie 1942, prin care a stabilit un regim fiscal tranzitoriu pentru majorările de Capital prin reevaluarea activului întreprinderilor comerciale și industriale.

Termenul înăuntrul căreia se putea face reevaluarea a fost la început până la 28 Februarie 1942, iar apoi a fost prelungit până la 15 Aprilie 1942.

Acest Decret-Lege prevedea o serie de avantagii dintre cari cele mai importante au fost următoarele:

1) Calcularea amortismentelor legale la valorile reevaluate.

2) Scutirea completă de impozitul mobiliar de 33% prevăzut de art. 23 punctul A, Legea Contribuțiunilor Directe pentru acțiuni gratuite. (Ordin circular Nr. 6166/4/IV/1941).

3) Calculul impozitului complimentar la Capitalul reevaluat.

Taxa pentru această operațiune a fost de 12,50% care împreună cu taxele de timbru au dat un total de 15.10%.

Dar cu toate aceste avantagii, sunt destule întreprinderi cari n'au profitat de acest decret-lege și să vedem de ce:

In primul rând este știut că, pentru aplicarea acestui Decret-Lege a fost nevoie de unele demersuri pe lângă Ministerul Finanțelor cărându-i-se, printre altele, următoarele:

1) Să precizeze dacă de avantagiile Decretului-Lege se poate beneficia la impunerea pe exercițiul 1942/1943.

2) Să admită reevaluarea activului prin creearea unui post de rezervă în Pasivul Bilanțului.

La primul punct Ministerul a răspuns că în cazul când operațiunile respective vor fi cuprinse în bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1941 se va beneficia de avantagiile Decretului-lege la impunerea pe exercițiul 1942/1943

La al doilea punct, Ministerul a răspuns că legea amintită vizează majorări ale Capitalului Social și deci beneficiază numai acestora.

Deoarece până s'a luat cunoștință de aceste comunicări a trecut un timp oarecare și cum la societățile anonime aceasta nu s'a putut face decât cu convocarea Adunării Generale Extraordinare, pentru care trebuesc îndeplinite formalitățile Codului Comercial, care prevede ca încunoștiințarea să se facă cu cel puțin 15 zile înainte de data fixată pentru întrunire, multe întreprinderi n'au mai avut timpul necesar să se conformeze până la 15 Aprilie 1942, cel de al doilea termen fixat de Minister și ca atare n'au putut profita de acest Decret-Lege.

In al doilea rând trebue să ținem seama că taxele aferente reevaluării urmând a fi achitate imediat, (respectiv 15 zile dela data reevaluării) formau un gol ce se resimțea în trezoreria unor întreprinderi, fapt cari poate au determinat pe unele să se abțină, iar pe acele ce anunțase o reevaluare mai mare s'o fixeze la un plafon mai redus.

Având în vedere însă importanța acestei operațiuni, atât din punct de vedere al consolidării economiei noastre naționale cât și din punct de vedere al consolidării întreprinderilor, pentru a nu fi puse în situația de a distribui acționarilor beneficii aparente, provenite din lipsa de amortizări suficiente înlocuirii investițiunilor față de valoarea lor actuală, credem că această problemă trebue studiată cu toată atenția cuvenită, atât de conducătorii întreprinderilor cât și de Ministerul Finanțelor.

Dealtfel prin modificarea adusă Legii Timbrului la 1 Aprilie a. cr. art. 15, par. 7 al 14, s'a modificat după cum urmează:

„Sunt considerate ca majorări de capital în toate Societățile și „asociațiunile, taxându-se cum „se arată mai jos, operațiunile „re reevaluare a activului social, „cum și operațiunile de acoperi„re a pierderilor prin debitarea „rezervelor sau fondurilor de a„mortisment, prin debitarea unor „conturi creditoare sau prin re„evaluarea activului Social:

„Pentru reevaluarea imobiliară 16%.

„Pentru celelalte operațiuni 6%.

Ca atare Societățile ce n'au putut beneficia de Decretul-lege Nr. 31 din 15 Ianuarie 1942, pot face și acum reevaluarea plătind însă o taxă de 16% în loc de 12.50%.

Cum însă în împrejurările actuale poate unele întreprinderi n'au posibilitatea să avanseze aceste taxe în contul acționarilor și totuși pentru a putea încheea un bilanț real, credem că, ar fi bine ca, Ministerul Finanțelor să modifice cotele de amortisment pentru investițiunile făcute în 1941 și să acorde amortizări suplimentare, în raport cu procentul de scumpire, pentru investițiunile făcute în anii 1939 și 1940

INIMI ROMANEȘTI

Ne permitem a reproduce următoarea frumoasă scrisoare expusă în sala Societății „Concordia" și care nu mai are nevoe de nici un comentariu.

Crimeea, 31/III

Onor.

Comitetului Societății „Concordia"

Cu poșta-avion ați binevoit a ne trimete prin hărnicia D-nei Diaconescu, efectele notate pe contrapagină, pentru bravii mei Vânători de Munte.

Vă mulțumesc cu recunoștință în numele meu personal, a ofițerilor și ostașilor, care de 9 luni, învingând toate greutățile și zi la zi în luptă cu un dușman sălbatec, ducem vitejia de veacuri a Românismului până în fundul Crimeei și stăpânim cu dârzenie crestele prăpăstioase ale Munților Iaila.

Gestul D-voastră și al întregei Societăți vă onorează; ne dă credința nestrămutată că în spatele nostru bat inimi românești, confirmate prin fapte și dragostea ce o purtați scumpei noastre oștiri.

Comandantul Diviziei . . . . Munte
General GH. MANOLIU

El își dă viața,
Tu ce dai?

Cărbunii românești în economia națională

Die rumänische Kohle in der Volkswirtschaft

von Ing. P. N. BEJAN
Generaldirektor der Gesellschaft „Creditul Carbonifer"

Urmare — Fortsetzung

VII. PREȚUL CARBUNILOR ROMANEȘTI

Dacă în 1930, datorită stării de atunci a exploatărilor de cărbuni după cum am arătat, se putea încă insista într'o comparație de prețuri cu cărbunii străini, într'o oarecare măsură defavorabilă cărbunilor românești; astăzi însă se poate constata importanța unui cărbune indigen, al cărui preț variază încet față de conjunctura internă și aproape independent față de condițiunile externe.

Prețul cărbunelui livrat până la 1 Aprilie 1940 la C. F. R.. a variat între 576 și 895 lei tona, după calități, reprezentând un preț mediu de circa 800 lei tona, ceea ce ar reveni pentru cărbunele englezesc Cardiff, circa 1000 lei tona în țară, pe rampele minelor respective.

Prețul acestor cărbuni străini la Constanța sau la frontierele noastre, este astăzi cu mult superior acestui preț, fără să mai vorbim de faptul că acești cărbuni nu se găsesc, iar pe de altă parte trebue să economisim devizele străine.

Din tabloul Nr. 6 se poate vedea că datorită ameliorărilor calității cărbunilor românești, și prețul lor scăzut, bugetul C. F. R. prezintă în 1939, abia 8,9% cheltueli pentru combustibil cărbune față de 18,7% în 1927.

Această proporție este astăzi cu mult mai mică datorită creșterii celorlalte cheltueli bugetare ale C. F. R.-ului și menținerii unui preț scăzut la cărbuni. In adevăr, în timp ce costul tuturor materialelor a crescut cu 100—300%, salariile cu 40—50%, iar impozitel cu 50—300%, cărbunii au primit un spor de preț la C. F. R. de 7—12% din 1933 până astăzi și abia dela 1 Aprilie 1939, apoi 20% dela 1 Aprilie 1941.

Prețurile prea scăzute fixate pentru consumul intern în disproporție cu ale celorlalți combustibili, mai ales prețurile plătite de Regia Autonomă C. F. R., nu permit reînoirea materialului uzat, deschideri noui de galerii și nici investițiuni necesare menținerii producțiunii, cu atât mai puțin creșterii ei, la o cerere atât de mare pe timp de războiu.

VIII. PERSONALUL MINIER

Personalul minier este în majoritate sdrobitoare românesc, reprezentând peste 10.000 minieri în Valea Jiului, peste 3.000 în Banat, peste 2.500 la Comănești (Valea Trotușului) și circa 2.000 în județul Muscel și Dâmbovița.

Aci trebue menționat că datorită multor lucrări din ultima vreme, personalul minier devine rar și este cazul să ne îngrijim de procurarea și formarea lui. Nu mai puțin salariile, relativ reduse, față de scumpirea vieții din ultima vreme, salarii ce n'au putut fi urcate în proporția cuvenită din cauza prea marei presiuni exercitate de Regia C. F. R., asupra prețului cărbunelui, au contribuit într'o largă măsură la micșorarea randamentului pe cap de lucrător și la pierderea personalului minier calificat.

De asemenea starea sanitară a acestor minieri și a familiilor lor este în funcție de salariile plătite și deci de prețul fixat cărbunilor predați Regiei C. F. R., ceea ce în situația actuală, trebue să ne atragă toată atențiunea.

(Urmare în pag. 3-a)

VII. DER PREIS DER RUMÄNISCHEN KOHLE

Wenn auch 1930 die damalige Lage der Kohlenausbeutungen und die Qualität unserer Kohle zueinem gewissermassen für die rumänische Kohle ungünstigen Preisvergleich gegen die ausländische Anlass gab, so kann man heute die Bedeutung der inländischen Kohle, deren Preisschwanskuengen im Verhältnis zur inländischen Konjuktur gering und von den Auslandsbedingugen fast unabhängig sind, feststellen.

Der Preis der bis zum 1 April 1940 an die rumänische Eisenbahn gelieferten Kohle hat qualitätsgemäss zwischen 576 und 896 Lei per Tonne geschwankt, was einen Durchschnittspreis von ungefähr 800 Lei per Tonne darstellt; dies würde für die englische Cardiffkohle einem Preis von ungefähr Lei 1.000 per Tonne im Lande ab Laderampe der betreffenden Kohlengruben entsprechen.

Der Preis dieser ausländischen Kohle und deren neidrigemm Preis, mänischen Grenze ist aber heute viel höher, ungeachtet dass man diese Kohle nicht findet und wir andererseits die ausländischen Devisen sparen müssen.

Aus der Tabelle Nr. 6 ist zu ersehen, dass dank der Qualitätsverbesserung der rumänischen Kohle und deen neidrigemm Preis, im Budget der rumänischen Eisenbahn 1939 die Ausgaben für Kohle kaum 8,9% gegenüber 18,7% 1927 darstellten.

Dieses Verhältnis ist heute infolge der Erhöhung der anderen Budget — Ausgaben der rumänischen Eisenbahn und der Aufrechthaltung des niedrigen Kohlenpreises viel geringer, Während der Preis aller Materialien um 100—300%, die Löhne um 40-50% und die Steuern um 50-300% gestiegen sind, hat die C. F. R. der Kohle von 1933 bis heute und dies erst seit dem 1. April 1939 eine Preiserhöhung von 7—12% gewährt, und dann 20% vom 1. April 1941 ab.

Die zu niedrigen für den inländischen Gebrauch festgesetzten Preise im Missverhältnis zu denjenigen der übrigen Brennstoffe und ganz besonders die von der Autonomen Regie der C.F.R. bezahlten Preise machen die Erneuerung des abgenützten Materials, die Eröffnung neuer Schächte, wie auch die zur Aufrechterhaltung der Produktion—umsomehr die zur Erhöhung der Produktion in Anbetracht der grossen Nachfrage in Kriegszeiten — nötigen Investitionen unmöglich.

VIII. DAS BERGPERSONAL

Das Bergpersonal ist in überwiegendem Masse rumänisch; in der Valea Jiului arbeiten über 10000 Bergleute, im Banat über 3000, in Comanesti (Valea Trotusului) über 2500 und im Muscel und Dambovitza ungefähr 2000.

Hier müssen wir bemerken, dass es infolge der vielen Arbeiten in letzter Zeit an Bergpersonal mangelt; wir müssten also für die Beschaffung und Ausbildung eines solchen Personals Sorge tragen. Nicht weniger haben die im Verhältnis zur Verteuerung des Lebensunterhalts geringen Löhne — welche infolge der Preisdrückung der Kohle seitens der Autonomen Regie der C.F.R. nicht erhöht werden konnten — in grossem Ausmasse zur Verminderung der Leistungsfähigkeit des Arbeiters und zum Verlust des qualifizierten Bergpersonals beigetragen.

Ebenfalls hängt der Gesundheitszustand dieser Bergarbeiter und deren Familien von den gezahlten Löhnen und somit von den für die Kohlenlieferungen an die C.F.R. festgesetzten Preise ab, was in der gegenwärtigen Lage unsere besondere Aufmerksamkeit auf sich ziehen muss.

Fortetzung auf Seite 3.

Tabloul No. 6.—**Costul comparativ al combustibilului C. F. R.**

Tabelle Nr, 6.—**Kostenvergleich der von den rumänischen Eisenbahnen benutzen Brennstoffe**

Anul Jahr	Cheltueli totale Buget C. F. R. Gesamtausgaben Budget C.F.R.		Cheltueli totale Combustibil (cărbuni) C.F.R. Gesamtausgaben Brennstoff (Kohle) C. F. R.			Costul unei tone Cardif Kosten einer Tonne Cardiffkohle	
	Sume Beträge	% din 1927 % gegenüber 1927	Sume Beträge	% din 1927 % gegenüber 1927	% din total cheltueli der Gesamtausgaben	Sume Betrage	% din 1927 % gegenüber 1927
1927	14.399.000.000	100	2.701.137.781	100	18,7	1.781	100
1931	11.788,000. 00	80	1 369.581.895	50,80	11,6	1.330	74,7
1939	13.999.988.000	97,2	1.246.217.190	46,1	8.9	1.036	58,2

LES CHARBONS ROUMAINS DANS L'ECONOMIE NATIONALE

par M. l'Ingénieur P. N. BEJAN
Directeur général de la société «Creditul Carbonifer»

Nous avons donné dans notre dernier numéro, pour nos lecteurs de langue française des explications sur les tableaux publies par nous de l'importante étude sur **„les charbons roumains dans l'économie nationale"** due à M. l'ingénieur **P. N. BEJAN,** directeur général de la Société „Creditul Carbonifer" et ancien sous secrétaire d'Etat à l'Armément.

Etant donné le grand intérêt d'actualité que présente cet ouvrage, car les nouvelles nécessités de la guerre imposent, de plus en plus, le remplacement par les charbons des deux combustibles pétrole et bois, nous revenons aujourd'hui — comme nous le disions — avec de plus amples détails qui, nous n'en doutons pas, intéresseront hautement nos lecteurs de France et de Belgique.

Dans son étude qui a eu en vue la composition territoriale de la grande Roumanie, M. l'ingénieur **P. N. BEJAN,** montre que les CHARBONS qui dans les pays de l'Occident de l'Europe forment la base de la structure économique et de la défense nationale de ces pays, chez nous — grâce à la richesse des divers combustibles dont nous sommes favorisés par la nature— **les charbons roumains** n'ont attiré qu'assez tard l'attention sur leur rôle et que le moment est venu pour établir définitivement le rôle capital qui leur est réservé dans l'avenir de notre pays.

Afin de donner une idée exacte sur ce problème l'auteur passe en revue dans divers chapitres la situation du charbon roumain.

COUP D'OEIL GÉNÉRAL SUR LES SOURCES D'ÉNERGIE
(moyenne des années 1937-1938-1939)

Le BOIS est encore utilisé chez dans une grande échelle comme combustible, non seulement pour les besoins ménagers, mais même dans diverses industries. Quoique, tout le monde reconnaisse que les forêts doivent être conservées pour l'agriculture et la Défense Nationale, devant être utilisées pour bois de construction, toutefois le bois occupe un pourcentage de 28,7% (4.700.000 tonnes) dans la consommation totale du combustible.

Le **PÉTROLE** qui provient exclusivement du vieux Royaume et dont les produits sont si précieux détient aussi un pourcentage de 26,1% (1.410.000 tonnes) du combustible employé, sous forme de lampant, motorine, combustible pour calorifère, et mazout.

Le bois, tout aussi bien que le pétrole, peuvent être remplacés dans ces cas par le charbon.

Les **GAZ NATURELS** proviennent 88% des sondes de pétrole et 12% des sondes de gaz naturel (méthane) de Transylvanie.

La consomation de ces gaz représente 17,2% (1.168.000.000 m. c.) de notre consommation totale de combustible. Ces gaz pouvant être transformés en produits précieux, leur consommation devra être limitée à l'avenir.

Le **CHARBON** occupe 25,9% de la consommation, presque autant que le pétrole et le bois et ceci pour une extraction de seulement 2.340.000 tonnes. Les gisements de Transylvanie présentent un rapport de 80% comme exploitation et de 70% comme réserves définies, jusqu'à ce jour, au regard de 20 et 30% de ceux du vieux Royaume.

Les **CHUTES D'EAU** (charbon blanc) sont une source inépuisable d'énergie qui ne sont représentées dans un plus grand style que par la grande usine de Dobresti avec le barrage de la Ialomita. Cette énergie ne représente que 2,1% (135.000.000 KW/h.) de la consommation totale de combustibles.

Etant donné les grands capitaux demandés pour ces sortes de travaux, il serait opportun d'attirer à cet effet les capitaux étrangers, à la condition qu'après leur amortissement ces travaux restent dans le patrimoine roumain.

LES RÉSERVES ET LA RÉPARTITION PAR RÉGION DES CHARBONS ROUMAINS

Des exploitations effectuées jusqu'à ce jour, il résulte que les réserves de charbons roumains représentent env. **3 miliards de tonnes,** suffisantes, au rythme actuel de la production, pour 1000 ans.

L'on peut affirmer qu' aucun combustible, sauf les réserves inépuisables du charbon blanc, ne dispose dans notre pays de pareilles réserves.

Ces réserves — ainsi que nous l'avons montré dans le tableau publié dans notre numéro précédent — se chiffrent, d'apres les estimations faites en 1931, à un total de 2.937.203.390 tonnes.

La tourbe figure pour 67.600.000 tonnes, le lignite pour 1.106.623.390 tones, les charbons bruns pour 1.732.090.000 tones, la houille pour 30.790.000 t. et l'anthracite pour 100.000 tonnes.

M. P. Bejan montre que les toutes dernières explorations faites dans le bassin de Comănesti, montrent de nouvelles réserves d'env. 100.000.000 de tonnes. D'ailleurs les réserves de charbons du vieux Royaume sont insuffisamment évalueés jusqu'à ce jour, tant dans ce dernier bassin que dans le bassin de lignites qui s'étend dans toute la zone souscarpathique de l'ancien royaume.

Les principaux bassins de charbons sont répartis comme suit:

1. En Transylvanie les exploitations de la Vallée du Jiu, représentant 60,8% de la quantité totalle exploitée annuellement et presque la même proportion de réserves. Toujours au delà des monts les bassins plus petits de Brasov représentent 3%; ceux du Banat env. 9%; ceux du Nord de l'Ardeal — dans le territoire perdu — représentent env. 7%.

2. Dans le vieux Royaume nous avons le bassin de Comănesti-Assău (vallée du Trotus) qui représentent 10%, ceux de Schitu-Golesti 8% et de Doicesti (Dâmbovita) env. 2%.

LA PRODUCTION DES CHARBONS ET LA RÉPARTITION DE LA CONSOMMATION

La production totale annuelle de charbons en Roumanie est d'environ 2 millions et demi de tonnes, représentant une moyenne de 6.000 calories/kg.

De cette quantité de charbons, env. 60% sont livrés aux chemins de fer roumains, dans différentes proportions pour chaque entreprise, et le reste de 40% sont livrés à diverses industries et une faible partie pour la navigation et la gazeification.

Au cours de l'année 1939 sur une production de **2.463.541 tonnes,** on a livré aux chemins de fer **1.533.803 tonnes,** soit 62,3%.

L'erreur capitale de la politique économique roumaine a encore été d'avoir permis l'importation de charbons étrangers, ce qui fait qu' aujourd'hui toutes les nécessités doivent être couvertes avec difficulté par la seule production indigène.

Une politique raisonnée d'augmentation de la production du charbon aurait permis aujourd'hui de satisfaire à tous les besoins.

Nous devons également résoudre sans retard le problème du coke métallurgique roumain, à fin d'en éviter l'importation. Dans cette direction l'on doit développer la production de certaines mines du Banat: Cozla, Bigău, etc. qui produisent une houille bonne pour le coke.

L'exportation du charbon n'a presque pas existé et, aujourd'hui, étant donné la rareté des charbons anglais et allemands tant en Europe Centrale que dans le bassin méditérranéen, nous pourrions livrer d'importantes quantités à des prix rémunérateurs, si les conditions d'exportation étaient facilitées. Le cout du transport jusqu'à nos frontières ainsi que les autres taxes rendent impossible l'exportation.

Ces derniers temps, toutefois, on a réussi a exporter de petites quantités en Suisse. Il y a d'importantes demandes pour l'Italie, la Grèce, la Jougoslavie, etc. à des prix supérieurs à ceux de l'intérieur. Malheureusement l'industrie carbonifère ne peut trop profiter de cette conjoncture à cause de la production réduite — due à la politique du passé.

LA QUALITÉ DES CHARBONS ROUMAINS

Notons en première ligne l'anthracite du Gorj avec 7300 calories. Ensuite les houilles du Banat avec 6.700—7.000 calories.

Puis les charbons bruns supérieurs de la vallée du Jiu avec 6.600 calories, et même avec 7000 calories, aprés certaines transformations.

Les charbons bruns du bassin de Comănesti avec env. 5.200—5.600 calories, d'autres avec 5.000—5.200 calories et enfin les lignites avec 3.400—3.800 calories, à l'état brut, et avec 5.000 calories, après leur amélioration, par l'extraction de l'eau.

Nous devons à cet effet constater les grands progrès réalisés, aprés la grande guerre, grâce à la technique et au travail roumains dans l'exploitation des charbons et leur amélioration. C'est ainsi que la société Petrosani a réussi à augmenter la puissance calorifique de ses charbons de la vallée du Jiu, de 4.600—4.800 calories et d'une force de vaporisation obtenue aux locomotives des chemins de fer de 4,4 kg. vapeurs par kgr. charbon, en 1930, à 6.500—6.700 calories et même 7.000 calories, avec une force de vaporisation de 6,3 kgr., ce qui représente une amélioration qualitative de 43%.

La Société Creditul Carbonifer **a réussi à améliorer la qualités de ses charbons de Comănesti de 4.100 calories avec une force de vaporisation de 3,9 kgr. vapeurs en 1930, à 5.200—5.600 calories avec une force de vaporisation de 5,2 et même 5,5 kgr. vapeurs par kgr. charbon, soit une amélioration de 41%.**

Les lignites de Schitul Golesti (Soc. Concordia) ont réussi à passer de 3.500—3.700 calories et une force de vaporisation de 3,2 kg. à 5000 calories et 5—5,2 force de vaporation, c'est-à-dire une amélioration de 60% au regard de 1930.

Grace à toutes ces améliorations nos charbons ont remplacé avec succès dans notre pays les charbons de Cardiff.

LE PRIX DES CHARBONS ROUMAINS

Si, en 1930, étant donné la qualité des charbons roumains en comparaison avec les charbons étrangers, la différence de prix trouvait une certaine justification, aujourd'hui on peut cependant constater l'importance d'un charbon indigène, dont le prix varie lentement au regard de la conjoncture intérieure et presque indépendamment aux regard des conditions du dehors.

Le prix du charbon livré aux chemins de fer a varié entre 576 et 895 lei la tonne, selon les qualités, représentant un prix moyen d'env. 800 lei la tonne, ce qui reviendrait pour le charbon anglais Cardiff, à env. 1000 lei la tonne.

Le prix des charbons étrangers à Constanta ou aux autres points de notre frontière, reviendrait aujourd'hui beaucoup plus cher, sans plus parler que ces charbons ne se trouvent pas et que nous devons épargner nos devises étrangères.

Du tableau No. 6 (p. 1.) qui indique la comparaison les années 1931 et 1939, au regard de 1927, du budget des dépenses totales des chemins de fer, des dépenses totales pour les charbons et du côut d'une tone de charbon Cardiff, on peut voir que, grâce à l'amélioration de la qualité des charbons roumains et à leur bas prix, les dépenses pour combustible charbons, en 1939, ne représentent que 8,9% du budget des chemins de fer au regard de 18,7% en 1927.

Les prix trop bas fixés pour la consommation intérieure, surtout les prix payés par la Régie autonome des chemins de fer, ne permettent pas les investitions nécessaires à l'augmentation de la production.

LA POLITIQUE ÉCONOMIQUE DU CHARBON

Cette politique dépend en premier lieu de la Régie des chemins de fer roumains qui utilisent 60% de la production de charbons.

Du tableau No. 7 (page 3) on peut se rendre compte de la manière dont a évolué la production des charbons de 1930 à 1941, production largement influencée par les livraisons aux chemins de fer.

Après la guerre les chemins de fer, ayant grand besoin de combustible, ont encouragé au maximum le développement des mines de charbons, en payant même des primes de production.

Lorsque l'exploitation du pétrole recommenca étant donné surtout le bas prix du mazout au cours des années 1931-1934 les chemins de fer ont augmenté la consommation de mazout de près de 50% au regard de la consommation du charbon.

C'est pourquoi, à cette époque, l'industrie carbonifère roumaine passa par une grave crise.

Après de nombreux pourparlers avec le gouvernement au cours des années 1932-1933, l'on reconnut définitivement la nécessité tant pour l'économie nationale que pour la Défense Nationale, du développement des mines de charbons et l'on revint aux chemins de fer à une consommation de 80% charbon et 20% mazout, calculée en tonnes vapeur produits.

A partir de ce moment la production a augmenté, atteignant env. 2.500.000 tonnes.

Aujourd'hui, quand dans tous les pays l'on demande avec insistance l'augmentation de la production des charbons, l'on peut se rendre compte du bien fondé des doléances de ceux qui, dès 1930, demandaient l'établissement d'une politique bien raisonnée de la distribution des combustibles dans le pays et combien surtout aujourd'hui elle est nécessaire.

PROBLÈMES ACTUELS

Nous avons montré que 60% de la production des charbons est utilisée par les chemins de fer, ce qui fait que la politique de cette institution est, en tout premier lieu, déterminante pour la situation des exploitations carbonifères. Si jusqu'à présent le prix du charbon a été comprimé, aujourd'hui, etant donné l'augmentation générale des prix, **une large revision des prix du charbon s'impose,** afin de donner la possibilité d'une remunération convenable du personnel et du développement des exploitations.

Nous devons également relever le fait que, au cours de la dernière décade, les entreprises carbonifères, par suite du retard mis au paiement des livraisons de charbons, ont dû accorder aux chemins de fer de larges crédits, allant de 50% à 100% du capital de l'entreprise, crédits qui ont lourdement influencé sur les investitions nécessaires.

En ajoutant à ce qui précède le problème du **bois de mine** se trouvant à proximité des régions carbonifères, lequel doit donc être laissé à la disposition des entreprises; le **problème de la formation et de l'entretien du personnel** et celui des **matériaux** nécessaires à la bonne marche des entreprises, il est nécessaire que toutes ces question trouvent une prompte et sage résolution.

Après toutes ces intéressantes données, M. l'ingénier P. N. Bejan *apporte la conclusion suivante dont on ne saurait assez tenir compte.*

Il est bon de rappeler, dans le chemin que nous devons nous tracer aussi pour l'avenir, en ce qui concerne la politique économique du pays, que la prospérité économique de notre peuple et son entier progrès dans la civilisation, dépendent du problème de la production dont est lié aussi le problème du combustible.

Mais avant tout, pour la défense nationale du pays, il existe deux fronts dont nous devons avoir soin et renforcer dans la même mesure; et c'est seulement en nous maintenant et en devenant vainqueurs sur le front économique que nous pourrons résister et obtenir la victoire définitive sur le front des armées.

CRONICA TEHNICA

Prevenirea și tratarea emulsiunilor

Emulsiunile de țiței sunt grupate în 2 categorii: a) permanente sau stabile, produse din cauza unei agitațiuni puternice a amestecului de țiței și apa din strat b) temporare, care dispar odată cu separarea apei din țiței, prin simplă decantare și depunere a lichidelor în ordinea densității. In primul caz, apa este dispersată în massa de țiței, adică filmul de țiței înconjoară o globulă de apă; în al 2-lea caz situația este inversă.

Emulsiunile permanente se formează prin agitarea intensă a amestecului de apă-țiței, în prezența substanțelor coloidale conținute în țiței ce au un rol de agenți emulsificatori.

Unii autori susțin că emulsificarea țițeiului se face în sondă, în —regim eruptiv—natural sau artificial, unde există o agitare excesivă, fenomene de turbulență datorite expansiunei bruste a gazelor, și în regim de extracție prin pompare, unde există tendințe de emulsificare, dacă țițeiul conține apă. Alți autori susțin teoria că emulsificarea țițeiului se produce și în strat, unde starea de tulburență este datorită degajării bulelor de gaze, când lichidul trece forțat prin porii nisipului.

In general, emulsia ia naștere la trecerea cu viteză mare a amestecului de țiței și apă. In consecință ea se formează la ieșirea prin duză, la schimbări de direcție, la strictiunea secțiunei de scurgere a țițeiului amestecat cu apă prin conductă, etc. Cele mai stabile emulsii se formează din țițeiul parafinos în presența apei sărate, când proporția ei nu trece o anumită limită. Emulsiile vechi sunt totdeauna stabile.

In cazul erupției naturale și a extracției prin gaslift, slipajul este o cauză principală a formării emulsiunilor. La sondele în erupție sau gaslift cu o viteză aproape uniformă, fără tulburență mare, emulsia ce se formează este temporară și nestabilă, putând fi tratată prin simplu repaus mai îndelungat al lichidului în rezervorul de depozitare. Emulsificarea la duză este mai accentuată cu cât presiunea este mai mare și cu cât violența în erupție alternează cu perioade line de scurgere a țițeiului.

La sondele în pompare, dacă pompa este în bună stare și funcționează normal, emulsia ce se formează, poate fi neglijabilă; pe măsură însă ce pompa se uzează, se produce o stare de tulburență a lichidului, favorabilă formării de emulsiuni stabile. Lipsa de etanșeitate a tubingului poate fi, deasemenea, o cauză de emulsificare a țițeiului ce conține și apă.

Fără a fi o regulă generală, emulsificarea țițeiului se produce și în conducta de scurgere a țițeiului dela sondă la rezervorul de depozit, când sunt schimbări de direcție, prin coturi scurte, prin robinete insuficient deschise și când secțiunea conductei se reduce prin depuneri de parafină.

Pentru formarea unei emulsiuni stabile, prezența unor agenți emulsificatori este necesară. Acești agenți sunt coloizii din țiței, d. ex. asfalturile dizolvate în țiței, — sărurile de calciu ale acizilor din țiței; de asemenea, mai au rolul de agenți emulsificatori, substanțe anorganice conținute în țiței ca nisip fin în suspensie, cristale mici de sare, calciu, magneziu, etc.

Mijloacele pentru **prevenirea** emulsificării țițeiului sunt o consecință a cunoașterii cauzelor ce le produc, și constă în înlăturarea acestor cauze. De multe ori aceste măsuri nu înlătură formarea emulsiunilor; însă le reduc la minimum.

Oricare ar fi metoda de extracție, reducerea la minimum a apei ce se trage din sondă odată cu țiței, previne formarea emulsiilor. La sondele în erupție naturală, mărirea contrapresiunii asupra stratului micșorează viteza de scurgere în strat și poate reduce emulsificarea țițeiului fără a influența productivitatea. La suprafață, separatoarele de înaltă presiune, în care apa se separă parțial de țiței, înainte ca degajarea gazelor să se fi produs, poate înlătura formarea de emulsiuni.

La sondele în pompare, se pot preveni emulsiunile prin evitarea unei viteze prea mari de pompare, prin atașarea unui gas anchor la pompă prin menținerea submergenței inițiale a pompei, prin reducerea la minimum a spațiului între piston-plunger și pompă, prin înlocuirea la timp a părților defecte ale pompei și prin o perfectă etenșitate a tubingului.

La sondele în erupție se mai poate preveni sau ameliora starea de emulsificare prin aranjarea unui gas oil ratio convenabil. Instalarea în amontele duzei a unui separator de țiței și apă, — water trap — separă o parte de apă din țiței, putând redresa emulsificarea, fără a avea însă eficacitate completă.

O metodă de prevenire pentru a opri accesul apei din stratul productiv în sondă, constă în cimentarea porțiunii din strat ce se bănuește că produce apă. Localizarea porțiunei din strat ce conține apă se face prin carotaj mecanic sau prin instrumente speciale, Water-Witch. La sonde inundate cu apă din sinclinal în urma extragerii treptate a țițeiului, cimentarea se aplică de jos în sus, în etape. La sonde, unde orizontul petrolifer conține strate intermediare cu apă, coloana de producție ce tubează stratul până la bază este cimentată pe toată lungimea ei; perforarea coloanei se face numai în dreptul stratelor cu țiței.

Țițeiul emulsionat ce este supus **tratării** pentru desemulsionare, reprezintă pentru România cca 10% din producția zilnică. Un vechiu sistem de tratare constă în depozitarea țițeiului emulsionat în batale din jurul sondelor și trecerea apului prin un serpentin pentru a înlesni decantarea apei; acest sistem ducea la pierderi cantitative de țiței emulsionat în apa decantată și la pierderi calitative. Metodele moderne de tratare întrebuințează, pe lângă depozitare în rezervor închis în repaus mai îndelungat, căldura, electricitatea și substanțele chimice ca agenți pentru desemulsionare.

Separatorul mecanic, întrebuințat la sonde eruptive, constă din 2 tuburi lungi înclinate, racordate prin 2 tuburi verticale. El este pus în legătură cu tubingul înainte de duză, deci țițeiul din separator, primit pe la partea superioară a lui se află la presiunea sondei; apa ce se separă prin gravitate se adună în tubul inferior. Duzele sunt așezate la partea superioară, astfel încât țițeiul trece prin duză, lipsit de o mare cantitate de apa. Acest dispozitiv nu desface emulsiunile stabile.

Tratarea termică a țițeiului emulsionat se face prin injecție directă de aburi; în acest scop conducta ce proectează țițeiul spre fundul rezervorului, — 3" sau 4" diam., — este străbătută de o conductă de 3/4" prin care circulă aburul, care repartizează uniform căldura în masa țițeiului, putând ridica temperatura până la 60°. Alte metode termice, trec țițeiul prin un cazan tubular, unde se încălzește la temperatura de mai sus. In fine, o variantă constă în trecerea țițeiului prin o masă de apă sărată încălzită prin serpentine, într'un rezervor al cărui nivel de apă este menținut constant pe jumătate din înălțimea lui.

Tratarea pe cale chimică întrebuințează desemulsionanți care au diverse proprietăți. Astfel, acizii naftenici micșorează tensiunea superficială între țiței și apă; deci, rup particulele coloide de asfalt ce formează învelișul filmului de țiței-apă, producând adunarea particulelor de apă. Alți agenți sunt întrebuințați concomitent cu încălzirea țițeiului; filmul protector este rupt prin acțiunea căldurii, iar agentul chimic provoacă numai adunarea particulelor de apă prin absorbire; în această categorie intră clorura de calciu. Emulsia mai poate fi desfăcută prin neutralizarea sarcinilor electrice, cu care sunt încărcate particulele de apă; acidul sulfuric și clorura de fier conțin substanțe chimice ce au această acțiune.

Un produs american, ce a fost întrebuințat și în șantierele noastre de petrol „Tre-o-lite" fabricat de firma Barnikel, are acțiunea de a inversa emulsia, transformând-o în una de sens contrar, — adică de țiței în apă; întrebuințat în cantități mai mari o distruge complet.

Compoziția produsului variază cu natura țițeiului de tratat, iar recuperarea realizată este de cca. 50%. In șantierele noastre s'a întrebuințat 0,5—1 kg. tret-o-lite la vagon de țiței tratat.

Substanța chimică se introduce, uneori chiar în casing la sondele în pompaj și în gaslift, realizându-se un amestec cu țițeiul și folosind și temperatura ridicată a țițeiului din sondă. In mod obișnuit, substanța chimică este introdusă pe conducta de eșire a țițeiului, cu ajutorul unui dispoziliv lubricator; acesta se umple cu substanță care trece în conductă, grație unei țevi de egalizare a presiunii.

Instalații pentru desemulsionarea țițeiului există în șantierele de petrol la principalele societăți de petrol. La Boldești, o instalație a soc. Steaua Română tratează 180 tone lichid dela 2 sonde. La Aricești soc. Steaua Română a dispus de o instalație de desemulsionare bazată pe principiul separației mecanice, a tratării termice și a tratării cu agenți chimici.

Tratamentul electric se aplică în Statele-Unite, California. Globulele de apă din emulsie sunt încărcate cu electricitate pozitivă. Prin trecerea unui curent electric, sarcina este neutralizată, iar globulele de apă se adună formând picături ce se depun. Țițeiul este primit, — dupăce trece prin un schimbător de temperatură, — într'un rezervor care conține 2 electrozi, din care unul fix iar celalt mobil; acesta din urmă este mișcat alternativ cu ajutorul unei pârghii acționată de un mic motor electric.

Tratarea țițeiului emulsionat prin centrifugare s'a aplicat și în țară de unele soc. de petrol pentru emulsiuni stabile depozitate de mult timp în rezervoare de stocaj.

Mai există sisteme rezultând din combinația unora din sistemele de mai sus.

Cantitățile anuale de țiței emulsionat tratate în România reprezintă cca 7% din producția anuală. Costul mediu de tratare revenea în 1939-1940 la cca 30 milioane lei pe an sau la 200-220 lei pe vagon. In acest cost substanțele chimice reprezentau cca 70%. Au fost cazuri izolate de emulsiuni rebele, în care costul de tratare a atins și 1.500 lei la vagon.

Cours des actions pétrolifères

In urma numeroaselor decizuni cu privire la circulația bunurilor evreești, activitatea bursei s'a resimțit, oprind urcarea cursului acțiunilor, în detrimentul acționarului român, care așteaptă de numeroși ani o justă apreciere a contribuției sale în folosul economiei naționale.

O circulație a capitalurilor evreești măcar la Bursă, cu oare care stavilă, nu credem că ar avea o influență asupra operei de românizare.

Au cotat:—Ont côté:

	Valeur nominale	Coté au 9/V/1942
	Lei	
Astra Română	500	2225
Steaua Română	500	1130
Creditul Minier	500	1150
Redevența	500	325
I. R. D. P.	500	350
Concordia	250	1180
Petrol Block	500	370
Petrolul Românesc ex. cup.	500	890
Prahova	500	990
Petrol Govora	500	480

„DISTRIBUȚIA"

SOCIETE ANONYME POUR LA DISTRIBUTION DES PRODUITS DU PETROLE

Bilan général arrêté au 31 décembre 1941

ACTIF

	Lei	Lei
Numéraire et effets publics :		
Numeraire en caisse et aux banques	59.572.716	
Effets publics et bons du Trésor	87.667 233	147,239.949
Débiteurs et comptes débiteurs :		
Clients	566,298.306	
Taxes, impôts, frais sur les stocks de produits dans les dépôts	204.549.876	
Avances de taxes et impôts sur les marchandises	134.312,259	
Divers comptes débiteurs	32.348.546	937.508.987
Investissements dans les organisations de vente :		
Dép. et stat. jusqu'au 1 I.1941 lei 484.907.786		
en 1941 » 44.820.639	529.728.425	
Autovéhic. jusqu'au 1.I.1941 lei 73.805.730		
en 1941 » 35.045.327	108.851.057	
Fûts jusqu'au . . . 1.I.1941 lei 34.591.917		
en 1941 » 697.597	33.894,320	
Dépôts et stations non amortis dans les territoires cédés	20.999.706	
Trav. en cours d'exécution dans les ateliers	4.559.967	698.083.475
Matériaux, bidons, etc. :		
Stocks de matériaux, bidons, marchand. etc.		40.319.937
Avances aux fournis et entrepreneurs :		
Avances aux fournisseurs pour autovehicules, fûts, etc.	22.387.433	
Avances aux entrepreneurs pour travaux	7.975.933	30.363.366
Dépenses anticipées :		
Loyers, impôts, etc.	12.388.422	
Timbre proport. sur l'augmentation du capital . . . . lei 10.584.000		
a déduire :		
Amortis. jusqu'au 31.XII.1941 » 8.467.200	2.116.800	14.505.222
		1.867.970.936
COMPTES D'ORDRE		
Garanties :		
Effets publics déposés en garantie par les membres du Conseil d'Administration :		225.000
Effets publics :		
Déposés en garantie chez les autorités	66.168.000	
Dans le portefeuille	60.825 911	126.993.911
Garanties des clients :		
Lettres, acceptations, etc.		24.609.941
Lettres déposés en garantie au Ministère des Finances :		
Pour crédits de taxes des soc. particip.		454.000.000
Divers comptes d'ordre		94.033.205
Total Lei		699.862.057

PASSIF

	Lei	Lei
Capital		510.009.000
Réserves statutaires		151.135
Amortissements :		
Amortissements jusqu'au 31 déc. 1940	270.196.706	
» en 1941	41.559.846	311.756.552
Créditeurs :		
Sociétés participantes	493.084.952	
Divers contes créditeurs	552.978.297	1.046.063.249
		1.867.970.936
COMPTES D'ORDRE		
Garanties :		
Garanties statutaires des membres du conseil		225.000
Effets publics :		
Propriété de la société, val. nom.	109.463.911	
Propriété de divers pour garanties	17.530.000	126.993.911
Divers elients pour garanties :		
Lettres acceptations, etc.		24.609.941
Lettres de garanties :		
de la société et des soc. participantes		454.000.000
Divers comptes d'ordre		94.033 205
Total Lei		699.862.057

UZINELE METALURGICE UNITE „TITAN—NADRAG—CALAN S. A. R."

Bilanț general încheiat la 31 Decemvrie 1941

ACTIV **PASIV**

Investiții 1924—1940	11.500.000		Capital social		500.000.000
„ 1941	818.000.000	829.500.000	Fondul primelor de emisiune		100.000.000
Acțiuni, efecte publice și cupoane	—	133.533.671	„ de rezervă statutar		104.500.000
Cassa : Numerar	49.352 400		„ de amortizare 1924—1940	560.047.068	
Disponibil la bănci	70.143.058	119.495.458	„ „ 1941	69.952.932	630.000.000
Debitori		839.723.160	Rezerve speciale impuse	99.187.100	
Stoc de materiale și fabricate		547.071.755	„ pentru creanțe dubioase	25.812.900	125.000.000
			Fondul Casei de Pensie a personalului TNC.		65.000.000
			Fondul pentru clădirea localului birourilor Buc.		5.000.000
			Dividende neridicate		72.862.360
			Creditori		741.707.188
			Beneficiu reportat din 1940	4.382.296	
			„ net din 1941	120.722.200	125.304.496
		2.469.374.044			2.469.374.044
Garanții statutare		225.000	Deponenți garanții statutare		225.000
Conturi de ordine debitoare		259.840.482	Conturi de ordine creditoare		259.840.482

CHELTUELI **Contul de Profit și Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1941** **VENITURI**

Cheltueli generale		70.523.799	Beneficiu reportat din 1940		4.582.296
Dobânzi	14.180.658		„ brut din 1941		439.743.065
Comisioane bănci	4.597.507	18.778.165	„ din participațiuni		3.446.653
Impozitele societății		72.448.590	Ministerul de Finanțe. ct. impozite încasate și achitate)taxa de consumație, cifra de afaceri, etc.)		358.632.568
Ministerul de Finanțe, ct. impozite reținute (taxa de consumație, cifra de afaceri, etc.)		358.632.568			
Cheltueli pentru scopuri de ocrotiri sociale		48.239.531			
Fondul Casei de Pensie a personalului T.N.C.		42.524.501			
Amortizări pentru investiții		69.952.932			
Beneficiu reportat din 1940	4.582.296				
Beneficiu net din 1941	120.722.200	125.304.496			
		806.404.582			806.404.582

Președintele consiliului de administrație și administrator-delegat: **Ing. C. Orghidan** Director financiar: **Dr. P. Dimian**

Verificat și găsit conform cu registrele :

Cenrori : C. Ștefănescu-Brăila, expert contabil : Prof, Sp. Iacobescu, expert-contabil ; Colonel Tărtășescu.

DEBIT **Compte de profits et pertes au 31 décembre 1941** **CREDIT**

Frais généraux siège central		151.055.489	Commissions et divers revenus		156.140.664
Impôts et timbre sur l'augmentation du capital		2.116.800			
Intérêts et commissions		1 524.832			
Amortissements		1.443.543			
		156.140.664			156.140.664
Pour mémoire :					
Dépenses faites pour le compte des sociétés participantes :			**Pour mémoire :**		
a) Frais dépôts et stations	184.734.754		Frais restitués par les sociétés participantes	217.339.994	
b) Amortissements	32.605.240				
Total Lei	217.339.994		Total Lei	217.339.994	

Président du Conseil d'Administration, **Ing. C. Mata$aru** Directeur Général, **Ing. Cezar Popesco**

Directeur administratif et de la comptabilité: **J. A. Selagîanu,** expert comptable

Cărbunii românești în economia națională

Die rumänische Kohle in der Volkswirtschaft

Urmare din pag. I-a — Fortsetzurg von Seite 1

IX. POLITICA ECONOMICA A CĂRBUNILOR

In primul rând această politică depinde de Regia C. F. R. care după cum am arătat, preia peste 60% din producția de cărbuni.

In tabloul Nr. 7 se poate vedea cum a variat producția de cărbuni din 1930 până astăzi, producție larg influențată de prestările de cărbuni la C. F R.

După războiu am arătat că Regia C. F. R. având mare nevoie de combustibil, a încurajat la maximum, desvoltarea minelor de cărbuni, plătindu-se chiar prime de producție.

Odată însă cu reluarea exploatărilor de petrol și mai ales cu prețurile scăzute la care se putea obține păcura în anii 1931-1934, Regia C. F. R. a mărit consumul de păcură la aproape 50% față de consumul de cărbune.

Diagrama producției de cărbuni a României
Graphische Darstellung der Kohlenproduktion Rumäniens
1930— 940

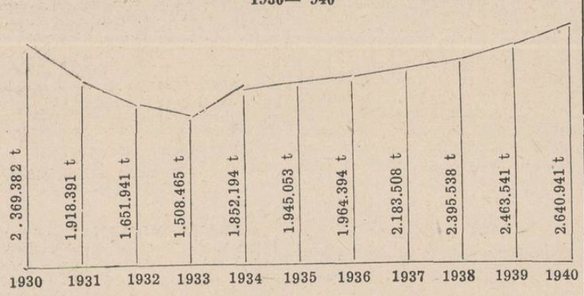

Tabloul No. 7.—**Producția de cărbuni în anii 1930—1939**
(După Institutul Central de Statistică)

Tabelle Nr. 7—**Kohlenproduktion 1930—1939**
(nach den Angaben des Zentralinstitutes für Statiatik)

Anul — Jahr	Producția Tone Produktion Tonnen	Livrările la C.F.R. Tone Lieferung an die C.F.R. Tonnen	La sută C. F. R. față de producțiune Prozent C.F.R. in Verhältnis zur Produktion
1930	2.369,882	1,648.853	69,6
1931	1.918.391	1.368.247	71,3
1932	1.651.941	1.155.700	69,9
1933	1.508.465	1.055.600	69,9
1234	1.852.194	1.192.214	64,3
1935	1.945.053	1.238.876	63,6
1936	1 964.394	1.246.174	63,4
1937	2,183.508	1.417.222	64,9
1938	2.395.533	1.445.331	60,3
1939	2,463.541	1,533.803	62,3
1940	2.640.914	1.609.571	60,9

In această perioadă întreprinderile carbonifere au redus exploatările, concediind personalul, iar mineritul de cărbuni a trecut printr'o grea criză.

După lungi conferințe ținute în anii 1932—1933 la Ministerul Comunicațiilor, stabilindu-se în mod definitiv necesitatea menținerii minelor de cărbuni, ba chiar a desvoltării lor, atât pentru economia generală a țării, după cum arătăm mai sus, cât și pentru Apărarea Națională, cărbunii putând fi extrași oricând și depozitați oriunde, s'a revenit la o consumație de 80% cărbuni și 20% păcură, calculat în tone de aburi produși.

Dela această dată, adică următor contractelor dela 1 Aprilie 1933 cu Regia Autonomă C. F. R., producția de cărbuni a început să crească, ajungând la cifra de cca. 2.500.000 tone.

Astăzi când se cere cu insistență mărirea producției de cărbune, încât procurarea combustibilului este o problemă de războiu, atât pentru noi, cât și pentru toate țările, se poate vedea cât de întemeiate au fost susținerile celor care cereau încă din

IX. DIE WIRTSCHAFTLICHE POLITIK DER KOHLE

Diese Politik hängt in erster Reihe von der Regie C.F.R. ab, welche — wie gesagt — über 60% der Kohlenproduktion verbraucht.

Aus der Tabelle Nr. 7 ist zu ersehen, wie die Kohlenproduktion — von den Kohlenlieferungen an die C.F.R. in grossem Masse beeinflusst — von 1930 bis heute geschwankt hat.

Nach dem Krieg hat die Autonome Regie der C .F. R., die grossen Bedarf an Brennstoffen hatte, den Ausbau der Kohlengruben auf das höchste ermutigt, indem sie sogar Produktionsprämien bezahlte.

Sobald aber die Erdölausbeutungen wieder aufgenommen wurden und insbesonders infolge der niedrigen Mazutpreise in den Jahren 1931—1934 hat die Regie C.F.R. den Mazutverbrauch auf fast 50% gegenüber dem Kohlenverbrauch erhöht.

Während dieser Zeit haben die Kohlenunternehmungen ihre Ausbeutungen verringert, das Personal entlassen und der Kohlenbergbau hat eine schwere Krisis durchgemacht.

Nach langwierigen in den Jahren 1932—1933 beim Verkehrsministerium abgehaltenen Verhandlungen wurde endgültig die Notwendigkeit der Aufrechterhaltung, ja sogar der Entwicklung der Kohlenbergwerke festgesetzt, dies sowohl im Interesse der allgemeinen wirtschaftlichen Lage des Landes — wie oben gezeigt — wie auch für die Landesverteidigung, indem die Kohle wann immer entzogen und wo immer aufbewahrt werden kann; man ist also auf einen Verbrauch von 80% Kohle gegenüber 20% Mazut berechnet auf Tonnen der Dampferzeugung zurückgekommen.

Seitdem d. h. nach Abschluss der Verträge vom 1. April 1933 mit der Autonomen Regie der C. F. R. begann eine Erhöhung der Kohlenproduktion und erreichte dieselbe ungefähr 2.500.000 Tonnen.

Heute wo man so dringend die Erhöhung der Kohlenproduktion verlangt, indem die Beschaffung von Brennstoffen eine Kriegsfrage sowohl für uns wie auch für alle Länder bildet, ist zu ersehen, wie begründet die Behauptungen jener waren, welche bereits 1930

1930 stabilirea unei politici bine chibzuite în distribuția combustibililor țării, și cât de necesară este menținerea ei, mai ales astăzi.

X. PROBLEME ACTUALE

Totuși, probleme destul de serioase se pun și astăzi în calea unei desvoltări normale a producției de cărbuni.

Am arătat că peste 60% din producția totală fiind procurată Regiei C. F. R., în primul rând, politica acestei instituții este determinantă pentru situația exploatărilor de cărbuni. Este cazul să observăm că dacă până astăzi prețul cărbunilor a putut fi comprimat, astăzi însă, față de ridicarea generală a prețurilor, *se impune o largă revizuire a prețului cărbunelui* pentru a da posibilitatea unei remunerări convenabile a personalului, precum și pentru a putea desvolta exploatările și investițiile pentru cărbuni.

In al doilea rând trebue să mai notăm că în ultima decadă, din cauza întârzierilor cu care s'a făcut plata cărbunilor, întreprinderile carbonifere au fost nevoite a face largi credite în livrări de cărbuni Regiei C. F. R., variind dela 50% până la 100% din capitalul acestor întreprinderi.

Aceste credite au apăsat greu industria carboniferă care nu și-a putut face investițiile necesare

O altă importantă problemă de actualitate pentru minele de cărbuni, este problema *lemnului de mină*.

Lemnele de mină exploatate astăzi pe scară întinsă, chiar din regiunile carbonifere, sunt trimise în toată țara, în special industriilor de celuloză și o bună parte la export.

Este dela sine înțeles că lemnul de mină din preajma regiunilor carbonifere, trebue rezervat integral minelor de cărbuni respective și o dispoziție legală este absolut necesară, mai ales astăzi, în acest sens.

Nu mai puțin am arătat că *problema personalului*, a formării și întreținerii lui, trebue să formeze obiectul unei griji deosebite.

Tot astfel trebuesc luate măsuri pentru ca exploatările de cărbuni care aprovizionează rețeaua de căi ferate a țării, să dispună de toate *materialele* de care au nevoie și să nu întâmpine absolut niciun obstacol în activitatea lor, pentru menținerea și chiar mărirea producției.

Este dela sine înțeles că un program definitiv ar trebui stabilit privitor la producția ce se repartizează anual fiecărei mine de cărbuni și la mărirea de producție ce i s'ar cere.

Terminând această expunere, putem privi cu satisfacție desvoltarea luată de industriile de cărbuni în anii după războiul de întregire, care ne-au dat astăzi posibilitatea să facem față împrejurărilor grele prin care trecem.

Este bine să ne reamintim și de linia ce avem să ne trasăm și de aci înainte, privitor la politica economică a țării, că prosperitatea economică a poporului nostru și întregul său progres în civilizație, depinde de problema de producție de care este legată și problema combustibilului.

Dar înainte de toate, pentru apărarea națională a țării există două fronturi pe care trebue să le îngrijim și să le întărim într'o egală măsură; și numai menținându-ne și învingând pe frontul economic putem rezista și obține victoria definitivă pe frontul armatelor.

Octombrie 1941.

eine vernunftmässige Politik in der Verteilung der Brennstoffe des Landes forderten, und wie notwendig die Aufrechterhaltung — ganz besonders heute — einer solchen Politik ist.

X. AKTUELLE FRAGEN

Trotzdem gibt es noch heute genug ernste Hindernisse die einer normalen Entwicklung der Kohlenproduktion im Wege stehen.

Da 60% der gesamten Kohlenproduktion an die Regie C. F. R. geliefert werden, so ist in erster Reihe die Politik dieses Unternehmens für die Lage der Kohlenausbeutung bestimmend. Konnte man auch bis heute den Kohlenpreis drücken, so ist heute in Anbetracht der allgemeinen Preissteigerung **eine weitgehende Überprüfung des Kohlenpreises unbedingt notwendig**, um eine normale Belohnung des Personals wie auch eine Entwicklung der Kohlenausbeutungen und der hiezu nötigen Investitionen zu ermöglichen.

Zweitens müssen wir bemerken, dass in den letzten 10 Jahren die Kohlenunternehmungen gezwungen waren, der Regie C. F. R grosse Kohlenlieferungen auf Kredit — die 50% bis 100% ihres Kapitals darstellten — zu gewähren.

Diese Lieferungen auf Kredit haben die Kohlenindustrie stark belastet und dieselbe gehindert, die nötigen Investitionen zu treffen.

Eine andere wichtige aktuelle Frage für den Kohlenbergau ist die Frage des **Grubenholzes**.

Das Grubenholz, das heute in grossem Ausmasse ausgebeutet wird, sogar das aus den Kohlengegenden stammende wird in das ganze Land insbesonders an die Zellulosindustrien und ein guter Teil für die Ausfuhr befördert,

Es ist selbstverständlich, dass das Grubenholz aus der Nähe der Kohlengegenden ausschliesslich für den Gebrauch der betreffenden Kohlengruben bewahrt werden muss, und ist eine diesbezügliche gesetzliche Verfügung besonders heute unbedingt notwendig.

Nicht weniger muss die **Frage des Personals**, dessen Ausbildung und Erhaltung eine Hauptsorge bilden.

Ebenfalls müssen Massnahmen getroffen werden, damit den Kohlengruben, welche das Eisenbahnnetz versorgen, alle notwendigen Materialien zur Verfügung stehen, damit sie in ihrem Betrieb zwecks Erhalt und Erhöhung der Produktion keinesfalls gehindert werden.

Es ist selbstverständlich, dass ein definitives Programm bezüglich der jährlichen Produktion jeder Kohlengrube, wie auch der Produktionserhöhung die man von jeder einzelnen fordert festgesetzt werden muss.

Wir können also mit Genugtuung auf die Entwicklung der Kohlenindustrien in den Jahren nach dem Krieg zur Vereinigung des Landes zurückblicken, die uns die Möglichkeit gab, den heutigen schweren Verhältnissen Stand zu halten.

In der Richtschnur unserer weiteren wirtschaftlichen Politik müssen wir uns vor Augen halten, dass das wirtschaftliche Aufblühen unseres Volkes und sein Fortschritt in der Zivilisation von der Produktionsfrage, zu welcher auch die Brennstoffrage gehört, abhängt.

Vor allem aber gibt es zwei Fronten für die Landesverteidigung, für die wir in gleichem Masse Sorge tragen und die wir verstärken müssen, und nur venn wir uns auf ökonomischem Gebiete aufrechterhalten, werden wir auch mit den Waffen standhalten und einen endgültigen Sieg erringen können.

Die Ersetzung der Pakura mit Kohle für die Industriekessel und in der Zentralheizung

Die Folgen unserer 20-jährigen unrichtigen ökonomischen Politik — insbesonders was das Erdöl und die Kohle anbelangt — sind heute mehr als je ersichtlich und wirken leider drückend.

Der Erdölindustrie war es — wie wir oft darauf hingewiesen — infolge einer unermesslich drückenden Besteuerung und eines den neuen Erdölfragen nicht angepassten Minengesetzes unmöglich, das grosse zur Auffindung neuer Vorkommen nötige Kapital anzulegen.

Die Kohlenindustrie mit bedeutenden Vorkommen, abhängig sowohl bezüglich des Preises wie auch der Versorgungsart vom Gutdünken der Generaldirektion der Staatseisenbahnen, hatte nicht die Möglichkeit, diese Vorkommen genügend auszubeuten und sich den modernen Bedürfnissen anzupassen, — wie dies auch aus dem von uns veröffentlichten interessanten Studium des Herrn Ing. P. N. Bejan **hervorgeht.**

Heute wo die Kriegsbedürfnisse die grössten Beschränkungen im Gebrauch der Erdölerzeugnisse fordern, sehen wir, wie unvorsichtig die früheren wie auch die gestrigen Regierungen gehandelt haben und in wie grossem Masse die Interessen des Landes missachtet wurden.

Das Wirtschaftsministerium hat vor kurzem die Ersetzung des flüssigen Brennstoffes durch Kohle beschlossen, was aber zu einer Reihe schwer lösbarer Fragen bezüglich der Übergangsmöglichkeiten vom Benutzen der Pakura zu dem der Kohle Anlass gab, dies als Folge der früheren Unvorsichtigkeit, trotz der erfolgreichen und geordneten Arbeit von heute.

Es ist eben für eine Industrie, welche Pakura benützt, nicht leicht, von diesem Brennstoff welcher 10.000 kal. hat, zu einem Brennstoff mit einer geringeren Heizkraft zu übergehen, ohne dadurch das Niveau der Produktion, nachdem die bestehenden Anlagen nicht dazu angepasst sind, zu gefährden. Um aber trotzdem eine grosse Produktion sogar mit einem geringeren Brennstoff als die Pakura zu erzielen, sind viele Forschungen und technische Verbesserungen der jetzigen Einrichtungen erforderlich, — welche aber von Fall zu Fall **getroffen sein müssen, da eine Verallgemeinerung in dieser Hinsicht unmöglich ist. Diese Umänderung ist viel leichter bei den Industriekesseln als bei den Zentralheizanlagen ausführbar.**

Es ist viel leichter diese Umwandlung bei den Industriekesseln als bei den Zentralheizanlagen auszuführen, nicht nur wegen des Unterschiedes an Heizkraft, sondern weil diese Anlagen im allgemeinen für einen vollständig — oder halbautomaten Betrieb eingerichtet sind. Die Umwandlung fordert eine fortwährende Handbedienung, also einen Heizer, was neue Ausgaben nach sich zieht. Andererseits ist der Raum bei den Zentralheizkesseln beschränkt, die meisten befinden sich in kleinen unterirdischen Räumen, wo kein Platz für Umwandlungen vorhanden ist.

Für all dies sind die zum Kohlenbrennen angepassten Anlagen und verschiedenen Bestandteile nötig, welche meistens fehlen und heute wegen Mangel an Material sehr schwer herzustellen sind.

Die wichtigste Frage ist aber jene der Kohle. Wenn es gelingt, diesen Umwandlungsplan zu vollbringen, so braucht man die passende Kohle, die bei jeweicher Anlage benützt werden kann, um nicht gegebenenfalls an Mangel derselben zu leiden, und auch nicht auf einen einzigen Lieferanten angewiesen zu sein. Es ist doch wohlbekannt, dass die Ligniten sich den Anlagen wo man Petrosani-Kohle gebraucht nicht anpassen, ebenso letztere der Comanesti-Kohle usw. usw.

In Deutschland, Belgien und anderen Kohleerzeugenden Ländern besitzen die Bergwerke Anlagen zur gleichmässigen Sortierung der Kohle, sodass der Verbraucher, wo immer die nötige und gewünschte Qualität bekommt.

Diesbezüglich glauben wir, dass ein Übereinkommen zwischen den verschiedenen Unternehmungen willkommen wäre, welche insbesonders die Kohle, die von der Rumänischen Eisenbahn nicht benützt wird, sortieren könnten. Herr Ing. G. Damaschin **hat in den letzten Nummern unseres Blattes kurz die erzielten Erfolge der Ges. „Petrosani" und „Creditul Carbonifer" auf dem Gebiete der häuslichen Beheizung gezeigt; es handelt sich aber um teilweise Erfolge, die jetzt eine ausgedehntere Anwendung erforden.**

Desgleichen müssten die Unternehmungen für diese Anlagen Fachingenieure — welche, wie wir wissen, jetzt fehlen — anwerben und für die Ausbildung von Fachleuten und Heizern, deren Arbeit genug schwer ist, Sorge tragen.

Zur Ersetzung des flüssigen Brennstoffes mit Kohle in einem gewissen wenn auch längeren Zeitraum gehört noch ein wichtiger Faktor: der Preis. **Und dieser Preis, d. h. heute der von der Rumänischen Eisenbahn gewährte, muss allen Kohlenunternehmungen die Möglichkeit geben, die Produktion zu erhöhen, spezielle Kohle für die verschiedenen Benutzungen herzustellen und vielzählige Absatzplätze einzurichten.**

Ein weites Arbeitsfeld eröffnet sich der Kohlenindustrie unter den heutigen wenig vorteilhaften Umständen, aber nach dem Kriege werden alle, die für die rumänische Kohle gekämpft und Opfer gebracht haben, eine gerechte Belohnung finden.

Die Lieferungsweise des ausländischen Eisenmaterials für die Erdölindustrie

Vor kurzem haben wir auf die einflussreiche Rolle, die der VERBAND DER ERDÖLINDUSTRIEN RUMÄNIENS (A.I.P.R.) für die Erdölindustrie zu spielen berufen ist, hingewiesen, uzw. **zur Anregung und Beiordnung aller in dieser Industrie interessierten Teile.** Dank seiner jetzigen Organisation brachte und bringt dieser Verband dem rumänischen Erdöl täglich — in diesen schweren Zeiten — auf allen Gabieten unzählige und bedeutende Dienste, die auch von jenen Unternehmungen anerkannt werden, welche früher seine Tätigkeit zu hindern versuchten.

Nachdem der VERBAND die ganze Tätigkeit der Erdölindustrie dank seiner verschiedenen Kommissionen zentralisiert, ist es natürlich, dass die Erledigung und das in Kraft setzen aller wichtigen Fragen durch den Verband erfolgen. Eine der schwersten Fragen ist unbestreitbar diejenige der Einfuhr des Eisenmaterials; die betreffenden Bestellungen wurden bis nun von dem O.D.E.S.F.E.R. (Amt zur Verteilung des Eisens) zentralisiert, von welchem auch die Ausführung derselben abhing.

Dies erschwerte nicht nur eine rasche Erledigung der Bestellungen, sondern **überliess auch jedes Erdölunternehmen dem Gutachten eines Amtes,** welches nicht in der Lage war, die wirklichen und dringenden Bedürfnisse der Erdölindustrie zu kennen.

Um diesen Unannehmlichkeiten vorzubeugen, hat das Wirtschaftsministerium im Einvernehmen mit dem Staatssekretariat der Ausrüstung folgendes Regime für die Erdölgesellschaften festgesetzt:

1) Die Bedürfnisse der Erdölindustrie werden von dem A.I.P.R. festgesetzt und von diesem Verband — mittels einer Zentralisierungstabelle nach Materialiengruppen — dem Generalkommissariat für die Metallurgische und Ausrüstungs—Industrie (Staatssekretariat der Ausrüstung) wie auch dem O.D.E.S.F.E.R. bekannt gemacht werden.

2) Im Rahmen der Kontingente laut dem vertraulichen deutsch-rumänischen Abkommen vom 17. Januar d. J. werden der Erdölindustrie Unterkontingente festgesetzt werden, indem man die Bedürfnisse der anderen Produktionszweige, wie auch jewelche anderweitige eventuell verfügbaren Materialien berücksichtigen wird.

3) Die Unterkontingente einmal festgesetzt, werden dieselben von dem A.I.P.R. verwaltet werden, d. h. dieser Verband wird die einzige Stelle sein, welche die Verteilung nach Erdölindustrien, die Zentralisierung der Lizenzgesuche und die Verteilung der Lizenzen vornehmen wird.

4) Die Ausstellung der Kaufslizenzen wird — wie auch für die sonstige rumänische Industrie — von den O. D. E. S. F. E. R. vorgenommen werden, mit dem Unterschiede, dass die Ausstellung auf Grund eines Bondereaus des A.I.P.R. mit folgenden Angaben erfolgen wird: das Material und die Menge (im Rahmen der Unterkontingente), die Erdölgesellschaft, zu deren Gunsten die Lizenz erteilt wird, wie auch Angaben bezüglich des in Deutschland erteilten Auftrages. Das O. D. E. S. F. E. R. wird dem A.I.P.R. die mit einem bestimmten Bordereau verlangten Lizenzen womöglich am selben, spätestens aber am nächsten Tag (jedenfalls nicht nach einer längeren als die zur Bearbeitung: Typen, Unterzeichnung, Eintragung erforderlichen Zeit) zur Verfügung stellen.

Dieses Regime, das in Kraft treten soll, hat folgende Charakteristiken:

a) Automatismus (auf Grund der Bordereaus des A.I.P.R.).

b) Der Verkehr des O.D.E.S.F. E.R. mit den Erdölgesellschaften auf denjenigen mit dem A.I.P.R. beschränkt.

Wiederveranschlagung des Kapitals durch Wiederschätzung der Aktiva und scheinbare Benefizien

Die Frage der Wiederschätzung der Aktiva der verschiedenen Unternehmungen hat in letzter Zeit zu einer Reihe ökonomischer Fragen Anlass gegeben, deren Folgen weitläufig von der wirtschaftlichen Presse behandelt wurden.

Da aber diese Fragen in engem Zusammenhang mit den Fiskalgesetzen und den Buchhaltungsregeln stehen, die wohl den Leitern der Unternehmungen bekannt, aber den zahlreichen Aktionären dieser Gesellschaften nicht genug klar sind, fanden wir es für richtig, mit folgenden Erläuterungen zu kommen:

Zwecks Redressierung der Bilanzen hat das Finanzministerium es für richtig gefunden, mit einem Gesetz Nr.. 31 vom 31 Januar 1942 zu kommen, mit welchem ein vorübergehendes Fiskalregime für die Kapitalerhöhungen mittels Wiederschätzung der Aktiva der Handels-und Industrie-Unternehmungen festgesetzt wird.

Die Wiederschätzung sollte ursprünglich bis zum 28 Februar 1942 erfolgen, der Termin wurde aber nachher bis zum 15 April 1942 verlängert.

In diesem Gesetz wurde eine Reihe von Vorteilen vorgesehen, von denen die wichtigsten Folgende waren:

1) Die Berechnung der gesetzlichen Amortisation für die wiedergeschätzten Werte.

2) Die gänzliche Befreiung von der Steuer (auf bewegliche Güter) von 33%, die im Art. 23 Punkt 1 des „Gesetzes der direkten Steuern" für unentgeltliche Aktien vorgesehen ist. (Zirkulärbefehl No. 6166/4/IV/1941).

3) Die Berechnung der Ergänzungssteuer auf das wiedergeschätzte Kapital.

Die Gebühr für dieses Verfahren war von 12,5% nebst Stempeltaxen, also insgesamt 15.10%.

Trotz dieser Vorteile gibt es aber viele Unternehmungen, die von obigem Gesetz keinen Nutzen gezogen haben, wir werden gleich zeigen weshalb.

Erstens ist es wohlbekannt, dass zwecks Anwendung dieses Gesetzes verschiedene Schritte beim Finanzministerium nötig waren; man verlangte nämlich unter anderen:

1) Man soll genau angeben, ob man von den Vorteilen des Gesetzes auch gelegentlich der Besteuerung für das Jahr 1942/43 Nutzen ziehen kann.

2) Man soll die Wiederschätzung der Aktiva durch Schaffung eines Reservepostens in der Passiva der Bilanz zulassen.

Auf den ersten Punkt hat das Ministerium geantwortet, dass man bei der Besteuerung für das Jahr 1942/43 von den Vorteilen des Gesetzes Nutzen ziehen wird, nur falls das betreffende Verfahren in der am 31 Dezember 1941 abgeschlossenen Bilanz inbegriffen ist.

Auf den zweiten Punkt antwortete das Ministerium, dass das erwähnte Gesetz auf die Erhöhung des sozialen Kapitals hinweist und somit nur in diesem Fall anwendbar ist.

Bis man von diesen Mitteilungen Kenntnis nahm, ist eine gewisse Zeit verstrichen, und da bei den anonymen Gesellschaften das in Frage stehende Verfahren nicht ohne vorherige Einberufung der ausserordentlichen Generalversammlung — welche laut Handelsgesetzbuch mit 15 Tagen vorher bekannt gemacht werden muss — vorgenommen werden konnte, hatten viele Unternehmungen nicht genug Zeit, bis zum zweiten vom Ministerium festgesetzten Termin — 14 April 1942— dem Gesetz gemäss zu handeln und konnten somit von demselben keinen Vorteil ziehen.

Zweitens müssen wir berücksichtigen, dass die betreffenden Taxen sogleich ausbezahlt werden mussten — d. h. innerhalb 15 Tagen nach der Wiederschätzung — was wohl eine fühlbare Lücke in dem Guthaben einer Unternehmung bedeutet; dies wird wahrscheinlich einige veranlasst haben, von einer Wiederschätzung abzusehen, und andere, die eine grössere Wiederschätzung angezeigt hatten, dieselbe zu einem geringeren Plafond festzustellen.

In Anbetracht aber der Bedeutung dieses Verfahrens, sowohl vom Standpunkt der Konsolidation unserer Nationalwirtschaft, wie auch von dem der Konsolidation der Unternehmungen, damit dieselben nicht in die Lage gesetzt werden, den Aktionären scheinbare Benefizien entstanden aus dem Mangel an genügender Amortisation zur Ersetzung der Investitionen im Verhältnis zu ihrem aktuellen Werte zu verteilen, glauben wir, dass diese Frage mit der gebührenden Aufmerksamkeit sowohl seitens der Leiter der Unternehmungen wie auch des Finanzministeriums studiert werden müsste.

Übrigens wurde infolge der dem Stempelgesetz am 1. April d. J. gebrachten Änderung der Art. 15, Par. 7, Abs. 14 wie folgt geändert:

„Es wird als Kapitalerhöhung „der Gesellschaften und Ver„bände das Verfahren der Wie„derschätzung der sozialen Ak„tiva betrachtet, und wie unten „angeführt besteuert, wie auch „das Verfahren zur Deckung der „Verluste durch Debitieren der „Reserven oder der Amortisa„tions-fonds, durch Debitieren „von Kreditkonti oder durch Wie„derschätzung der sozialen Ak„tiva":

„Für die Wiederschätzung der „Immobiliargüter 16%.

„Für sonstiges Verfahren 6%".

Die Gesellschaften, die vom Gesetz Nr. 31 vom 15 Januar 1942 keinen Vorteil ziehen konnten, können also auch jetzt die Wiederschätzung vornehmen, indem sie aber eine Gebühr von 16% anstatt 12,5% bezahlen.

Da aber vielleicht gewisse Unternehmungen unter den jetzigen Umständen nicht die Möglichkeit haben, diese Taxen für Rechnung der Aktionäre vorzuschiessen, und damit man trotzdem eine reelle Bilanz schliessen kann, glauben wir, dass es gut wäre, wenn das Finanzministerium die Amortisationsquoten für die 1941 getroffenen Investitionen ändern und Supplementamortisationen — im Verhältnis zu dem Teuerungs prozentsatz—für die in den Jahren 1939 und 1940 vorgenommenen Investitionen bewilligen möchte.

FLORIAN GEORGESCU
Expert-Buchhalter

L'ASSEMBLEE GENERALE EXTRAORDINAIRE DE LA SOCIETE „CONCORDIA"

Le 14 avril a eu lieu l'assemblée générale extraordinaire de cette société ayant à l'ordre du jour: la réévaluation de l'actif immobilier. La séance fut ouverte sous la présidence de M. la Professeur EFTIMIE ANTONESCO, président du Conseil d'Administration, assisté de M.M. EUGÈNE SAVU, ancien ministre, HEINZ OSTERWIND, Dr. HANS IOACHIM RAAB, GH. CUZA, membres du Conseil, SILVIO MARINO, J. DESTEXHE, directeurs, etc.., en présence de nombreux actionnaires.

Un nombre de 2.129.425 actions représentant 532.356.250 de lei a été déposé soit plus de la moitié du capital.

MM. Stefan Dan et Paul Efteresco, représentant la Banque Comerciale Roumaine, le plus grand actionnaire, et M. I. Amărăscu, avocat, ont été désignés comme scrutateurs et M. le Dr. V. Gorcea, secrétaire.

A la suite d'amples explications données par M. le Président sur les avantages qui découlent pour la société de l'opération de réévaluation conformément au décret loi du 15/1/1942 l'assemblée a approuvé à l'unanimité la proposition du conseil d'administration, d'augmentation du capital avec 406.000.000 de lei par la majoration automatique de la valeur nominal de l'action de lei 250 à lei 350, ce qui porte le capital social à lei 1.421.000.000.

Répondant à quelques désideratas de certains actionnaires qui, anticipant sur les propositions qui seront faites à l'assemblée générale qui aura lieu sous peu, désireraient avoir, pour l'exercice 1941, un dividende aussi grand que possible, M. le Professeur Eftimie Antonesco a expliqué que, dans l'intéret même des actionnaires, de grandes réserves étaient préférables à de grands dividendes, surtout dans la conjoncture actuelle, **„C'est grâce à la sage et prudente administration de jusqu'à présent de votre société que la „Concordia" a pu réaliser les plus heureux résultats et envisager l'avenir avec la plus grande confiance et l'actuel Conseil d'Administration a à coeur de suivre voie tracée par ses prédécesseurs",** a ajouté pour terminer le Président.

PRIX des PRODUITS du PETROLE A L'EXPORTATION

à partir du 1 Mai

PRODUITS	Fob Giurgiu, Constanța, Oltenița, et franco Negru-Vodă	Fob Orșova Franco, Curtici, Jimbolia, tunnel et Dornesti
	Lei par tonne	
Essense d'aviation min. 73 oct.	24.000	26.200
Essence d'aviation min. 70 oct.	22.000	23.800
Essence légère p. f. 155° C.	14.600	16.500
Essence tourisme min. 60 oct. pf. 190°C.	14.100	16.100
Essence tourisme min. 66 oct. pf. 190°C.	14.500	16.400
Essence tourisme min. 69 oct. pf. 190°C.	15.900	17.800
Essence lourde point in. 100° p. f. 185°C.	12.700	14.700
Lampant raffiné	11.100	13.200
» » distillé	10.900	13.100
White spirit raffiné qualité I	12.700	14.800
» » » II	12.400	14.500
Gas oil +5°C. congelé	10.000	10.500
» » 0°C.	10.100	10.600
» » —5°C.	10.200	10.700
» » —10°C. %	10.300	10.800
» » —15°C./20C.	10.400	10.900
» » asph. sous-20C.	10.700	11.200
Mazout combust. +35°/40C. congelé	5.000	5.500
» » +20°C. »	5.100	5.600
» » +10°C. »	5.200	5.700
» » 0°C. »	5.300	5.800
» » —10°C. »	5.400	5.900
» » —15°C.-20 congelé et point decong. supérieur à + 20°C.	5.500	6.000
Mazout asphalteux	6.600	7.200
Huiles min. raffinées Visc. /20° 6—7° E.	13.200	19.700
» « » » /50° 4—5° E.	14.100	20.100
» » » » /50° 6—7° E.	14.600	20.500
» » » » /50° 8—9° E.	15.300	21.200

Kreditanstalten, die berechtigt sind das Vorkausfsrecht auszüben. — Herr Titus Dragoș, Minister der Romanisierung, der Kolonisierung und des Inventars hat folgende Entscheidung unterzeichnet:

ART. 1. — Folgende Kreditanstalten und anonyme Gesellschaften werden das Vorkaufsrecht unter den im art. 6 des Gesetzes Nr. 351 veröffentlicht im Mon Of. Nr. 101 vom 2 Mai 1942, vorgeschriebenen Bedingungen ausüben können:

Banca Națională a României, Institutul de Credit Românesc, Societatea Națională de Credit Industrial, Creditul Național Agricol, Banca Românească, Banca Urbană, Banca Timișoarei, Banca Albina, Banca Victoria, Creditul Meșteșugăresc, S. A. Creditul Minier (für Erdölunternehmungen), S. A. Neo Petrol (für Erdölunternehmungen), S. A. Frații Rizescu (für Textilunternehmungen).

ART. II. — Die Direktion der Romanisierung ist beauftragt, die Vorschriften der vorstehenden Entscheidung zu vollziehen.

*

Erläuterungen des Kommissärs der Regierung an der Warenbörse. — Im Zummenhang mit der Ausübung des Gesetzes vom 2 Mai 1942 betreffend die Normen zur Kontrolle der Verfügungen der Fremden und der Juden und um unrichtigen Auslegungen vorzubeugen, hat Herr Dr N. N. Stoika, Kommisär der Regierung an der Aktien-und Wertpapierenbörse folgende genaue Angaben gegeben:

1. Das in Rede stehende Gesetz beabsichtigt keinesfalls, die normale Zirkulation der Kapitalien zu stören oder zu blockieren.

2. Das erwähnte Gesetz betrifft die Verfügungen bezüglich der Güter, der Rechte oder Interessen, die gänzlich oder in grossen Aktienpaketen von Hand zu Hand übergehen würden.

3. Die Börsen-und Bankunternehmungen aller Art, die im Auftrag und für Rechnung anderer arbeiten, fallen unter die Vorschriften dieses Gesetzes nur falls sie Übertragungen en bloc verhandeln.

Infolge der Vorschläge der Börse hat das Staatssekretariat der Romanisierung eine Kommission gebildet, die die Aktienübertragungn durch die Börse erleichtern und beschleunigen soll.

Der Herr Kommissär ist der Meinung, dass nach diesen Erklärungen kein Grund mehr vorliegt, den Optimismus und das Vertrauen der Börse in einen normalen Gang der Geschäfte zu verringen.

*

Ges. Lonea. Herr Mineningenieur Gh. Damaschin, gewesener Generaldirektor der Minen, wurde durch die Entscheidung des Wirtschaftsministeriums Mitglied im Verwaltungsrat der Ges. „Lonea" infolge der Abdankung des Herrn Prof. Negoiță Danilă, an dessen Stelle als Vertreter des Staates ernannt.

„SARPETROL". — Herr Heinz Osterwind wurde als Mitglied des Verwaltungsrates kooptiert und Herr Otto L. Friedenreich als Direktor der Gesselschaft ernannt.

Revista necesară tuturor Petroliștilor și Tehnicienilor:

„OEL UND KOHLE"

Industrieverlag von Hernhaussen K. G. Berlin W. 15.

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ȚIȚEI ȘI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ȘI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

S A R D E P

STR. BENITO MUSOLINI No. 27
BUCUREȘTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: „STADEP"

ADMINISTRATEURS DÉLÉGUÉS PRÈS LES SOCIÉTÉS PÉTROLIÈRES A CAPITAL ÉTRANGER. — M. Titus Dragos, Ministre sous-secrétaire d'État à la roumanisation, a rendu une décision en vertu de laquelle ont été nommés administrateurs:

MM. le professeur Michel Raricescо, **près la société Romano Americana;** G. Dumitrescо, **près la société „Unirea" et l'ing.** Mircea Oreviceanu, **près la soc. „Dacia Romăno Petroleum syndicate L-td".**

Les administrateurs rempliront les attributions d'administrateurs délégués, en conformité avec les dispositions du code commercial. Ils veilleront à ce que l'actif de ces entreprises ne souffre aucune diminution de toute nature ainsi qu'à la bonne marche de la société en vue d'un maximum de rendement.

„ASTRA ROMANA". — L'assemblée extraordinaire du 14 avril a. c. a approuvé la majoration du capital social de 25%, de de 2.034.000 à 2.542.500 lei, par la réévaluation d'une partie de l'actif. Seront émises 1.017.000 actions de 500 lei, qui seront attribuées aux actionnaires actuels à raison de 1:4.

Etant donné la situation créée par l'état de guerre actuel, l'assemblée fixe l'expiration du délai de souscription à cette émission à six mois après la cessation des hostilités.

*

„STEAUA ROMANA". — Par suite de la réévaluation de l'actif immobilier, le capital a été porté de 1.000.000.000 à 1 milliard 500.000.000 lei, par la majoration de la valeur de l'action de lei 500 à lei 750.

Noui impuneri asupra produselor petrolifere

In loc de degrevări fiscale, industria petroliferă se vede impusă la alte noui sarcini. Iar dacă, cu mari greutăți, obține unele ușurări într'o direcție, acestea sunt cu totul anihilate de măsurile luate în altă direcție. De aceea am cerut totdeauna înființarea unui Oficiu centralizator al tuturor problemelor petrolifere, cărula să se adreseze în prealabil forurile cari intenționează a aduce modificări oricărei chestiuni privitoare la industria petroliferă, pentru a putea — de comun acord — lua măsuri în consecință. Ori, astăzi, **Asociația Industriilor de Petrol** fiind — credem — cea mai îndrituită a îndeplini acest rol, părerile ei justificate ar trebui ținute în seamă pentru bunul mers al acestei industrii, de care țara are atâta mare nevoie.

Astfel, impozitele și taxele comunale modificate prin legea din 23 Februarie, cu efect dela 1 Aprilie crt., au dat loc și în trecut la numeroase greutăți industriei petrolifere. Este suficient să reamintim taxele impuse de Municipiul Constanța, cari, dacă găseau acolo o oarecare justificare pentru inimoasa operă de indiguire și înfrumusețare a acestui oraș sub primariatul d-lui Horia Grigorescu, în numeroase comune aceste fonduri respectabile erau irosite de către diverși politicieni. Bine înțeles, astăzi, nu este cazul, iar ele vor găsi o bună și cinstită întrebuințare, totuși apasă greu asupra petrolului românesc, după cum se va vedea din situația comparativă de mai jos:

A) **Produsele destinate consumului intern**

	Taxele în vigoare în lei pe kgr.	Taxele maxime dela 1 Aprilie 1942 în lei pe kgr.
Păcură rezidii	0.03	**0.05**
Motorină	0.05	**0.08**
Țiței	0.06	**0.10**
Petrol	0.07	**0.08**
Benzină	0.12	**0.12**
Gazolină	0.13	**0.15**
Uleiuri	0.15	**0.15**

B) **Produsele destinate exportului**

	Taxele în vigoare în lei pe kgr.	Taxele maxime dela 1 Aprilie 1942 în lei pe kgr.
Păcură rezidii	0.01	**0.01**
Benz. și petrol	0.02	**0.02**
Ulei și motor.	0.03	**0.03**

In afară de modificările taxelor în sine, au fost schimbate și textele și anume:

1) Taxele vor fi percepute de comunele în raza cărora funcționează rafinării pentru produsele petrolifere.

2) Orașele și municipiile pe teritoriul cărora se află puncte de export vor percepe și ele 75% din taxele arătate la al. B) de mai sus, aceasta în afară de ceeace au încasat orașele și municipiile în raza cărora funcționează și rafinării.

2) Comunele și teritoriul cărora se află puncte de export, cum și acelea unde sunt depozite de desfacere, vor percepe 75% din taxele arătate la al. B) de mai sus; iar acelea în care se desfac produsele vor percepe taxe arătate la al. A) în afară de ceeace au încasat comunele în raza cărora funcționează rafinării și stațiuni de desbenzinare.

In afara taxelor expuse, decretul lege modificator înființează o taxă de 200 lei pe vagonul de țiței de pe teritoriul comunelor pe raza cărora nu există rafinării sau stațiuni de desbenzinare.

Din aplicarea acestor dispozițiuni rezultă următoarele:

Produsele petrolifere destinate consumului intern sunt supuse taxelor majorate, nu numai la ieșirea din rafinării, dar și, a doua oară, la desfacerea lor.

Gazolina — respectiv țițeiul produs — va fi taxată astfel:

a) In comune cu stațiuni de desbenzinare cu lei 0,15 pe kgr. adică lei 1.500 pe vagon;

b) In comunele fără stațiuni de desbenzinare cu lei 200 vagonul de țiței extras.

Ambele aceste taxe sunt nou înființate.

Comunele urbane sau rurale, în raza cărora se află un punct de export sau un depozit de desfacere la export, pot percepe 75% din taxele comunale înființate la export; acest drept îl avea până în prezent, numai orașele și municipiile, în raza cărora se afla un punct de export.

Prin aplicarea acestor dispozițiuni, gazolina va suporta de trei ori taxa comunală de 0.15 lei pe kgr., adică 1.500 lei pe vagon și anume: în comune în raza cărora se află instalația de desbenzinare; în momentul ieșirei din rafinărie, la consum intern sau la export; și, în momentul desfacerii pe piața internă sau la punctele de export.

Acest regim special de impunere la gazolină — în raport cu impunerea numai de două ori a celorlalte produse produse petrolifere, — constitue desigur o anomalie care urmează să fie înlăturată.

Atât majorările de taxe, cât și înființarea nouilor taxe, intervin într'o conjunctură economică și financiară defavorabilă întreprinderilor petrolifere, obligate să facă față unor sarcini în permanență creștere, în timp ce prețurile produselor lor sunt plafonate, iar valorificarea produselor se fac astăzi fără rentabilitate.

Această plafonare a prețurilor produselor petrolifere nu a fost avută în vedere la elaborarea dispozițiunilor modificatoare de mai sus, ceeace a atras o lipsă de sistematizare a impozitelor, în raport cu materia impozabilă.

Dacă taxele comunale la produsele destinate consumului intern nu reprezintă o sarcină pentru societățile petrolifere, prin faptul că ele vor fi suportate de consumator, nu este acelaș lucru cu celelalte taxe noui, respectiv cu majorările care privesc țițeiul, respectiv produsele destinate exportului, care sunt lăsate în întregime în sarcina societăților petrolifere, ceeace reprezintă o scădere a veniturilor lor, atât de comprimat.

Nu ne îndoim — și ar fi drept — că în urma demersurilor Asociației Industriilor de Petrol, **pe lângă Ministerul Afacerilor Interne, aceste taxe majorate nu se vor aplica produselor petrolifere ale căror prețuri sunt plafonate.**

Posibilitățile înlocuirei păcurei cu cărbuni în cazanele industriale și încălziri centrale

Roadele greșitei noastre politici economice timp de 20 de ani — și în special a petrolului și cărbunelui — se văd astăzi mai mult ca oricând și din păcate se resimt.

Industria petroliferă — după cum de atâtea ori am spus-o — **din cauza unei fiscalități peste măsură de apăsătoare și a legii minelor neconcordantă cu nouile probleme petrolifere, a fost în imposibilitate de a investi enormele capitaluri necesare descoperirei de noui zăcăminte.**

Industria carboniferă, cu mari zăcăminte, lăsată la bunul plac al Direcțiunii Generale a căilor ferate, atât în privința prețurilor cât și a modului de aprovizionare, a fost în neputință de a exploata intens aceste zăcăminte și de a se adapta cerințelor moderne, după cum reiese chiar din importantul studiu al d-lui ing. P. N. Bejan, **publicat de noi.**

Iar astăzi când nevoile războiului cer cele mai mari restricțiuni consumului de produse petrolifere, lipsa de prevedere a guvernanților din trecut și de eri, ne arată cât de mult interesele țării au fost nesocotite.

Inlocuirea combustibilului lichid prin cărbune, impusă de curând printr'o decizie a Ministerului Economiei Naționale, a dat naștere la o serie de probleme asupra posibilităților trecerii de la arderea păcurii la arderea combustibilului, greu de rezolvat din cauza neprevederii trecute, cu toată munca realizatoare și coordonată de astăzi.

Nu este lucru ușor pentru o industrie de a trece dela combustibilul păcură care are 10.000 calorii, la un combustibil cu o putere calorică inferioară, fără a periclita nivelul producției, din cauza nesatisfacerii nevoilor instalației. Pentru a se realiza totuși o producție ridicată, chiar cu un combustibil inferior păcurii, este nevoie de numeroase cercetări și ameliorări tehnice a instalațiilor actuale, cari diferă de la caz la caz, fără ca o generalizare în această direcție să fie posibilă. Iar această transformare este mult mai ușoară de executat la căldările industriale decât la instalațiile de încălzire centrală.

Aceasta nu numai din cauza diferenței de putere calorică, dar mai ales pentru că instalațiile de încălzire centrală sunt în general amenajate pentru o funcționare complet sau semi-automată. Transformarea impunând o deservire manuală continuă, adică un fochist, care mai cere o cheltuială. Deasemeni spațiul la cazanele de încălziri centrale este limitat, majoritatea fiind în spații subterane de mici dimensiuni, unde nu se dispune deloc de spațiul necesar unei transformări.

Pentru toate acestea sunt necesare construcții și diverse piese adecuate arderii cărbunelui, cari în majoritate lipsesc și astăzi sunt foarte greu de fabricat, din lipsă de material.

Cea mai de seamă problemă însă este chiar aceea a cărbunilor. Dacă se reușește a se executa acest plan de transformări, trebuiesc cărbuni potriviți ca să fie întrebuințați la orice instalație, nu numai pentru a nu se simți eventual lipsa lor, ci spre a nu fi la dispoziția unui singur furnisor. Știut fiind că ligniții nu se adaptează instalațiilor cari ard cărbuni de Petroșani, sau aceștia din urmă instalațiilor pentru cărbune de Comănești, etc.

In Germania, Belgia și alte țări producătoare de cărbuni, minele au instalații pentru sortarea uniformă a cărbunelui exploatat iar consumatorul capătă oriunde calitatea necesară și dorită.

In această privință ar fi, credem, binevenită o înțelegere între diversele întreprinderi cari ar putea sorta în special cărbuni ce nu sunt întrebuințați de C.F.R. D. inginer G. Damaschin **a arătat pe scurt în ultimele numere ale ziarului nostru realizările Soc. Petroșani și Creditul Carbonifer pentru încălzitul domestic, realizări parțiale cari acum cer o vastă aplicare.**

Tot în sarcina întreprinderilor ar cădea recrutarea de ingineri specialiști pentru asemenea instalații — cari după cum suntem informați — lipsesc acum, precum și formarea de specialiști și fochiști, a căror muncă este destul de grea.

Pentru ca înlocuirea combustibilului lichid cu cărbune să se poată înfăptui — într'un oarecare termen, chiar mai lung — mai joacă un principal rol: PREȚUL. Iar acest preț, adică astăzi acel obținut de la C.FR., trebuie să fie remuneratoriu, pentru ca să dea putință TUTUROR întreprinderilor carbonifere să intensifice producția, să amenajeze cărbuni speciali pentru diversele întrebuințări, precum și să organizeze numeroase centre de desfacere.

Un vast câmp de activitate se deschide industriei carbonifere în actualele împrejurări puțin prielnice, dar care după război va aduce o dreaptă răsplată pentru munca depusă și sacrificiile făcute de toți cei ce au luptat pentru CĂRBUNELE ROMÂNESC.

INFORMAȚIUNI

La adunarea generală extraordinară a societății Concordia, care a avut loc zilele trecute, d. profesor EFTIMIE ANTONESCU președintele Consiliului de administrație, răspunzând rugămintelor unor acționari de a avea un dividend cât mai mare, a arătat că în interesul acționarilor marile rezerve sunt preferabile marilor dividende, mai cu seamă în actualele împrejurări.

Aducând laude administratorilor de până acum a societății pentru înțeleapta și prudenta lor politică de rezerve, cari au dat putința ca această întreprindere să fie din cele mai prospere, Domniasa 'și a exprimat dorința de a merge înainte pe aceeași cale de înflorire.

Cu această ocazie d-l profesor Eftimie Antonescu a arătat neajunsurile altor societăți din cauza insuficientelor rezerve, cum este cazul cu Societatea de Tramwaie care s'a mărginit a pune în circulație un număr de circa 26 noui vagoane motoare, cu totul neînsemnat față de necesitățile de astăzi. Din cauza aglomerației, controlul este foarte greu iar foarte numeroși pasageri nu plătesc, aducând astfel mari prejudicii acestei întreprinderi.

In Monitorul Oficial a apărut următorul decret-lege privitor la concesionarea introducerii, distribuirii și vânzării gazului metan în municipiul Brașov:

ART. UNIC. — Prin derogare dela dispozițiunile legale, regulamentare sau statutare în vigoare, se aprobă actul de concesiune și caietul de sarcini, pivitor la introducerea, distribuirea și vânzarea gazului metan pe teritoriul Municipiului Brașov Nr. 6.590 din 3 Martie 1942, încheiat între Primăria Municipiului Brașov și Societatea Națională de Gaz Metan din București, contract și caiet de sarcini care fac parte integrantă din prezenta lege.

In numărul trecut am arătat frumoasa activitate a acestei întreprinderi timp de 20 de ani.

*

Soc. Lonea. D. inginer de mine Gh. Damaschin fost director general al minelor, a fost numit prin decizia ministerului economiei naționale, membru în Consiliul de administrație al societății „Lonea", în locul devenit vacant prin demisia d-lui prof. Negoiță Dănilă, ca reprezentant al Statului.

Aflăm cu cea mai adâncă părere de rău încetarea din viață, a d-lui Inginer Robert Boucher, director al societății „Petrolina", din Ploești.

De naționalitate belgiană, se află de numeroși ani în România și era un bun și sincer prieten al țării noastre. Tehnician distins, suflet de elită, moartea lui atât de timpurie a pricinuit nu numai o dureroasă surprindere ci și adevărate regrete printre cei ce l-au cunoscut.

Prezentăm pe această cale sincerele noastre condoleanțe soției și familiei atât de crunt loviți.

Nous apprenons avec le plus profond regret le décès, de M. l'ingénieur Robert Boucher, directeur de la société Petrolina de Ploești.

De nationalité belge, le défunt se trouvait depuis de nombreuses années en Roumanie dont il était un bon et sincère ami. Tehnicien distingué, âme d'élite, sa mort si prématurée a occasionné non seulement une douloureuse surprise, mais aussi de réels regrets parmi ceux qui l'ont connu.

Nous présentons par cette voie nos sincères condoléances à son épouse et à sa famille si cruellement éprouvées.

UTILIZAREA GAZELOR DE CRACKING

și a gazelor naturale pentru fabricarea benzinelor de aviație și ca materie primă în industria chimică

de **Dr. Ing.GH. SAVA**

In ciclul conferințelor organizate de Institutul Român de Energie a avut loc zilele trecute, la Societatea Politehnică, conferința d-lui dr. ING. GH. SAVA, având ca subiect titlul de mai sus.

Numeroase personalități ale științei românești și conducători ai industriei petrolifere, în frunte cu d. profesor Ing. C. BUȘILA, Ministrul Comunicațiilor și Președintele Institutului Român de Energie, au ascultat interesanta expunere a distinsului conferențiar care după cum se știe, o viață întreagă, a adus o prețioasă contribuție la punerea în valoare a petrolului românesc.

Dăm aci un rezumat al acestei conferințe.

*

Compoziția mijlocie a gazelor de Cracking, pentru diverse materii prime și diferite sisteme de Cracking ar fi cam următoarea:

Hidrogen	3%	monoxid de carbon plus azot	1,7%
Metan	25%	bioxid carbon + hidrogen sulf.	0,7% C_1
Etan	15%	etilen	6,0% C_2
Propan	25%	propilen	10,0% C_3
n—butan	5%	n—butilen + butadien	5,0% C_4
i—butan	1,6%	i—butilen	2,4% C_4
Pentane	0,4%	pentilene	0,2% C_5

Din aceste componente un interes mai mare prezintă hidrocarburile cu 3 și 4 atomi de carbon. Ele pot fi prefăcute în benzine de automobile și de aviație prin diferite procedee: polimerizare, desidrogenare, ciclizare, izomerizare, alchilare, obținându-se hidrocarburi cu 6, 7 sau 8 atomi de carbon. Pe lângă care se mai produc și mici cantități din acele cu 12 sau 16 atomi, constituind fracțiunile benzinelor grele și combustibilului pentru motoare Diesel. Din benzinele grele prin „Reforming" se pot obține noi cantități de benzine ușoare de automobil sau aviație. La aceste rezultate ajungem, fie pe cale **termică**, fie pe cale **catalitică**. In anii din urmă sa făcut uz din ce în ce mai mult **de cataliză.**

Uneori se întrebuințează și hidrocarburile cu 2 atomi de carbon, spre pildă pentru fabricarea neohexanului.

Dintre hidrocarburile amintite, acele nesaturate — mai active — sunt transformate — deadreptul în hidrocarburi, făcând parte din fracțiunea benzinelor, cele saturate trebuiesc mai întâi prefăcute în total sau în parte, în hidrocarburi nesaturate prin deshidrogenare. Cum benzinele de aviație trebuiesc să fie stabile, deci foarte rezistente la acțiunea oxigenului din aer, a timpului și a temperaturilor mai ridicate, ele — când nevoia cere — într'o ultimă fază vor fi **hidrogenate** cataliitc.

La benzine de aviație se poate ajunge și prin **cracarea hidrogenată** sub presiune mare a uleiurilor sau cărbunilor bituminoși după procedeul **Bergius** — I. G. Farbenindustrie A. G. sau prin **cracarea catalitică** după procedeul **Houdry.**

La benzine de automobile cu putere antidetonantă mai mică, dar care pot fi corectate prin tratări ulterioare, de exemplu reformare catalitică ajungem, fie plecând dela cărbune aer și apă și trecând prin **gazul de apă**, fie plecând dela Metan și vapori de apă prin procedeul **Fischer-Tropsch**; o fază intermediară înainte de a obține produsele finale este **gazul de sinteză.**

Cum prin exploatarea excesivă a țițeiului se va ajunge în scurtă vreme la secătuirea zăcămintelor și la o fatală scădere a producției se caută în vremea din urmă să se valorifice cât mai bine această rezervă naturală de hidrocarburi și tendința generală este ca petrolul să devie — cu mai mult folos decât huila —punctul de plecare al unei puternice industrii **chimice. Pentru moment ne găsim încă în faza începuturilor îmbucurătoare care totuși — în unele direcții — au atins o importanță practică destul de mare.**

Plecând dela **metan, etan, propan,** prin încălzirea lor în arcul voltaic la temperaturi de 3.500—4.000 de grade putem obține într'un rendement destul de bun **acetilen.** Hidrocarburile de mai sus le găsim în cantități enorme atât în gazele de sonde, cât și în acele de cracking produse de rafinării. Din acetilen, precum și din **etilenul** gazelor de cracking sau din etan, după prealabilă deshidrogenare catalitică, apoi din propilenul gazelor de cracking, — putem, prin polimenizări și condensări succesive, să ajungem la **butadien, isopren** și la **cauciucurile artificiale,** produse din ce în ce mai căutate, mai ales în vremurile turburi prin care tecem.

Pornind tot dela metan, putem ajunge prin oxidare catalitică, fie direct cu anumiți catalizatori, fie indirect trecând mai întâi prin gazul de sinteză (amestec de monooxid de carbon și hidrogen) la **aldehida formică** sau la **alcoolul metilic** (sinteza metanolului). Pe de altă parte prin cicalizarea hidrocarburilor de petrol ajungem la benzen din care lesne obținem **fenol.** Prin condensarea aldehidei formice cu fenolul putem obține o întreagă serie de rășini artificiale, ca de pilră **bakelitul.** Din benzen și etilen ajungem la **stiren**; pornind dela etilen și acetilen obținem derivații **vinilului și acidului acrilic;** iar prin polimenizarea acestor trei substanțe la o altă serie de **rășini plastice.**

Plecând dela propilen și propan putem ajunge la **glicerină sintetică,** iar prin oxidarea parafinelor sintetice ce se produc în procedeele Bergius și Fischer-Tropsch la **acizi grași sintetici;** prin esterificarea glicerinei cu acești acizi se obțin **grăsimi sintetice industriale.**

Prin ciclizarea **hexanului, heptanului** și **octanului** din benzine se obțin hidrocarburi aromatice: **benzen, toluen, xilene,** punctul de plecare pentru o întreagă serie de substanțe explosibile, materii colorante, produse farmaceutice, parfumuri artificiale.

Plecând dela etilen, propilen, butilene, amilene, putem căpăta **alcoolii** corespunzători, iar din aceștia prin metodele cunoscute ale chimiei organice, **anine, derivați halogenați, glicoli, nitroglicoli clorhidrine, eter, cetone, acizi, esteri,** etc.

Din metan putem obține, prin combustie parțială **negru de fum.** Prin cracare la temperaturi mari a gazelor de sonde sau prin acțiunea asupra acestora a vaporilor de apă putem obține **hidrogen,** care poate fi folosit fie în procedeul **Bergius,** fie la sinteza **amoniacului** — după procedeul **Haber-Bosch.** Din propilen se obține lesne **acetona** cu numeroasele ei întrebuințări practice.

In rezumat cantități imense de materii prime ne stau la îndemână pentru manufacturarea de produse noi care să acopere nevoile existente sau pentru care noui întrebuințări vor trebui găsite.

După o comunicare din sursă americană, producția petroliferă a **Irakului** se cifrează la numai 1,4 mill. tone, după ce primul an de război 1939 adusese o diminuare a producției dela 4,5 mil. tone la 4,1 mill. tone, diminuare care a continuat și în 1940, când nu s'au extras decât 3,6 mill. tone. Regresul din anul trecut ar putea fi privit ca cel mai remarcabil eveniment în situația producției totale a lumii de mulți ani încoace. Pierderea de 61% din producția în cursul unui an se datorează mai multor cauze. Rafinăria din Haifa, în care se prelucrează uleiul din Irak, a avut mult de suferit în cursul ultimului an din cauza atacurilor aviației Puterilor Axei și posibilitățile ei de prelucrare trebue să fie oarecum stabilite. O mare înrăurire trebue să fi avut și închiderea timp de luni de zile a ramificației nordice a conductei irakiene spre Tripoli. In sfârșit ocuparea cu forța a Irakului de către trupele engleze a împiedicat mult timp atât extragerea cât și transportul petrolului. In cursul acestui an vor sta desigur și alte greutăți în calea producției din Irak; într'adevăr, conducta din Irak a fost aruncată în aer de către Arabi lângă Haditha.

Se știe că, ministerul economiei naționalle prin decizia Nr. 153.160 din 1942 publicată în Monitorul Oficial Nr. 65 din 17 Martie 1942, a oprit installarea de cazane de aburi și calorifere cu consum de combustibil lichid, iar cazanele de aburi din regiunile carbonifere consumând în prezent combustibil lichid vor fi transformate în termen de 6 luni pentru a consuma cărbuni. Termenul de transformare pentru restul cazanelor de aburi a fost fixat la 1 an.

In consecință ministerul de finanțe nu va mai acorda pe viitor autorizații de combustibil special pentru cazanele de aburi și calorifere care până la data de 17 Martie 1942 n'au funcționat cu astfel de combustibil.

*

„SARPETROL". — D. Heinz Osterwind a fost cooptat membru în consiliul de administrație, iar d. ing. Otto L. Friedenreich a fost numit director al societății.

*

„STEAUA ROMANA". — Din bilanțul pe 1941 al acestei Societăți, se poate întrevedea aceleași frumoase rezultate și pentru celelalte mari întreprinderi petrolifere. Intr'adevăr, acest bilanț, care de doi ani se prezintă din ce în ce mai explicit, arată — cu toate greutățile de astăzi — o activitate din cele mai fructuoase.

Iată câteva cifre comparate cu cele din ultimii doi ani:

„STEAUA ROMANA". — Du bilan pour 1941 de cette société qui a été publié le premier, l'on peut entrevoir pour les autres grandes entreprises aussi, les mêmes beaux résultats.

Ce bilan qui, depuis deux années, se présente d'une manière de plus en plus explicite, montre, malgré les difficultés actuelles, une activité des plus rémunératrice.

Voici quelques chiffres comparés à ceux des deux dernières années.

	1941 Lei	1940 Lei	1939 Lei
Bénéfice brut des exploitations et des raffineries (c'est-à-dire déduction faite des frais d'exploitation)	**2.021.325.952**	1.183.491.318	825.961.710
Diverses réserves	**1.685.472.291**	1.318.618.022	1.302.479.539
Investitions	**3.657.615.854**	3.016.182.540	3.254.323,289
Amortissements pour l'exercice courant	**331.831.172**	291.582.691	264.585,282
Impôts, taxes diverses	**936,397.197**	632.102.047	317.643.844
Réserve spéciale	**100.000.000**	—	—
Réserve pour créances bloquées et matériaux en Angleterre et Amérique	**125.096.294**	—	—
Frais généraux	**94.881 223**	96.881.223	79.568.609
Bénéfice net	**180.739.287**	116.517.011	162.769.667

Dividendul se va distribui la capitalul majorat de 1.500.000.000 lei.

Le dividende sera distribué au capital majoré de lei 1.500.000.

„Astra Română"

Societate Anonimă

BUCUREȘTI — Bulevardul Regele Carol I Nr. 32

INȘTIINȚARE

Se aduce la cunoștința acționarilor că adunarea generală extraordinară a acționarilor din 14 Aprilie 1942, a decis sporirea capitalului social dela 2.034.000.000 Lei la 2.342.500.000 prin reevaluarea unei părți din activul societății.

Această sporire se va face prin emiterea a 1.017.000 acțiuni noui de Lei 500 valoare nominală fiecare, cari vor fi atribuit vechilor acționari în mod gratuit în proporție de 1 una) acțiune nouă la 4 (patru) acțiuni vechi.

Nouile acțiuni vor participa la rezultatele societății începând cu exercițiul 1942.

Pentru a beneficia de dreptul lor, acționarii vor trebui să depună — în termen de trei luni cu începere dela 1 Mai 1942 adică până la 31 Iulie 1942 — buletinele de subscriere la noua emisiune și vechile acțiuni nominative potrivit Decretului Lege Nr. 2343 din 10 Iulie 1940 impreună cu cuponul nr. 33 detașat dela aceste acțiuni, nouile acțiuni eliberându-se contra acestui cupon.

Depunerea zisele buletine de subscriere, acțiuni și cupoane va fi făcută la una din următoarele instituțiuni:

Banca Comercială Română, București.

Banca de Credit Român, București și

Banca Românească București.

Buletinele de subscriere bazate pe cuponul nr. 33 detașat dela acțiunile nominative înscrise în registrul de acțiuni nominative, al societății vor fi completate și subscrise de titularii acestor acțiuni, inscriși în acest registru, și vor fi depuse de aceștia direct la sediul societății.

După data de 31 Iulie 1942 acționarii nu vor putea exercita dreptul lor la această emisiune decât prezentând declarația de subscriere în condițiunile mai sus arătate, la sediul din București al societății (secția „Titluri").

Doriți cabluri pentru foraj, pistonaj, lăcărit, pentru ascensoare, funiculare, pentru facerea șirelor de paie, etc., etc., adresați-vă cu incredere la „CABLUL ROMÂNESC" S. A. R. Fabrică de cabluri de oțel din Ploiești, care vă pune la dispoziție cunoștințele sale acumulate în aproape două decenii și veți fi serviți ireproșabil.

Numai calitatea este adevărata economie

CABLUL ROMÂNESC S. A. R.

FABRICA DE CABLURI DE OȚEL, DIN PLOIEȘTI

„STEAUA ROMÂNĂ"

SOCIÉTÉ ANONYME POUR L'INDUSTRIE DU PETROLE — BUCAREST

Bilan arrêté au 31 décembre 1941

ACTIF			PASSIF		
Investissements			**Capital**		
Sondes, concessions, installations, chantiers, raffineries, bateaux, wagons-citernes, immeubles			2.000.000 actions de 750 lei		1.500.000.000
Solde au 31 décembre 1940	3.016.182.549		**Réserves**		
Moins investissements 1941 (Valeur initiale)	203.067.399		Réserve statutaire	99.992.965	
9	2.813.115.150		Réserves diverses	1.402.900.451	
Ajouté en 141	344.500.704		Réserves p. créances bloquées à l'étranger	135.243.875	
Réévaluation conformément au décret-loi No. 31/1942	500.000.000	3.657.615.854	Réserve p. créances douteuses	47.335.000	1.685.472,291
Participations et Effets Publics			**Fonds d'assurance**		138.393.025
Participations commerciales et industrielles	162.790.001		**Fonds d'amortissement**		
Effets publics	173.731.266	336.521.267	Solde au 31 décembre 1940	1.761.983.049	
Stocks de bruts, produits et matériaux			Moins les amortissements des instal. mis hors d'usage en 1941	119.142.367	
Matériaux	303.712.577			1.642.840.682	
Brut et produits	201.660.509	505.373.086	Amortissements en 1941	331.831.172	1.974.671.854
Débiteurs			Dividendes à payer	—	57.503.213
A l'étranger			**Créanciers**		
Avances fournisseurs 205.325.813			Dans le pays 571.045.196		
Clearing 297.065.650			A l'étranger 283.675.078	—	854.720.274
Fact. à encais. et divers 604.426.495	1.106.817.958		**Profit et perte**		
Dans le pays	471.028.106	1.577.846.064	Reporté de l'exercice précédent	1.198.888	
Créances bloquées à l'étranger	—	135.243.875	Bénéfice de l'exercice	180.739.287	181.938.175
Solde aux banques et en caisse					
Banques	120.659.091				
Caisses	59.439.595	180.098.686			
		6.392.698.832			6.392.698.832
Comptes d'ordre et d'évidencc			**Comptes d'ordre et d'évidence**		
Divers pour garanties déposées par nous		196.054.500	Effets publics et autres valeurs déposées par nous en garantie		196.054.500
Effets publics et autres valeurs reçues par nous en garantie	2.671.000		Divers pour garanties reçues par nous		2.671.600
		198.726.100			198.726.100

DEBIT — **Compte de Profit et Perte, Exercice 1941** — **CBEDIT**

Frais généraux — siège	94.767.215	Bénéfice brut de l'exploitation des raffineries	1.965.724.763
Contributions à la Caisse de Retraites:		Bénéfice brut de diverses exploitations	55.601.189
Cotisations 5.038.600			
Allocations au fonds de prévoyance 47.348.100	52.386.700		
Impôts sur le bénéfice commercial et industriel	82.112.810		
Taxe minière, taxe monetaire et autres taxes d'export., taxes d'enregistrement et timbre, contrats, etc. et diverses taxes	854.284.387		
Frais de construction des dépôts de dérivés pour l'Etat	41.310.107		
Réserves pour créances douteuses	32.882.948		
Réserves pour créances bloquées et matériaux se trouvant en Angleterre et en Amérique	125.086.294		
Allocation fonds de réserve spécial	100.000.000		
Gratification du personnel pour le bilan de l'année courante	42.000.000		
Amortissements	331.831.172		
Soldes restés non amortis aux installations mis hors d'usage	83.925.032		
Bénéfice net de l'exercice	180.739.287		
Total	2.021.325.952		2.021.325.952

Président du Conseil d'Administration, **M. CANCICOV,** Directeur Général, Ing. **C. Mătăsaru**

Expert Comptable, **ing. V. Chiriţescu**

Vérifié et trouvé conforme au livres de comptabilité Commissaires aux comptes: **Dem. Constantinescu, V. Chiriţescu**

Chef du départ. financier, **Ing. T. Bănciulescu**

Chef du départ. de la comptabilité, **Dr. V. M. Joachim,**

p. conformité
STEAUA ROMANA
S. A. c. Industria Petroleului

C. 13163 — **Atelierele Societăţei Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25**

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXII. — No. 387

JOUI 25 IUNIE 1942

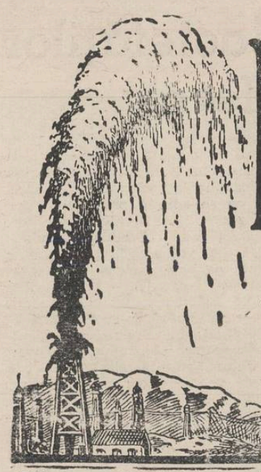

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCURESTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonnement nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Petrolul românesc

Două probleme vitale pentru industria petroliferă, a căror rezolvare este așteptată cu mare nerăbdare și încredere, sunt la ordinea zilei: LEGEA PETROLULUI și PREȚURILE.

Legea Petrolului, grație competinței fără de seamă și unei munci fără odihnă a celui mai bun cunoscător al petrolului românesc și distins jurisconsult ce este, d. **I. C. Marinescu,** Ministrul Economiei Naționale, a **fost înfăptuită.** Această lege care se află în studiul Consiliului Legislativ, va așeza petrolul românesc pe temelii de prosperitate și va da putința capitalului învestit și muncei depuse să lucreze în folosul țării, **cu siguranță** că această muncă și acest capital vor putea propăși. Este de sperat că „dorința" ca unul să investească și să muncească, iar altul să beneficieze, va dispare. Experiența făcută după războiul trecut a costat și pe Stat și chiar pe acționari destul.

Prețul produselor petrolifere atât la export cât și la intern este o chestiune ce a dat naștere la numeroase dificultăți, cari însă trebue să găsească dreapta soluționare pe care toți o așteaptă, în frunte chiar cu **d-l Ministru al Economiei Naționale.**

Este foarte frumos ca **rolul** petrolului românesc în actualul război să fie într'una recunoscut de toți și suntem fericiți de a reproduce sincerele laude aduse Românie de către d-l **Gina Lupi,** care scrie în „Ilustrazione Italiana" :

„Este destul să amintim DEZINTERESAREA pe care a dovedit-o România cu prilejul furnizării cu produse petrolifere, căci nu a ținut seama de riscul unei prematuri sărăciri a celui mai important isvor de bogăție națională. Astfel, petrolul românesc nu are anul acesta numai o valoare de activitate economică sau de progres industrial, ci reprezintă o foarte importantă contribuție la realizarea planurilor de război ale Axei și aliaților săi. El este sângele mașinilor și motoarelor, pe pământ, pe mare și în aer, și, spre deosebire de alte țări europene, sărace în astfel de sânge, România poate să dea cu DĂRNICIE GENEROASĂ acest sânge, după cum a fost cel al fiilor săi. Tot ceeace reprezintă baza necesară pentru perfecta înfăptuire a oricărei activități ofensive și defensive, fabrici, ateliere, tenkuri, aeroplane, nave de orice fel, a fost verificat de acest sânge negru, extras din adâncul pământului românesc, de brațe românești"...

Dar pentru ca această „dezinteresare" și „dărnicie generoasă" să poată continua în aceeași proporție și cu aceleași sentimente, trebuie ca industria petroliferă românească să aibă mijloacele de **a învesti** și **PRODUCE.** Ori aceste mijloace sunt prețul obținut, iar când disproporțiunea între prețul materialelor importate de dânsa și acel al petrolului exportat este atât de mare, aceasta poate aveа rezultate dăunătoare intereselor comune, dacă o urgentă urcare a prețurilor la export nu intervine.

Intrucât privește prețurile la intern, când toate produsele, fie chiar de prima necesitate, s'au scumpit în proporțiile cunoscute, iar când industria petroliferă a sporit acum din nou salariile tuturor muncitorilor într'o proporție generală de **20 la sută,** sacrificiile cerute lovesc nu numai această industrie, ci și pe proprietarii de terenuri petrolifere, țărani și alți redeverențiari.

La fel ca pentru consumatorul din afară, acel din țară, când vrea un produs, trebuie să dea posibilitatea producătorului de a-i procura acest produs. Din bilanțurile marilor întreprinderi petrolifere se poate vedea marile împovărări cari apasă asupra acestei industrii și micile realizări ale acționarilor, precum și faptul că datorită prevederii unor conducători, consumatorii se pot bucura de produsele necesare.

De aceea — cum spunem mai sus — rezolvarea acestor probleme este așteptată cu nerăbdare și cu încrederea pe care toți o au în neobositul și marele Luptător al intereselor economice ale țării.

DAS RUMÄNISCHE ERDÖL

Zwei Lebensfragen für die Erdölindustrie, deren Erledigung mit grosser Ungeduld und Vertrauen erwartet wird, sind an der Tagesordnung: DAS ERDÖLGESETZ und DIE PREISE.

Das Erdölgesetz wurde dank der unvergleichlichen Fachkundigkeit und einer ruhelosen Arbeit des besten Kenners des rumänischen Erdöls, des bekannten Rechtskundigen, Herrn I. C. MARINESCU, Minister der Nationalwirtschaft, abgefasst. Dieses Gesetz, noch im Studium des gesetzgebenden Rates, wird das rumänische Erdöl auf eine Basis des Aufblühens stellen und wird dem angelegten Kapital und der geleisteten Arbeit die Möglichkeit geben, zum Nutzen des Staates zu arbeiten, mit der Gewissheit, dass diese Arbeit und dieses Kapital den gewünschten Erfolg haben werden. Es ist zu hoffen, dass der Drang, wonach einer anlegen und arbeiten und ein anderer Nutzen ziehen soll, verschwinden wird. Die nach dem vorigen Krieg gemachte Erfahrung hat den Staat und sogar die Aktionäre genug gekostet.

Der Preis der Erdölprodukte sowohl für die Ausfuhr, wie auch für den inländischen Bedarf ist eine Frage, die zu vielen Schwierigkeiten Anlass gab, welche aber eine gerechte Erledigung — die von Allen, mit dem **Herrn Minister der Nationalwirtschaft an der Spitze** erwartet wird — finden muss.

Es ist sehr schön, dass die **Bedeutung** des rumänischen Erdöls in dem jetzigen Krieg immer wieder von Allen anerkannt wird, und es freut uns, das aufrichtige von Herrn **Gina Lupi** in der „Ilustrazione Italiana" Rumänien gebrachte Lob wiederzugeben.

„Es genügt in Erinnerung zu bringen, welche Uneigennützigkeit Rumänien gelegentlich der Lieferung der Erdölprodukte bewiesen hat, indem es vom Risiko einer frühzeitigen Verminderung seiner bedeutendsten Reichtumsquelle absah. So hat dieses Jahr das rumänische Erdöl nicht nur einen Wert für die wirtschaftliche Tätigkeit oder für den industriellen Fortschritt, sondern es bildet einen wichtigen Faktor zur Verwirklichung der Kriegspläne der Achse und ihrer Verbündeten. Es ist das Blut der Maschinen und der Motoren, zu Land, zu Wasser und in der Luft, und kann Rumänien — zum Unterschied anderer diesbezüglich blutarmen europäischer Länder — mit grossmütiger Freigiebigkeit dieses Blut geben, ebenso wie das seiner Söhne.

Alles was die notwendige Grundlage zu einer vollkommenen Ausführung jewelcher offensiven und defensiven Tätigkeit bildet, Fabriken, Werkstätten, Tanks, Luftschiffe, Dampfschiffe jewelcher Art, wurde mit diesem schwarzen Blut — aus der Tiefe des rumänischen Bodens mit rumänischer Arbeitskraft entzogen — belebt".

Damit aber diese „Uneigennützigkeit" und diese „grossmütige Freigiebigkeit" in demselben Masse und mit denselben Gefühlen fortgesetzt werden kann, muss die rumänische Erdölindustrie die Möglichkeit **anzulegen** und zu **erzeugen** haben. Diese Möglichkeit ist der erzielte Preis und wenn das Missverhältniss zwischen dem Preis der von dieser Industrie eingeführten Materialien und demjenigen des ausgeführten Erdöls so gross ist, so kann dies schädliche Folgen für die gemeinsamen Interessen haben, falls eine sofortige Erhöhung der Preise für die Ausfuhr nicht vorgenommen wird.

Was die Preise für den inländischen Bedarf anbelangt, heute wo alle Erzeugnisse selbst die unbedingt notwendigen in bekanntem Masse sich verteuerten, und die Erdölindustrie jetzt von neuem die Gehälter aller Ihrer Arbeiter um 20% erhöht hat, treffen die verlangten Opfer nicht nur diese Industrie, sondern auch die Besitzer des Erdölbodens, die Bauern und andere Mitbeteiligte.

Gleich wie der Auslandskäufer, muss auch der Inländische dem Erzeuger die Möglichkeit geben, die Ware zu erzeugen. Aus den Bilanzen der grossen Erdölunternehmungen sind die schweren Lasten, welche diese Industrie drücken, und die kleinen Gewinne der Aktionäre zu ersehen, wie auch die Tatsache, dass dank der Vorsicht der Leiter die Verbraucher die nötigen Erzeugnisse bekommen können.

Deshalb wird — wie oben erwähnt — die Lösung dieser Fragen mit Ungeduld und dem Vertrauen Aller in den unermüdlichen und grossen Kämpfer für die wirtschaftlichen Interessen des Landes erwartet.

R. P.

Industria de petrol
şi aprovizionarea ei cu materialele, uneltele şi aparatele necesare programului de foraj şi producţie

de Ing. V HUCH
Director la Societatea «Distribuția»
Președintele Comisiunii de materiale

Ultimele săptămâni, au fost caracterizate de preocupările economice ale Consiliului de Miniștri și hotărârile ce s'au luat cu privire la aprovizionarea fabricilor din țară cu materii prime, cu scopul întăririi industriei românești, atât de necesară vieții noastre economice în orice timpuri.

Este interesant să aruncăm cu acest prilej o privire asupra industriei de petrol, cum a reacționat ea la procurarea materialelor, uneltelor și instalațiilor necesare bunei ei funcționări.

Importanța menținerii producției de petrol rezultă nu numai din contribuția mare a acestei industrii la veniturile Statului, prin impozite, taxe, etc., dar mai cu seamă din faptul că produsele petrolifere sunt accesorii de prim ordin ale războiului modern.

După izbucnirea războiului, a urmat pentru industria petroliferă o primă epocă de nesiguranță și confuzie datorată, atât capitalului felurit interesat, cât mai cu seamă politicii nehotărîte din acea vreme. Din aceste cauze, majoritatea societăților petrolifere au rămas cu magaziile goale, neavând de unde aproviziona materialele necesare; din America nu mai puteau sosi, iar Germania nu avea interes să ne aprovizioneze, atât timp cât politica noastră era îndoelnică.

Luând d. Mareșal Antonescu frânele guvernului, și mai cu seamă dela intrarea noastră în război alături de Germania, industria de petrol intră în perioada ei de efort maxim.

Problema materialelor, uneltelor și aparatelor de foraj, producție și prelucrare era complexă.

Pe lângă unele materiale și unelte, cari și în timpuri normale se importau din Germania, erau și altele de specialitate importate din Statele Unite bazate pe experiența din câmpurile petrolifere americane.

Acestea trebuiau confecționate în viitor în țară sau în Germania Laboratoarele tehnice, birourile de construcție și atelierele societăților petrolifere și-au unit eforturile pentru stabilirea materialelor prime întrebuințate, pentru prelucrarea, tratamentul termic și construcția lor. Nici piese de schimb nu mai puteau fi importate așa că și acestea trebuiau confecționate cu toleranțele în dimensiuni ca și originalele pe cari urmau să le înlocuiască.

Problema era și mai complicată prin faptul că unele oțeluri și aliaje nu mai puteau fi luate în considerație din cauza lipsei unora din metalele rare și trebuiau deci găsite altele înlocuitoare.

Dacă s'a reușit totuși, aceasta se datorește concursului industriei germane și bunei organizații a societăților petrolifere, cari întotdeauna au dat atenție cuvenită serviciilor lor tehnice.

De unde atelierele societăților serveau în trecut pentru efectuarea reparațiilor, ele au fost imediat mărite și adaptate și confecționării de piese noi. Societățile cu posibilități mai mari au sărit în ajutorul celorlalte, confecționând piese și pentru acestea.

Pentru o mai bună organizație a producerii sculelor și aparatelor, era necesară normalizarea construcției lor, reducerea tipurilor la un minimum. Din această necesitate a luat ființă, mai întâiu comisiunea de normalizare a materialelor, uneltelor și instalațiunilor în toamna anului trecut în cadrul „Asociației Industriilor de Petrol din România" (A. I. P. R.).

Tot în toamna anului trecut, o comisie tehnică a Ministerului Economiei Naționale german, a început un studiu pe Capitolele principale ale materialelor strict necesare industriei petrolifere române pentru programul de foraj și producție pe 1942, și posibilitățile de furnizare de către industria germană în cadrul planului petrolifer general european.

In acest scop ia ființă la Berlin Comisia de Contingentare a materialelor necesare industriilor de petrol.

In Decemvrie, anul trecut, se înființează tot în cadrul A. I. P. R. Comisiunea de materiale, care continuă lucrările începute de delegații germani, stabilind nevoile întregii industrii de petrol.

Această Comisie primește azi toate comenzile de materiale ale societăților petrolifere, le încadrează în planul general de aprovizionare și le recomandă, în înțelegere cu delegatul german al M. E. N. pe lângă asociația Comisiei de Contingentare la Berlin, care le programează furnizorilor în limitele posibilității pentru termenele cerute.

In felul acesta materialele sosesc în calități adequate și la timp societăților petrolifere, numai astfel putându-se îndeplini cu adevărat programul de foraj și producție stabilit dinainte.

Dacă privim rezultatele obținute în producție și foraj ținând seamă de greutățile ivite, trebuie să constatăm că industria de petrol unită în jurul Asociației ei a reacționat și de astă dată la timp și cu succes.

Acordul din 39...

de ROMULUS DIANU

Odată cu aniversarea intrării României în războiu, s'a scris în presă despre calitățile pe care țara noastră le-a adus ca zestre complexului militar aliat, a cărui misiune este să asigure victoria.

Din fascicolul foarte interesant de considerațiuni ce s'a evidențiat, cred că a lipsit o mențiune esențială: aceea a acordului economic romăno german, din Martie 1939.

In luna Martie a anului 1939, România nu se afla angajată în partida care avea să înceapă, peste șase luni, războiul. Nu se făcuse asupra noastră nici cea mai mică presiune, pentru intrarea în luptă. Se știa că România, face parte dintr'un sistem de alianță care, fără nici un fel de aderențe sentimentale, avea misiunea și meritul de a fi colaborat la harta europeană pe care fuseseră prevăzute și înscrise toate drepturile noastre teritoriale. Nimic mai mult. Era o consecință politică firească, dar care nu orbea pe nimeni, la noi, așa încât nimeni n'ar fi preconizat angajamente viitoare, pe baza unui act de dreptate, de care nu uitase nimeni, dar care nu robea conștiința niciunui Român.

Atunci se pregătea războiul. Nu știa încă nimeni ce fizionomie avea să capete acest războiu. Totuș, ceeace știa fiecare Român instruit, era că alianța cu Germania este o necesitate vitală pentru țara noastră, pentru mai multe considerente, între care și acela că Germania reprezinta principiul forței și al ordinei europene, în opoziție cu anarchia asiatică.

Desigur, unii pot să obiecteze că în acul acordului economic cu Germania, se făcea tot o politică de nesinceritate internă și externă, din cauze în a căror apaliză nu e oportun să intrăm. Totuș, nici chiar forțele care atunci apăsau asupra conștiinței naționale, n'au putut întârzia anume clarificări voite de poporul întreg, indiferent de „combinațiunile" ce se urzeau în taina seratelor *„Noir et Rose; ou Noir, ou Rose"*, pe la diferite misiuni străine, în 1939 Indoială asupra frontului în care va trebui să ne aflăm, nu exista, încă de pe atunci, fiindcă ar fi fost de neconceput ca noi să fim aliați cu unii, iar petrolul să-l dăm altora! Defectele politicii acelor ani erau altele, și au fost scumpe plătite, dar conștiința națională n'au putut-o înlătura din calea ei firească, alături de Puterile Axei.

In viața oricărui popor, vine un moment în care tot ce s'a urzit artificial, în cancelarii, cade dela sine. Așa au căzut toate „combinațiunile" partidelor cari ar fi voit să devieze calea României, împingând-o să ia poziții a căror finalitate ar fi fost, astăzi, lupta cot la cot cu comunismul, împotriva forțelor care apără civilizația europeană, și drepturile europenilor asupra spațiului lor vital. Ar fi fost o monstruozitate. Mulți cunosc Parisul și Londra, dar nu toți sunt snobii Parisului și ai Londrei, pentru a le maimuțări conduita. Este adevărat că, ne-am găsit și pe marginea prăpastiei, din cauza snobilor la care fac aluzie, dar poporul românesc n'a simțit și n'a gândit ca ei: dovada e în faptul că ne-am despărțit de toți aceia, fără regrete, și fără alte mofturi. Și-au jucat situația lor, dar pe a țării n'au putut s'o joace.

La atâta se reduce problema trecutului apropiat, în care s'au ventilat câteva erezii politice. Acordul economic, cu un corolar politic, între România și Germania, a fost primul pas realist pe care l'am făcut. Efectele lui politice și militare s'au resimțit pe toate fronturile de luptă, pe tot întinsul Europei, pe toate aeroporturile militare ale aliaților noștri.

Acordul s'a semnat în Martie, și de atunci, până astăzi, nu a fost nevoie să se schimbe nici o iotă din cuprinsul lui.

Concluziile noastre nu vor fi grăbite E nevoie să se știe că economia de războiu căreia ne adaptăm neîncetat a revizuit tot ce era nepotrivit cu nevoile războiului. Acordul din Martie 1939 n'a avut nevoie de nici o revizuire, de niciun adaos Ce semnificație are acest lucru? Una simplă, și anume aceea că burghezia românească a avut un sentiment just asupra misiunii germane în lupta care avea să înceapă, și că a fost capabilă de a vedea cu sinceritate încotro se îndreaptă destinele europene. Indiferent de otrava de partid care a încercat să întunece politica instinctului național, nici un guvern nu a fost destul de tare încât să refuze satisfacerea acestui postulat național: de a face războiul alături de puterile Axei. Acordul de petrol, din 39, apare astăzi în lumina unui document care nu poate fi altfel interpretat decât așa. Prin urmare, fracțiunile care au încercat să afirme că lumea orașelor noastre ar fi fos împotriva acestei tendințe, nu au făcut decât o demagogie periculoasă: sufletul național era pregătit pentru acțiunea ce avea să înceapă, și nici o *„combinațiune"* de cabinet nu mai avea forța de a îl împiedeca

Intrând în al doilea an de războiu, avem satisfacția de a constata că progresele certe, mai rapide, sau mai lente, ce s'au făcut până acum afirmă cât de temeinică este apropierea noastră de Germania. Colaborarea câștigă în adâncime, în fiecare zi, și experiența fiecărui aliat luminează calea celuilalt

Pe planul militar faptele nu mai au nevoie să fie subliniate.

TEHNICA
în progresul industriei combustibililor lichizi

de Dr. Ing. N. POPESCU-ARCADIAN
Director în Ministerul Economiei Naționale
Secretarul general al Asociației Generale a Inginerilor din România

Intr'o conferință ținută la Radio, în ciclul Tehnica și Civilizația, ciclu inițiațivat de Asociația Generală a Inginerilor din România, arătam cum tehnica a pătruns atât de mult întreg spațiul de conviețuire al oamenilor, încât este cu totul necesar să cunoaștem și să înțelegem într'o cât de mică măsură, manifestările și posibilitățile tehnice, economico-industriale și sociale ale lumei prezente, pentru ca fiecare dintre noi să poată acționa pe linia lui de activitate, cu minimum de risc și cu maximum de eficiență.

Printre exemplificările de realizări tehnice și recorduri de performanțe industriale datorite minunilor tehnicei, industria chimică se plasează în fruntea celorlalte ramuri de producție, iar în cadrul acesteia, stau în primul rang progresele torențiale ale industriei carburanților lichizi produși pe cale sintetică.

Tehnica combinațiunilor chimice la presiuni atingând în anumite procedee 1000 de atmosfere și a unui aparataj de mare rezistență cu totul nou, căruia numai extraordinarele progrese ale industriei metalurgice i-au conferit siguranța necesară, a condiționat industria compușilor moderni de sinteză.

Tehnica marilor presiuni și producția economică în massă a hidrogenului — produs prin electroliza apei în regiunile ca Norvegia, unde energia este foarte ieftină; din gazele cocsăriilor; din gazul de apă prin trecerea vaporilor de apă în prezența unui catalizator la temperaturi înalte; sau din gazul metan — care domină noua industrie chimică, a făcut posibilă calea spre industria carburanților artificiali, printre care alcoolul metilic de sinteză — obținut prin sudura unei molecule de oxid de carbon cu două molecule de hidrogen — la un preț care este a 20-a parte din acela al vechiului alcool obținut din distilarea lemnului și care a permis astfel să fie întrebuințat la fabricarea pe scară mare a materilor plastice și ca excelent carburant.

Tehnica și experiențele acumulate în domeniul marilor presiuni și mai ales a divizării operațiunilor chimice în două faze: o strânsă analiză urmată de o sinteză, adică într'o descompunere în elementele simple ce vor fi regrupate apoi prin hidrogenare și polimerizare, una din achizițiile cele mai recente ale tehnicei rafinajului petrolului pentru obținerea produselor perfect definite — cu sau fără folosirea catalizatorilor capabili să orienteze reacțiunile, a presiunilor și temperaturilor — această transpozițiune de înalte procedee științifice și tehnice pe scară industrială, a însemnat o adevărată revoluție și progrese de o cadență vertiginoasă în industria combustibililor lichizi pentru fabricarea benzinelor obișnuite sau a supercarburanților cu calități antidetonante pentru automobile și aviație, cu indice octanic vecin cu 100, cari să permită urcarea gradului de compresiune, să amelioreze randamentul termic al motoarelor, reducerea consumației pe cal putere fără a da loc la fenomene de șoc și supra-presiune, mărind astfel raza de acțiune a aparatelor.

Este vorba de cele trei căi pe care se fabrică astăzi benzinele sintetice :

a) prin lichefierea cărbunilor prin hidrogenare, descoperită ca idee de Berthelot în 1867, transpusă pe plan industrial de către Bergius în 1912 și realizată pe mare scară industrială de Germania în 1927 ;

b) prin transformarea moleculară pe cale de sinteză chimică a combustibililor lichizi, gudroanelor, fracțiunilor grele ale petrolului sau resturilor dela cracarea petrolului — procedee tehnice ce domină astăzi industria rafinajului — și care, pornind dela destrucțiunea moleculelor la mari temperaturi, necesare pentru atomizarea disocierii acestora prin metoda cracajului, și apoi regruparea lor, saturând hidrocarburele prin hidrogenare, ciclizare și polimerizare, realizează astfel transformarea integrală a fracțiunilor celor mai grele în produse de slabă greutate moleculară, proprie benzinelor ;

c) în fine benzina sintetică Fischer, produsă prin simpla trecere la presiunea atmosferică și 190 grade de temperatură, pe un catalizator convenabil, a unui gaz bogat în hidrogen, pentru a putea opune două molecule de acest gaz unei molecule de oxid de carbon, transformând astfel cele mai simple gaze ale chimiei, într'un număr incalculabil de hidrocarburi aparținând în principal seriei metanului și etilenului.

Ca ordin de mărime a producției benzinelor sintetice, este suficient a spune că Germania reușise încă din 1939 să-și asigure 60% din imensul ei consum de combustibili lichizi, din carburanți indigeni de sinteză.

Nu trebue trecut cu vederea a menționa însă că aceste ramuri foarte mari și moderne ale industriei chimice, n'ar fi putut lua naștere dacă nu li s'ar fi pus la dispoziție din partea industriei siderurgice și a oțelăriilor moderne, acel material de calitate superioară care singur este în stare să reziste la solicitările enorme care rezultă la aceste procedee chimice în giganticele turnuri de înaltă presiune ale sintezei benzinei, unde liniștitul cărbune scos din fundul pământului, odată ajuns aci, se frământă și se svârcolește până la destrucțiunea lui moleculară, la presiuni de sute de atmosfere și la temperaturi de mai multe sute de grade, forțe formidabile înlănțuite, pe care oțelurile vechi nu le-ar fi putut suporta, dar cărora le face față oțelurile electrice și oțelurile speciale, în care fonta intră în aliaj cu bine cunoscutele elemente de adițiune și înobilare : nichel, crom, tungsten, molibden, vanadiu și mangan.

Participarea României la acest patrimoniu mondial de progres tehnic excepțional, din industria combustibililor lichizi — pentru acea grupă de combustibili obținuți din produse petrolifere — este cu totul remarcabilă iar prioceperea și străduințele inginerilor ei strălucit apreciate, ei îndeplinind astăzi cu îndreptățită mândrie, o mare funcțiune europeană ce a intrat în istorie, prin contribuția lor la victoriile aliaților, purtate pe valurile motorinei, benzinei și supercarburanților românești, împotriva hoardelor bolșevismului rusesc.

„ASTRA ROMÂNĂ"
Les assemblées générales ordinaires et extraordinaires

„Je dois reconnaître que les actionnaires roumains doivent bénéficier d'un certain privilège au regard des actionnaires étrangers, étant donné que c'est du sous-sol roumain et avec la main d'oeuvre roumaine, qu'est extrait ce produit qui constitue la plus grande richesse ...." — a declaré M. le Professeur Em. N. Antonesco, Président du Conseil d'Administration.

Les assemblées générales ordinaire et extraordinaire qui ont eu lieu le 22 crt., ont été tenues en présence de tous les membres du Conseil d'Administration et, par contre, d'un nombre plus resteint d'actionnaires.

Elles ont été présidées par notre grand jurisconsulte, M. le Professeur **Em. N. Antonesco,** Président du Conseil d'Administration, assisté de MM. l'ing. **G. H. W. Rost van Tonningen,** Directeur Général, **E. von Klass,** le jeune vice-président, **E. Ottulesco,** également vice-président, **Al. Em. Lahovary, N. N. Săveanu, H. von Ritgen, Dr. W. F. Matthias, Dr. A. von Ressig,** membres cu Conseil d'Administration et **Tr. N. Radulesco,** Directeur.

Ont été désignés comme scrutateurs M. l'ing. **César Popesco,** représentant la „De Bataafsche Peroleum Maatschappy".

Ainsi que M. **G. Radulesco,** représentant la „N. V. Koninklyke Nederlandsche Maatschappy".

les deux plus grands actionnaires, et M. **Trajan N. Radulesco,** secrétaire.

Un nombre de 3.157.282 actions ayant droit à 153.173 votes, ont été déposées, dépassant le quorum nécessaire.

Après lecture du Rapport du Conseil d'Administration et de celui des Censeurs, le Président a rendu avec la plus grande vénération un pieux hommage à la mémoire de tous ceux qui ont donné leur vie dans la lutte pour la liberté européene, pour le bien du Pays et de l'Europe entière et qui — grâce à leur héroïsme et au sacrifice de leur vie — ont permis à la Roumanie sous le règne de S. M. le Roi Mihaï I et sous la conduite du Maréchal I. Antonesco, de reconquérir la place qui lui revient.

Le Président a également rendu un pieux hommage à la mémoire du très regretté Em. Pantazi, ancien vice-président de la Société qui, pendant près de 30 années, a rendu à cette dernière de grands services.

Passant en revue l'activité de la Société au cours de l'année écoulée, la Président a montré l'immense apport de celle-ci à l'approvisionnement en pétrole des Alliés et du pays, l'„Astra Română" ayant réussi — grâce à des efforts considérables et à l'important développement de son programme de forages, — à augmenter d'env. 15% sa production de brut, répondant ainsi largement aux actuelles nécessités économiques de la guerre et aux directives cu Maréchal J. Antonesco.

A la suite de travaux d'exploration dans le département de Buzău, la société a obtenu un réel succès.

En ce qui concerne le raffinage la société est en train de construire une grande installation des plus modernes pour la fabrication d'une essence d'aviation d'une qualité supérieure.

Malgré la prodigieuse activité de l' „Astra Română" si les prix actuels des produits ne bénéficient pas d'une augmentation équivalant plus ou moins au renchérissement général, les résutats futurs de cette activité s'en ressentiront dans la plus large mesue.

Pour illustrer ces affirmations nous reproduisons d'après le Rapport cu Conseil d'Administration les tableaux ci-dessous qui montrent la variation des prix moyens loco raffinerie, en lei, par tonne, à partir du 15 mai 1940.

Prix à l'exportation :

Produit	15.V.-31.VII 1940	I.VIII-5.X.40	5.X.40-11V.41	1.IV.-1.VI.41	1.VI.-1.VII. 1941	1.VII.-23.IX. 1941	23.IX-31.XII 1941
Essence aviation 71 oct.	7.859	6.728	5.940	6.939	6.665	7.747	7.747
» légère 66 oct	4.374	3.806	3.177	3 577	3.191	4.483	4.483
Lampant	3.322	2.875	2.631	2.966	2.628	3.212	3.212
Gas-oil + 5° C . . .	3.314	2.935	2.475	2.776	2.587	3.388	3.388
Mazout + 20° C . .	1.424	1.215	1.178	1.362	1.172	1.412	1.432

Prîx à l'intérieur :

Produit	15.V.-31.VIII 1940	1.VIII-5.X.40	4.X.40-1.IV,41	1,IV.-1.VI.41	1.VI-1.VII 1941	1.VII-23.IX 1941	231.X-31.XII 1941
Essence aviation 71 oct.	6.800	6.600	6.800	6.800	6.800	6 800	6.800
» légère 66 oct.	2.298	2.298	2.288	2.282	2,888	2.288	3.470
Lampant	1.370	1.370	1,109	1.084	1.084	1.084	1.310
Gas-oil + 5° C . . .	1.560	1.560	1.413	1.413	1.413	1.413	1 890
Mazout + 20° C . .	1,100	1 100	958	958	957	958	1.040

Il résulte de ces données que les prix réalisés à l'exportation loco raffinerie, au lieu de suivre la marche ascendante du prix de revient, ont été en continuelle décroissance jusqu'au commencement du mois de mai 1941 quand ils ont subi, en partie, une augmentation sans atteindre toutefois a la fin de l'année les chiffres du 31 juillet 1940.

La différece entre les prix à l'intérieur et ceux obtenus à l'exportation, représente pour la Société un revenu en moins d'env. 450 millions de lei pour 1941.

L'„Astra Română" a contribué aux revenus de l'Etat, des départements, communes; chemins de fer, etc., avec une somme totale de :

Lei 3.273.469.000

Grâce à la prudente et sage direction de la société qui se reflète dans le Bilan que nous publions dans ce numéro, déduction faite des amortissements et d'importantes réserves, le bénéfice net de **lei 438.151.436** a permis la distribution d'un dividende brut de lei 60 par action, soit de 12%.

(suite 2-ème page)

Auf der 3 Seite:

Das abkommen von 1939....
von Romulus Dianu

Die Erdölindustrie und ihre Versorgung mit den führ das Bohrungs und Erzeugungsprogramm erforderlichen Materialien, Werkzeugen und Apparaten.
von Ing. V. Huch

Die Technik im Fortschritt der Industrie der flüssigen Kraftstoffe.
von Dr. Ing. N. Popescu-Arcadian

In pag. 4-a:

Aprovizionarea țăre'.

Piedici în desvoltarea industriei petrolifere.

Cifre cari vorbesc dela sine.

El își dă viața, Dar tu ce dai ?

„DISTRIBUȚIA"

ANONYME GESELLSCHAFT ZUR VERTEILUNG DER ERDÖLERZEUGNISSE

BERICHT DES VERWALTUNGSRATES AN DIE ORDENTLICHE GENERALVERSAMMLUNG DER AKTIONÄRE VOM 19 MAI 1942

Geehrte Herren Aktionäre,

Statutengemäss und laut den gesetzlichen Verfügungen haben wir Sie zu einer Generalversammlung einberufen, um Ihnen zwecks Genehmigung die Bilanz und das Konto Gewinn und Verlust für den Jahrgang 1941— der 34-igste seit der Gründung der Gesellschaft — zu unterbreiten.

Geehrte Herren Aktionäre,

Zu den allgemeinen dem Lande infolge der auswärtigen Ereignisse gestellten Anforderungen hat auch die Ges. „DISTRIBUTIA" beigetragen.

Die Versorgung der rumänischen wie auch der verbündeten Armeen mit Erdölerzeugnissen hat die Hauptsorge der Gesells chaft infolge der Forderungen der höheren Staatsbehörden gebildet. Dank ihrer Organisation, ihrer Tüchtigkeit und ihrer Erfahrung, wie auch der Mitwirkung ihrer mitbeteiligten Liefergesellschaften konnte die Ges. „Distributia" unter den besten Bedingungen die ihr erteilten Aufträge bezüglich der Heeresversorgung erfüllen; gleichzeitig verpflichtete sie sich, Ihre Rolle als Versorgerin der Industrie, der Landwirtschaft und der Bevölkerung mit Erdölerzeugnissen ebenfalls zu erfüllen.

In der Erledigung der Landesversorgungsfrage mit Erdölerzeugnissen — die in Kriegsumständen von besonderer Bedeutung ist — hat sich Ihre Gesellschaft des ganzen Beistandes der höheren Militär- und Zivilbehörden erfreut.

Infolge der Wiedereroberung Bessarabiens und des Nordens der Bukovina gelangte die Ges. „Distributia" wieder in den Besitz der Mehrzahl ihrer im Jahre 1940 verlassenen Verkaufsstellen.

Geehrte Herren Aktionäre,

Obwohl die Rohölproduktion des Landes und die Verarbeitung in den Raffinerien in den letzten Jahren gewissermassen gesunken ist, so kann der inländische Verbrauch an Erdölerzeugnisen noch lange nicht die ganze Produktion aufzehren, sodass noch bedeutende Kontingente für die Ausfuhr geblieben sind.

Die Bedürfnisse des Landes in Anbetracht der Landesverteidigung konnten somit gänzlich und rechtzeitig gedeckt werden.

Die Verkaufspreise für den inländischen Gebrauch wurden vom Wirtschaftsministerium im Jahre 1941 unter dem Niveau der Verkaufspreise für die Ausfuhr festgesetzt, sodass die Erdölindustrie bedeutende materielle Opfer für die auf dem inländischen Markt verkauften Erzeugnisse zu tragen hatte.

Aus den im Jahre 1941 gegen Provision getätigten Verkäufe, mit direkter Lieferung aus den Raffinerien der mitbeteiligten Gesellschaften oder aus den Depots und Verkaufsstellen, hat die „Distributia" einen Gesamtbetrag von Lei 6.346.941.000 erzielt.

Für die verkauften Mengen von Erdölerzeugnissen wurden folgende Gebühren und Steuern bezahlt :

1) Verbrauchstaxe und Wegsteuer	Lei	2.262.467.000
2) Umsatzsteuer	»	526.948.000
3) Fixe Gemeindegebühr und ad, val. an die Gemeinde	»	62 045.000
4) Transportaxen	»	486.395.000
5) Stempel	»	209.989.000
	Lei	3.547.844.000

was ungefähr 56% des Bruttowertes der Verkäufe darstellt.

Ausser diesem bedeutenden Betrag hat die Ges. „Distrikutia" dem Staate als Taxen und Steuern für ihre Handelstätigkeit und als Gehaltssteuer eine Summe von Lei 64.807.000 bezahlt also zusammen mit obigem Betrag Lei 3.612.651.000 d. h. etwa 57% des Bruttoverkaufes.

Für die Ende des Jahres in den Depots der Gesellschaft befindlichen Vorräte an Erdölerzeugnissen hat die „Distributia" den Betrag von Lei 204.550.000 eingesetzt, und für die den verbündeten Armeen und den Ackerbauern gelieferten Waren hat sie für Taxen noch einen Betrag von Lei 121.005.000, also insgesamt

Lei 325.555.000

für Verbrauchstaxen, Wegsteuer, Umsatzsteuer usw. vorgeschosgen.

Geehrte Herren Akinoärte,

Die Gesellschaft hat für ihre Absatzorganisation folgende Beträge eingesetzt :

Lei 698.033.475	in Depots und Verkaufsorganisationen
» 70.683.303	Materialien und Vorschüsse für Investitionen und Verteilungsmaterial
Lei 768.716.778	insgesamt

Ein Teil unserer Investitionen im Betrag von Lei 21.000.000 befin det sich in den abgetretenen Gebieten.

Trotz seines Wunsches die Investitionen der Gesellschaft ihres jetzigen Wertes gemäss wiederzuschätzen, konnte der Verwaltungsrat dies den Aktionären nicht anempfehlen, da die Gebühren und Steuern, die sofort bezahlt werden sollten, eine bedeutende Summe darstellten, die von den Aktionären hätte gedeckt werden müssen,—da die Ges. „Distributia" keinen Gewinn hat.

In die Aktiva der Gesellschaft wurde der Wert der infolge des Wiederanschlusses Bessarabiens und des Nordens der Bukovina wiedererlangten Niederlagen und Verkaufsstellen eingetragen.

Ausser den Niederlagen und den Verkaufsstellen— Eigentum der Gesellschaft—haben wir 1941 auch fremde Depots benützt, die von der rumänischen Armee requisitioniert und zur Verfügung der „Distributia" zwecks Versorgung der Armee und des betreffenden Gebietes gestellt wurden ; ebenso haben wir gegen Ende des Jahres einige Depots in Transnistrien — infolge der Vereinbarung mit der Regierung Transnistriens und der rumänischen Armee — benützt.

Die Verteilungsorganisation der Gesellschaft im Betrieb Ende des Jahres 1941 bestehend aus Niederlagen, Verkaufsstellen usw —Eigentum, gemietet oder von den Behörden zur Verfügung gestellt — umfasste :

Niederlagen :

121 Hauptniederlagen für Gross-und Kleinverkauf.
8 Nebendepots für Gross-und Kleinverkauf, von den Hauptniederlagen versorgt.

Verkaufsstellen :

20 Grossgrupen.
91 Kabinen,
21 Verkaufsstände,
32 Laden,
9 Säulenpumpen,
15 Automatsäulenpumpen vor den Zentraldepots,
8 Verkaufsstellen an den Lufthafen.

Kraftfahrzeuge für den Handel :

190 Autozisternen, Autolastwagen, Picup, geschlossene Wagen und Flugtanks, für den Transport der Erzeugnisse.

Verpackung :

27.681 Eisenfässer mit verschiedenem Inhaltsraum, insgesamt 5.614.000 Liter.

Infolge der Ereignisse konnte Ihre Gesellschaft ihr Investitionsprogramm nicht fortsetzen, dennoch wurden trotz der verschiedenen Schwierigkeiten Erhaltungsarbeiten, einige Ergänzungen von neuen Absatzstellen, die von den Kriegsbedürfnissen erforderten Investitionen, wie auch die Ergänzung der Kraftwagenanzahl für den Handel vorgenommen.

Geehrte Herren Aktionäre,

Herr **G. E. Mattlingly** hat am 3. Oktober 1941 vom Verwaltungsrat abgedankt : Herrn **V. C. Georgescu** wurde seitens der Ges. „Romano-Americana" die Beauftragung. als Mitglied des Verwaltungsrates der Ges. „Distributia" entzogen, der Verwaltungsrat betrachtet ihn somit vom 10. März 1942 ab als abgedankt.

Der Verwaltungsrat hat statutengemäss die frei gewordenen Plätze besetzt, indem er in seiner Sitzung vom 3. Oktober 1941 Herrn **Constantin St. Fotescu,** Direktor der Ges. „Româno-Americana", und in seiner Sitzung vom 10. März 1942 Herrn Ing. **M. R. Andreescu,** leitender Verwaltungsrat der Ges. „Romano-Americana" neu aufgenommen hat.

Der Verwaltungsrat ersucht die Generalversammlung der Aktionäre, die Neuaufnahme im Verwaltungsrat der Gesellschaft der Herren Ing. **M. R. Andreescu** und **C. Fotescu** ratifizieren zu volllen.

Geehrte Herren Aktionäre,

Nachdem die Ges. „Distributia" für ihre Aktionärgesellschaften und mitbeteiligten Liefergesellschaften eine Verteilungsstelle für den inländischen Gebrauch der Erzeugnisse ist, behält sie für ihre Rechnung keinen Gewinn, und ist somit aus den Kontis Bilanz und Gewinn und Verlust. die wir Ihnen unterbreiten, gar kein Verlust oder Gewinn ersichtlich.

Die Provision, die die Ges. „Distributia" von den mitbeteiligten Gesellschaften bekommt, deckt nur ihre allgemeinen Ausgaben. Die Ausgaben mit den Depots und den Absatzstellen im Lande — d. h. die Verkaufsmittel — werden laut den Verfügungen des Provisionsabkommens und des Handelsgesetzbuches gänzlich von den mitbeteiligten Gesellschaften rückerstattet,

Wir ersuchen Sie, geehrte Herren Aktionäre, dem Verwaltungsrat, den Zensoren und der Direktion der Gesellschaft die gebührende Entlastung für die Verwaltung im Laufe des Jahrganges 1941 gewähren zu wollen.

Mai 1942. **DER VERWALTUNGSRAT.**

„Astra Română"

Continuare din pag. 1-a

Répondant aux désirs exprimés par un actionnaire que la société supporte pour les actionnaires roumains les impôts sur leur dividende—sacrifice de peu d'importance pour elle, vu qu'env. 15% des actions se trouvent en Roumanie — le Président a reconnu le bien fondé de cette demande, mais étant donné que tous les actionnaires ont les mêmes droits, le Conseil d'Administration tâchera d'apporter une solution des plus équitables à cette question.

L'assistance a remarqué avec plaisir, l'intérêt bienveillant que M. le vice-président **E. von Klass** le représentant du plus grand groupe d'actionnaires étrangers, a manifesté pour les sus-mentionnées doléances.

L'assemblée a exprimé ses remerciements au Président et au Directeur Général pour les remarquables résultats obtenus ainsi que pour l'aide que cette Société apporte à l'économie roumaine et au Pays.

* *

L'assemblée générale extraordinaire qui a suivi a modifié le texte des statuts dans le sens de permettre l'augmentation de la modeste rétribution de jusqu'à présent des membres du Conseil.

„Steaua Română"

Nous reproduisons d'après le Rapport pour l'exercicee 1941 les principaux passages :

Messieurs les actionnaires,

L'activité de notre société au cours de l'année 1941 s'est encadrée dans la politique générale du pays, par les efforts faits pour forer le plus possible et pour réaliser une production aussi grande que possible, en réalissant le programme que nous nous sommes proposés.

Production.

Pétrole brut.

La diminution de la production est due spécialement au fait que les sondes frappées ces derniers temps n'ont pas donné les mêmes résultats que ceux des années précédentes. La valeur des terrains reconnus comme pétrolifères est de plus en plus faible, d'où la nécessité dont nous avons parlé plus haut de donner le plus d'extension possible en vue de la découverte de structures nouvelles, qui permettent, au besoin, une augmentation immédiate de la production et qui créent des réserves pour l'avenir.

Tous nos chantiers ont enregistré en 1941 de légères diminutions de production, à exception du chantier de R. où, grâce à une activité de forage plus intense, la production a augmenté, et du chantier d'A. où la perforation à une couche supérieure de l'une des anciennes sondes (No. 44) a donné des résultats favorables.

Notre société poursuivant comme par le passé la compression au maximum possible des frais d'extraction, a passé au cours de cette année également au système de pompage, un nombre de 21 sondes qui produisaient par d'autres systèmes moins économiques.

Gaz et gazoline.

Leur production a suivi celle du brut, enregistrant une faible diminution au regard de celle de 1940. Les gaz produits par nos sondes ont été captés et mis en valeur.

Acide sulfurique.

Au cours de l'année 1941 notre fabrique d'acide sulfurique de Campina a augmenté son activité à la suite des grandes demandes d'acide sulfurique provoquées par le fait que l'une des importantes fabriques de ce produit est demeurée dans le territoire cédé. Malgré toutes les difficultés que nous avons eues pour nous procurer la pyrite, nous avons réussi, en ne marchandant pas les sacrifices, à augmenter notre production de 92% au regard de 1940.

Traitement.

Nos raffineries ont traité toute la production de l'année 1941 ainsi qu'une bonne partie des stocks de brut précédemment accumulés. Le rendement a été amélioré. Notre production d'asphalte et d'huiles a été plus que doublée et celle de la parafine a augmenté de 48% au regard de 1940.

Ventes.

En 1941 l'exportation de notre Société a été plus active qu'en 1940, mais en échange nos ventes à l'intérieur ont été plus faibles que celles de l'année précédente.

Comme conséquence de l'amélioration du rendement de traitement et d'une meilleure mise en valeur des produits, nous avons réussi à réaliser de la vente des produits extraits d'un vagon de brut un prix moyen supérieur à celui de 1940. Nous devons toutefois remarquer que dans l'activité que nous avons déployée pour mieux mettre en valeur nos produits, nous avons été gênés par des fréquentes et variées multiples formalités et nous ne saurions suffisemment insister sur la nécessité d'une simplification aussi radicale que possible de ces formalités, qui apportent de sérieuses entraves à la bonne marche de l'entière industrie du pétrole.

Sociétés affiliées et succursales

Les circonstances exceptionnalles créées par l'état de guerre ont influencé en général de façon défavorable la marche de nos organisations d'écoulement sur les marchés étrangers. Toutefois, à l'exception de celles de Grèce et d'Italie, ces organisations ont été en mesure de continuer leur activité avec leurs moyens locaux, sans notre secours, maintenant intacte leur patrimoine, et réussissant même dans certains cas à réaliser des bénéfices.

Bulgarie. L'activité de la Société „Pétrole" de Sofia, à laquelle nous sommes intéressés avec 31%, a été plus réduite étant donné les conditions du marché, qui n'ont pas été normales. La raffinerie de Roustchouk de cette Société n'a pu travailler que 71 jours pendant toute l'année. Nos expéditions de produits ont été en quelque sorte régulières, leur paiement étant effectué normalement par voie de clearing.

Allemagne. — Avec la société „Steaua Română" Deutsch-Rumänisch Mineralöl g. m. b. H., notre affiliée de Vienne, nous avons eu pendant toute l'année des relations étroites, étant en mesure de lui expéder certans produits.

Grèce. — La société „Steaua (Agenedes) Limited", d.'Athénes, dont les actions sont détenues dans la proportion de 50% par des capitaliste anglais, (le reste étant notre propriété) a été mise sous sequestre aussitôt après l'occupation dece pays. Du fait de la guerre une partie des installations importantes et son principal dépôt de Salonique ont été complétement détruites et parmi celle qui ne l'ont pas été d'autres ont été aliénées. Pour le moment, la société est élminée de la distribution des produits pétrolifères son activité se bornant à la conservation du patrimoine et à la réalisation des anciennes créances.

Italie. — La société anonyme Italiana Importazione Olii de Gênes, à laquelle nous participons avec 50%, a cessé son activité depuis le 8 août 1940, quand, par décision ministérielle elle a été mise sous sequestre et ensuite en liquidation, pour le motif qu'une partie du capital appartiendrait à des sujets ennemis. Des démarches diplomatiques sont en cours qui, espérons — le, méneront à la suspension de la liquidation et à la levée du sequestre.

Turquie. — Bien que, après l'entrée en guerre de la Roumanie nos expéditions de produits à notre succursale l'Istamboul aient été entièrement suspendues, celle-ci n'en a pas moins continué son activité normale, prenant une part active au commerce du pétrole du marché turc, en s'approvisionnant à d'autres sources par l'entremise de l'organisation d'Etat créée à cet effet.

Hongrie. — Grâce à l'augmentation de la production de pétrole indigène dans une mesure telle qu'elle peut entièrement satisfaire les besoins du pays, la „Steaua" Magyar Kőlaj R. T. notre affiliée du Budapest, ne pouvant plus depuis 1940 remplir le but pour lequel elle avait été créée, c'est-à-dire l'écoulement de nos produits sur le marché hongrois, afin de pouvoir maintenir la position acquise sur ce marché, s'est assurée l'approvisionnement en pétrole brut indigène qu'elle traite dans la rafinerie de la société „Shell Mineralöl A. G.

Prevenirea și tratarea emulsiunilor

Sub titlul de mai sus am publicat în numărul trecut o interesantă expunere asupra acestei probleme, atât de importantă pentru industria petroliferă.

Dintr'o eroare de paginație s'a omis a se adăuga la sfârșit următoarea notiță pe care ne facem o datorie a o reproduce:

Articolul de mai sus a fost inspirat cercetând următoarele surse:

Ing. *Victor Dumitrescu*, Analele Minelor din România.

Ing. *B. Sergescu*, Analele Minelor din România.

Ing. *N. Metsch*, comunicare făcută în Aprilie 1939 la Congresul Inginerilor de Mine.

VEGA-OIL
ULEIUL IDEAL

Transportul petrolului în Statele-Unite

Restricțiunile impuse în Statele Unite asupra consumului de benzină, au influențat într'o măsură îngrijorătoare asupra transportului produselor petroliftre, cari se făceau în mare parte prin camioane cisterne. Indicele acestor transporturi crescuse, în 1937, cu 24% față de 1936 ; iar în 1938 se înregistrau o nouă creștere. Pentru a pune o frână urcării costului transportului de produse petrolifere pe căile ferate, marile întreprinderi petrolifere transportă produsele lor prin mijloace proprii.

Astfel, în 1938, cele patru mari rafinerii din districtul Kansas, au livrat spre transportare căilor ferate numai 15% din producția lor, restul de 85% fiind transportat prin camioane-cisterne. De asemenea în California căile ferate nu transportă decât 20% din tot petrolul transportat în acest district.

Concurența camioanelor-cisterne a făcut ca prețul transportului pe căile ferate să scadă din 1927 până în 1938, pentru 50 kg. petrol, dela 1 dolar 07, la 33 cents. Această concurență a redus astfel și prețul de cost al acestor produse, în detrimentul monopolului transporturilor deținut de căile ferate.

Astăzi, însă, în urma restricțiunilor consumului de benzină, transporturile prin camioane devin aproape imposibile. Iar din lipsa de cisterne, se pune chestiunea intensificării transporturilor fluviale. Aceasta se poate face cu atât mai ușor, cu cât 70 la sută a populației Statelor Unite trăește în regiuni apropiate de căile de navigație pe apă.

Transporturile interne pe apă au luat și dânsele o desvoltare din ce în ce mai mare, în detrimentul căilor ferate. Aceste transporturi au variat după cum urmează în 1937 față de 1938 (în mii de barile) :

	1928	1937
Țiței	149.671	338.800
Benzina	102.197	265.500
Motorină	131.615	319.200
Lampant	6.182	34.500

Prin conducte s'au transportat, în 1937, 74.882.693 barile de produse rafinate pentru consumul intern.

PRIX des PRODUITS du PETROLE A L'EXPORTATION

PRODUITS	à partir du 24 juin — Fob Giurgiu, Constanța, Oltenița, et franco Negru-Vodă	Fob Orșova Franco, Curtici, Jimbolia, tunnel et Dornesti
	Lei par tonne	
Essense d'aviation min. 73 oct.	24.000	26.200
Essence d'aviation min. 70 oct.	22.000	23.800
Essence légère p. f. 155° C.	14.600	16.500
Essence tourisme min. 60 oct. pf. 190°C.	14.100	16.100
Essence tourisme min. 66 oct. pf. 190°C.	14.500	16.400
Essence tourisme min. 69 oct. pf. 190°C.	15.900	17.800
Essence lourde point in. 100° p. f. 185°C.	12.700	14.700
Lampant raffiné	11.100	13.200
» » distillé	10.900	13.100
White spirit raffiné qualité I	12.700	14.800
» » » II	12.400	14.500
Gas oil +5°C. congelé	10.000	10.500
» » 0°C.	10.100	10.600
» » —5°C.	10.200	10.700
» » —10°C. %	10.300	10.800
» » —15°C./20C.	10.400	10.900
» » asph. sous-20C.	10.700	11.200
Mazout combust. +35°/40C. congelé	5.000	5.500
» » +20°C. »	5.100	5.600
» » +10°C. »	5.200	5.700
» » 0°C. »	5.300	5.800
» » —10°C. »	5.400	5.900
» » —15°C.-20 congelé et point decong. supérieur à + 20°C.	5.500	6.000
Mazout asphalteux	6.600	7.200
Huiles min. raffinées Visc. /20° 6—7° E.	13.200	19.700
» « » » /50° 4—5° E.	14.100	20.100
» » » » /50° 6—7° E.	14.600	20.500
» » » » /50° 8—9° E.	15.300	21.200

Impunerile Societăților Petrolifere

In vederea unei drepți impuneri la echivalent și pentru stabilirea valorii reale a instalațiunilor impozabile, societățile petrolifere au propus Ministerului de Finanțe următoarele modalități de evaluare :

I. Valoarea investițiunilor impozabile să fie fixată luându-se de bază prețurile de cost înscrise inițial în registre, — fără a se lua în considerație reevaluările efectuate în conformitate cu decretul lege nr. 31 din 15 Ianuarie a. c., — și anume:

a) pentru investițiunile executate în anii 1930 până la 1939 inclusiv, valoarea înscrisă inițial în registre să fie majorată cu 25%;

b) pentru investițiunile mai vechi de anul 1930, să se admită valoarea înscrisă în registre, fără majorare, deoarece prețurile de executare a investițiunilor coincid cu cele de astăzi, din cauza perioadei de inflație existentă atunci, iar în plus starea lor de uzură este maximă ;

c) pentru investițiunile din 1940 și 1941 să se admită valoarea înscrisă în registre ;

d) La valoarea investițiunilor, astfel stabilită, să se aplice cotele de amortisment expuse mai jos, după care se va adăuga majorarea de 25%, drept plus valută la instalațiunile făcute în anii 1930—1939.

Principiall, această propunere coincide sistemului de impunere din anul precedent, din care cauză Ministerul de Finanțe poate dispune raportarea impunerii din anul trecut pentru exercițiul 1942/1943, având în vedere că investițiunile efectuate în anul 1941 nu pot constitui un impediment, întrucât valoarea investițiunilor intrate în activul întreprinderilor este compensată de valoarea celor scoase din uz, în acelaș an.

II. Valoarea bunurilor impozabile să fie fixată luându-se de bază valoarea înscrisă în registre, pe baza reevaluărilor, efectuate în conformitate cu decretul lege nr. 31 din 15 Ianuarie a. c., fără aplicarea vreunei plus valute.

In ipoteza când Ministerul de Finanțe va accepta propunerea doua pentru stabilirea valorii bunurilor impozabile la echivalent ar trebui să se admită propunerea primă pentru societățile petrolifere care nu și-au reevaluat activul.

III. La valoarea investițiunilor, fixată pe baza criteriilor expuse mai sus (I sau II), — să se aplice cotele de amortisment expuse mai jos, care sunt ușor sporite față de cele fixate în apul precedent. Aceastâ majorere se impune, de oarece actualmente instalațiunile petrolifere se deterioarează în timp foarte scurt, din cauza efortului de producție cerut de război și a imposibilității de reparare a instalațiunilor.

Instalațiuni în general :

	cota
1941	10
1940	20
1939	25
1938	35
1937	40
1936	50
1935 și mai vechi	50

Sonde :

	cota
1941	10
1940	23
1939	35
1938	45
1937	60
1936	70
1935 și mai vechi	70

IV. Pentru ușurarea formalităților, impunerea să se stabilească pentru totalitatea ei, la seduil întreprinderilor.

Astfel și impunerea clădirilor și terenurilor să nu mai facă obiectul unor impuneri separate, ci valoarea lor să să stabilească după registre sau valoarea lor să fie luată din procesele-verbale ale ultimelor impuneri rămase definitive.

Clădirile construite pe terenuri streine să fie impuse numai pe numele proprietarului terenului, dacă acesta este o persoană juridică vizată de articolul 16 din legea timbrului.

Cours des actions pétrolifères

Au cotat :—Ont côté :	Valeur nominale	Coté au 25/VI/1942
	Lei	
Astra Română	500	2150
Steaua Română	500	1070
Creditul Minier	500	1040
Redevența	500	330
I. R. D. P.	500	300
Concordia	250	1095
Petrol Block	500	340
Petrolul Românesc ex. cup.	500	1100
Prahova	500	390
Petrol Govora	500	350

„COLOMBIA"

SOCIETATE ANONIMA ROMANA DE PETROL

CAPITAL SOCIAL LEI 380.000.000 **Reg. Comerțului 1.105/932**

Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1941

ACTIV	Lei	PASIV	Lei
Cassa și bănci	97.338.030	Capital	380.090.000
Debitori	405.563.319	Rezervă statutară	62.021.156
Efecte publice, participațiuni	86.953.187	Rezervă specială	70.000.000
Stocuri de țiței și produse fabricate	31.835.854	Rezervă prima emisiune	132.926.212
Materiale în magazie	130.949.871	Rezervă pentru creanțe dubioase	18.945.304
Concesiuni, terenuri petrolifere, sonde, investițiuni, diverse . . . 790.150.609		Rezerve diverse	40.945.304
minus amortizări exerc. 1941 . 164.006.993	626.143.616	Fond de asigurare	31.674.149
Imobile București	4.463.478	Creditori	283.518.350
Cauțiunea de gestiune	1.448.000	Posturi tranzitorii	41.839.813
		Proviziuni pentru dividende	104.170.627
		Rezervă pentru refacerea instalațiunilor distruse în 1916 (desp. de războiu)	88.884.603
		Cauțiune de gestiune	1.448.000
		Report din exercițiul 1940	91.597.341
		Sold. excedent pe exerc. 1941	37.669.800
	1.384.695.355		1.384.695 355

Contul de profit și pierderi

DEBIT	Lei	CREDIT	Lei
Cheltueli de exploatare, generale, diverse	625.098.277	Report din exercițiul 1940	91.197.341
Amortizări exercițiul 1941	164.006.993	Beneficiul brut și diverse	826.775.070
Report din exercițiul 1940	91.597.341		
Sold excedent 1941	37.669,860		
	918.372.411		918.372.411

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

„ASTRA ROMANA" S. A.

Bilan arrêté au 31 décembre 1941

ACTIF	Lei	Lei	PASSIF	Lei	Lei
Investissements :					
Concessions pétrolifères	1.331.991.579		Capital	—	2.542.500.000
Sondes et chantiers de production	3.845.700.891		Réserves et fonds réinvestis :		
Raffinerie et instal. d'export.	2.031.859.308		Réserve statutaire	542.891.568	
Conduites et moyens de transport.	225.940.129		Réserve pour amortissements	5.202.121.687	
Investissements généraux	572.972.270	8.008.464.177	Réserve pour créances douteuses	120.363.153	
Réevaluation de l'actif conf. au décret-loi 645 du 21/II/942	—	508.500.000	Réserve pour fonds bloqués à l'étranger	468.671.283	
Stocks de matériaux, pétrole brut et produits			Fonds de réconstitution pour le capital détruit en 1916, L. st. 479.916.5.6	323.723.286	
Matériaux	1.079.577.671		Fonds pour la réevaluation du capital conf. à l0 loi du 28 mars 1926	218.363.284	
Brut et produits	229.826.862	1.309.404.533	Fonds pour la réfection des installations non assurées	23.267.406	
Participations et rentes			Réserves spéciales	1.954.703.880	
Participations	226.354.957		Fonds pour l'exec. des travaux d'explorations	200.000.000	9.054.105.547
Rentes d'Etat	176.333.861	402.688.818	Créanciers divers	—	1.250.111.298
Débiteurs			Créances bloqués	—	14.151,486
Débiteurs divers	2.058.001.156		Solde bénéfice 1940, non repart.	50.444.939	
Banques	543.497.695	2.601.498.851	Bénéfice net 1941	438.151.436	488.596.375
Fonds bloqués à l'étranger			Réserve constituant la solde à recevoir comme indemnité pour dommages de guerre L.st.	2.357.365.19.6	
Débiteurs divers	36.023.448				
Banques	446.799.321	482.822.769			
En caisse	—	36.085.558			
Solde à recevoir comme indemnité pour dédommagement de guerre L. st.	2.357.365.19.6				
Comptes d'ordre	—	13.349.464.706	Comptes d'ordres	—	31.349.464.706
	—	100.866.866		—	100.866.866

Compte de profit et pertes au 31 décembre 1941

DEBIT	Lei	CREDIT	Lei
Frais d'exploitations des chantiers, de la raffinerie et divers	2.083.171.360	Résultat de la vente de produits	4.360.301.215
Frais généraux	531.957.246	Revenus divers	273.546.773
Différences entre stocks au début de l'année et fin de l'année	279.518.639		
Augmentation de la réserve spéciale	500.000.000		
Fonds pour éxécution de travaux d'exploration	200.000.000		
Augmentation de la réserve p. fonds bloqués à l'étranger	1.559.557		
Augmentation de la réserve pour créances douteuses	81.526.742		
Amortissements pour l'exercice 1941	417.963.008		
Bénéfice net 1941	438.151,436		
	4.533.847.988		4.533.847.988

p. Conseil d'Administration, **Prof. Em. Antonesco** Le fondé de pouvoirs, **V. Dumbrăveanu**

DAS ABKOMMEN VON 1939...

von ROMULUS DIANU

Rumänien feiert nun ein Jahr seit dem Eintritt in den Krieg. Es wurden bei dieser Gelegenheit die Eigenschaften hervor gehoben, die unser Land als Mitgift der Waffenverbindung, die den Auftrag hat den Sieg zu sichern, gebracht hat.

Ich bin aber der Meinung, dass von den verschiedenen Betrachtungen, eine wesentliche Erwähnung fehlte, diejenige des deutsch-rumänischen wirtschaftlichen Abkommens vom Marz 1939.

Im März 1939 befand sich Rumänien noch nicht in der Partei, die nach 6 Monaten den Krieg beginnen sollte. Man hatte uns in keiner Weise für den Kriegseintritt beeinflusst. Man wusste wohl, dass Rumänien sich in einem Verbindungssystem befand, mit welchem es sich seelisch nicht gebunden fühlte, welches aber den Verdienst hatte, zur europäischen Karte — in der alle unsere Landesrechte angeführt und eingetragen waren — beigetragen zu haben. Sonst nichts. Es war eine natürliche politische Folge, die aber niemanden verblenden konnte, sodass niemand auf Grund einer gerechten Handlung, die man nicht vergessen hatte, die aber kein rumänisches Gewissen fesseln konnte, — Verbindungen für die Zukunft hätte anpreisen können.

Damals wurde der Krieg vorbereitet. Niemand wusste damals, wie sich dieser Krieg gestalten würde. Was aber jeder gebildete Rumäne wusste, war dass die Verbindung mit Deutschland ein Lebensbedürfniss für unser Land ist, dies von verschiedenen Standpunkten aus betrachtet, unter denen auch jener, dass Deutschland im Gegensatz zur asiatischen Anarchie den Grundsatz der europäischen Kraft und Ordnung darstellte.

Man wird wohl einwenden können, dass im Jahre des wirtschaftlichen Abkommens mit Deutschland noch immer — aus bestimmten Gründen, denen wir jetzt nicht nachgehen wollen — eine Politik der inneren und äusseren Unaufrichtigkeit geführt wurde. Trotz der mächtigen Einflüsse, die in jeweilcher Weise auf das nationale Gewissen ausgeübt wurden, konnte die vom ganzen Volke ersehnte Klärung der ganzen Lage nicht mehr verzögert werden. Es bestand nämlich kein Zweifel über die Front auf welcher wir uns befinden mussten, denn es wäre unbegreiflich gewesen, dass wir mit dem Einen verbündet und dem Anderen das Erdöl liefern sollen.

Es kommt eben im Leben jedes Volkes ein Augenblick, wo alles Künstliche in den Kanzleien angestiftete von selbst fällt. So fielen alle „Kombinationen" der Parteien, die den Weg Rumäniens hätten ablenken wollen, indem sie das Land in eine Lage hineinzudrängen versuchten, deren Folge heute der Kampf an der Seite des Kommunismus gegen die Kräfte, die die europäische Zivilization und die europäischen Rechte in ihrem Lebensraum verteidigen, gewesen wäre. Es wäre eine Ungeheuerlichkeit gewesen. Glücklicherweise fand das Volk den richtigen Weg und schied noch rechtzeitig — ohne Bedauern — von den wenigen Snobs, die sich mit ihrer eigenen Stellung gespielt haben, aber das Leben des Landes nicht verspielen konnten.

Die Frage der Vergangenheit von einigen bedauernswerten politischen Irrtümern gekennzeichnet ist damit erledigt. Das wirtschaftliche Abkommen zwischen Rumänien und Deutschland mit einem politischen Zusatz, war der erste realistische Schritt, den wir gemacht haben. Seine politischen und militärischen Folgen wurden auf allen Kampfplätzen, in ganz Europa, auf allen militärischen Flughäfen unserer Verbündeten empfunden.

Das Abkommen wurde im März unterzeichnet und seit damals war keine Anderung seines Inhaltes nötig. Unsere Schlussfolgerungen werden nicht übereilt sein. Man muss wissen, dass die Kriegswirtschaft, zu welcher wir uns fortwährend anpassen, alles was den Kriegsbedürfnissen nicht entsprach durchgesehen hat. Das Abkommen vom März 1939 hatte aber weder Ändrerung noch jewelchen Zusatz nötig. Was bedeutet das ? Ganz einfach, dass der rumänische Bürgerstand das richtige Gefühl über die deutsche Mission im Kampf der beginnen sollte gehabt hat und dass dieser Bürgerstand imstande war, sich genau Rechenschaft zu geben, wem die europäische Zukunft gehört. Trotz des Parteigiftes, das die Politik des nationalen Instinktes zu verdunkeln versuchte, war keine Regierung so stark, um die Befriedigung dieser nationalen Forderung — den Kampf an der Seite der Achse zu führen — zu verweigern. Das Erdölabkommen von 1939 erscheint uns heute als ein Dokument, das nur so betrachtet werden kann. Diejenigen also, die zu behaupten versuchten, dass unsere Stadtbevölkerung gegen dieses Streben war, waren nur gefährliche Demagogen: die Seele des Volkes war für das Werk das anfangen sollte vorbereitet, unde keine ministerielle „Kombination" hatte die Kraft, dies zu verhindern.

Beim Eintritt in das zweite Kriegsjahr können wir mit Genugtuung feststellen, das die sicheren — rascheren oder langsameren — bis nun erzielten Fortschritte es beweisen, wie stark unsere Verbindung mit Deutschland ist. Unsere Mitarbeit bertieft sich von Tag zu Tag, und die Erfahrung jedes Verbündeten beleuchtet den weg des anderen.

Die Waffenhandlungen sprechen von selbst.

Die Erdölindustrie und ihre Versorgung mit den für das Bohrungs- und Erzeugungsprogramm erforderlichen Materialien, Werkzeugen und Apparaten

von Ing. V. HUCH
Direktor der Ges. „Distributia"
Präsident der Kommission für die der Erdölindustrie nötigen Materialien

In den letzten Wochen hat sich der Ministerrat insbesonders mit den wirtschaftlichen Fragen befasst, und bezogen sich seine Entscheidungen auf die Versorgung der Fabriken mit Rohstoffen, zwecks Stärkung der rumänischen Industrie, die in allen Zeiten für unser wirtschaftliches Leben von so grosser Bedeutung ist.

Es ist interessant bei dieser Gelegenheit einen Blick auf die Erdölindustrie zu werfen, nämlich auf Ihre Rückwirkung in Bezug auf die Versorgung mit den ihrem Betrieb erforderlichen Materialien, Werkzeugen und Einrichtungen.

Die Bedeutung der Aufrechterhaltung der Erdölproduktion geht nicht nur aus dem grossen Beitrag dieser Industrie zum Staatseinkommen — Steuern, Gebühren usw. — hervor, sondern insbesonders aus der Tatsache, dass die Erdölerzeugnisse einen für den modernen Krieg hauptsächlichen Faktor bilden.

Nach Kriegsausbruch folgte für die Erdölindustrie eine erste Epoche der Unsicherheit und Verwirrung, die der Verschiedenheit des interessierten Kapitals, sowie hauptsächlich der damaligen unschlüssigen Politik zuzuschreiben war. Demzufolge blieben die meisten Erdölgesellschaften mit leeren Warenlagern, da sie sich mit den nötigen Materialien nicht versorgen konnten; aus Amerika konnte man sie nicht mehr bringen, und Deutschland hatte kein Interesse, uns zu versorgen, solange unsere Politik schwankend war.

Nachdem Herr Marechal Antonescu die Führung übernahm und insbesonders nach unserem Eintritt in den Krieg an der Seite Deutschlands fängt für unsere Erdölindustrie eine Epoche der höchsten Leistung an.

Die Frage der für die Bohrung, Erzeugung und Verarbeitung erforderlichen Materialien, Werkzeuge und Apparate war vielseitig.

Ausser den Materialien und Werkzeugen, die auch in normalen Zeiten aus Deutschland eingeführt wurden, gab es auch andere, spezielle, die man früher aus den Vereinigten Staaten einführte, auf Grund der Erfahrungen auf den amerikanischen Erdölfeldern.

Dieselben sollten künftig im Lande oder in Deutschland hergestellt werden. Die technischen Laboratorien, die Bauabteilungen und die Werkstätten der Erdölgesellschaften haben ihre Bestrebungen vereinigt, um die gebrauchten Rohstoffe, sowie deren Verarbeitung, thermische Aufbereitung und Herstellung festzustellen. Die Ersatzteile konnten ebenfalls nicht mehr eingeführt werden, sodass auch dieselben mit den gleichen Abmessungstoleranzen wie die Originale, die sie zu ersetzen hatten, hergestellt werden sollten.

Die Frage war umso schwerer lösbar, da bestimmte Stahlarten und Legierungen infolge des Mangels einiger seltener Metalle nicht mehr in Anbetracht kamen, und man somit einen Ersatz dafür finden musste.

Wenn man es trotzden erzielt hat, so ist dies der Mitwirkung der deutschen Industrie und der guten Organisation der Erdölgesellschaften, die immer ihren technischen Abteilungen die gebührende Aufmerksamkeit gewidmet haben, zuzuschreiben.

Die Werkstätten der Gesellschaften, die sich früher nur mit Reparaturen befassten, wurden sofort vergrössert und für die Herstellung auch neuer Bestandteile angepasst. Die Gesellschaften mit grösseren Möglichkeiten kamen den anderen zu Hilfe, indem sie auch für dieselben Bestandteile herstellten.

Zwecks einer besseren Organisation der Werkzeug-und Apparatenherstellung war eine Normalisierung ihrer Bauart, die Verminderung der Typenanzahl auf ein Minimum notwendig. Dies hat zuerst im vorigen Herbst die Bildung einer Kommision zur Normalisierung der Materialien, Werkzeuge und Einrichtungen, im Rahmen des „Verbandes der Erdölindustrien Rumäniens" veranlasst.

Zur selben Zeit begann eine technische Kommission des Deutschen Wirtschaftsministeriums ein Studium — nach Hauptabschnitten — der der rumänischen Erdölindustrie für das Bohrungs-und Erzeugungsprogramm für 1942 unbedingt erforderlichen Materialien, sowie der Lieferungsmöglichkeiten der deutschen Industrie im Rahmen des allgemeinen europäischen Erdölplanes.

Zu diesem Zwecke bildete sich in Berlin die Kontingentierungskommission der für die Erdölindustrie erforderlichen Materialien.

Im Dezember vorigen Jahres bildete sich ebenfalls im Rahmen des „Verbandes der Erdölindustrien Rumäniens" eine Kommission für Materialien, welche die von den deutschen Delegierten begonnenen Arbeiten fortsetzt, indem sie die Bedürfnisse der gesamten Erdölindustrie feststellt.

Diese Kommission nimmt heute alle Materialienbestellungen der Erdölgesellschaften auf, rahmt dieselben in den allgemeinen Versorgungsplan ein und empfiehlt sie — im Einvernehmen mit dem deutschen Delegierten des Wirtschaftsministeriums — dem Verbande der Kontingentierungskommission in Berlin, welche die gesagten Aufträge im Programm der Lieferanten, im Rahmen ihrer Liefermöglichkeiten für die verlangten Termine, einträgt.

In dieser Weise gelangen die Materialien in den Besitz der Gesellschaften rechtzeitig und in der gewünschten Qualität, und kann man nur so das im Vorhinein bestimmte Bohrungs-und Erzeugungsprogram wirklich erfüllen.

Betrachten wir, mit Rücksichtnahme der eingetretenen Schwierigkeiten, die in der Produktion und in der Bohrung erzielten Ergebnisse, so müssen wir feststellen, dass die um ihren Verband vereinigte Erdölindustrie auch diesmal rechtzeitig und erfolgreich rückgewirkt hat.

gr.ste-o...vkW

Das Erdöl in der allgemeinen Wirtschaft Rumäniens (1920–1939)

von CRISTIAN LEU

Wir glauben, dass es für unsere Leser in deutscher Sprache von Interesse sein wird, einige Daten aus der bedeutenden in unserem Blatt vom 12 Juni 1940 veröffentlichten Studie unseres geehrten Mitarbeiters, Herrn **Cristian Leu**, über die Rolle, die das rumänische Erdöl in der allgemeinen Wirtschaft unseres Landes seit dem Weltkrieg bis zum jetzigen Krieg gespielt hat, wiederzugeben.

Um die Bedeutung des Erdöls hervorzuheben, teilt der Verfasser diesen Zeitabschnitt in zwei zehnjährige Etappen ein: *1920—1930* und *1930—1940*, d. h. vor und nach der grossen Weltkrisis (Oktober 1929).

Aus den untenstehenden Angaben ist zu ersehen, dass in der zweiten Etappe die Aufgabe des rumänischen Erdöls infolge der Uberproducton, trotz der ungeheueren Preissenkung diejenige war, dem Staate nicht nur die nötigen Einkommen und die erforderliche Festigkeit in der Budget-Politik, sondern auch ein Gleichgewicht in unserem Warenaustausch mit dem Auslande zu sichern.

Wir ersehen aus der Tabelle Nr. 1, dass in den ersten 10 Jahren (1920—1929) das Handelssaldo Rumäniens, das 5 Jahre lang Defizite erwies, am Ende nur einen gerigen Überschuss von 736 Millionen Lei ergab. In der zweiten Etappe (1930—1939) hingegen, am Anfang und im Laufe der Weltkrisis, weist dieses Saldo jeder Jahr dank einer ausserordentlichen Erdölgewinnung, trotz der lächerlichen Preise einen Überschuss auf, indem sich ein Gesamtsaldo von 52 Milliarden Lei ergibt.

Andererseits stieg die allgemeine Einfuhr 1920-29 auf *239* Milliarden Lei gegenüber *161* Milliarden 1930-1939; die Ausfuhr stieg auf Lei *118* Milliarden gegenüber 213 Milliarden in denselben Zeitabschnitten.

In der ersten Etappe war die Rohölproduktion von 25 Millionen Tonnen gegenüber 72 Millionen Tonnen in der zweiten Etappe. Der inländische Verbrauch in denselben Epochen war von *9,6* gegenüber *14,5* Millionen Tonnen, bezw. *38,2%* gegenüber *24,7%*. Die betreffenden Ziffern bei der Ausfuhr waren von 11,3 Millionen Tonnen gegenüber 54 Millionen Tonnen (23.1% und 59,8% von der allgemeinen Ausfuhr).

Aus der Tabelle No. 4 ersehen wir die von uns bezahlten Preise für die Einfuhr von Eisenwaren, Gewebe, Apparate und Maschinen, wie auch die von uns erzielten für die Ausfuhr von Getreide, Holz und Erdöl. Die Festigkeit auf internationalem Gebiete des Holzes und des Eisens stechen sichtbar gegen die grossen Preisschwankungen der anderen Erzeugnisse ab Das Erdöl erlitt die grössten Preissenkungen, indem es in der Epoche 1930-1934 bis zu einem Minderwertigkeitsindex von 33 herabsank. Wir wollen nicht unerwähnt lassen, dass gerade damals wo der ausländische Markt am festesten für unsere Erzeugnisse war, unser Warenaustausch mit dem Auslande Defizite erwies. Es handelt sich um die erste Etappe (1920-1929).

Die Tabelle 5 zeigt die Höhe der Erdölausfuhr in die bedeutendsten Länder im Verhältnis zur allgemeinen Ausfuhr.

Das Handelssaldo Rumäniens

No. 1. **WERTE (1000 Lei)** [1]

1920	— *3.532.443*	1930	+ 5.477.865
1921	— *3.882.396*	1931	+ 6.442.345
1922	+ 1.713,930	1932	+ 4.710.268
1923	+ 5.078.703	1933	+ 2.428.978
1924	+ 2.096.462	1934	+ 447.191
1925	— *785.821*	1935	+ 5.908.693
1926	+ 1.060.30	1936	+ 9.065.693
1927	+ 4.258.679	1937	+11.283.609
1928	— *4.611.228*	1938	+ 2.764.750
1929	— *668.033*	1939	+ 3.918.875
1920 - 1929	+ 736.643	1930—1939	+52.448.267

1) Ausfuhr—Einfuhr.

DER AUSSENHANDEL RUMÄNIENS (1920—1939)

No. 2. **WERTE (1000 Lei)**

	Tierreich	%	Pflanzenreich	%	Erzreich	%	Diverse	%	Gesamtbetrag
Einfuhr									
1928—924 . .	14.022.403	18.2	37.090.100	48	*15.519.127*	21.5	10.600.039	12.3	77.231.669
1925—929 . .	24.016.002	14.8	67.640.546	41.7	*53.827.643*	33.2	16.744.994	10.3	162.229.185
1930—934 . .	9.044.942	11.9	33,280.445	43.9	*28.563.085*	37.7	4.921.978	6.5	75.760.450
1935—939 . .	6.451.480	7.6	*25.074.075*	29.4	*48.611.460*	57	*5.291.265*	5.0	*85.428.280*
1920—1929 . .	*38.038.405*	15.9	*104.730.646*	43.7	*69.346.770*	29	*27.345.033*	11.4	*239.460.854*
1930—1939 . .	*15.496.422*	9.7	*58.304.520*	36.1	*77.174.545*	47.8	*10.213.243*	6.4	*161.188.730*
1920—1939 . .	**53.534.827**	13.4	**163.035.163**	40.6	**146.521.315**	36.7	**37.558.276**	9.1	**400.649.584**
Ausfuhr									
1920—924 . .	9.597.321	12.2	55.816.427	70.9	*12.479.261*	15.8	812.316	1.0	78.705.325
1925—929 . .	22.486,234	13.9	95.330.710	59.0	*42.098 800*	26.1	1.576.428	1.0	161.492.172
1930—934 . .	9.632.440	10	44.607.209	47	*40.475.337*	42.5	552.111	0.5	95.267.097
1935—939 . .	12.414.072	10.5	53.667.242	45.3	51.786.707	43.8	501.879	0.4	*118.369.900*
1920—1929 . .	*33.083.555*	13.8	*151.147.137*	63.0	*54.578.061*	22.7	*2.388.744*	0.5	118.369.900
1930—1937 . .	*22.046.512*	10.3	*98.274.451*	46	*92.262.044*	43.2	*1.053.990*	0-5	*213.636.997*
1920—1939 . .	**54.130.067**	11.9	**249.421.588**	55	**146.840.105**	32.4	**34.442.734**	0.7	**453.834.494**

No. 3. **Erdöl**

FEITRAUM		Bruttoproduktion Mengen Tonnen	% vom Ganzen	Inlandsverbrauch Mengen Tonnen	% von der Gesamtprodukt.	Pro Einkwohnerkopf und Jahr. Kg.	Ausfuhr Mengen Tonnen	% von der Gesamtprodukt.	Von der Gesamtausfuhr des Landes % Menge	% Wert
	1920—1924	6.930.244	*7.1*	3.909,558	*56.5*	48.5	1.914.987	*27.6*	10.7	14.8
	1924—1929	18.315.012	*18.7*	5.710.645	*31.2*	66.5	9.405.398	*51.2*	30.4	25.0
I-e Dekade	**1920—1929**	**25.245.256**	**25.8**	**9.620.203**	**38.2**	**57.8**	**11.320.385**	**44.9**	**23.1**	**21.7**
	1930—1934	35.612.479	*36.6*	6.409.510	*18.0*	69.5	26.142.779	*73.3*	57.0	41.5
	1935—1939	36.789.476	*37.6*	8.104.762	*22.0*	82.7	27.842.027	*76.9*	63.7	43.0
II-e Dekade	**1930—1939**	**72.401 955**	**74.2**	**14.514.272**	**30.0**	**76.9**	**53.984.807**	**75.6**	**59.8**	**42.3**
Gesamtbetrag	**1920—1939**	**97.647.251**	*100*	**24 134.475**	**24.7**	**67.8**	**65.305.192**	**46.9**	**46.9**	**31.4**

Schwankungen der Mittelpreise für die Ein-und Ausfuhr der Haupterzeugnisse

No. 4.

Zeitraum	EINFUHR Textilwaren Lei/kgr.	Index	Eisenwaren Lei/kgr.	Index	Apparate und Maschinen Lei/kgr.	Index	AUSFUHR Getreide Lei/kgr.	Index	Holz Lei/kgr.	Index	Erdöl Lei/kgr.	Index
1940 . 1924	128	82	8.20	73	28	51	5.25	86	1.74	78	6.15	134
1925—1929	**176**	112	13.40	120	76	138	**6.75**	111	2.54	215	4.30	93
1920 . 1929	**157**	**100**	**11.20**	**100**	**55**	**100**	6.09	**100**	**2.20**	**100**	**4.60**	**100**
1930—1934	92	59	12.30	110	80	145	2.47	41	1.69	77	1.51	33
1935 - 1939	68	43	12.10	108	89	161	3.69	61	2.21	100	1.83	40
1930—1939	**80**	**51**	**12.24**	**109**	**86**	**156**	**2.98**	**49**	**1.93**	**88**	1.67	**36**
1920—1939	**106**	**68**	**11.50**	**103**	**68**	**124**	**4.30**	**71**	**2.11**	**96**	**2.18**	**47**

No. 5. **Allgemeine und Erdölausfuhr in die Hauptländer 1920—1939**

	LAND	ALLGEMEINE AUSFUHR Tonnen	%	1000 Lei	%	ERDÖLAUSFUHR Tonnen	%	1000 Lei	%	% Erdöl von der allgemeinen Ausfuhr Mengen	Wert
1	Italien	14.704.779	**10.5**	37.374.942	**8.3**	9.977.412	**15.3**	16.064.061	**11.2**	**68.-**	42.9
2	England	12.506-078	**9.0**	99.906.217	**8.8**	9.223.773	**14.1**	21.115.034	**14.8**	**73.7**	**53.-**
3	Frankreich	9.872.289	**7.1**	30.328.477	**6.7**	6.242.481	**9.6**	14.698.693	**10.3**	63.5	48.5
4	Deutschland	15.948.194	**11.4**	72.644.618	**16.-**	5.903.148	**9.-**	16.917.808	**11.9**	37.-	23.3
5	Egypten	7.739.122	**5.6**	18.428.472	**4.1**	5.278.485	**8.1**	9.965.770	**7.-**	**68.**	**54.1**
6	Oesterreich	7.013.522	**5.0**	41.091.108	**9.1**	3.115.582	**4.8**	9.614.366	**6.8**	44.5	23.4
7	Ungarn	20.267.913	**14.5**	39.213.187	**8.7**	2.837.647	**4.5**	7.422.113	**5.2**	14.5	18.9
8	Tchechoslovakei . . .	5.778.238	**4.2**	32.303.521	**7.1**	2.368.605	**3.6**	6.261.033	**4.4**	41.-	19.4
9	Spanien	2.204.599	**1.6**	3.727.347	**0.8**	2.014.857	**3.1**	2.938.998	**2.6**	**91.-**	**78.6**
10	Griechenland	5.540.527	**4.0**	19.090.301	**4.2**	1.978.071	**3,0**	5.466.179	**3.8**	35.8	28.7
11	Yougoslavien	3.506.347	**2.5**	7.335.185	**1.6**	1.892.120	**2.9**	4.980.542	**3.5**	**53.-**	**68.-**
12	Belgien	5.012.752	**3.6**	19.861.469	**4.4**	1.096.160	**1.7**	2.456.438	**1.7**	21.9	12.4
13	Bulgarien	2.189.377	**1.6**	6.330.732	**1.4**	1.070.874	**1.6**	3.487.329	**2.4**	**49.-**	**55.1**
14	Türkei	1.753.364	**1.3**	6.761.824	**1.5**	1.027.333	**1.6**	2.927.769	**2.1**	58.5	43.4
	Andere Länder und Diverse	25.403.246	**18.2**	79.437.094	**18.-**	11.278.644 [1]	**17.2**	18.043.942	**12.7**	44,2	22.7
	Gesamtsumme . . .	**139.440.347**	—	**453.834.494**	—	**65.305.192**	—	**142.359.072**	—	**46.8**	**31.4**

b) Ausfuhr nach Deutschland und den besetzten Ländern[2] (1920—1939)

	Deutschland	15.948.194	**11.4**	72.644.618	**16.-**	5.903.148	**9.-**	16.917.805	**11.9**	37	23.3
	Besetzte Länder[3] . . .	25.461.109	**18.3**	124.154.624	**27.4**	7.634.895	**11.7**	20.293.844	**14.3**	30	16.3
	Gesamtsumme	**41.409.303**	**29.7**	**196.799.242**	**43.4**	**13.538.043**	**20.7**	**37.211,649**	**26.2**	**32.8**	**16.9**

1) Für Schiffsgebrauch. 2) Bis zum 1.VI.940. 3) Oesterreich, Belgien, Tchechoslovakei, Danemark, Norvegien, Holland. Polen.

Die Technik im Fortschritt der Industrie der flüssigen Kraftstoffe

von Dr. Ing. N. POPESCU-ARCADIAN
Direktor im Wirtschaftsministerium,
Generalsekretär des «Allgemeinen Verbandes der Ingenieure Rumäniens»

In einem am Rundfunk abgehaltenen Vortrag im Rahmen des von dem „Allgemeinen Verband der Ingenieure Rumäniens" angeregten Zyclus „Technik und Zivilisation" zeigte ich, wie die Technik im ganzen Lebensraum der Menschen eingedrungen ist, so dass es unbedingt notwendig geworden ist, dass wir soviel als möglich die technischen, wirtschaftlich-industriellen und sozialen Äusserungen und Möglichkeiten der gegenwärtigen Welt kennen und begreifen, damit jeder eine in seinem Tätigkeitsfeld mit je geringerem Risiko und höchstem Erfolg wirken kann.

Unter den Beispielen von technischen Erfolgen und industriellen Höchstleistungen dank der technischen Wunder steht vor allen anderen Produktionszweigen die chemische Industrie, und im Rahmen derselben zeichnen sich in erster Reihe die überwältigenden Fortschritte der Industrie der auf synthetischem Wege dargestellten flüssigen Kraftstoffe aus.

Die Technik der chemischen Mischungen unter einem Druck der bei bestimmten Verfahren 1000 atü erreicht, und einer ganz neuen höchst widerstandsfähigen Einrichtung, — der nur die ausserordentlichen Fortschritte der metallurgischen Industrie die erforderliche Festigkeit geboten haben — hat die Industrie der neuzeitlichen synthetischen Mischungskörper nach sich gebracht.

Die Technik des hohen Druckes und die massenhafte wirtschaftliche Gewinnung des Wasserstoffes — erzielt: durch Elektrolyse des Wassers in den Gegenden wie Norvegien, wo der Kraftstoff sehr billig ist; aus den Gasen der Kokserzeugsanlagen; aus dem Wassergas, durch Überleitung des Wasserdampfes in Gegenwart eines Katalysators unter hohem Druck; oder aus dem Metangas, das die neue chemische Industrie beherscht — hat den Weg zur Industrie der künstlich dargestellten Krafstoffe ermöglicht, unter welchen den synthetischen Mäthyl-Alkohol — erzielt durch Vereinigung einer Kohlenoxyde-Moleküle mit zwei Wassers off-Molekülen — zu einem Preis, der um 20-mal billiger als der des früher durch Holzdestillation erzielten Alkohols ist, — was die Benutzung des ersteren in grossem Masse zur Erzeugung der plastischen Stoffe und als ausgezeichneten Krafts'off erlaubt hat.

Die Technik und die gesamten Erfahrungen im Bereich des hohen Druckes und insbesonders die Verteilung der chemischen Verfahren in zwei Phasen: eine scharfe Analyse gefogt von einer Synthese, d. h. eine Zerlegung in die einfachen Elemente, gefolgt von einer Wiedergruppierung durch Hydrierung und Polymerisation, eine der neuzeitlichen Erwerbungen der Technik der Erdölverfeinerung zwecks Erzielung der genau bestimmten Produkte — mit und ohne Benutzung der Katalysatoren — fähig die Rückwirkungen des Druckes und der Temperaturen zu orientieren, — diese Versetzung der hohen wissenschaftlichen und technischen Verfahren auf industriellem Gebiete bedeutete eine wahre Revolution und Fortschritte, die in einem schwindligen Rhytmus aufeinanderfolgten, in der Industrie der flüssigen Kraftstoffe **zur Herstellung der gewöhnlichen Benzine oder der hochklopffesten Kraftstoffe für Auto und Flugzeug, mit einem oktanischen Wert von fast 100, der die Erhöhung des Kompressionsverhältnisses die Entfaltung der thermischen Motorleistung, sowie die Verminderung des Verbrauches nach Pferdekraft, ohne Rückschlag-und Hochdruckphänomene erlaubt, — indem dadurch der Wirkungskreis der Apparate erweitert wird.**

Es handelt sich um drei Verfahren, die heute zur Herstellung der synthetischen Benzine verwendet werden:

a) durch Hydrierung der kohlenstoffreichen Substanzen, die in Flüssigkeit verwandelt werden — eine 1867 von Berthelot kundgegebene Idee, auf industrielles Gebiet 1912 von Bergius versetzt und in Deutschland seit 1927 in grossem Masse in der Industrie verwendet;

b) durch moleküläre Umwandlung mittels chemischer Synthese der flüssigen Kraftstoffe, der Teere, Rohöl-und Krackrückständen — technische Verfahren die heute die Industrie der Erdölverfeinerung beherrschen: dieselben fangen mit der Vernichtung der Moleküle unter hohen für die Anregung der Spaltung derselben erforderlichen Temperaturen an, es folgt die Wiedergruppierung derselben durch Sättigung der Kohlenwasserstoffe mittels Hydrierung, Zyelisierung und Polymerisation, wodurch die vollständige Umwandlung der schwersten Teile in Produkte mit geringem den Benzinen eigenem Molekülargewicht erfolgt;

c) endlich das synthetische Benzin-Fischer, hergestellt durch einfache Überleitung über einem passenden Katalysator — unter Atmosphärendruck und bei einer Temperatur von 190° — eines wasserstoffreichen Gases, um aus zwei Molekülen desselben und einer Moleküle Kohlenoxyde die einfachsten Gase der Chemie in einer unberechenbaren Anzahl von Kolenwasserstoffen — von denen die wichtigsten die aus den Serien des Metans und Äthylens sind — umzuwandeln.

Um das Ausmass der Herstellung der synthetischen Benzine hervorzuheben, genügt es wenn wir sagen, dass es Deutschland bereits im Jahre 1939 gelungen ist, sich 60% ihres unermesslichen Verbrauches an flüssigen Kraftstoffen aus den inländischen synthetisch hergestellten Kraftstoffen zu sichern.

Man muss nicht unerwähnt lassen, dass diese bedeutenden modernen Zweige der chemischen Industrie nicht entstanden wären, wenn ihnen die Industrie der Hüttenkunde und der modernen Stahlhütten nicht jenes spezielle Material zur Verfügung gestellt hätten, das allein in der Lage ist, den hohen Ansprüchen dieser chemischen Verfahren zu widerstehen: in den hohen Türmen, unter dem hohen zur Herstellung der Benzine erforderlichen Druck, wo die stille aus der Erde herausgebrachte Kohle sich krümmt und ringt bis zu ihrer vollständigen moleküläres Vernichtung, unter einem Druck von hunderte atü und bei Temperaturen von mehreren hunderten Graden, — gewaltige verbündete Kräfte, — die die früheren Stahlarten nicht hätten ertragen können, aber denen die elektrischen und speziellen Stähle — enstanden aus der Legierung des Gussmetalls mit den wohlbekannten Misch-und Verfeinerungselementen: Nickel, Chrom, Tungsten, Molybdän, Vanadium, und Mangan widerstehen.

Der Anteil Rumäniens an diesem weltlichen ausserordentlichen Fortschritt auf technischem Gebiete, in der Industrie der flüssigen Kraftstoffe—bezw. der aus den Erdölprodukten erzielten — ist besonders hervorragend und die Tüchtigkeit und die Bemühungen unserer Ingenieure vollauf geschätzt; dieselben vollführen heute mit berechtigtem Stolz eine bedeutende europäische Mission durch ihren Beitrag an dem Sieg der Verbündeten gegen die bolschevistischen Horden — erzielt auf den Wogen der rumänischen Motorine, Benzine und der hochoktanischen Kraftstoffe.

Bukarest wird Brenngase haben

Das Amtsblatt vom 29 Mai veröffentlicht folgendes Gesetz zur Einführung, Verwaltung und Ausbeutung der Leitungen für die Versorgung der Stadt Bukarest mit Brenngasen:

Die Autonome Regie der rumänischen Staatseisenbahn wird die Leitungen zur Beförderung der Brenngase nach Bukarest, wie auch die dazu gehörigen Einrichtungen einführen, verwalten und ausbeuten

Zur Verwirklichung des ersten Teiles der Arbeiten wird der Autonomen Regie C.F.R. ein spezieller ausserordentlicher Kredit von Lei 1.120,000.000 eröffnet.

Aus obigem Kredit wird die Autonome Regie C.F.R. den Wert der am deutschen Markt abgeschlossenen Lieferungen und Arbeiten decken.

Die Zahlung an die deutschen Lieferanten wird in C. F. R.—Wertscheinen in Reichsmark ausgestellt, erfolgen.

Zu diesem Zwecke wird die Autonome Regie C.F.R. bevollmächtigt, C.F.R.—Wertscheine bis zum Betrage von RM 10,000.000. auszugeben.

Das Finanzministerium ist bevollmächtigt, für diese Wertscheinausgabe zu bürgen.

Zur Verschaffung der für die Bezahlung der inländischen Lieferanten, der Arbeiten und der sonstigen Ausgaben erforderlichen Beträge, wird die Autonome Regie C.F.R. bevollmächtigt, bei den grossen inländischen Kreditanstalten vom Staate durch das Finanzministerium gesicherte Anleihen im Betrage von Lei 140.000.000 mit einem Prozentsatz von 5% jährlich abzuschliessen.

Die Anleihen werden in halbjährigen Raten vom Jahrgang 1943 ab amortisiert werden.

Um die Anleihen zu sichern, ist die Autonome Regie C. F. R. bevollmächtigt, auf Verlangen der Kreditanstalten zinslose Wertscheine im Betrage der halbjährigen Raten lombardierbar bei der Rumänischen Nationalbank auszustellen, um im Notfalle die Verschaffung der erforderlichen Summen zu erleichtern.

Die einzelnen Verfügungen werden durch ein separates Abkommen festgestellt werden.

Alle dem Staate, den Bezirken oder Gemeinden, wie auch jeweilcher Behörde, Autonomen Regien, öffentlichen Anstalten, in irgend einer Weise für die Einfuhr der Leitungs-und Verteilungsrohre, wie auch der dazu gehörenden Materialien, Werkzeuge, Maschinen usw. zukommenden Gebühren werden dem Finanzministerium auf ein spezielles Konto gutgeschrieben und von den aus der Ausbeutung der Leitungen erzielten Einkommen rückbezahlt werden

Der Beitrag der Regie der Staatseisenbahnen zum Wiederaufbauwerk war dank ihrer Organisation nicht nur für den Sieg unserer tapferen Armee sondern auch für die Versorgang des Landes überwältigend.

Was das Erdöl anbelangt, so haben die Eisenbahnen der Erdölindustrie den grössten Beistand zur Sicherung des inländischen Verbrauches und der raschen Förderung der ausländischen für die Ausfuhr der Erdölprodukte gebrauchten Zisternen gebracht.

Wenn wir berücksichtigen, dass von der Gesamtausfuhr der Erdölprodukte 1939 durch Constantzza 2.757.652 Tonnen ausgeführt wurden, so können wir uns nach den Verlusten, die uns 1940 trafen — die Organisation und die geleistete Arbeit vorstellen, die es ermöglichten, dass heute die Transporte besser als in den vorigen Jahren ausgeführt werden. In der Tat fahren die Züge nach den Landesgrenzen mathematisch, ohne jewelche Verspätung, und dauert eine Fahrt nach Giurgiu — die Verladung und die Ausladung inbegriffen — drei Tage.

In dem Innenverkehr war

Aprovizionarea țării

Rodnica cooperare a Căilor Ferate cu industria petroliferă

Aportul pe care Regia Căilor Ferate—datorită organizării sale — l-a adus la opera de Reîntregire, a fost covârșitor nu numai pentru victoria vitezelor noastre Armate, ci și pentru aprovizionarea Țării, în general.

Intru cât privește petrolul, căile ferate au adus industriei petrolifere cel mai mare sprijin pentru asigurarea consumului intern și scurgerea rapidă a cisternelor străine folosite la exportul produselor petrolifere.

Ținându-se seamă că din exportul total de produse petrolifere, în 1939, 2.757.652 tone s'au exportat prin Constanța, ne putem închipui organizarea și munca ce au fost depuse, pentru ca, astăzi, transporturile să fie mai bine efectuate decât în anii precedenți. Intr'adevăr, trenurile pentru frontierele de uscat merg matematic, fără cea mai mică întârziere, iar cursa unui tren la Giurgiu împreună cu încărcarea și descărcarea, se face în trei zile.

In traficul interior, media generală a duratei unei curse pentru vagoanele cisterne a trecut dela 16,4 zile în Decembrie 1940, la 10 zile în Decembrie 1941.

Acestea sunt fapte asupra cărora nu poți să-ți exprimi îndeajuns admirația pentru organizarea și munca românească.

Pentru a veni și mai mult în ajutorul aprovizionării țării cu produse petrolifere, și pentru a decongestiona și mai mult traficul general, Direcțiunea Căilor Ferate, după diferite încercări, a găsit posibilitatea de a reduce cursele cazanelor destinate consumului intern la o durată medie de 8 zile.

Avându-se în vedere că industria de petrol participă la trafic cu 8.083 vagoane cisterne, care pornesc la diferite ore din cele 12 rafinerii principale — așezate în puncte diferite — liniile parcurse pentru a atinge localitățile de destinație răspândite pe întreg teritoriul românesc, dau un desemn de adevărat păianjeniș.

Astfel, pentru raționalizarea transporturilor destinate consumului intern, Regia Autonomă a Căilor Ferate a găsit ca singura soluție ce ar putea duce la rezultatul dorit, ar fi formarea de trenuri complecte dintr'o singură rafinerie, pentru cele cinci trasee cu ramificații hotărîte pentru întreaga țară (Bucureștii rămânând ca o supapă pentru a compensa diferite aranjamente între societățile petrolifere) propunând următoarea repartiție:

Ploești-Chișinău atribuită rafinăriei Astra Română;

Buzău-Tighina atribuită rafinăriei Astra Română;

Ploești Nord-Timișoara atribuită rafinăriei Vega;

Câmpina-Arad, atribuită rafinăriei Steaua Română;

Bacău-Cernăuți, atribuită rafinăriei Româno-Americana.

Propunerea Regiei Autonome a Căilor Ferate a fost aprobată de întreprinderile petrolifere în convingerea că va duce la rezultate bune pentru toată lumea.

Sunt însă și inconveniente, căci dacă la ducere trenurile merg cu cazane aparținând unei singure rafinării, la întoarcere serviciile căilor ferate nu au posibilitatea să adune de prin stații cazanele pentru fiecare firmă separat (neavând linii de rezervă și nici timp de pierdut) și să le ducă — cum se urmărește — direct la o singură rafinărie, și este nevoie de a le introduce la Ploești-triaj, unde se face operația anevoioasă și pierzătoare de mult timp (în condițiunile de camuflaj actuale) a sortării pe firme, a grupării și a manevrării la fiecare proprietar.

Ideea întrării tuturor societăților petrolifere în organizarea societății Distribuția, spre a putea executa programul propus de Regia Autonomă a Căilor Ferate nu s'a putut realiza pe motivul că societățile importante cu trecut, au creiat organizații de desfacere puse la punct, cu investiții importante, clientelă obținută cu sacrificii, personal ce nu se poate concedia, etc.

Cum totuși situația prezentă impune o soluție, s'a admis ca aplicarea acestui program să se facă astfel:

a) Rafinăriile din grupul Distribuția, arătat mai sus, să satisfacă comenzile și pentru depozitele și clienții societăților cu organizațiuni de vânzare pe piața internă, ca: Unirea, Creditul Minier, etc., din regiunea afectată pentru a nu apărea în această regiune decât cazanele societății respective;

b) Să se facă transferul de cote obligatorii pentru consumul intern între societăți în compensație cu cotele datorate la export.

c) Compensarea băneacă între părți pentru diferențele rezultate din asemenea aranjamente.

Aci însă intervine iar fiscul, deoarece toate aceste aranjamente sunt lovite de taxe (timbru de factură, taxa pe cifra de afaceri, contribuția de 4% excepțională) care ar trebui să se plătească de două — ori de fiecare din parte odată — și care echivalează cu 10% la valoarea mărfurilor.

In acest scop, „Asociația Industriilor de Petrol" a făcut demersurile necesare pe lângă Ministerul de Finanțe, de al cărui răspuns depinde urgența și regulata aprovizionare a țării cu produse petrolifere.

Cifre cari vorbesc dela sine

„DISTRIBUȚIA"

Nu vom mai reveni asupra activității societății „Distribuția" — îndeajuns de cunoscută — și pe care am arătat-o pe larg în numerele precedente. Aportul acestei întreprinderi și al conducătorilor ei va fi pe larg menționat în tabloul de Onoare al Reîntregirii.

Sunt însă cifre extrase din ultimul Bilanț și din Darea de Seamă a acestei întreprinderi, cari vorbesc dela sine și asupra cărora nu se poate trece cu vederea.

Astfel, cu toate că diferența în minus la toate vânzările interne în comparație cu prețurile plafon la export — atât de scăzute și ele — a însumat pentru anul 1941, circa 1.7 MILIARDE lei, totuși „DISTRIBUȚIA", care participă la vânzările interne cu mai mult de 77%, a plătit Statului taxe diverse, de transport, și impozite.

LEI 3.612.651.000,

sau cca 57% din vânzarea brută, față de

LEI 2.861.931.00^,

în 1940.

Pentru stocurile de produse petrolifere aflate în depozitele societății la finele 1941, „Distribuția" a imobilizat în taxe și impozite lei 204.550.000, iar pentru mărfurile LIVRATE ARMATELOR ALIATE ȘI AGRICULTORILOR a mai avansat lei 121.005.000, sau în total

LEI 325.555.000

față de lei 181.680.000 la finele 1940!

Iar investițiile în organizația de desfacere însumau în 1941 lei 768.716.778 față de lei 602.476.505, în 1940.

Pentru a veni și mai mult în ajutorul populației în aceste timpuri grele — deci al Țării — „DISTRIBUȚIA" a construit noui centre de distribuție, mărind numărul depozitelor principale dela 92, în 1940, la 121, în 1941, grupărilor edilitare dela 8, la 20, gineretelor dela 13 la 21, prăvăliilor dela 31 la 32, iar numărul autocisternelor și autocamioane a crescut dela 179 la 190.

In primele luni ale acestui an „DISTRIBUȚIA" a creat noui centre de desfacere în Transnistria și amenajat marele depozit din Odesa, menit a deveni cel mai important pentru Marea Neagră.

Iată dece spunem că cifrele vorbesc și nu mai au nevoe de alte comentarii.

Dar neobosita activitate, marea pricepere și spiritul de inițiative creatoare ale directorului general al acestei societăți, d. ing. CEZAR POPESCU, nu s'au mărginit numai la marile înfăptuiri ale „DISTRIBUȚIEI", ci în calitatea sa și de director general al „Asociației Industriilor Române de Petrol", acestea aduc cele mai mari servicii întregei industrii petrolifere și petrolului românesc în general.

Informațiuni

„ASTRA ROMÂNĂ" — Este regretabil că numeroși acționari nu au luat, ca de obicei, parte anul acesta la adunarea generală a acestei societăți. Ascultând unele lămuriri expuse de d. profesor Em. N. Antonescu, Președintele Consiliului de Administrație, ar fi putut să-și dea mai bine seama de extraordinara activitate, în toate domeniile, a acestei întreprinderi, despre care mai vorbim, precum și de situația ei financiară care arată modul cum este gospodărită.

Este regretabil, mai spunem, pentru că în urma propunerii d-lui Nestorescu de a se acorda un privilegiu acționarilor români, propunere care a găsit cea mai binevoitoare înțelegere—nu numai de către d. Președinte dar și de către reprezentanții străini —, prezența unu număr mai mare de acționari ar fi influențat, poate, rezolvarea imediată a acestui deziderat, de care se va ține seama în primul consiliu de administrație.

Dar, d. Președinte, a mai făcut o declarație, ce va pune pe gânduri pe toți aceia cari, și în ultimult timp, aduc învinuiri capitalului străin...".

D-sa a spus: „este greu să privilegiem anumite categorii de acționari, căci în curând va veni timpul când vom umbla iar după capital străin...".

Aceste păreri nu împiedică — credem — ca, totuși, marele nostru jurisconsult să nu fie un bun Român!

*

„PRAHOVA" societate anonimă română pentru industria minieră, București. Consiliul realege ca președinte pe d. prof. univ. Anibal Teodorescu, vice-președinte pe E. S. dr. ing. G. Cobolli Gigli, iar administrator delegat d. col. Luigi Mercalli, căruia îi acordă puteri depline pentru toate actele de administrație și de dispoziție.

● D. Romulus Dianu, mult apreciatul ziarist și scriitor și distinsul nostru colaborator, a fost decorat cu ordinul „Coroana României" în gradul de comandor.

*

Transportul de uleiuri minerale a făcut în Spania progrese însemnate, dela terminarea războiului civil.

Tancuri noi au fost construite căci Spania, care nu dispunea nici înainte de o flotă de tancuri prea însemnată, n'ar mai putea conta acum pe niciun sprijin din afară, căci U.S.A. și Anglia resimt și ele din ce în ce mai mult lipsa în tonaj de tancuri.

Construirea unei flote proprii n'a rezolvat însă pentru Spania problema aprovizionării cu uleiuri minerale căci U.S.A. și Anglia nu permit Spaniei să importe nicio picătură de ulei fără „binevoitoarea" lor aprobare. Pe de altă parte englezii mai îngreunează importul prin întârzierea acordării „Navycert"-elor.

Foarte concludentă pentru procedeele anglo-americane este hotărîrea luată, ca Spania să nu primească o cantitate mai mare de uleiuri minerale decât cea importată înainte de izbucnirea războiului civil. Acest lucru are repercursiuni adânci în toate ramurile de activitate în legătură cu redresarea economică a țării. *(Oel und Kohle).*

*

In ultimii doi ani s'au făcut în Africa de Nord franceză mari eforturi pentru prevenirea lipsei materiilor producătoare de energie. In acest scop, se preface vinul în alcool, din care se obțin apoi materii producătoare de energie. Deasemeni se încearcă a se obține alcool din anumite feluri de lemn. Se face totul, pentru a se preîntâmpina o lipsă de producție agricolă în acest an.

*

Informations

M. l'ingénieur C. Orghidan, Président de la Chambre de Commerce et d'Industrie de Bucarest, grand industriel et facteur actif de notre vie économique, a été élu membre d'honneur de l'Académie Roumaine.

C'est là une légitime reconnaissance des services réels rendus a notre économie nationale ainsi qu'un hommage justifié rendu a un travail infatigable effectué avec entendement et dévouement à l'égard des intérêts généraux, hommage qui sera vivement approuvé par tous ceux qui connaissent et ont suivi l'activité du nouveau membre d'honneur de l'Académie Roumaine.

*

„Steaua Română". Le dividende pour l'exercice 1941 a été fixé à 8% brut, soit lei 60 par action. La valeur nette du coupon est de lei 46,45 pour les actions détenues par des sociétés de Roumaine, et lei 43.45 pour celles détenues par les particuliers ou sociétés anon. de l'étranger.

*

● *Herr Romulus Dianu, vielgeschätzter Journalist und Schriftsteller und unser sehr geehrter Mitarbeiter wurde mit dem Orden „Coroana României" im Range eines Commandeurs, ausgezeichnet.*

Herr Ingenieur C. Orghidan, Präsident der Handelskammer Bukarest, Grossindustrieller und Mitwirkender unseres wirtschaftlichen Lebens, warde als Ehrenmitglied der Rumänischen Akademie gewählt.

Es ist die Anerkennung seiner der Nationalwirtschaft geleisteten Dienste und die berechtigte Huldigung der unermüdlichen und langjährigen Tätigkeit eines tüchtigen Mitarbeiters für das allgemeine Wohl, Huldigung welche die Zustimmung aller derjenigen, die Tätigkeit des neuen Ehrenmitgliedes unserer Akademie kennen und verfolgt haben, finden wird.

*

„Steaua Română". Der Dividend für den Jahrgang 1941 wurde auf 8% brutto d. h. Lei 60 für eine Aktie festgesetzt Der Nettowert des Kupons ist von lei 46.45 für die im Besitz der rumänischen Gesellschaften und von Lei 43,45 für die im Besitz der Privatleute und der fremden anonymen Gesellschaften befindlichen Aktien.

*

Der Verwaltungsrat der Ges. „CONCORDIA" wählt Herrn Verwalter Heinz Osterwind als leitenden Verwaltungsrat der Gesellschaft.

*

Zwecks Ausdehnung der Bohrungen in den neuen Gebieten hat der „Verband der Erdölindustrien" die nötigen Schritte bei den zuständigen Stellen eingeleitet, damit die Verbindungsverräge zwischen den Gesellschaften, die Terrains besitzen und nicht die Möglichkeit haben dieselben auszubeuten, und anderen Gesellschaften, die keine Terrains aber Materialien besitzen, von bestimmten Steuern, die solche Abschlüsse verhindernten, befreit werden.

*

Das Amtsblatt vom 3 Juni veröffentlicht folgendes Gesetz :

Der Art. 2 des Gesetzes Nr. 206 vom 17 März 1942 bezüglich der mit der Materialieneinfuhr aus Deutschland verbundenen Ausgaben wird durch Ablenkung von den Verfügungen des Gesetzes der öffentlichen Buchhaltung folgendermassen vervollständigt:

Es wird nach dem Absatz 1 ein neuer Absatz mit folgendem Wortlaut zugefügt;

Durch Ablenkung von den Verfügungen des Art. 109 des Gesetzes der öffentlichen Buchhaltung werden den deutschen Lieferanten für die gemäss den Bedingungen des vorliegenden Gesetzes im Rahmen des deutsch-rumänischen Kreditabkommens vom 17 Januar 1942 eingeführten Materialien, Vorschüsse bis 50% des Gesamtwertes der Lieferungen gewährt werden können mit der Bedingung, dass die Lieferfirmen von der deutschen Regierung anempfohlen werden.

Soc. „CONCORDIA" a ales pe d. administrator Heinz Osterwind ca administrator-delegat al societății.

*

„UNIREA". — Bilanțul acestei societăți, ne arată că vânzările de produse au fost, în anul 1941 de lei 1.189.986.000 la intern, față de lei 971.671.000 la export. Din aceste cifre — ținându-se seamă de marea diferență între prețurile la export și intern — se poate, încă odată, vedea sacrificiile pe care „Unirea" le face pentru îndestularea țării cu produse petrolifere prin numeroasele sale depozite. Alături de „Distribuția", această societate a dat în iarna trecută cea mai frumoasă contribuție la aprovizionarea țării, renunțând la beneficii ce ar fi putut realiza la export.

Prin depozitele create în teritoriile reocupate și Transnistria, „Unirea" continuă programul ei: înainte de toate, cât mai multe produse de cea mai bună calitate la îndemâna populației din România".

Taxele și impozitele plătite Statului au însumat:

LEI 990.088.582

iar contribuția la împrumuturile Statului, a fost de

lei 72.072.800

*

CABLUL ROMANESC, S. A. R Ploești. Intrucât Societatea „Anglia" și-a schimbat denumirea în „Cablul Românesc", adunarea generală a hotărît :

Menține dreptul de a semna și reprezenta valabil pentru vechea denumire „Anglia", S. A. R. cât și pentru noua denumire „Cablul Românesc", S. A. R., câte doi împreună, pentru d-nii : ing. C. Alimănești anu, președintele consiliului și administrator delegat ; C. (Dinu) Alimănești anu; general în rezervă Petrescu V. Constantin (Togo), membri în consiliu și Radu Cristescu, director, sau fiecare dintre cei de mai sus cu unul din d-nii : av. C. Vasilescu-Duca, consilier juridic; Toma G. Comănescu și avocat Gh. Vaiculescu.

*

S.A.R.D.E.P., societate anonimă română pentru desvoltarea exportului petrolului București. Adunarea generală realege ca membri în consiliu de administrație pe d-nii : L. Scuiy Logothelli, Heinrich Conzeu și dr. Const. Buhlea.

Alege ca censori pentru exercițiu 1942 pe d-nii: Ion Enăchescu, Eug. Eremie și Al. Stoenescu, iar ca censori supleanți pe d-nii : S. Hurbenca, H. Moșescu și Gh. Tulucă.

*

Aprovizionarea Franței cu uleiuri minerale este deosebit de grea, întrucât țara era redusă și înainte de război aproape exclusiv la importul acestora.

Producția anuală de cărbune de lemn urmează să atingă în 1942 600.000 tone, iar pentru gazeificarea lemnului urmează să fie puse la dispoziție 650.000 tone de lemn, pentru aceasta este nevoie însă de brațe de muncă și de tractoare, ceeace necesită investiții importante. Pentru 1943 se așteaptă o urcare în producția de alcool utilizabil pentru producerea de energie.

Piedici în desvoltarea industriei petrolifere

Legea Petrolului și prețurile sunt, fără îndoială, vitale pentru petrolul românesc, dar mai este o chestiune de o importanță tot atât de mare, asupra căreia am revenit neîncetat și pe care o reproducem din chiar Darea de Seamă a Consiliului de Administrație a Societății „Steaua Română" din anul acesta :

„Trebue totuși să remarcăm că în activitatea pe care am desfășurat-o pentru o cât mai bună valorificare a produselor noastre, am fost stânjeniți de desele și variatele multiple formalități, și nu putem stărui îndeajuns asupra necesității unei cât mai radicale simplificări a acestor formalități, cari aduc piedici serioase bunului mers al întregei industrii de petrol".

Acest exces de formalism care îngreuiază activitatea economică, bine cunoscut de d-l. **I. C. Marinescu,** care la venirea domnieisale în fruntea Ministerului Economiei Naționale, spunea :

„Sunt prea multe legi și o revizuire a lor este necesară, pentru a desființa dezordinea legală și pentru a organiza o stabilitate a legalității".

a găsit cea mai largă și grabnică soluționare la acest departament.

Din păcate sunt alte departamente și numeroase autorități cari în dorința de a aduce cât mai multe venituri Statului, prin interpretări greșite ale legilor sau prin excese de inițiative, iau măsuri ce stânjenesc activitatea industriei petrolifere și cari, pentru un oarecare venit, aduc pagube mult mai mari bugetului general al Statului.

Toate aceste măsuri asupra cărora, după un studiu amănunțit, se revine în parte, întârzіază însă bunul mers al industriei petrolifere. Astăzi, când orice moment de inactivitate în petrol dăunează țării mai mult ca orice, ar fi oportun—după cum am mai arătat — **ca înainte de a se lua orice măsură privitoare la industria petroliferă,** — să fie consultată **„Asociația Industriilor de Petrol din România",** acest organ, a cărui activitate s'a arătat atât de folositoare Statului.

Asfel, printr'o interpretare a legi contribuțiunilor directe, Ministerul de Finanțe a creiat noui sarcini fiscale pentru societățile ce se asociază în vederea exploatării de terenuri petrolifere. Ori, din cauza împrejurărilor actuale, datorită lipsei de materiale pentru a pune în valoare terenuri noui, și cum sunt Societăți cari posedă terenuri și capital, dar nu au materiale și nici posibilitatea de a le procura din străinătate, iar altele cari nu au terenuri, dar posedă capital, materiale, aparate de foraj, personal tehnic și mijloace de a-și mai procura din străinătate, unele din ele, s'au asociat pentru exploatarea în comun a acestor terenuri.

Beneficiile, după deducerea cheltuielilor, se împart în proporție cu aportul adus de părțile contractante în asociație, terenul fiind evaluat și el în aport.

Din punct de vedere al legei timbrului, acest contract este tipic, pentru a fi taxat ca un contract de asociație în participație, conform articolului 15 paragraful 7. Așa s'a procedat până în prezent.

Iar, pentru beneficiile realizate, care intră în compunerea beneficiului fiecărei societăți în parte, acestea suportă anual impozitul comercial.

Prin interpretarea de care vorbim mai sus, societatea care posedă terenuri și vrea să profite de ocazie pentru a le exploata imediat, se vede impusă asupra cotei sale de participație cu 60% impozit mobiliar, plus 32% impozit comercial la acest impozit ! In urma acestei interpretări cu totul greșită și contrarie deciziunei comisiunei centrale fiscale nr. 811/937, aprobată de Ministerul de Finanțe, multe foraje noui nu se pot face, în dauna intereselor generale.

„Asociația Industriilor de Petrol" a făcut demersurile necesare, cari nu ne îndoim că vor avea rezultatele dorite, dar aceasta nu împiedică o întârziere dăunătoare, care s'ar fi înlăturat printr'o prealabilă consultare a „Asociației".

*

Un alt exemplu de greșită interpretare a diverselor legi : Pentru ca industria petroliferă să nu fie stânjenită în munca și activitatea ei, Ministerul Lucrărilor Publice împreună cu Marele Stat Major au comunicat Cercurilor de recrutare că personalul mobilizat pentru lucru este scutit de prestație în natură sau bani. Totuși administrațiile locale din județul Prahova nu țin cont de aceste ordine ! dând deci loc la numeroase noui intervenții.

Am expus două exemple la ordinea zilei, de **„demersurile și multiplele formalități cari aduc piedici serioase bunului mers al întregi industrii de petrol",** despre care vorbește Raportul societății „Steaua Română", și pentru a căror rezolvare se pierde un timp prețios.

Prix du pétrole brut

QUALITÉS DE BRUT	Prix à l'exportation Lei par wagon	Prix pour les ventes à l'intérieur Lei par wagon
Brut non-paraffineux contenant de l'essence d'aviation, indice d'oct. supérieur à 70	27.100	22.500
Buștenari et Baicoi léger	20,250	17.700
„ moyen	24.500	19.700
„ paraffineux	20.250	17.700
Moreni Dacian non-huileux	24 500	17.500
„ pataffineux I	20.250	17.700
Tzlntea non-paraffineux	24.500	18.200
„ paraffineux	20.250	17.700
Boldești	20.000	16.700
Ceptura	19.570	15.700
Copăceni	24.700	19.400
Ochiuri non-paraffineux	24.500	19.200
„ paraffineux	20.250	17.700
Gura-Ocniței paraffineux	20.250	17.700
„ „ Dacien I	20.250	17.700
„ „ „ II	24.500	17.200
Bucșani	20.000	16.700
Arbănași	20.000	16.700
Brut de Moldavie	19.200	15.407

Für jedwede Börsenoperation bitte sich an

Toma P. Grigorescu

Langjähriger offizieller Börsenagent

Bukarest. — Pasajul Blanduziei

zu wenden

Steht zur Verfügung für jedwede finaziel Auskunft und Erklärung.

Citiți și răspândiți „ROMANIA PETROLIFERA"

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ȚIȚEI ȘI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ȘI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

S A R D E P

STR. BENITO MUSOLINI No. 27 BUCUREȘTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: „STADEP"

„UNIREA"

Société Anonyme Roumaine de Pétrole

Bilan général arrêté au 31 décembre 1941

ACTIF

		Lei
Compte général d'investissements :		
Terrains pétrolifères en concession, bâtiments, réservoirs, conduites et diverses installations aux chantiers, raffineries, dépôts, stations d'exportations, etc., wagons-citernes et diverses installations :		
Au 31 décembre 1940	3.214.326.986	
Investitions des années précédentes complétement amorties	1.047 785.915	
	4.262.112.901	
Investissements au cours de l'année 1941	247.345.796	4.509.458.697
Stock pe matériel et de produits pétrolifères	—	273.187.429
Divers débiteurs	403.812.389	
Acceptations, remboursements, titres, ordonnances, bons de réquisition, obligations C. F. R., etc.	13.668.496	417.480.885
Souscription et versements effectifs aux emprunts de l'Etat	—	72.072.800
Numéraire en caisse et aux banques	—	97.555.338
Total Lei	—	5.369.755.149

		Lei
Capital en actions :		
Autorisé Lei 750.000.000		
Emis et entièrement versé	—	7,20148.000
Diverses réserves :		
Réserve légale statutaire	32.795.248	
Prime d'émission actions	144.934.245	
Réserves diverses	17.500.000	
Réserve spéciale destiné à refaire l'inventaire	55.823.938	
Réserve pour créances douteuses	10.000.000	261 053.431
Fonds d'amortissements :		
Amortissements jusqu'au 31.12.1940	1.440 937.927	
» au cours de l'année	222.908.097	
» des années précédentes s/les investissements complétement amortis	1.047.787.915	2.711.633.939
Divers créditeurs :		
En Angleterre : Lst. 1.601.383.17.2 (785.37)	1,237.678.841	
Divers autres créditeurs	331.031.329	1.588.710.170
Compte transitoire :		
(différence de cours s/ emprunts non liquidé en Angleterre)		88.209.609
Total Lei	—	5.369.755.149

DEBIT **Compte général de profits et pertes arrêté au 31 décembre 1941** CREDIT

		Lei
Frais généraux d'extraction et traitement du brut, frais section gaz et gazoline, pertes de guerre, etc.	—	491.592.211
Redevances et participations (particulières)	—	71.371.861
Taxes et impôts divers payés à l'Etat :		
Redevances et impôts miniers Etat	66.180.351	
Taxes de transport C. F. R.	78.575.566	
» de consommation sur ventes à l'intérieur	445.653.201	
Droits de douane exportation	122.945.287	
Taxes direction des ports	2.894.681	
Impôts sur le Bilan, équivalent, chiffre d'affaires, cote patronale et divers autres impôts	273.886.446	990.088.582
Frais loyers, entretiens des vagons citernes, frais stations d'exportation, Dépôts dans le pays, expéd. produits, etc.	—	141.685.599
Frais généraux d'administration et autres	—	375.930.309
Fonds d'amortissements :		
Allocation de l'année courante	—	222.908.097
Total Lei	—	2.293.576.609

		Lei
Ventes valeur brute de produits pétroliers :		
A l'intérieur	—	1.189.986.555
A l'exportation	—	971.671.127
		2.161.657.682
Différence en moins entre les stocks de produits :		
(début et fin de l'année courante)	—	13.002.986
		2 148 654.696
Vente de gaz	—	101.970.795
Divers bénéfice	—	42.951.118
Total Lei	—	2.293.576.609

Administrateur Délégué :
(ss) **Gh. D. Dimitresco**

Conseil des censeurs :
(ss) **M. R. Popesco,** Expert comptable
(ss) **Gr. I. Cereșeanu,**
(ss) **Șt. Constantinesco-Barzon**
Expert comptahle

Directeur de la comptabilité :
(ss) **N. Manolesco,**
Expert comptable

Economisiți timp și bani cumpărând, pentru mașina de treerat la facerea șirii de paie, cabluri din sârmă, dela CABLUL ROMANESC, S.A.R., din Ploiești, care vă pune la dispoziție explicațiile necesare manipulării noului sistem de a face șirele de paie.

Experiența acestei firme, de ani de zile, vă asigură de eficacitatea rezultatului ce veți obține.

Numai calitatea este adevărata economie

CABLUL ROMÂNESC S. A. R.

FABRICA DE CABLURI DE OȚEL, DIN PLOIEȘTI

C. 13260 — Atelierele Societății Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXII.—No. 388

SAMABATA 1 AUGUST 1942

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar: P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV.— Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonncment nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)
BUCUREȘTI—IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

MOMENT MARE IN ECONOMIA NAȚIONALA

de Prof. EF. ANTONESCU
Rectorul Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale.
Președinte al Asociației Profesionale a Intreprinderilor Românești de Petrol (U. N. I. P.-ul)

Un pas mare, pas dominat de gândul înalt de a rosti în chip cât mai folositor economiei naționale, rezerva de petrol ce o adăpostește în chip fericit pământul țării noastre, a determinat pe actualul ministru al economiei naționale, d. Marinescu, — un distins cunoscător al problemei — să întreprindă studiile, pe cari personal, cunoștințele sale deosebite le domină în chip minunat.

Rezultatul acestor studii și a preocupării servirei intereselor naționale, sub latura științifică și economică cea mai accentuată, este concretizat în chip fericit în decretul-lege asupra petrolului, cu care guvernarea Mareșalului Antonescu se poate mândri Nu servirea intereselor clasei interesată în legiuiri în materie de petrol, dar mai **presus de toate grija păstrării și folosirei acestei bogății naționale, întru servirea nevoilor generale ale țării — a constituit și constitue nota dominantă a acestei legiuiri.** Și nici nu se putea să fie altfel, sub o guvernare curat națională, dominată de satisfacerea intereselor curat românești, cum a continuat și continuă să se afirme Guvernarea Mareșalului Antonescu.

D. ministru Marinescu, exponent al acestei politici în materie de petrol, poate fi socotit precursorul reglementării ei fericite. **O epocă nouă în materie de petrol** începe sub auspiciile legiuirii raționale și naționale a d-lui ministru Marinescu

•

In materie petroliferă și în dirijarea politicei de Stat în o asemenea importantă și interesantă materie, legiuitorii clar văzători ai intereselor mari românești, și-au afirmat modul lor de a vedea și lucra pe ogorul economiei naționale, mai ales, dela **1923 încoace. Pe când** unii pătrunși de ideia mare și binefăcătoare a trecerei subsolului în proprietatea Statului, prin Constituția din 1923, s'au străduit imediat și au ținut să afirme **nota națională**, drept notă predominantă în materie de petrol, încurajând crearea de societăți românești, cu capital și conducere românească, pentru exploatarea petrolului; în fapt, aceste bune intențiuni nu s'au putut realiza în integralitatea lor. Legiuirea minieră din 1924, a atribuit terenuri întinse petrolifere unora din întreprinderile mari din această ramură de activitate. Ea a provocat, în adevăr, desvoltarea în chip cu totul deosebit, a unora din aceste întreprinderi; efectele binefăcătoare ale legiuirii miniere din 1924 însă, nu s'au resimțit în masa totală a întreprinderilor de acest gen, spre binele vieței economice românești. Fie că împrejurările generale, ale reglementărei petrolului în întreaga lume, ne-a pus în stare de inferioritate, față de această politică, mai ales în materie de prețuri, fie că efectele crizei economice, ce i-a urmat curând după aplicarea acelei legi, s'au arătat din plin; ori cari ar fi cauzele rezultatele sunt cele arătate mai sus.

Naționalizarea acțiunilor societăților petrolifere — drept efect al naționalizărei subsolului a predominat ca notă națională în legiuirea minieră din 1924. In 1929, însă, s'a renunțat la naționalizarea acțiunilor, dar s'au dat prin licitație publică terenurile Statului, acordând unul din trei perimetre societăților lipsite de rezerve, — creindu-se astfel rezervele de durate.

Primul început de a privi cu ochi mai binevoitori societățile petrolifere cu capital românesc l'a făcut legea din 1937, când a rezervat din proprietățile statului declarate cunoscute petrolifere pe bază de explorări, o cotă pentru aceste societăți

Acțiunea de stimulare a explorărilor în această materie s'a accentuat, fără însă, a se prevedea pentru exploratori **încurajări** suficiente care să-i îndemne la **explorări efective**, iar cotele mici atribuite lor din suprafețele de terenuri de explorat, dar găsite petrolifere, nu a dat nici ele stimulentul necesar întreprinderilor curat românești de a persevera în asemenea explorări.

Redevențele plătite proporțional și progresiv, ca și prin legile anterioare, au ridicat întreprinderilor petrolifere serioase putința compensării produselor sondelor bune cu ale celor deficitare sau fără rezultate, aceasta a fost a doua urmare.

In un cuvânt, dorința intensificărei producției petrolifere, care în o prima perioadă s'a realizat, fără a se gândi la urmările unei asemenea intensificări de producție, a adus la scăderi ulterioare de producție, mai ales când politica de fiscalitate, **desbrăcată de orice altă preocupare economică**, s'a afirmat drept singura politică de urmat în chip stăruitor în asemenea materie.

Statul s'a mulțumit să facă operă de dornic încasator fiscal, fără de alt gând mai îndepărtat, iar **sleirea terenurilor**, ca efect al intensificărei nemăsurate, mai ales din partea capitalurilor străine, s'a afirmat din plin, cu toate că avertismentele celor clar văzători în materie n'au încetat de-a fi date la timp.

Intensificarea fiind dorința supremă, încasările de taxe, redevențe etc., fiind cortegiul ce urma celei dintâi, era firesc să se îndrepte toți spre aceleași locuri și terenuri cunoscute și încercate drept petrolifere, locuri productive în sensul urmărit, dar lăsând restul țărei — **trei sferturi din regiuni** —, posibil petrolifere cu desăvârșire **neexplorate.**

Echilibrul dinamic interior, atât de necesar de menținut în exploatările de țiței și de gaze, a fost grav turburat, — deplasarea țițeiului și a gazelor —, fie prin efectul cauzelor naturale, fie prin efectul lucrărilor exploatatorilor noștri avizi, s'a produs neapărat.

Exploatarea țițeiului și a gazelor, făcută pe temeiul caracteristicilor firești ale acestora, nu s'a făcut așa precum o afirmă în chip hotărîtor însăși expunerea de motive a nouei legiferări în materie petroliferă. S'au mărginit lucrările la regimul exploatărilor de perimetre mici, întrecându-se întreprinderile petrolifere să pună sonde pentru apărarea hotarelor terenurilor lor, aceasta este constatarea pe cari aceiași expunere de motive o face drept urmarea a acelui regim. Crearea de rezerve de durată pe structuri, unde se găseau sonde în exploatare, a făcut iluzorie valoarea acestor zise *rezerve* — o afirmă cu toată preciziunea aceiași expunere de motive, care însoțește legiuirea de azi asupra petrolului.

O primă concluzie firească se degajă din aceste regimuri: **„explorări în regiuni cât mai variate pe tot cuprinsul zonelor posibil petrolifere din țară nu s'au făcut,** deși ele se impuneau; a doua concluzie: că nu s'a ținut seamă în aceste lucrări de **natură și prezentarea în zăcăminte** a țițeiului și a gazelor, absolut necesare unei expolatări pe bază științifică. O a 3-a concluzie: Statul trebuia să se hotărască de mult ca în politica sa petroliferă să dea **incurajări reale și serioase** compensații exploratorilor, dacă voia să-și asigure o pătură românească în folosirea acestei bogății.

Când acestea erau concluziunile logice și practice ce se degajau din regimurile anterioare, era firesc și de așteptat să găsim — cum am și găsit — în distinsul cunoscător al acestor probleme, în spiritul clar discriminator al firei, Ministrului economiei naționale și în înaltele simțăminte patriotice ce-l animă, soluționarea ce se cuvenea. De aceea augurii acestor zile mari în materie de petrol s'au și arătat.

Domnului ministru Marinescu, ministru al economiei naționale de azi, cu a cărui prietenie mă cinstesc, i s'a rezervat marea, dar greaua sarcină, a examinării și aprofundării și soluționării acestei probleme, folosind — față de constatările făcute — mijloacele de îndreptare cuvenite neajunsurilor semnalate. Sarcina o recunosc, a fost grea, dar și mulțumirea reușitei îi este mare. Am credința că a reușit în precizarea mijloacelor de îndreptare în o materie atât de importantă, nedând satisfacție decât marelor interese și preocupărilor de ordin național.

(Urmare în pag. 7-a)

O MARE INFĂPTUIRE: LEGEA PETROLULUI

de Ing. CEZAR POPESCU
Director General al Asociației Industriilor de Petrol din România,
Director General al soc. „Distribuția"

Insfârșit avem o nouă lege a petrolului. De ani de zile, industria română de petrol, prin nenumărate și insistente memorii, anteproecte și contra proecte de legi, reclama cu insistență această lege.

In expunerea de motive a **nouei Legi a Petrolului,** Domnul ministru Marinescu caracterizează în mod just și sever atitudinea Guvernelor cari nu au înțeles cu un moment mai devreme și în timpuri cari erau mai prielnice poate ca cele de azi pentru mari investițiuni, să instituie un nou regim al petrolului care să declanșeze marea activitate de explorare, de noui și întinse regiuni ale țării, de cari depinde viitorul industriei de petrol din România.

Eroarea ultimei legiuiri din anul 1937 era că punea accentul principal pe o politică de conservare a viitoarelor zăcăminte ce urmau a fi descoperite ,în loc ca să situeze pe primul plan acordarea de mari încurajări și recompense exploratorilor și să stimuleze astfel investirea de capitaluri **importante în aceste explorări.**

Rezultatul a fost că de atunci și până azi, industria petroliferă română s'a găsit într'un regim de quasi prohibire de fapt a oricărei activități mai importante de explorare.

Noua lege a petrolului al cărui autor este Domnul Ministru Marinescu, urmărește în primul rând stimularea explorării de noui regiuni petrolifere în România. In acest scop, ea se întemeiază pe principii cu totul noui. Aceste principii cari se găsesc înșirate în expunerea de motive a legii la cap. „Principii noui pentru explorarea și exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze" sunt următoarele:

1) explorarea și exploatarea țițeiului și gazelor pe structuri,
2) explorarea și exploatarea prin asociațiuni,
3) acordarea de ținuturi miniere,
4) raționalizarea producției ca corolar al exploatării unitare pe structuri,
5) rezerve de durată reale pe structuri, pe cari nu sunt sonde de exploatare,
6) stabilirea de criterii pentru separarea zăcămintelor de țiței de cele de gaze,
7) prospectarea, explorarea și exploatarea ca și recompensa exploratorului de gaze să se facă după același norme ca și la țiței.

La aceste principii, de mult unanimitatea industriilor de petrol românești a subscris și cari se găsesc expuse în numeroasele ei memorii și proecte.

Faptul că actuala lege a petrolului admite ca bază aceste principii, îi dă o factură absolută nouă și modernă corespunzătoare timpurilor noastre, iar faptul că Domnul Ministru Marinescu învingând toate greutățile a reușit ca noua lege a petrolului a cărei autor este, să se întemeieze pe aceste noui principii, rupând-o cu trecutul, va rămâne un prim și mare merit al D-sale pentru care îl felicităm din toată inima.

La principiile enumerate mai sus, Domnul Ministru Marinescu a adăugat și altele cari derivă din politica generală a Guvernului și dintre cari, cel mai de remarcat este încurajarea prin mijloace directe și indirecte a activității întreprinderilor românești.

Rămâne de văzut însă, dacă noua lege oferă suficiente încurajări și garanții, pentru ca întreprinderile de petrol să se poată angaja în special la explorări de ținuturi miniere și de structuri izolate, adică dacă principalul scop al legii va fi atins.

După părerea noastră, succesul nouei legi depinde în primul rând de doi factori:

1) de spiritul în care legea va fi aplicată. **Noua lege a petrolului elaborată în timp de război conține evident aproape în toate dispozițiunile ei un drept de control și de intervenție a Statului excepțional de accentuat. Nu dăm exemple. Observăm însă că aceste dispoziții etatiste cari abundă în noua lege, vor trebui să fie cu multă prudență și comprehensiune aplicate pentru ca să determine o atmosferă generală pentru activitatea viitoare a industriei de petrol și nu una de frânare sau descurajare, ceiace astfel de dispoziții, aplicate într'un spirit depărtat de realitate, pot provoca.**

2). Ca în conjunctura actuală internă și externă, **industria de petrol să găsească mijloacele financiare necesare pentru această nouă și mare activitate pe care o urmărește noua lege a petrolului. In această privință,** după părerea noastră, **singura posibilitate este în redresarea rentabilității industriei de petrol.**

Numai cu asigurarea unei rentabilități normale a activității industriilor de petrol se vor putea găsi, fie mijloace proprii de finanțare, fie mijloace din afară pentru a asigura noua activitate de explorare care cere investiții de valoare de mai multe miliarde de lei.

In situația de azi, cu bilanțuri cari afișează o rentabilitate aparentă, cu investițiuni cari nu se pot real amortiza, cu cheltuieli sporite și cu prețuri dezastroase, nu credem posibilă desfășurarea unei astfel de activități. Este esențial să se rezolve urgent și favorabil chestiunea prețurilor care de mult timp este în deliberarea Guvernului.

Sperăm că Domnul Ministru Marinescu, care s'a găsit în fericita situație să dea industriei de petrol o nouă lege a petrolului, va reuși să facă cele necesare pentru ca și rezultatele de ordin practic pe cari și economia țării și industria de petrol le așteaptă dela noua lege, să fie înfăptuite.

O LEGE BINEVENITĂ

de Ing. C. OSICEANU
Fost Președinte al Asociației Industriașilor Români de Petrol.

Noua lege a minelor, întocmită de d. ministru Marinescu era foarte necesară și era, față de scăderea mereu crescândă a producției, chiar urgentă; trebuia neapărat o lege care să încurajeze în special, prospecția și exploratia, aceea ce lipsea în legile actuale.

D. ministru Marinescu dă drepturi mai sigure și mai largi atât prospectorilor și exploratorilor și deci curaj celor ce investesc capitaluri în aceste studii riscate.

D-sa a înțeles că și exploratorii trebue să fie protejați în lucrările lor și a înțeles că nu mai riscă nimeni fără să mai întrevadă o posibilitate de succes, într'o industrie așa de riscată ca industria de petrol. D. ministru nu uită a încuraja capitalul românesc, în special așa cum prevede în ultimul capitol.

In general, ca unul ce m'am ocupat de toate legiuirile miniere ce s'au elaborat la noi, felicit pe d. ministru Marinescu cum a conceput această nouă lege care protejează capitalul național și-l încurajează precum și capitalurile străine care alături de capitalul românesc le îndreaptă și le ajută ca împreună să lucreze spre binele lor și al țărei, să desvolte această industrie atât de necesară și unora și altora și țărei.

NOUA LEGE A PETROLULUI

de Prof. Ing. TH. FICȘINESCU

A face legi e foarte ușor. Dovada e recolta supraabondentă de legi de care am suferit întotdeauna. A face o lege BUNĂ, e lucru greu. Dovada sunt munca și chinurile îndelungate, cari au precedat întocmirea și apariția ultimei Legi a Petrolului. Au fost necesare, la întocmirea ei, ceea ce ar trebui să nu lipsească nici o dată: cunoașterea amănunțită a materiei, adică a stărilor de fapt și a problemelor în legătură cu ea, grija ca activitatea ce se legiferează să nu fie stânjenită inimic, ci, din potrivă promovată pe cât posibil, în sfârșit grija ca legea să folosească de o potrivă Statului ca și inițiativei particulare, care să găsească în ea încurajare, îndrumare și sprijin, în măsură însă cu care bunul și interesul public se găsesc la adăpost de încălcări și abuzuri. Cu bucurie trebue să constatăm că actuala lege a petrolului satisface în largă măsură aceste trei condiții fundamentale și că opera d-lui ministru I. C. Marinescu este destinată să așeze industria petrolului pe baze mai trainice și să-i deschidă un câmp de activitate mai larg de cât l-a avut până acum.

In primul loc, noua lege a Petrolului aduce, în sfârșit, o desiegare uneia dintre cele mai importante și mai grave probleme de care depinde viitorul nostru economic: PROBLEMA EXPLORĂRILOR. Acest viitor va fi diferit, de sigur, dacă țara noastră va dispune de petrol în cantități importante și pentru multă vreme, ori nu va dispune decât de o producție redusă și pentru scurt timp. Dar, la întrebarea fundamentală: cât petrol are țara Românească, astăzi nimeni nu poate răspunde și nimeni nu va putea răspunde atâta vreme cât nu se va fi cercetat prin sondaje de explorare subsolul regiunilor bănuite astăzi ca petrolifere. Cercetarea aceasta, pentru a fi făcută în timp util, constitue însă o lucrare gigantică, pentru care sunt necesare eforturi imense. A creea condițiile favorabile deslănțuirei acestor eforturi de capital, de muncă și de pricepere, prin încurajarea hotărîtă și substanțială a explorărilor, iată ceea ce și-a propus și iată ceea ce într'o măsură importantă realizează noua lege a Petrolului.

Dar legea d-lui ministru Marinescu își propune mult mai mult. In materie de exploatare ea pune capăt unui regim — în vigoare, de altfel, în mai toate țările producătoare de petrol — după care limitele concesiunilor n'au nici un raport cu limitele structurei petrolifere, adică ale rezervorului natural din care se scoate petrolul. Din cauza acestei nepotriviri și a naturei fluide și sub presiune a petrolului, o exploatare rațională și tot odată echitabilă pentru toți deținătorii de drepturi din regiune, este cu neputință. Regimul inovat de legea d-lui Marinescu, acela de a asocia pe toți cei ce dețin un drept de proprietate sau concesiune în limitele unei structuri petrolifere, la exploatarea unitară și rațională a ei, este, desigur, aplicarea cea mai fericită a unui principiu de mult stabilit de știință. E de presupus că această inovație, ca și, de altfel multe din prevederile legei noastre a petrolului vor fi adoptate și de legiuirile străine.

Este, desigur, cu neputință ca în limitele acestor foarte sumare considerații să punem în lumină toate inovațiile și avantajele nouii legi. Este destul să spunem că legiuitorul s'a silit să ție seamă de tot ceeace experiența noastră și a altora a stabilit ca necesar în materie de exploatare a petrolului în ultimii 20 de ani. Astfel: părăsirea principiului redevenței progresive, care ducea la abandonarea sondelor cu mică producție, din potrivă reducerea redevenței sondelor abandonate sau nerentabile, fixarea la o limită judicioasă a revendenței proprietarilor suprafeței, obligativitatea comasării terenurilor din zona de influență a fiecărei sonde, simplificarea formalităților de validare, interzicerea exportului țițeiului și, mai cu seamă, abrogarea decretului-lege, care prevede exproprierea conductelor întreprinderilor particulare, expropriere care se dovedise imposibilă, în ori ce caz păgubitoare și pentru Stat și pentru întreprinderi — iată atâtea dispoziții ale nouii legi, cari sunt tot atâtea măsuri înțelepte și folositoare industriei de petrol și Statului însuși.

Legea d-lui ministru Marinescu este o lege bună. Că poate nu satisface integral toate dorințele industriei de petrol, este natural. Când legiferezi pe un teren atât de delicat și schimbător, când trebue să ții seama de atâtea puncte de vedere și interese, este imposibil să mulțumești pe toată lumea. Dar un lucru e sigur, Statul, industria de petrol și cei ce muncesc în ea au serioase motive să fie astăzi, după intrarea în v'goare a legei d-lui ministru Marinescu, mai mulțumiți de cât erau până astăzi.

D-l I. C. MARINESCU
Ministrul Economiei Naționale

Către o politică de vederi largi

de ROMULUS DIANU

Când se va scrie istoria acestui războiu, și când vorbind despre România niciun Român nu va mai putea fi bănuit de părtinire, sau de cea mai mică exagerare, se va putea constata că rolul nostru la câștigarea victoriei a fost covârșitor. Mă refer la milioanele de Cai-Putere ai avioanelor, ai carelor de luptă, *ai motoarelor de tot felul*, alimentați din rezervoarele petrolifere ale României. Din prima clipă a intrării noastre în foc, și chiar mai dinainte, România a înțeles că trebue să joace un rol care să afirme, fie și cu cele mai grele sacrificii, unitatea și solidaritatea europeană. Economia românească s'a pus la dispoziția Armatelor aliate ca încă o Armată.

Recent, Legea d-lui ministru Marinescu a desvăluit spiritul acesta de noblețe și de desinteresare care inspiră întreaga noastră politică. Până la 1929, o concepție pe care nu o vom critica, ținuse închise porțile capitalului străin, în industria petrolului. Naționalismul petrolier nu dăduse rezultatele scontate, și asta din multe cauze. Riscul enorm, investițiunile colosale, binele și rău apăsând asupra unui grup prea mic, făceau ca bunele intenții să nu dea rezultatele dorite, și să țină politica petrolului în lumina unei afaceri de Stat lipsită de coeficientul politic de putere pe care-l dă colaborarea internațională, în această materie. In anul 1937, o nouă lege a minelor consacra ordinea de preferință a Statului față de capitalul românesc, dar redeschidea căile colaborării. Fapt este că, până la acest războiu, o politică mare n'a fost schițată, în legătură cu resursele petrolifere ale solului nostru. Ideea a rodit abia astăzi, printr'un început de încadrare a politicii petrolului într'un sistem care include colaborarea militară, industrială, științifică, și altfel, înlesnind României nu ca până eri rolul unei puteri care vinde produsele petrolului, ci accesul pârghiilor de comandă, într'o sumă de privințe, de cale de consecință. Desvoltarea industriilor noastre este garantată chiar prin desvoltarea pe care o va primi politica petrolului prin aportul capitalului străin. Concurența acestui capital este împiedecată prin măsuri de protecție, prevăzute în lege. In orice caz, pasul care s'a făcut își are importanța sa în măsura în care îndepărtarea capitalului străin nu mai este o chestiune de principiu, ci una pe care o poate eventual recomanda exclusiv proteguirea interesului național. Nu va mai fi posibilă stagnarea activității, în acest domeniu, numai pentrucă „așa vrem noi, ăștia", sau pentrucă interesele micilor grupuri industriale ar încerca să domine interesele țării. Riscurile industriei românești le va suporta Statul. Celelalte riscuri vor fi suportate de capitalul investit, din străinătate. Desigur, este un punct de vedere rezonabil. Petrolul este produsul unei enorme munci, și al unei enorme investiții. *Din moment* ce se constată că, în timp de războiu, nici o țară nu poate închide robinetele sale de petrol, și că în orice caz factorii de solidaritate internațională încep să joace cu mai multă forță, este mai bine a pregăti astfel lucrurile încât cine are nevoie de petrol (— și, Doamne, cine nu are? —) să nu vină ca la un magazin de desfacere, ci ca la fructul unei colaborări, în care câștigurile și riscurile au fost cu dreptate împărțite.

Progresul pe care această lege îl prezintă, față de cele ce au precedat-o, este notabil: se consacră un principiu onest de cooperare, care va creea României prieteni și care va da României întreg ascendentul politic pe care-i merită o țară care a contribuit în atât de colosală măsură la câștigarea războiului.

Suntem fericiți de a putea împărtăși cititorilor noștri părerile autorizate asupra Legii Petrolului a unor cunoscute personalități de seamă din lumea petroliferă, cărora le mulțumim și pe această cale pentru bunavoința cu care au răspuns la rugămintea noastră.

Im Inhalt des Blattes bringen wir:

DAS ERDÖLGESETZ

Die wertvollen Meinungen verschiedener Persönlichkeiten des rumänischen Erdöls.

NOUL DECRET-LEGE AL PETROLULUI și capitalul național

de Dr. Ing. I. BASGAN

Producția petroliferă a României este de 6 ani în scădere și lipsa de activitate de explorare în noui regiuni posibile petrolifere amenință cu scăderea continuă a producției, care ar scădea rapid până sub nivelul consumului intern.

Dar astăzi, petrolul românesc joacă un rol mondial care depășește interesele economice naționale și constitue arma principală pentru creiarea și așezarea noulor orânduieli ale lumii. Deaci concluzia asupra importanței problemei de a se menține și a mări producția la maximum posibil, în primul rând pentru satisfacera intereselor armate și în al doilea rând pentru îndeplinirea rolului ce si l-a asumat în economia națională.

Privită prin această prismă, necesitatea unei noui legi a petrolului ar fi putut fi satisfăcută numai prin luarea măsurilor dictate de imperativul momentului.

Cu toate acestea, Ministerul Economiei Naționale și-a asumat răspunderea de a veni cu o lege a petrolului care să corespundă atât intereselor momentane cât și a celor de durată. A răspunde nevoilor urgente ale armatelor de producție maximă și a asigura în acelaș timp problemele explorării și interesele de viitor a industriei petrolifere și ale economiei naționale, dată abilitatea și înțelepciunea omului de experiență și de răspundere cu care se prezintă autorul acestui decret-lege.

Se pun principii noui de exploatare trecând dela suprafețele geometrice la configurațiuni naturale ale terenului și se caută a se adapta la această realitate principiile rigide ale dreptului.

Juristul dă întâietate tehnicianului și se sforțează de a creia noui principii juridice Se preocupă mai mult de rezultat, de reușita explorărilor, de asigurarea industriei petrolifere și toate acestea sunt legate de o capacitate tehnică și financiară de proporții mari.

Această lege încurajează în primul rând marile întreprinderi petrolifere, indiferent de naționalitatea capitalului lor, creindu-le cadrul de desvoltare în viitor demn și proporțional cu capacitatea lor tehnică și financiară.

Se acordă 12 ținuturi petrolifere și se merge până la cincisutemii hectare care se pun la dispoziția acestor mari întreprinderi pentru explorarea solului petrolifer.

Acei ce se vor angaja în asemenea lucrări au recompensa asigurată, prin acordarea unei unități întregi, așa numite structuri geologice, descoperite, a cărei suprafață nu mai este limitată la mici proporții în figuri geometrice, ci merge pe toată întinderea structurii geologice descoperite.

(Continuare în pagina 7-a)

NOUA LEGE A PETROLULUI ȘI CAPITALUL NAȚIONAL

de Prof. CONSTANT GEORGESCU

Incă înainte de primul războiu mondial, problema încurajării capitalului național în industria petroliferă a fost pusă, mai ales de către **Vintilă Brătianu** și **Ing. C. Hălăceanu** într'un studiu publicat în Buletinul Cercului de Studii al Partidului Național Nr. 3/4 din 1911, fiind dată importanța ce acest combustibil lichid o dobândise în economia și apărarea națională.

Intr'o broșură publicată în 1919 intitulată „Petrolul politica de Stat" care cuprinde un memoriu al lui Vintilă Brătianu din 1916 și o adaptare a acestui memoriu la conjunctura din 1919, vajnicul naționalist aprofunda problema politicei petrolului pe baza și experiența războiului, și indica soluțiunile ce după dânsul ar fi dus la **românizarea exploatărilor și a prelucrării țițeiului.**

Pentru a se ajunge la această românizare, Constituția din 1923 a stabilit prin art. 19 principiul că zăcămintele „de orice fel din subsolul țării aparțin Statului, care devenind proprietar al bogățiilor miniere le va putea exploata singur sau distribui numai societăților cu capital românesc".

Prin legea Minelor din 1924, s'a prevăzut că aplicarea a acestui postulat constituțional ca exploatările bogățiilor subsolului să **fie rezervate numai întreprinderilor românești,** întreprinderile străine existente fiind obligate ca în termen de 10 ani să se românizeze.

Insă la 1929 aceste dispoziții din Legea Minelor din 1924 au fost suprimate la cererea grupurilor de capitaliști străini.

(Continuare în pagina 7-a)

Decret-Lege al Petrolului (valorificarea zăcămintelor de bitumine solide, lichide și gazoase)

RAPORTUL D-LUI MINISTRU AL ECONOMIEI NAȚIONALE CATRE D-L MAREȘAL I. ANTONESCU, CONDUCATORUL STATULUI

DOMNULE MAREȘAL,

Începând cu veacul al XVII-lea, de când se cunosc exploatări de țițeiu în Principatele Române și până în timpurile de astăzi, regimul de exploatare al zăcămintelor de țițeiu și gaze nu a suferit schimbări decât într'o măsură foarte redusă și, în special, în ceea ce privește completarea măsurilor de poliție minieră, determinată de desvoltarea continuă a acestei industrii.

In schimb, raporturile dintre exploatatorii de țițeiu și proprietarii terenurilor, precum și atribuirea, de către Stat, a drepturilor de explorare și exploatare, au suferit modificări importante cu fiecare legiuire, inclusiv cu ultima din 1937.

Ținând socoteală de caracteristicile zăcămintelor de țițeiu, de studiile făcute asupra lor și, în special, de rezultatele obținute în ultimii 50 de ani în industria extractivă a țițeiului și a gazelor, atât în țară, cât și în străinătate, am socotit că se impune o schimbare radicală în felul de explorare și de exploatare a țițeiului, pe de o parte, în scopul de a recupera o cât mai mare cantitate din țițeiul aflat în zăcăminte, până aproape de completa lor epuizare, iar pe de altă parte, spre a asigura drepturile asupra țițeiului și gazelor deținătorilor, cărora ele le-au fost atribuite de către legiuitor.

Spre a învedera necesitatea de a se face o nouă legiuire pentru valorificarea zăcămintelor de țițeiu și gaze, vom examina în cele ce urmează următoarele chestiuni:

I. Regimul exploatării țițeiului în legiuirile trecute.

II. Rezultatele aplicării dispozițiunilor acestor legi.

Vom trece apoi la expunerea soluțiilor propuse prin capitolele:

III. Principiile și avantajele noului proiect de lege.

IV. Dispozițiuni diverse.

I

REGIMUL EXPLOATĂRII ȚIȚEIULUI IN LEGIUIRILE TRECUTE

A) Obiceiul pământului

Inceputurile exploatărilor de țițeiu din România se pierd în negura vremurilor. Din hrisoavele găsite și din relatările diferitilor călători care au trecut prin România, se poate afirma că, în secolul al XVII, exploatările de țițeiu erau deajuns de înaintate, fiindcă se citează numeroase localități din țară, în care extracțiunea acestui mineral, prin puțuri, forma o industrie minieră de primă însemnătate.

Puțurile de exploatare aveau la început adâncimi mici, de 20—30 metri, însă, mai târziu, s'au săpat puțuri care au atins și chiar au depășit 100 de stânjeni adâncime.

Sunt demne de amintit nu numai măestria cu care erau săpate și consolidate aceste puțuri, care au fost folosite de mai multe generații în șir, dar și ingeniozitatea luminatului fundului lor, care se făcea reflectând prin oglinzi lumina soarelui și, mai ales, aerisirea puțurilor, care se făcea, pentru cele puțin adânci, prin mișcarea ritmică, în gura lor, a unor vârfuri de brad, iar mai târziu, pentru cele adânci, prin vârtelnițe de mână.

Numeroase zapise și acte de zestre din acele timpuri vechi vorbesc de stăpânirea puțurilor de țițeiu de către cete de moșneni sau toăvărăși restrânse de țărani.

Astfel de exploatări erau răspândite în toată regiunea colinară dintre Valea Dâmboviței și Valea Bistriței din Moldova și dădea o producție de țițeiu destul de importantă, din care o parte era trecută chiar la vecini.

Astfel se explică de ce în statistica mondială a petrolului, România apare, ca cea dintâi țară din lume, înscrisă cu 275 tone producție, încă din anul 1856, pe când alte țări producătoare de țițeiu, apar, în acea statistică, ceva mai târziu: Statele Unite și Italia în 1860; Polonia în 1874, etc.

In anul 1856 s'a instalat de către Teodor Mehedințeanu prima rafinerie de țițeiu la Râfov, lângă Ploești și la 1857, Bucureștiul a fost primul oraș din Europa iluminat cu petrol.

Urmează apoi crearea diverselor societăți cu care industria de petrol continuă să progreseze în România și să țină pasul cu marile industrii mondiale.

La baza multora din marile întreprinderi petrolifere de azi stă munca și îndrăzneala micilor exploatatori români din acea epocă: Grigore Monteoru, Stănculescu, Matache Mateescu, Marin Mehedințeanu, Iancu Grigorescu, Câmpeanu, Sfetescu, Rucăreanu Toma, Alecu Scorțeanu și alții.

Aparițiunile la zi ale țițeiului, au înlesnit descoperirea și exploatarea lui, în special în regiunile colinare; răspândirea și vânzarea lui, în diferitele regiuni ale țării, se făcea prin așa numiții „găzari", care, și astăzi, sunt agentul de desfacere a produselor petrolifere în regiunile greu accesibile.

In acele vremuri vechi, țițeiul extras servea, exclusiv, la unsul căruțelor, la luminatul curților boerești și ca leac pentru diferite boli ale oamenilor și animalelor domestice.

In tot acel decurs de vreme, care a ținut până la începutul veacului al XIX-lea raporturile dintre proprietari — printre care, fără nici o distincțiune, se îngloba și Statul — și dintre exploatatorii de petrol, au fost reglementate printr'un obiceiu al pământului, uneori întărit prin hrisov domnesc.

In Moldova, de exemplu, potrivit acestui vechi obiceiu, oricine putea săpa puțuri de petrol pe orice proprietate, cu obligațiunea de a plăti proprietarului o dijmă de o treime din produsul extras, având însă dreptul de a lua, gratuit, din acea proprietate, nuele pentru îngrădirea puțului, de a folosi, fără plată, drumurile până la puțuri, de a păsuna caii necesari exploatărilor și de a ocupa locul necesar pentru depozitarea țițeiului scos din pământ.

Din timpuri foarte vechi și în ambele Principate Române, s'a recunoscut deci importanța valorificării țițeiului și, chiar dela început, s'a făcut separație între sol și subsol și s'au reglementat — aproape întotdeauna fără scripte — raporturile dintre proprietarii suprafeții și exploatatorii de țițeiu. De abia spre finele secolului al XIX-lea se trece la reglementarea acestor raporturi prin legi.

Dăm mai jos, pe scurt, care au fost aceste legi și principiile lor:

LEGEA MINELOR DIN 1895

A fost o lege mai mult de poliție minieră. Dreptul de exploatare al țițeiului era lăsat proprietarului suprafeței, așa că dispozițiile cuprinse în ea nu reprezintă, în politica petrolului, nicium progres față de vechiul obicei al pământului, ci din contră, prin suprimarea dreptului pe care îl avea oricine de a căuta țițeiu chiar pe locul altuia, reprezintă un regres în încurajarea exploatatorilor de petrol.

LEGEA MINELOR DIN 1924

Constituția din 28 Martie 1923, stabilind prin dispozițiunile art. 19, că bogățiile miniere din subsolul țării aparțin Statului, legiuitorul din 1924 a socotit oportun să rezerve exploatarea subsolului numai întreprinderilor românești.

Prin art. 32 și 33 din acea lege, toate întreprinderile de exploatări miniere erau obligate să se naționalizeze în termen de 10 ani dela apariția ei.

In lipsa însă a altor avantaje decât cele care să atragă capitalurile române și creditele necesare în industria de petrol, nu s'a creat, pe urma acestei legi, timp de 5 ani, decât două societăți noi petrolifere: Regala Română de Petrol, cu 100 milioane lei capital — azi lichidată — și Româno-Africană, cu 600 milioane lei capital — azi în faliment.

Totuși, datorită prevederii legii și faptului că, în acel moment, Statul poseda și a împărțit întinse terenuri cu o valoare de producție importantă, unele din întreprinderile petrolifere românești nu ajuns, în scurtă vreme, la o stare de înflorire destul de interesantă.

Această perioadă de înflorire a fost însă de scurtă vreme, căci a fost lovită, în special, de criza economică dintre anii 1928—1932.

Dispozițiunile din Legea Minelor din anul 1924, privitoare la naționalizarea subsolului, au avut, ca urmare, o rezervă din partea capitalului străin față de exploatările de petrol din România.

In aceeași epocă, s'a produs de asemenea și lupta de concurență între trusturile anglo-olandeze și cele americane, la care s'a adăugat și Rusia Sovietică, accentuându-se criza prețurilor de petrol.

Toate aceste întâmplări după cum se observă în expunerea de motive a Legii Minelor din 1929, au condus la înlăturarea petrolului românesc de pe unele din piețele sale naturale de desfacere, ca: Cehoslovacia, Bulgaria, Turcia, Egipt, etc.

Ele au influențat, de asemenea, activitatea și situația întreprinderilor petrolifere române.

LEGEA MINELOR DIN 1929

Spre a îndrepta neajunsurile rezultate pentru industria de petrol din încercarea de totală naționalizare a subsolului, prevăzută de Legea Minelor din 1924 și spre a se trezi interesul capitalului străin în exploatările de petrol din România, s'a făcut, în 1929, modificarea Legii Minelor, renunțându-se la ideea naționalizării obligatorii cuprinsă în art. 32 și 33 din Legea Minelor din 1924.

Cu această ocazie s'a hotărît:

a) Suprimarea naționalizării acțiunilor;

b) Darea, spre exploatare, a terenurilor aparținând Statului, prin licitație publică. Spre a evita însă acaparareа tuturor acestor terenuri de către întreprinderile cu capitaluri puternice, s'a introdus dispoziționea ca, la trei perimetre, unul să se acorde, prin bună învoială, societăților lipsite de rezerve;

c) Crearea de rezerve de durată, fie în cuprinsul câmpurilor vechi de exploatare, fie în câmpurile noi descoperite prin sonde de explorare obligatorie;

d) Plata de redevență progresivă calculată separat pentru fiecare sondă.

LEGEA MINELOR DIN 1937

Legea Minelor din 1937 a modificat din nou regimul concesionării terenurilor Statului, rezervându-se de astă dată, din proprietățile Statului declarate cunoscute petrolifere pe baza explorărilor, o cotă pentru societățile cu capital românesc.

Ea intervine în plus, prin dispoziționi speciale, pentru intensificarea lucrărilor de exploatare, fie prin sonde izolate, fie prin perimetre, fie țițeiuri miniere.

Scăderea rezervelor de terenuri prin neexecutarea unor explorări serioase atrăsese atenția asupra lipsei continue, din toate legile anterioare, a unei preocupări străduitoare pentru organizarea și stimularea unei acțiuni de explorare.

Totuși nici această lege nu a constituit baza unei acțiuni hotărîtoare în această direcțiune, întru cât, în afară de acordarea de terenuri pentru explorare, nu a prevăzut pentru exploratori, și încurajări suficiente care să-i atragă și să-i încurajeze la explorări.

Cu excepția țițeiuriloг, unde s'a prevăzut să se dea exploratorilor până la 2.500 ha. din terenurile dovedite petrolifere, în celelalte feluri de explorări, suprafața găsită petroliferă ce se acorda exploratorilor române tot la cote mici, iar în privința redevențelor, legea a menținut vechiul sistem al redevențelor proporționale și progresive, care a luat întreprinderilor petrolifere posibilitatea de a compensa, prin producția unor sonde mai bune, pierderile din sondele fără rezultate sau cu rezultate slabe.

II.

Rezultatul aplicării dispozițiunilor legilor precedente

Din examinarea sumară a activității industriei noastre petrolifere de până astăzi, se vede că ea a lucrat sub influența legilor trecute, cu o continuă sporire a producției, până la 1936 când a atins un maximum de 8 703.497 tone țițeiu și apoi a mers tot așa de continuu în scadere, până la 1941, când a ajuns numai la 5.485.000 tone.

Această scădere indică o serioasă consumare a terenurilor recunoscute petrolifere.

Cu toate că bugetul Statului și balanța comercială a țării s'au sprijinit, în cea mai mare parte, pe țițeiu, Statul nu a tras conclusiunile necesare. El s'a mărginit, în această materie, aproape numai la o politică de fiscalitate pentrucă a considerat țițeiul ca pe o sursă bună și nelimitata de venituri. A încasat regulat taxele, redevențele și impozitele de tot felul pe care le-a impus și a folosit, în cheltuieli improductive, contra-valoarea unei bogății, care nici nu se mai reface și nici nu este fără sfârșit.

Intreprinderile petrolifere n'au încetat și să atragă atenția asupra acestor situații și să prezinte memorii guvernelor de pe vremuri. Totuși nu s'a putut obține pornirea acțiunii de incurajare la exploatarea de care avem nevoie.

Cu excepția a 2—3 întreprinderi care au executat câteva sonde în regiuni mai îndepărtate, toate întreprinderile petrolifere și-au limitat activitatea lor de explorare și exploatare, în județele Prahova și Dâmbovița, unde se aflau zăcăminte foarte bogate, cu o mare producție pe unitatea de suprafață și susceptibilă de a fi exploatată repede și cu beneficii importante. Chiar explorările executate în aceste regiuni au avut, în aproape totalitatea lor, mai mult un caracter de extindere pe aceleași structuri pe care se aflau vechile șantiere de petrol, în timp ce regiunile posibil petrolifere din Oltenia, Muntenia de Vest și de Est și Moldova, au rămas în aceeași stare în care se găseau înante de războiul trecut.

Totuși aceste regiuni sunt socotite ca pline de interes și proba cea mai evidentă este faptul că numeroase întreprinderi petrolifere au luat în concesiune dela particulari, terenuri întinse acolo, fără însă să-și fi luat obligațiuni de lucru sau, chiar dacă și le-au luat, nu le-au executat, preferând să plătească sume importante pentru amanarea lor.

Lipsa unei încurajări speciale din partea Statului pentru exploatarea regiunilor îndepărtate și pentru asigurarea viitorului industriei petrolifere ne lasă astăzi cu trei sferturi din regiunile țării, posibil petrolifere, complet neexplorate.

Exploatarea țițeiului și a gazelor a rămas deasemenea dirijată de vechile principii. Nu s'a făcut nicio distincție între aceste substanțe minerale lichide și celelalte minerale și minereuri solide din subsol. Ambele categorii au continuat să fie tratate din punct de vedere al explorării, al acordării concesiunilor și al exploatării lor, după criterii aproape identice.

Ori, este cunoscut că zăcămintele fluide sunt dinamice, în timp ce zăcămintele solide sunt statice.

Minereurile de tot felul care constituesc zăcămintele statice sunt legate de rocile în care ele s'au format și exploatatorul le găsește în permanență pe locul lor de formare.

Țițeiul și gazele, care constituesc zăcăminte dinamice, nu sunt fixate permanent de rocile în care s'au format, ci se deplasează și se ingrămădesc, formând zăcăminte, numai pe anumite structuri geologice, care reprezintă zone de rezistență minimă ale scoarței. Fiind fluide, țițeiul și gazele se mențin acolo datorită unui echilibru dinamic între numeroasele forțe care le fixează în acel zăcământ și rămân pe locul lor, numai atâta vreme cât acest echilibru dinamic se menține. De îndată ce echilibrul dintre forțe este distrus, fie din cauze naturale, fie prin intervenția exploatatorului, țițeiul și gazele se deplasează.

Aceste principii nu sunt noi. Nu s'a făcut însă nimic sau aproape nimic pentru instituirea unui regim de exploatarea țițeiului și gazelor bazat pe caracteristicele acestora.

Am rămas inutili la regimul exploatărilor pe perimetre mici în care întreprinderile se întreceau în punerea sondelor pentru apărarea hotarelor.

Din aceiași nesocotire a însușirilor țițeiului și gazelor, legiuirile trecute au prevăzut crearea de rezerve de durată pe structuri pe care se găseau sonde în exploatare, făcând iluzorie valoarea acestor zise rezerve.

Considerațiunile de mai sus ne determinat să despărțim dispozițiile relative la petrol de celealalte dispoziționi din Legea Minelor și să facem o lege specială a petrolului.

III.

Principiile și avantajele noului proiect de lege

In fața acestor constatări am socotit că această situație nu poate să mai dăinuiască fără consecințe grele pentru economia și apărarea noastră națională și că suntem obligați să pornim la exeautarea unui program întins de lucrări de explorare în regiuni cât mai variate de pe tot cuprinsul zonelor posibil petrolifere ale țării și după un regim potrivit naturii și prezentării în zăcăminte a țițeiului și a gazelor.

Constatăm că la o asemenea acțiune care cere sacrificii și impune riscuri din ce în ce mai mari, Statul trebue să vină hotărît cu încurajări și compensații serioase în ajutorul și pentru stimularea exploratorilor.

Preocuparea proiectului de lege are la bază întărirea vieții economice naționale prin asigurarea viitorului industriei petrolifere. El a fost supus sub forma mai redusă a unui anteproiect, celor interesați.

Vom rezuma mai jos principiile sale:

Principii noi pentru explorarea și exploatarea zăcămintelor de țițeiu și gaze

1. In viitor explorarea și exploatarea țițeiului și a gazelor nu se mai face pe terenuri cu anumite forme geometrice, perimetre mai mari sau mai reduse fixate arbitrar, ci pe unități de acumulare, adică pe structuri geologice întregi și după un regim și program unitar, obligatoriu, stabilit pe baza caracteristicilor fiecărui zăcământ de țițeiu și de gaze.

2. Explorarea și exploatarea se va face prin asociațiunile de explorări și exploatări între întreprinderile — societăți anonime — care au capacitatea tehnică și financiară, și care au drepturi sau terenuri pe structuri, în proporție cu întinderea acestora. Deținătorilor de terenuri, care nu participă sau nu sunt admiși la asociere, li se recunoaște anume drepturi.

Pentru rezolvarea rapidă a tuturor litigiilor în legătură cu aplicarea acestor principii, am prevăzut jurisdicția specială și procedura urgentă a art. 147 și următorii din legea minelor din anul 1937 (comisiile miniere).

3. In scopul unei prospectări, explorări și exploatări raționale și economice, precum și în acela de a se crea, la dispoziția Statului, rezerve petrolifere de durată, s'a prevăzut acordarea de țiuuturi miniere, în suprafață de 10.000—30.000 ha, în cuprinsul cărora se vor întâlni mai multe structuri.

Explorarea și exploatarea fiecărei structuri cuprinsă în ținut se va face însă independent și după aceleași criterii ca la structurile izolate.

4. Exploatarea se va face în mod unitar printr'o rețea de sonde, în jurul cărora se va trasa zonele de influență ale fiecăreia, în așa fel, ca întreaga suprafață a structurii să fie acoperită de aceste zone, iar, la producția fiecărei sonde vor participa toți deținătorii de drepturi, în proporție cu întinderea suprafeței ce dețin în zona ei de influență.

Prin explorare și exploatare pe structuri întregi, Statul poate face rationalizarea producției și, în același timp, poate executa un control efectiv asupra ei, atunci când va voi s'o mărească sau s'o micșoreze, pentrucă regimul de exploatare al fiecărei structuri se poate modifica, oricând, fără pericilitarea zăcământului și fără a impieta asupra drepturilor diferiților exploatatori, extrăgându-se astfel cantități de petrol, în orice limite, până la potențialul maxim de producție al fecărei structuri.

5. Nu se vor mai institui rezerve de durată decât pe structurile pe care nu se află sonde de exploatare și numai după ce se va fi dovedit existența țițeiului, pe acele structuri, printr'una sau mai multe sonde de explorare, care apoi vor rămâne închise până atunci când Statul va decide completarea explorării și exploatării acelor rezerve.

6. S'au stabilit criterii precise pentru separarea zăcămintelor de țițeiu de zăcămintele de gaze, lucru cu totul necesar pentru evitarea proceselor cauzate de nepreciziunile legilor anterioare.

7. Prospectarea explorarea și exploatarea zăcămintelor de gaze ca și recompensa exploratorului se vor face după aceleași norme ca și la zăcămintele de țițeiu.

Prin legea din 1937, Statul avea un monopol asupra acestor gaze și ele treceau, în întregime, în patrimoniul lui, despăgubind întreprinderile care le descoperiseră însă, numai de cheltuielile făcute cu sondele și numai dacă acele sonde erau folosite la extracția gazelor. Din această cauză, nici o întreprindere nu a fost dispusă să mai sape sonde pentru descoperirea de câmpuri de gaze sau acolo unde se bănuia că se vor găsi numai gaze fără țițeiu.

Față de această situație, am socotit necesar să interesez întreprinderile și la exploatarea acestor zăcăminte pentru a putea face explorarea și recunoașterea complectă a tuturor terenurilor noastre productive. In acest scop, am acordat întreprinderilor exploratoare și dreptul de a exploata gazele găsite de ele.

Am menținut însă Statului dreptul de a hotărî destinația gazelor și timpul cât ele pot fi puse în exploatare și am acordat exploatatorilor o redevență pentru ca să li se plătească aportul lor.

Celelalte principii puse prin această lege sunt menționate separat după cum este vorba de încurajarea explorărilor, de fixarea drepturilor și a rezervelor Statului sau de încurajarea întreprinderilor cu capital românesc.

Incurajarea explorărilor și recompensa exploratorilor

Exploratorul care a obținut permisele de explorare, are dreptul să primească, pentru explorațiile, din terenurile Statului la care se adaugă și terenurile particulare dezăzute din drepturi și dovedite petrolifere, următoarele cote:

1. Pe structuri izolate:

a) 100% din terenurile petrolifere de pe o structură neexplorata. In această cotă intră cu 70% întreprinderea care a prospectat structura și cu 25% societățile românești cărora li se rezervă această cotă, chiar din momentul acordării dreptului de explorare;

b) 50% din terenurile găsite exploatabile pe prelungirea unei structuri explorate sau exploatate parțial. pozița Statului, care va atribui cei Restul de 50 la sută rămâne la dispuțin jumătate din ele, societăților cu capital românesc;

c) 50% din terenurile exploatabile la formațiuni așezate sub cele ce se exploatează astăzi. Restul de 50 la sută rămâne la dispoziția Statului, care va atribui cel puțin jumătate din ele societăților cu capital românesc.

2. In ținuturi miniere din fiecare grupă de trei structuri dovedite petrolifere, se vor da exploratorului următoarele cote:

a) 100% din terenurile dovedite petrolifere pe prima structură;

b) 75% din terenurile petrolifere de pe una din celelalte două structuri, după ce Statul a oprit, ca rezervă, de durată, pe una din ele, la alegerea sa. Restul de 25% rămâne Statului pentru a fi dat societăților cu capital românesc.

3. In locul redevențelor proporționale și progresive, care au dus uneori la încinderea sondelor și săparea inutilă de sonde noui se va da Statului societăților cu capital românesc 707,5 ha, de terenuri petrolifere, pe când cu regimul astăzi în vigoare, ele nu au primit decât 408 ha., și acestea după ce unele din ele au executat, ele însăși lucrări de explorare pe structurile ce preiungesc vechile șantiere;

c) 50 la sută cel puțin din suprafața petroliferă cuvenită Statului la structurile ce se vor descoperi, de exploratorul ce deține permisul dela Stat, sub cele exploatate astăzi;

d) 25 la sută din terenurile petrolifere găsite pe cea de a doua sau a treia structură atribuită exploratorului din fiecare grupă de trei structuri găsite petrolifere în ținuturile miniere, după ce s'au scos rezervele de durată;

e) 50 la sută cel puțin, din terenurile dovedite petrolifere prin lucrările învecinate;

f) 50 la sută cel puțin din suprafața structurilor clasate ca rezerve de durată ale Statului.

2. O reducere de 1/3 din impozitul miner pe care îl are de plătit societatea pentru exploatările sale.

3. O reducere de 2 puncte din redevența datorată Statului.

4. Reducerea la 2 la sută dela 4 la sută a taxei de plată la vânzarea acțiunilor.

5. Scutirea de întreg impozitul fiscal asupra dividendului.

Reducerile dela punctele 2, 3, 4 și 5 se acordă, pe timp de 5 ani, dela publicarea acestei.

6. Acordarea de credite ieftine în bani sau în unelte, mașini, materiale, pe care Statul le va rezerva, pentru ele, în acordurile comerciale care se tratează dela Stat la Stat.

7. Scutirea totală de taxe, timbre și impozite pentru fuziuni, pentru constituiri și măriri de capital până la 500 milioane lei. Peste această sumă, taxele, timbrele și impozitele se reduc la jumătate din cuantumul celor legale.

8. Scutirea de impozitul de 0,50 la sută, prevăzut de art. 15, paragraful 16 din legea timbrului asupra acțiunilor noi.

Pentru a beneficia de avantajele de la punctul 1—8, societățile anonime trebue să aibă un capital de cel puțin 400 milioane lei vărsați, din care 75% dețin prin acțiuni nominative de către români etnici, persoane fizice sau societăți și, în aceeași proporție, membrii etnici români în consiliul de administrație, în comitetul de direcție și în comitetul censorilor, iar prezidentul să fie român etnic.

Toate dispozițiile de mai sus înseamnă, pentru întreprinderile românești, avantajii foarte însemnate și tot așa de însemnate sacrificii din partea Statului pentru a le ajuta și întări.

In acest scop, legea favorizează strângerea lor într'un bloc puternic sau în două grupuri de societăți mai puternice. Cu aceste încurajări, care le-au lipsit până astăzi, se dă întreprinderilor românești, pe lângă posibilitatea de lucru, și aceea de a găsi, la nevoie, capital și credit pe piața internă.

Aceste avantajii se acordă oricăror întreprinderi petrolifere care vor îndeplini, într'un termen de 6 luni dela publicarea prezentei legi, condițiile de mai sus.

Dispoziții diverse

In proiectul de lege de față, au preocupat și de alte numeroase probleme, dintre care unele n'au fost prevăzute în legiuirile trecute, iar altele, deși au fost menționate, nu au fost rezolvate, după cum a dovedit-o practica, decât în mod incomplet sau unilateral.

Printre cele mai de seamă menționăm:

A. Exploatarea prin galerii

Se consistează că prin sonde rămâne în zăcământ o cantitate importantă de țițeiu care, în mod obișnuit, pare a fi chiar mai mare decât cantitatea extrasă. Am reglementat exploatarea acestuia prin galerii, acolo unde condițiile tehnice permit folosirea acestei metode.

B. Strângerea resturilor de țițeiu

S'a reglementat strângerea resturilor de țițeiu, care proveneau fie dela sondele în exploatare, fie dela rezervoare. Din cauză că, asupra acestora, nu este nimic prevăzut în legiuirile trecute, s'au ivit numeroase abuzuri și procese.

S'a prevăzut, de asemenea, și o obligațiune necesară pentru neutralizarea acestor produse înainte de atingerea râurilor principale.

C. Reduceri de redevențe la sondele părăsite sau nerentabile

In trecut, numeroase sonde au fost părăsite la o producție zilnică destul de însemnată, din cauza redevențelor progresive înscrise în legea minelor, care făceau acele sonde nerentabile. Am prevăzut, în scopul repunerii lor în producție și spre a împiedica părăsirea și a altora, degrevarea lor parțială de astfel de redevențe.

Am scutit, de asemenea, de orice redevență, țițeiul extras din puțurile de mână, care, după cum se știe, sunt exploatate numai de țărani.

Dispunând astfel, economia țării nu va avea decât de câștigat, pentrucă, altfel, nimeni nu va fi îndemnat să extragă acel țițeiu, care va fi pierdut pentru totdeauna pentru economia națională, iar Statul va fi complet lipsit și de veniturile care ar rezulta din valorificarea lui. sunt:

D. Redevența proprietarilor suprafeții

Proprietarilor al căror subsol a fost expropriat prin efectul Constituției din 1923, li s'a prevăzut, prin legea din 1924, o cotă din redevența și din prețul de concesiune obținut de Stat.

Această cotă era de:

1. 40% din redevența și prețul de concesiune pentru proprietarii din județele: Bacău, Buzău, Dâmbovița, Prahova și R.-Sărat, care făcuseră, anterior legii minelor din 1924, acte de valorificare pentru proprietățile lor, cum ar fi acte de asociație, constituiri de dotă, etc. De aceleași cote beneficiau și cei ale căror terenuri au fost expropriate, conform legii arondării, în vederea formării lotului comunal, pe baza legii din 1907.

2. 30% pentru proprietarii din aceste județe, care nu cad în prevederile de mai sus, dar ale căror terenuri sunt cuprinse într'o fâșie de 1.000 m. în jurul comunelor în care se aflau exploatări normale de țițeiu la 4 Iulie 1924.

3. 25% proprietarilor din aceleași județe, care nu sunt cuprinși în cele două categorii de mai sus.

Toate cotele prevăzute sub punctul 1—3, se sporeau cu 5%, în cazul când terenul respectiv era cuvenit de drept exploratorului, adică atunci când Statul nu primea niciun fel de preț pentru terenurile petrolifere.

4. 20% proprietarilor din județele menționate la punctul 1 de mai sus, ale căror terenuri nu erau concesionate la data promulgării Legii Minelor din 1937 și tuturor proprietarilor de terenuri din celelalte județe.

Prin Constituția din 1938, aceste drepturi au fost uniformizate și spuse că 50% din redevența și prețul de concesiune obținut de Stat, pentru toate concesiunile ce se vor acorda după promulgarea acelei Constituții.

Am menținut ideia uniformizării cotelor de redevență cuvenită proprietarilor din întreaga țară, pentrucă diferențierile, pe județ sau regiuni, nu-și găsesc nicio justificare, după cum nu-și găsește justificare diferențierea lor pe baza unor acte sau dispoziționi legale, pe care legiuitorul nu le-a găsit suficiente pentru a le conserva de drept asupra exploatării subsolului.

Am socotit, însă, cota rezervată la 1938, ca fiind mult prea mare și am dispus ca toți proprietarii suprafeței, de ori unde, să primească 30%, atât din redevență, cât și din prețul de concesiune obținut de Stat.

E. Redevența datorită pentru terenurile din comunele fără drepturi câștigate

Determinat de jurisprudența constantă a instanțelor de judecată și de avizele date de către organele de specialitate ale ministerului, am tranșat, prin text expres, controversa care se născuse sub imperiul legii din 1937, asupra sferei de aplicațiune a art. 278 din Legea Minelor.

Am precizat anume că redevența de 4% prevăzută de acel articol nu este aplicabilă și drepturilor câștigate de proprietar.

Măsura este perfect echitabilă pentrucă nu se poate concepe ca, în categoria drepturilor recunoscute proprietarilor de Constituția din 1923 și excepțiate dela naționalizare, tratamentul să fie deosebit în sensul că unele din aceste drepturi să fie grevate de redevența către Stat, iar altele să fie scutite de o asemenea sarcină.

F. — Comasarea

Pentru asigurarea oricărui posesor de drepturi asupra țițeiului care i-a fost acordat de lege, am prevăzut ca să se facă comasarea tuturor terenurilor din zona de influență a fiecărei sonde. Aceste zone de influență vor fi astfel delimitate, ca să îngioabeze, pe cât posibil, toate terenurile din subsolul cărora sonda extrage țițeiul In același timp, am prevăzut ca acele zone de influență să acopere complet întreaga suprafață găsită petroliferă pe o structură, fără să existe vreun teren care să nu fie cuprins într'o astfel de zonă de influență.

In acest chip, fiecare posesor de drepturi, va primi din țițeiul și gazele extrase ce o sondă o cotă proporționala cu suprafața terenurilor sale care intră în zona de influență a acelei sonde

Pentrucă în șantierele astăzi în exploatare, deși s'au creat astfel de zone de extractiune prin perimetre de comasare, totuși o multime de terenuri nu au fost înglobate în niciun astfel de perimetru, am prevăzut, ca și în aceste șantiere, să traseze, în termenul cel mai scurt și după anumite criteriu, zonele de influență ale fiecărei sonde, pentru ca toți proprietarii cuprinși în astfel de zone petrolifere să beneficieze, de aci înainte, de țițeiul din terenurile asupra cărora dețin dreptul.

G. — Validarea drepturilor câștigate

In ceea ce privește drepturile de exploatare anteriоare legii minelor din 1924 supuse validării, am căutat, în vedera accelerării lucrărilor, să sistematizez și să precizez cazurile în care validarea poate fi obținută, înlăturând unele controverse care s'au ivit în aplicarea legii.

In timpul elaborării legii, s'a cerut de cei interesați, ca să fie considerate ca acte de valorificare care dau dreptul la validare și următoarele acte:

1. Contractele de asociațiune făcute în vederea exploatării zăcământului.

2. Actele de dotă, schimb, vânzare, etc., dacă prin acele acte fostul proprietar și-a rezervat subsolul.

3. Actele de ieșire din indiviziune, în care subsolul era tratat ca bun separat de sol.

4. Instrăinările pe baza dispozițiunilor legii izlazurilor comunale din 1907 sau a legilor agrare din 1918, 1921 sau 1923, dacă subsolul a fost rezervat prin acele legi foștilor proprietari

Este drept că toate actele prevăzute mai sus, au fost considerate până la 1937, de instanțele competente, ca acte de valorificare care dădeau drept la validare.

Considerând însă că ele au fost excluse din legea minelor, din 1937, iar terenurile la care se refereau, au intrat în patrimoniul Statului, am socotit că nu este cazul ca, prin lărgirea cadrului drepturilor câștigate, Statul să piardă acele drepturi.

Termenul, înlăuntrul căruia proprietarii terenurilor puteau cere validarea drepturilor lor, a expirat în Martie 1940 și a fost prelungit în acel an, ca și în anul 1941 și 1942, din cauza măsurilor de ordin militar în legătură cu evenimentele externe, măsuri ce obligau pe mulți din aceștí proprietari să părăsească urmărirea intereselor lor, pentru a veghea la hotarele țării.

Ținând seamă că, din acest punct de vedere, situațiunea a rămas aceeași și considerând că ar fi nedrept ca în timp ce acești proprietari luptă pentru siguranța granițelor țării, drepturile acordate lor prin lege să fie pierdute, am prelungit termenul înlăuntrul căruia ei pot cere validarea până la 2 ani după publicarea Decretului de demobilizare generală a armatei.

Am socotit de asemenea că este indicat ca să fie scutiți de obligațiunea de a cere validarea drepturilor lor, cei ce exploatează țițeiul prin puțuri de mână situate pe proprietatea Statului, pentrucă acești exploatatori, fără majoritate sătenî din regiunile de munte, extrag din zăcăminte, aproape complet epuizate, cantități de țițeiu care nu interesează prea mult.

Pentru ca aceste drepturi să nu împiedice însă explorarea și exploatarea zăcămintelor situate sub cele exploatate prin puțuri, am prevăzut că drepturile astfel recunoscute se limitează la stratele exploatate astăzi.

H. — Rafinerii de petrol

Am prevăzut, pentru prima oară în legislația noastră, drepturi pentru Stat de a impune rafinerilor de petrol, obligațiunea de a ține instalațiunile lor la curent cu progresul tehnicei rafinajului.

Am prevăzut de asemenea ca întreprinderile, care lucrează pe unul sau mai multe ținuturi miniere, îndepărtate de centrele actuale de rafinaj, să fie obligate să se asocieze pentru ca să construiască rafinerii și conductele necesare, dacă producția lor de țițeiu trece de 20 de vagoane zilnic.

I. — Consumațiunea internă

Legea din 1937 prevedea, principial, obligațiunea de a satisface consumul intern, fără a arăta însă cine anume este obligat să-l satisfacă.

Am precizat în proiectul de față că obligațiunea de a satisface consumul intern rămâne în sarcina rafinerilor de petrol, în raport cu cantitățile de țițeiu prelucrate de fiecare și am prevăzut, pentru producătorii de petrol fără rafinării, obligațiunea de a participa la acoperirea nevoilor consumului intern. Am exceptat însă Statul, precum și pe exploatatorii cu o producție mai mică de 5 vagoane zilnic, pe aceștia din urmă, din cauza greutăților pe care le întâmpină în exploatarea zăcămintelor, în genere sărace, care fac obiectul exploatării lor.

Am pus principiul naționalizării întreprinderilor de distribuție a produselor petrolifere și am asigurat o grabnică naționalizare a direcției și a personalului întreprinderilor existente

J. — Export și import de țițeiu

Am prohibit complet exportul de țițeiu. Acesta nu va putea fi exportat, decât în timpul de războiu și numai pe baza unui jurnal al Consiliului de miniștri.

Dat fiind că în țară există un plus de posibilitate de rafinare de cca. 1.000 vagoane pe zi, s'au prevăzut dispoziționi speciale pentru încurajarea importului de țițeiu și construirea de conducte în acest scop, rezervându-se Statului și dreptul de a putea expropria acele conducte, cu o justă și prealabilă despăgubire fixată de justiție.

K. — Conductele de țițeiu, derivate și gaze

Toate conductele pentru exportul țițeiului raman rezervate Statului.

Am prevăzut însa, abrogarea decretului-lege nr. 3.969 din 1940, privind extinderea monopolului Statului, asupra conductelor de țițeiu, care prevede expropierea tuturor conductelor întreprinderilor particulare, servind la transportul țițeiului dela schele la rafinarii, la stațiunile de înmagazinare și la stația de încărcare și am propus retrocedarea lor întreprinderilor, în cazurile în care ele nu au fost luate în primire efectiv de Stat.

Decretul-lege a cărui abrogare o propun nu s'ar fi putut menține decât dacă, prin măsurile pe care le hotăra, ar fi putut ajunge la o raționalizare folositoare Statului și economiei naționale, sau dacă, ar fi iniaturat prejudiciile cauzate eventual întreprinderilor fără conducte, în cazul când ii s'ar fi putut impune condițiuni oneroase de transport, de către întreprinderile proprietare de conducte.

Măsura abrogării decretului-lege menționat, se găsește complet justificată de situația de fapt constatată la aceste instalațiuni, fiindcă, conductele făcute de întreprinderi pentru transportul produselor lor, sunt atât de intim legate de conductele din șantierele de petrol actuale, încât scoaterea lor din patrimoniul întreprinderilor și trecerea lor în patrimoniul Statului, nu s'ar fi putut face decât cu adânci perturbări și urmări grele pentru activitatea acestor întreprinderi.

Intr'adevăr:

1 Se constată, că, sub aceiaș acoperiș și de multe ori în aceiași încăpere, se află instalate atât pompele care servesc la pomparea țițeiului din schele, cât și acele care servesc la pomparea țițeiului dela schele spre rafinerii, sau spre instalațiile de încărcare, acestea din urmă supuse exproprierii.

2. In unele caz

Dekret-Gesetz des Rohöls (Verwertung der Vorkommen von festen, flüssigen und gasartigen Bitumen)

BERICHT DES HERRN MINISTER DER NATIONALWIRTSCHAFT AN HERNN MARSCHALL I. ANTONESCU, STAATSCHEF

Seit dem XVII-ten Jahrhundert, d. h. seit man Rohölausbeutungen in den Rumänischen Fürstentümern kennt und bis heute, hat das Ausbeutungsregime der Rohöl-und Gasvorkommen nur in einem sehr geringen Masse Anderungen erlitten, besonders was die Ergänzung der Massnahmen die Minenpolize betreffend, von der fortwährenden Entwicklung dieser Industrie veranlasst, anbelangt. Dagegen haben die Beziehungen zwischen den Rohölgewinnern und den Bodenbesitzern, wie auch die Gewährung seitens des Staates der Forschungs-und Ausbeutungsrechte wesentliche Änderungen infolge jeder Gesetzgbung die letzte von 1937 inbegriffen, erlitten.

In Anbetracht der Charakteristiken der Rohölvorkommen, der diesbezüglich gemachten Studien und insbesonders der in den letzten 50 Jahren in der Entziehungsindustrie des Rohöls und der Gase sowohl im Lande wie auch im Auslande erzielten Ergebnisse, habe ich gefunden, dass eine grundliche Anderung in der Forschungs-und Ausbeutungsweise des Rohöls unbedingt erforderlich ist, einerseits um eine je grössere in den Vorkommen befindliche Rohölmenge bis zu ihrer gänzlichen Erschöpfung wiederzugewinnen, andererseits aber um denjenigen, denen gesetzlich bestimmte Rechte auf das Rohöl und die Gase gewährt wurden, dieselben zu sichern.

Um die Notwendigkeit einer neuen Gesetzgebung zur Verwertung der Rohöl-und Gasvorkommen klarzumachen, wollen wir tieferstehend folgende Fragen prüfen:

I. Das Ausbeutungsregime des Rohöls in den vorhergehenden Gesetzgebungen.

II. Die Ergebnisse der Anwendung der Verfügungen jener Gesetze.

Weiter werden wir die vorgeschlagenen Lösungen nach folgenden Abschnitten auseinandersetzen:

III. Die Grundsätze und Vorteile des neuen Gesetz-Projektes.

IV. Verschiedene Verfügungen.

I.

DAS REGIME DER ROHÖLAUSBEUTUNG IN DEN VORHERGEHENDEN GESETZGEBUNGEN

A) DIE LANDESSITTEN.

Der Beginn der Rohölausbeutungen in Rumänien verliert sich im Zeitnebel. Aus den gefundenen Urkunden und aus den Berichten der verschiedenen Reisenden, die durch Rumänien gefahren sind, kann man behaupten, dass im XVII-ten Jahrhundert die Rohölausbeutungen genug fortgeschritten waren, da zahlreiche Orte angeführt werden, wo die Entziehung dieses Minerals durch Handschachte eine bedeutende Minenindustrie bildete.

Die Ausbeutungschachte waren anfangs weniger tief, 20—30 Meter, später aber wurden Schachte die 100 Klafter Tiefe erreichten und sogar überschritten, gebohrt.

Es gebührt nicht nur die Geschichtlichkeit, mit welcher diese Schachte — die von vielen aufeinanderfolgenden Generationen benützt wurden — gebohrt und befestigt waren, zu erwähnen, sondern auch die kunstvolle Art mit welcher der Grund derselben beleuchtet indem das Sonnenlicht durch Spigel reflektiert wurde, und besonders das Lüften der Schachte, das für die weniger tiefen durch die rhytmische Bewegung an ihrem Eingang von Tannenspitzen, und später bei den tieferen durch Handwinden erfolgte.

Viele Urkunden und Mitgiftsakten aus jenen alten Zeiten erzählen uns von den Rohölbrunnen, die sich im Besitz einer Schar von kleinen Grundbesitzern oder beschränkten Bauernverbindungen befanden.

Solche Ausbeutungen waren in der ganzen Hügelgegend zwischen der Valea Dambovitzei und der Valea Bistritzei in der Moldau verbreitet und ergaben eine hinreichende Rohölgewinnung, von der ein Teil sogar den Nachbarn abgetreten wurde. Dies erklärt warum in der Weltstatistik des Rohöls, Rumänien als das erste Land der Welt noch im Jahre 1856 mit 275 Tonnen Gewinnung angeführt wird, während andere Erdölerzeugungsländer in derselben Statistik etwas später erscheinen: die Verbündeten Staaten und Italien 1869, Polen 1874 usw.

1856 wurde von Teodor Mehedinteanu in Rafov, neben Ploesti, die erste Rohölraffinerie eingerichtet und 1857 war Bukarest die erste Stadt Europas, die mit Erdöl beleuchtet wurde.

Es folgt alsdann die Gründung verschiedener Gesellschaften, dank welcher die Rohölindustrie in Rumänien immer weiter fortschreitet und mit den grossen Weltindustrien Schritt hält. Als Grundlage vieler grosser Erdölunternehmungen von heute finden wir die Arbeit und die Kühnheit der kleinen rumänischen Ausbeuter jener Epoche: Grigore Monteoru, Stănculescu, Matache Mateescu, Marin Mehedinteanu, Iancu Grigorescu, Câmpeanu, Sfătescu, Rucăreanu Toma, Alecu Scorteanu u. a.

Die Rohölerschungen haben die Entdeckung und Ausbeutung desselben insbesonders in den Hügelgegenden erleichtert; seine Verteilung und der Verkauf, in den verschiedenen Gegenden des Landes erfolgte durch die sogenanten „Petroleumverkäufer", die auch heute in den schwer zugänglichen Gegenden den Verteilungsagent der Erdölprodukte bilden.

In jenen alten Zeiten, diente das entzogene Rohöl ausschliesslich zum Schmieren der Karren, zur Beleuchtung der Bojarenhöfe und als Heilmittel für verschiedene Krankheiten der Menschen und der Haustiere.

In all dieser Zeit bis zum Anfang des XIX-ten Jahrhunderts wurden die Beziehungen zwischen den Besitzern — zu denen sich auch der Staat ohne jeweiligen Unterschied zählte — und den Erdölgewinnern durch Landessitten, die manchmal durch eine fürstliche Urkunde verstärkt wurden, geregelt.

In der Moldau zum Beispiel, gemäss dieser alten Gewohnheit, konnte jedermann Erdölschachte auf jeweiligem Besitz bohren, indem er verpflichtet war, dem Bodenbesitzer einen Zehnten d. h. ein Drittel des entzogenen Produktes zu bezahlen, aber das Recht hatte, unentgeltlich aus jenem Besitz Ruten zur Umzäunung des Schachtes zu nehmen, die Wege bis zu den Schachten unentgeltlich zu benützen, die den Ausbeutungen nötigen Pferde auf die Weide zu führen und den zur Verlagerung des aus der Erde entzogenen Rohöls nötigen Platz zu besetzen.

Noch in alten Zeiten und in den beiden Rumänischen Fürstentümern wurde also die Bedeutung der Rohölverwertung anerkannt und von Anfang an hat man eine Sonderug zwischen den Grund und den Untergrund gemacht, und wurden die Beziehungen zwischen den Bodenbesitzern und den Erdölgewinnern — fast immer ohne Akten — geregelt. Erst gegen Ende des XIX-ten Jahrhunderts ist man zur Regelung dieser Beziehungen durch Gesetze übergegangen.

Wir geben tieferstehend kurz an, welche diese Gesetze und Ihre Grundsätze waren.

DAS MINENGESETZ VON 1895

Es war mehr ein Gesetz der Minenpolize. Das Ausbeutungsrecht des Rohöls wurde dem Besitzer der Oberfläche gelassen, sodass die darin inbegriffenen Verfügungen in der Politik des Erdöls gar keinen Fortschritt gegenüber der alten Landessitten darstellen, sondern durch Abschaffung des Rechtes, den jeder eine hatte, Rohöl sogar auf dem Platz eines anderen zu suchen, stellt es vielmehr einen Rückschritt in der Ermutigung der Erdölausbeutungen dar.

DAS MINENGESETZ VON 1924

Nachdem die Konstitution vom 20 März 1923 durch die Verfügungen des Art. 19 festsetzte, dass der Minenreichtum aus dem Untergrund des Landes dem Staate gehört, hat der Gesetzgeber von 1924 für richtig gefunden, die Ausbeutung des Untergrundes nur den rumänischen Unternehmungen vorzubehalten.

Durch die Art. 32 und 33 jenes Gesetzes, waren alle Bergwerks-Ausbeutungsunternehmungen verpflichtet, sich innerhalb 10 Jahren seit Veröffentlichung des Gesetzes zu nationalisieren.

Aus Mangel aber an anderen besonderen Vorteilen, die das rumänische Kapital und den erforderlichen Kredit zur Erdölindustrie hätten heranziehen sollen, wurden infolge dieses Gesetzes, funf Jahre lang nur zwei neue Erdölgesellschaften gegründet: „Regala Romana de Petrol" mit einem Kapital von 100 Millionen Lei — heute liquidiert — und die „Romano-Africana", mit einem Kapital von 600 Millionen Lei — heute Bankrott.

Nichtsdestoweniger, dank der Vorsehungen des Gesetzes und der Tatsache, dass der Staat damals ausgedehnte Terrains mit einem bedeutenden Produktionswert besass und verteilt hat, sind einige der rumänischen Erdölunternehmungen in kurzer Zeit zum Aufblühen gekommen.

Dieser Zeitraum des Aufblühens hat aber nicht lange gedauert, da diese Epoche besonders von der wirtschaftlichen Krisis zwischen den Jahren 1928—1932 getroffen wurde.

Die Verfügungen des Minengesetzes vom Jahre 1924 die Nationalisierung des Untergrundes betreffend hatten eine Zurückhaltung seitens des fremden Kapitals gegenuber der Erdölausbeutungen Rumäniens zur Folge.

In derselben Epoche fand ebenfalls der Konkurrenzkampf zwischen den englisch-holländischen und den amerikanischen Trusts statt, zu welchem auch Sovjetrussland hinzukam, was die Krisis der Erdölpreise verstärkte.

Alle diese Ereignisse haben — wie aus dem Bericht der Beweggründe des Minengesetzes von 1929 hervorgeht — zur Beseitigung des rumänischen Erdöls von einigen seiner natürlichen Absatzplätze wie: die Tschechoslovakei, Bulgarien, die Türkei, Egypten, usw. geführt.

Sie haben ebenfalls die Tätigkeit und die Lage der rumänischen Erdölunternehmungen beeinflusst.

DAS MINENGESETZ VON 1929.

Um die für die Erdölindustrie infolge des im Minengesetz von 1924 vorgesehenen Versuches der gänzlichen Nationalisierung des Untergrundes entstandenen Unannehmlichkeiten zu bessern und um das Interesse des fremden Kapitals für die Erdölausbeutungen Rumäniens zu erwecken, wurde 1929 die Änderung des Minengesetzes vorgenommen, indem man von der Idee der im Art. 32 und 33 des Minengesetzes von 1924 vorgesehenen obligatorischen Nationalisierung absah.

Bei dieser Gelegenheit wurde Folgendes beschlossen:

a) die Abschaffung der Nationalisierung der Aktien;

b) Abgabe durch öffentliche Ausschreibung, der Terrains Eigentum des Staates zur Ausbeutung. Um aber das Ansichreissen aller dieser Terrains seitens der Unternehmungen mit grossem Kapital zu vermeiden, wurde die Verfügung getroffen, dass von drei Perimetern, einer durch Übereinkommen den Gesellschaften ohne Reserven zugeteilt werde.

c) Die Gründung von Dauervorräten, sei es im Bereich der alten Ausbeutungsfelder, sei es in den neuen durch obligatorische Forschungsbohrungen entdeckten Feldern;

d) Die Bezahlung einer progressiven Redevenz, einzeln für jede Grube berechnet.

DAS MINENGESETZ VON 1937

Das Minengesetz von 1937 hat von Neuem das Regime der Konzessionierung der Terrains des Staates geandert, indem diesmal, von den auf Grund der Forschungen als erdölhaltig bekannten und erklarten Besitztumern des Staates, eine Quote für die Gesellschaften mit rumänischem Kapital vorbehalten wurde.

Ausserdem tritt das Gesetz durch spezielle Verfugungen fur die Intensivierung der Forschungsarbeiten, sei es durch abgesonderte Gruben, sei es durch Perimeter, oder durch Bergwerksgebiete ein.

Die Verminderung der Vorräte an Terrains infolge der Nichtausführung von ernsten Forschungen hatte die Aufmerksamkeit auf den fortwährenden Mangel aus allen vorhergehenden Gesetzen, einer beharrlichen Befassung mit der Organisation und der Anregung einer Forschungstätigkeit gelenkt. Trotzdem hat auch dieses Gesetz keine Grundlage einer entscheidenden Tatigkeit in dieser Richtung gebildet, da es, ausser der Gewährung von Terrains zwecks Forschung, für die Forscher nicht genügende Ermutigungen, die sie heranziehen und zu Forschungen anregen sollten, vorsah.

Mit Ausnahme der Gegenden, wo man vorgesehen hat, den Forschern bis 2.500 Ha. der als erdölhaltig bewiesenen Terrains zu geben, blieb in den anderen Arten von Forschungen, die als erdölhaltig den Forschern zu gewährende Erdfläche immer bei kleinen Quoten, und was die Redevenz anbelangt, hat das Gesetz immer das alte System der verhältnissigen und progressiven Redevenzen beibehalten, die den Erdölunternehmungen die Möglichkeit nahm, durch die Gewinnung der besseren Gruber die Verluste der Gruben ohne Ergebnisse oder mit schwachen Ergebnissen zu ersetzen.

II

ERGEBNIS DER ANWENDUNG DER VERFÜGUNGEN DER VORHERGEHENDEN GESETZE.

Wenn man nur kurz die bisherige Tätigkeit unserer Erdölindustrie betrachtet, so ersieht man, dass dieselbe unter dem Einfluss der vornergehenden Gesetze bis 1936 — als sie ein Maximum von 8.703.497 Tonnen Rohöl erreichte — eine fortwährende Erhöhung der Produktion erwiesen hat und dass sie ebenso fortwährend bis 1941 — als sie nur 5.485.000 Tonnen erreichte — gesunken ist. Diese Verminderung bedeutet eine ernste Aufzehrung der als erdölhaltig anerkannten Terrains.

Obwohl sich das Staatsbudget und die Handelsbalance des Landes grösstenteils auf das Rohöl gestützt haben, hat der Staat die nötigen Schlussfolgerungen nicht gezogen. Er hat sich in dieser Angelegenheit fast nur auf eine Besteuerungspolitik beschränkt, da er das Rohöl als eine gute und unbegrenzte Einkommenquelle betrachtete. Er hat regelmässig die von ihm auferlegten Gebühren, Redevenzen und Steuern aller Art behoben und hat für nichteinträgliche Ausgaben den Gegenwert eines Reichtums, der nicht mehr wiederhergestellt werden kann und auch nicht unendlich ist, benützt.

Die Erdölunternehmungen haben nicht aufgehört, die Aufmerksamkeit darauf zu lenken und den damaligen Regierungen diesbezügliche Memoiren zu unterbreiten. Der Antrieb zur Förderung der Ausbeutung die wir betönigen, konnte aber nicht erlangt werden.

Mit Ausnahme von 2—3 Unternehmungen, die einige Gruben in entfernteren Gegenden bohrten, haben alle Erdölunternehmungen ihre Forschungs-und Ausbeutungstätigkeit auf die Distrikte Prahova und Dambovitza beschränkt, wo sich sehr reiche Vorkommen befanden, mit einer grossen Produktion auf einer bestimmten Erdfläche, die rasch und mit bedeutendem Nutzen ausgebeutet werden konnte. Sogar die in diesen Gegenden getätigten Forschungen hatten fast alle einen Charakter der Ausdehnung auf denselben Schichten, auf denen sich die alten Erdölbonrungen befanden, wahrend die möglich erdölhaltigen Gegenden aus der Oltenia, West- und Ost-Muntenien und der Moldau in derselben Lage, in welcher sie sich vor dem letzten Krieg befanden, geblieben sind. Diese Gegenden sind aber trotzdem als sehr interessant betrachtet, und der beste Beweis dafür ist die Tatsache, dass zahlreiche Erdölunternehmungen dort von Privatleuten ausgedehnte Terrains in Konzession genommen haben, ohne sich aber zu verpflichten, dieselben zu bearbeiten, oder, wenn sie sich auch dazu verpflichteten, haben sie es nicht getan, indem sie es vorzogen, ,bedeutende Beträge für die Verschiebung ihrer Verpflichtungen zu bezahlen.

Der Mangel einer besonderen Ermutigung seitens des Staates zur Ausbeutung der entfernten Gegenden und zur Sicherung der Zukunft unserer Erdölindustrie, lässt heute drei viertel der möglich erdölhaltigen Gegenden des Landes gänzlich ungeforscht. Die Ausbeutung des Rohöls und der Gase ist ebenfalls bei den alten Lenkungs-Grundsätzen geblieben. Man hat gar keinen Unterschied zwischen diesen fluiden Mineralsubstanzen und den anderen unterirdischen festen Mineralien und Erzen gemacht. Beide Gattungen wurden was die Forschung, die Gewährung der Konzessionen und die Ausbeutung anbelangt, nach fast identischen Kriterien behandelt.

Nun ist aber wohlbekannt, dass die fluiden Vorkommen dynamisch, während die festen Vorkommen statisch sind.

Die Erze aller Art, welche die statischen Vorkommen bilden, sind mit den Felsen, in denen sie sich gebildet haben, verbunden, und findet sie der Ausbeuter immer an derselben Stelle.

Das Rohöl und die Gase, welche dynamische Vorkommen bilden, sind nicht fortwährend an den Felsen, wo sie sich gebildet haben, befestigt, sondern verschieben und häufen sich, indem sie Vorkommen nur auf bestimmten geologischen Schichten bilden, die Zonen von geringer Widerstandsfähigkeit der Erdrinde darstellen. Nachdem sie Fluida sind, können das Rohöl und die Gase dort dank eines dynamischen Gleichgewichtes zwischen den verschidenen Kräften, die sie in dem gesagten Vorkommen festhalten, bestehen und auf ihrem Platze bleiben, dies aber nur solange dieses dynamische Gleichgewicht sich aufrechterhält. Sobald das Gleichgewicht der Kräfte sei es aus natürlichen Ursachen, sei es infolge des Dazwischentretens des Ausbeuters vernichtet wird, verschieben sich das Rohöl und die Gase.

Diese Grundsätze sind nicht neu. Man hat aber nichts oder fast nichts für die Einführung eines Ausbeutungsregimes des Rohöls und der Gase, begründet auf den Charakteristiken derselben, getan.

Wir sind unnütz beim Regime der Ausbeutungen auf kleine Perimeter geblieben, wo die Unternehmungen darin wetteiferten, Gruben zur Verteidigung der Grenzscheiden zu bohren.

Infolge derselben Geringschätzung der Eigenschaften des Rohöls und der Gase, haben die vorhergehenden Gesetzgebungen die Bildung von dauerhaften Vorräten in den Schichten wo sich Gruben in Ausbeutung befanden, vorgesehen, was den Wert dieser sogenannten Vorräte illusorisch machte.

Obige Betrachtungen haben uns dazu bewogen, die Verfügungen das Erdöl betreffend von den anderen Verfügungen des Minengesetzes abzusondern und ein spezielles Gesetz des Erdöls abzufassen.

III

DIE GRUNDSÄTZE UND DIE VORZÜGE DES NEUEN GESETZ-PROJEKTES

Nachdem wir Obiges festgesetzt haben, fanden wir, dass diese Lage nicht ohne schwere Folgen für unsere nationale Wirtschaft und Verteidigung weitergehen kann und dass wir verpflichtet sind, die Ausführung eines ausgedehnten Programms von Forschungsarbeiten in den verschiedensten Gegenden im ganzen Bereich der möglich erdölhaltigen Zonen zu beginnen, nach einem dem Wesen und der Bildungsart des Rohöls und der Gase in den Vorkommen angepassten Regime.

Wir bemerken, dass für eine solche Handlung, welche Opfer und ein immer grösseres Risiko beanspruchrt, der Staat entschieden mit bedeutenden Vergütungen ermutigend zur Hilfe und Anregung der Forscher kommen muss.

Die Sorge des vorliegenden Projektes hat als Grundlage die Festigung des nationalen wirtschaftlichen Lebens durch die Sicherung der Zukunft unserer Erdölindustrie. In zusammengefasster Form eines Vorprojektes wurde es den Interessierten unterbreitet. Wir wollen tieferstehend seine Grundsätzte kurz zusammenfassen:

NEUE GRUNDSÄTZE ZUR FORSCHUNG UND AUSBEUTUNG DER ROHÖL-UND GASVORKOMMEN

1. Die Forschung und Ausbeutung des Rohöls und der Gase wird in Zukunft nicht mehr auf Terrains mit bestimmten geometrischen Formen, auf grössere oder kleinere willkürlich festgesetzte Perimeter vorgenommen werden, sondern nach den Anhäufungseinheiten, d. h. auf ganzen geologischen Strukturen und nach einem einheitlichen, obligatorischen Regime und Programm, festgesetzt auf Grund der Eigenschaften jedes Rohöl-und Gasvorkommens.

2. Die Forscung und Ausbeutung wird durch die Forschungs- und Ausbeutungs-Verbände zwischen den Unternehmungen-anonyme Gesellschaften — die die erforderliche technische und finanzielle Fähigkeit sowie Anteile oder Terrains auf Strukturen haben, im Verhältnis zu der Ausdehnung derselben vorgenommen werden. Den Bodenbesitzern die an den Verbänden nicht teilnehmen oder nicht aufgenommen sind, werden bestimmte Rechte anerkannt.

Zwecks einer schnellen Erledigung aller im Zusammenhang mit der Anwendung dieser Grundsäatze entstehenden Streitsachen, haben wir die spezielle Gerichtsbarkeit und die beschleunigte Prozedur des Art 147 und Folgende aus dem Minengesetz von 1937 (Minenkommissionen) vorgesehen.

3. Zwecks einer vernunftgemässen und wirtschaftlichen Prospektierung, Forschung und Ausbeutung, sowie um zur Verfügung des Staates dauerhafte Erdölvorrate zu bilden, hat man die Gewährung von Bergwerksgegenden von 10.000—30.000 Ha. vorgesehen, in deren Bereich man mehrere Strukturen finden wird.

Die Forschung und Ausbeutung jeder in solcher Gegend inbegriffenen Struktur wird aber selbständig und nach denselben Normen wie bei den abgesonderten Strukturen vorgenommen werden.

4. Die Ausbeutung wird in einheitlicher Weise mittels eines Grubennetzes vorgenommen werden; rings um diese Gruben werden die Einflusszonen jeder einzelnen vorgezeichnet werden, sodass die ganze Oberfläche der Struktur von diesen Zonen gedeckt sein soll; alle Anteilbesitzer werden an der Produktion jeder Grube im Verhältnis zur Ausdehnung der Erdfläche die sie in ihrer Einflusszone besitzen, teilnehmen.

Durch Forschung und Ausbeutung auf ganzen Strukturen, kann der Staat eine rationelle Erdölgewinnung erlangen und gleichzeitig eine wirkliche Kontrolle derselben ausüben, falls er sie erhöhen oder vermindern wollte, da das Ausbeutungsregime jeder Struktur wann immer ohne Gefährdung des Vorkommens und ohne die Rechte der verschiedenen Ausbeuter zu berühren, geändert werden kann, indem man in dieser Weise jeweiche Erdölmengen bis zum höchsten Produktionspotential jeder Struktur entzieht.

5. Dauerhafte Vorräte werden nur auf jenen Strukturen, auf denen sich keine Ausbeutungs-Gruben befinden, gelassen werden, und dies nur nachdem das Vorhandensein des Rohöls auf diesen Strukturen durch eine oder mehrere Forschungsgruben bewiesen sein wird, und werden letztere alsdann, bis der Staat die Erganzung der Forschung und Ausbeutung jener Vorräte beschliessen wird, gesperrt bleiben.

6. Genaue Kriterien zur Sonderung der Rohölvorkommen von den Gasvorkommen wurden festgesetzt, was zwecks Vermeidung der infolge der vorhergehenden nicht präzisen Gesetze enstandenen Prozesse unbedingt erforderlich ist.

7. Die Prospektierung, Forschung und Ausbeutung der Gasvorkommen, wie auch die Vergutung des Forschers werden nach denselben Normen wie bei den Rohölvorkommen vorgenommen werden.

Durch das Gesetz von 1937, hatte der Staat das Monopol dieser Gase, die ihm gänzlich zukamen, indem er die Unternehmungen die sie entdeckt hatten, entschädigte, aber nur für die mit den Gruben verbundenen Ausgaben und nur falls diese Gruben zur Entziehung der Gase benützt wurden. Aus diesem Grunde war keine Unternehmung geneigt Gruben zur Auffindung von Gasfeldern oder dort wo man vermutete, dass man nur Gase ohne Rohöl finden wird, zu bohren.

In Anbetracht dieser Lage, habe ich es für nötig gefunden, die Unternehmungen auch für die Ausbeutung dieser Vorkommen zu interessieren, um die gänzliche Forschung und Auffindung aller unserer produktiven Terrains zu ermöglichen. Zu diesem Zweckke habe ich den Forschungsunternehmungen auch das Recht, die von ihnen aufgefundenen Gase auszubeuten, gewährt.

Ich habe aber dem Staate das Recht gelassen, über die Bestimmung dieser Gase und über die Zeit, während welcher dieselben ausgebeutet werden können, zu entscheiden, und habe den Ausbeutern eine Redevenz gewährt, damit ihr Beitrag bezahlt werden soll.

Die anderen Grundsätze dieses Gesetzes werden separat erwähnt, je nachdem es von der Ermutigung der Forschungen, von der Feststellung der Rechte und der Vorräte des Staates oder von der Ermutigung der Unternehmungen mit rumänischem Kapital die Rede ist.

DIE ERMUTIGUNG DER FORSCHUNGEN UND DIE BELOHNUNG DER FORSCHER

Der Forscher, der die Forschungsgenehmigungen erlangt hat, hat das Recht, zwecks Ausbeutung, von den Terrains des Staates, zu denen auch die rechtsverlustigen und als erdölhaltig bewiesenen Terrains hinzukommen—folgende Quoten zu bekommen:

1. Auf abgesonderten Strukturen:

a) 100% von den erdölhaltigen Terrains auf einer ungeforschten Struktur. Aus dieser Quote bekommt 75% die Unternehmung die die Struktur prospektiert hat und 25% die rumänischen Gesellschaften, denen diese Quote vom Augenblick der Gewährung des Forschungsrechtes vorbehalten wird.

b) 50% von den als ausbeutungsfähig gefundenen Terrains auf der Verlängerung einer teilweise erforschten oder ausgebeuteten Struktur. Der Rest von 50% bleibt zur Verfügung des Staates, der wenigstens die Hälfte davon den Gesellschaften mit rumänischem Kapital zuteilen wird.

c) 50% von den ausbeutungsfähigen Terrains in den Schichten, die sich unter den heute ausgebeuteten befinden. Der Rest von 50% bleibt zur Verfugung des Staates, der mindestens die Hälfte den Gesellschaften mit rumänischem Kapital zuteilen wird.

2. In den Bergwerksgegenden aus jeder Gruppe, die als dreiviertel erdölhaltig bewiesen, werden dem Forscher folgende Quoten gewährt:

a) 100% von den als erdölhaltig bewiesenen Terrains auf der ersten Struktur;

b) 75% von den erdölhaltigen Terrains auf einer von den zwei anderen Strukturen, nachdem der Staat, als Dauervorrat, eine derselben, nach seiner Auswahl, behalten hat. Der Rest von 25% verbleibt dem Staate, um den Gesellschaften mit rumänischem Kapital zugeteilt zu werden.

3. Anstatt der verhältnismässigen und progressiven Redevenzen, die manchmal zur Schliessung der Gruben und zur unnützen Bohrung neuer Gruben geführt haben, werden dem Staate festgesetzte Redevenzen zukommen u. zw.:

a) 14% vom Rohöl und den gleichzeitig mit demselben aus den Gruben entzogenen Gasen;

b) 5% von dem durch die Galerien entzogenem Rohöl;

c) 5% von der Gasolinegewinnung;

d) 45% von den aus den Vorkommen entzogenen Gasen, falls der Druck von 5 atü oder mehr ist.

e) 9% von den entzogenen Gasen, für jede atü, falls der Druck geringer als 5 atü ist.

4. Zur Deckung der von der Forschung verursachten Risikos:

a) Eine Entschädigung von 3% der ganzen Rohöl-und Gasmenge aus der ganzen Struktur, sei dieselbe abgesondert oder in dem Gebiet inbegriffen, auf welcher keine vorhergehenden Forschungs-und Ausbeutungsarbeiten vorgenommen wurden;

b) Eine Entschädigung von 2% von der gesamten Gasmenge, die aus der ganzen Struktur den Erdölvorkommen entzogen sein wird.

5. Das Recht zwecks Sparung des Mazuts jedenfalls bis 20% der entzogenen Gase zu behalten, ungeachtet der seitens des Staates festgesetzten Bestimmung. Die behaltenen Gase werden aber nur zur Entziehung und Verarbeitung des eigenen Rohöls benützt werden.

6. Die Verminderung der Gebühren für die Oberfläche und die Befreiung von den Forschungstaxen.

7. Die Ermässigung der Taxen für den Verbrauch und Transport des zur Forschung gebrauchten Brennstoffes.

8. Die Bezahlung von normalen Distriktspreisen für jeweiche vom Staate, von der Gemeinde oder vom Distrikt angenommenen Leistungen oder Lieferungen.

9. Die Befreiung von jeweichen Fiskaltaxen, Stempel aller Art und Steuern für die Abschreibung und Auflosung der zwecks Forschung und Ausbeutung der Vorkommen erforderlichen Verbindungsverträge.

10. Den Forschern, die unter den im Gesetz angeführten Bedingungen bis 50% der Verluste gelegentlich der Forschung der Bergwerksgegenden erlitten haben, wird man jede der als Dauervorrat des Staates bestimmten Strukturen zuteilen können, dies sobald letztere zur Forschung und Ausbeutung frei gegeben sein werden.

DIE RECHTE UND DIE VORRÄTE DES STAATES, DIE LENKUNG DER TÄTIGKEIT.

Aus dem Gesetz-Projekt das ich vorschlage, geht die wesentliche wirtschaftliche Idee hervor, dass sich der Rumänische Staat in der Lage eines Lenkers der ganzen wirtschaftlichen Politik des Erdöls befindet in Allem was die Gewährung der Prospektierungs - Forschungs - und Ausbeutungsgenehmigungen, die Kontrolle der Arbeit, wie auch die Verarbeitung des Rohöls und die Verwertung der Produkte anbelangt: Art. 17—20, 44, 65—67, 74, 84, 91—95, 137, 192—197, 204—209.

ERDÖLFELDER. DIE ERHALTUNG DES UNTERGRUNDES.

1. Die möglich erdölhaltigen Gegenden des Landes.

Aus den vom Geologischen Institut Rumäniens ausgeführten geologischen Studien geht hervor, dass die möglich erdölhaltige Erdfläche des Landes fast 2 Millionen Hektare umfasst. Dies ohne die gashaltige Gegend Transylvaniens mitzurechnen.

Aus dieser Erdfläche, die sich als ein ununterbrochenes Band an der Aussenseite des karpathischen Bogens — von der Oltenia bis zur Nordgrenze der Bukovina — hinzieht, wurde ein bedeutender Teil der besten erdölhaltigen Gegend des Landes, d. h. die zwischen der Valea Ialomitzei und der Valea Buzaului inbegriffene — die ungefähr 500.000 Ha der möglich erdölhaltigen Gegend des Landes darstellt — verwertet.

Die als erdölhaltig gefundene und bis jetzt in Ausbeutung gebrachte Erdfläche im Bereich dieses Gebietes, stellt etwa 5.000 Ha dar. Es bleiben von nun an zur Forschung:

a) Die noch nicht geforschten Strukturen aus der zwischen der Valea Jalomitzei und dem Flusse Buzau befindlichen Gegend;

b) Die teilweise geforschten und ausgebeuteten Strukturen, zwecks Auffindung von Vorkommen sowohl auf ihrer Ausdehnung, wie auch in den tieferen Schichten, die sich unter den heute ausgebeuteten befinden;

c) Alle erdölhaltigen Strukturen, die man in den drei viertel, d. h. in dem Rest von ungefähr 1.500.000 Ha aus der möglich erdölhaltigen Gegend des Landes begegnen wird.

Aus dieser Oberfläche von 1.500.000 Ha wird das Wirtschaftsministerium 10—12 Bergwerksgegenden von 10.000—30.000 Ha abgrenzen, die der Staat sogleich unter den Bedingungen des vorliegenden Gesetzes zwecks Forschung abgeben wird.

Zwecks einer ernsten Politik der Erhaltung des Untergrundes, haben wir aber vorgesehen, dass 10 Jahre lang nur ein drittel dieser möglich erdölhaltigen Erdfläche zur Forschung abgegeben werden kann. In dieser Weise wird sich der Staat die erforderlichen Vorräte an Terrains sichern können, der Charakteristik der Vorkommen jener Gegenden gemäss, indem noch genug Zeit bleibt, vor Abschliessung der Arbeiten, für die restlichen hinreichend bedeutenden Terrains von zwei drittel — die für später aufbewahrt werden — das gebührende Regime festzusetzen.

Aus den einleitenden bis jetzt gemachten Forschungen geht hervor, dass auf den Strukturen dieser neuen Gegenden, die geforscht sein sollen, sich eine hinreichend gesunde Industrie entwickeln kann.

2. Dem Staate zukommende als erdölhaltig anerkannte Terrains.

Die bestimmt erdölhaltigen Erdflächen, die dem Staate infolge der Forschungen zukommen, sind:

a) 50% von der als ausbeutungsfähig anerkannten Erdfläche Eigentum des Staates, zuzüglich diejenige der rechtsverlustigen, auf der Verlängerung der in Ausbeutung befindlichen Strukturen.

b) 50% von der als ausbeutungsfähig anerkannten Erdfläche Eigentum des Staates, zuzüglich diejenige der rechtsverlustigen, für die als erdölhaltig gefundenen Schichten unter den heute in Ausbeutung befindlichen;

c) 25% von derselben ausbeutungsfähigen Erdfläche auf jeder zweiten oder dritten Struktur aus jeder Gruppe von drei als erdölhaltig gefundenen Strukturen in den Bergwerksgegenden, nach Zurückhaltung der Dauerstrukturen;

d) 100% der infolge der benachbarten Ausbeutungsarbeiten als erdölhaltig bewiesenen Erdfläche;

e) 100% von den Dauervorräten.

3. Dauervorräte.

Durch Gewährung der Forschungsgenehmigungen nach Gebieten, hat der Staat das Recht und die Verpflichtung, für sich als Dauervorräte ein Drittel der als erdölhaltige in jeder Gegend aufgefundenen Strukturen zu behalten.

Die ganze zwischen der zweiten und dritten Struktur jeder Gruppe von drei als erdölhaltig anerkannten Strukturen gewählte Struktur bildet den Dauervorrat des Staates. Bei Beginn der Arbeiten zur Fortsetzung der Forschung und Ausbeutung desselben, ist der Staat verpflichtet, bis 50% allen Gesellschaften, welche Verluste gelegentlich der Forschungen in anderen Bergwerksgegenden erlitten haben, und den Rest den Gesellschaften mit rumänischem Kapital zu gewähren.

DIE FÖRDERUNG DER UNTERNEHMUNGEN MIT RUMÄNISCHEM KAPITAL.

Das Gesetz-Projekt sieht eine besondere Ermutigung für die Erdölunternehmungen mit rumänischem Kapital vor, d. h. für jene Unternehmungen mit nominativen Aktien, welche sich in einem Verhältnis von 75% im Besitz von Rumänen rumänischer Volkszugehörigkeit — physische Personen — befinden oder anonyme Gesellschaften mit 75% der Aktien oder sozialen Anteilen im Besitz, von Rumänen rumänischer Volkszugehörigkeit — physische Personen — und deren Verwaltungstrat, Direktionskomitee und Zensorenkomitee im selben Verhältnis aus Rumänen rumänischer Volkszugehörigkeit gebildet sind. Diesen Unternehmungen werden reelle Vorteile gewährt, die eine Lenkung des rumänischen Kapitals zur Erdölindustrie rechtfertigen sollen.

Ausser den Rechten, die ihnen wie jeweicher Unternehmung auch aus den eigenen Arbeiten auf abgesonderten Strukturen oder in den Bergwerksgegenden gebühren, wird den erwähnten Unternehmungen dem vorliegenden Projekt gemäss noch Folgendes gewährt:

1. Terrains zur Ausbeutung.

a) 25% von der als ausbeutungsfähig erklärten Fläche der Terrains Eigentum des Staates, zuzüglich diejenige der rechtsverlustigen, auf den abgesonderten Strukturen. Dies wird vom Staate den Gesellschaften mit rumänischem Kapital gewährt falls dieselben sich zwecks Forschung und Ausbeutung mit dem rechtmassigen Inhaber der betreffenden Genehmigung verbinden.

b) 50% mindestens von der erforschten dem Staate infolge der Forschungsarbeiten auf der Verlängerung der teilweisse erforschten Strukturen, gebührenden Erdfläche.

Heute sind wir wegen des Mangels an Prospektierungsstudien nicht in der Lage zu schätzen, wie gross diese Erdfläche ist, können aber, um dieselbe gewissermassen anzudeuten, einen Vergleich mit den früher erzielten Ergebnissen machen.

Fast alle Ausbeutungen der letzten Jahre waren und sind laut der Fassungsart des Gesetzes, das ich unterbreite, nur Forschungen zur Ausdehnung der Vorkommen von Moreni, von Rasvad, Bustenari, Ceptura usw. Wenn man damals das Regime, das ich durch dieses Gesetz vorschlage, angewandt hätte, wären den Gesellschaften mit rumänischem Kapital 707,5 Ha. Erdölterrains zugekommen, während dieselben laut dem heutigen Regime nur 403 Ha bekommen haben, und dies nachdem einige von ihnen selbst Forschungsarbeiten auf den Strukturen, die die alten Erdölfelder verlängern, ausgeführt haben;

c) 50% wenigstens von der dem Staate gebührenden Erdölfläche, für die Schichten die vom Forscher, welcher seitens des Sta

Décret-loi du Pétrole (mise en valeur des gisements bitumineux, solides liquides et gazeux)

RAPPORT DE M. LE MINISTRE DE L'ECONOMIE NATIONALE ENVERS M. LE MARECHAL I. ANTONESCO, CHEF DE L'ETAT

MONSIEUR LE MARÊCHAL,

Depuis le XVII siècle où l'on commence à connaître les exploitations de pétrole dans les Principautés Roumaines et jusqu'aux temps présents, le régime d'exploitation des gisements de pétrole brut et de gaz n'a subi de modifications que dans une mesure très réduite et spécialement, en ce qui concerne le complètement des mesures de police minière déterminé par le développement continu de cette industrie.

En échange, les rapports entre les exploitants de pétrole et les propriétaires de terrains, ainsi que l'attribution, par l'Etat, des droits d'exploration et d'exploitation, ont subi des modifications importantes avec chaque législation, y inclus la dernière d'entr'elles, celle de 1937.

Tenant compte des caractéristiques des gisements de brut, des études faites à leur sujet et, spécialement, des résultats obtenus au cours des 50 dernières années dans l'industrie extractive du brut et des gaz, tant dans le pays, qu'à l'étranger, nous avons estimé qu'un changement radical s'impose dans les modalités d'exploration et d'exploitation du pétrole d'une part, dans le but de récupérer une quantité aussi grande que possible du brut se trouvant dans les gisements, jusqu'à près de leur épuisement complet et, d'autre part, pour assurer les droits sur le pétrole et les gaz aux détenteurs, auxquels les dits gisements ont été attribués par le législateur.

Pour mieux mettre en lumière la nécessité d'établir une nouvelle législation pour la mise en valeur pes gisements de pétrole et de gaz, nous examinerons successivement les questions suivantes:

I. Le régime de l'exploitation du brut dans les législations anciennes.

II. Les résultats de l'application des dispositions de ces lois.

Nous passerons ensuite à l'exposé des solutions proposées par les chapitres :

III. Principes et avantages du nouveau projet de loi.

IV. Dispositions diverses.

I

LE REGIME DE L'EXPLOITATION DU BRUT DANS LES ANCIENNES LEGISLATIONS

Les commencements d'exploitation de pétrole en Roumanie se perdent dans la nuit des temps. Des documents retrouvés et des relations des divers voyageurs qui ont traversé la Roumanie, on est en mesure d'affirmer que dès le XVII-ème siècle, les exploitations de pétrole étaient suffisamment avancées du moment où l'on cite de nombreuses localités du pays dans lesquelles l'extraction de ce minéral, au moyen de puits, formait une industrie minière de première importance.

Les puits d'exploitation avaient au début de faibles profondeurs, de 20-30 mètres, mais plus tard, on a creusé des puits qui ont atteint et même dépassé une profondeur de 100 „stânjeni".

Il importe de relever non seulement l'habileté avec laquelle étaient creusé et consolidé ces puits, dont ont usé plusieurs générations mais, aussi l'ingéniosité de l'éclairage de leur fond, qui se faisait en reflétant la lumière du soleil à l'aide de miroirs et, l'aération des puits, qui, pour les moins profonds, était effectuée par la mise en mouvement rythmique, à leur orifice, de branches de sapin et, plus tard, pour les puits profonds par des girouettes manuelles.

De nombreux documents et actes de dote de cette époque parlent de la possession de puits de pétrole par des groupes de propriétaires terriens (moșneni) ou des associations restreintes de paysans.

De semblables exploitations étaient répandues dans toute la région des collines s'étendant entre la vallée de la Dâmbovița et la vallée de la Bistritza de Moldavie et elles donnaient une production de pétrole assez importante, dont une partie était vendue même aux pays voisins.

C'est ainsi que s'explique comment, dans la statistique mondiale du pétrole, la Roumanie figure comme le premier pays du monde, avec une production s'élevant à 275 tonnes, dès l'année 1856 alors que d'autres pays producteurs de pétrole n'apparaissent dans cette statistique qu'un peu plus tard: les Etats Unis et l'Italie en 1860, la Pologne en 1874, etc.

En 1856, la première raffinerie de pétrole fut installée par Théodore Mehedintzeanu à Râfor, près de Ploești, et en 1857 Bucarest a été la première ville d'Europe éclairée au pétrole.

Suit ensuite la création des diverses sociétés grâce auxqu'elles l'industrie du pétrole continue à progresser en Roumanie et à tenir le pas aux grandes industries mondiales.

A la base de beaucoup des grandes entreprises pétrolifères actuelles se trouve le travail et l'audace des petits exploitants roumains de cette époque: **Grégoire Monteoru, Hânculescо, Matache Mateescо, Marin Mehedintzeanu, Iancu Grigorescu, Câmpeanu, Sfetesco, Toma Rucăreano, Alexandre Scortzeano** et autres.

Les continuelles apparitions du pétrole ont facilité sa découverte et son exploitation, spécialement dans les régions de collines; sa diffusion et sa vente dans les diverses régions du pays étaient effectuées par les marchands en détail (gazari) qui, aujourd'hui encore sont les agents d'écoulement des produits pétrolifères dans les régions difficilement accessibles.

A cette époque le pétrole servait exclusivement au graissage des charriots, à l'éclairage des maisons des boyards et comme remède pour différentes maladies des hommes et des animaux domestiques.

Pendant toute cette période de temps, soit jusqu'au commencements du XIX-ème siècle les rapports entre les propriétaires — parmi lesquels, sans distinction aucune était englobé aussi l'Etat — et entre les exploitants de pétrole ont été reglementés par la coutume, certaines fois renforcée par décision du Prince régnant.

En Moldavie, par exemple, conformément à cette vieille coutume quiconque pouvait creuser des puits de pétrole sur n'importe quelle propriété avec l'obligation de payer au propriétaire une redevance du tiers du produit extrait, tout en ayant le droit de prendre gratuitement dans cette propriété les morceaux de bois nécessaires pour entourer le puit, d'employer sans paiement les chemins conduisant aux puits, de faire paître les chevaux nécessaires pour l'exploitation et d'occuper l'emplacement nécessaire pour déposer le pétrole extrait.

Dès les temps très anciens et cela dans les deux Principautés roumaines, on a reconnu en conséquence l'importance de la mise en valeur du pétrole et dès le commencement, on a établi une séparation entre le sol et le sous-sol et l'on a reglémenté — presque toujours sans actes écrits — les rapports entre les propriétaires de la surface et les exploitants de pétrole. C'est à peine vers la fin du XIX-ème siècle que l'on passa à la réglementation de ces rapports aux moyens de lois.

Voici brièvement quelles ont été ces lois et leurs principes:

LOI DES MINES DE 1875

Elle a été plutôt une loi de police minière. Le droit d'exploitation du pétrole était laissé au propriétaire de la surface, de sorte que les dispositions qui y sont comprises ne représentent, dans la politique du pétrole, aucun progrès au regard de l'ancienne coutume mais, par contre, par la suppression des droits que quiconque avait de chercher le pétrole même sur le terrain d'autrui, elle représente un regrès dans l'encouragement des exploitants de pétrole.

LOI DES MINES DE 1924

La Constitution du 28 mars 1923 établissant par les dispositions de l'art. 19 que les richesses du sous-sol du pays appartiennent à l'Etat, le législateur de 1924 a jugé opportun de réserver l'exploitation du sous-sol exclusivement aux entreprises roumaines. Aux termes des art. 32 et 33 de ladite loi, toutes les entreprises d'exploitation-minières étaient obligées de se nationaliser dans le délai de 10 ans, à dater de sa publication.

En l'absence cependant d'autres avantages particuliers pour attirer les capitaux roumains et les crédits nécessaires dans l'industrie du pétrole, ne furent créées à la suite de cette loi, pendant cinq ans que deux nouvelles société pétrolifères: La **„Regala Română de Petrol"**, à 100.000.000 lei capital — aujourd'hui liquidée — et la **Romăno Africana** à 600.000.000 lei de capital, aujourd'hui en faillite.

Toutefois ,grâce aux prévisions de la loi et au fait que, à ce moment, l'Etat possédait et a partagé des terrains étendus ayant une importante valeur de production, certaines des entreprises pétrolifères roumaines sont parvenues en peu de temps, à un état de prospérité assez important.

Cette période de prospérité a été toutefois de courte durée car elle a été frappée, spécialement, par la crise économique des années 1928—1932.

Les dispositions de la loi des Mines de 1924 concernant la nationalité du sous-sol, ont eu pour conséquence une réserve de la part du capital étranger à l'égard des exploitations de pétrole de Roumanie.

A la même époque s'est produit aussi la lutte de concurrence entre les trusts anglo-hollandais et américains à laquelle est venue s'ajouter aussi la Russie soviétique, accentuant la crise des prix du pétrole.

Toutes ces circonstances, ainsi que le fait observer dans son exposé de motifs la loi des mines de 1929, ont eu pour résultat d'éliminer le pétrole roumain de certains de ses marchés naturels d'écoulement, comme: la Tchécoslovaquie, la Bulgarie, la Turquie, l;Egypte, etc.

Elles ont influencé de même l'activité et la situation des entreprises pétrolifères roumaines.

LOI DES MINES DE 1929

Pour remédier aux inconvénients résultant pour l'industrie du pétrole de l'essai de nationalisation totale du sous-sol, prévue par la loi des mines de 1924, et pour éveiller l'intérêt du capital étranger pour les exploitations pétrolifères de Roumanie, il a été procédé, en 1929, à la modification de la loi des Mines, en renonçant à l'idée de la nationalisation obligatoire comprise dans les art. 32 et 33 de la loi des mines de 1924.

A cette occasion l'on décida :

a) la suppression de la nationalisation des actions ;

b) La mise en exploitation des terrains appartenant à l'Etat, par voie d'adjudication publique. Pour éviter toutefois l'accaparement de tous ces terrains par les entreprises possédant de puissants capitaux, l'on a introduit la disposition selon laquelle, sur trois périmètres, l'un soit accordé à l'amiable aux sociétés dépourvues de réserves.

c) La création de réserves de durée, soit dans les anciens champs d'exploitation, soit dans les champs nouvellement découverts par des sondes d'exploration obligatoires.

d) Le paiement d'une redevance progressive calculée séparément pour chaque sonde.

LOI DES MINES DE 1937

La loi des Mines de 1937 modifie à nouveau le régime de la concession des terrains de l'Etat, en réservant cette fois-ci sur les propriétés de l'Etat déclarées connues pétrolifères sur la base des explorations, une quote-part pour les sociétés à capital roumain.

Elle intervient en outre, en vertu de dispositions spéciales, pour l'intensification des travaux d'exploration soit par des sondes isolées, soit par des périmètres, soit par des régions minières.

La diminution des réserves de terrains par suite la non exécution d'explorations sérieuses avait attiré l'attention sur l'absence continue dans toutes les lois antérieures d'une préoccupation persistante pour l'organisation et la stimulation d'une action d'exploration. Toutefois cette loi non plus ne constitue la base d'une action décisive dans cette direction étant donné que, en dehors de la disposition accordant des terrains pour l'exploration, elle ne prévoyait pas pour les explorateurs aussi des encouragements suffisants pour les attirer et les encourager aux explorations.

En dehors des régions où l'on a prévu d'accorder aux explorateurs jusqu'à 2500 Ha des terrains avérés pétrolifères, dans les autres sortes d'explorations, la surface trouvée pétrolifère accordée aux explorateurs se maintient toujours à de petites quotes parts et, en ce qui concerne les redevances, la loi a maintenu l'ancien système des redevances proportionnelles et progressives, lequel a enlevé aux entreprises pétrolifères la possibilité de compenser par la production de sondes meilleures, les pertes provenant des sondes sans résultat ou ayant de faibles résultats.

II

RESULTATS DE L'APPLICATION DES DISPOSITIONS DES LOIS PRÉCEDENTES

De l'examen sommaire de l'activité de notre industrie pétrolifère jusqu'à ce jour, on constate qu'elle a travaillé sous l'influence des lois précédentes, avec une continuelle augmentation de la production, jusqu'en 1936 quand elle a atteint un maximum de 8.703.497 tonnes de brut et qu'elle est allée en diminution continuelle jusqu'en 1941, quand elle est tombée à 5.485.000 tonnes.

Cette diminution indique un sérieux épuisement des terrains reconnus pétrolifères.

Bien que le budget de l'Etat et la balance commerciale du pays se fussent appuyés, pour leur plus grande partie sur le pétrole, l'Etat n'a pas tiré les conclusions necessaires. Il s'est borné, en cette matière, presqu'uniquement à une politique de fiscalité parcequ'il a considéré le pétrole comme une source de revenus bonne et illimitée. Il a encaissé régulièrement les taxes, les redevances, les impôts de toute sorte qu'il avait établi et il a employé, en dépenses improductives la contre valeur d'une richesse, qui ne peut plus être refaite et n'est pas non plus sans fin.

Les entreprises pétrolifères n'ont pas cessé d'attirer l'attention sur ces situations et de présenter des mémoires aux gouvernements de l'époque. On n'a pas pu toutefois obtenir le commencement de l'action d'encouragement à l'exploration dont nous avons besoin.

A l'exception de deux ou trois entreprises qui ont foré quelques sondes dans des régions éloignées, toutes les entreprises pétrolifères ont limité leur activité d'exploration et d'exploitation aux districts de Prahova et de Dâmbovitza, où se trouvaient des gisements très riches ayant une grande production par unité de surface et susceptible d'être exploitée rapidement et avec bén fices importants. Même les explorations exécutées dans ces régions ont eu dans leur presque totalité plutôt un caractère d'extension sur les mêmes structures sur lesquelles se trouvaient les anciens chantiers de pétrole, tandisque les régions possibles pétrolifères de l'Olténie, de la Munténie occidentale et orientale sont demeurées dans le même état dans lequel elles se trouvaient avant la dernière guerre.

Toutefois ces régions sont considérées comme étant pleines d'intérêt et la preuve la plus évidente en est que de nombreuses entreprises pétrolifères y ont pris en concession des particuliers des terrains étendus, sans avoir pris toutefois en même temps des obligations de travail ou même si elles les ont prises, elles ne les ont pas exécuté préférant payer des sommes importantes pour leur ajournement.

L'absence d'encouragements spéciaux de la part de l'Etat pour l'exploration des régions éloignées et pour assurer l'avenir de l'industrie pétrolifère a eu pour conséquence de laisser aujourd'hui complètement inexplorés les trois quarts des régions du pays possibles pétrolifères.

L'exploitation du brut et des gaz est restée de même dirigée par les anciens principes. Aucune distinction n'a été faite entre ces substances minérales fluides et les autres minéraux et minérais solides du sous-sol. Les deux catégories ont continué à être traitées au point de vue de l'exploration, de l'octroi des concessions et de leur exploitation, selon des critériums presqu'identiques. Or, c'est un fait connu que les gisements fluides sont dynamiques, tandisque les gisements solides sont statiques.

Les minérais de toute sorte qui constituent les gisements statiques sont liés aux rocs dans lesquels ils se sont formés et l'exploitant les trouve en permanence sur leur lieu de formation.

Le pétrole brut et les gaz qui constituent des gisements dynamiques ne sont pas fixés en permanence aux rocs dans lesquels ils se sont formés, mais se déplacent et s'amassent, en formant des gisements seulement sur certaines structures géologiques qui représentent des zônes de résistance minime de l'écorce. Etant fluides, le pétrole et les gaz s'y maintiennent grâce à un équilibre dynamique entre les nombreuses forces qui les fixent dans ce gisement et ils ne demeurent à leur place, qu'aussi longtemps que cet équilibre dynamique se maintient. Dès que cet équilibre entre les forces est détruit, soit par des causes naturelles, soit par l'intervention de l'exploitant, le pétrole et les gaz se déplacent.

Ces principes ne sont pas nouveaux. Mais rien ou presque rien n'a été fait pour l'institution d'un régime d'exploitation du pétrole et des gaz basé sur les caractéristiques de ces derniers.

Nous en sommes demeurés inutilement au régime des exploitations par petits périmètres dans lequel les entreprises rivalisaient d'ardeur dans le forage des sondes, afin de défendre leurs limites.

Du même fait de ne pas avoir tenu compte des propriétés du pétrole et des gaz, les législations passées ont prévu la création de réserves de durée sur des structures sur lesquelles se trouvaient des sondes en exploitation, rendant illusoire la valeur de ces dites réserves.

Les considérations qui précedent nous ont déterminé à séparer les dispositions relatives au pétrole des autres dispositions de la loi des mines et de faire une loi spéciale du pétrole.

III

PRINCIPES ET AVANTAGES DU NOUVEAU PROJET DE LOI

En présence de ces constatations nous avons estimé que cette situation ne peut plus continuer sans avoir de lourdes conséquences pour notre économie et pour notre défense nationale et que nous sommes obligés de commencer l'exécution d'un vaste programme de travaux d'exploration dans des régions aussi variées que possible, sur toute l'étendue des zônes possibles pétrolifères du pays et selon un règime conforme à la nature et à la présentation en gisements du pétrole et des gaz.

Nous constatons toutefois que, dans une semblable action qui demande des sacrifices et des risques de plus en plus grands, l'Etat doit résolument venir, par des encouragements et des compensations sérieuses, à l'aide des explorateurs en stimulant leur zèle.

La préoccupation du projet de loi a à sa base le renforcement de la vie économique nationale en assurant l'avenir de l'industrie pétrolifère. Il a été soumis aux intéressés sous la forme plus réduite d'un avant projet.

Résumons en ses principes :

PRINCIPES NOUVEAUX POUR L'EPLORATION ET L'EXPLOITATION DE GISEMENTS DE PÉTROLE ET DE GAZ

1. A l'avenir l'exploitation du pétrole et des gaz ne se fera plus sur des terrains ayant certaines formes géométriques sur des périmètres plus ou moins réduits, arbitrairement fixés, mais sur des unités d'accumulation, c'est-à-dire sur des structures géologiques entières et selon un régime et un programme unitaire, obligatoire, établi sur la base des caractéristiques de chaque gisement de pétrole et de gaz.

2). L'exploration et l'exploitation seront faites par des associations d'explorations et d'exploitations entre les entreprises — sociétés anonymes — qui ont la capacité technique et financière et qui possèdent des droits ou des terrains sur structures, en proportion de l'étendue de ces dernières. Aux détenteurs de terrains qui ne participent pas ou ne sont pas admis à l'association certains droits sont reconnus.

Pour la solution rapide de tous les litiges en liaison avec l'application de ces principes, nous avons prévu la jurisdiction spéciale et la procédure d'urgence des art. 147 et suivants de la loi des mines de 1937 (commissions minières).

3. Dans le but d'une prospecton d'une exploration et d'une exploitation rationnelles et économiques ainsi que dans celui de créer, à la disposition de l'Etat, des réserves pétrolifères de durée on a prevu d'accorder des régions minières, d'une superficie de 10.000—30.000 Ha, au dedans desquels on rencontrera plusieurs structures. L'exploration et l'exploitation de chaque structure comprise dans la région seront faites toutefois indépendamment et selon les mêmes critériums que pour les structures isolées.

4. L'exploitation sera effectuée de façon unitaire par un réseau de sondes autour desquelles seront tracées les zônes d'influence de chacune d'elle de telle façon que l'entière surface de la structure soit couverte par ces zônes et que, à la production de chaque sonde participent tous les détenteurs de droit, proportionnellement à l'étendue de la superficie qu'ils détiennent dans la zône d'influence.

Grâce à l'exploration et à l'exploitation par structures entières, l'Etat peut effectuer la rationalisation de la production et, en même temps, il peut exécuter sur elle un contrôle efectif au moment où il voudra l'augmenter ou la diminuer ,parceque le régime d'exploitation de chaque structure peut être modifié, à n'importe quel moment, sans péricliter le gisement et sans empiéter sur les droits des différents exploitants, en extrayant ainsi des quantités de pétrole dans n'importe quelle limite, jusqu'au potentiel maximum de production de chaque structure.

5. On n'instituera plus des réserves de durée que sur des structures sur lesquelles ne se trouvent pas de sondes d'exploitation et seulement après que l'on aura prouvé l'existence du pétrole sur ces structures par une ou plusieurs sondes d'exploration, lesquelles ensuite resteront fermées jusqu'au moment où l'Etat décidera la continuation de l'exploration et de l'exploitation de ces réserves.

6. Des critériums précis ont été établis pour la séparation des gisements de pétrole des gisements de gaz, afin d'éviter les procès causés par les imprévisions des lois antérieurs.

7. La prospection, l'exploration et l'exploitation des gisements de gaz ainsi que la récompense de l'explorateur seront faites selon les mêmes normes que pour les gisements de pétrole.

Par suite de la loi de 1937, l'Etat avait un monopole sur ces gaz et ils passaient, en entier, dans son patrimoine, en dédommageant les entreprises qui les avaient découvert, mais seulement des dépenses faites avec les sondes et seulement si ces sondes étaient utilisées à l'extraction des gaz. C'est pourquoi, aucune entreprise n'a plus été disposeé de forer des sondes pour la découverte de champs de gaz ou là où l'on se doutait que l'on trouverait des gaz sans pétrole.

Etant donné cette situation, j'ai cru nécessaire d'intéresser les entreprises aussi à l'exploitation de ces gisements, afin de faire l'exploration et la reconnaissance complète de tous nos terrains productifs. Dans ce but, j'ai accordé aux entreprises d'exploitation aussi le droit d'exploiter les gaz trouvés par elles.

J'ai cependant maintenu pour l'Etat le droit de décider la destination de ces gaz ainsi que l'époque lorsqu'ils pourront être mis en exploitation et j'ai accordé aux exploitants une redevance pour leur apport.

Les autres principes de cette loi sont mentionnés séparément selon qu'il est question de l'encouragement des explorations, de la fixation des droits et des réserves de l'Etat ou de l'encouragement des entreprises à capital roumain

ENCOURAGEMENT DES EXPLORATIONS ET RECOMPENSE AUX EXPLORATEURS

L'explorateur qui a obtenu des permis d'exploration, a le droit de recevoir, pour l'exploitation, des terrains de l'Etat auxquels s'ajoutent aussi les terrains particuliers déchus des droits et prouvés pétrolifères, les cotes suivantes :

1. Sur les structures isolées :

a) 100% des terrains pétrolifères d'une structure non explorée. De cette cote 75% reviennent à l'entreprise qui a prospecté la structure et 25% aux sociétés roumaines, auxquelles cette cote est réservée du moment même de l'octroi du droit d'exploration;

b) 50% des terrains trouvés exploitables se trouvant sur la prolongation d'une structure explorée ou explorée partiellement. Le reste de 50% demeure à la disposition de l'Etat qui attribuera au moins la moitié aux sociétés à capital roumain;

c) 50% des terrains exploitables dans les formations se trouvant sous celles exploitées aujourd'hui. Le reste de 50 % demeure à la disposition de l'Etat, qui atribuera au moins la moitié aux sociétés à capital roumain.

2. Dans les régions minières de chaque groupe de trois structures prouvées pétrolifères, on donnera à l'explorateur les cotes suivantes :

a) 100% des terrains prouvés pétrolifères sur la première structure ;

b) 75 % des terrains pétrolifères de l'une des deux autres structures, après que l'Etat eut retenu l'une d'elle, à son choix, comme réserve de durée. Le reste de 25%, demeure à l'Etat afin d'être attribué aux sociétés à capital roumain.

3) A la place des redevances proportionnelles et progressives qui ont souvent mené à la fermeture des sondes et au forage de nouvelles sonde, il sera donné à l'Etat des redevances fixes, savoir:

a) 14% du brut et des gaz extraits en même temps que lui par les sondes;

b) 5% du brut extrait au moyen de galeries;

c) 5% de la production de gazoline;

d) 45% des gaz extraits des gisements si la pression est de 5 atm. ou plus;

e) 9% des gaz extraits pour chaque atm., si la pression est inférieure à 5 atm.

4. Pour la couverture des risques déterminés par l'exploration:

a) un dédommagement de 3% de tout le brut et des gaz de l'entière structure, fût-elle isolée ou comprise dans la région dans laquelle il n'y a point eu de travaux d'exploration et d'exploitation antérieurs ;

b) un dédommagement de 2% du total des gaz qui seront extraits de l'entière structure des gisements de gaz.

5. Le droit de retenir, en vue d'économiser le mazout, en tout cas, jusqu'à 20 % des gaz extraits, quelle que soit la destination qui leur serait donnée par l'Etat. Les gaz retenus devront toutefois être employés seulement à l'extraction et au traitement du brut propre.

6. Le réduction des taxes de surface et l'exemption des taxes d'exploration.

7. La réduction des taxes de consommation et de transport pour le combustible employé à l'exploration.

8. Le paiement de prix normaux régionaux pour toutes prestations et fournitures qu'il prendrait de l'Etat, de la commune et du district.

9. L'exemption de toutes taxes fiscales, de tous timbres et impôts pour faire et défaire les actes d'association, en vue de l'exploration et de l'exploitation des gisements.

10. Aux explorateurs qui ont subi des pertes à l'occasion de l'exploration des régions minières, il pourra être attribué, dans les conditions de la loi, jusqu'à 50% des structures constituées comme réserves de durée de l'Etat, lorsqu'elles seront mises en exploration et en exploitation.

DROITS ET RESERVES DE L'ETAT. DIRECTION DE L'ACTIVITE

De l'économie du projet de loi que je propose se dégage l'idée fondamentale que l'Etat roumain se trouve dans la situation de dirigeant de l'entière politique économique du pétrole, pour tout ce qui concerne l'octroi de permis de prospection, d'exploration et d'exploitation, le contrôle du travail ainsi que le traitement du brut et la valorification des produits, art. 17-20, 44, 65-67, 74, 84, 91-05, 137, 192-197, 204-209.

TERRAINS. CONSERVATION DU FONDS

1. Les régions possibles pétrolifères du pays.

Des études géologiques effectuées par l'Institut géologique de Roumanie il résulte que la surface possible pétrolifère du pays occupe une étendue de près de 2.000.000 Ha. Dans ce chiffre n'est pas comprise la région gazeïfère de Transylvanie.

De cette surface qui se présente comme une bande continuelle à l'extérieur de l'arc carpathique, en commençant de l'Oltenie jusqu'à la frontière nord de la Bucovine, a été mise en valeur une importante partie de la meilleure région pétrolifère du pays, c'est-à-dire celle comprise entre la vallée de la Ialomitza et la vallée du Buzeu laquelle représente environ 500.000 Ha de la région possible pétrolifère du pays.

La surface trouvée pétrolifère et mise jusqu'ici en exploitation dans cette région représente environ 5.000 Ha.

Il reste a être foré :

a) les structures encore non explorées de la région comprise entre la vallée de la Ialomitza et la rivière du Buzeu;

b) Les structures explorées et exploitées partiellement, pour la recherche de gisements tant sur leur étendue que dans les formation plus profondes situées audessous des couches aujourd'hui en exploitation.

c) Toutes les structures pétrolifères qui seront rencontrées dans les trois quarts, c'est-à-dire dans le reste d'env. 1.500.000 Ha. de la région possible pétrolifère du pays.

De cette superficie de 1.500.000 Ha., le Ministère de l'Economie Nationale délimitera 10-12 régions minières de 10.000—30.000 Ha., que l'Etat donnera immédiatement en exploration dans les nouvelles conditions de cette loi.

Pour faire une politique sérieuse de conservation du fonds, nous avons prévu toutefois que, dix années durant un tiers seulement de cette surface possible pétrolifère pourra être accordée aux fins d'exploration. De cette façon l'Etat s'assurera les réserves de terrains nécessaires, conformément à la caractéristique des gisements de ces régions, ayant encore suffisamment de temps avant la terminaison des travaux de fixer le régime voulu pour le reste des terrains, assez important, des deux tiers, qu'il réserve pour plus tard.

Des recherches préliminaires, faites jusqu'à ce jour, il résulte que sur les structures de ces régions nouvelles qui seront explorées pourra se développer une industrie suffisamment saine.

2. Terrains reconnus pétrolifères revenant à l'Etat.

Les surfaces sûrement pétrolifères revenant à l'Etat à la suite des explorations, sont :

a) 50% de la surface propriété de l'Etat, et en plus, de ceux déchus de leurs droits, déclarée exploitable sur la prolongation des structures en exploitation;

b) 50% de la surface, propriété de l'Etat, et en plus de ceux déchus de leurs droits, déclarée exploitable pour les couches trouvées pétrolifères se trouvant au dessous de celles aujord'hui en exploitation;

c) 25% de la même surface exploitable de chaque seconde ou troisième structure de chaque groupe de trois structures trouvées pétrolifères dans les régions, après la déduction des structures de durée;

d) 100% de la surface prouvée pétrolifère par les travaux d'exploitation avoisinants.

e) 100% des réserves de durée:

3. Réserves de durée.

En accordant les permis d'exploration par régions, l'Etat a le droit et l'obligation de garder pour lui, comme réserves de durée, un tiers des structures trouvées pétrolifères dans chaque région. L'entière structure choisie entre la seconde et la troisième structure de chaque groupe de trois structures reconnues comme pétrolifères, forme la réserve de durée de l'Etat. Lors de sa mise en travail pour la continuation de l'exploration et de l'exploitation, l'Etat est obligé d'accorder jusqu'à 50% à toutes les sociétés qui ont subi des pertes en exploration sur d'autres régions minières et le reste, aux sociétés à capital roumain.

ENCOURAGEMENT DES ENTREPRISES A CAPITAL ROUMAIN

Le projet de loi prévoit un encouragement spécial pour les entreprises pétrolifères à capital roumain c'est-à-dire les entreprises qui ont les actions nominatives, détenues en proportion de 75% par les roumains ethniques — personnes physiques — ou des sociétés anonymes ayant 75% de leurs actions ou de leurs parties sociales détenues par des roumains ethniques — personnes physiques — et dont le conseil d'administration, le comité de direction et le comité des censeurs seront composés de roumains ethniques, dans la même proportion. A ces entreprisese seront accordées des avantages effectifs justifiant un acheminement du capital roumain vers l'industrie du pétrole

En dehors des droits qui leur reviennent, comme à toute entreprise, et des travaux propres sur des structures isolées ou dans des régions minières, le projet de loi prévoit encore de leur accorder:

1 Terrains aux fins d'exploitation :

a) 25% de la surface des terrains propriété de l'Etat et en plus de ceux déchus de leurs droits, déclarés exploitables sur les structures isolées. Cela est accordé par l'Etat aux sociétés à capital roumain si elles s'associent à l'exploration et à l'exploitation avec le titulaire du permis.

b) 50%, au moins de la surface explorée revenant à l'Etat par les explorations sur la prolongation des structures explorées partiellement.

Aujourd'hui, à cause de l'absence des études de prospection, nous ne sommes pas en mesure d'apprécier quelle est l'étendue de cette surface. Néanmoins pour l'évidencier dans une certaine mesure, nous pouvons faire une comparaison avec les résultats précédemment obtenus.

Presque toutes les exploitations de ces dernières années n'ont été et ne sont, dans la conception de la loi que nous présentons, que des explorations pour l'extension des gisements de Moreni, de Rasvad, Bustenari, Ceptura, etc. Si à ce moment on avait appliqué le régime que je propose par la présente loi, il serait revenu aux sociétés à capital roumain 707,5 Ha. de terrains pétrolifères, tandis qu'avec le régime aujourd'hui en vigueur, elles n'ont reçu que 408 Ha. et cela après que certaines d'entr'elles ont exécuté elles-mêmes des travaux d'exploration sur les structures prolongeant les anciens chantiers.

c) 50% tout au moins de la surface pétrolifère revenant à l'Etat sur les couches qui seront découvertes par l'explorateur qui détient le permis de l'Etat, au dessous de celles exploitées actuellement ;

d) 25% des terrans pétrolifères se trouvant sur la deuxième ou troisième structure attribuée à l'explorateur de chaque groupe de trois structures trouvées pétrolifères dans les régions minières, après en avoir déduit les réserves de durée ;

e) 50% tout au moins des terrains trouvés pétrolifères par des travaux avoisinants ;

f) 50% au moins des surfaces des structures clasées comme réserves de durée de l'Etat.

2. Une réduction du tiers de l'impôt minier que la société a à payer pour ses exploitations.

3. Une réduction de 2 points sur la redevance due à l'Etat.

4. La réduction à 2% de 4% de la taxe à payer pour la vente des actions.

5. L'exemption de l'impôt fiscal tout entier sur le dividende.

Les réductions des points 2, 3, 4 et 5 sont accordées, pour une durée de cinq ans à dater de la publication de la présente loi.

6. L'octroi de crédits bon marché en outils, machines, matériaux que l'Etat réservera pour elles dans les accords commerciaux qui se traitent d'Etat à Etat.

7. L'exemption totale de taxes, timbres et impôts pour les fusions les constitutions et les augmentations de capital jusqu'à 500 millions de lei.

Au dessus de cette somme les taxes, les timbres et les impôts sont réduits à la moitié du montant légal.

8. L'exemption de l'impôt de 0,50% prévu à l'art. 15. p. 16 de la loi du timbre sur les actions nouvelles.

Pour bénéficier des avantages du point 1-8 les sociétés anonymes doivent avoir un capital d'au moins 400 millions versés, dont 75% détenu par des actions nominales par des roumains ethniques, personnes physiques ou sociétés et, ayant dans le mêmes proportions des membres ethniques roumains dans le conseil d'administration dans le comité de direction, dans celui des censeurs et le président roumain tehnique.

Toutes les dispositions de plus haut signifient, pour les entreprises roumaines des avantages très importants et des sacrifices tout aussi important de la part de l'Etat pour leur venir en aide et les consolider.

A cet effet la loi favorise leur réunion en un bloc puissant ou en deux groupes de sociétés plus puissantes. Avec ces encouragements qui leur ont manqué jusqu'ici on donne aux entreprises roumaines, en dehors de la possibilité de travail, aussi celle de trouver au besoin du capital et du crédit sur le marché intérieur.

Ces avantages sont accordés à toutes les entreprises pétrolifères qui dans un délai de 6 mois à dater de la présente loi rempliront les conditions précitées.

IV

DISPOSITIONS DIVERSES

Dans le présent projet de loi j'ai été préoccupé aussi de nombreux autres problèmes dont certains non pas été prévus dans les législations anciennes et les autres bien qu'ayant été mentionnés, n'ont été résolus, ainsi que la pratique l'a prouvé que de façon incomplète ou unilatérale.

Parmi les principaux de ces problèmes nous mentionnons :

A. EXPLOITATION PAR GALERIES

Il a été constaté qu'à la suite de l'exploitation par le moyen des sondes il reste dans le gisement une quantité importante de brut qui, habituellement semble même être plus grande que la quantité extraite. Nous en avons réglementé l'exploitation au moyen de galeries, là où les conditions techniques permettent l'emploi de cette méthode.

B. LES RESTES DE BRUT

On a réglementé la façon de recueillir les reste de brut provenant soit des sondes en exploitation, soit des réservoirs. Etant donné qu'à ce sujet rien n'est prévu dans les législations précédentes, de nombreux abus et procès sont survenus.

Il a été prévu également une obligation nécessaire pour la neutralisation de ces produits avant qu'ils n'arrivent dans des rivières.

C. REDUCTION DE REDEVANCES POUR LES SONDES ABANDONNEES OU NON RENTABLES

Dans le passé, de nombreuses sondes ont été abandonnées bien qu'ayant une production quotidienne assez importante, à cause des redevances progressives inscrites dans la loi des mines et qui rendaient ces sondes non rentables. Nous avons prévu, dans le but de les remettre en production et afin d'empêcher leur abandon et celui d'autres sondes, leur dégrèvement partiel de semblables redevances.

Nous avons exempté de même, de toutes redevances, le pétrole extrait des puits à mains qui, on le sait, sont uniquement exploités par les paysans.

De cette façon, l'économie du pays n'aura qu'à gagner parceque, s'il en était autrement personne ne sera tenté d'extraire ce pétrole qui sera pour toujours perdu pour l'économie nationale et l'Etat sera complètement privé aussi des revenus qui résulteront de sa mise en valeur.

D. REDEVANCES DES PROPRIETAIRES DE LA SURFACE

Pour les propriétaires dont le sous-sol a été exproprié par l'effet de la Constitution de 1923, il a été prévu, par la loi de 1937 une quote-part de redevances aussi sur le prix de concession obtenu de l'Etat.

Cette quote-part était de :

1. 40% de la redevance et du prix de concession pour les propriétaires des districts de Bacau, Buzeu, Dâmbovitza, Prahova et Râmnicu-Sărat qui, antérieurement à la loi des mines de 1924, avaient dressé les actes de mise en valeur pour leur propriété, comme par ex. des actes d'association, de constitution de dotes, etc. De la même quote part bénéficiaient aussi ceux dont les terrains ont été expropriés conformément à la loi agraire, ou vendus pour pâturage communal, sur la base de la loi de 1907.

2. 30% pour les propriétaires des départements qui ne tombent pas dans les prévisions de plus haut, mais dont les terrains sont compris dans un espace de 1000 m. autour des communes dans lesquelles, à la date du 4 juillet 1924, se trouvaient des exploitations normales de pétrole.

3. 25% pour les propriétaires des mêmes districts qui ne sont pas compris dans les deux catégories précitées.

Toutes ces quote-parts prévues aux points 1-3 étaient majorées de 5% dans le cas où le terrain respectif revenait de droit à l'explorateur, c'est-à-dire lorsque l'Etat ne recevait aucun prix pour les concessions.

4. 20 % aux propriétaires des districts mentionnés au point 1 de plus haut, dont les terrains n'étaient pas concédés à la date de la promulgation de la loi des mines de 1937 et à tous les propriétaires de terrains des autres départements.

De par la Constitution de 1938 ces droits ont été uniformisés et portés à 50% de la redevance et du prix de concession obtenu par l'Etat, pour toutes les concessions qui sont accordées après la promulgation de ladite Constitution.

Nous avons maintenu l'idée de l'uniformisation des quote-parts de redevances revenant aux propriétaires de tout le pays, parceque les différenciations par départements ou par régions, ne trouvent aucune justification, de même qu'aucune justification n'est trouvée pour leur différenciation sur la base d'actes ou de dispositions égales que le législateur n'a pas trouvés suffisantes pour y conserver de droit sur l'exploitation du sous-sol.

Nous avons estimé toutefois que la cote réservée en 1938 est beaucoup trop grande et nous avons disposé que tous les propriétaires de la surface d'

Décret-loi du pétrole

(mise en valeur des gisements bitumineux, solides, liquides et gazeux)

(Suite de la 4-ême page)

3) Les actes de sortie d'indivision, dans lequel le sous-sol était traité comme bien séparé du sol.

4. Les aliénations sur la base de la disposition de la loi des pâturages communaux de 1907 ou des lois agraires de 1918, 1921 ou 1923, si le sous-sol a été réservé par les dites lois aux anciens propriétaires.

Il est vrai que tous les actes prévus plus haut ont été considérés jusqu'en 1937 par les instances compétentes comme actes de valorification donnant droit à la validation.

Considérant toutefois qu'ils ont été exclus de la loi des mines de 1937 et que les terrains auxquels ils se référaient sont entrés dans le patrimoine de l'Etat, nous avons estimé qu'il n'est point le cas pour que, par l'élargissement du cadre des droits acquis, l'Etat perdre ses droits.

Le délai au dedans duquel les propriétaires des terrains pouvaient demander la validation de leurs droits a expiré en mars 1940 et a été prolongé à cette époque, ainsi qu'en 1941 et 1942, à cause des mesures d'ordre militaire en liaison avec les évènements extérieurs, mesures qui obligeaient un grand nombre de ces propriétaires d'abandonner la défense de leurs intérêts, pour veiller aux frontières.

Tenant compte qu'à ce point de vue la situation est demeurée la même et considérant qu'il serait injuste que pendant que ces propriétaires luttent pour la sûreté des frontières du pays, les droits qui leurs sont accordés par la loi soient perdus, nous avons prolongé le délai au dedans duquel ils peuvent demander la validation jusque dans un délai de deux ans après la date de la publication du décret de démobilisation générale de l'armée.

Nous avons estimé également qu'il est indiqué exemptés de l'obligation de demander la validation de leurs droits ceux qui exploitent le pétrole au moyen de puits à mains situés sur la propriété de l'Etat, parceque ces exploitants, en majorité paysans des régions de montagne, extraient de gisements presque complètement épuisés, des quantités de pétrole qui ne présentent guère d'intérêt.

Pour que ces droits n'empêchent pas cependant l'exploration et l'exploitation des gisements qui sont situés au dessous de ceux exploités par des puits, nous avons prévu que les droits ainsi reconnus se limitent aux couches exploitées à l'heure présente.

H. RAFFINERIES DE PETROLE

Nous avons prévu, pour la première fois dans notre législation le droit pour 'Etat d'imposer aux raffineries de pétrole l'obligation de tenir leurs installations au courant du progrès de la technique du raffinage.

Nous avons prévu également que les entreprises qui travaillent sur une ou plusieurs régions minières, éloignées des centres actuels de raffinage, soient obligées de s'associer pour construire des raffineries et les conduites nécessaires, si leurs production de pétrole dépasse 20 vagons par jour.

I. LA CONSOMMATION INTERIEURE

La loi de 1937 prévoyait en principe l'obligation de satisfaire a la consommation intérieure, sans montrer toutefois qui est obligé d'y satisfaire.

Nous avons prècisé dans le présent projet de loi que l'obligation de satisfaire à la consommation intérieure demeure à la charge des raffineries de pétrole, en rapport avec les quantités de pétrole traitées par chaucune d'elles et, nous avons prévu pour les producteurs de pétrole sans raffinerie, l'obligation de participer à la couverture du besin de la consommation intérieure.

Nous avons exepté cependant l'Etat, ainsi que les exploitants ayant une production inférieure à 5 vagons par jour, ces derniers, à cause des difficultès qu'ils rencontrent dans l'exploitation des gisements, en gènèral pauvres, qui font l'objet de leur exploitation.

Nous avons posé le principe de la nationalisation des entreprises de distribution des produits pétrolifères et nous avons assuré une prompte nationalisation de la direction et du personnel des entreprises existantes.

J. EXPORTATION ET IMPORTATION DE BRUT

Nous avons complétement prohibé l'exportation du brut. Il ne pourra être exporté qu'en temps de guerre et seulement sur la base d'un journal du Conseil des Ministres.

Etant donné que dans le pays il existe une possibilité de raffiner environ 1000 vagons de plus par jour, des dispositions spéciales ont été prévues pour encourager l'importation du brut et pour construire des conduites à cet effet, réservant aussi à l'Etat le droit de pouvoir exproprier les conduites avec un juste et préalable dédommagement fixé par la justice.

K. CONDUITES DE PÉTROLE, DÉRIVÉS ET GAZ

Toutes les conduites pour l'exportation du pétrole demeurent réservées à l'Etat.

Nous avons prévu totutefois l'abrogation du décret loi No. 3969 de 1940, prévoyant l'extension du monopole de l'Etat, aux conduites de pétrole, lequel prévoit l'expropriation de toutes les conduites des entreprises privées servant au transport du pétrole des chantiers aux raffineries, aux stations d'emmagasinage et à la station de chargement et nous avons proposé leur rétrocession aux entreprises, dans les cas où réception respective n'en a pas été faite par l'Etat.

La mesure d'abrogation du décret loi mentionnée est complétement justifié par la situation de fait constatée à ces installations, parcèque les conduites construites par les entreprises pour le transport de leurs produits sont tellement intimement liées aux conduites des chantiers de pétrole actuels que leur exclusion du patrimoine des entreprises et leur passage dans le patrimoine de l'Etat, n'aurait pu être fait qu' au prix de profondes perturbations et de conséquences pénibles pour l'activité des ces entreprises.

L'Etat aurait été obligé de prendre à son compte à la place des entreprises la difficile mission de construire de nouvelles conduites dans tous les chantiers qui s'ouvriront à l'avenir. Les nouveaux chantiers étant trés éloignés des raffineries existantes et des stations de chargement des chemins de fer roumains, les conduites que l'Etat auraient du construire auraient représenté une charge extrêmement coûteuse.

Toutes ces difficultés ont empêché jusqu 'à présent l'exécution prévue dans le decret mentionné. Voila pourquoi le fait de laisser les conduites au compte des entreprises, comme dans le passé, est juste et utile à l'économie nationale à la condition de réglementer le coût du transport.

Etant donné que dans le nouveau régime minier établi par la présente loi l'exploitation est effectuée par structures entières, par une seule entreprise ou une association d'entreprises il n'est plus à supposer que celles-ci construisent plus de conduites que besoin ne serait, pour le transport de tout le pétrole extrait de la structure. Du fait qu'il n'y aura plus qu'un seul exploitant de pétrole sur une structure, il n'y aura plus de gaspillage de conduites et l'on ne pourra plus non plus poser le problème d'un prix de transport onéreux pour l'un des producteurs.

L. L'INSTITUT NATIONAL DU PÉTROLE

Pour faire progresser la science et la technique du pétrole, dans l'intérêt de l'économie nationale, nous avons satisfait un désir exprimé de longue date par les cercles pétroliers, en créant l'Institut National du Pétrole, pour étudier tous les problèmes d'ordre général, suivre les travaux de tous les chantiers, coordoner les résultats et présenter à l'Etat et à l'industrie les conclusions nécessaires pour diriger les travaux à venir.

L'Institut National du Pétrole ainsi formé a une mision similaire à celle de l'Institut du Pétrole des fondations Rockfeller d'Amérique, dont les résultats pratiques et, spécialement, la standardisation des matériaux et des appareils de forage, la fixation des nouvelles méthodes de travail, le forage dirigé, le soin pris pour éviter la corrosion des conduites, le maintien de la pression des gaz, etc. ont été de la plus grande importance pour le développement de l'industrie de ce pays et ont eu une grande influence sur le développement de l'industrie pétroliferè du monde entier.

Frésentement, le Ministère de l'Economie Nationale dispose de l'Institut Géologique de Roumanie dont le nom indique suffisamment la direction de son activité; de la Direction du Pétrole et des autres exploitations minières qui controle au point de vue de l'exactitude des travaux — toutes les entreprises et s'occupe de la distribution des permis d'exploration et des concessions ; ainsi que du Conseil Supérieur des Mines, comme organe de consultation et de jugement.

Aucune de ces institutions ne peut remplir les attributions de l'Institut National du Pétrole.

L'Institthut sera entretenu par l'Etat et par ses propres membres.

Un statut spécial fixera les détails de son organisation et de son administration.

M. DISPOSITIONS FINALES ET TRANSITOIRES

Dans le chapitre „dispositions finales et transitoires" nous avons fixé, en plus, les droits des concessionsionnaires à l'expiration des concessions existantes ainsi que les conditions dans lesquelles elles peuvent être renouvelées.

Nous avons précisé de même les chapitres et les articles de la loi des mines de 1937, demeurés en vigueur. Nous avons maintenu spécialement les dispositions relatives à la propoition de 80% du travail roumain dans les entreprises, revisant et assurant une meilleure classification du personnel.

En résumé le projet de loi que nous présentons, tient compte des intérêts supérieurs de l'Etat, de son droit de conserver le fonds de la propriété pétrolifére ainsi que de diriger et de controler l'activité de l'industrie en matiére de pétrole et de gaz.

Plaçant devant d'autres préoccupation le problème des explorations et la reconnaissance de la nécessité de passer à l'exécution de travaux d'exploration intense et sérieuse dans toutes les régions possibles pétrolifères, il accorde résolûment les encouragements nécessaires aux explorateurs qui sont en présence de risques et de grandes difficultés qui doivent être compensées.

A ces travaux, ainsi qu'aux exploitations futures une large place au travail et aux entreprises roumaines est réservée, pour la consolidation desquelles on prévoit des avantages qui n'ont pas encore été accordés jusqu'à ce jour et de nature à pouvoir attirer ainsi le capital roumain dans les sociétés pétrolifères nationales.

Voila pourquoi, dans le présent projet, il n'est point question seulement de la modification de certains articles de la loi des mines, mais de la création d'un nouveau régime constructif dans le cadre de stimulation du travail, de réfection et de consolidation de notre vie économique que, en qualité de Conducator de l'Etat, vous imposez avec persistence et un soin ininterrompus à la ROUMANIE NOVELLE.

Pour ces motifs, conformément au décret loi No. 3052 du 5 septembre et No. 3072 du 7 septembre 1940, j'ai l'honneur de soumettre à votre approbation et à votre signature le projet de loi suivant.

Veuillez agréer, Monsieur le Maréchal, l'assurance de ma haute considération.

Le Ministre de l'Economie Nationale,

JEAN C. MARINESCO

PREŢUL AURULUI

Consideraţiuni în jurul adunării generale a Soc. „Mica„

Cu prilejul Adunării Generale a Soc. Mica, ţinută în ziua de 7 Iulie a. c., preşedintele adunării d. Ing. Ion P. Gigurtu, fost prim ministru al ţării, a făcut câteva precisiuni de mare însemnătate, în legătură cu buna îndrumare a industriei miniere şi cu propăşirea economică economică naţională.

Răspunzând unor critici întreptăţite ale acţionarilor, cu privire la preţul aurului, d-sa a luat apărarea Institutului nostru de Emisiune, declarând că politica Statului şi a Băncii Naţionale cu privire la preţul aurului a păstrat mereu aceiaşi linie dreaptă timp de decenii, manifestându-se printr'o deplină înţelegere şi bunăvoinţă pentru nevoile industriei miniere de aur, nevoi cari se confundă în general cu interesele superioare financiare şi monetare ale Statului.

Interesele ambelor părţi au fost astfel armonizate în cât rezultatele dobândite progresiv, în ce priveşte producţia de aur şi mărirea stocului oferit Băncii Naţionale, de către soc. Mica, au fost an de an tot mai satisfăcătoare.

In 1941, din cauza împrejurărilor excepţionale prin cari trecem, consideraţiuni de oportunitate superioară au impus conducătorilor Statului şi ai marelui nostru Institut de emisiune, să se abată trecător şi pentru scurtă vreme de la politica permanentă a încurajării şi stimulării producţiei de aur.

Fără ca d. Gigurtu să atingă în declaraţiile sale prea de aproape, cauzele speciale cari au determinat această trecătoare abatere a forurilor superioare de la drumul drept încercat cu succes până acum în politica aurului, — membrii adunării generale a Soc. Mica, în mare parte personalităţi proeminente din viaţa noastră economică şi financiară, au înţeles lesne că toate aceste cauze speciale au ca temei acelaş principiu fundamental, care în împrejurările din ultimul timp, a dictat cu drept cuvânt statului, o politică de îngheţare, de plafonare a preţurilor, cu orice sacrificiu.

Aceasta pentru a asigura în primul rând stabilitatea monetei naţionale.

In al doilea rând asigurarea unui succes cât mai complect al marelui nostru împrumut intern, a dictat deasemenea neglijarea trecătoare a intereselor în subordine ale Statului şi particulare.

Evident, nu societatea „Mica", cu rolul ei atât de însemnat în propăşirea economică a ţării, era indicată să se opună sau să stăruie pentru o politică contrarie. Astăzi însă, când împrejurările economice sunt mai prielnice, unei generale revizuiri a preţurilor, când succesul împrumutului de reîntregire este deplin obţinut şi verificat, nu încape îndoială că forurile conducătoare ale Statului şi ale B. N. R., se vor grăbi să se întoarcă şi în ce priveşte politica aurului, **la vechile tradiţii, cari sunt şi cele mai bune şi sănătoase.**

Preţul de achiziţionare a aurului de la minele din ţară, acum în mare discordanţă faţă de paritatea preţului mondial (aproape de 4 ori mai mic) va fi fără îndoială revizuit, acordându-se producătorilor de aur un preţ, care pe deoparte să asigure însăşi existenţa şi funcţionarea minelor de aur din ţară, pe de altă parte să stimuleze o producţie de aur cât mai mare, spre marele folos ale economiei generale şi al stabilităţii noastre monetare.

R.

Der Preis des Goldes

Betrachtungen gelegentlich der Generalversammlung der Ges. „Mica"

Gelegentlich der am 7 Juli d. J. abgehaltenen Generalversammlung der Ges „Mica", hat der Präsident der Versammlung, Herr Ing. Ion Gigurtu, gewesener Ministerpräsident des Landes, einige Erklärungen von grosser Bedeutung im Zusammenhang mit der richtigen Lenkung der Minenindustrie und mit dem Fortschritt der Nationalwirtschaft gemacht.

Als Antwort auf die berechtigte Kritik der Aktionäre bezüglich des Goldpreises hat Herr Ing. Gigurtu unser Emissionsinstitut verteidigt, indem er erklärte, dass die Politik des Staates, und der Nationalbank, was den Preis des Goldes anbelangt, seit Jahrzehnten immer dieselbe Rechtlinie verfolgt hat, die sich durch ein vollständiges Verständnis und Wohlwollen für die Bedürfnisse der Goldminenindustrie äusserte, — Bedürfnisse die im Allgemeinen mit den höheren finanziellen — und Münzinteressen des Staates übereinstimmen.

Die Interessen der beiden Teile wurden in solcher Weise in Einklang gebracht, dass die allmählich erzielten Ergebnisse — was die Goldgewinnung und die Erhöhung des der Nationalbank seitens der Ges. „Mica" dargebotenen Goldstocks anbelangt — von Jahr zu Jahr befriedigender waren.

1941 infolge der ausserordentlichen Umstände die wir erleben, haben es Rücksichten von höherer Opportunität erfordert, dass die Regierung und die Nationalbank vorübergehend und für kurze Zeit von ihrer ständigen Politik zur Ermutigung und Anregung der Goldgewinnung abweichen mussten.

Ohne dass Herr Ing. Gigurtu in seinen Erklärungen zu genau die besonderen Ursachen dieser vorübergehenden Abweichung der höheren Stellen von der bis jetzt mit Erfolg in der Goldpolitik verfolgten Richtschnur berührt hätte, haben die Mitglieder der Generalversammlung der Ges. „Mica" — grösstenteils hervorragende Persönlichkeiten unseres wirtschaftlichen und finanziellen Lebens — doch wohl verstanden, dass alle diese besonderen Ursachen denselben wesentlichen Grundsatz haben, der in den Umständen der letzten Zeit dem Staate mit vollem Rechte eine Politik des Erfrierens der Preise, der Festsetzung eines bestimmten Plafonds für dieselben — unbeachtet der hiezu erforderlichen Opfer — diktiert hat.

Dies um in erster Reihe die Festigkeit der Landeswährung zu sichern.

In zweiter Reihe hat die Sicherung eines umso vollständigeren Erfolges unserer grossen Innenanleihe ebenfalls die zeitweise Vernachlässigung der untergeordneten Interessen des Staates und der Pivatunternehmungen erfordert.

Es ist selbstverständlich, dass die Ges. „Mica", in Anbetracht ihrer bedeutenden Rolle im wirtschaftlichen Fortschritt des Landes nicht diejenige, die sich widersetzen oder auf einer entgegengesetzten Politik beharren, sein konnte.

Heute aber, wo die wirtschaftlichen Umstände für eine allgemeine Überprüfung der Preise günstiger sind, und wo der Erfolg der Wiederaufbauanleihe gänzlich erlangt und festgesetzt wurde, ist es zweifellos, dass die leitenden Stellen des Landes und der Nationalbank sich beeilen werden, auch was die Politik des Goldes anbelangt **zur alten Tradition, die auch die beste und gesündeste ist, zurückzukehren.**

Der Peis, zu welchem man das Gold von den Minen des Landes bekommt — heute in grossem Missverhältnis zur der Parität des Weltpreises (fast 4-mal geringer) — wird zweifellos überprüft werden, indem man den Goldgewinnern einen Preis gewähren wird, der einerseits den Bestand und den Betrieb selbst der Goldminen des Landes sichern und andererseits eine je grössere Goldgewinnung zum Nutzen der allgemeinen Wirtschaft und Dauerhaftigkeit unserer Währung anregen soll.

O importantă lucrare pentru industria petroliferă

Dicţionarul petrolifer germano-român şi româno-german

de Dr. FRITZ PERSCH

In vederea încurajării colaborării germano-române pe tărâmul economiei petrolifere, care de câţixa ani şi, în special, de la începutul luptei comune pentru Europa, s'a desvoltat din ce în ce mai mult, d. prof. dr. **A. Bentz**, împuternicitul Germaniei pentru încurajarea producţiei de petrol, a dat extrem de preţioasa iniţiativă de a se întocmi un dicţionar al expresiilor petrolifere şi tehnice în limba germană şi română, a cărui lipsă era adânc resimţită.

In acest scop d. dr. **Fritz Persch** cunoscutul publicist petrolifer, care încă în 1940 a întocmit astfel de lucrări în limba germană, engleză, franceză şi spaniolă, ce au fost publicate atunci în revista **„Oel und Kohle"**, şi-a îndeplinit şi această misiune în mod cu totul de remarcat.

Lucrarea a fost adaptată la condiţiunile specifice ale industriei petrolifere române printr'o serie de completări, cadrul ei fiind astfel mărit în mod considerabil faţă de lucrările similare în alte limbi.

La întocmirea ei au contribuit cu sfatul lor specialişti ca d-nii . prof. dr. **K. Krejci-Graf**, prof. dr. **V. Patriciu**, ing. **V. Onicul**, ing **Gh. Marinescu** şi nu mai puţin dr. **O. Schmidt** cu d-nii din biroul său din Câmpina. O cercetare a prezentului dicţionar dovedeşte că el cuprinde toate expresiile importante pentru petrolist ca şi pentru cercurile interesate în industria petroliferă a sudestului european.

Acest dicţionar petrolifer care răspunde unei nevoi de mult simţită, umple deci un gol în literatura de specialitate şi va fi un ajutor folositor pentru toate ramurile industriei petrolifere, indiferent dacă este vorba de explorarea şi exploatarea, de prelucrarea, de transportul sau de vânzarea uleiurilor.

Nu putem îndeajuns felicita pe d. dr. **Fritz Persch**, pentru contribuţia pe care o aduce în această direcţie, precum şi revista **„Oel und Kohhle"** în a cărui editură dicţionarul a fost tipărit.

Ca toate lucrările emanând din broşat, tipărit cu îngrijire, în această sursă. dicţionarul frumos circa 200 pg. este absolut necesar tuturor inginerilor, societăţilor petrolifere, întreprinderilor în relaţiuni cu această industrie, cărora îl recomandăm pentru a se fixa o stabilitate în termeni petroliferi.

A se adresa : Industrieverlag v. Hernhaussen K. G. — Berlin W. 15, Lietzenburger Str. 39.

Citiţi „România Petroliferă"

Dekret-Gesetz des Rohöls

(Verwertung der Vorkommen von festen, flüssigen und gasartigen Bitumen)

(Fortsetzung von Seite 3)

Alle unter den Punkten 1--3 vorgesehenen Quoten wurden mit 5% erhöht, falls das betreffende Terrain von rechtswegen dem Forscher zukam, d. h. wenn der Staat gar keinen Preis für die Konzessionen erhielt.

4. 20% den Bodenbesitzern aus den oben unter Punkt 1 angeführten Distrikten, deren Terrains als das Minengesetz von 1937 promulgiert wurde, nicht konzessioniert waren, und allen Bodenbesitzern aus den anderen Distrikten.

Durch die Konstitution von 1938, wurden diese Rechte gleichartig gemacht und auf 50% von der Redevenz und dem vom Staate erlangten Konzessionspreis erhöht, für alle nach Promulgierung jener Konstitution zu gewährenden Konzessionen.

Ich habe die Idee der gleichartigen Redevenzquoten für die Bodenbesitzer des ganzen Landes beibehalten, da eine Verschiedenheit derselben nach Distrikten oder Gebieten keinesfalls gerechtfertigt wäre, ebenso wie eine Verschiedenheit auf Grund von gesetzlichen Akten oder Verfügungen, — die der Gesetzgeber nicht genügend begründet gefunden hat, um sie von rechtswegen für die Ausbeutung des Unterbodens beizubehalten, — nicht gerechtfertigt wäre.

Ich habe aber die 1938 bestimmte Quote für zu gross gefunden und habe verfügt, dass alle Bodenbesitzer von wo immer, sowohl von der Redevenz als von dem vom Staat erzielten Konzessionspreis 30% bekommen sollen

E. DIE FÜR DIE TERRAINS AUS DEN GEMEINDEN OHNE ERWORBENE RECHTE GEBÜHRENDE REDEVENZ

Zufolge der beständigen Jurisprudenz der Gerichtsbehörden und der Meldungen der zuständigen Stellen des Ministeriums habe ich durch einen eigens abgefassten Text die infolge des Gesetzes von 1937 entstandene Streitfrage über den Anwendungskreis des Art. 278 des Minengesetzes ein Ende gemacht.

Ich habe nämlich präzisiert, dass die in diesem Artikel vorgesehene Redevenz von 4% nicht auch für die vom Bodenbesitzer erworbenen Rechte anwendbar ist.

Die Massnahme ist vollständig gerecht, da man nicht annehmen kann, dass in der Kategorie der den Bodenbesitzern von der Konstitution von 1923 anerkannten und von der Nationalisierung ausgeschlossenen Rechte, die Behandlung verschieden sein soll, indem ein Teil dieser Rechte mit der dem Staat gebührenden Redevenz belastet, während andere von einer solchen Last befreit sein sollen.

F. KOMMASSIERUNG DER ERDÖLFELDER

Um jedem der auf das Rohöl ein vom Staate gewährtes Recht hat, dasselbe zu sichern, habe ich die Kommassierung aller in der Einflusszone jeder Grube befindlichen Terrains vorgesehen. Diese Einflusszonen werden in solcher Weise begrenzt sein, dass sie soviel als möglich alle Terrains, aus deren Untergrund das Rohöl entzogen wird, einschliessen sollen. Gleichzeitig habe ich vorgesehen, dass jene Einflusszonen vollständig die ganze auf einer Struktur als erdölhaltig gefundene Erdfläche decken, sodass kein Terrain ausserhalb einer solchen Einflusszone bleiben soll.

In dieser Weise, wird jeder Anteilbesitzer, von der von einer Grube entzogenen Rohöl-und Gasmenge eine mit der Oberfläche seiner Terrains, die in der Einflusszone jener Grube inbegriffen sind, eine verhältnismässige Quote bekommen.

Da auf den heute in Ausbeutung befindlichen Erdölfeldern obwohl solche Entziehungszonen durch kommassierte Perimeter gebildet wurden, eine Menge Terrains trotzden in keinem solcher Perimeter eingeschlossen waren, habe ich vorgesehen dass auch auf diesen Erdölfeldern in einer je kürzeren Frist und nach bestimmten Kriterien, die Einflusszonen jeder Grube vorgezeichnet werden, damit alle solchen Erdölzonen zugehörigen Bodenbesitzer, von nun an von dem aus den Terrains, auf welche sie Rechte haben entzogenem Rohöl, Vorteil ziehen können.

G. GÜLTIGKEITSERKLÄRUNG DER ERWORBENEN RECHTE

Was die dem Gesetz von 1937 vorhergehenden Ausbeutungsrechte anbelangt, die der Gültigkeitserklärung ausgesetzt sind, habe ich zwecks Beschleunigung der Arbeiten versucht, die Fälle wo die Gültigkeitserklärung erlangt werden kann, zu systematisieren und zu präzisieren, indem bestimmte durch Anwendung des Gesetzes enstandene Streitfragen beseitigt werden.

Während der Abfassung des Gesetzes, wurde seitens der Interessenten verlangt, dass auch folgende Akten als Verwertungsakten, die eine Gültigkeitserklärung berechtigen, betrachtet werden :

1. Die zwecks Ausbeutung des Vorkommens abgeschlossenen Verbindungsverträge.

2. Die Mitgifts-Wechsel-Verkaufsakten usw., falss durch dieselben der Eigentümer sich den Untergrund vorbehalten hat.

3. Die Akten betreffs Ausscheiden aus einer Besitzgemeinschaft, wo der Untergrund als ein vom Boden abgesondertes Guthaben behandelt war.

4. Die Entfremdung auf Grund der Verfügungen des Gesetzes der Gemeindeviehweiden von 1907 oder der agrarischen Gesetze von 1918, 1921 oder 1923, falls durch diese Gesetze der Untergrund den gewesenen Besitzern vorbehalten wurde.

Es ist richtig, dass alle oben angeführten Akten bis 1937 von den zuständigen Stellen als Verwertungsakten, die das Recht zur Gültigkeitserklärung gaben, betrachtet wurden.

Mit Rücksichtnahme aber darauf, dass dieselben vom Minengesetz von 1937 ausgeschlossen waren und dass die Terrains, auf welche sie sich bezogen Eigentum des Staates wurden, habe ich es nicht für richtig gefunden, dass durch Erweiterung der erworbenen Rechte, der Staat jene Rechte verlieren soll.

Der Termin, innerhalb welchem die Bodenbesitzer die Gültigkeitserklärung ihrer Rechte verlangen konnten, ist im März 1940 abgelaufen, und wurde derselbe in jenem Jahr, wie auch 1941, und 1942 verlängert, wegen der zufolge der Weltereignisse getroffenen Militärmassnahmen, welche viele dieser Besitzer verpflichteten, die Verfolgung ihrer Interessen zu vernachlässigen, um an den Grenzen des Landes zu wachen.

In Anbetracht desen, dass von diesem Standpunkt aus, die Lage unverändert geblieben ist und dass es unrichtig wäre, dass während diese Bodenbesitzer für die Sicherheit der Landesgrenzen kämpfen, die ihnen gesetzlich gewährten Rechte verloren gingen, habe ich die Frist, innerhalb welcher sie die Gültigkeitserklärung verlangen können, auf 2 Jahre nach Veröffentlichung des Dekretes bezüglich der allgemeinen Demobilisierung der Armee verlängert. Ich habe es ebenfalls für richtig gefunden, dass diejenigen von der Verpflichtung, die Gültigkeitserklärung ihrer Rechte zu verlangen, befreit werden, die das Rohöl durch auf den Terrains Eigentum des Staates befindlichen Handschachte ausbeuten, da diese Ausbeuter, meistens Bauern aus den Gebirgsgegenden, aus fast gänzlich erschöpften Vorkommen wenig interessante Rohölmengen entziehen.

Damit aber diese Rechte die Forschung und Ausbeutung der Vorkommen, die sich unter den heute durch Handschachte ausgebeuteten befinden, nicht verhindern sollen, habe ich vorgesehen, dass sich die so anerkannten Rechte auf die heute ausgebeuteten Schichten beschränken.

H. ERDÖLRAFFINERIEN

Ich habe zum ersten Mal in unserer Gesetzgebung für den Staat das Recht vorgesehen, die Erdölraffinerien verpflichten zu können, ihre Einrichtungen auf dem Laufenden mit dem Fortschritt der Raffinierungstechnik zu halten.

Ich habe ebenfalls vorgesehen, dass die Unternehmungen, die in einer oder mehreren von den jetzigen Raffineriezentren entfernten Bergwerksgegenden arbeiten, verpflichtet sein sollen, sich untereinander zu verbinden, um die nötigen Raffinerien und Leitungen zu bauen, falls ihre Rohölgewinnung mehr als 20 Waggons täglich beträgt.

I. DER INLÄNDISCHE VERBRAUCH

Das Gesetz von 1937 sah prinzipiell die Verpflichtung vor, den inländischen Verbrauch zu decken, ohne aber anzugeben, wer eigentlich verpflichtet ist, denselben zu decken.

In vorliegendem Projekt, habe ich präzisiert, dass die verpflichtung, den inländischen Verbrauch zu decken, zu Lasten der Erdölraffinerien im Verhältnis zu den von jeder einzelnen verarbeiteten Rohölmengen fällt, und habe für die Erdölgewinner ohne Raffinerien die Verpflichtung vorgesehen, zur Deckung der Bedürfnisse des inländischen Verbrauches beizutragen. Ich habe aber den Staat und die Gewinner mit einer geringeren Gewinnung als 5 Waggons täglich ausgeschlossen, letztere wegen der Schwierigkeiten auf welche sie in der Ausbeutung der meistens armen Vorkommen, mit denen sie sich befassen, stossen.

Ich habe den Grundsatz der Nationalisierung der Unternehmungen zur Verteilung der Erdölprodukte vorgesehen und habe eine schleunige Nationalisierung der Direktion und des Personals der bestehenden Unternehmungen gesichert.

J. ROHÖL — AUS — UND EINFUHR

Ich habe die Rohölausfuhr gänzlich verboten. Dasselbe wird nur in Kriegszeit und nur auf Grund eines Jurnals des Ministerrates ausgeführt werden können.

Da im Lande die Möglichkeit besteht, eine Übermenge von ungefähr 1.000 Waggons täglich zu raffinieren, wurden besondere Verfügungen zur Ermutigung der Rohöleinfuhr und der Einführung zu diesem Zwecke von Leitungen vorgesehen, indem dem Staate auch das Recht vorbehalten wurde, diese Leitungen mittels einer gerechten und vorherigen von den Gerichtsstellen festgesetzten Entschädigung zwangsweise zu enteignen.

K. DIE LEITUNGEN FÜR ROHÖL, DERIVATE UND GASE

Alle Leitungen zur Ausfuhr des Rohöls bleiben dem Staate vorbehalten.

Ich habe aber die Aufhebung des Dekret-Gesetzes Nr. 3.969/940 bezüglich der Erweiterung des Staatsmonopoles auf die Rohölleitungen, welches die zwangsweise Enteignung aller Leitungen der Privatunternehmungen, die zur Beförderung des Rohöls von den Gruben zu den Raffinerien, den Lager-und Verladungsstellen dienen, vorsah, beschlossen, und habe die Rückerstattung derselben an die Raffinerien, dort wo sie vom Staate noch nicht wirklich übernommen wurden, vorgeschlagen.

Das Dekret-Gesetz, dessen Aufhebung ich vorschlage, hätte nur dann aufrechterhalten werden können, falls man durch die in demselben getroffenen Entscheidungen zu einer dem Staate und der Nationalwirtschaft nützlichen Rationalisierung hätte gelangen können, oder wenn die eventuell den Unternehmungen ohne Leitungen verursachten Nachteile — wie eventuelle Beschwerden in den Transportbedingungen seitens der Unternehmungen, die Leitungen besitzen, — dadurch vermieden wären.

Die Aufhebung des erwähnten Dekret-Gesetzes ist vollständig von der bei diesen Einrichtungen festgestellten Lage gerechtfertigt, da die von diesen Unternehmungen eingeführten Leitungen zur Beförderung ihrer Produkte mit denjenigen von den jetzigen Erdölfeldern derart verbunden sind, dass ein Ausscheiden der ersteren aus dem Besitz der Unternehmungen und deren Eintragen in den Besitz des Staates nicht ohne tiefe Störungen und schwere Folgen für die Tätigkeit dieser Unternehmungen hätte vorgenommen werden können.

Tatsächlich :

1. Wird festgestellt, dass sich unter derselben Bedachung und mehrmals in demselben Raum sowohl die Pumpen, die zum Pumpen des Rohöls auf den Erdölfeldern, wie auch jene die zum Pumpen des Rohöls von den Gruben zu den Raffinerien oder zu den Verladungseinrichtungen dienen — letztere zwangweiser Enteignung ausgesetzt — befinden.

2. In bestimmten Fällen bedienen dieselben Pumpen beide Leitungen, d.h. sowohl jene auf den Erdölfeldern, wie auch jene die von den Gruben zu den Raffinerien führen, sodass ein Übergang derselben in den Besitz des Staates nur sei es mit Beseitigung der Unternehmung und der gänzlichen Lähmung ihrer Tätigkeit, sei es mit Lähmung der Beförderungsleitung bis der Staat die zum Pumpen erforderliche Anlage einrichten könnte, möglich wäre.

3. In derselben Lage befinden sich auch die Zisternen-Stellen, da dieselben Zisternen bald zur Dekantierung des von den Gruben gebrachten Rohöls, bald zur Lagerung des zum Weiterpumpen an die Raffinerien gebrachten Rohöls, dienen. Ihre Bestimmung ändert sich je nachdem es der Bedarf erfordert, sei es für das von den Gruben zu den Raffinerien oder den Verladungsstellen zu befördende Rohöl, sei es für das von den Gruben zu den Zisternen zwecks Dekantierung gebrachte Rohöl.

Wenn man einen Teil dieser Einrichtungen dem Staate zugeteilt hätte, so hätte man neue Pumpengehäuse bauen, Vorratspumpen verschaffen, sowie gleichzeitig neue Zisternen-Stellen bauen müssen, was sehr kostspielig und ganz unnütz gewesen wäre.

4. Wenn man zu allen diesen Schwierigkeiten auch die mit der Bezahlung der zu enteignenden Leitungen, mit der Beschaffung des Erhaltungsmaterials, wie auch mit der Beschaffung des zur Änderung der Verbindungen zwischen den Zisternen nötigen Materials verbundenen Ausgaben hinzufügt, so geht zweifellos hervor, dass eine Ausführung der Enteignung der Leitung im Sinne des obigen Dekret-Gesetzes nicht nur zum Nachteil der Erdölindustrie, sondern — was noch wichtiger ist — als eine wirtschaftswidrige Massnahme für den Staat erscheint.

5. Da andererseits die Unternehmungen für ihre Bedürfnisse das fachmännische Personal, das sich heute sowohl mit dem Pumpen des Rohöls von den Gruben zu den Lagerstellen, wie auch von dort zu den Raffinerien befasst, hätte behalten müssen, wäre der Staat gezwungen gewesen, neues Personal nur für seine Bedürfnisse aufzunehmen. Arbeiten, die vom selben Personal ausgeführt wurden, hätten in der neuen Lage ein zweimal so grosses Personal benötigt, das — sollte man es auch finden — vorerst vorbereitet werden musste, was die betreffenden Ausgaben der Rohöl-Ausbeutung verdoppelt hätte.

6. Ein grosser Teil der Erdölfelder auf denen sich diese Leitungen befinden, sind im Verfallen, und ist es zweifelhaft, ob der Staat den bezahlten Preis und die Kosten der neuen Anlagen, die er verpflichtet gewesen wäre, jetzt und zu den heutigen Preisen einzurichten, hätte amortisieren können.

7. Der Staat wäre verpflichtet gewesen, an Stelle der Unternehmungen die schwere Last der Einführung von neuen Leitungen, in allen von nun an zu erschliessenden Erdölfeldern auf sich zu nehmen.

Da aber diese neuen Erdölfelder von den bestehenden Raffinerien und von den Verladungsstationen C.F.R. sehr entfernt sind, hätten die Leitungen, die der Staat einführen sollte, eine höchst kostspielige Last dargestellt.

Alle diese Schwierigkeiten haben bis heute die Ausführung der in dem erwähnten Dekret vorgesehenen Enteignung verhindert. Deshalb ist es richtig und für die Nationalwirtschaft von Nutzen, dass die Leitungen wie früher den Unternehmungen überlassen werden, mit der Bedingung, dass man die Transportkosten regle.

Dank der langwierigen Organisation, die die Unternehmungen besitzen, sind dieselben allein in der Lage, rechtzeitig und im Rhythmus des vom Staate vorgeschriebenem Arbeitprogramms, die künftig erforderlichen Leitungen einzuführen, indem sie aus dem erzielten Gewinn Nutzen ziehen, aber auch die Einrichtungsschwierigkeiten und das Risiko, das ihre Ausbeutung und Nichtamortisierung nach sich zieht, auf sich nehmen.

Da laut dem neuen durch das vorliegende Gesetz festgesetzte Minenregime, die Ausbeutung auf ganze Strukturen von einer einzigen Unternehmung oder von einem Verband von Unternehmungen ausgeführt wird, ist es nicht anzunehmen, dass dieselben mehrere Leitungen als nötig für die Beförderung der ganzen aus der Struktur entzogenen Rohölmenge einführen werden. Da nur ein einziger Rohölgewinner auf einer Struktur sein wird, werden nicht unnütze Leitungen eingeführt werden, und fällt gleichzeitig die Frage der beschwerten Trasportkosten für bestimmte Gewinner.

L. DAS NATIONALINSTITUT DES ROHÖLS

Zum Fortschrit der Erdöl-Wissenschaft und Technik im Interesse der Nationalwirtschaft, habe ich einen alten Wunsch der Erdölkreise befriedigt, indem ich das Nationalinstitut des Rohöls gegründet habe, das alle allgemeinen Fragen studieren, die Arbeiten aller Gruben verfolgen, die Ergebnisse beiordnen und dem Staate und der Industrie die nötigen Schlussfolgerungen zur Lenkung der weiteren Arbeiten unterbreiten soll.

Das Nationalinstitut des Rohöls, so gebildet, hat eine mit jener des Roholinstitutes aus den Rockfeller-Stiftungen aus Amerika gleichartige Aufgabe, deren praktische Ergebnisse und besonders die Standardisierung der Materialien und der Bohrungsapparate, die Feststellung neuer Arbeitsmethoden, die gelenkte Bohrung, die Vermeidung der Korrosion bei den Leitungen, der Erhalt des Gasdruckes usw. usw. von grosser Bedeutung für den Fortschritt der Industrie jenes Landes waren und einen grossen Einfluss auf den Fortschritt der Erdölindustrie der ganzen Welt hatten.

Gegenwärtig verfügt das Wirtschaftsministerium über das Geologische Institut Rumäniens, dessen Namen genügend die Richtung seiner Tätigkeit zeigt; über die Direktion des Rohöls und der anderen Bergwerksausbeutungen, welche — vom Standpunkt der Sicherheit der Arbeiten — alle Unternehmungen kontrolliert und sich mit der Verteilung der Forschungsgenehmigungen und der Konzessionen befasst; und über den Oberen Minenrat, als Beratungs-und Beurteilungsstelle.

Keines dieser Institute kann die Befugnisse des Nationalinstitutes des Erdöls erfüllen.

Das Institut wird vom Staate und von seinen Mitgliedern erhalten werden. Ein spezielles Statut wird die Einzelheiten seiner Organisation und Verwaltung feststellen.

M. SCHLUSS-UND ÜBERGANGS-VERFÜGUNGEN

Im Abschnitt „Schluss—und Ubergangs—Verfügungen" habe ich ausserdem die Rechte der Konzessionäre bei Ablauf der bestehenden Konzessionen, sowie die Bedingungen zur Erneuerung derselben festgestellt.

Ebenso habe die gültig gebliebenen Abschnitte und Artikel des Minengesetzes von 1937 präzisiert.

Ich habe besonders die Verfügungen bezüglich des Verhältnisses von 80% rumänischer Arbeit in den Uneternehmungen aufrechterhalten und gleichzeitig eine bessere Klassifizierung des Personals veranlasst und gesichert.

In Kurzem berücksichtigt das vorliegende Projekt-Gesetz die höheren Interessen des Staates, sein Recht den unterirdischen Vorrat der Erdölfelder zu bewahren, wie auch die Tätigkeit der Industrie was das Rohöl und die Gase anbelangt zu lenken und zu kontrollieren.

In erster Reihe befasst sich das Projekt mit der Frage der Forschungen und Anerkennung der Notwendigkeit, in allen möglich erdölhaltigen Gegenden intensive und ernste Forschungsarbeiten auszuführen; es gewährt entschieden die nötigen Ermutigungen den Erdölforschern, die für ihr groses Risiko und Schwierigkeiten entschädigt werden müssen.

Bei diesen Arbeiten, wie auch bei den künftigen Ausbeutungen wird ein weites Arbeitsfeld den rumänischen Unternehmungen gesichert, für deren Festigung bis jetzt nie gewährte Vorteile vorgesehen werden, um so das rumänische Kapital zu den nationalen Erdölgesellschaften heranzuziehen.

Deshalb ist in diesem Projekt nicht nur von der Änderung gewisser Artikel des Minengesetzes die Rede, sondern von der Einführung eines neuen konstruktiven Regimes, im Rahmen der Anregung der Arbeit, des Aufbaues und der Festigung unseres wirtschaftlichen Lebens, den Sie als Staatschef des Landes mit ununterbrochener Beharrlichkeit und Sorge dem Neuen Rumänien gebieten.

Aus diesem Grunde und gemäss den Deckret-Gesetzen No. 3052 vom 5. September und No. 3072 vom 7. September 1940, habe ich die Ehre, Ihnen vorliegendes Gesetz-Projekt zur Genehmigung und Unterzeichnung zu

Ich erlaube mir, Herr Marschall, Sie meiner vorzüglichsten Hochachtung zu versichern.

Minister der Nationalwirtschaft.

I. C. MARINESCU

Revista necesară tuturor Petroliştilor şi Tehnicienilor :

„OEL UND KOHLE"

Industrieverlag von Hernhaussen K. G. Berlin W. 15.

Moment mare în economia naţională

Urmare din pag. I-a

Unităţile de acumulare, cum le denumeşte d-sa, în Expunerea de motive; *Asociaţiunile de explorări şi exploatări între întreprinderi,* cari trebuesc să ia fiinţă prin aplicarea nouii legi;

Mijloace şi proceduri rapide de rezolvarea litigiilor din această materie;

Acordarea de ţinuturi miniere de 10.000—30.000 hectare, cari vor avea desigur mai multe structuri pentru explorare şi exploatare eventuală;

Exploatare unitară printr'o reţea de sonde;

Rezervele de durată păstrate pe structurile, pe cari nu se află sonde de exploatare, dovedite că au ţiţei;

Separarea zăcămintelor de ţiţei, de zăcămintele de gaze, separare atât de necesară şi reclamată de economia naţională;

Proopectarea, explorarea şi exploatarea zăcamintelor de gaze şi recompensa exploratorului ce trebue să urmeze;

Incurajarea explorărilor prin reale avantaje acordate, de data aceasta EFECTIV, prin cote de exploatare a terenurilor statului, *pe structuri izolate şi pe cele miniere;* redevenţe variabile, ca procente; *acoperirea riscurilor explorării,* prin anume despăgubiri; *dreptul de a reţine* până la 20% *din gazele scoase,* ce vor fi folosite numai la extragerea şi prelucrarea ţiţeiului propriu; *reduceri de taxe de suprafaţă, de explorări, de consum şi transport; preţuri normale regionale,* pentru orice prestaţiuni şi furnituri dela Stat, comună, judeţ;

Scutire de orice taxe fiscale, timbre, impozite pentru actele de asociere, în vederea explorării şi exploatării zăcămintelor;

Acordarea de rezerve până la 50% din fiecare din structurile constituite ca rezervă de durată ale statului, exploratorilor cu pierderi în explorări de ţinuturi etc. Iată o serie de *reale avantaje,* pe care legea cea nouă a petrolului — şi este bine că a rămas numai a petrolului — le acordă exploratorilor de terenuri.

Păstrarea fondului posibil petrolifer al statului, din cele 2 milioane de hectare, recunoscute, ca atare, posibil petrolifere de către Institutul nostru Geologic, măsură prin care se asigură terenurile necesare explorărei cari în timp de 10 ani nu poate întrece decât o treime de asemenea terenuri, dă putinţa statului să-şi asigure rezervele de terenuri, conforme caracteristicii zăcămintelor şi să fixeze regimul de urmat pentru celelalte 2/3 rezervate pentru mai târziu.

Statul îşi rezervă din terenurile recunoscute petrolifere o rezervă de durată, de o treime din structurile găsite în adevăr petrolifere.

Dar, ceea ce nu trebue o clipă neglijat, de a releva, *este încurajarea întreprinderilor cu capital românesc,* adică a întreprinderilor cu 75% acţiuni nominative româneşti, cu conducere efectivă românească.

Acestor întreprinderi li se dă încurajarea cuvenită pentru ca în industria petrolului să se îndrume — cum este şi firesc — capitalul românesc.

Li se dă terenuri în exploatare:

a) 25% din cele ale statului, din ale celor decăzuţi din dreptur — din structurile izolate:

Obligarea constituirii în asociaţii de explorare şi exploatare a acestora cu titularul permisului acordat este una din cele mai înţelepte şi mai raţionale măsuri. Numai din disiminarea capitalului şi energiei româneşti în asemenea materie, fără reazim solid de rezistenţă, au profitat alţii decât cei doriţi a fi chemaţi;

b) Din 50% cel puţin din suprafaţa explorată ce revine statului prin explorări pe prelungirea structurilor explorate parţial, — cea ce după calculul *probabilităţilor s'ar ridica* la 707,5 hectare, când până azi n'au primit de cât 408 hectare;

c) 50% din suprafaţa petroliferă cuvenită Statului la straturile de sub cele exploatate azi;

d) 25% din terenuri petrolifere din a 2-a şi a 3-a strucută din fie care grupă de trei structuri găsite petrolifere, date fiind de o parte rezervele de durată;

e) 50% cel puţin din terenurile dovedite petrolifere prin lucrările învecinate;

f) 50% cel puţin din suprafaţa structurilor clasate ca rezerve de durată ale Statului. Reducere de impozit miner, de redevenţă cu 2 puncte; reducere la jumătate a taxei de 4% la vânzarea de acţiuni, timp de 5 ani.

Scutire de întreg impozitul fiscal asupra dividendelor pe timp de 5 ani.

Acordare de credite ieftine în bani sau unelte, maşini, materiale, pe care Statul le rezervă prin acordurile de la Stat la Stat.

Scutire totală de taxe, timbre, impozite, destul de considerabile, pentru înlesnirea constituirii şi mărirei de capital până la 500 miloane lei — iar peste această cifră, reducere la jumătate ale tazelor, timbrelor, şi a impozitului.

Scutire de impozitul de 0,50% asupra acţiunilor noi — iată un cortegiu întreg de mari înlesniri şi încurajeri pe cari noul regim al petrolului le consacră şi de cari, sunt sigur, că se vor grăbi să profite persoanele fizice, societăţile şi capitalul românesc.

Când Statul înţelege să facă aşa importante sacrificii, capitalul şi priceperea românească trebue să profite cele dintâi, căci **este o reală şi unică încurajare ce s'a dat până azi,** în materie petroliferă capitalului şi priceperei româneşti.

M'aşi mărgini la aceste constatări, dacă n'aşi întâlni alte dispoziţiuni folositoare referitoare la **exploatarea prin galerii; la strângerea resturilor de ţiţei; la reducerea redevenţelor la sondele părăsite sau nerentabile; la fixarea unei redevenţe unitare** de 30% cuvenită proprietarilor, suprafeţii; la terenuri comunale fără drepturi câştigate; la **Comasarea** pentru stabilirea zonelor de influenţă a întregei suprafeţe găsită petroliferă pe structură; la validarea drepturilor câştigate: cum, deasemenea, la impunerea, **pentru prima dată** în această materie din partea Statuluia obligaţiunei asocierei şi întreţinerei **rafinăriilor,** pentru a fi la curent cu progresul tehnicei rafinajului, pentru a nu mai fi tributari rafinăriilor străine la anume produse cu ceeace putem rafina şi noi bine cu propriile noastre mijloace; măsuri pentru asigurarea **consumului intern,** când nu se arată până acum cine este obligat să-l satisfacă.

Naţionalizarea întreprinderilor de distribuţie al produselor petrolifere, a direcţiei şi personalului întreprinderilor de azi de acest gen. Deasemenea mijloacelor cari să asigure, şi să controleze exportul şi importul de ţiţei; Monopolizarea în folosul Statului a conductelor pentru exportul ţiţeiului, cu retrocedarea către societate ale conductelor ce greşit fusese atribuite Statului.

Crearea atât de necesară a Institutului diriguitor în materie de petrol, **„Institutul Naţional al Petrolului", care** să coordoneze rezultatele studiilor şi a lucrărilor de şantiere, supunând statului concluziunile necesare dirijării lucrărilor viitoare şi chiar ale politicei viitoare a petrolului — toate acestea îşi găsesc reglementarea lor fericită şi potrivită nevoilor reale din petrol, în decretul-lege al petrolului.

■

O dorinţă mare nu încetez de a mi-o exprima: **încredinţarea privegherei, şi executărei tuturor acestor admirabile dispoziţiuni în mâini de oameni pricepuţi, onesti şi dornici de satisfacerea intereselor naţionale româneşti** căci să nu uităm: **că omul sfinţeşte locul** şi că legiuirea cea mai bună fără aplicatori înţelegători şi dornici de satisfacerea binelui obştesc, rămân slove moarte, chiar când sunt pornite din cele mai frumoase şi înalte simţăminte şi convingeri.

Mă bucur că şi în calitate de preşedinte vremelnic al Asociaţiei profesionale a întreprinderilor româneşti de petrol (U.N.I.P.-ul) pot să-mi exprim satisfacţia şi convingerea personală a servirei intereselor generale şi româneşti din materia petrolului mai ales prin sprijinirea intereselor societăţilor româneşti, precum îmi exprim bucuria că unui cunoscător emerit al materiei care mi-e şi prieten drag, i-a fost rezervată înfăptuirea celei mai bune legiuiri în materie de petrol, ce ne-a fost hărăzită vremilor mari ce le trăim, şi pentru care îl felicit călduros din toată inima.

Prof. EF. ANTONESCU

Noul Decret-lege al petrolului şi capitalul naţional

Urmare din pag. I-a

Statul îşi rezervă un drept pentru o cotă din terenurile descoperite abia în structura II-a şi III-a

La exploatarea acestor terenuri statul invită ca asociat şi capital naţional.

Domnul Ministru Marinescu îşi propune a rezolva şi această acută problemă, prezentă şi de viitor, a industriei petrolifere — *promovarea capitalului naţional.*

Decretul-lege apărut acordă simţitoare avantagii capitalului naţional, existent şi care s'ar angaja în industria petroliferă; fie sub formă de degrevări fiscale, reduceri de redevenţe şi impozite, credite; dar mai ales prin asigurarea unei cote importante de suprafeţe de terenuri petrolifere aparţinând Statului şi din care se vor descoperi în viitor ca sigur petrolifere.

Avantagiile care sunt acordate prin această lege capitalului naţional sunt importante dar sunt legate de condiţiunea expresă şi anume: capitalul naţional să se grupeze imediat în unităţi mari de capacitate tehnică şi financiară, adică să aibă un minimum 400 milioane capital nominal.

Legea minelor din 1924 a lui Vintilă Brătianu, ing. Tănăsescu şi d-nilor prof. Mrazec şi Tancred Constantinescu, punea toată greutatea pe problema capitalului naţional şi obliga întreprinderile mari cari mai voiau să la perimetre dela Stat să se naţionalizeze.

Legea nu s'a putut aplica şi nu e momentul acum să arătăm pentru care motive nu s'a putut pune în practică aceste principii.

Legea de astăzi, lasă liberă şi nestingherită activitatea capitalului străin, aşa cum este organizat, o încurajează prin politica ţinuturilor şi creiază în acelaş timp cadrul de comvergenţă a capitalului naţional prin acordarea avantagiilor menţionate mai sus. Prin urmare, legea nu impune naţionalizarea, ci invită la creiarea capitalului naţional lăsând iniţiativa în seama altora, sau în modalitatea aplicării legii.

Depinde de capitalul naţional dacă va şti să se grupeze pentru a constitui unităţi cerute de lege şi depinde în al doilea rând de conducătorii tehnici şi administrativi a acestor întreprinderi, dacă vor şti să mânuiască acest capital în decursul vremurilor, pentru a se putea menţine şi desvolta în ritmul celorlalte întreprinderi cu capital străin

Noi am arătat adeseori rolul pe care l-a jucat iniţiativa particulară şi capitalul naţional la începutul şi naşterea industriei petrolifere şi ne bucurăm a găsi în expunerea de motive a d-lui ministru confirmarea acestui rol important şi preponderant jucat de iniţiatorii români în trecutul industriei petrolifere. Aceste iniţiative care ajunseseră la un moment dat la desvoltări impresionante, au căzut sau au dispărut datorită lipsei de conducere în politica economică conjuctorală atât în viaţa întreprinderilor însăşi cât mai ales în politica de Stat.

Să sperăm că oamenii noştri politici cât şi conducătorii economici ai întreprinderilor româneşti vor trage concluzii din greşelile trecutului şi vor şti să utilizeze cadrul juridic ce ni-l prezintă legea d-lui ministru Marinescu pentru a asigura în viitor desvoltarea înfloritoare a capitalului naţional în industria petroliferă.

Această lege prezintă şi un nou caracter în deosebire de celelalte anterioare prin aceia că imprimă un tempo obligator al activităţii de foraj şi producţie cu sancţiuni foarte grave pentru acei ce nu ar corespunde acestui ritm. Prin sancţiunile economice impuse, legiuitorul de astăzi dând satisfacţie marilor întreprinderi cu capital străin, capitalului naţional, ştie în acelaş timp să fie un bun apărător şi comerciant al intereselor şi bunurilor Statului.

Căutând a satisface imperativele momentului analizate mai sus, cât şi interesele diverse cari luptă în cadrul industriei petrolifere, legea părăseşte cadrul principiilor juridice în favoarea celor technice şi caută a preciza sfera de activitate a acestor interese.

Dr. Ing. I. BASGAN

Noua lege a petrolului şi capitalul naţional

Urmare din pag. I-a

Societăţile petrolifere cu capital naţional în anul 1937, când s'a pus la ordinea zilei modificarea Legii Minelor, au înaintat autorităţilor competinde un foarte documentat memoriu în care cereau, pe baza dovezilor de capacitate tehnică şi financiară aduse în trecut, şi **întinse terenuri exploarate** pentru cruţarea zăcămintelor petrolifere de viitor. Iar pentru asigurarea consumului intern ,să li se acorde prin noua lege a minelor **întâietatea la concesionarea perimetrelor de exploarare şi exploatare,** căci la licitaţiune publică ele au fost şi vor fi înlăturate de societăţile străine, care dispun de imense şi eftine capitaluri, iar prin legăturile lor mondiale pot dicta preţul ţiţeiului ,evitând riscurile.

Legea Minelor din 1937 le-a dat numai în parte satisfacţie, rezervând societăţilor cu capital românesc o cotă din terenurile Statului cunoscute petrolifere.

Faţă de programul D-lui Mareşal Ion Antonescu ,de a se româniza întreaga activitate economică din Statul nostru, Ministerul Economiei Naţionale a găsit de cuviinţă ca şi în sectorul exploatărilor petrolifere să se aplice acest program, ceeace noua lege a petrolului din 17 Iulie 1942, caută prin diferite dispoziţiuni să înfăptuiască.

Vom rezuma în cele ce urmează aceste dispoziţiuni de încurajare a întreprinderilor petrolifere româneşti spre a se dirija învestirea capitalurilor naţionale în astfel de întreprinderi, **cari capitaluri, din lipsa unor avantagii speciale şi fiind dată lipsa de rentabiltate din ultimii ani, ezitau să se plaseze în acţiuni de ale societăţilor petrolifere.**

Avantagiile speciale acordate întreprinderilor româneşti sunt:

1. Dreptul de preferinţă la exploatare asupra unui sfert în suprafaţa terenurilor proprietatea Statului exploatabilă pe structuri izolate.

2. Dreptul de preferinţă la exploatarea terenurilor celor decăzuţi din drepturi.

3. **Jumătate** cel puţin din suprafaţa explorată ce revine Statului în *conformitate* cu Legea.

Pentru a se vedea importanţa acestei din urmă dispoziţiuni Dl. Ministru în expunerea de motive arată că dacă s'ar fi aplicat acest regim în trecut, ar fi revenit întreprinderilor cu capital românesc **aproape 300 hectare mai mult decât au primit sub regimul legilor vechi.**

4. **Jumătate** cel puţin din suprafaţa petroliferă cuvenită Statului la structurile ce se vor descoperi sub straturile exploatate.

5. **Un sfert** din terenurile petrolifere găsite pe cea de a doua sau a treia structură atribuită exploratorului.

Jumătate cel puţin din terenurile dovedite petrolifere prin lucrările învecinate.

7. **Jumătate** cel puţin din suprafaţa structurilor clasificate ca rezerve de durată ale Statului.

8. **O reducere** de 1/3 din impozitul minier pentru exploratori pe timp de 5 ani dela publicarea legii.

9 **O reducere** de două puncte a redevenţei cuvenite Statului pe timp de 5 ani dela publicarea legii.

10. **Reducerea** la jumătate adică dela 4—2% a impozitului pentru vânzarea acţiunilor pe timp de 5 ani.

11. **Scutirea** pe timp de 5 ani dela publicarea legii a impozitului mobiliar asupra dividendului.

12. **Acordarea** de credite eftine în bani sau unelte, maşini materiale, pe care Statul le va dobândi şi rezerva pentru societăţile româneşti petrolifere.

13. **Scutirea de taxe, timbre şi** impozite pentru fuziuni, pentru constituiri şi sporiri de capital până la 500.000.000 lei. Dacă capitalul trece de 500.000.000 lei reducerea este numai de jumătate.

14. **Scutirea** de impozitul de 0,50% prevăzut de art. 15 par. 16 din legea timbrului pentru acţiunile noui ce se vor emite de societăţile româneşti.

In scopul concentrării întreprinderilor româneşti de petrol, pentru a dobândi o parte mai mare de acţiuni şi de a putea lupta cu societăţile mari străine, legea prevede că societăţile anonime române trebue să posede un capital de cel puţin 400.000.000 lei ca să poată beneficia de avantagiile specificate mai sus.

Din cele expuse rezută că noua lege a petrolului, opera guvernului d-lui Mareşal Ion Antonescu, a creiat avantagii **substanţiale** societăţilor cu capital naţional.

Dar mai ales în aplicarea acestei legi **primatul intereselor naturale va trebui să fie totdeauna luat în considerare,** întrucât o bogăţie atât de rară şi preţioasă, cu care a fost dăruit pământul românesc ,se impune să rămâie în stăpânirea populaţiunei autohtone din Statul nostru ca să fie exploatată şi utilizată **numai pentru binele suprem al Neamului.**

Ca unul ce am luptat pentru romanizarea vieţii economice din Statul nostru, salutăm cu mare satisfacţie noua lege a petrolului, întrucât realizează un pas însemnat înainte pe această cale şi face deci onoare, d-lui ministru **Ion Marinescu,** ce a întocmit-o.

Prof. CONSTANT GEORGESCU

EIL WILLKOMMENES GESETZ

von Ing. C. OSICEANU
Gewesener Präsident des Verbandes der rumänischen Erdölindustriellen, gewesener Generaldirektor der Ges. «Steaua Româna»

Das neue vom Herrn Minister Marinescu abgefasste Minengesetz war sehr notwendig und in Anbetracht der immer beträchtlicheren Produktionsverminderung, sogar dringend; man benötigte unbedingt ein Gesetz, zur Forderung der Erdölprospektion-und Erforschung, was den derzeitigen Gesetzen fehlte.

Herr Minister Marinescu gewährt sichere und ausgedehntere Rechte sowohl den Schürfern wie auch den Erforschern und ermutigt somit diejenigen, die in solchen gewagten Studien Kapital anlegen. Der Herr Minister hat verstanden, dass auch die Ausbeuter in ihren Arbeiten beschützt sein müssen und dass niemand ein Risiko auf sich nimmt, ohne die Möglichkeit eines Erfolges in einer so gewagten Industrie wie es die Erdölindustrie ist, vorauszusehen Herr Minister Marinescu vergisst nicht, das rumänische Kapital — besonders wie im letzten Kapitel vorgesehen — zu ermutigen.

Im Allgemeinen, als einer der sich mit allen bei uns abgefassten Minengesezten beschäftigt hat, gratuliere ich Herrn Minister Marinescu für die Art und Weise wie er dieses neue Gesetz abgefasst hat, welches das nationale Kapital schützt und ermutigt wie auch das fremde Kapital, dem es die nötige Leitung und Hilfe gewährt, um zusammen mit dem rumänischen zu seinem Nutzen und zum Wohle des Landes, für die Entfaltung dieser den einen wie den anderen und dem Lande so nötigen Industrie zu arbeiten.

DAS RUMÄNISCHE ERDÖL

Eine neue Ära oeginnt, für das rumänische Erdöl. Eine Ära des Vertrauens an sein Aufblühen.

Die ganze Erdölindustrie hat mit lebhaftester Genugtuung das neue Erdölgesetz empfangen, da dieses ihr ermöglicht, in Ruhe und voller bewiesener Begeisterung zu der zugunsten der Nationalwirtschaft vom Staatschef gepredigten Arbeit zu schreiten, indem es alle Hindernisse die ihrer Tätigkeit im Wege standen, wegräumt.

Vier Punkte bilden die Charakteristik des Erdolgesetzes das **„die Stärkung des nationalen wirtschaftlichen Lebens durch die Sicherung der Zukunft der Erdölindustrie als Grundlage hat"**, wie es der Herr Minister der Nationalwirtschaft in seiner klaren, dokumentierten Darlegung der Beweggründe, die ein Bild der Vergangenheit des rumänischen Erdols darstent, sagt:

I. Die tiefen rumänischen Gefühle, die den Gesetzgeber beseelt haben;

II. Die Ermutigung zur Entdeckung neuer Erdölvorkommen;

III. Die Richtigstellung und Beseitigung aller Hindernisse, die die Entfaltung der Erdölindustrie erschwerten;

IV. Die vollständige Absonderung des Erdöls von den anderen Mineralstoffen und Erzen, deren Ausbeutung den Gegenstand eines besonderen Gesetzes bilden wird.

Indem er seine Darstellung mit dem Erinnern an die Verdienste der echten Wegbahner Erdöls, der echten Wegbahner des rumänischen Erdöls, — echten Rumänen — dank deren Arbeit und Opfer unsere Erdölindustrie entstanden ist—beginnt, gab Herr I. C. Marinescu, von denselben Gefühlen die ihn durchs ganze Leben beseelt, der nationalen Initiative. Arbeit und Kapital die grösten Möglichkeiten, um auf dem von Constantin Alimănistianu und Vintilă Brătianu eröffneten Wege weiterschreiten zu können: das Rumänische Erdöl den Rumänen. Diese Möglichkeiten schliessen aber nicht die fruchtbringende und freundschaftliche Mitwirkung der grossen fremden Kapitale mit der rumänischen Technik, der rumänischen Arbeit und mit dem rumänischen Kapital aus; eine Mitwirkung die wir unbedingt zur Förderung unseres Erdöls benötigen und die uns in der neuen Erdölordnung des morgigen Europas grossen Nutzen bringen wird.

Die grossen den rumänischen Unternehmungen und dem nationale Kapital gewährten Vorteile schliessen eine Epoche zahlreicher Widerwärtigkeiten und Polemiken, die zur Stockung der Erdölindustrie beigetragen haben, ein Zeitabschnitt in dem die wahren Nationalisten mit Bescheidenheit und Geduld zum Nutzen des Landes arbeiteten, und heute den Beweis ihrer Gefühle gaben.

Ausser den grossen. Grundsätzen die das Gesetz kennzeichnen und ausser der gerechten Lösung der Frage der Redevenzen, die die wertvollen Betrachtungen dieser Nummer besprechen, indem alle einstimmig deren Bedeutung für die Zukunft des rumänischen Erdöls anerkennen, und damit die Erdölindustrie ruhig und mit all ihrer Arbeitskraft für die künftigen Erfolge arbeite, bestand Herr I. C. Marinescu darauf, ihr auch die Gegenwart zu sichern. Zu diesem Zwecke hat er alle technischen Beförderungs-und Verwaltungs-Massregeln die die Tätigkeit der Erdölindustrie erschwerten, richtiggestellt und alle Fragen den guten Gang dieser Industrie betreffend werden in einer bestimmten Zeitfrist unter der direkten Verantwortung des Grubendirektors gelöst werden mussen.

Ein Artikel dieses Gesetzes, von grösster Bedeutung, der Art 286, bestimmt noch:

„Die Anordnung neuer Gebühren für die Bergwergprodukte, deren Ausbeutung Beförderung, Verwertung und Handel betreffend, kann nur mit der Genehmigung des Wirtschaftsministeriums erfolgen.

Dadurch werden die Bürden die auf dieser Industrie lasteten eingedämpft, welche Bürden — ohne jedweden Zusammenhang untereinander — den zahlreichen Staatsorganen preisgegeben waren mit dem Risiko das Budget der Unternehmungen jeden Augenblick aus dem Gleichgewicht zu bringen. Dieser Massregel zufolge werden die Leiter der Erdölindustrie, indem sie zahlreicher Sorgen befreit sind, ihre ganze Zeit einer fruchtbringenden Tätigkeit widmen können.

Jeder Artikel dieses Gesetzes löst bis aufs einzelste alle Fragen das rumänische Erdöl betreffend, welche Fragen der Herr Minister der Nationalwirtschaft in seinem. Bericht an den Staatschef so schön darstellt; wir veröffentlichen diesen Bericht als ein Dokument, von dem die künftigen Generationen Nutzen ziehen werden.

„România Petroliferă", die mit ganzer Seele und mit grossen Schwierigkeiten für die Interessen des rumänischen Erdöls gekämpft hat, ist glücklich, die Erdölindustrie auf festen und blühenden Grundlagen gestellt zu sehen dank der Regierung des Herrn Marschall I. Antonescu, der dem Herrn I. C. Marinescu die Möglichkeit gab, das wichtigste Gesetz für unsere Nationalwirtschaft zu verwirklichen.

Wir wünschen dass die Nachfolger im Departement der Nationalwirtschaft von denselben Gefühlen, die für immer den Namen des jetzigen Ministers an das rumänische Wirtschaft blinden, für das Wohl des Landes beseelt sein sollen.

R. P.

Das neue Dekret-Gesetz des Erdöls und das nationale Kapital

von Dr. Ing. I. BASGAN

Die Erdölproduktion Rumäniens ist seit 6 Jahren im Sinken und der Mangel an Erforschungstätigkeit in neuen möglichen Erdölgebieten dront mit fortdauernem Sinken der Produktion, die rasch unter das Niveau des inländischen Verbrauches sinken konnte.

Aber heute spielt das rumänische Erdöl eine Weltrolle, die die nationalen wirtschaftlichen Interessen überschreitet und die Hauptwaffe zur Erschaffung und Festsetzung der neuen Weltordnung bildet. Daher die Schlussfolgerung über die Wichtigkeit des Problems, die Produktion zu erhalten und auf das höchst Mögliche zu bringen, in erster Reihe zur Befriedigung der Interessen der Armee und zweitens zur Erfüllung der Aufgabe, die es sich in der nationalen Wirtschaft auferlegt hat.

Durch dieses Prisma betrachtet, hätte die Notwendigkeit eines neuen Erdölgesetzes nur durch die vom herrschenden Augenblicke vorgeschriebenen Massregeln befriedigt werden können.

Trotzdem hat der Minister der Nationalwirtschaft die Verantwortung eines Erdölgesetzes, das sowohl den augenblicklichen Interessen wie auch denjenigen von langer Dauer entspricht, auf sich genommen. Den dringenden Bedürfnissen der Armeen einer höchsten Produktion nachzukommen und gleichzeitig die Fragen der Enforschung und der Zukunftsinteressen der Erdölindustrie und diejenigen der Nationalwirtschaft zu sichern, dies ist die Geschicklichkeit und Weisheit des Mannes mit Erfahrung und Verantwortung, wie sich der Verfasser dieses Dekret-Gesetzes vorstellt.

Es werden neue Ausbeutungsgrundsätze aufgestent, indem man von den geometrischen Oberflächen zu den natürlichen Umrissen der Erdfläche schreitet und dieser Realität auch die herben Grundsätze des Rechtes anzupassen sucht.

Der Rechtskundige gibt dem Techniker den Vorrang und bemunt sich, neue Rechtsgrundsätze zu schaffen Er beschäftigt sich mehr mit dem Ergebnis, mit dem Erfolge der Forschungen, mit der Sicherung der Erdölindustrie und dies alles ist mit einer technischen und finanziellen Fähigkeit in grossem Masstabe verbunden.

Dieses Gesetz fördert in erster Reihe die grossen Erdölunternehmungen, unbeachtet der Nationalität ihres Kapitals, indem es ihnen einen würdigen und ihrer technischen und finanziellen Fähigkeit verhältnismässigen Entwicklungsrahmen für die Zukunft schafft.

Es werden 12 Erdölgebiete genehmigt und man steigt bis zu 500.000 Ha., die diesen grossen Unternehmungen für die Erschliessung des Erdölgrundes zur Verfügung gestellt werden.

Diejenigen, die sich zu solchen Arbeiten verpflichten, haben die Belohnung durch die Gewährung ganzer entdeckter Einheiten, sogenannter geologischer Strukturen, deren Fläche nicht mehr in kleinen Teilen, in geometrischen Figuren, begrenzt ist, sondern sich über die ganze Oberfläche der entdeckten geologischen Struktur ausbreitet, gesichert.

Erst in der II-en und III-en Struktur behält sich der Staat das Recht einer Quote der entdeckten Gelände vor.

Zur Ausbeutung der Gelände fordert der Staat das nationale Kapital als Teilnehmer auf.

Der Herr Minister Marinescu nimmt sich vor, auch diese dringende, heutige und kunftige Frage der Erdolindustrie — die Förderung des nationalen Kapitals — zu losen.

Das erschienene Dekret Gesetz gewannt fumbare Vorteile dem bestehenden nationalen Kapital wie auch demjenigen welches in der Erdölindustrie angelegt werden würde, wie: Gebuhrsentlastungen, Reduzierungen der Redevenzen und Steuer, Kredite, aber besonders durch die Sicherung einer bedeutenden Quote von Flächen der dem Staate gehorenden Erdolgrunde und der künftig bestimmt als erdölführend entdeckten.

Die Vorteile die durch dieses Gesetz dem nationalen Kapital gewährt werden, sind bedeutend, aber mit einer ausdrücklichen Bedingung verbunden, nämlich, das nationale Kapital soll sofort zu grossen Einheiten von technischer und finanzieller Fähigkeit gruppiert werden, d. h. sie sollen ein nominales Kapital von minimum 400.000.000 Lei besitzen.

Das Minengesetz abgefasst 1924 von Vintilă Brătianu, Ing. Tănăsescu und den Herren Professor Mrazec und Tancred Constantinescu bestand insbesondere auf die Frage des nationalen Kapitals und zwang die grossen Unternehmungen, die noch vom Staate Perimeter nehmen wollten ,sich zu nationalisieren.

Das Gesetz konnte nicht angewendet werden und es ist nicht jetzt der Augenblick, die Beweggründe wodurch man diese Grundsätze nicht in Praxis setzen konnte, zu zeigen.

Das heutige Gesetz lässt die Tätigkeit des fremden Kapitals frei und ungehindert so wie es organisiert ist, fördert sie durch die Politik der Gebiete und schafft gleichzeitig den Entwurf der Konvergenz des nationalen Kapitals durch die Gewährung der obengenannten Vorteile.

Das Gesetz gebietet also nicht die Nationalisierung, sondern fordert zur Schaffung nationalen Kapitals auf, indem es die Initiative dazu andern oder der Anwendungsart des Gesetzes überlässt.

Es hängt vom nationalen Kapital ab, ob es sich zu gruppieren wissen wird, um die vom Gesetze geforderten Einheiten zu bilden, und zweitens hängt es von den technischen und verwaltenden Führern dieser Unternehmungen ab, ob sie fahig sein werden, dieses Kapital im Laufe der Zeit zu handhaben, um sich im Rythmus der anderen Unternehmungen mit fremdem Kapital erhalten und entwickeln zu können.

Wir haben öfters die Rolle die die Privatinitiative und das nationale Kapital am Anfange und bei der Gründung der Erdölindustrie spielte, gezeigt, und wir freuen uns, in der Darlegung der Breweggründe des Herrn Ministers din Bestätigung dieser wichtigen und überwiegenden, von den rumänischen Anregern in der Vergangenheit der Erdölindustrie gespielten Rolle, zu finden.

Diese Anregungen die an einem gegebenen Augenblick zu einer eindruckvollen Entwicklung gelangten, sind gefallen oder verschwunden, wegen Mangel an politischer wirtschaftlicher Führung, sowohl im Leben der Unternehmungen selbst, wie auch in der Politik des Staates.

Wir wollen hoffen, dass unsere Politiker wie auch die wirtschaftlichen Führer der rumänischen Unternehnungen aus den vergangenen Fehlern Schlussfolgerungen ziehen und den juridischen Entwurf der uns von Herrn Minister Marinescu vorgelegt wurde zu benützen wissen werden, um eine künftige blühende Entfaltung des nationalen Kapitals in der Erdölindustrie zu sichern.

Dieses Gesetz stellt auch einen neuen verschiedenen Charakter von den vorhegehenden Gesetzen dar, dadurch dass es ein zwingendes Tempo in der Bohrungs — und Forderungstätigkeit aufdrückt, mit sehr schweren Strafen für diejenigen die diesem Rythmus nicht nachkommen würden. — Durch die auferlegten wirtschaftlichen Strafen, weiss der heutige Gesetzgeber, indem er den grossen Unternehmungen mit fremdem Kapital und dem nationalen Kapital Genugtuung leistet, gleichzeitig ein guter Verteidiger und Kaufmann der Staatsinteressen und des Staatsgutes zu sein.

Indem es die oben analysierten Forderungen des Augenblicks wie auch die verschiedenen im Rahmen der Erdölindustrie kämpfenden Interessen zu befriedigen sucht, verlässt das Gesetz den Rahmen der juridischen Grundsätze zu Gunsten der technischen und sucht den Wirkungskreis dieser Interessen genau zu bestimmen.

Zu einer Politik mit weiten Ansichten

von ROMULUS DIANU

Wenn man die Geschichte dieses Krieges schreiben wird und beim Erwähnen Rumäniens kein Rumäne an Parteilichkeit oder der kleinsten Übertreibung verdächtigt sein könnte, so wird festgestellt werden können, dass unser Beitrag zum Siege überwältigend war. Ich beziehe mich auf die Millionen Pferdestärke der Luftschiffe, der Kampfkarren, allerart Motore aus den Erdol-Vorratsbehältern Rumäniens gespeist.

Seit dem ersten Augenblicke unseres Eintretens im Feuer und sogar vorher, hat Rumänien verstanden, dass es die Rolle hat, die europäische Einheit und Solidarität, sei es mit den schwersten Opfern, zu behaupten.

Die rumänische Wirtschaft wurde wie noch eine Armee den verbündeten Armeeen zur Verfügung gestellt.

Vor kurzem, hat das Gesetz des Herrn Minister Marinescu diesen edlen, uneigennützigen Geist, der unsere ganze Politik anregt, aufgedeckt.

Bis 1929 hatte eine Denkungsart, die wir nicht kritisieren wollen, in der Erdölindustrie dem fremden Kapital die Pforten geschlossen gehalten. Der Nationalismus in der Erdölindustrie hatte nicht die erwarteten Ergebnisse gebracht, und dies aus verschiedenen Gründen. Das ungeheure Risiko, die kolossalen Kapitalanlagen, indem das Gute und Schlechte eine zu kleine Gruppe bedrückte, trugen bei, dass die guten Vorsätze die gewünschten Ergebnisse nicht geben konnten, und stellten die Erdölpolitik im Lichte eines Staatsgeschaftes ohne den politischen Kraftkoeffizient, der auf diesem Gebiete durch internationale Zusammenarbeitung, erhalten wird. Im Jahre 1937, bestätigte ein neues Minengesetz den Vorzug des Staates für das rumänische Kapital, eröffnete aber wieder den Weg zur Zusammenarbeitung. Es ist Tatsache, dass bis zu dem jetzigen Krieg eine grosse Politik in Verbindung mit den Erdölquellen unseres Bodens nicht entworfen wurde.

Diese Idee hat erst heute Früchte getragen, indem man die Erdölpolitik in einem System das die militärische industrielle, wissenschaftliche und sonstige Zusammenarbeitung einschliesst, einzufassen begann. Demnach erleichterte man Rumänien nicht wie bis gestern die Rolle einer Macht die Erdölprodukte verkauft, sondern den Zutritt der Befehlshebel in allerlei Hinsichten.

Die Entfaltung unserer Industrien ist durch die Entwicklung die die Erdölpolitik mittels Beitrag des fremden Kapitals erhalten wird, gesichert. Die Konkurrenz dieses Kapitals ist durch vom Gesetze vorgeschriebene Schutzmassregeln gehindert. Jedenfalls besteht die Wichtigkeit dieses Schrittes in der Massregel, wodurch die Entfernung des fremden Kapitals nicht mehr eine Prinzipfrage ist, sondern eine, die ausschliesslich der Schutz der nationalen Interesen empfehlen kann. Die Stockung der Tätigkeit auf diesem Gebiete, wird nicht mehr möglich sein nur weil „so wollen wir es" oder weil die Interessen der kleinen industriellen Gruppen, die Interessen des Landes zu beherrschen suchten.

Das Risiko der rumänischen Industrie wird der Staat tragen. Die anderen Risikos werden vom fremden eingesetzten Kapital ertragen werden. Es ist sicherlich ein vernünftiger Ansichtspunkt. Das Erdöl ist das Produkt einer ungeheueren Arbeit und einer ungeheuren Geldeinsetzung.

Da es festgestellt ist, dass in Kriegszeit kein Land seine Erdölquellen schliessen kann, und dass jedenfalls die Faktoren der internationalen Solidarität mit mehr Kraft eintreten, ist es besser alles so vorzubereiten, dass der der Erdöl benötigt (und wer benötigt es nicht?) nicht wie zu einem Verkaufsladen komme, sondern wie zum Ergebnis einer Zusammenarbeit, worin Gewinne und Risikos gerecht verteilt wurden. Der Fortschritt dieses Gesetzes, den Vorhergehenden gegenüber ist beträchtlich. Man bestätigt ein ehrliches Prinzip der Zusammenarbeit die Rumänien Freunde schaffen wird und welche Rumänien den ganzen politischen Einfluss, den ein Land, das in kolossalem Masse zum Gewinne des Krieges beigetragen hat, verdient, sichern wird.

Petrolul românesc

O eră nouă începe pentru petrolul romanesc. O eră de incredere în prosperitatea sa.

Intreaga industrie petroliferă a primit cu cea mai vie satisfacţie noua legiuire a petrolului care înlăturând toate piedicile ce-i stinghereau activitatea, îi dă putinţa de a pasi, în liniste, cu toată insufleţirea — de care a dat dovadă — la munca propăvăduită de Conducatorul Statului, în folosul economiei naţionale.

Patru sunt caracteristicile Legii Petrolului, care **„are la bază întărirea vieţii economice naţionale prin asigurarea viitorului industriei petrolifere"**, după cum spune d. Ministru al Economiei Naţionale în luminoasa şi documentata expunere de motive, care constituie un istoric al petrolului românesc:

I. Adâncile sentimente româneşti cari au animat pe legiuitor;

II. Incurajarea descoperirei de noui zăcăminte;

III. Punerea

Ein grosser Augenblick für die Nationalwirtschaft

von Prof. EF. ANTONESCU
Rektor der Handels — und — Industrieakademie
Präsident des fachmännischen Verbandes der rumänischen Erdölunternehmungen
(U. N. I. P.)

Ein grosser Schritt, ein Schritt vom Gedanken beherrscht den Erdölvorrat, den auf glücklicher Weise der Boden unseres Landes birgt, auf die nützlichste Art zu regeln, hat den jetzigen Minister, Herrn Marinescu—ein vortrefflicher Kenner dieser Frage — dazu bewogen, die Studien die er persönlich dank seiner besonderen Kentnisse in glänzender Weise beherrscht, zu unternehmen.

Das Ergebnis dieser Studien und der Sorge den nationalen Interessen im höchsten wissenschaftlichen und wirtschaftlichen Sinne zu dienen, ist auf glücklicher Weise in dem Erdölgesetz, worauf die Regierung des Marschalls Antonescu stolz sein kann, konkretisiert.

Nicht die Vorteile der an dem Erdöl interessierten Kreise haben die Hauptsorge dieses Gesetzes gebildet, **sondern vor Allem hat die Sorge der Erhaltung und der Nutzniessung dieses nationalen Schatzes im Dienste der allgemeinen Bedürfnisse des Landes** — nach einem Zeitabschnitt von erschöpfender Ausbeutung — **die herrschende Note dieses Gesetzes gebildet und bildet sie noch.** Es konnte auch gar nicht anders sein unter einer rein nationalen Regierung, von der Befriedigung der einzig rumänischen Interessen beherrscht, wie sich die Regierung des Marschalls Antonescu fortdauernd behauptete und behauptet. Herr Minister Marinescu, Exponent dieser Politik in Betreff des Erdöls, kann als Vorgänger dieser glücklichen Regelung betrachtet werden. Ein neuer Zeitabschnitt in Betreff des Erdöls beginnt unter dem Schutze der rationellen und nationalen Gesetzgebung des Herrn Minister Marinescu.

In Betreff des Erdöls und in der Führung der Staatspolitik was diese so bedeutende und interesante Fraze anbelagt, haben die klarsehenden Gesetzgeber der grossen rumänischen Interessen ihren Ansichtspunkt und ihre Arbeitsweise auf dem nationalen wirtschaftlichen Feld besonders seit 1923 her behauptet.

Obzwar manche durchdrungen von der grossen und wohltuenden Idee des Ubentretens des Untergrundes im Besitze des Staates auf Grund der Konstitution von 1923 sich sofort bemüht haben und darauf bestanden, die **nationale Note** als vorherrschende Note in Betreff des Erdöls zu behaupten, indem sie die Gründung von rumänischen Gesellschaften mit rumänischem Kapital und rumänischer Führung zur Ausbeutung des Erdöls förderten, konnten in der Tat diese guten Absichten in ihrer Vollständigkeit nicht verwirklicht werden.

Die Bergwerkgesetzgebung von 1924, hat ausgedehnte Erdölgelände manchen der grossen Unternehmungen dieses Arbeitsfeldes zugeteilt. Dies hat tatsächlich eine Entwicklung ganz besonderer Art einiger dieser Unternehmungen hervorgerufen. Die wohltuenden Folgen der Bergwerk, gesetzgebung von 1924 wurden aber nicht in der ganzen Masse der Unternehmungen dieser Art zum Wohle des rumänischen Wirtschaftslebens nachgefühlt. Sei es dass die allgemeinen Umstände der Regelung der Erdölfrage auf der ganzen Welt uns dieser Politik gegenüber zurückstehen liessen, besonders in Betreff der Preise, sei es dass die Wirkungen der wirtschaftlichen Krisis welche bald nach der Anwendung jenes Gesetzes folgte, voll hervorgingen, welche auch die Ursachen selen, die Folgen sind die oben erwähnten. Die Nationalisierung der Aktien der Erdölgesellschaften als Folge der Nationalisierung des Untergrundes hat als nationalet Note in der Bergwerkgesetzgebung von 1924 vorgeherrscht. — 1929 hat man aber auf die Nationalisierung der Aktien verzichtet und die Staatsgründe wurden durch öffentliche Ausschreibung vergeben, indem man einen von drei Perimetern den an Vorrat mangelnden Gesellschaften zuteilte, — und auf diese Weise schuf man Dauervorräte.

Den ersten Anfang die Erdölgesellschaften mit rumänischem Kapital wohlwollender zu betrachten, hat das Gesetz von 1937 gemacht, als es eine Quote für diese Gesellschaften von den auf Grund der Erforschung als erdölführend erklärten und bekannten Staatsgeländen vorbehalten hat.

Die Anregung der betreffenden Erforschungen hat sich verschärft, ohne aber für die Erforscher genügende Ermutigungen die zu tatsächlichen Erforschngen anregen sollte, vorzusehen: die kleinen Quoten die ihnen von den zu erforschenden aber als erdölführend gefundenen Geländen zugeteilt wurden, haben auch nicht die genügende Anregung den echt rumänischen Unternehmungen gegeben, um in solchen Erforschungen zu beharren.

Durch die proportional-und progressiv bezahlten Redevenzen, laut der früheren Gesetze, konnten die ernsten Erdölunternehmungen nicht mehr den Schaden der verlustbringenden oder ergebnislosen Bohrungen durch die Gewinnung der guten Bohrungen ersetzen. Dies war die zweite Folge.

Kurz und gut, der Wunsch der Intensivierung der Erdölgewinnung, der zu Anfang verwirklicht wurde, ohne an die Folgen einer solchen Intensivierung der Gewinnung zu denken, hat zu nachherigen Verminderungen der Produktion geführt, besonders als die Politik der Besteuerung, **jeder anderen ökopfung der Gelände**, obwohl die einzig in beharrlicher Weise zu befolgende Politik in dieser Sache, behauptet hat.

Der Staat begnügte sich, als eifriger Steuereinnehmer zu arbeiten, ohne jedweden weiteren Gedanken; als Folge der unermesslichen Intensivierung besonders seitens des fremden Kapitals, erfolgte die Erschöpfung der Gelande, obwohl die diesbezüglich Klarsehenden nicht aufhörten zu warnen.

Da die Intensivierung den höchsten Wunsch bildete und die Steuerungseinnahmen, die Redevenzen u. s. w. ihr nächstes Gefolge bildeten, war es natürlich, dass sich alle denselben Orten und den als erdölführend bekannten und erprobten Feldern-die ertragreich in dem verfolgten Sinne waren- zuwandten, indem sie den übrigen Teil, 3 Viertel des möglich erdölführenden Gebietes, gänzlich unerforscht liessen. Das innere dynamische Gleichwicht in den Rohöl-und Gasausbentungen so notwendig zu erhalten, war schwer gestört. Das Verschieben des Rohöls und der Gase durch die Folgen der natürlichen Ursachen oder durch die Folgen der Arbeiten unserer gierigen Ausbeuter ist erfolgt.

Die Ausbeutung des Rohöls und der Gase auf Grund deren natürlicher Charakteristiken erfolgte nicht so, wie es auf bestimmter Weise die Darstellung selbst der Beweggründe der neuen Gesetzgebung in Betreff des Erdöls behauptet.

Die Arbeiten beschränkten sich an der Ausbeutung der kleinen Perimeter, indem sich die Erdölunternehmungen übertrafen, Bohrungen zum Schutze der Grenzen ihres Grundes anzustellen. Dies stellt dieselbe Darlegung der Beweggründe als Folge jenes Regims fest. Das Erschaffen von Dauervorräten auf den Strukturen, wo sich Ausbeutungs bohrungen befanden, hat den Wert dieser sogenannten Vorräte illusorisch gemacht. Dies behauptet mit Bestimmtheit dieselbe Darlegung der Beweggründe, die die heutige Gesetzgebung des Erdöls begleitet. Eine natürliche Schlussfolgerung lässt sich aus diesen Regimen ziehen **„Erforschungen in den verschiedensten Gegenden im ganzen Bereich der möglich erdölführenden Zonen** des Landes sind nicht vollführt worden, obzwar sie erforderlich waren.

Die zweite Schlussfolgerung ist dass man in diesen Arbeiten die Natur der Rohöl-und Gasvorkommen die einer auf Wissenschaft begründeten Ausbeutung unbedingt notwendig ist, nicht in Betracht zog.

3. Eine dritte Schlussfolgerung: Der Staat hätte sich seit lange dazu entschliessen sollen, in seiner Erdölpolitik den Erforschern wirkliche Ermutigungen und ernste Kompensationen zu geben, wenn er sich nur Rumänen zur Nutzniessung dieses Schatzes sichern wollte.

Indem diese die logischen und praktischen Schlussfolgerungen sind, die sich von den früheren Regimen loslösen, war es natürlich und zu erwarten, in dem hervorragenden Kenner dieser Fragen, im klaren unterscheidungsfähigen Geiste des Ministers der nationalen Wirtschaft und in den hohen patriotischen Gefühlen die ihn beseelen, die gebührende Lösung zu finden, wie wir sie auch fanden.

Daher sind die Vorboten dieser grossen Tage in Betreff des Erdöls auch schon erschienen. Dem Herrn Minister Marinescu, Minister der heutigen nationalen Ökonomie, mit dessen Freundschaft ich beehrt bin, wurde die grosse aber schwere Last zuteil, diese Frage zu untersuchen, zu ergründen und zu lösen, indem er nach den Feststellungen die richtigen Verbesserungs mittel gegen die angegebenen Mängel benützte. Ich erkenne es an: die Last war schwer, aber auchh die Genugtuung des Gelingens ist gross. Ich hege den Glauben, dass es ihm gelungen ist, die genauen Verbesserungs möglichkeiten betreffs einer so wichtigen Frage anzugeben, indem er nur die grossen nationalen Interessen und nationalen Sorgen befriedigte!

Die Anhäufungseinheiten wie er sie in seiner Darlegung der Beweggründe nennt.

Die Erforschungs-und-Ausbeutungsverbindungen der Unternehmungen, die durch die Inkraftsetzung des neuen Gesetzes entstehen sollen.

Rasche Mittel und Prozeduren zur Lösung der diesbetreffenden Streitsachen.

Gewährung der Schürfgebiete von 10.000—30.000 Ha. die sicherlich mehrere erforschungsreiche, eventuell ausbeutungsreiche Strukturen haben werden.

Einheitliche Ausbeutung mittels eines Bohrungsnetzes.

Die Aufbewahrung der Dauervorräte auf den Strukturen, wo sich keine Ausbeutungsbohrungen befinden, aber bewiesen sind, dass sie Rohöl führen.

Die Absonderung der Erdöllagerstätten von den Gaslagerstätten, eine Absonderung die so notwendig ist und von der nationale Wirtschaft gefordert wird.

Das Schürfen, die Erforschung und Ausbeutung der Gaslagerstätten und die Belohnung des Erforschers, die darauf folgen muss.

Die Förderung der Erforschungen durch **reelle gewährte Vorteile, diesmal in Wirklichkeit gewährt** durch: Ausbeutungsquoten der Staatsgelände, **auf den abgesonderten Strukturen und auf Bergwerksstrukturen;** wechselnde Redevenzen, was den Prozentsatz anbelangt; **die Deckung des Erforschungsrisikos** durch bestimmte Entschädigungen; **das Recht** bis zu 20% der **geschürften Gase zurückzuhalten,** die nur beim Entziehen und Umarbeiten des eigenen Rohöls gebraucht werden sollen.

Reduzierungen an Fläche-Erforschungs-Verbrauchs-und-Fortschaffungsgebühren: normale Preise dem Gebiete gemäss für **jedwede Arbeiten oder Lieferungen** vom Staate, von der Gemeinde oder vom Distrikt.

Die Erlassung jedweder Fiskalgebühren, Stempel, Steuer für die Verbindungsverträge zur Erforschung und Ausbeutung der Vorkommen. **Die Gewährung von Vorrat bis zu 50%** aus jeder als Dauervorrat des Staates gebildeten Struktur, den Erforschern die im Erforschen der Gebiete Verlust erlitten.

Dies ist eine Reihe **wahrer Vorteile** die das neue Erdölgesetz — es ist gut dass es nur Gesetz des Erdöls blieb — den Gelandeerforschern **gewährt.**

Die Erhaltung des wahrscheinlich erdölführenden Grundes des Staates von den zwei Millionen Ha als wahrscheinlich erdölführend von unserem geologischen Institute anerkannt; eine Massregel durch welche die nötigen Gelände der Erforschung, die binnen 10 Jahren nur ein Drittel solcher Gelände überschreiten können gesichert sind. Diese Massregel ermöglicht dem Staate sich Geländevorrat, der Lagerstättecharakteristik gemäss zu sichern und das zu befolgende Regim für die anderen 2/3 Gelände diefür später vorbehalten sind, zu bestimmen.

Aber dasjenige, das keinen Augenblick vergessen werden soll, **ist die Förderung der Unternehmungen mit rumänischem Kapital,** d. h. der Unternehmungen mit 75% Aktien rumänischen Namens, mit effektiv rumänischer Führung, Diesen Unternehmungen wird die nötige Förderung gegeben, damit das rumänishe Kapital — wie es auch natürlich ist — in die Erdölindustrie geleitet werden soll.

Man gibt ihnen Ausbeutungsgelände:

a) 25% von denen des Staates, von denen der Rechtsverlustigen — in den abgesonderten Strukturen.

Die Verpflichtung der Bildung von Erforschungs-und Ausbeutungsgesellschaften dieser mit dem Hauptinhaber des gewährten Erlaubnisscheines ist eine der weisesten und vernunftgemässesten Massregel. Andere als die gewünscht Berufenen haben aus der Verstreuung, ohne festen Stützpunkt, rumänichen Kapitals und rumänischer Energie in solchen Unternehmungen, Nutzen gezogen.

b) 50% wenigstens aus den dem Staate zukommenden erforschten Flächen durch Erforschungen auf der Verlängerung der teilweise erforschten Strukturen, die nach wahrscheinlicher Berechnung 707,5 Ha betragen könnten während die Unternehmungen bis heute nur 408 Ha. erhielten.

c) 50% aus denen dem Staate gehörigen Erdölflächen, welche sich unter den heute ausgebeuteten Schichten befinden.

d) 25% der erdölführenden Gelände, aus der 2-ten und 3-ten Struktur jeder Gruppe von 3 Strukturen, die als erdölführend befunden sind, indem man die Dauervorräte beiseite lässt.

e) 50% wenigstens von den Geländen, die durch die Arbeiten auf den Nachbargebieten, als erdölführend bewiesen sind.

f) 50% wenigstens der Strukturflächen, die als Dauervorräte des Staates geordnet sind.

Reduzierung der Bergwerksteuer, der Redevenzen mit 2 Punkte, Reduzierung zur Hälfte der Gebühr von 4% beim Verkaufe der Aktien, für den Zeitlauf von 5 Jahren, **Erlassung der ganzen Fiskalsteuer auf 5 Jahren die Dividenden betreffend.**

Gewährung billiger Kredite in Geld oder Werkzeuge, Maschinen, Materialien, die ihnen der Staat durch die Verträge von Staat zu Staat vorbehält.

Vollkommenes Erlassen der Gebühren, Stempel, Steuer, genug beträchtliche Summen, um Neugründungen und Kapitalserhöhungen bis zu 500 Millionen Lei zu erleichtern — und für eine höhere Summe die Reduzierung zur Hälfte der Gebühren, Stempel, Steuer.

Erlassen der Steuer von 0,50% bei den neuen Aktien, Dies ist eine ganze Reihe von Erleichterungen und Ermutigungen die das neue Regim des Erdöls festsetzt und ich bin gewiss, dass physische Personen, Gesellschaften und das rumänische Kapital sich beeilen werden, davon Nutzen zu zeihen.

Wenn der Staat so bedeutende drücke.

Opfer zu machen versteht, so muss das rumänische Kapital und die rumänische Fähigkeit in erster Reihe davon Nutzen ziehen, denn es ist eine wahrhaftige und einzige Förderung die bis heute in Betreff des Erdöls dem rumänischen Kapital und der rumänischen Fähigkeit geboten wurde.

Ich würde mich auf diese Feststellungen beschränken, gäbe es nicht auch andere nutzliche Verfügungen betreffend: **die Ausbeutung der Stollen, das Sammeln der Rohöl Rückstände, die Reduzierung der Redevenzen für eingestellte oder uneinträgliche Bohrungen; das Bestimmen einer einheitlichen Redevenz** von 30% den Geländebesitzern gebührend; die Gemeindegelände ohne gewonnene Rechte; die Vereinigung der ganzen als erdolführend befundenen Flächen, die Gültigkeitserklärung der gewonnenen Rechte;

Das Vorschreiben zum ersten Mal seitens des Staates, bezüglich der Verbindung und Verwaltung der Raffinerien, um mit dem technischen Fortschritt der Rohölverarbeitung auf dem Laufenden zu sein, und nicht mehr bei gewissen Erzeugnissen von den fremden Raffinerien abzuhängen, indem wir dieselben auch selbst, mit eigenen Mitteln verarbeiten können,

Massregeln zur Sicherung des inländischen Verbrauchs,

die Nationalisierung der Verteilungsunternehmungen der Erdöprodukte, der Leitung und des ganzen Personals der heutigen Unternehmungen dieser Art;

die Bezeichnung der Mittel, die die Ein — und Ausfuhr des Rohöls sichern und beaufsichtigen sollen;

die Monopolisierung zugunsten des Staates der Leitungsröhren für die Ausfuhr des Rohöls, mit Rückerstattung an die Gesellschaften der irrtümlich dem Staate zugeschriebenen Röhren;

die Gründung des heute zur Leitung in Erdölfragen so nötigen Institutes: „das Nationalinstitut des Erdöls", welches die Ergebnisse der Studien und Arbeiten auf den Oilfelern beiordnen und die nötigen Schlussfolgerungen zur Leitung künftiger Arbeiten und sogar der künftigen Erdölpolitik dem Staate vorlegen soll.

Im Dekret — Gesetz des Erdöls sind die obenerwähnten Verfügungen aufs glücklichste und der wahrhaften Notwendigkeit des Erdöls gemäss, geregelt.

Ich höre nicht auf, einen grossen Wunsch auszudrücken. **„Die Aufsicht und Vollzichung all dieser bewundernswerten Verfügungen soll tüchtigen, ehrlichen** und vom Wunsche, die nationalen rumänischen Interessen zu befriedigen, durchdrungenen Männern **anvertraut werden.**

Wir dürfen nicht vergessen, dass **„der Mensch den Ort heiligt'** und dass die beste Gesetzgebung totes Wort bleibt, selbst wenn sie den schönsten und höchsten Gefühlen und Überzeugungen springt, wenn diese Gesetzgebung nicht von vernünftigen und vom Wunsche des allgemeinen Wohle beseelten Männern inkraftgesetzt wird.

Ich freue mich auch als zeitweiser Präsident des fachmännischen Verbandes der rumänischen Erdölunternehmungen (Unip), meine Genugtuung und persönliche Uberzeugung, dass das vorliegende Gesetz den allgemeinen und rumänischen Interessen in Betreff des Erdöls dient, auszudrücken. Besonders bin der Dienste die den Interessen der rumänischen Gesellschaften geleistet werden überzeugt.

Ebenfalls drücke meine Freude aus, dass es einem ausgezeichneten Fachkundigen—der zugleich mein Freund ist — vorbehalten war, die beste Gesetzgebung in Betreff des Erdöls, die uns in diesen grossen Zeiten die wir erleben beschert wurde, zu verwirklichen, wofür ich ihm meine wärmsten Glückwünsche aus-

EINE GROSSE ERRUNGENSCHAFT:

Das Erdölgesetz

von Ing. CEZAR POPESCU
Generaldirektor der „Asociația Industriilor de Petrol din România" Generaldirektor der Ges. „Distribuția"

Endlich haben wir ein neues Erdölgesetz. Seit Jahren verlangt die rumänische Erdölindustrie dieses Gesetz nachdrücklich durch unzählige Eingaben, Gesetzentwurfe und Vorprojekte.

In der Begründung des neuen Erdölgesetzes kennzeichnet Herr Minister Marinescu zutreffend und streng die Haltung der Regierungen, die es einen Augenblick früher und in Zeiten, die für grosse Investitionen wohl geeigneter waren als die heutigen, nicht verstanden haben ein neues Erdölregime einzusetzen, welches die grosse Erforschungstätigkeit neuer und ausgedehnter Regionen des Landes entfacht hätte, von denen die Zukunft der Erdölindustrie Rumäniens abhängt.

Der Fehler der letzten Gesetzgebung aus dem Jahr 1937 war der, dass der Nachdruck auf eine Bewahrungspolitik der zukünftigen Lagerschichten die entdeckt werden sollten, gelegt wurde statt in erster Reihe grosse Ermutigungen und Belohnungen den Erforschern zu gewähren und derart die Investition grosser Kapitalien in diese Erschliessungen anzuregen.

Das Resultat war, dass sich die rumänische Erdölindustrie seither bis heute im Regime eines quasi-Verbotes jedweder bedeutenden Erforschungstätigkeit befunden hat.

Das neue Erdölgesetz, dessen Verfasser Herr Minister Marinescu ist, verfolgt in erster Reihe die Anspornung der Erforschung neuer Erdölgebiete in Rumänien. Zu diesem Zweck beruht dasselbe auf ganz neuen Prinzipien. Diese Prinzipien, die in der Begründung des Gesetzes beim Kapitel „Neue Prinzipien für die Erschliessung und Ausbeutung der Erdöl und Gaslagerschichten" angeführt werden, sind folgende:

1) Erforschung und Ausbeutung des Erdöls und der Gase auf Strukturen.

2) Erforschung und Ausbeutung durch Gemeinschaften.

3) Gewährung von Arbeitsgebieten.

4) Rationalisierung der Produktion als Zusatz der einheitlichen Ausbeutung auf Strukturen.

5) Tatsächliche Reserven auf Strukturen, auf denen sich keine Fördersonden befinden.

6) Festlegung von Richtlinien für die Trennung der Erdölschichten von den Gasschichten

7) Die Entdeckung, Erforschung und Ausbeutung als auch die Belohnung des Gaserforschers soll nach den gleichen Richtlinien wie beim Erdöl geschehen.

Diesen Prinzipien hat die rumänische Erdölindustrie schon längst beigepflichtet; dieselben sind in ihren zahlreichnen Eingaben und Entwurfen dargelegt.

Die Tatsache, dass das jetzige Erdö'gesetz diese Prinzipien als Grundlage anerkennt, verleiht ihm einen gänzlich neuen und modernen, unseren Zeiten entsprechenden Charakter, wie die Tatsache, dass es Herrn Minister Marinescu nach Beseitigung aller Schwierigkeiten gelungen ist, das neue Gesetz, dessen Verfasser er ist, auf diese neuen Prinzipien aufzubauen indem er mit der Vergangenheit gebrochen hat, ein erster und grosser Verdienst des Herrn Minister sein wird, zu dem wir ihm aus ganzem Herzen gratulieren.

Zu den oben aufgezählten Prinzipien hat Herr Minister Marinescu auch andere noch hinzugefügt, die der allgemeinen Politik der Regierung entspringen und von denen die Ermudas neue Gesetz genügend Ermutigung durch direkte und indirekte Mittel der Tätigkeit der rumänischen Unternehmungen besonders hervorzuheben ist.

Die Zukunft wird lehren ob tigungen und Garantien bietet, dass sich die Erdölunternehumgen besonders in Erschliessungen von isolierten Erdölgebieten und Strukturen einlassen können d. h. ob der Hauptzweck des Gesetzes erreicht werden wird.

Unserer Meinung nach hängt der Erfolog des neuen Gesetzes hauptsächlich von zwei Faktoren ab:

1) Vom Geist in dem das Gesetz angewendet werden wird. **Das neue, in Kriegszeit ausgearbeitete Gesetz enthält nämlich beinahe in jeder Verfügung ein besonders nachdrückliches Kontroll — und Eingreifungsrecht des Staates. Wir führen keine Beispiele an, bemerken jedoch, dass diese staatlichen Dispositionen die im neuen Gesetz in Ueberfluss vorhanden sind, mit grossen Vorsicht und Verständnis angewendet werden müssen um eine allgemeine Ermutigungsatmosphäre für die zukünftige Tätigkeit der Erdölindustrie zu bilden und nicht etwa eine der Entmutigung und der Bremsung, was derartige Dispositionen leicht hervorrufen können wenn sie in einem von der Wirklichkeit entfernten Geist angewendet werden.**

2) Davon, dass die Erdölindustrie in der heutigen innern und auswärtigen Konjunktur die für diese neue und grosse Tätigkeit, die vom neuen Erdölgesetz verfolgt wird, erforderlichen geldlichen Mittel findet. In dieser Hinsicht ist u. E. die einzige Möglichkeit im Neu-Aufbau der Rentabilität der Erdölindustrie gegeben.

Nur durch Sicherung einer normalen Rentabilität der Tätigkeit der Erdölindustrie werden Finanzierungsmöglichkeiten — sei es eigene oder auswärtige Mittel — zu finden sein, um die neue Erforschungstätigkeit zu sichern, die Investitionen im Werte von mehreren Milliarden Lei erheischt.

In der heutigen Lage, mit Bilanzen die eine Schein-Rentabilität aufweisen, mit Investitionen, die sich reell nicht amortisieren können, mit erhöhten Auslagen und katastrophalen Preisen, halten wir die Entfaltung einer derartigen Tätigkeit nicht für möglich. Es ist wesentlich, dass die Preisfrage die schon lange in Erwägung der Regierung steht, dringend und vorteilhaft gelöst wird.

Wir hoffen, dass es Herrn Minister Marinescu, der in der glücklichen Lage war der Erdölindustrie ein neues Erdölgesetz zu geben, gelingen wird das Nötige zu erwirken, damit die praktischen Resultate, die sowohl die Wirtschaft des Landes als auch die Erdölindustrie vom neuen Gesetz erwartet, erreicht werden.

Punerea in aplicare a noului Legi a Petrolului

Zilele trecute d. I. C. Marinescu, Ministrul Economiei Naționale, a convocat la minister pe conducătorii întreprinderilor petrolifere, spre a le arăta punctul D-sale de vedere pentru o neîntârziată punere în aplicare a legii petrolului, astfel ca roade cât mai efective să se poată curând vedea. In acest scop d. Ministru a arătat că a și constituit cele 12 regiuni miniere, invitând întreprinderile să participe cât mai solidar și mai intens la marea operă de exploatare.

Tot o dată D-sa a cerut să înceapă imediat cu toată însuflețirea lucrările de exploatare a sondelor abandonate, precum și a tuturor lucrărilor în concordanță cu noua lege, al cărui regulament va fi cât de curând gata.

Cu această ocazie, d. I. C. Marinescu, a mulțumit călduros d-lui Prof. D. M. Preda, secretar general al Ministerului Economiei Naționale, pentru neobosita și prețioasa colaborare ce-i a adus'o la elaborarea legei Petrolului.

Toți cei prezenți au reînnoit cu un viu entuziasm d-lui Ministru mulțumirile industriei petrolifere, pentru marea operă realizată, felicitând de asemeni și pe d. Prof. D. Preda.

Das neue Erdölgesetz und das nationale Kapital

von Prof. CONSTANT GEORGESCU

Noch vor dem ersten Weltkrieg wurde das Problem der Förderung des nationalen Kapitals in der Erdölindustrie, besonders von **Vintilă Brătianu** und dem **Ing. C. Hăläceanu** in einer im Bulletin des Studienkreises der nationalen Partei Nr. 3/4 von 1911 veröffentlichten Abhandlung gestellt, in Anbetracht der Wichtigkeit die dieses flüssige Brennmaterial in der nationalen Wirtschaft und Verteidigung erlangt hatte.

In einer 1919 unter dem Titel „Erdöl und Staatspolitik" veröffentlichten Broschüre, die ein Memorandum von V. Brătianu vom Jahre 1916 und eine Anpassung dieses Memorandums zur Konjunktur von 1919 enthält, ergründet der eifrige Nationalist das Problem der Erdölpolitik auf Grund der Kriegserfahrung, und gibt die Lösungen die laut seiner Meinung zur **Romanisierung der Ausbeutungen und der Verarbeitung des Rohöls** führen könnten.

Um diese Romanisierung zu erreichen, hat die Konstitution von 1923 durch Art 19 das Prinzip festgestellt, dass die Vorkommen jedweder Art aus dem Untergrund des Landes dem Staate gehören, so dass dieser der Besitzer der Bergwerkschätze wird und dieselben demnach selbst ausbeuten oder nur an Gesellschaften mit rumänischem Kapital wird verteilen können.

Kraft des Minengesetzes vom Jahre 1924, wurde dieses konstitutionelle Postulat vorgesehen dass die Ausbeutung der Untergrundschätze **nur den rumänischen Unternehmungen vorbehalten sei,** indem die bestehenden fremden Unternehmungen verpflichtet **waren, sich binnen** 10 Jahren zu romanisieren.

Aber im Jahre 1929 wurden diese Verfügungen des Bergwerkgesetzes von 1924 auf Verlangen der Gruppen der fremden Kapitalisten aufgehoben.

Im Jahre 1937 als die Änderung des Minengesetzes zur Tagesordnung kam, **haben die Erdölgesellschaften mit nationalem** Kapital ein gut dokumentiertes Memorandum den zuständigen Behörden vorgelegt, in welchem sie auf Grund der Beweise ihrer vorherigen technischen und finanziellen Leistungsfähigkeit auch **ausgedehnte erforschte Erdölfelder,** zur künftigen Schonung der Erdölvorkommen verlangten; zur Sicherung des inländischen Verbrauchs verlangten sie, dass ihnen durch das neue Minengesetz **der Vorrang bei der Konzessionierung der Erforschungs - und Ausbeutungsperimeter** zugeteilt werde, da sie bei einer öffentlichen Ausschreibung von den fremden Gesellschaften, die über unermessliche und billige Kapitalien verfügen und durch ihre Weltverbindungen den Preis des Rohöls ohne Risiko vorschreiben können, beseitigt wurden und beseitigt sein werden.

Das Minengesetz von 1937 hat sie nur teilweise befriedigt, indem es den Gesellschaften mit rumänischem Kapital eine Quote von dem als erdölführend bekanntem Staatsgelände vorbehielt.

In Anbetracht des Programms des Herrn Marschalls Ion Antonescu, die ganze wirtschaftliche Tätigkeit unseres Staates zu romanisieren, hat das Wirtschaftsministerium für Recht gefunden, dieses Programm auch im Gebiet der Erdölausbeutungen anzuwenden, was das neue Erdölgesetz vom 17 Juli 1942 mittels verschiedener Verfügungen durchzuführen sucht.

Im Folgenden werden wir diese Verfügungen zur Föderung der rumänischen Erdölunternehmungen zusammenfassen, um das Anlegen der nationalen Kapitalien in solchen Unternehmungen **Mangel an besonderen Vorteilen und in Anbetracht des Mangels an Einträglichkeit in den letzten Jahren zögerten, sich in Aktien der Erdölgesellschaften anzulegen.**

Die besonderen den rumänischen Unternehmungen gewährten Vorteile sind:

zu leiten, **welche Kapitalien aus**

1. Das Vorzugsrecht der Ausbeutung eines Viertels der Oberfläche der auf abgesonderten Strukturen ausbeutungsfähigen Staatsgelände.

2. Das Vorzugsrecht an der Ausbeutung der Felder der Rechtsverlustigen;

3. **Die Hälfte** wenigstens der laut Gesetz dem Staate zukommenden erforschten Fläche.

Um die Wichtigkeit dieser letzten Verfügungen ersichtlich zu machen, zeigt der Herr Minister in der Darlegung der Beweggründe, dass den Unternehmungen mit rumänischem Kapital **fast 300 Ha. mehr zugekommen wären, als sie unter dem Regime der früheren Gesetze erhielten,** hätte man das jetzige Regime in der Vergangenheit angewendet;

4. Mindestens **die Hälfte** der bei den zu entdeckenden Strukturen unter den jetzigen Erdölbergbauschichten, dem Staate zukommenden Erdölfläche;

5. Ein Viertel der auf der zweiten oder dritten dem Erforscher zugemessenen Struktur gefundenen Erdölflächen.

6. Mindestens **die Hälfte** der durch die Arbeiten auf den benachbarten Gebieten als erdölführend bewiesenen Gelände.

7. **Die Hälfte** wenigstens der als Dauervorrat des Staates bestimmten Strukturflächen.

8. **Eine Ermässigung** von 1/3 der Bergbausteuer für Erforscher auf 5 Jahre ab der Veröffentlichung des Gesetzes.

9. **Eine Ermässigung** von zwei Punkten der dem Staate zukommenden Förderabgaben auf 5 Jahren ab der Veröffentlichung des Gesetzes.

10. **Die Ermässigung** zur Hälfte d. h. von 4—2% der Aktienverkaufssteuer auf 5 Jahre;

11. Die Dispensation auf 5 Jahre ab der Veröffentlichung des Gesetzes der Mobiliarsteuer der Dividenden;

12. Die Gewährung billiger Kredite in Geld und Werkzeuge, Maschinen, Materialien, die der Staat für die rumänischen Erdölgesellschaften erlangen und vorbehalten wird.

13. Die Dispensation von Gebühren, Stempel und Steuer für Verschmelzungen, Neugründungen und Kapitalserhöhungen bis auf 500.000.000 lei.

Soll das Kapital die Summe von 500.000.000 lei überschreiten, so ist die Ermässigung nur von 50%.

14. Die Dispensation der im Art. 15 Par 16 des Stempelgesetzes vorgesehenen Steuer von 0,50% für neue Aktien, die von den rumänischen Gesellschaften ausgegeben werden.

Zwecks Konzentrierung der rumänischen Erdölunternehmungen, um eine grössere Handlungskraft zu erlangen und gegen die grossen fremden Gesellschaften kämpfen zu können, sieht das Gesetz vor, dass die rumänischen anonymen Gesellschaften ein Kapital von mindestens 400.000.000 lei besitzen müssen, um von den obengenannten Vorteilen Nutzen ziehen zu können.

Aus den Vorgelegten ergibt sich, dass das neue Erdölgesetz, Werk der Regierung des Herrn Marschall Ion Antonescu, den Gesellschaften mit nationalem Kapital **wesentliche** Vorteile geschaffen hat.

Aber besonders in der Anwendung dieses Gesetzes **wird der Vorrang der natürlichen Interessen immer berücksichtigt werden müssen,** da es erforderlich ist, dass ein so seltener und wertvoller Schatz, mit dem der rumänische Boden beschert ist, im Besitze der autochtonen Bevölkerung unseres Staates bleibt, damit er **nur zum höchsten Wohle des Volkes** ausgebeutet und verwendet werde.

Als ein Kämpfer für die Romanisierung des wirtschaftlichen Lebens unseres Staates, begrüssen wir mit grosser Befriedigung das neue Erdölgesetz, indem es einen bedeutenden Schritt auf diesem Wege verwirklicht und demnach dem Herrn Minister Ion Marinescu, der es verfasst hat, Ehre macht.

DAS NEUE ERDÖL-GESETZ

von Prof. Ing. TH. FICSINESCU
Generaldirektor der Ges. Colombia.

Gesetze abzufassen ist sehr leicht. Der Beweis dafür ist die übergrosse Fülle an Gesetzen mit der wir immer überschüttet wurden. Ein gutes Gesetz abfassen ist eine schwere Sache. Der Beweis dafür ist die beharrliche Arbeit und die langwierige Mühe, die der Abfassung und der Veröffentlichung des letzten Erdölgesetzes vorangingen. Zur Abfassung desselben hat man vieles benötigt, was allerdings niemals fehlen sollte: die genaue und ausführliche Kenntnis der Angelegenheit, d. h. der Sachlage und der mit ihr verbundenen Fragen, die Sorge dass die Tätigkeit, die den Gegenstand des Gesetzes bildet, keines falls gestört, sondern im Gegenteil womöglich gefördert werde, endlich die Sorge dass das Gesetz in gleicher Weise dem Staate wie auch der Privatinitiative dienen soll, indem letztere darin Ermutigung, Anleitung und Beistand finde, in dem Ausmasse aber in welchem das allgemeine Guthaben und Interesse von Verletzungen und Missbräuchen verschont bleiben. Wir können mit Vergnügen feststellen, dass das jetzige Erdöl-Gesetz diesen drei wesentlichen Bedingungen in grossem Masse entspricht und dass das Werk des Herrn Minister I. C. Marinescu dazu bestimmt ist, der Erdölindustrie eine festere Grundlage zu geben und ih rein weiteres Arbeitsfeld als je zu erschliessen.

In erster Reihe bringt das neue Erdölgesetz endlich die Lösung einer der wichtigsten und ernstesten Fragen, von welcher unsere ökonomische Zukunft abhängt: die Frage der Erforschungen. **Diese Zukunft wird selbstverständlich verschieden sein, je nachdem unser Land für lange Zeiit über bedeutende Erdölmengen oder nur für kurze Zeit und über eine geringe Gewinnung verfügen wird.**

Die Hauptfrage aber: wieviel Erdöl besitzt Rumänien, kann heute niemand beantworten und niemand wird darauf antworten können, solange der Untergrund der heute als erdölführend vermuteten Gebiete mittels Aufschliessungsbohrungen nicht geforscht sein wird. Diese Forschung — soll sie rechtzeitig vorgenommen werden — stellt ein riesenhaftes Werk dar, das unermessliche Bemühungen erfordert. Die für den Ausbruch dieser Anstrengungen an Kapital, Arbeit und Sachkundigkeit günstigen Bedingungen durch eine entschiedene und wesentliche Förderung der Erforschungen zu schaffen, dies hat sich das neue Erdölgesetz vorgenommen und in einem bedeutenden Masse verwirklicht.

**Aber das Gesetz des Herrn Minister Marinescu nimmt sich noch mehr vor. Was die Ausbeutung anbetrifft, macht es einem Regime ein Ende — das allerdings in fast allen erdölerzeugenden Ländern besteht — laut welchem die Grenzen der Konzessionen gar keinen Zusammenhang mit den Grenzen der Erdölstruktur, d. h. mit denen des natürlichen Erdölbehälters haben. Da diesel

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXII. — No. 389

MARȚI 15 SEPTEMBRIE 1942

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar: P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 in Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonnement nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner ä
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI — IV

DOI ANI...

de ROMULUS DIANU

O proclamație a Mareșalului Antonescu și un discurs rostit la Radio de către d. vice-președinte al Consiliului de miniștri au subliniat îndeajuns împlinirea a doi ani dela adâncile reforme de care a fost precedată intrarea României în războiu. A fost un talaz formidabil de evenimente la care nu rezistă decât o țară solidă și un popor sănătos: atâtea accidente sismice și politice, atâtea neajunsuri în producția agricolă, atâtea probleme legate de viața națională, de mecanismul administrativ, de nevoile aprovizionării, de organizarea provinciilor realipite. Erau legi care nu se mai potriveau cu situația, erau organisme debilitate de trecerea țării pe picior de războiu, și în plus trebuia creiată acea structură specială care face ca întreg neamul românesc să formeze un front al muncii, al asistenții spitalicești, al ordinei de războiu. Cu câte nepregetate sforțări au fost făcute toate acestea, utilizând un personal deprins să lucreze în condițiuni normale, nu-și poate oricine imagina. In schimb, oricine poate astăzi să constate că ordinea, tulburată o clipă, a reintrat în matca ei, că societatea s'a ierarchizat din nou, că resorturile publice și cele particulare au fost repuse în raporturi de concurs reciproc, că producția a fost sporită prin mijloace energice care făceau apel la comunitatea națiunii întregi, și că, oricare ar fi nevoile noastre, le suportăm, le ușurăm, cu un moral bun, plin de speranță și de încredere în propriul nostru destin care ne-a fost greu, dar niciodată mai greu decât am putut îndura. Cu inimi bărbătești, vom trece și acești ani, străduindu-ne să lăsăm viitorilor o țară reîntregită și o viață mai liniștită decât a fost aceea a generațiilor actuale

Ceeace este important, în acest moment, și ceeace trebue să formeze preocupaera de fiecare clipă a isvoarelor de producție și a factorilor ce sunt răspunzători de această producție, este un aport de muncă cinstită, neprecupețită și desinteresată, fiecare oră putând să fie hotărîtoare în războiul dintre mașinile care produc pentru nevoile frontului. Doi ani de lupte proaspete pentru desrobirea națională și ridicarea socială ne-au instruit în multe privințe. Astăzi, din fericire, soldații români se acoperă de glorie, departe de căminurile lor definitiv adăpostite.

Ne aducem aminte de anul 1917, când tot în războiu ne aflam, când tunurile tușeau în spatele caselor noastre, iar lipsurile de tot felul, bolile și moralul național coboriseră la ultima limită. Victoriile repurtate astăzi, economia de vieți pe care o realizează perfecționarea materialului de războiu, producția intensificată, toate acestea se datoresc progresului industrial, și dacă scriu aceste rânduri într'o publicațiune de specialitate industrială, știu prea bine de ce o fac, știu prea bine cui dedic sugestiunile de față.

Indemnul la sforțare care se aude limpede atât în proclamația Conducătorului Statului, cât și în discursul d-lui vice-președinte al Consiliului, Prof. Mihai Antonescu, constitue o lozincă a ceasului actual. Armata este grija noastră supremă. Armata a desrobit provinciile noastre, și tot cu ajutorul Armatei le-am organizat așa cum arată ele astăzi, când produc și când sunt citate ca exemple de gospodărie strălucită. Transnistria mai cu osebire, a fost terenul de experiență, de examen al talentelor organizatoare românești. Se spulberă astfel o legendă vrăjmașe, lansată cu lux de propagandă de niște seminții care nu ne iubesc, și cari ne-au contestat totdeauna capacitatea de a orândui viața colectivă. Transnistria este o grădină admirabil cultivată, în care s'a desvoltat o industrie alimentară care pornește dela produsele pământului, și care, chiar astăzi, în plin războiu, reușește să demonstreze drepturile românilor.

A doua aniversare a lui 6 Septembrie 1940, găsește o națiune unită și hotărîtă să lupte și să învingă. Este cel mai simplu și mai sincer răspuns pe care opinia publică trebue să-l dea cuvintelor adresate neamului de Mareșalul Conducător, și de primul său sfetnic.

MAREȘALUL DESROBITOR

Ciudățenii anterioare legii petrolului

Prețurile la export

Nu este îndeajuns ca prețurile la export pentru produsele petrolifere — cari vor căpăta zilele acestea o dreaptă soluționare — să fie atât de scăzute, ci în urma unor recente măsuri, taxele de transport pe conducte până la Giurgiu pentru produsele exportate spre Italia, revin la dublu față de cele exportate spre Germania.

Se ajunge astfel ca societățile petrolifere să obțină un preț real cu 500—750 lei pe tonă inferior pentru produsele petrolifere exportate spre Italia, față de cele exportate spre Germania.

Delegații cumpărătorilor italieni sunt gata să acopere diferența de preț rezultând, atât din creditarea taxelor cât și din diferența de taxare a transportului pe conductă, astfel ca societățile petrolifere exportatoare să obțină același preț loco rafinărie ca și pentru produsele exportatoare spre Germania.

Pentru aceasta, este, însă, necesar ca această diferență de preț să nu fie taxată la export de către Direcția vămilor cu 80 la sută (procent care se percepe la suma ce depășește prețurile plafon), ceeace ar impune cumpărătorilor italieni sarcina de a plăti de cinci ori diferența de preț ce urmează să revină societăților petrolifere exportatoare.

Este însă de sperat că d. Ministru de Finanțe, cu spiritul d-sale clarvăzător și drept, va lua măsurile necesare în această privință.

In pag. 3-a:
Valoarea reală a prețurilor produselor petrolifere.
de Ing. Vasile Popovici

Discours de M. le Professeur Mihail Antonesco

Vice-Président du Conseil

prononcé au déjeuner qu'il a offert en l'honneur de S. Excellence le Dr. Walter Funk

EXCELLENCE,

„Le gouvernement du Maréchal Antonesco est heureux de saluer en votre personne ici, dans la Capitale du Royaume, l'éminent représentant de Son Excellence le Fuehrer Adolf Hitler.

Je salue en même temps en votre Excellence celui qui a conçu et qui a réalisé un ordre économique nouveau et puissant, le dirigeant du Ministère de l'Economie et de la Banque du Reich allemands.

Economiste, à idées larges et nouvelles qui a lutté contre les fétichismes monétaires, vous avez été toutefois le partisan d'une saine tradition économique.

Vous écriviez en 1919, Excellence:

„La monnaie n'est pas une cause de l'économie mais un effet de la direction économique. Voila pourquoi dans un Etat à direction économique malade l'existence d'une monnaie saine est impossible".

En ce qui nous concerne, Monsieur le Ministre, nous croyons nous aussi que ce qui prime est l'ordre économique *et non point* le fétichisme monétaire.

Nous avons en même temps la conviction qu'une monnaie saine constitue une expression de santé de tout un peuple et de son système de gouvernement.

Vous l'avez également compris en Novembre 1941, à l'occasion de nos conversations de Berlin. Voila pourquoi je trouve l'occasion de vous remercier de la compréhension que vous m'avez accordée et de l'appui que notre ordre monétaire a trouvé à ce moment en votre personne.

Précurseur d'une politique sociale des prix et des salaires et champion de la production incessante et de la création de nouveaux capitaux, vous avez eu la vision politique limpide de la conservation de notre civilisation au moyen d'institutions économiques durables.

Il n'est point étonnant que l'économiste qui est en vous en soit arrivé à attaquer le marxisme, en montrant que celui-ci détruit toute économie, pour que l'homme politique et le spiritualiste qui est en vous affirme que l'Allemagne a la mission historique de vaincre le marxisme, celui-ci étant une idee destructrice de culture par l'autonomie de la matière qu'il prêche.

Telles sont aussi nos croyances Excellence. Nous n'avons ici ni prolétariat irresponsable, ni capitalisme avide ou propriétaires qui aiment les excés de la propriété.

Le peuple roumain est un peuple équilibré qui comprend que le travail et le capital sont un instrument de cohésion nationale et un moyen de réalisations de la justice sociale.

En ce qui concerne la lutte contre le marxisme, nous l'avons commencée en 1917 à Iassy, nous l'avons continuée en 1919 et nous luttons aujourd'hui aussi, tout comme le paysan roumain et le capitaliste roumain, modestes comme ils le sont, aiment l'équilibre économique et ne croient pas aux errements marxistes.

Sur le plan international vous êtes, Excellence, le soutien d'une reconstruction fondamentale de l'Europe.

Vous avez préconsisé dans la „Wirtschaftliche neue Ordnung in Europa" le régionalisme économique et vous êtes le partisan de la réorganisation réaliste de notre continent.

Nous aussi nous avons la même croyance, Excellence.

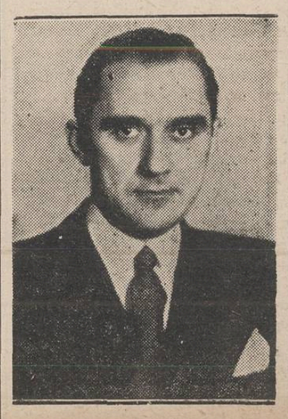

Nous avons la conviction que sur les barricades de l'Europe et dans la tourmente du monde se livre aujourd'hui une bataille qui dépasse en intensité tout ce que a enregistré l'histoire de notre vieux continent jusqu'à ce jour.

Au lieu des antiques conflits entre dinasties, entre les Etats et leurs systèmes politiques et par dessus le heurt d'intérêts économiques se livre aujourd'hui une lutte de forces vitales et de races, une lutte grandiose pour assoir à nouveau la civilisation européenne sur des bases nouvelles.

Depuis la Westfalie l'Europe cherche des formes de vie, sans avoir réussi à donner une base naturelle et unitaire aux nations, des assises durables, et aux Etats la certitude de la stabilité.

L'ordre économique de l'Europe, dominée par des capitaux internationaux et des forces occultes, par des fétichismes et des préjugés, par des murailles douanières et l'absence dune cohésion réaliste ainsi que d'une saine division du travail entre les nations européennes, n'a pu faciliter l'unité de notre Continent.

Tandisque d'autres continents se sont créés et se sont développés, l'Europe s'est affaiblie.

L'Europe de demain, l'Europe unie mettra à jamais fin aux préjugés et — j'en suis sur — assoira son unité sur des bases réalistes, organisant une véritable division du travail européen, encréant un système de transports qui représente l'instrument vivant de la cohésion continentale et en établissant un équilibre permanent entre les régions industrielles et les régions agricoles de l'Europe, entre les Etats industriels saturés et entre les Etats agricoles saturés. C'est ainsi seulement que l'Europe sera maitresse de son destin et pourra jouer la mission d'équilibre entre continents et les forces du monde.

Autrement l'Europe ne sera plus.

Dans cet ordre nouveau le régionalisme économique que vous avez préconisé Excellence, constituera — j'en suis certain — des marches de réalisation géographique de la Grande Unité Européenne.

Le Sud-Est de l'Europe en arrivera à constituer un pivôt fondamental du système économique européen.

Le Danube, devenant un élément d'unité et de propulsion de l'action économique dans cette région, la Mer Noir obtenant l'importance et la liberté de la liaison entre la Baltique, le centre de l'Europe et le Proche Orient, les moyens de communication et les canaux reliant les régions industrielles et agricoles de l'Europe jusqu'à la Méditérranée et l'Adriatique, tout cela pourra donner au Sud-Est européen une vie nouvelle.

L'Europe de demain qui ne sera pas une Europe de fictions mais de réalités géographiques, trouvera en Roumanie le point vital des communications entre le centre du Continent ou prend naissance le Danube allemand et la mer Noire, dans laquelle se verse le Danube roumain, entre la ligne baltique de Lemberg et les Détroits du Bosphore, deux axes de communication internationale, défendues par l'arc carphatique et appuyées sur le Danube et la Mer.

suite 4-ème page

Versiunea în limba germană a discursului rostit de către d. Profesor Mihail Antonescu, cu ocazia vizitei d-lui Dr. Walter Funk, find — nu ne îndoim — cunoscută de cititorii noștri din primul moment, reproducem acest discurs în limba franceză.

Ueberzeugt dass der gelegentlich des Besuches des Herrn Dr. Walter Funk von Hern Prof. Mihai Antonescu gehaltene Vortrag in deutscher Übersetzung unseren Lesern vom ersten Augenblick bekannt ist, bringen wir diesen Vortrag in französischer Sprache.

Discours de S. Excellence le dr. Walter FunK

Au déjeuner offert par M. le Professeur Mihail Antonesco, vice-président du Conseil, en l'honneur de M. le Dr. Walter Funk, Ministre de l'Economie Nationale du Reich, ce dernier a prononcé le discours suivant;

Monsieur le vice-président du Conseil des Ministres a tenu un un discours d'une envergure réellement européenne.

Je le prie de bien vouloir me permettre d'exprimer en quelques paroles les sentiments dont je suis animé à l'occasion de ma visite dans ce bel et heureux pays et de répondre à son admirable discours.

Quand le Fuehrer m'a donné la mission pour laquelle je suis venu en Roumanie, il m'a chargé non seulement de transmettre ses voeux les plus cordiaux au Maréchal Antonesco, pour lequel il a personnellement la plus grande considération et qui est estimé et — je pourrais même le dire — aimé par le peuple allemand tout entier, mais il m'a également chargé de communiquer à Votre Excellence et au Gouvernement que vous dirigez que lui personnellement, le Fuehrer, de même que le Gouvernement du Reich donnent la plus haute importance à l'apport de la Roumanie dans cette guerre commune contre les forces destructives du bolchévisme et contre la plutocratie anglo-saxonne, guerre dans laquelle la Roumanie a envoyé à la lutte contre le bolchévisme les meilleurs de ses fils aux cotés de leurs camarades allemands, pour frapper cet ennemi de façon tellement définitive comme jamais encore jusqu'ici un ennemi n'a été frappé au cours de l'histoire, parcequ'il doit être anéanti surtout dans l'intérêt de la culture humaine et de l'humanité toute entière.

(Suite 3-ème page)

UNE GRANDE RÉALISATION:

LA LOI DU PÉTROLE

par l'ing. CESAR POPESCO
Directeur Général de l'Association des Industriels du Pétrole de Roumanie, Directeur Général de la Société „Distribuția"

Nous avons enfin une nouvelle loi du pétrole. Depuis des années l'industrie roumaine du pétrole par d'innombrables et insistants mémoires, avant-projets et contre-projets de loi, réclamait cette loi avec insistance.

Dans l'exposé des motifs de la nouvelle loi du pétrole M. le Ministre Marinesco caractérisait de façon aussi juste que sévère l'attitude des Gouvernements qui, à un moment plus tôt et à des moments qui étaient plus favorables peut-être que les temps actuels pour de grandes investitions, n'ont pas jugé bon d'instituer un nouveau régime du pétrole qui puisse déclancher la grande activité d'exploration de nouvelles et vastes régions du pays, dont dépend l'avenir de l'industrie du pétrole de Roumanie.

L'erreur de la dernière législation de l'année 1937 était qu'elle posait l'accent principal sur une politique de conservation des gisements qui seraient dévouverts à l'avenir, au lieu de situer sur le premier plan l'octroi de grands encouragement, et récompenses aux explorateurs, stimulant ainsi l'investition d'importants capitaux dans ces explorations.

Le résultat a été que, depuis cette époque jusqu'à ce jour, l'industrie pétrolière roumaine s'est trouvée dans un régime de quasi prohibition en fait de toute activité plus importante d'exploration.

La nouvelle loi du pétrole, dont l'auteur est M. le Ministre Marinesco, se propose en premier lieu de stimuler l'exploration de nouvelles régions pétrolifères en Roumanie. A cet effet, elle se base sur des principes entièrement nouveaux. Ces principes, qui sont énumérés dans l'exposé des motifs de la loi au chapitre: „Principes nouveaux pour l'exploration et l'exploitation des gisements de pétrole et de gaz" sont les suivants:

1) Exploration et exploitation du pétrole et des gaz par structures.
2) Exploration et exploitation par le moyen d'associations.
3) Octroi de régions minières.
4) Rationalisation de la production comme corollaire de l'exploitation unitaire par structures.
5) Réserves réelles de durée par structures sur lesquelles ne se trouvent pas de sondes d'exploitation.
6) L'établissement de critériums pour la séparation des gisements de pétrole et des gisements de gaz.
7) La prospection, l'exploration et l'exploitation ainsi que le principe que la récompense de l'explorateur des gaz se fasse selon les mêmes régles qu'en ce qui concerne le pétrole.

A ces principes, depuis longtemps l'unanimité de l'industrie du pétrole roumaine a souscrit. Les dits principes sont exposés dans les nombreux mémoires et projets qu'elle a présentés.

Le fait que l'actuelle loi du pétrole admet les dits principes comme base lui donne une facture absolument nouvelle et moderne correspondant à notre époque et, le fait que M. le Ministre Marinesco, ayant résolu toutes les difficultés, a réussi à faire en sorte que la nouvelle loi du pétrole dont il est l'auteur se base sur ces nouveaux principes, rompant avec le passé, demeurera pour lui un premier et grand mérite pour lequel nons le félicitons de tout coeur.

Aux principes énumérés ci-dessus, M. le Ministre Marinesco en a ajouté aussi d'autres qui dérivent de la politique générale du Gouvernement et parmi lesquels le plus à remarquer est l'encouragement à l'aide de moyens directs et indirects de l'activité des entreprises roumaines.

Reste à voir cependant si la nouvelle loi offre de suffisants encouragements et garanties pour que les entreprises de pétrole puissent s'engager spécialement dans des explorations de régions minières et de structures isolées, c'est-à-dire, si le principal but de la loi sera atteint.

A notre avis, le succès de la nouvelle loi dépend en première ligne de deux facteurs.

1) De l'esprit dans lequel la nouvelle loi sera appliquée. Le nouvelle loi du pétrole, élaborée en temps de guerre, contient évidemment presque dans toutes ses dispositions un droit de contrôle et d'intervention de l'Etat exceptionnellement accentué. Nous n'en donnerons pas d'exemple. Nous ferons observer toutefois que ces dispositions étatistes qui abondent dans la nouvelle loi devront être appliquées avec beaucoup de prudence et de compréhension afin de déterminer une atmosphère générale pour l'activité future de l'industrie pétrolière et non point une atmosphère de refrènement ou de découragement que peuvent provoquer de semblables dispositions, appliquées dans un esprit éloigné de la réalité.

2) Que dans la conjoncture actuelle intérieure et extérieure, l'industrie du pétrole trouve les moyens financiers nécessaires pour cette nouvelle et grande activité que poursuit la nouvelle loi du pétrole. A cet effet, à notre avis, la seule posibilité se trouve dans le redressement de la rentabilité de l'industrie du pétrole.

Ce n'est qu'en assurant une rentabilité normale à l'activité des industries du pétrole que l'on pourra trouver, soit des moyens propres de financement, soit des moyens du dehors pour assurer la nouvelle activité d'exploration qui demande des investitions d'une valeur de plusieurs milliards de lei.

Dans la situation actuelle, avec des bilans qui affichent une rentabilité apparente, avec des investitions qui ne peuvent être amorties de façon réelle, avec des frais augmentés et des prix désastreux, nous ne croyons pas une semblable activité possible. Il est essentiel que la question des prix qui est depuis longtemps l'objet des délibérations du gouvernement soit résolue de façon urgente et favorable.

Nous espérons que M. le Ministre Marinesco qui s'est trouvé dans l'heureuse situation de donner à l'industrie du pétrole une nouvelle loi réussira à faire le nécessaire pour qu' aussi les résultats d'ordre pratique que l'économie du pays et l'industrie du pétrole attendent de cette loi, soient effectivement réalisés.

Autour de la loi du pétrole

La nouvelle loi du pétrole, — loi de base de notre économie nationale, pourrions nous dire — entrée en vigueur le 17 juillet, et qui, on le sait, a été élaborée par M. J. C. Marinesco, à ce moment Ministre de l'économie nationale, actuellement Ministre de la Justice, a été accueillie avec la plus vive satisfaction, non seulement, par toute l'industrie pétrolifère mais aussi par tous les milieux économique du pays et de l'étranger. Ceci constitue, sans nul doute, un véritable événement, car aucune des lois antérieures n'avait jusqu'ici réussi à contenter les divers intérêts participant à la mise en valeur du pétrole roumain. Grâce au distingué juriste et parfait connaisseur de norte pétrole, qu'est M. J. C. Marinesco, cette loi, tout en accordant les plus grands avantages aux sociétés à capital national et aux petits exploitants roumains, donne en même temps toutes les possibilités et encouragements nécessaires aux autres entreprises de se développer au profit de notre économie nationale, et abolit résolûment tous les obstacles, grands et petits, qui entrevaient la bonne marche de notre industrie pétrolière.

Aussi, toute la presse roumaine et la presse étrangère ont-elles été unanimes à reconnaître avec éloges la grande importance de cette loi pour notre pays.

Voici comment s'exprime à ce propos le grand journal mondial **„La Frankfurter Zeitung":**

UNE CONTRIBUTION EUROPÉENNE

...„La nouvelle loi du pétrole, signée par un spécialiste, M. J. C. Marinesco, est une loi technique et spéciale comme rarement il en a été élaboré, la plus technique et la plus spéciale peut-être de toutes celles qui existent dans ce domaine. Elle cherche a réglémenter la question jusque dans ses plus petits détails, — ce qui, autrement, demeurait à la charge de l'autorité minière — et l'application de cette loi ne sera certainement pas facile. Etant donné ses tendances: d'embrasser totalement les gisements de pétrole et de gaz ainsi que leur exploitation économique mais complète — la loi représente pour l'économie roumaine un grand progrès et signifie en même temps une contribution à une économie continentale orientée selon des critériums d'ordre général et européen. Son influence sur la production pétrolifère ne se fera guère ressentir qu'au bout de deux ans, quand l'on verra quels résultats auront donné les sondes d'exploration qui, au cours des dernières années, ont été négligées".

Ainsi que nous le disions dans notre dernier numéro nous reproduisons, ci-contre, in extenso, — pour nos lecteurs de langne française — l'opinion d'éminentes personalités du monde pétrolier représentant tous les intérêts de notre industrie pétrolière, comme: MM. le **Professeur Ef. Antonesco**, Président de l'Association Professionnelle des entreprises roumaines, **Ing. César Popesco**, Président de la Société „Distribuția" et Président de l'Association des Industries du Pétrole de Roumanie, Prof. **Ing. Th. Ficșinesco**, Directeur Général de la Société „Colombia".

Voici, d'autre part, ce que disent MM. le Professeur **Constant Georgesco**, notre distingué économiste et disciple de Vintila Bratianu:

...„Etant un de ceux qui ont lutté pour la roumanisation de la vie économique dans notre Etat, nous saluons avec la plus vive satisfaction la nouvelle loi du pétrole, vu qu'elle réalise un important progrès dans cette voie et fait en conséquence honneur à M. le Ministre Marinesco qui l'a élaborée".

Le Dr. **Ing. G. Basgan**, directeur de la société purement roumaine, „Societatea Petroliferă Română":

„...Espérons que nos hommes politiques aussi bien que les dirigeants économiques des entreprises roumaines, sauront tirer les conclusions voulues des fautes du passé et souront utiliser le cadre juridique que nous présente la loi de M. le Ministre Marinesco pour assurer à l'avenir un développement prospère au capital national dans l'industrie pétrolifère".

Ainsi que notre distingné confiére **Romulus Dianu:**

„...Le progrés que cette loi présente au regard de celles qui l'ont précédée est notable: on y consacre un principe honnête de coopération qui créera à la Roumanie des amis et qui lui donnera tout ascendant politique que mérite un pays qui a contribué dans une mesure si colossale à gagner la guerre".

De toutes ces appréciations ainsi que de la manière unanime favorable dont a été accueillie la Loi du Pétrole. M. **J. C. Marinesco**, a le droit d'être fier d'avoir apporté une contribution tellement considérable au bien du pays, ce qui lui vaut — à juste titre — la haute confiance du Maréchal Antonesco.

In jurul Legii Petrolului

O contribuție europeană

Felul cum a fost primită legea petrolului de întreaga industrie petroliferă și de toate cercurile economice din țară și de peste hotare, s'a oglindit în presa românească și străină, care în unanimitate a arătat marile foloase pentru țară ale acestei legi, aducând în acelaș timp cele mai frumoase laude autorului: d-l Ministru **I. C. Marinescu.**

Satisfacția tuturor întreprinderilor petrolifere, naționale, străine și micilor producători, — după cum reiese și din părerile autorizate publicate în ziarul nostru, a-i distinșilor lor reprezentanți, — constitue un eveniment, putem spune, de mare importanță. In trădevăr, legiuirile miniere din trecut, nu numai că nu rezolvau greutățile cari îngreunau buna desvoltare a industriei petrolifere, în întregirea ei, dar au avut darul de a produce animozități între diversele grupuri din petrolul românesc, cari au stânjenit mult activitatea ei. Prin fericita încurajare a capitalului național și prin posibilitățile acordate întreprinderilor străine, va rezulta o conlucrare din cele mai rodnice, după cum se și poate constata, în urma grupărei lor pentru punerea în valoare a noilor ținuturi miniere.

Iată în această privință părerile marelui organ mondial: **„Frankfurter Zeitung".**

„...In general dispozițiile reprezintă o încurajare considerabilă, putând întări fără îndoială situația societăților românești; se poate spune însă că, spre deosebire de unele măsuri dinainte pe acest tărâm, activitatea societăților lucrând în mare parte cu capital străin nu este îngreunată într'un mod nesuportabil. Necesitatea colaborării acestor întreprinderi pentru explorarea și valorificarea bogățiilor solului este prea cunoscută politicei economice românești.

O CONTRIBUȚIE EUROPEANA

Noua lege a petrolului, semnată de un specialist, d. Ministru I. C. Marinescu, este o lege neobișnuit de technică și specială, poate cea mai technică și mai specială din câte există în acest domeniu. Ea caută să reglementeze chestiunea până în cele mai mici amănunte, — care altfel rămâneau pe seama autorităților miniere — și aplicarea ei desigur că nu va fi ușoară. Datorită tendinței sale: o cuprindere totală a zăcămintelor de petrol și gaze și o exploatare economică, dar completă a acestora — legea reprezintă pentru economia românească un mare progres și însemnează în acelaș timp o contribuție la o economie continentală orientată după criterii de ordin general european. Inrâurirea sa asupra producției petrolifere se va simți abia în decurs de doi ani, când se va vedea la ce rezultate vor fi dus sondele de explorare care, în ultimii ani, au fost neglijate".

Nu se putea o mai frumoasă apreciere a marilor cercuri economice ale Reichului — oglindită în aceste rânduri — cari văd în legea petrolului nu numai o contribuție fără seamă economiei românești, ci și economiei europene, atât de strâns legată de petrolul românesc, iar rezultatele ei se vor vedea, credem noi, dela început, cum de altfel sau văzut roadele fericite ale activității fostului Ministru al Economiei Naționale, după cum reies din următoarele date menționate în expunerea către Țară a d-lui Prof. Mihai Antonescu, Vice-Președintele Consiliului de Miniștri:

„Producția de țiței s'a ridicat dela 1400 de vagoane pe zi, în Iunie 1941, la 1550 vagoane azi.

Construcțiuni de sonde și acțiuni noui de forare au întreținut producția activă a petrolului, iar legea din 17 Iulie 1942 a stabilit noui mijloace pentru explorarea și exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze.

Datorită măsurilor luate în Mai 1941 — la venirea sa în fruntea economiei naționale — și spiritului său animator, d. I. C. Marinescu a însuflețit întreaga putere și dorință de muncă a industriei petrolifere, care nu a precupețit nici un sacrificiu pentru a ajunge la aceste rezultate

Auf der 3. Seite:
Der reele Wert der Erdölproduktenpreise.
von Ing. Vasile Popovici

Anomalia dela Bursa de valori din Bucureşti

Părerile d-lui Prof. Dr. N. N. Stoika, Comisar al guvernului pe lângă Bursa de valori din Bucureşti

Am arătat în diverse rânduri ciudăţeniile dela Bursa noastră de valori, unde, cu toate sforţările şi speranţele unui grup de bursieri români, cursul principalelor valori — cari reprezintă bogăţii fără de seamă, — este cu totul în disproporţie cu orice valoare sau chiar lucru de nimic care se comercializează astăzi. Am mai arătat că numeroasele măsuri luate în ultimul timp — foarte bune în esenţă — au îngreunat şi chiar întrerupt activitatea Bursei, aducând reale pierderi şi o descurajare printre acţionarii români, cari abţinându-se dela speculaţiuni, aşteptau, în aceste timpuri, o recuperare a pierderilor din trecut. Am făcut o comparaţie pentru industria petroliferă a activităţii şi situaţiei după bilanţuri din anii 1923/6, şi astăzi, când cursurile acţiunilor societăţilor petrolifere erau atunci 2000—10.000 lei bucata, iar acum, când unele din aceste întreprinderi au trecut cu bine marea criză mondială, s'au consolidat, activul lor reprezentând bogăţii enorme, şi viitorul petrolului românesc având perspectivele cele mai frumoase, totuşi cursul acestor acţiuni este derizoriu. De pildă, o pereche de pingele care durează 1—2 luni costă cât 2 acţiuni „Concordia", care reprezintă petrol, electricitate, cărbuni, aur, metalurgie!!!

O cauză principală a stagnării din Bursă este fără îndoială lipsa de rentabilitate momentană a unei acţiuni, faţă de câştigurile cu cari s'au obişnuit — astăzi — nouii capitalişti, fie mari sau mici. Cine însă a asistat câteva momente la Banca Naţională, la schimbul biletelor retrase, a putut să-şi dea seama ce capitaluri enorme stau neproductive şi în mâini cari trebuiesc îndrumate cum să le fructifice.

Lipsa unei propagande pentru cunoaşterea Bursei şi a plasamentelor în valori solide, ar deprinde aceste capitaluri să contribuie în viitor la punerea în valoare a atâtor bogăţii.

In legătură cu cele de mai sus, credem de cel mai mare interes pentru cititorii noştri de a reproduce părerile asupra situaţiei actuale din Bursă şi propunerile pentru viitor, expuse într'un memoriu adresat Ministerului Economiei Naţionale de către distinsul nostru economist, **d. Prof. Dr. N. N. Stoika**, comisarul guvernului pe lângă Bursa de valori din Bucureşti.

Aceste păreri, cari au provocat unele rezerve în lumea economică asupra „Bursei dirijate", arată dorinţa d-lui N. N. Stoika de a veni în ajutorul acţionarului român şi consolida avutul lui, în folosul economiei naţionale, pentru care D-sa luptă din răsputeri de atâta timp.

Iată ce spune D-sa:

Spre o politică de îndrumare bursieră

„Printr'o judecată obiectivă a cotării acţiunilor naţionale, se poate conchide că depresiunea de astăzi de la bursă este în dezacord sensibil, atât cu valoarea intrinsecă a lor, cât şi cu evoluţia ascendentă a graficelor industriale, fiindcă în economia ţării, se lucrează, actualmente într'un grad major.

De asemenea, este în afară de orice discuţie că situaţia politică, economică, financiară şi socială a ţării denotă, în momentul de faţă, un vădit progres.

Astfel fiind, se pune întrebarea firească: Pentru ce sectorul nostru bursier — socotit ca oglinda fidelă a situaţiei unei naţiuni, rămâne în afară ascensiunii generale a ţării?

Dela început, trebuie să respingem o profundă eroare ce se comite de către unii speculanţi de bursă, când pretind majorarea cotării acţiunilor, pe baza unei „aşa zise deprecieri a monetei naţionale"! Moneta românească, actualmente, are o poziţie din cele mai favorabile: iar creşterea preţurilor, în interior, se datoreşte, pe de o parte, subproducţiunii în unele compartimente: iar, pe de altă parte, circulaţiunii defectuoase datorite împrejurărilor de războiu.

Este evident că târgul valorilor apare, în urma măsurilor salutare de Stat luate de subsecretariatul românizării, pentru prima oară, cu o clientelă cumpărătoare, mai mult etnică românească. Această clientelă, la început, ceva mai timidă, este mai puţin speculatoare, şi într'un grad mai mare, o clientelă de plasament. Ea, de altfel, corespunde total şi nouii orânduiri a epocii, în care trăim şi care se va definitiva.

Lichidarea acţiunilor şi rentelor de către clientela evreiască trebuie, neapărat, să găsească o contrapondere echivalentă şi serioasă în cumpărarea acestor valori de către etnicii români. Banii lor tezauriaţi trebuie să găsească, între alte întrebuinţări, şi plasamentele în efecte şi acţiuni româneşti, cari sunt rentabile.

Către o burghezie autohtonă

Clientela românească va deveni, prin cumpărarea portofoliilor mobiliare dela evrei, o burghezie autohtonă de bursă şi pentru acărei formare şi întărire, trebuie să-i acordăm tot sprijinul şi să-i facem toate uşurinţele.

Cert, se impun — în intervalul prefacerilor epocale, la care luăm parte — măsuri de susţinere, atât a noilor proprietari de valori mobiliare, cât şi a cursurilor tranzacţiunilor respective. Este, de sigur, foarte nimerit ca noua clientelă românească să plătească acţiunile vândute de evrei la preţuri minimale; dar, în această direcţie, nu trebuie să lăsăm să se depăşească o limită *anumită, nu în folosul vânzătorilor evrei, ci în interesul superior al economiei noastre naţionale. Valorile mobiliare deprecia bile au înrâurire defavorabilă, în interior şi în exterior, asupra creditului în general şi în particular.*

De aceea, am propus şi ministrului economiei naţionale înfiinţarea unui Institut naţional de lombard, **care să uşureze trecerea patrimoniilor mobiliare evreieşti în mâinile românilor. Acest institut ar avea şi misiunea de a bara prin cumpărări, la nevoie, scăderile, la acţiunile, a căror valoare intersecă ar trece cu mult cotările actuale dela Bursă. Cumpărătorul român, mai influenţabil, va căpăta, prin acest baraj, curajul de a cumpăra, fiind convins că acţiunile nu vor fi lăsate să scadă prea mult, sub cursul lor de cumpărare.**

In aceiaşi ordine de idei, şi concomitent cu cele expuse mai sus spre a se opri pe deoparte vânzările prea accentuate ale evreilor, iar pe de altă parte, spre a se încuraja cumpărătorul etnic român. s'ar putea pune în studiu şi stabilirea unui tratament fiscal avantajos cumpărătorului român.

In economia dirijată, chemată, astăzi, a înlocui cu succes economia liberală, trebue, prin intervenţia autorităţii, să se producă o ajustare a cererilor şi a ofertelor. Transpusă la Bursă, dirijarea aduce, implicit, dacă nu, dispariţia completă a ideii de speculaţiune, cel puţin: limitarea ei, — specula deşanţată fiind de esenţa regimului liberal, astăzi înlocuit.

Stabilizarea economică europeană

Prin acorduri recente încheiate de Germania cu mai multe ţări de a se menţine reciproc preţurile la export, se pun bazele unei stabilizări conomice europene, dela care, în curând, nici un compartiment al economiilor naţionale nu se va mai putea abate.

Modelul Burselor Axei, trebue luat, în noua ordine, ce căutăm a da Bursei, ca exemplu edificator în materie.

Restabilind, în prealabil, cota fiecărei acţiuni sau rente la adevărata ei valoare respectivă, vom putea, apoi, înfrâna orice acţiune de specula neîndreptăţită, prin baraje de cursuri, minimale şi maximale, baraje, care s'ar dicta, la nevoie şi zilnic, de acord cu comisiunea cotei, de către Comisarul Guvernului, — însărcinat cu directivele politicei bursiere, care trebue să fie în perfectă armonie cu politica generală economică a Statului.

Pentru stabilirea cotării exacte a fiecărei valori naţionale este, însă nevoe absolută de crearea **unui oficiu de studii, documentare şi conjunctură** pe lângă Comisarul Guvernului care să aibă în cercetare totalul problemelor în legătură cu dirijarea Bursei. Se impune deasemeni pe primul plan al preocupărilor noastre şi înfiinţarea **unui birou de presă şi propagandă deja propus de subsemnatul,** care, prin date certe puse la dispoziţia publicului românesc, să caute a-l convinge de a-şi plasa în stil mai mare numerariul disponibil şi în acţiunile şi rentele naţionale.

De sigur, intervenţiunea urgentă a ministerului ecoonmiei naţionale,în această direcţiune, ar înlătura orice divirgenţe sau discuţiuni zadarnice asupra unor probleme, ridicate la rangul de axiome, de către şcoala dirijată, în contra tuturor opiniunilor contrare ce ar ţine încă, de aţasele vechii economii liberale.

De altfel, prin mai multe intervenţiuni, am avut onoarea a propune şi comisiunei instituită pentru studierea şi modificarea acţualei legi asupra Burselor că viitorul cod bursier trebue să se inspire dela politica de românizare completă a vieţii târgului nostru de valori, pe o bază corporativă cu autonomie administrativă a instituţiunei controlată însă de Stat prin Comisarul guvernului, care va imprima şi directiva politicei bursiere, îndrumată de Guvern, în concordanţă cu politica generală dirijată a Statului Naţional Român.

Comisiunea, în câteva şedinţe, va stabili punctele cardinale ale nouii legiuiri a târgului valorilor, rămânând apoi ca o subcomisiune să prezinte textul conform al ante-proectului de lege modificator.

Concomitent cu aceste preocupări, oficialitatea Bursei caută. actualmente. să dea o nouă organizare Casei de lichidare a agenţilor oficiali de schimb, impusă de funcţionarea ei defectuoasă de până acum, făcând, totdeodată, propuneri ministerului pentru admiterea unui nou tarif de curtaje, devenit necesar în viitoarea aşezare mai temeinică a corpului agenţilor oficiali de schimb.

Urgentarea transterurilor regulate

Inainte de a termina, ţin să semnalez şi asigurarea — de o importanţă primară pentru acceleraţea circulaţiei valorilor date de subsecretariatul de stat al românizării, în privinţa **unificării** în scurt timp, **a comisiunilor instituite pentru aprobarea tranzacţiunilor asupra acţiunilor.**

Dar pentru circulaţia rapidă a capitalurilor se mai cere imperios şi luarea de măsuri imediate, în cadrul directivelor generale ale Statului, asupra vieţei economice, — prin care să se oblige societăţile pe acţiuni, să urgenteze transferurile regulate, asupra cărora nu ar fi nici o obiecţiune de făcut.

Intre timp, şi în legătură cu noua structură corporativă ce voim a impune pieţei noastre de valori, Asociaţia generală a deţinătorilor de valori mobiliare, obţinând autorizaţiunile legale, pentru funcţionare, este pe cale de a se organiza".

O instituţie de cel mai real folos

"Asociaţia Proprietarilor de Cazane, Maşini, Instalaţiuni Mecanice şi Electrice din România"

Raţionalizarea consumului de combustibil lichid atât de necesară economiei naţionale, a pus la ordinea zilei o problemă din cele mai grele: înlocuirea păcurei cu cărbuni.

In urma dispoziţiunilor date în această privinţă de către Ministerul Economiei Naţionale, am arătat la timp greutăţile asupra posibilităţii transformării cazanelor şi adaptări lor pentru întrebuinţarea cărbunelui, într'un termen foarte scurt prescris de minister. Acest termen căpătând astăzi o prelungire înţelegătoare, rolul cel mai însemnat pentru rezolvarea acestei importante probleme revine fără îndoială „Asociaţiei Proprietarilor de Cazane, Maşini, Instalaţiuni Mecanice şi Electrice din România".

Această Asociaţie, sub preşedenţia d-lui prof. ing. **Th. Ficşinescu,** ai cărei membri sunt personalităţi din cele mai de seamă din lumea industrială, şi sub direcţiunea d-lui inginer **Dan Bengeanu** aduce de 30 de ani — fără nici un zgomot — cel mai real folos industriei româneşti.

Din darea de seamă pe anul 1941 care tratează studii însemnate vedem că:

La 31 Decembrie 1941 se aflau înscrişi în Asociaţie un număr de 1134 membri care se repartizează pe secţiuni astfel:

Organizaţia Vechiului Regat-Bucureşti	244	membri
Secţia Braşov	406	„
„ Timişoara	224	„
„ Arad	260	„
Total	1134	membri

In cursul exerciţiului 1941 s'au înscris în Asociaţie un număr de 80 membri, care se repartizează pe secţiuni astfel:

Organisaţia Vechiului Regat-Bucureşti	13	membri
Secţia Braşov	18	„
„ Timişoara	14	„
„ Arad	35	„
Total	80	membri

In cursul exerciţiului 1941 s'au retras sau au fost desfiinţaţi un număr de 74 de membri, repartizaţi pe secţiuni precum urmează:

Organizaţia Vechiului Regat-Bucureşti	7	membri
Secţia Braşov	22	„
„ Timişoara	27	„
„ Arad	18	„
Total	74	membri

Aceşti 1134 membri posedă:

1876 cazane de vapori cu o presiune de regim până la 20 atm. şi o suprafaţă de încălzire de 209631 m. p

115 cazane de vapori cu o presiune de regim între 20—40 atm. şi o suprafaţă de încălzire de 33396 m. p.

1 cazan de vapori cu 120 atm. presiune de regim şi 140 m. p. suprafaţă de încălzire.

536 cazane de vapori (din care 521 lomobile de treer) fără indicarea suprafeţii de încălzire.

78388 recipienţi sub presiune din care: 78354 cu o capacitate de 19.411.2270 litri şi 34 fără indicarea capacităţii.

1007 maşini cu aburi din care: 486 cu 381861 HP. şi 521 (locomobile de treer) fără indicaţiunea puterii.

51 turbine hydraulice cu 22514 HP.

455 motoare cu ardere internă cu 101238 HP.

607 generatoare electrice din care 540 cu 112860 Kw. şi 67 fără indicarea puterii.

6262 motoare electrice din care 5909 cu 110950 HP. şi 353 fără indicarea puterii.

*

Pentru a ne da seama de activitatea acestei Asociaţii în cursul anului 1941, vom reproduce că în cursul acestui exerciţiu personalul technic a executat un număr de 21.572 lucrări repartizate pe secţiuni precum urmează:

Organizaţia Vechiului Regat — Bucureşti.

95	inspecţii anuale şi revizii exterioare
17556	probe hydraulice la rece (din care 16.459 recipienţi transportabili)
482	revizii interne
185	revizii externe la motoare şi maşini
64	probe la furnizori de cazane
3	consultaţiuni technice
Total 18385	lucrări.

Secţiunea Braşov.

129	inspecţii anuale şi revizii exterioare
761	probe hydraulice la rece
147	revizii interne
81	revizii externe la maşini şi motoare
Total 1118	lucrări.

Secţiunea Timişoara.

15	inspecţii anuale şi revizii exterioare
1478	probe hdraulice la rece
122	revizii interne
68	revizii externe la maşini şi motoare
2	consultaţiuni technice
Total 1685	lucrări.

Secţiunea Arad.

2	inspecţii anuale şi revizii exterioare
248	probe hydraulice la rece
121	revizii interne
13	revizii externe la maşini şi motoare
Total 384	lucrări.

Ne vom permite a adăoga că pentru toată această rodnică activitate care a rezolvat numeroase probleme folositoare economiei naţionale, bugetul de toate cheltuelile ale „Asociaţiei" a fost pentru anul 1941 de 354.090 lei!! Buget de prea mari sacrificii, fără supărare.

TAXELE COMUNALE ASUPRA PRODUSELOR PETROLIFERE

Am arătat de curând cum prin modificarea unor dispoziţiuni din legea administrativă asupra impozitelor şi taxelor comunale, industria petroliferă a fost împovărată cu noui sarcini fiscale cari apasă greu asupra ei.

Din memoriul adresat în această privinţă de către Asociaţia Industriilor de Petrol din România, D-lui Ministru de Interne se poate vedea că taxele comunale ce s'au perceput în 1941 asupra activităţii industriei de petrol au fost (v. tablourile 1, 2 şi 3):

milioane lei

asupra cantităţilor livrate la consumul intern	*81,7*
asupra cantităţilor exportate de comunele unde se află rafinării	*76.4*
asupra cantităţilor exportate de porturi	*35 0*
în total	**193,5**

iar în anul 1942 ar urma să se plătească următoarele sume calculate asupra aceloraşi cantităţi ca în cursul anului trecut:

milioane lei

comunelor în raza cărora funcţionează rafinării şi staţii de desbezinare	*530,4*
pentru cantităţile livrate consumului intern	*107,0*
pentru cantităţile destinate exportului comunelor unde se află rafinărti	*76,7*
pentru cantităţile exportate porturilor	*35,0*
punctelor vamale terestre	*22,5*
comunelor unde se desfac produsele petrolifere	*42,3*
Total	**813,9**

Dacă impozitele asupra cantităţilor destinate consumului intern urmează să fie suportate în ultima instanţă, de consumator, în schimb, impozitele asupra ţiţeiului şi gazolinei, în sumă de 530,4 milioane lei anual şi noul impozit asupra produselor petrolifere exportate prin punctele vamale terestre de 22 5 milioane lei, ar urma să fie suportate de întreprinderile petrolifere.

Este de presupus că nimeni nu şi-a închipuit că modificarea tabloului de impozite anexe la legea administrativă, care avea o înfăţişare anodină, — avea să aducă noui impozite atât de importante asupra industriei petrolifere. Şi aceasta tocmai în momentul în care situaţia financiară a acestei industrii este din cele mai grele —ca urmare a vânzării produselor la preţuri plafonate — şi când guvernul caută soluţiuni pentru a remedia această situaţie.

Aceste noui sarcini fiscale în favoarea comunelor apar cu atât mai inexplicabile cu cât ele vin un an după ce s'au unificat impozitele şi taxele comunale cu cele percepute de Stat.

Această reformă a reprezentat, nu numai o simplificare şi raţionalizare a perceperii impozitelor comunale, dar o creştere apreciabilă a veniturilor pentru comune

Intreprinderile petrolifere înţeleg necesitatea ca să se prevadă surse de venituri necesare comunelor.

Aceste întreprinderi au plătit şi plătesc comunelor în raza cărora desfăşoară activitatea lor trei serii succesive şi distincte de taxe şi anume: a) impozitele adiţionale percepute odată cu impozitele Statului, care reprezintă astăzi 17% în favoarea comunelor, din totalul impozitului direct asupra exploatărilor aflate în comunele respective, 9% în favoarea judeţelor, 1% în favoarea Camerelor de comerţ; b) impozite adiţionale suplimentare, pe care legea contribuţiunilor directe le pune la dispoziţia comunelor; c) impozitele comunale percepute până acum în baza legii administrative.

De aceea, ele se consideră îndreptăţite să arate cât de nejustificate apar noule taxe, al căror total se cifrează la peste 620 milioane lei anual, ce se tinde a se crea în favoarea aceloraşi comune şi numai în sarcina industriilor de petrol.

Pentru a se remedia situaţiunea cu totul nedreaptă ce se tinde a crea prin modificarea adusă tabloului de impozite anexat la legea administrativă, întreprinderile petrolifere au făcut următoarele propuneri:

1. Ţiţeiul — care este materie primă şi nu produs destinat consumului intern urmează să fie supus — ca unul singur — numai unui singur impozit asupra produselor petrolifere exportate prin punctele vamale terestre de 22 5 milioane lei, ar urma să fie suportate de întreprinderile petrolifere.

2. Gazolina — care este un produs intermediar folosit în rafinării — să suporte o taxă însă mult mai redusă faţă de aceea ce se prevede în decretul lege din 25 Februarie 1942, care este de 1500 lei de vagon.

3. Să se reducă simţitor cotele stabilite ca impozite comunale asupra produselor petrolifere, deoarece practica a dovedit tendinţa permanentă a comunelor de a percepe fără distincţie, taxele maximale admise, ceeace face ca un număr restrâns de comune să ajungă a obţine venituri exorbitante în totală disproporţie cu necesităţile lor.

*

Nu ne îndoim că aceste drepte doleanţe vor găsi o soluţionare favorabilă în aceste timpuri când industria de petrol are îndatoriri mult mai mari cărora trebuia să le facă faţă pentru binele ţării.

Prin noua lege a petrolului s'a pus capăt pentru viitor şi acestui capitol.

1. Taxele comunale plătite în 1941 şi cele ce se pot percepe în viitor la activitatea rafinăriilor de petrol

A) Pentru produsele livrate la consum intern

1. 1941 bezahlte Gemeindegebühren und diejenigen, die in Zukunft für die Tätigkeit der Erdölraffinerien behoben werden können

A) Für den Inlandgebrauch gelieferte Produkte

PRODUKTE	Cantităţi livrate în 1941 Gelieferte Mengen 1941	Cota de taxare (lei pe tonă) Steuersatz (Lei per Tonne)	Taxe plăti e în 1941 Bezahlte Gebühren 1941	Cota d taxare (lei pe tonă) Steuersatz (Lei per Tonne)	Taxe ce urmează a se plăti în 1942 G bühren die 1942 bezahlt werden sollen	PRODUSE
Püakura-Rckstande	969 975	30	29.099 250	50	48.498.750	Păcură reziduri
Motorine	121.013	50	6.050.650	80	9.681.040	Motorină
Erdöl	224.434	70	15.710.380	80	17.954.720	Petrol
Benzin	204.988	120	24.598.560	120	24.598.560	Benzină
Öle	41.354	150	6.278 850	150	6.278.850	Uleiuri
Insgesamt	—	—	81.737.690	—	107.011.920	Total

B) Pentru produse destinate exportului — B) Für die zur Ausfuhr bestimmten Produkte

PRODUKTE	Taxe plătite în 1941 comunelor unde se află rafinăriile 1941 den Gemeinden wosich die Raffinerien befinden. bezahlte Gebühren	Taxe plătite porturilor de export în 1941 1941 den Ausfuhrhäfen bezahlte Gebühren Lei	Taxe ce urmează e se plăti punctelor vamale terestre în anul 1942 Gebühren die 1942 den Landzollstationen bezahlt werden sollen Lei	PRODUSE
Pakura und Rückstände	4.106.660	1.358.677	1.721.317	Păcură şi reziduri
Benzin und Erdöl	46.591.360	20.692.350	14.251.170	Benzină şi petrol
Öl und Motorine	26.027.400	12.970.777	6 549 772	Ulei şi motorină
Insgesamt	76.725.420	35.021.804	22.522.259	Total

2. Noui taxe comunale ce urmează a se percepe asupra ţiţeiuiţ şi gazolinei.

2. Neue Gemeindegebühren die für das Rohöl und die Gasoline behoben werden sollen *)

PRODUKTE	Tone Tonnen	Cota de taxare lei pe tonă Steuersatz Lei per Tonne	Taxa ce urmează a se plăti Zu bezahlende Gebühren Lei	PRODUSE
Entzogenes Rohöl 1941	5.441.686	—	—	Ţiţeiul extras în 1941
Besteuerbar mit Lei 100 pro Tonne	4.897.517	100	489.751.700	Taxabil cu 100 lei pe tonă
Besteuerbar mit Lei 20 pro Tonne	544.169	20	10.883.380	Taxabil cu 20 lei pe tonă
Erzeugte Gasoline 1941	198.122	150	29.718.300	Gazolina produsă în 1941
Insgesamt	—	—	530.353.380	Total

3. Taxe comunale ce urmează a se plăti comunelor pentru cantităţile de produse petrolifere desfăcute prin depozite

3. Gemeindegebühren, die den Gemeinden für die durch die Depots abgesetzten Mengen von Erdölprodukten bezahlt werden sollen*)

PRODUKTE	Total produse Tone Total Produkte Tonnen	Cota de taxare lei pe tonă Steuersatz Lei pro Tonne	Taxe Gebühr Lei	PRODUSE
Pakura-Rückstände	229.092	50	11.454.600	Păcură rezidii
Motorine	49.497	80	3.959.760	Motorină
Erdöl	148.940	80	11.915.200	Petrol
Benzin	106.855	120	12.822.600	Benzină
Öle	14.193	150	2.128.950	Uleiuri
Total	—	—	42.281.110	Total

*) S'a luat în considerare cifrele producţiei din anul trecut.
*) Es wurden die Produktionsangaben des vorigen Jahres in Betracht gezogen

DIE GEMEINDEGEBÜHREN FÜR DIE ERDÖLPRODUKTE

Infolge des Dekret-Gesetzes vom 25. Februar 1942, das bestimmte Gemeindegebühren erhöht und andere feststellt, wurde die Erdölindustrie mit einem Betrag der sie schwer belastet, besteuert. So wurden 1941 diese Gebühren auf 193,5 Millionen Lei erhöht; wenn man die Produktionsmenge von 1941 als Grundlage nimmt, so würde die 1942 zu zahlende Summe 813,9 Millionen Lei betragen.

(siehe die Tafeln Nr. 1, 2, 3).

Der Verband der Erdölindustrien hat die nötigen Schritte zur Ermässigung dieser Gebühren eingeleitet.

Zufolge des neuen Erdölgesetzes werden künftig keinerart Gebühren und Steuern ohne das Aviso des Wirtschaftsministeriums auferlegt werden können,

Noul director general al Eforiei Spitalelor Civile

Fiind numit director general al Eforiei spitalelor civile, d. ing. dr. *Nicolae Popescu-Arcadian,* directorul organizaţiilor profesionale din ministerul economiei naţionale, şi-a prezentat demisia din acest post.

Noul director general al Eforiei este secretarul general al Asociaţiei generale a inginerilor din România şi este o personalitate bine cunoscută atât prin contribuţia pe care a adus-o în rezolvarea problemelor economice şi tehnice care s'au frământat în ultimii ani, cât şi prin pregătirea sa şi prin lucrările sale.

Inginer, licenţiat în drept şi doctor în ştiinţele economice, d-sa a fost prezent la toate lucrările congresului A.G.I.R.-ului din ultimii ani, a colaborat la Enciclopedia României iar în publicistica industrială şi economică. lucrările d-sale au fost totdeauna deschizătoare de orizonturi care au pregătit: orientarea naţionalistă de azi a iniţiativelor româneşti.

In doisprezece ani de carieră d. inginer Arcadian, plecat dela postul de referent în direcţia industriei, a fost secretar al delegaţiei economice a guvernului, director al preţurilor şi acum în urmă director al organizaţiilor profesionale din ministerul economiei naţionale.

De asemeni d-sa a fost delegat în comisiile pentru tratativele economice cu străinătatea, în comisiile pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi şi pentru pregătirea legislaţiei industriale şi economice şi permanent colaborator al Asociaţiei economiştilor.

In toate însărcinările pe care le-a avut, noul director general al Eforiei, a lăsat lucrări temeinice de documentare şi orientare care vor fi folosite multă vreme.

Activitatea d-sale de până acum este aşa dar o chezăşie că în noua demnitate de director general al Eforiei spitalelor civile, va isbuti să stăpânească şi să coordoneze complexitatea problemelor tehnice, economice, sociale, spitaliceşti şi de caritate, legate strâns de activitatea Eforiei şi de înaltele scopuri pe care le urmăreşte această instituţie.

(Universul) G. T.

Termenele pentru transformarea cazanelor cu combustibil lichid

Ministerul economiei naţionale comunică:

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că dispoziţiunile privitoare la obligaţia de transformare a cazanelor industriale în vederea înlocuirii combustibilului lichid prin alt combustibil şi interzicerea instalării pe viitor de calorifere noui cu combustibil lichid, prevăzute în decizia ministerială nr. 153.160 din 12 Martie 1942, publicată în Monitorul Oficial nr. 65 din 17 Martie 1942, se amână după cum urmează:

1) Cazanele industriale din regiunile carbonifere consumând în prezent combustibil lichid vor fi transformate pentru consum de cărbuni, până cel mai târziu la 17 Septembrie 1943.

2) Cazanele industriale din alte regiuni decât cele carbonifere, vor fi transformate pentru a consuma alt combustibil decât cel lichid ,până cel mai târziu la 17 Martie 1944.

3) Se precizează că instalaţiile de calorifere făcute pentru încălzitul imobilelor de locuit, birouri, magazine, etc., şi funcţionând separat de eventualele instalaţii de cazane industriale care se aflau în funcţionare cu combustibil lichid după acea dată, nu sunt supuse obligaţiei de a fi transformate pentru alt combustibil.

4)Furnizările de combustibil lichid pentru instalaţiile prevăzute la punctele 1 şi 2, cu începere dela datele specificate pentru fiecare categorie în parte, fără aprobare prealabilă a comisiunii de repartizarea produselor petrolifere dela Direcţia petrolului, sunt interzise şi vor fi sancţionate, conform decretului-lege nr. 1215 din 2 Mai 1941, modificat prin decretul-lege nr. 2760 publicat în Monitorul Oficial nr. 235 din 1941, atât pentru furnizori cât şi pentru consumatori.

CREDITUL CARBONIFER

Societate Anonimă Minieră

CONVOCARE

Domnii acţionari ai societăţii anonime miniere CREDITUL CARBONIFER sunt invitaţi a se întruni în Adunare Generală Ordinară în ziua de 1 Octombrie 1942, ora 10 dimineaţa, la sediul societăţii din Bucureşti, strada Matei Millo No. 10, având a delibera asupra următoarei ordine de zi :

1. Raportul Consiliului de Administraţie asupra exerciţiului 1941.

2. Raportul Cenzorilor asupra aceluiaş exerciţiu.

3. Aprobarea bilanţului şi contului de profit şi pierdere încheiate la 31 Decembrie 1941. Descărcarea de dat Consiliului de Administraţie, Cenzorilor şi Direcţiunei pentru gestiunea lor.

4. Ratificarea de cooptări în Consiliul de Administraţie,

5. Alegerea a 3 cenzori efectivi şi 3 cenzori supleanţi.

6. Fixarea remuneraţiei cenzorilor.

Domnii acţionari cari doresc a lua parte la această Adunare Generală, sunt rugaţi a depune acţiunile lor sau dovezi de depunerea acţiunilor pentru nominativizare, cel mai târziu până la data de 25 Septembrie 1942.

In România : la sediul social, Bucureşti, Str. Matei Millo No. 10 şi la Banca Comercială Română, Bucureşti, 3 Str. Smârdan.

In străinătate: la Banque de France, Banque de l'Union Parisienne şi la toate sucursalele acestor bănci din Franţa, precum şi la Banque d'Anvers, Anvers.

Procurile domnilor acţionari cari doresc a fi reprezentanţi, trebuesc depuse la sediul societăţii cel mai târziu până la 29 Septemb ie 1942.

Dacă la data susmenţionată, Adunarea Generală nu va avea loc din cauza lipsei de quorum statutar sau din alte motive, se va ţine o a doua Adunare în ziua de 5 Octombrie 1942, la aceiaş oră, în acelaş loc şi cu aceeaş ordine de zi; prezenta publicaţie ţinând loc de convocare pentru a doua Adunare, care va delibera valabil cu orice număr de aţionari prezenţi.

Domnii acţionari cari doresc să ia parte la această a doua Adunare, sunt rugaţi a depune act unile lor sau dovezile de depunerea acţiunilor pentru nom nativizare, cel mai târziu până la 29 Septembrie 1942, iar procurile până la 3 Octombrie 1942.

Consiliul deAministraţie

ANCORA ROMÂNĂ
FABRICA DE CABLURI DE OŢEL
SOCIETATE ANONIMĂ PE ACŢIUNI

FABRICA BRASOV
Tel fon Nr. 1828

Marcă depusă — Marcă depusă

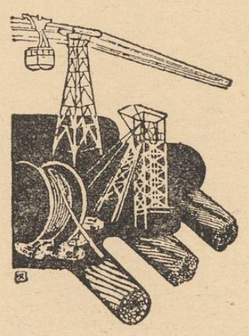

Sediul social : BUCUREŞTI
Calea Victoriei, 39
TELEFON Nr. 4.62.21 şi 3.37.58

Execută
cabluri de oţel
pentru orice scop,
împletituri de sârmă pentru garduri şi alte scopuri,
precum şi arcuri spirale cilindrice,
de tragere şi presiune.
Adresaţi-vă cu toată încrederea, veţi fi serviţi prompt şi
ireproşabil.

D. ing. dr. Gheron Netta, profesor universitar, a fost numit consilier temporar pe lângă ministerul economiei naţionale, însărcinându-se cu organizarea oficiului de studii şi documentare de pe lângă acest departament.

Au fost numiţi administratori conservatori d-nii: Ing. Alex. Manoliu la Soc. Foraj Lemoine, Ploeşti; C. Ionescu la Soc. Refoil, Ploeşti; Ştefan Navrea la Soc. Shell Company of Roumania, Bucureşti; Ing. Victor Dumitrescu la Soc. Româno-Belgiană de Petrol, Bucureşti.

Herr Ing. Dr. Gheron Netta, Universitätsprofessor, wurde zum zeitweisen Ministerrat im Wirtschaftministerium ernannt, um das Amt für Studien und Dokumentation zu organisieren

Es wurden als konservative Verwalter die Herren: Ing. Alex. Manoliu bei der Ges. „Foraj Lemoine" în Ploeşti; C. Ionescu bei der Ges. „Refoil", Ploeşti; Ştefan Navrea bei der Ges. „Shell Company of Roumania", Bukarest; Ing. Victor Dumitrescu bei der Erdölgesellschaft „Romano-Belgiana" ernannt.

Valoarea reală a prețurilor produselor petrolifere

Der reelle Wert der Erdölproduktenpreise

von Ing, VASILE POPOVICI
Chef des Statistikamtes des Verbandes der Erdölindustrien Rumäniens.

Una din urmările inerente stării de război, este dezechilibrul monetar, care produce întotdeauna o scădere a puterii de cumpărare a monedei. Nu vom analiza aci cauzele care produc acest lucru, ci ne vom mărgini a constata faptele. Creșterea așa zisului indice de scumpete (care luat invers reprezintă tocmai puterea de cumpărare a monedei), este generală pentru toate țările, fie ele neutre, fie beligerante; lucrul este lesne de înțeles deoarece datorită operațiunilor militare, sunt stânjenite schimburile comerciale între toate țările și lipsa materiilor prime devine generală. Ceeace însă diferă foarte mult, este variația acestui indice la diferitele țări.

Dăm mai jos un tablou din care se poate vedea cum variază indicele de scumpete, față de indicele mediu al anului 1939, luat egal cu 100 *); am luat drept comparație acest an, deoarece el precede războiul actual. In tablou sunt date cifre pentru principalele țări beligerante și câteva țări neutre. Indicele de scumpete redat în acest tablou, este un indice mediu, în calculul căruia se găsesc cuprinse: prețurile alimentelor, al chiriei, al combustibilului, luminatului, îmbrăcămintei, precum și diverse alte cheltueli curente.

	1941									1942					
	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	I	II	III	IV	V	VI
Germania	105	106	106	107	107	103	105	105	105	106	107	107	108	108	108
Anglia . .	127	127	126	126	126	127	127	128	127	127	127	127	127	—	—
U. S. A. . .	104	104	105	106	106	108	110	111	111	112	114	—	—	—	—
Elveția . .	122	124	127	128	128	129	132	133	133	135	136	136	138	139	140
Suedia . .	133	132	128	129	129	127	127	127	134	136	139	138	138	139	140
Turcia . .	127	127	130	131	133	137	138	141	145	157	—	—	—	—	—

Din acest tablou reese că cel mai puțin s'a ridicat indicele de scumpete în Germania, unde actualmente abea atinge valoarea 108, cu toate că se află de 3 ani în război; acest lucru arată încă odată buna organizare a acestei țări, precum și echilibrul perfect dintre producție și consum.

Dintre țările neutre, Turcia prezintă cea mai mare creștere a indicelui, care în luna Ianuarie a. c., atinge valoarea 157; nu avem date pentru lunile următoare, dar este probabil că indicele este în continuă creștere.

In ceeace privește România, constatăm că are cel mai mare indice de scumpete și cu creșterea cea mai rapidă.

In ultima vreme acest indice nu a mai fost calculat, astfel că a trebuit să-l evaluăm cu oarecare aproximație, ajungând, pentru mijlocul anului 1942, la cifra 4.

Chiar dacă, în ceeace privește articolele de primă necesitate, indicele ar putea fi inferior lui 4, luând însă în considerare și prețul materialelor de tot felul, fie din țară, fie importate, se ajunge la o cifră care este cu siguranță, cel puțin 4.

Variația indicelui de scumpete în România este redată în figura de mai jos; bineînțeles curba reală trebue să prezinte oarecare inflexiuni datorite variațiunilor periodice de prețuri produse de anotimpuri; pentru ușurință, considerăm curba simplificată din figură.

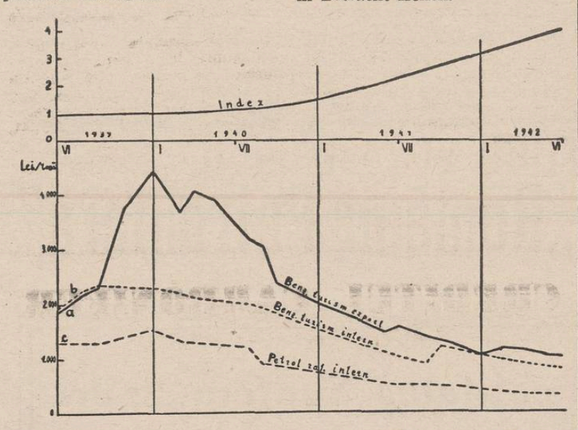

Proporțional cu scumpirea vieței, sau în orice caz printr'o creștere apropiată de indice, s'au mărit și prețurile de cost ale tuturor fabricatelor sau semi fabricatelor, fie că materia primă se găsește în țară, fie că este importată din străinătate.

Adăogându-se la prețul de cost, câștigul producătorului, se obține prețul de vânzare, care fără îndoială, trebue să prezinte și el o creștere sincronizată cu creșterea indicelui de scumpete, mai rapidă sau mai înceată decât a acestuia, după cum a variat și prețul de cost.

Acest lucru care pare normal pentru orice industrie, se prezintă în realitate cu totul altfel pentru industria petroliferă.

Intr'adevăr în prețul de cost al unui produs la rafinărie, se cuprinde cheltuelile de extracție, cheltuelile de fabricație și amortizările. In cheltuelile de extracție se cuprind la rândul lor, în cea mai mare parte materialele, care fiind în bună parte aduse din străinătate, prezintă o creștere de preț foarte mare. Evident că și celelalte elemente ale prețului de cost, ca; salarii,, impozite, forță, combustibil, arenzi, asigurări, etc., etc. prezintă toate creșteri apreciabile.

Reese din cele de mai sus că prețul de cost al produselor petrolifere la rafinerie a crescut cel puțin tot atât de repede ca și indicele de scumpete, cu atât mai mult cu cât extracția devine din ce în ce mai anevoioasă și se face cu cheltueli tot mai mari.

Să vedem acuma cum a variat prețul net, loco rafinărie, — al produselor adică prețul de vânzare realizat de fabricant, după ce s'au scăzut toate taxele și spezele — începând de la mijlocul anului 1939 și până în Iunie 1942.

Pentru a putea compara prețul realizat actualmente cu acelaș preț realizat, începând din anul 1939, trebue să putem folosi o aceeași unitate de monedă. Pentru aceasta am raportat fiecare preț realizat într'un anumit moment, la indicele de scumpete respectiv, astfel ca să putem avea o aceeași unitate de monedă din anul 1939 și până astăzi.

Cu alte cuvinte diagramele de prețuri din figura de mai jos, reprezintă variația prețurilor nete loco rafinerie exprimate în moneda de la mijlocul anului 1939 (care prin urmare și-ar fi păstrat aceeași putere de cumpărare până astăzi).

Este ușor de înțeles că dacă prețurile nete ar fi crescut proporțional cu scumpetea, aceste diagrame ar trebui să fie linii orizontale.

Să vedem acum care este situația reală a variației prețurilor nete, din 1939 și până astăzi.

Diagrama a, din figură, reprezintă variația prețului net, loco rafinerie al benzinei turism (de 60 O. N.), realizat din prețul Monitorului de Petrol, fob Constanța, la export.

Se vede din figură că prețul real actual, reprezintă numai 56% din prețul realizat la mijlocul anului 1939 și abia 23%, deci mai puțin de un sfert, din prețul maxim al anului 1940.

Deci, față de prețuj din anul 1939, preț care era destul de modest, ceeace se realizează actualmente este cu 80% mai puțin.

Diagrama b, reprezintă prețul loco rafinerie, fără taxe, al benzinei turism la consumul intern.

Se vede din figură că în 1939 acest preț era superior prețului de export respectiv; la începutul anului 1940, împrejurările excepționale nu l'au influențat însă prea mult, astfel că prețul de intern a rămas în urma celui de export.

Față de mijlocul anului 1939, prețul actual loco rafinerie fără taxe, al benzinei turism la consumul intern, este mai puțin de jumătate, sau exact 43%, iar față de prețul maxim din 1940, numai 35%.

Insfârșit diagrama c, reprezintă variația prețului loco rafinerie, fără taxe, al petrolului lampant la consumul intern; acest preț a crescut cel mai puțin, reprezentând actualmente numai 25%, sau un sfert din prețul realizat în anul 1939 și 21% din prețul maxim al anului 1940.

Ținând seama că prețurile obținute în anul 1939 erau, după cum am mai spus, destul de modeste, își poate da seama orișicine ceeace reprezintă realizările actuale.

Din cele expuse mai sus rezultă încăodată, sacrificiul mare făcut de industria de petrol, care cu toată rentabilitatea actuală extem de redusă și greutățile de tot felul, a reușit totuși să se mențină, aducând țării importanta ei contribuțiune.

Ing. VASILE POPOVICI
Șeful Serviciului Statistical Asociației Industriilor de Petrol din România

*) Indicii sunt calculați după datele publicate în „Bulletin mensuel de Statistique, Société des Nations". figura de mai jos; bineînțeles

Aus dieser Tafel ersieht man, dass der Verteuerungsindex am wenigsten in Deutschland gestiegen ist, und erreicht derselbe dort kaum den Wert von 108, obwohl Deutschland seit 3 Jahren in Kriegszustand ist; dies beweist wieder einmal die gute Organisation dieses Landes, wie auch das vollkommene Gleichgewicht zwischen Produktion und Verbrauch.

Von den neutralen Ländern stellt die Türkei die grösste Steigerung des Index dar; Januar d. J. erreichte derselbe den Wert von 157; für die folgenden Monate besitzen wir keine Angaben, aber es ist wahrscheinlich, dass der Index fortwährend steigt.

Was Rumänien anbelangt, so bemerken wir, dass es den höchsten und den am schnellsten steigenden Verteuerungsindex aufweist.

In der letzten Zeit wurde dieser Index nicht mehr berechnet, sodass wir ihn gewissermassen ungefähr schätzen mussten; er erreichte Mitte des Jahres 1942 die Ziffer 4.

Wenn auch — was die unbedingt notwendigen Lebensmittel anbelangt — der Index geringer als 4 sein könnte, erreicht man bestimmt, wenn man den Preis allerart inländischer wie auch eingeführter Materialien in Betracht zieht, mindestens die Ziffer 4.

Die Schwankungen des Verteuerungsindex in Rumänien sind in der untenstehenden Figur wiedergegeben; selbstverständlich muss die reelle Kurve gewisse Biegungen infolge der periodischen von den Jahreszeiten abhängigen Preisschwankungen darstellen; zur Erleichterung wollen wir aber die vereinfachte Kurve der Figur in Betracht ziehen.

Im Verhältnis zur Lebensverteuerung — oder jedenfalls in einer dem Index nahen Steigerung — ist auch der Kostenpreis aller erzeugten und halberzeugten Produkte — sei es dass der Rohstoff sich im Lande befindet oder aus dem Auslande eingeführt wird — gestiegen.

Wenn man zum Kostenpreis den Gewinn des Erzeugers hinzufügt, erzielt man den Verkaufspreis, der unbestreitbar ebenfalls eine mit der Steigerung des Verteuerungssindex gleichmässige Erhöhung—eine raschere oder eine langsamere als des ersteren, je nachdem der Kostenpreis geschwankt hat — darstellt.

Diese Sachlage, die für jedwede Industrie als normal erscheint, stellt sich in der Wirklichkeit für die Erdölindustrie ganz anders dar.

Tatsächlich sind in dem Kostenpreis eines raffinierten Produktes die Förderungsausgaben, sowie die Fabrikations-und Amortisierungsspesen inbegriffen. In den Förderungsausgaben ist der grösste Teil der Materialien inbegriffen, die meistens aus dem Auslande gebracht werden und somit eine sehr grosse Preissteigerung aufweisen.

Offenbar stellen auch alle anderen Elemente des Kostenpreises, wie: Gehälter, Steuern, Kraft, Brennstoffe, Pachtzinse, Versicherungen, usw. beträchtliche Steigerungen dar.

Aus dem oben Gesagten ergibt sich, dass der Kostenpreis der raffinierten Erdölerzeugnisse mindestens ebenso rasch wie der Verteuerungsindex gestiegen ist, umsomer da die Gewinnung immer schwerer und mit immer grösseren Ausgaben verbunden ist.

Wir wollen nun sehen, wie der Nettopreis loco Raffinerie der Produkte — d. h. der vom Fabrikant nach Abzug aller Gebühren und Ausgaben erzielte Verkaufspreis — seit Mitte 1939 bis Juni 1942 geschwankt hat.

Um den gegenwärtig erzielten Preis mit dem seit 1939 erzielten vergleichen zu können, müssen wir dieselbe Währungseinheit benützen. Deshalb haben wir jeden in einem bestimmten Augenblick erzielten Preis im Verhältnis zu dem betreffenden Verteuerungsindex festgesetzt, um so dieselbe Währungseinheit von 1939 bis heute zu erzielen.

Mit anderen Worten zeigen die graphischen Darstellungen in der untenstehenden Figur die Schwankung der Nettopreise loco Raffinerie, in der Währung von Mitte 1939 (die also bis heute die gleiche Kaufskraft beibehalten hätte können) ausgedrückt.

Es ist leicht begreiflich, — wären die Nettopreise verhältnismässig mit der Verteuerung gestiegen — so hätten die Kurven horizontale (Linien zeigen müssen.

Wir wollen jetzt sehen, welche die wahrhaftige Lage der Schwankung der Nettopreise von 1939 bis heute war.

Die Kurve a der Figur stellt die Schwankung des Nettopreises loco Raffinerie des Autobenzins (von 60 O. N.) berechnet nach dem im „Moniteur du Pétrole" veröffentlichten Ausfuhrpreis fob Constantza dar.

Man ersieht aus der Figur, dass der gegenwärtige reelle Preis nur 56% des Mitte 1939 und kaum 23% — also weniger als ein Viertel — des höchsten 1940 erzielten Preises darstellt.

Im Verhältnis also zu dem 1939 erzielten Preis — der genug bescheiden war — stellt der gegenwärtig erzielte 80% weniger dar.

Die Kurve b zeigt den Preis loco Raffinerie, ohne Gebühren, des Autobenzins für den inländischen Verbrauch.

Aus der Figur ergibt sich, dass 1939 dieser Preis höher als der betreffende Ausfuhrpreis war; Anfang 1940 haben ihn aber die ausserordentlichen Umstände nicht zu sehr beeinflusst, sodass der inländische Preis gegen den Ausfuhrpreis rükständig blieb.

Im Verhältnis zu dem Mitte 1939 erzielten stellt der gegenwärtige Preis des Autobenzins für den inländischen Verbrauch, loco Raffinerie ohne Gebühren, weniger als die Hälfte — genau 43% — und im Verhältnis zum höchsten 1940 erzielten Preis nur 35% dar.

Endlich zeigt die Kurve c die Schwankung des Leuchtpetroleumpreises für den inländischen Verbrauch, loco Raffinerie, ohne Gebühren; dieser Preis ist am wenigsten gestiegen und stellt gegenwärtig nur 25% oder ein Viertel des 1939 und 21% des höchsten 1940 erzielten Preises dar.

Wenn man berücksichtigt, dass die 1939 erzielten Preise genug bescheiden waren, so kann sich jedermann darüber Rechenschaft geben, was die gegenwärtig erzielten Ergebnisse bedeuten.

Aus dem oben Angeführten geht nochmals das beträchtliche von der Erdölindustrie gebrachte Opfer hervor, der es trotz der jetzt höchst niedrigen Ertragsfähigkeit und allerartigen Schwierigkeiten gelungen ist, sich aufrechtzuerhalten und so dem Lande ihren bedeutenden Beitrag zu bringen.

*) Der Index ist nach den im „Bulletin mensuel de Statistique, Société des Nations" veröffentlichten Daten berechnet.

Un grand moment dans l'économie nationale

par le Professeur EF. ANTONESCO
Recteur de l'Académie des Hautes Etudes Commerciales et Industrielles.
Président de l'Association Professionelle des Entreprises Roumaines de Pétrole (U.N.I.P.-ul)

Un grand pas, pas dominé par la haute pensée d'employer de la façon la plus utile pour l'économie nationale la réserve de pétrole que le sous-sol de notre pays renferme de façon si heureuse, a déterminé M. J. C. Marinesco — un distingné connaisseur du problème — d'entreprendre les études, que personnellement, ses connaissances toutes spéciales dominent d'admirable façon.

Le résultat de ces études et la préocupation de servir les intérêts nationaux, au point de vue scientifique et économique le plus accentué, est concrétisé d'heureuse façon dans le décret-loi sur le pétrole dont le gouvernement du Maréchal Antonesco a le droit d'être fier. Ce n'est point le souci de servir les intérêts de la classe intéressée par des législations en matière de pétrole, **mais avant tout le souci de conserver et d'utiliser cette richesse nationale au service des besoins généraux du pays — qui a constitué et constitue la note dominante de cette légiférations.** Et il ne pouvait en être autrement, sous un gouvernement purement national, dominé par le souci de satisfaire aux intérêts purement roumains, ainsi que le gouvernement du Maréchal Antonesco a continué et continue à s'affirmer.

M. le Ministre Marinesco, qui symbolise cette politique en matière de pétrole, peut être considéré comme le précurseur de son heureuse reglémentation. **Une époque nouvelle en matière de pétrole** commence sous les auspices de la légiférations rationnelle et nationale de M. le Ministre Marinesco.

x

En matière pétrolière et dans le fait de diriger la politique d'Etat dans una matière tellement importante et intéressante, les législateurs clairvoyants des grands intérêts roumains ont affirmé leur façon de voir et de travailler sur le terrain de l'économie nationale, surtout à partir de 1923. Tandisque certains pénétrés de la grande et bienfaisante idée de faire passer le sous-sol dans la propriété de l'Etat, par la Constitution de 1923, se sont immédiatement efforcés et ont tenu à affirmer **la note nationale** comme note dominante en matière de pétrole, en encourageant la création de sociétés roumaines à captal roumain et direction roumaine pour l'exploitation du pétrole; en fait ces bonnes intentions n'ont pu se réaliser intégralement. La loi minière de 1924, a attribué de vastes terrains pétrolifères à certaines des grandes entreprises de cette branche d'activité. Elle a provoqué, à la verité, le développement de façon toute particulière de certaines de ces entreprises; toutefois les effets bienfaisants de la loi minière de 1904 n'ont pas été ressentis dans la masse totale das entreprises de ce genre, pour le bien de la vie économique roumaine.

Soit que les circonstances générales de la réglementation du petrole dans le monde entier nous aient mis en état d'infériorité à l'égard de cette poltique surtout en matière de prix, soit que les effets de la crise économique qui ont suivi peu de temps après l'application de cette loi se soient pleinement manifestés; quelque soient les causes les résultats sont ceux que nous montrons plus haut.

La nationalisation des actions des sociétés pétrolières — effet direct de la nationalisation du sous-sol a dominé comme note nationale dans la Législation minière de 1924. En 1929, par contre, on a renoncé à la nationalisation des actions, mais l'on a donné par adjudication publique les terrains de l'Etat, accordant un sur trois périmètres aux sociétés dépourvues de réserves — créant ainsi des réserves de durée.

C'est la loi de 1937 qui a été la première à considerer d'un oeil plus bienveillant les sociétés à capital roumain.

Cette loi a réservé en effet, sur les propriétés de l'Etat déclarées connues pétrolifères sur la base d'exploration, una quote-part pour ces sociétés.

L'action de stimulation des explorations en cette matière s'est accentuée, sans toutefois prévoir pour les explorateurs des **encouragements suffisants** qui les incitent à des **explorations effectives.** D'un autre coté les faibles quote-parts qui leur étaient attribuées sur les surfaces pétrolifères des terrains à explorer, mais trouvés petrolifères nont pas donné non plus le stimulant nécessaire aux entreprises puremet roumaines de persévérer dans de semblables explorations.

Les redevances payées proportionnellement et progressivement, comme par les lois antérieures, ont enlevé aux entreprises pétrolifères sérieuses la possibilité de compenser la production des sondes déficitaires ou sans résultat par celle des sondes à bon rendement. Telle a été la seconde conséquence.

En un mot c'est le désir d'intensifier la production pétrolifère qui a été réalisée dans une première période, sans songer aux conséquences d'une semblable intensification de production, qui a mené à des dimunitions ultérieures de production, surtout lorsque la politique de fiscalité, **dépourvue de toute autre préocupation économique,** s'est affirmée comme la seule politique à suivre de façon persistante en semblable matière.

L'Etat s'est contenté à faire oeuvre d'avide encaisseur fiscal sans autre pensée plus éloignée. Et **l'épuisement des terrains,** comme effet de l'intensification immesurée, surtout de la part des capitaux étrangeres, s'est pleinement affirmée, bien que les avertissements des plus clairvoyants en la matière n'aient pas cessé d'être donné à temps.

L'intensification étant le désir suprême, les encaissements de taxes, redevances etc., étant son cortège, il était naturel que tous se dirigent vers les mêmes lieux et terrains connus et avérés pétrolifères, terrains productifs dans le sens poursuivi, mais laissant le reste du pays — **les trois quarts des régions** — possible pétrolifères **entièrement inexplorées.**

L'équilibre dynamique intérieur, tellement nécéssaire à maintenir dans les exploitations de pétrole et de gaz, a été gravement troublé — le déplacement du pétrole et des gaz, — soit par l'effet des causes naturelles, soit par l'effet de nos exploitants avides, s'est fatalement produit.

L'exploitation du pétrole brut et des gaz, ainsi que l'affirme résolument l'exposé des motifs lui-même de la nouvelle légiférations pétrolifère, n'a pas été effectué sur la base de leurs caractéristiques naturelles. Les travaux se sont bornés au régime des exploitations de petits périmétres, les entreprises pétrolifères rivalisaient d'ardeur de forer des sondes pour défendre les limites de leur terrain. Telle est la constation que fait ce même exposé des motifs, comme conséquence de ce régime. La création de réserves de durée par structures, où se trouvaient des sondes en exploitation, a rendu illusoire la valeur de ces soi — disant réserves — affirme avec toute la précision l'exposé de motifs qui accompagne la loi actuelle sur le pétrole.

Une première conclusion naturele se dégage de ces régimes: „des **explorations dans des régions aussi variées que possible sur toute l'étendue des zônes possible pétrolifères du pays, n'ont pas été effectuées, bien qu'elles s'imposaient"**; deuxième conclusion: il n'a pas été tenu compte dans ces travaux de la **nature et la présentation en gisements** du pétrole et des gaz, absolment nécessaires à une exploitation sur base scientifique. Troisième conclusion: l'Etat devait se décider depuis longtemps à donner, dans sa politique pétrolifère des encouragements réels et sérieux comme compensation pour les explorateurs, si'l voulait s'assurer une classe roumaine dans l'utilisation de cette richesse.

Du moment où telles étaient les conclusions logiques et pratiques qui se dégajent des régimes antérieurs, il était naturel et l'on pouvait s'attendre à ce que nous trouvions — comme nous l'avons d'ailleurs trouvé — dans le distingué connaisseur de ces problèmes, dans l'esprit clairement d'scrimisteur du Ministre de l'Economie Nationale et dans les hauts sentiments patriotiques qui l'animent, la solution qui convenait. Voila pourquoi les augurs de ces grand jours en matière pétrolifère ont paru.

A M. le Ministre Marinesco de l'amitié duquel je me réjoui, a été réservé la grande, mais difficile charge, d'examiner et d'approfondir aussi la solution de ce problème, en se servant — en présence des constatations faites — des moyens de redressement inhérents aux manques s'gnalés. La charge, je le reconnais a été difficile, mais aussi la satisfaction de la réussite est grande pour lui J'ai la conviction qu'il a réussi à préciser les moyens de redressement dans une matière si importante, en donnant satisfaction aux grands intérêts et aux préoccupations d'ordre national".

En continuant ses si substancielles appréciations, M. le Professeur Ef. Antonesco, énumère et analyse favorablement les dispositions de la nouvelle loi, pour terminer comme suit:

„Je ne cesse d'exprimer un voeu ardent: **celui de confier la surveillance et l'exécution de toutes ces admirables dispositions aux mains d'hommes entendus, honnêtes et désireux de satisfaire aux intérêts nationaux roumains** car, ne l'oublions pas: **l'homme sanctifie la place** et la loi la meilleure, sans des hommes qui l'applique intélligement et désireux de satisfaire au bien commun, demeure lettre morte, alors même qu'elle est issue des sentiments les plus beaux.

Je me réjouis aussi de pouvoir, en ma qualité de président temporaire de l'Association professionnelle des entreprises roumains de pétrole (U. N. I. P.) exprimer la satisfaction et la conviction personnelle que j'ai dans les services que cette loi rend aux intérêts généraux et roumains du pétrole, surtout en soutenant les interêts des sociétés roumaines, de même d'exprimer toute ma joie de voir que c'est à un connaisseur émérite de la matière qui m'est en même temps un ami cher, a été réservée la réalisation de la meilleure loi en matière de pétrole qui nous ait été donnée dans les grands jours que nous vivons, ce dont je le félicite chaleureseement, de tout coeur.

Prof. EF. ANTONESCO

LA NOUVELLE LOI DU PETROLE

par le Prof. Ing. TH. FICȘINESCO.

Faire des lois est très facile. La preuve en est la récolte surabondante de lois dont nous avons toujours souffert.

Faire une **BONNE** loi, par contre, est chose difficile. La preuve en sont le travail et les difficultés prolongées qui ont précédé l'élaboration et la promulgation de la dernière Loi du Pétrole. Il a été, nécessaire, lors de son élaboration, ce qui ne devrait jamais faire défaut: la connaissance détaillée de la matière, c'est-à-dire des états de fait et des problèmes en liaison avec la loi, le soin que l'activité que l'on est en cours de légiférer ne soit contrecarrée en rien, mais au contraire secondée autant que possible, enfin, le soin que la loi profite à la fois à asseoir l'industrie du petrole qui trouve en elle encouragement, orientation et aide, dans la mesure toutefois dans laquelle le bien et l'interêt public se trouvent à l'abri des empiètements et des abus. C'est avec une joie sincère que nous constatons que la loi actuelle du pétrole satisfait dans une large mesure ces trois conditions fondamentales et que l'euvre de M. le Ministre J. C. Marinesco est destinée a l'Etat et à l'initiative privée sur des bases plus durables et à lui ouvrir un champ d'activité plus large qu'elle n'a eu jusqu'à présent.

En premier lieu, la nouvelle loi du pétrole donne, enfin, une solution à l'un des problèmes des plus importants et des plus graves dont dépend notre avenir économique: **LE PROBLÈME DES EXPLORATIONS.**

Il est évident que cet avenir différera selon que notre pays disposera de pétrole en quantité importante et pour longtemps, ou qu'il ne disposera que d'une production réduite et pour peu de temps. Mais, à la question fondamentale: combien de pétrole possède la Roumanie, personne ne peut répondre aujourd'hui et personne ne pourra répondre aussi longtemps que l'on n'aura pas examiné par des sondages d'exploration le sous-sol des régions soupçonnées aujourd'hui pétrolifères. Cette opération, pour être faite en temps utile, constitue cependant un travail gigantesque, pour lequel d'immenses efforts sont nécessaires.

Créer des conditions favorables au déclanchement de ces efforts de capital, de travail et d'entendement, par l'encouragement décidé et substantiel des explorations, voilà ce que s'est proposé et ce que, dans une importante mesure, réalise la nouvelle loi du pétrole.

Mais la loi de M, le Ministre Marinesco se propose beaucoup plus. En matière d'exploitation elle met fin à un régime — en vigueur, au demeurant, dans presque tous les pays producteurs de pétrole — selon lequel les limites des concessions n'ont aucun rapport avec les limites de la structure pétrolifère, c'est-à-dire du réservoir naturel dont est extrait le pétrole. Pour cette raison et à cause de la nature fluide et sous pression du pétrole, une exploitation rationnelle et en même temps équitable pour tous les détenteurs de droits de la région est impossible. Le régime innové par la loi de M. Marinesco, celui d'associer tous ceux qui détiennent un droit de propriété ou de concession dans les limites d'une structure pétrolifère, à son exploitation unitaire et rationnelle, constitue, très certainement, l'application la plus heureuse d'un principe depuis longtemps établi par la science. Il est à prévoir que cette innovation comme, au demeurant, beaucoup des prévisions de notre loi du pétrole seront adoptées également par les législations étrangères.

Il est certainement impossible de pouvoir, dans les limites de ces très sommaires considérations, mettre en lumière toutes les innovations et tous les avantages de la nouvelle loi. Qu'il nous suffise de dire que le législateur s'est efforcé de tenir compte de tout ce que notre expérience et celle des autres a établi comme nécessaire en matière d'exploitation du pétrole au cours des 20 dernières années. Ainsi: l'abandon du principe de la redevance progressive, qui menait à l'abandon des sondes à petite production et, par contre, la réduction de la redevance des sondes abandonnées ou non rentables, la fixation à une limite judicieuse de la redevance des propriétaires de la surface l'obligativité du commassage des terrains de la zône d'influence de chaque sonde, la simplication des formalités de validation, l'interdiction de l'exportation de pétrole brut et, surtout, l'abrogation du décret loi qui prévoit l'expropriation des conduites des entreprises privées, expropriation qui s'était avérée impossible, en tout cas portant atteinte tant aux intérêts de l'Etat qu'à ceux des entreprises — voilà tant de dispositions de la nouvelle loi qui sont tout autant de mesures sages et utiles pour l'industrie du pétrole et pour l'Etat lui-même.

La loi de M. le Ministre Marinesco est une bonne loi. Qu'elle ne puisse satisfaire intégralement tous les désirs de l'industrie du pétrole, cela est naturel. Quand on légifère sur un terrain si délicat et soumis à tant de changements, quand on doit tenir compte de tant de points de vue et d'intérêts, il est impossible de satisfaire tout le monde. Mais une chose est certaine: l'Etat, l'industrie du pétrole et ceux qui y travaillent ont de sérieux motifs d'être aujourd'hui, après l'entrée en vigueur de la loi de M. le Ministre Marinesco, plus satisfaits qu'ils l'étaient jusqu'à présent.

Discours de S. Exc. le dr. Walter Funk

Suite de la première page

En outre, j'ai l'agréable devoir de vous exprimer également des remerciements pour les contributions données par votre pays en vue de la terminaison victorieuse de la guerre.

De la reconnaissance de cette vérité sur la collaboration germano-roumaine jusqu'à la victoire finale, ressort notre volonté que les deux peuples supportent ensemble les difficultés de cette guerre.

Je dois vous dire sincèrement, Excellence, qu'après nos conversations d'hier j'ai été profondément impressionné par la position du Gouvernement roumain à légard des problèmes que je vous ai exposés avec toute la sincérité. Et cela, parceque dans une amitié il ne saurait ex ster des dessous, et parceque la sincérité est la première condition de sa durée. Cette sincérité règne aujourd'hui aussi dans nos conversations et, au nom de mes collaborateurs, je dois vous exprimer nos remerciements parceque vous faites tout ce qui est en votre pouvoir afin d'atteindre notre but commun.

Permettez-moi maintenant de me référer aussi à votre hospitalité. Votre pays, Excellence, jouit d'un renom d'hospitalité et nous avons eu l'occasion d'en constater avec joie la justesse. Et pour cela aussi nous vous remercions de tout coeur.

Les fruits de notre travail commun et de nos pourparlers seront à l'avantage des deux partenaires. Nous menons une guerre commune et nous suivons une route commune. Nous, l'Allemagne nationale-socialiste et l'Italie fasciste, nous sommes nées d'une révolution et nous nous sommes créé un Etat nouveau et un peuple nouveau. De même, les succès japonais, dûs uniquement à la force de la croyance, prouvent que le peuple japonais réalise plus que d'autres peuples. Nous avons acquis ces croyances par la révolution. Celle-ci crée les conditions préalables pour nos succès. Nous savons, que le peuple roumain a la même attitude spirituelle et la même conception du monde. Et cela est pour nous la garantie que nous mènerons plus loin notre lutte commune jusqu'à la victoire finale et, qu'après cette victoire nous bâtirons la nouvelle Europe d'après nos conceptions, d'après nos expériences et d'après nos vues sur le monde, et non point d'après les idées d'une époque finie. La guerre ne se termine point pour que la vie recommence de là où elle s'est arrêtée avant la guerre. Cette vie d'avant la guerre ne reviendra jamais, parceque le monde de demain sera le monde d'une volonté héroïque et d'une vie héroïque. Même après la paix victorieuse nous devrons — pour me servir d'une expression du Duce — „vivre dans le danger".

Mais nos peuples seront ainsi plus vigoureux, plus forts et plus heureux. Ce sera là l'effet de la guerre sur tous les peuples qui mènent de concert la guerre actuelle contre le bolchévisme.

Nous luttons d'une part contre un monde périmé et, d'autre part, contre la brutale inhumanité du bolchévisme qui a transformé les hommes en machines et les machines en un gigantesque danger pour l'humanité. Mais ici aussi l'esprit a vaincu la machine. Et cet esprit est celui qui anime nos incomparables troupes et qui les mène vers de nouvelles victoires.

Aujourd'hui règne partout en Allemagne la ferme conviction que les héroïques faits d'armes du peuple roumain, à Stalingrad, à la mer d'Azov et au Caucase, et l'héroïsme qui y a été prouvé et cité dans les communiqués du Fuehrer sont un effet de la nouvelle conception de vie qui, par révolution, s'est fait chemin dans votre peuple et votre gouvernement. Ce sont ces jeunes héros qui reconstruiront la nouvelle Europe après une époque de désastre! Et cette nouvelle Europe donnera à ses peuples non seulement le droit à la vie, à laquelle ils peuvent aspirer, mais aussi la certitude d'une vie réellement européenne.

En dernière analyse la blocade n'a plus de sens si l'Europe est en état de se nourir elle-même et d'assurer son existence économique. La guerre que nous vivons aujourd'hui ensemble atteindra son but final quand, en toute tranquilité et en toute certitude, nous pourrons prévoir que viendra pour l'Europe une paix millénaire. C'est alors seulement que cette guerre obtiendra le sens qui fait apparaitre justifiés les lourds sacrifices auxquels nous contribuons tous aujourd'hui.

J'ai eu ces jours-ci le sentiment d'avoir trouvé ici des hommes et des camarades qui sont animés du même esprit et du même but. Voila pourquoi cette visite a pour moi une valeur toute particulière.

En même temps que nos remerciements nous exprimons aussi l'espoir que nos liens se resserreront plus encore et que nos rapports économiques auront à l'avenir un plus grand développement, au profit des deux peuples, ce qui sera sans aucun doute le cas, si nous disons en toute sincérité ce qui doit être dit et si nous tenons ce que nous avons promis. Nous désirons sincèrement que cette amitié garantisse le bonheur des deux peuples. En levant mon verre je dirige ma pensée vers Sa Majesté le Roi. Auquel j'exprime de tout coeur mes meilleurs voeux, vers l'excellent Chef, le grand Maréchal Antonesco et vers vous, Excellence qui pouvez considérer avec satisfaction les succès obtenus comme Chef du Gouvernement. Je vous souhaite personnellement bonheur, santé et continuation des succès, non seulement dans l'intérêt du peuple roumain, mais aussi dans l'intérêt de notre collaboration germano-roumaine pour la construction d'une Europe puissante, paisible et heureuse.

Rumänische Initiative und Arbeit „SARDEP"—„STAD"

Rumänische Initiative und Arbeit haben der Erdölindustrie nicht gefehlt.

Von den ersten Pionieren unseres Erdöls bis zu den Arbeitern auf den Ölfeldern und in den Raffinerien und weiter bis zu den ausgezeichneten unde tüchtigen Technikern, deren Ruf über die Grenzen hinaus dem Lande Ehre macht, haben all diese rumänischen Elemente nicht nur der Erdölindustrie einen Beitrag ohne Gleichen gebracht sondern auch bewesen dass die Auswertung unseres erdölführenden Untergrundes in glänzender Weise von der rumänischen Initiative und Arbeit ausgeführt werden kann.

Wenn auch auf dem Gebiet der Förderung und der Verarbeitung das rumänische Element die Hauptrolle hatte, so befand sich der Handel mit Erdölprodukten, hauptsächlich der Rohöl- und Ausfuhdhandel — wern dieser nicht direkt von den grossen Unternehmungen getätigt war — ausschliesslich in jüdischen Händen.

Dank der Initiative und dem Vertrauen, dessen sich Herr **Dr Constantin Buhlea** erfreut, glänzend unterstützt von Herrn **Ratiu** — zwei junge wertvolle Elemente, welche jahrelang zum Aufblühen des „Creditul Minier" beigetragen haben — wurde vor drei Jahren die rumänische anonyme Gesellschaft zur Entfaltung der Erdölausfuhr — SARDEP — gegründet, und dank der unermüdlichen Arbeit und der Erfahrung dieser Herren befindet sich heute dieser Handel in rumänischen Händen, und hat die von „SARDEP" getätigte Ausfuhr sogar diejenige gewisser grosser Unternehmungen überschritten.

Da die Transportmittel eine Hauptrolle für die Ausfuhr bilden, hat Herr Buhlea die Gesellschaft für den Transport per Donau — „STAD" — organisiert, die gemeinsam mit „SARDEP" einen Blockus bildet und welche 6 Originaltanks von je 800 Tonnen besitzt.

In Laufe des Monats September werden 2 neue Mototanks von je 1000 PS mit einer Ladungsfähigkeit von 50—60 Waggons — an der Werft aus Galatz gebaut — in Betrieb gesetzt werden. Der Preis dieser Mototanks beläuft sich auf 80 Millionen Lei.

So werden neue Schiffe unter rumänischer Flagge das rumänische Erdöl von Giurgiu nach Wien und Pressburg befördern und in Kürze das russische Erdöl über Galatz zu den rumänischen Raffinerien oder direkt nach Deutschland durchführen.

Alle diese lobenswerten und nützlichen Verwirklichungen zeigen uns die Rolle, welche die rumänische Initiative und Arbeit in dem Handel unserer Erdölprodukte zu Gunsten unserer Nationalwirtschaft zu spielen bestimmt ist.

„MOLDONAPHTA" rumänische anonyme Gesellschaft für Erdölindustrie. Die Generalversammlung hat die Kooptierung im Verwaltungsrat des Herrn Gerhard Wagner ratifiziert. Herr Emil Salay ist geschäftsführender Verwaltungsrat.

„Concordia" Bergwerk-Abt. Es wurde der Gesellschaft die Konzession für Bau und Ausbeutung einer Leitung für elektrische Kraft von 6000 V. und 1500 m. Länge, von dem Werk der Gesellsch

Discours de M. le Professeur Mihail Antonesco

(Suite de la première page)

Nous sommes sur l'axe eurasienne. Et, d'autre part, l'expérience de cette guerre a montré ce que signifie la Roumanie non seulement comme centre vital et économique, mais comme source de la production de guerre, par son pétrole.

Cette position géographique nous saurons l'utiliser comme fondement de notre histoire de demain.

Peuple sain et nouveau, mais avec de vieilles traditions, nous saurons donner à notre structure agraire le développement industriel dont a besoin notre classe paysanne pour relever son standard de vie et pour attacher le propiétaire de terre au fruit de son travail, servant ainsi l'ordre économique agraire et la tranquilité de l'Europe sociale de demain, de même que par les chûtes du Danube, par les richesses du Delta, par le pétrole et les gaz des sondes et notre terre nous pourrons devenir un sous-centre de l'industrie européenne.

J'ai l'espoir que celui qui a été le précurseur de la collaboration économique dans le Sud-Est, Votre Excellence, en venant ici, pourra consolider sa conviction en l'avenir politique et économique du Sud-Est et sera en mesure de juger notre activité et notre contribution dans l'Europe d'aujourd'hui et de demain.

Nos soldats luttent, côte à côte, Excellence, et l'économie roumaine fait tout pour soutenir de façon digne et saine notre sacrifice militaire.

Le peuple roumain fait tout pour remplir son devoir à l'égard de la civilisation gravement mise en danger de l'Europe d'aujourd'hui et à l'égard de sa propre conscience, à l'égard de la terre de ses ancêtres et de l'avenir de notre Nation.

Parceque le peuple roumain a la conviction que le monde ne vit pas dans le passé, lié à des formules périmées de prejugés et de fictions, mais dans l'avenir, par le travail, l'honneur et la justice.

Je suis sur, Excellence, que vous vous rendrez compte que la Roumanie est en plein transformation.

La révolution nationale du Maréchal Antonesco est en cours.

Après avoir passé par des effondrements de trônes, par des tremblements de terre, des tourments de toute sorte et en pleine guerre, le peuple Roumain poursuit aujourd'hui résolument le chemin de sa destinée de travail, de lutte et de dignité dans le Royaume jeune du jeune Roi Mihai I (applaudissements).

Je serais heureux, Excellence, si par votre présence parmi nous vous aviez ressenti ce tresaillement nouveau de vie, ces croyances et ces faits de notre Nation et si, interprète brillant du credo du Fuchrer Adolf Hitler et porte parole du Reischmaréchal Göring et de M. le Ministre von Ribbentrop — ce dont je nous remercie — vous étiez en même temps l'interprète de la réalité roumaine, de la volonté ainsi que de notre persistance.

Il est superflus de parler encore de l'amitié germano-roumaine.

Mais je vous prie de la sentir telle qu'elle vit aujourd'hui. Non par des paroles, mais par le sang des soldats Roumains qui coule à l'Est à coté du sang allemand, par la contribution de biens et d'honneur que le Royaume Roumain apporte à l'Europe de demain, de par la volonté du Maréchal Antonesco.

Dans cet espoir je lève mon verre à la santé du Führer Adolf Hitler, du grand Reich national socialiste, de la brave armée en lutte et de Votre Excellence personnellement ainsi que de vos collaborateurs qui vous accompagnent, de M. le Général Hannecken et de tous vos autres collaborateurs (appladissements).

Vizita d-lui Dr. Funk în regiunea petroliferă

Inainte de a părăsi țara d. dr. **Walter Funk** a ținut să viziteze regiunea noastră petroliferă și să ia contact cu personalitățile din această industrie. In ziua de 6 crt. Ministrul Economiei Reichului cu suita d-sale, conduși fiind de d. prof. **I. N. Finţescu,** ministrul economiei naționale, după ce au vizitat rafineria Brazi a Creditului Minier, au făcut o lungă vizită societății **„Concordia".**

Indreptându-se spre șantierul de la Lilieşti-Țintea, înalții oaspeți au fost primiți aci de către d. **H. Osterwind,** administrator-delegat al soc. Concordia, împreună cu d-nii directori **I. Destexhe, Silvio Marino, Bunescu, Tr. Nițescu** și avocat **I. Amărăscu,** secretar general al societății, cari le-au dat explicațiile necesare asupra acestui șantier unde actualmente este cea mai mare activitate de foraj. Astfel în anul 1941 s'au săpat 51.030 m. din cari 21.400 m. au fost forați de soc. **Concordia.** Societatea are astăzi la Lilieşti 30 sonde în producție și 3 sonde în foraj, obținând o importantă producție de țiței și gazolină.

Vizitând sondele „Concordia" 40 în foraj și 41 în producție, vizitatorii s'au interesat în deaproape de modul de foraj și de extracție, rămânând adânc impresionați de bogăția subsolului nostru și de activitatea depusă de societatea **„Concordia"** pentru punerea în valoare a acestei bogății. Pentru desfășurarea acestei activități, societatea folosește în acest șantier următorul personal: 10 ingineri, 47 funcționari și 778 lucrători.

După vizitarea stațiilor de desbenzinare a gazelor din acest șantier, oaspeții s'au dus la Ploești unde au vizitat Rafineria **Vega.** Aci au urmărit în mod amănunțit diferitele instalații, Pipe-Stile, cracking, etc., prin care trece țițeiul până a da cele mai bune benzine, uleiuri și alte produse det calități superioare.

După petrol s'a trecut la Uzinele Metalurgice ale societății **„Concordia",** cari astăzi ocupă un loc de frunte în industria românească. Aceste uzine situate pe o întindere de 132.000 m², din care 36.000 m.² suprafață clădită, cu o putere instalată de 7300 c.p. și cu un număr de 860 mașini-unelte au un personal de 26 ingineri, 185 funcționari și 3200 lucrători.

Nici pe acest teren **„Concordia"** nu a cruțat nici un sacrificiu pentru a aduce cele mai mari servicii economiei naționale, fabricând aci nu numai toate mașinile și uneltele necesare industriei petrolifere și altele, dar — grație inițiativei și înaltului patriotism de cari au fost întotdeauna însuflețiți conducătorii acestei întreprinderi — în frunte cu animatorul ei, ce a fost d. Ministru **I. C. Marinescu** — au luat ființă fabrici pentru muniții: obuze mari, obuze mici și tuburi de artilerie, și pentru tunuri antitanc.

Toate aceste secțiuni au fost vizitate în deamănunt și admirate de d. dr. **Funk** și colaboratorii săi, cari au apreciat în cel mai înalt grad tehnica și munca românească din această întreprindere.

*

La orele 14 s'a servit aci o masă din cele mai copioase în cinstea înalților oaspeți la care au luat parte numeroase personalități din lumea oficială petroliferă și industrială a orașului Ploești, în frunte cu prefectul județului.

La plecarea sa d. dr. **Walter Funk** a mulțumit călduros conducătorilor societății **„Concordia"** pentru frumoasa primire ce-i s'a făcut, exprimându-și deasemeni toată satisfacția pentru cele văzute și, felicitându-i pentru modul cum înțeleg să colaboreze la cauza comună a ambelor țări, le-a urat aceleași rodnice rezultate ca și până acum.

Explorarea ținuturilor miniere
Die Forschung der Erdölgebiete

In urma înțelegerii între societățile petrolifere, membre ale Asociației Industriilor de Petrol, acestea s'au înscris cu următoarele procente de participare pentru explorarea în comun a ținuturilor miniere înființate conform legii petrolului.

Infolge des Übereinkommens der Erdölgesellschaften, Mitglieder des Verbandes der Erdölindustrien, haben sich dieselben mit folgenden Anteilsätzen für die gemeinsame Forschung der laut dem Erdölgesetz begrenzten Erdölgebiete eingeschrieben.

Ținutul Minier — Das Erdölgebiet

Societatea	I	III	IV	VI	VII	VIII	IX	X	XI
	Bălteni-Pojogeni (Gorj)	Baiș-Gânesa (Romanați)	Pitești-Slătioarele (Argeș-Olt)	Cislău-Tega (Prahova-Buzeu)	Robești-Trestia (Buzău)	Bârcești-Câmpuri (Putna)	Tg.Ocna-Hârja (Bacău)	Moinești-Săndu'eni (Bacău)	Tăslau-Câmpuri (Bacău)
Astra Română	10	—	15	—	60	15	3	15	9
Colombia	—	—	20	10	—	—	16	14	5
Concordia	10	10	20	10	12	—	16	10	9
Creditul Minier	70	20	—	10	—	—	—	23	2
Prahova	—	—	5	15	16	5	16	—	8
Româno Americană	10	70	15	—	—	—	—	10	7
Steaua Română	—	—	25	15	—	65	—	—	9
Unirea	—	—	—	15	—	15	14	20	9
Foraky Românească	—	—	—	—	—	—	—	—	3
I. R. D. E. P.	—	—	—	—	—	—	—	—	10
Petrolul Românesc	—	—	—	—	—	—	—	—	10
Intrep. Grigorescu	—	—	—	—	—	—	—	—	3
S.P.R. Petrolifera Română	—	—	—	1	3	—	1	—	2
Mica	—	—	—	4	5	—	2	—	4
Redevența	—	—	—	2	3	—	—	3	4
Neo-Petrol	—	—	—	3	—	—	—	—	—
Petrol-Govora	—	—	—	6	—	—	—	—	—
Sondrum	—	—	—	3	1	—	—	—	—
Sar-Petrol	—	—	—	6	—	—	—	3	3
Româno-Belgiană	—	—	—	—	—	—	—	—	3
Molda Naphta	—	—	—	—	—	—	—	—	3
Raphta-Română	—	—	—	—	—	—	—	2	3

In afară de aceste societăți membre ale „Asociației" s'au mai înscris:

Soc. an. minieră română **„JIUL MINIER"** pentru ținutul No. 1, Bălteni-Pojogeni (Gorj).

Societatea **„CREDITUL CARBONIFER"** pentru ținutul No. X, Moinești-Săndulen (Bacău) societatea **„RAFINERIA ROZNOV"** pentru ținutul No. XI, Taslău-Câmpuri (Bacău).

Pentru ținuturile Nr. II Roești-Cermegești (jud. Vâlcea), No. V Topoloveni-Glâmbocelul (Argeș-Muscel-Dâmbovița) și No. XII Seletin-Dichtineț (Rădăuți-Storojinet) nu s'a depus nici o cerere.

Ausser diesen Gesellschaften, Mitglieder des „Verbandes", haben sich noch folgende eingeschrieben:

Die rumänische anonyme Minengesellschaft **„GIUL MINIER"** für das Gebiet Nr. 1, Baltheni-Pojogeni (Gorj).

Die Gesellschaft **„CREDITUL CARBONIFER"** für das Gebiet Nr. X Moinesti-Sanduleni (Bacau).

Die Gesellschaft **„RAFINERIA ROZNOV"** für das Gebiet Nr. XI Taslau-Campuri (Bacau).

Für die Gebiete Nr. II Roesti-Cermegesti (Valcea), Nr. V Topoloveni Glambocelul (Argeș-Muscel-Dambovița) und Nr. XII Seletin-Dichtinet (Radauti-Storojinet) wurde kein Gesuch eingereicht.

O IMPORTANTA REALIZARE EDILITARA

A fost dată în circulație porțiunea de șosea Hip. Băneasa-depozitul „Distribuția"

Activitatea neîntrecută depusă de soc. *„Distribuția"* în cursul iernei trecute pentru aprovizionarea Capitalei cu combustibil lichid, este încă vie tuturor. Una din cele mai însemnate greutăți de învins a fost, fără îndoială, transportul dela depozitul Mogoșoaia în oraș, nu numai din cauza intemperiilor, dar și din cauza relei stări a șoselei. Conducătorii acestei întreprinderi — în frunte cu directorul general — nu și-au cruțat nici odihna, nici sănătatea pentru a îndruma, la fața locului, zi și noapte transportul.

Datorită bunei înțelegeri a Primarului general al Capitalei și sprijinului dat de „Distribuția" această șosea a fost modernizată iar zilele trecute a avut loc în piața Hipodromului Băneasa, solemnitatea dărei în circulație a șoselei București-Târgoviște, porțiunea cuprinsă între Hipodromul Băneasa și depozitul soc. Distribuția.

Festivitatea inaugurării s'a desfășurat în prezența d-lor Intendant general *C. Florescu,* primarul general al Capitalei, ing. *Cezar Popescu,* directorul general al soc. Distribuția, ing. *V. Huch,* director tehnic, *col. Ștefănescu, Gh. Rosetti,* director comercial; *I. Sălăgeanu,* director administrativ, *col. Emil Mora,* avoc. *Manolescu,* secretarul soc. Distribuția, *dr. Popa, dr. Rădulescu-Calafat, N. D. Cristescu,* secretar general, *colonel Țăranu,* primarul sect. Galben, *col. Cioroianu,* primarul sectorului Albastru, *dr. Andronescu,* primarul sectorului Verde, *col. Pascu* primarul sectorului Negru, *D. Udrițe Olt* directorul de cabinet al primarului, ing. *Costandache* directorul drumurilor, *S. Tănăsescu* director general financiar, *Al. Cisek* directorul personalului, *Vasile Chiorpec* șeful presei și propagandei Municipiului, *Chiriac Maciolla* director financiar, *Horia Oprescu* director cultual, *cpt. Bălteanu,* primarul comunei Băneasa, maior *Stănescu,* șeful poliției comunale, *C. Dinulescu,* avocat *Rădulescu,* cum și numeroși alți funcționari superiori.

După ce d. primar general a tăiat panglica inaugurală, asistența a parcurs porțiunea de șosea dată astfel utilității publice, până în fața depozitului soc. Distribuția, unde s'a oficiat un scurt serviciu religios.

Apoi, d. ing. Constandache, *directorul drumurilor municipiului, a arătat în câteva cuvinte modul cum s'a executat de către direcția Drumuri și Poduri, asfaltarea șoselei.*

D-sa, a încheiat mulțumind d-lui primar general care a făcut toate eforturile ca această șosea de un interes economic atât de mare să poată fi terminată în cele mai bune condițiuni și în timpul cel mai scurt.

D. *ing. Cezar Popescu,* directorul general al soc. Distribuția, luând cuvântul, mulțumește d-lui primar general în numele societății pentru concursul acordat și subliniază că această realizare edilitară vine în ajutorul populației Capitalei, care în proporție de 80 la sută se aprovizionează cu combustibil lichid.

In încheiere, d. inginer Cezar Petrescu, asigură pe d. primar general că din partea soc. Distribuția, primăria Capitalei va avea tot sprijinul pentru realizarea oricărei opere de interes general.

CUVANTAREA D-LUI INT. GENERAL C. FLORESCU, PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI

D. general C. FLORESCU, în răspunsul său, începe prin a evoca o amintire de pe timpul când d-sa conducea direcția intendenței armatei, cu care ocazie a colaborat cu d. inginer Cezar Popescu, prețuindu-i însușirile de realizator pe tărâmul economiei naționale. D-sa arată că, dând circulației această porțiune de șosea, a împlinit un vechi deziderat, privind ameliorarea circulației pe această importantă arteră, înlesnind astfel aprovizionarea populației Capitalei cu combustibil lichid.

D. primar general mulțumește soc. Distribuția pentru înțelegerea arătată în executarea acestei lucrări și promite că și în viitor Municipiul va avea pe primul plan al preocupărilor sale problemele de interes obștesc.

ZWEI JAHRE...

von ROMULUS DIANU

Eine Proklamation des Herrn Marschall Antonescu und ein am Rundfunk abgehaltener Vortrag des Herrn Vize-Präsidenten des Ministerrates haben genügend hervorgehoben, dass nun zwei Jahre seit den tiefen Umgestaltungen, die dem Kriegseintritt Rumäniens vorangingen, verstrichen sind. Es war eine ungeheuere Woge von Ereignissen, denen nur ein starkes Land und ein gesundes Volk widerstehen können: so viele seismische und politische Ereignisse, so viel Mangel in der landwirtschaftlichen Produktion, so viele mit dem nationalen Leben, mit dem Verwaltungsmechanismus, mit den Bedürfnissen der Versorgung, mit der Organisation der wiedergewonnenen Provinzen verbundene Fragen. Es gab Gesetze, die der Lage nicht mehr angepasst waren, es waren geschwächte Organismen infolge des Kriegsausbruches, und ausserdem sollte jene spezielle Struktur geschaffen werden, dank welcher das ganze rumänische Volk eine Front der Arbeit, der Krankenhilfe, der Kriegsordnung bildet. Wie viele beharrliche Bemühungen dies Alles erfordert hat, indem ein Personal benützt wurde, das gewohnt war, unter normalen Bedingungen zu arbeiten, — dies kann sich nicht jeder vorstellen. Dafür kann aber jedermann heute feststellen, dass die für eine Weile gestörte Ordnung wieder hergestellt wurde, dass die Gesellschaft ihre Hierarchie wiedergefunden hat, dass die öffentlichen — und Privatstellen ihre Beziehungen des gegenseitigen Beistandes wieder aufgenommen haben, dass die Produktion durch energische Mittel, die sich an die Gemeinschaft der ganzen Nation wandten, erhöht wurde, und dass wir die Not — welcher Art sie auch sei — mit gutem Mut ertragen, da wir immer voll Hoffnung und Vertrauen unser eigenes Geschick betrachtet haben, das wohl schwer, aber doch nicht unerträglich war. Mit tapferen Herzen werden wir auch diese Jahre überstehen, indem wir uns bemühen werden, unseren Nachfolgern ein wiederergänztes Land und ein ruhigeres Leben als das von den heutigen Generationen geführte zu hinterlassen.

Das Wichtigste in diesem Augenblick, das die stete Sorge der Produktionsquellen und der für diese Produktion verantwortlichen Faktoren bilden muss, ist der Beitrag einer ehrlichen und uneigennützigen Arbeit, da jede Stunde in dem Wettkrieg zwischen den für die Frontbedürfnisse arbeitenden Maschinen entscheidend sein kann. Zwei Jahre der neuen Kämpfe für die nationale Befreiung und soziale Erhebung haben uns so manches gelehrt. Glücklicherweise ernten unsere Soldaten Ruhm, fern von ihrem Heim, das endgültig geschützt ist. Wir erinnern uns des Jahres 1917, als wir uns ebenfalls in Kiegszuntand befanden, als die Kanonnen hinter unseren Häusern donnerten und die Mängel aller Art, die Krankheiten und der nationale Mut bis zur letzten Grenze gesunken waren. Die heute erzielten Siege, die vielen dank der Vervollkommnung des Kriegmaterials verstärkte Produktion, all dies wird dem industriellen Fortschritt verdankt, und wenn ich diese Zeilen in einer industriell-fachmännischen Zeitschrift veröffentliche, so weiss ich ganz gut, warum ich es tue und wem ich die vorliegenden Eingebungen widme.

Der Antrieb zu Anstrengungen, der aus der Proklamation des Herrn Marschall, wie auch aus dem Vortrag des Herrn Vize-Präsidenten des Ministerrates, Prof. Mihail Antonescu, klar hervorgeht, bildet das Losungswort der jetzigen Stunde. Die Armee ist unsere Hauptsorge. Die Armee hat unsere Provinzen befreit und mit Hilfe der Armee haben wir dieselben organisiert, und in denjetzigen Zustand gebracht dank iher Produktion werden sie heute als Beispiel einer glänzenden Hauswirtschaft gegeben; besonders war Transnistrien das Erfahrungs-und Prüfungsgebiet der rumänischen organisatorischen Talente. So wird eine feindliche Legende vernichtet, die mit grosser Propaganda von den Rassen, die uns nicht lieben und die unsere Fähigkeit, das gemeinsame Leben zu organisieren, immer bestritten, verbreitet wurde. Transnistrien ist ein wunderbar bebauter Garten wo sich eine den Bodenprodukten entsprungene Nahrungsmittelindustrie entfaltet hat, der es auch heute in vollem Krieg gelingt, die Rechte der Rumänen zu beweisen.

Der zweite Jahrestag der 6 September 1940 begonnen haben, findet ein vereinigtes Volk, das entschlossen ist, zu kämpfen und zu siegen. Das ist die einfachste und aufrichtigste Antwort, die die Volksstimmung den Worten des Herrn Marschall und seines ersten Beraters geben muss.

Der Besuch des Herrn Dr. Funk in der Erdölgegend

Bei der Gesellschaft „Concordia"

Vor dem Verlassen des Landes wollte Herr Dr. **Walter Funk** unsere Erdölgegend besuchen und mit den Persönlichkeiten dieser Industrie Fühlung nehmen. Am 6 September dis. Mts. hat der Herr Minister der Reichswirtschaft mit seinem Gefolge, vom Herrn Prof. **I. N. Finţescu,** Minister der Nationalwirtschaft begleitet, nach Besichtigung der Raffinerie „Brazi" des „Creditul Minier", einen langen Besuch der Ges. „Concordia" abgestattet

Am Grubenfeld Lilieşti-Țintea wurden die hohen Gäste vom Herrn **H. Osterwind,** geschäftsführender Verwaltungsrat der Ges. „Concordia", wie auch von den Herren Direktoren **I. Destexhe, Silvio Marino, Bunescu, Tr. Nițescu** und Rechtsanwalt **Amărăscu,** Generalsekretär der Gesellschaft, empfangen, die ihnen die nötigen Erklärungen über dieses Grubenfeld, auf welchem heute die grösste Bohrungstätigkeit entfaltet wird, gegeben haben.

So wurden 1941, 51030 m abgebohrt, von denen 21400 von der „Concordia". Die Gesellschaft hat heute 3 Sonden in Bohrung und 30 Sonden in Produktion, welche eine bedeutende Rohöl-und Gasolinförderung ergeben.

Bei der Besichtigung der Bohrsonde 40 „Concordia" und Produktionssonde 41 „Concordia" haben sich die Gäste über die Bohrungs-und Gewinnungsweise besonders interessiert; unsere Bodenschätze und die Tätigkeit der Ges. „Concordia" zwecks Auswertung dieser Bodenschätze haben einen tiefen Eindruck auf die hohen Gäste gemacht. Für den Betrieb all ihrer Einrichtungen beschäftigt die „Concordia" in diesem Feld: 10 Ingenieure, 47 Beamte und 778 Arbeiter.

Nach Besichtigung der Enibenzinierungstationen für Grubengase in diesem Feld, sind die Gäste nach Ploesti gefahren, um die Raffinerie „Vega" zu besichtigen. Hier haben sie die verschiedenen Anlagen, Pipe Still, Krackanlage usw. — durch welche das Rohöl durchgeführt wird, bis die besten Benzine, Öle und andere Produkte erzielt werden — mit besonderer Aufmerksamkeit verfolgt.

Weiter wurden die Metalurgischen Werke der Ges. „Concordia" besichtigt, welche heute eine Hauptrolle in der rumänischen Industrie spielen. Diese Werke umfassen eine Fläche von 142000 m², davon sind 36000 m² bebaut; die Werke haben 7300 installierte PS und 860 Werkzeugmaschinen; das Personal besteht aus 26 Ingenieuren, 185 Beamten und 3200 Arbeitern.

Auch auf diesem Gebiet hat die „Concordia" gar kein Opfer gescheut, um der Nationalwirtschaft die grössten Dienste zu bringen, indem sie nicht nur sämtliche für die Erdölindustrie erforderlichen Maschinen und Werkzeuge und andere hier erzeugt, sondern es wurden — dank der Initiative und der tiefen Vaterlandsliebe, welche die Leiter dieser Unternehmung, mit ihrem Anreger Herrn Minister **I. C. Marinescu** an der Spitze, immer charakterisiert haben — Werkstätten für Munition: schwere Granaten, leichte Granaten und Hülsenfabrik, wie auch eine Geschützwerkstatt segründet.

All diese Abteilungen wurden von Herrn Dr. **Funk** und seinen Mitarbeitern besichtigt, und haben die Herren in ganz besonderer Weise die rumänische Technik und Arbeit in dieser Unternehmung geschätzt.

Um 14 Uhr wurde hier zu Ehren der hohen Gäste ein reichliches Mittagessen geboten, an welchem viele Persönlichkeiten unserer officiellen, Petroleum - und Industrie - Kreise aus Ploești — mit dem Herrn Präfekt des Distriktes an der Spitze — teilgenommen haben.

Bei der Abfahrt hat Herr Drs **Walter Funk** den Leitern der Ges. „Concordia" für den schönen Empfang auf das innigste gedankt und gleichzeitig seine Genugtuung für das Gesehene ausgedrückt, indem er die Herren für die Art und Weise wie sie für das gemeinsame Interesse beider Länder mitwirken, beglückwünscht und den Wunsch ausgedrückt, sie mögen auch weiter dieselben günstigen Erfolge haben.

PARTICIPAREA CAPITALULUI ITALIAN IN INDUSTRIA PETROLIFERĂ. — O importantă tranzacțiune. — De curând societatea Petrolina din Ploești a trecut sub controlul grupului A. N. I. C. (Montecatini) din Roma, care a achiziționat toate acțiunile. Capitalul de lei 20 milioane a fost ridicat la 160.000.000 lei, și va fi mărit la 300.000.000. D. Mihail Ghelmegeanu a fost ales președinte al consiliului de administrație, membri fiind d-nii Ing. I. Manoliu, administrator al Soc. Foraj Lemoine, și Delle Piane.

„Petrolina" care are 300 Ha. terenuri petrolifere, a cumpărat dela Soc. Foraj-Lemoine șantierul Pitigaia pe care se află 7 sonde, cu suma de 160.000.000 lei.

Același grup a mai achiziționat societățile „Xenia" și „Continentala Petroliferă".

*

D. Stavri Ghiolu, director la Banca Românească, a fost numit subsecretar de Stat la Subsecretariatul de Stat al Industriei, Comerțului și Minelor.

*

D. Mihail Gr. Romașcanu, fost secretar general al Ministerului Coordonării, a fost numit Comisar general al prețurilor.

*

Potrivit Decretului-Lege pentru organizarea Ministerului Economiei Naționale au fost numiți pe lângă acest departament în calitate de consilieri ministeriali permanenți d-nii: Constantin Angelescu, fost ministru al Economiei Naționale, ing. Aurel Ioanovici, ing. C. C. Melinte.

*

„CREDITUL MINIER". — D. Dimitrie Gheorghiu, subdirector al societății, a fost numit director-general în locul d-lui ing. T. Dobrescu, demisionat.

DER ANTEIL DES ITALIENISCHEN KAPITALS AN DER ERDÖLINDUSTRIE. — Ein bedeutendes Abkommen. — Vor Kurzem ist die Gesellschaft „PETROLINA" aus Ploesti unter die Kontrolle der Gruppe A. N. I. C. (Montecatini) aus Rom, welche alle Aktien aufgekauft hat, übergangen.

Das Kapital von Lei 20.000.000 wurde auf Lei 160.000.000 erhöht und soll bis zu Lei 300.000.000 erhöht werden. Herr Mihail Ghelmegeanu wurde als Präsident des Verwaltungsrates gewählt. Mitglieder sind die Herren: Ing. A. Manoliu, Verwalter der Ges. „Foraj Lemoine" und Delle Diane.

„PETROLINA", welche 300 Ha Erdölfelder besitzt, hat von der Ges. „Foraj Lemoine" das Ölfeld Pitigaia, auf welchem sich 7 Sonden befinden, mit Lei 160 Millionen gekauft.

Dieselbe Gruppe hat auch die Ges. XENIA" und „CONTINENTALA PETROLIFERA" erworben.

*

Herr Stavri Ghiolu, Direktor der Banca Romaneasca, wurde zum Leiter des Unterstaatssekretariates für Industrie, Handel und Bergbau ernannt.

*

Herr Mihail Gr. Romascanu, wurde zum Generalkommissar für Preisgestaltung ernannt.

*

Gemäss dem Dekret-Gesetz zur Organisierung des Wirtschaftsministeriums wurden die Herren: Constantin Anghelescu, gewesener Minister der Nationalwirtschaft, Ing. Aurel Ioanovici und Ing. Gr. C. Melinte zu Ministerialräten im Wirtschaftsministerium ernannt.

D. Profesor Dan Rădulescu, administrator la Societatea „Creditul Minier", distinsul chimist, a brevetat următoarele invenții:

Procedeu pentru prepararea butadienului, isoprenului, clorurii de etilen și clorurii de vinil din stuf, papură și alte plante de baltă. Dos. nr. 33.094 și Procedeu de valorificare a stufului, papurii și altor plante de baltă Dos. nr. 33.093.

*

Prin decizia d-lui Ministru al Economiei Naționale d-nii: Petre Constantinescu, referent șef cu o gradație, la oficiul de studii și documentare din acest departament; Ion Ivănescu, referent șef și Gheorghe Emandi, referent șef cu 1 gradație, ambii la același oficiu, se deleagă. Intâiul: cu atribuția de director al direcțiunei reglementărei exportului, în locul d-lui George Gociu, al doilea: cu atribuția de director al direcțiunei importului în locul d-lui Nerva Viorel Stoica, al treilea: cu atribuția de director al direcțiunei acordurilor în locul d-lui Gheorghe Demetrescu.

*

„SUBSOLUL ROMÂN". — D. Gogu Ștefănescu a fost ales membru în consiliul de administrație, cu delegația de director general al societății.

Deasemeni d. ing. Petre T. Coconea a fost cooptat membru în consiliu.

*

„CONCORDIA", Dep. „Miniere". — S'a acordat societății concesiunea construirii și esxăploatării unei linii de disttribuție de energie electrică de 6000 volți, 1500 m. lungime, dela uzina societății Baia de Arieș la mina din Valea Băilor, jud. Turda

*

„MOLDONAPHTA", societate anonimă română pentru industria petrolului. Adunarea generală a ratificat cooptarea în consiliul de administrație, a d-lui Gerhard Wagner.

Dl. Emil Salay fiind administrator delegat.

Herr Professor Dan Radulescu, Verwalter der Gesellschaft „Creditul Minier", ein ausgezeichneter Chemiker, hat folgende Erfindungen patentiert:

Das Verfahren zur Herstellung des Butadiens, des Isoprens, des Aethylenchlorids aus Schilf, Rohr und anderen Sumpfpflanzen (Dos. Nr. 33094) und das Verfahren zur Verwertung des Schilfes., des Rohres und anderer Sumpfpflanzen (Dos. Nr. 33.093).

*

Durch den Erlass des Herrn Minister der Nationalwirtschaft werden die Herren: Petre Constantinescu, Chefreferent mit einer Gradation, am Amte für Studien und Dokumentation in diesem Ministerium; Ion Ivănescu, Chefreferent und Gheorghe Emandi, Chefreferent mit einer Gradation, beide am selben Amte, wie folgt beauftragt: der Erste als Direktor der Direktion zur Regelung der Ausfuhr, an Stelle des Herrn George Gociu; der Zweite als Direktor der Einfuhrdirektion, an Stelle des Herrn Nerva Viorel Stoica und der Dritte als Direktor der Direktion für Abkommen, an Stelle des Herrn Gheorghe Demetrescu.

*

Creditul Minier — Herr Dimitrie Gheorghiu, General-Unterdirektor der Gesellschaft wurde zum Generaldirektor an Stelle des Herrn Ing. T. Dobrescu, der abgedankt hat, ernannt.

*

Herr Ing. N. Popescu Arcadian, Generalsekretar des A. O. I. R., und Direktor der preissgestaltung im Wirtschaftsministerium, wurde zum Generaldirektor der Verwaltung der Zivilspitäler ernannt.

*

„Subsolul Român". Herr Gogu Ștefănescu wurde als Mitglied des Verwaltungsrates und als Generaldirektor der Gesellschaft gewählt.

Ebenfalls wurde Herr Ing. Petre T. Coconea als Mitglied im Verwaltungsrat kooptiert.

Inițiativă și muncă românească
„SARDEP"—„STAD"

Inițiativa și munca românească nu au lipsit industriei petrolifere. Incepând cu primii pionieri ai petrolului nostru și urmând cu muncitori de la șantiere și rafinerii până la distinși și valoroși tehnicieni, a căror faimă peste hotare face cinste țării, tot acest element românesc nu a adus numai o contribuție fără de seamă industriei petrolifere, dar a dat dovadă că punerea în valoare a subsolului nostru petrolifer se poate face în mod strălucit de inițiativa și munca românească. Dacă în domeniul extracțiunei și al prelucrărei elementul românesc era la locul de frunte, comercializarea produselor petrolifere, în special al țițeiului și exportului — atunci când nu se făcea direct de marile întreprinderi — se afla exclusiv în mâini evreești.

Datorită inițiativei și încrederei de care s'a bucurat d. dr. **Constantin Buhlea,** admirabil secundat de d. **Rațiu,** — două tinere elemente de valoare cari au adus numeroși ani o prețioasă contribuție de înflorire a Creditului Minier—a luat ființă acum trei ani Societatea an. rom. pentru desvoltarea exportului petrolului — SARDEP — și grație muncei neobosite și priceperei d-lor, acest comerț se află astăzi în mâini românești iar exportul făcut de **„Sardep"** a întrecut chiar pe acela a unor mari întreprinderi.

Mijloacele de transport jucând principalul rol pentru export, d. Buhlea a organizat Societatea de transporturi pe Dunăre „STAD" care formează un bloc cu Sardep-ul și care posedă 6 tancuri originale de 800 tone fiecare.

In cursul lunei Septembrie vor fi puse în funcțiune 2 mototancuri noui a 1000 Hp., cu o încărcătură de 50/60 vagoane fiecare, fabricate de către Șantierele Navale Galați. Costul acestora este de 80 milioane lei.

Astfel noui vapoare sub pavilion românesc vor transporta petrolul românesc de la Giurgiu la Viena și Bratislava și vor transita în curând petrolul rusesc de la Galați, fie la rafinăriile din România fie direct în Germania.

Toate aceste lăudabile și folositoare înfăptuiri ne arată rolul pe care inițiativa și munca românească sunt menite a le juca în comercializarea produselor noastre petrolifere și în folosul economiei naționale.

Dicționarul technic petrolifer germano-român și româno-german, de Dr. Fritz Persch, nu trebue să lipsească nici unui petrolist.

A se adresa la „Oel und Kohle" — Berlin.

WISSEN ENTSCHEIDET

auch auf Ihrem Arbeitsgebiet. Der tägliche Fortschritt verlangt ein umfassendes Wissen um die wirtschaftlichen und wissenschaftlich-technischen Vorgänge der Mineralölgewinnung, — Verarbeitung und — Verteilung.

Lesen Sie daher:

OEL UND KOHLE

NEUE FOLGE DER 4 ZEITSCHRIFTEN

PETROLEUM

OEL UND KOHLE

BOHRTECHNIKER-ZEITUNG

BERICHTE ÜBER DIE PETROLEUM-INDUSTRIE

Herausgeber: Prof. Dr. ALFRED BENZT

Jahresbezugspreis RM. 40.— (Inland), RM 42. — (Ausland)

INDUSTRIEVERLAG VON HERNHAUSSEN K. G.
BERLIN W 15, LIETZENBURGER STRASSE 39

Clienții noștri pretind calitatea. Suntem siguri că și Dvs. preferați calitatea.

De aceia, când aveți nevoie de cabluri, adresați-vă cu încredere la:

„CABLUL ROMANESC" S. A. R. Ploiești

O încercare vă va convinge că:

Numai calitatea este adevărata economie

CABLUL ROMÂNESC S. A. R.

FABRICA DE CABLURI DE OȚEL, DIN PLOIEȘTI

Citiți și răspândiți „România Petroliferă"

C. 13461 — Atelierele Societății Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL XXIII.—No. 390

MARȚI 10 NOEMBRIE 1942

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia
Falls das Abonnement nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Micul atelier și marele războiu...

de Romulus Dianu

Intr'una dintre acele amicale reuniuni de ziariști pe care le cultivă și le mijlocește „Uniunea Presei streine din România", am avut prilejul de a vedea, fără nici o retușare ,unul dintre filmele documentare ale războiului dela Răsărit. Astfel, am putut să constat că un intelectual inimos, cu un aparat fotografic în mână, poate înnainta cu aceeaș siguranță ce se vede pe obrazul unui mitralior, sau al unui artilerist. Marile pericole au fost filmate, și din depănarea lor se pot face idei mai juste asupra războiului decât din cea mai obiectivă relatare verbală.

In fond, ce m'a minunat atâta ? Un lucru de nimic, s'ar spune! Am văzut pe soldat croind drumurile civilizației. Cu calul, ca la începutul lumii. Tancurile, mașinile au sosit abia după aceea. Or, calul prespune soldatul. Singur calul nu face nic un miracol. Iar soldatul presupune țăranul, care țăran a trăit și trăiește lângă animale, știe să le îngrijească, nu se consideră umilit de apropierea lor, adăugând puterilor sale coeficientul de forță ce se află la grajd, educând în permanență natura omului cu lecțiile pe care le dă suferința animalelor, formând un suflet bun, pe dimensiunea poruncilor lui Dumnezeu, care între mașini nu se mai recunosc.

E destul? Desigur, nu e destul! Colaborarea dintre animal și om presupune existența micului atelier, emanația micei industrii, a improvizației ingenioase, cu mijloace ușoare dar întemeiate pe necesitatea cea mai nediscutabilă.

Prietenii mei reîntorși de pe front, mi-au istorisit cât de mulțumite sunt unitățile mecanice care se află în apropierea trupelor românești. Dela un anume punct înainte, numai animalele pot să mai vină în ajutorul omului, în terenurile necultivate și în provinciile primitive ale Rusiei. Țăranul român când ajunge într'un sat strein are grijă de animale, ca și în sat la el. Nici nu se spală, nici nu mănâncă înainte de a fi săturat animalele. Știe să găsească fânul, știe să afle fântânile cu apă curată, știe însfârșit ceeace nu poate ști omul care a eșit dintr'o uzină, cu o mașină nepotrivită locului. Fiindcă omul din uzină este un sedentar, pe când țăranul cu animale este un călător, iar războiul modern este, prin excelență, o călătorie.

Las la oparte orice considerații ce s'ar putea desvolta pe marginea acestei idei elogioase față de țăranul român, și trag o concluzie de bun simț în favoarea structurei mixte a economiei românești. Mica noastră industrie nu e de disprețuit, desigur. Aceasta însă nu e decât replica necesității pe care o resimțea industria casnică. Mica industrie știe totdeauna mai mult decât cea mai mare. In Evul Mediu, lucrau zece muncitori o zi întreagă pentru a confecționa un ac. Un ac pe zi, și erau ocupate douăzeci de mâini. Dar din punct de vedere intelectual era un mare bine: fiecare dintre lucrători știa ce este acul și cum se fabrică un ac. Astăzi, un singur lucrător păzește zece mașini, într'o uzină, din care ies cinci milioane de ace pe oră, dar lucrătorul acela nu știe ce este acul, nici cum se fabrică un ac.

Ceeace vreau să afirm este că fiecare popor și fiecare om ajunge să fie bun undeva, și că acolo unde este într'adevăr bun, nimeni nu poate să-l înlocuiască. Au fost destui cari ne-au umilit și ne-au ironizat pentru ținerea noastră de popor rămas târziu la o viață largă ,modernă. Imprejurările de azi pun în valoare tocmai ceeace unii socoteau că este un defect al nostru.

Războiul dela Răsărit a cerut României un însemnat tribut de sânge. Deasemenea, a cerut isvoarele noastre de petrol, și concursul economiei noastre naționale. Documentele fotografice care ne parvin de pe front ne arată că până și modesta știință a potcovarului a găsit întrebuințare. Marea industrie războinică a apreciat darul României. A fost nevoie de contribuția micului meșteșugar, ca și de aceea a țăranului, priceput îngrijitor de vite.

Să nu uităm toate astea.

Să le ținem bine minte, ca pe niște prețioase argumente contra tuturor nedreptățirilor ce se vor încerca în viitor contra țării noastre.

In pag. 3-a:

Aprovizionarea Capitalei cu petrol

Infăptuirile Societății „Distribuția"

Industria petroliferă și problemele cu caracter social

Pe lângă marea contribuție pe care industria petroliferă o aduce din toată inima diverselor opere cu caracter social, întreprinderile petrolifere au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a îmbunătăți situațiunea salariaților lor, în deosebi a muncitorilor.

Astfel au sporit, din inițiativa proprie, salariile muncitorilor lor în intervalul Ianuarie 1940—Ianuare 1942 cu 60%—70%, în medie, iar în cursul acestui an au mai acordat o nouă creștere medie de 25%.

Salariile funcționarilor au fost sporite cu 40—60% în intervalul Ianuarie 1940—Ianuarie 1942, iar în anul acesta cu încă aproape 20%

Iar pentru a pune la adăpost pe muncitorii și funcționarii din regiunile petrolifere de grijile zilnice ale aprovizionării lor și ale familiilor lor cu alimente și îmbrăcăminte a fost organizată încă din Iunie. 1941, o Centrală de Aprovizionare.

Această lăudabilă măsură menită a asigura aprovizionarea unui număr de :

35.925 lucrători
98.015 membrii ai familiilor lucrătorilorr
4.702 funcționari
10,880 membri ai familiilor funcționarilor
149.552 în total

nu a găsit însă tot sprijinul pe care ar trebui să-l aibă din partea diverselor autorități din regiunile de unde se poate aproviziona cu alimente strict necesare, ca porumbul, etc.

Grija pe care industria petroliferă o are pentru ca personalul ei să poată lucra mulțumit și cu toată puterea de muncă în folosul producției, a găsit pe lângă d. Ministru al Economiei Naționale toată înțelegerea, iar măsuri vor fi luate imediat pentru ca muncitorii petroliferi să nu ducă nici o lipsă.

Toată această inimoasă activitate pe terenul social trebue nu numai apreciată, dar și sprijinită de Subsecretariatul de Stat al Muncei, care prin organele ei zilnice în contact cu muncitorii trebue să le arate neobosita grije părintească de cari se bucură din partea industriei petrolifere.

„CONCORDIA"

ASSEMBLEES GENERALES EXTRAORDINAIRE ET ORDINAIRE

La tellement attendue assemblée générale de la société **„Concordia"** *vient d'avoir lieu. Retardée à cause des opérations comptables et de contrôle ainsi que des formalités à remplir par suite de la fusion avec la société* **„Foraky Românească"**, *sur la base des bilans de ces deux sociétés clôturés au 31 décembre 1940, l'assemblée générale ordinaire fut précédée à cet effet par une assemblée extraordinaire.*

Réunies dans les mêmes traditions de chaude cordialité, de nombreux actionnaires ont tenu à y participer afin de témoigner au Conseil et à la Direction toute leur confiance et leur satisfaction pour la marche de plus en plus prospère de l'entreprise.

*

„...Nous adressons également nos hommages reconnaissants à nos chers morts tombés au champ d'honneur, ainsi que notre entière reconnaissance à nos Alliés qui versent leur sang sur le champ de bataille non seulement pour leur propre cause et celle de la civilisation européenne, mais aussi pour notre cause", *mentionne le Rapport.*

Les deux assemblées furent présidées par M. le Professeur **Eftimie Antonesco,** Président du Conseil d'Administration, assisté de M. **Heinz Osterwind,** membre du Conseil et administrateur-délégué, ainsi que de MM. **Eugène Savu,** le **Prof. Gh. Cuza,** anciens Ministres, l'ing. **C. Osiceanu,** membres du Conseil.

Ont été désignés scrutateurs entant que représentants des plus grands actionnaires, MM. **D. Elefteresco,** avocat, **St. Dan,** représentants de la **„Kontinentale Oel Aktiengesellschaft"** de Berlin, et M. **J. Amărăsco,** avocat, ainsi que M. l'ing. Stroe, Directeur du Département Minier comme secrétaire.

Un nombre de 2.085.459 actions représentant lei 729 910.650 ont été déposées.

*

Ouvrant la séance de l'assemblée générale extraordinaire le Président a tenu tout d'abord à rendre un pieux hommage à la mémoire de nos braves et chers morts ainsi qu'à ceux de nos Alliés tombés au champ d'honneur pour la cause commune, en l'honneur l'entière assistance, debout, a gardé un moment de recueillement.

Dans le souci de consolider de plus en plus l'avenir de la Société, par la possession de nombreux terrains pétrolifères ainsi que d'un plus grand inventaire d'appareils de forage, le Conseil a trouvé opportun de procéder à la fusion avec la société **„Foraky-Romaneasca"** en vue de laquelle des pourparlers ont été menés au cours de l'année 1941 et qui dispose non seulement de bons gisements mais aussi d'un riche inventaire de matériel.

Exposant ensuite les modalités de la fusion, le Président montre que l'entier actif et passif de la **„Foraky-Romaneasca"** dont le capital était de 50 millions de lei, a été englobé par la **„Concordia"** sur la base du bilan arrêté au 31 décembre 1941, pour 49 millions de lei, de sorte que le capital de la **„Concordia"** a été porté de 1.421.000.000 lei à 1.470.000.000 lei.

Par suite de ces opérations les alinéas 1 et 6 de l'art. 5 des statuts, ont été modifés et mis en concordance avec la majoration du capital.

A été également modifié l'art. 37 des statuts de façon à permettre de verser au fonds de réserve légale 10%, au lieu de 5%, du bénéfice net, et d'attribuer au membres du Conseil 5% au lieu de 10% du bénéfice net.

Toutes ces opérations et modifications ont été approuvées par l'assemblée qui a laissé au Conseil toute la latitude pour la mise au point de cette fusion.

*

Participation de la „Concordia" au charges de l'Etat :

Chiffres qui n'ont plus besoin de commentaires :

1.000.000.000 de lei en 1936
1.250.000.000 „ „ „ 1937
1.400.000.000 „ „ „ 1938
1,631.621.000 „ „ „ 1939
2,000.608.000 „ „ „ 1940
3.892.895.000 „ „ „ 1941

*

La séance de l'Assemblée ordinaire

„Nous sommes animés de la même prudence et prévoyance qui ont guidés jusqu'à présent les dirigeants de la société",
dit M. le Prof. Eftimie Antonesco

Ouvrant la séance de l'assemblei générale ordinaire, après lecture du rapport du Conseil d'Administration et de celui des censeurs, le Président montre que le bilan comprend non seulement le patrimoine de la **„Foraky Romaneasca"** mais aussi celui des sociétés **„Muntenia Petroliferă"** et **„Combustibilul"** dont l'unique actionaire était la **„Concordia"**

Passant en revue l'activité de la société qui s'est développée de la plus satisfaisante façon — ainsi qu'il ressort des résultats financiers — étant donné l'état de guerre, on ne peut donner, comme d'habitude tous les détails. Les chiffres du Bilan sont cependant suffisamment éloquents pour nous rendre compte de la situation de plus en plus prospère de la société ainsi que de la manière dont elle a été dirigée au cours de l'année écoulée.

Le Président montre également le soin tout particulier que la société — par ces temps si cruels — a pour tout son personnel et leur famille, en le mettant à l'abri de tous les soucis d'approvisionnement, afin de lui permettre de travailler avec toute l'énergie et de bon coeur au profit de l'entreprise, dont l'objet est en étroite liaison avec la défense nationale. Animés de ces sentiments les dirigeants ont destiné cette année un fonds de prévoyance de **50.000.000** lei qui servira comme base pour la caisse de retraites des employés.

De la lecture du Bilan on constate que l'avoir de la société s'élève à **11.523.857.931** lei, dont non moins de 7.876.000.285 lei représentent la valeur des installations diverses, tandisque le fonds d'amortissements et de réserves se monte à la somme de **6.446.497.100** lei.

Déduction faite des frais généraux et d'exploitation, des amortissements et diverses réserves, il reste un bénéfice de lei **192.425.494** permettant la distribution d'un dividende net de 10% pour chaque action de 250 lei.

M. TZINCO au nom d'un groupe de petits actionnaires — anciennement actionnaires des sociétés carbonifères Lignitul et Schitul Goleşti — a exprimé toute sa satisfaction pour les remarquables résultats obtenus au cours de l'année écoulée. Il est cependant d'avis que le dividende proposé de 10% pourrait être plus élevé en réduisant le solde à reporter. Il apporte les plus vifs éloges au Conseil, pour le soin qu'il témoigne au bien-être des fonctionnaires et surtout pour l'initiative prise en vue de constituer une Caisse de retraites pour le personnel de la Société.

Il croit être dans l'assentiment de tous les actionnaires en priant le Conseil de présenter les hommages de l'assemblée à M. J. C. Marinesco, Ministre de la Justice, qui, depuis la grande guerre jusqu'à l'année dernière, par sa compétente et sage direction ainsi que par son dévouement a, non seulement, assuré le progrès ininterrompu de la Société mais en a fait une entreprise de toute premère nécessité pour le pays.

M. J. ELEFTERESCO, avocat, au nom des grands actionnaires, faisant ressortir l'importance — surtout en ces moments — des amortissements massifs, à cause du renchérissement continuel des machines et du matériel de toute sorte, ainsi que de la réserve liquide dont l'entreprise doit pouvoir disposer à chaque instant comme mesure de prudence, est satisfait du dividende proposé et demande au Conseil que les impôts sur ces dividendes restent à la charge de la société, de sorte que le dividende soit de 10% net.

M. le Professeur EFTIMIE ANTONESCO, clôturant les débats de l'assemblée remercie les orateurs de la confiance qu'ils ont exprimée aux dirigeants de la Société et fait part de l'assentiment du Conseil en ce qui concerne la distribution d'un dividende net de 10%, lequel commencera à être payé à partir du 9 crt.

Le Président, ajoute : „les actionnaires peuvent être certains que nous sommes animés de la même prudence et prévoyance qui ont guidé jusqu'à présent les dirigeants de la Société".

*

L'assemblée a vivement remercié le Conseil et la Direction ainsi que le personnel tout entier pour la féconde activité déployée lui donnant décharge pour sa gestion et a approuvé la Bilan et le Compte de Profits et Pertes pour l'année 1941, a ratifié la cooptaion de M. **Karl Blessing** comme membre du Conseil et a réelu les censeurs.

Lupta contra uzurii metalului

GRAFITUL COLOIDAL IN ULEIURI MINERALE

de CRISTIAN LEU

In timpul primului război mondial (1914—1918) potențialul de rezistență al puterelor centrale ,și în prima linie al Germaniei, se găsea greu afectat din cauza unei crescânde lipse de materii prime. Incercuită, ea nu-și mai putea procura unele metale, în special metalele de superioară calitate cerute în metalurgie. Intre acestea, erau și cele cerute lagărelor.

In spatele frontului, zi și noapte, fără răgaz, uriașa uzină germană, creia necesarul pentru alimentarea frontului, cu posibilități din ce în ce mai reduse. Uzura pieselor în frecare, din această uriașe uzină, își cerea tributul — care, matematic avea să se resimtă tot mai accentuat pe linia frontului.

Geniul organizator german, a găsit însă soluția. Și această soluție a putut prelungi — după voci germane de după război — cu nu mai puțin decât cel puțin o treime, durata rezistenței din spatele frontului.

Tema a fost larg reluată după războiu. A fost cercetată și transformată într'un sistem bine pus în punct. **Grafitul coloidal,** utilizat cu roade atât de bune în timpul războiului ,a avut să-și desăvârșească și în urmă opera sa conservatoare.

*

In vremuri normale — faptul este bine stabilit — marea finanță internațională, cu interese adânc înfipte în toate marele ramuri industriale, n'a pregetat să pună sub obroc, să stânjenească pe orice cale, generalizarea utilizării grafitului coloidal în uleiuri și unsori. Dacă în economia industrială, această generalizare se concretizează prin o sumă de avantage care, se soldează în ultima instanță, printr'o uriașe **economie** — de timp, de material și deci în ultima linie de **bani** —, marea industrie metalurgică, s'ar fi văzut condamnată prin introducerea acestei frâne în uzura și degradarea prematură a mașinelor. Și, de aci — interdicția. Așa se explică faptul că, în ciuda unor avantagii evidente, grafitul coloidal cenzurat prin culisele care trasează liniile de orientare de largă perspectivă ale marei finanțe internaționale, a fost tratat ca un **paria.**

Cu grafitul coloidal, introdus pretudindeni, multe mari uzine și-ar fi închis porțile, din cauza restrângerei volumului comenzilor .Mașina, scula, motorul, a cărui viață se prelungește într'o scară nebănuită prin utilizarea grafitului coloidal, oriunde există **piese în frecare** se degradează într'un timp mult mai scurt. Necesitatea înlocuirii lor, alimentează astfel marea industrie metalurgică, și prin urmare beneficiile uriașe ale câtorva magnați ai marei finanțe internaționale sunt asigurate.

(Urmare în pag. 2-a)

RENTABILITATEA INDUSTRIEI PETROLIFERE

Prețurile de sacrificiu la intern

„...Numai cu asigurarea unei rentabilități normale a activității industriilor de petrol se vor putea găsi, fie mijloace proprii de finanțare, fie mijloace din afară pentru a asigura noua activitate de explorare care cere investiții de valoare de mai multe miliarde de lei.

In situații de azi, cu bilanțuri cari afișează o rentabilitate aparentă, cu investiții cari nu se pot real amortiza, cu cheltuieli sporite și cu prețuri dezastoase. nu credem posibilă desfășurarea unei astfel de activități. Este esențial să se rezolve urgent și favorabil chestiunea prețurilor, care de mult timp este în deliberarea gnvernului",

adaogă d. ing. **Cezar Popescu,** *director general al „Asociației Industriilor de petrol din România", la părerile d-sale asupra legii petrolului, expuse în ziarul nostru din 1 August crt.*

Din acest adevăr expus cu atâta sinceritate de către cel mai indicat reprezentant al industriei petrolifere, care aduce cu atâta suflet cele mai mari foloase petrolului românesc și operei de aprovizionare a armatei și a țării cu produse petrolifere, nu este vorba de o rentabilitate de beneficii la cari ar avea dreptul această industrie, ci de o rentabilitate care să dea putința ca legea petrolului să poată da roadele atât de așteptate

Această putință stă numai în prețul obținut. Intr'adevăr, dacă după laborioase negocieri, guvernul a stabilit un acord cu cumpărătorii germani pentru creșterea prețurilor de export pentru produsele petrolifere, începând dela 1 Mai crt., cu un procent care este încă disproporționat față de prețul de cost în industria de petrol, care a depășit cu mult creșterea de 80% ce era la începutul anului 1942 față de 1940, prețurile la intern au rămas totuși neschimbate.

Sacrificiile pe cari industria de petrol le suportă de atâta timp prin prețurile la vânzările pentru consumul intern, sunt atât de mari încât nu numai că anihilează orice rentabilitate care ar proveni din creșterea prețurilor la export, dar pun în pericol chiar menținerea activității întregei industrii de petrol.

Pentru a ne da seama de aceste sacrificii, la cari consumatorul nu se gândește dar cari — la un moment dat — ar putea provoca o lipsă a produselor, este interesant de a se vedea variațiunea prețurilor la unele articole de strictă și urgentă necesitate, față de variațiunea prețurilor de vânzare a petrolului lampant.

Iată cum au evoluat aceste prețuri :

Prețuri oficiale în luna August a fiecărui an : în lei pe kgr., litru sau bucată

	1939	1940	1941	1942	Creșterea în % 1942 față de 1939
Petrol loco depozit București	3,05	3,20	3,50	3,00	28
Sare	3,50	3,50	3,40	8,00	129
Tigări „Naționale"	9,00	12,00	25,00	35,00	289
Alcool	106,00	140,00	320,09	780,00	740
Pâine neagră	8,00	12,20	14,24	21,66	171
Ulei vegetal	36,00	51,00	60,00	(IX) 143,00	297
Zahăr	32,00	32,00	43,00	72,00	125
Mălai țărănesc	6,00	8,50	15,00	30,00	400
Cartofi	3,00	8,00	10,00	15,00	400
Untură	50,00	100,00	260,00	300,00	500
Brânză albă	44,00	80,00	180,00	244,00	455

Prin urmare, prețul petrolului lampant a sporit numai cu 26% — și aceasta numai din cauza taxelor și a impozitelor — în timp ce prețurile celorlalte principale produse au sporit cu 125—740%.

*

Din tabloul de mai jos vedem marea diferență între prețurile produselor petrolifere la export și intern :

Prețurile ce revin industriei de petrol, loco fabrică din vanzarea

	pe piața internă	la export	Cât reprezintă prețul intern din cel de export
	în lei pe kgr.		în %
Benzină :			
auto 66 oc.	3,47	5,89	59
auto 60 oc.	3,33	5,68	59
grea	2,41	5,39	45
Petrol :			
lampant	1,31	4,88	27
cu taxe reduse	1,57	4,88	32
Motorină :			
industrială + 5	1,86	4,39	43
cu taxe reduse	1,51	4,35	35
Păcură :			
de ars	1,04	1,94	54
Combustibili speciali :			
„5"	1,32	3,08	43
„E"	1,74	4,26	41
Uleiuri :			
C. F. R.	5,05	7,84	64
Regal 1/00	5,94	8,18	72
Regal 2/00	6,80	8,70	78
Regal 3/000	7,94	9,39	85

Ținând seama că consumul intern reprezintă astăzi peste 40% din producția rafinerilor, industria de petrol pierde prin această diferență sume însemnate ce ar putea investi în folosul intensificărei producției.

Această diferență de preț în minus a însumat pentru anul 1941 circa

1,7 MILIARDE LEI

D. profesor I. N. Fintescu, Ministrul Economiei Naționale, care a luat contact cu toate ramurile economiei noastre naționale, arătând tot interesul doleanțelor lor, a binevoit a avea aceeași solicitudine și față de cererile industriei petrolifere cu privire la prețurile, menționate într'un documentat memoriu înmânat D-Sale de către „Asociația Industriilor de Petrol".

Cu această ocazie industriașii de petrol, roagă cu insistență Ministerul Economiei Naționale, să renunțe la politica de depreciere voluntară a petrolului lampant, întrucât considerațiunile avute în vedere în trecut pentru ducerea unei astfel de politici sunt astăzi cu totul schimbate.

Astfel, înainte de împrejurările actuale, se considera că petrolul lampant este întrebuințat în special pentru luminat de populația rurală și de populația orășenească cu mijloace reduse de trai.

Cifrele de consum privind anii normali 1936—1938, arată următoarea variație a consumului de petrol lampant :

	tone	indice
1936	182.000	100
19.7	174.000	100
1938	184.000	110

adică ne găseam într'o situațiune constantă de consum.

Astăzi, petrolul este folosit pe o scară întinsă la încălzitul locuințelor, la gătit, la industrii mici, prin urmare substituie alți combustibili. Tot astfel se înregistrează o creștere a consumului de petrol pentru nevoile agricole, deci o întrebuințare cu scop lucrativ.

Creșterea consumului a devenit posibilă din cauza prețului derizoriu al petrolului comparativ cu prețurile celorlalți combustibili solizi.

Raportul între prețurile lampantului și prețurile maximale ale celorlalți combustibili solizi, este următorul:

	Preț de valorificare loco fabrică sau loco gară	Calorii pe kgr.	Revin pentru 10.000 calorii
	lei pe kgr.		l e i
Petrol	1,31	11,400	1,15
Cărbuni spălați	2,16	6,700	3,22
Lemne de foc	2,00	3,300	6,06

Adică, **prețul actual al petrolului lampant este de aproape trei ori mai mic decât al cărbunelui, și de șase ori mai mic decât al lemnului, când normal ar fi ca prețul petrolului care este un combustibil nobil să fi fost mai mare.**

Chiar prin majorarea propusă prețul nou al petrolului lampant ar rămâne mai mic decât prețul pe calorii al celorlalți combustibili.

Pe cap de locuitor, consumul de petrol lampant în anul 1939—an normal — reprezintă 9,3 kg Considerând că o gospodărie țărănească consumă anual 20 kg petrol lampant, normalizarea prețului petrolului (prin sporirea, dela lei 2,80 de kg. la lei 6,65 de kg.) ar aduce o sporire a cheltuelilor acestei gospodării cu 77 lei anual.

Care poate fi urmarea pentru economia unei gospodării rurale a acestei sporiri de lei 77 anual, când prețurile actuale ale produselor agricole au sporit cu 400—500%, față de anul 1939 ?

In schimb, prin această majorare s'ar da posibilitatea întreprinderilor petrolifere ca — prin noui investiții — să asigure difuzarea mult mai largă a petrolului lampant, în mediul rural, la prețuri oficiale.

(Urmare în pag. 4-a)

UNIREA

SEDIUL CENTRAL:
Str. General Berthelot Nr. 90 — București

ADRESA TELEGRAFICA:
„Petrunirea București"
Telefon 3.86.20 București

RAFINERII LA PLOEȘTI
„U N I R E A"
Societate Anonimă Română de Petrol

Cereți oferte pentru toate produsele petrolifere, inclusiv uleiuri minerale

PENTRU ȚARĂ ȘI EXPORT

LUBOIL

WISSEN ENTSCHEIDET

auch auf Ihrem Arbeitsgebiet. Der tägliche Fortschritt verlangt ein umfassendes Wissen um die wirtschaftlichen und wissenschaftlich-technischen Vorgänge der Mineralölgewinnung, — Verarbeitung und — Verteilung.

Lesen Sie daher:

OEL UND KOHLE

NEUE FOLGE DER 4 ZEITSCHRIFTEN
PETROLEUM
OEL UND KOHLE
BOHRTECHNIKER-ZEITUNG
BERICHTE ÜBER DIE PETROLEUM-INDUSTRIE

Herausgeber: Prof. Dr. ALFRED BENZT

Jahresbezugspreis RM. 40.— (Inland), RM 42. — (Ausland)

INDUSTRIEVERLAG VON HERNHAUSSEN K. G.
BERLIN W 15, LIETZENBURGER STRASSE 39

„ASTRA ROMANA"
SOCIETATE ANONIMA
Benzină, Lampant,
Motorină, Păcură,
Cocs, Asfalt
Uleiuri minerale de prima calitate

DISTRIBUTIA
SOCIETATEA ANONIMĂ PENTRU
DISTRIBUIREA PRODUSELOR PETROLEULUI
București, Str. G-ral Budișteanu 11. Tel. 3.38-10

DEPOZITE IN TOATĂ ȚARA

Pentru vânzări destinate Exportului
a se adresa:
„ASTRA ROMANA"
SOCIETATE ANONIMĂ
BUCUREȘTI. — Bulevardul Carol No. 10

„SARPETROL"

Pe temeiul hotărîrii adunării generale extraordinare din 12 Mai 1942, a aprobărilor autorităților competente și a acceptărilor soc. „Kontinentale Oel" și a vechilor acționari, consiliul decide ca sporul de capital de lei 35 000.000 să fie realizat printr'o singură emisiune, iar cele 70.000 acțiuni reprezentând acest spor de capital să fie repartizat după cum urmează: 69.760 acțiuni soc. „Kontinentale Oel", reprezentând contravaloarea aportului în natură de 34.880.000 lei și 240 acțiuni în valoare de 120 mii lei vechilor acționari ai societății.

ANCORA ROMÂNĂ
FABRICA DE CABLURI DE OȚEL
SOCIETATE ANONIMĂ PE ACȚIUNI

FABRICA BRASOV
Telefon Nr. 1828

Marcă depusă — Marcă depusă

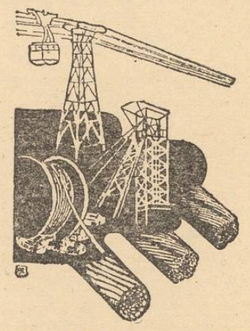

Sediul social: BUCUREȘTI
Calea Victoriei, 39
TELEFON Nr. 4.92.21 ȘI 2.37.58

Execută cabluri de oțel pentru orice scop, împletituri de sârmă pentru garduri și alte scopuri, precum și arcuri spirale cilindrice, de tragere și presiune. Adresați-vă cu toată încrederea, veți fi serviți prompt și ireproșabil.

„CONCORDIA"

Société Anonyme Roumaine pour l'Industrie du Pétrole

Rapport du Conseil d'administration à la 34-e Assemblée Générale du 4/5 novembre 1942, sur l'exerc. 1941

Messieurs les Actionanires,

Conformément aux prescriptions statutaires et égales, nous avons l'honneur de présenter le rapport sur la marche des opérations sociales au cours de l'année 1941 et de vous soumettre le Bilan et le compte des Profits et Pertes, clôturés le 31 décembre 1941.

Avant de commencer l'exposé de notre activité nous jetterons un bref coup d'oeil général sur l'année 1941

•

L'année 1941 a été l'année de notre fierté nationale: la Bessarabie et la Bucovine, provinces arrachées au corps même du pays ont été élibérées.

Nous exprimons notre grande joie et notre profonde reconnaissance à Sa Majesté le Roi Mihai et à M. le Maréchal J. Antonesco, qui ont conduit nos armées à la victoire.

Nous adressons également nos hommages reconnaissants à nos chers morts tombés au champs d'honneur, ainsi que notre entière reconnaissance à nos Alliés qui versent leur sang sur le champ de bataille non seulement pour leurs propre cause et celle de la civilisation européenne, mais aussi pour notre cause.

Messieurs les Actionnaires,

Le Bilan que nous vous présentons se réfère au 33-ème exercice de la Société.

Nous tenons à rappeler que, conformément à la décision de la décision de l'Assemblée Générale Extraordinaire du 14 avril 1942, le capital social a été augmenté par réévaluation à la date du 31 décembre 1941 ,passant de 1.015.000.000 lei à 1.421.000.000 lei.

Au cours de l'année 1941, notre Société a eu des pourparlers avec la société „Foraky-Romaneasca", en vue de leur fusion.

Ces pourparlers se sont terminés avec la fusion des deux sociétés par l'absorption par la société Concordia de la société Foraky Romaneasca, à la date du 1-er janvier 1941, de sorte que le Bilan que nous vous présentons comprend aussi les opérations de cette dernière.

Par suite de cette fusion le capital social a été porté à 1.470.000.000 lei.

La fusion avec la société „Foraky Romaneasca" a augmenté notre patrimoine en terrains, matériaux et installations, et d'autre part la production de pétrole brut à une utilisation plus rationnelle des installations de nos chantiers, des installations de transport et de celles de rafinage.

Le Bilan que nous vous présentons comprend également, conformément aux décisions prises, le patrimoine des sociétés „Muntenia Petroliferă" et „Combustibilul" dont l'actionnaire unique a été la société „Concordia".

•

Dans l'exposé ci-dessous nous montrerons l'activité de la société et les conditions dans lesquelles elle s'est déployée. A cause de l'état de guerre, nous mentionnerons que, cette année, il ne nous est pas possible de donner des chiffres concernant l'activité de la société, ainsi que nous en avions l'habitude auparavant.

DÉPARTEMENT PÉTROLE

Production et Forage de la Société

La production du brut a subi une diminution due à la décroissance normale de la production des sondes existantes.

Tout comme les années précédentes l'impôt minier et les redevances en faveur de l'Etat ont absorbé une grande partie de la production de pétrole de la Société.

L'activité de forage a été intense. Ainsi que nous l'avons montré plus haut notre patrimoine des terrains pétrolifres a été agrandi par suite de la fusion avec la société „Foraky Romaneasca".

La production de gaz a été plus réduite par rapport à l'année précédente, fait qui a provoqué une diminution de la production de gazoline.

Par une utilisation plus rationnelle des gaz, la quantité de gaz perdue dans l'air a sensiblement diminué.

La nouvelle loi du pétrole a créé des conditions favorables tant pour trouver de nouvelles réserves pétrolifères que pour une exploitation plus rationnelle de pétrole, de sorte que nous espérons voir commencer une ère nouvelle d'activité et de progrès pour l'industrie pétrolière et pour votre Société.

Conduites et réservoirs

Pour le transport du pétrole et des gaz la Société dispose d'un réseau d'une longueur d'environ 600 km.

Nos installations, maintenues en bon état de fonctionnement continuent comme par le passé, à assurer nos propres nécessités de transport ainsi que celles d'autrui.

Raffinerie

Au cours de l'année écoulée la raffinerie a traité l'entière production de brut de la Société. En vue d'une meilleure utilisation des installations on a augmenté le traitément au compte d'autrui.

La fabrication d'asphalte, des huiles et des acides naphténiques a sensiblement augmenté au regard de l'année précédente.

Distributions des produits

L'écoulement des produits pétrolifères vers les pays allliés et spécialement vers l'Allemagne est devenu très actif, surtout à la suite de la mise en fonction des nouvelles conduites vers Giurgiu.

La vente des produits à l'intérieur continue à être faite, comme par le passé, par l'entremise de la société „Distribuția".

DÉPARTEMENT ELECTRICA

Nous avons exécuté divers travaux dans nos centrales électriques. Pour l'année en cours nous prévoyons le raccord entre la centrale de Schitul Goleşti et le réseau principal de Câmpina.

•

DÉPARTEMENT DES MINES MÉTALLURGIQUES

Pendant l'année 1941, l'activité des usines s'est déployée tant à la satisfaction des nécessités croissantes de l'industrie pétrolifère qu'en vue de l'exécution des contrats d'armement

En dehors de ces deux activités principales nous nous sommes spécialisés dans la fabrication des machines routières, des citernes et des carosseries pour camions.

Le nombre de nos ouvriers augmente sans cesse grâce au nouveau contingent fourni par l'école d'apprentis, laquelle fonctionne auprès de nos usines depuis l'année 1938 et forme annuellement environ 100 ouvriers sélectionnés

DÉPARTEMENT MINIER

Charbons

Par suite du manque de vagons de transports au cours du mois de juin, ainsi que des inondations du mois de juillet de l'année dernière, la production de nos mines de lignite du bassin de Schitul Goleşti a été en légère diminution au regard de l'année 1940. Cette diminution a entrainé une diminution des livraisons aux chemins de fer.

De la quantité produite un pourcentage supérieur de lignite a été deshydraté par rapport à celui de l'année précédente.

La vente de charbon envers les particuliers indique une augmentation au regard de l'année 1940.

Or

Au cours de l'année 1941 l'activité a été concentrée dans le chantier Baia de Arieş, où nous avons continué nos travaux d'explorations qui nous ont permis l'augmentation de nos réserves visibles.

Dans le chantier Bucureşti-Rovina-Borzeşti, l'activité a été plus restreinte. Les machines de flotation ont été reçues vers la fin de l'année 1941, fait qui a retardé la mise en exploitation du chantier. Aussitôt que l'installation des machines sera terminée, l'usine sera mise en fonction et nous espérons une fois que tous les essais auront été terminés, la production du chantier pourra commencer au cours de l'année 1943.

CHARGES ET IMPOTS

Au cours de l'année écoulée la Société a contribué aux revenus de l'Etat pour la somme de lei 3.892.895.000.

Dans cette somme sont comprises aussi les taxes de transport sur les chemins de fer, les taxes de consommation à l'intérieur, les taxes d'exportation, y compris celles qui sont créditées, ainsi que les impôts miniers et les redevances revenant à l'Etat et payées en nature.

PERSONNEL

Les temps exceptionnels que nous traversons ont mis au premier plan la question difficile de l'existence du personnel.

Assurer les possibilités d'existence tant à notre personnel qu'à leur famille, tel a été l'objet de nos préoccupations permanents.

En vue de venir en aide à ses salariés la Société a contribué avec divers avantages, comme par exemple: l'organisation d'un foyer et de diverses cantines pour les fonctionnaires et les ouvriers, l'approvisionnement en aliments, vêtements et chaussures, avançant à cet effet des sommes importantes restituables mensuellement

Au cours de l'année courante une extension considérable a été donnée à l'approvisionnement du personnel et de leurs familles, but dans lequel a été créé un service spécial d'approvisionnement pour tout le personnel de la Société. En même temps qu'il procure des aliments, des articles d'habillement et de chaussures, ce service s'occupe aussi de l'organisation de cantines et de restaurants pour le personnel de nos divers départements et services d'exploitation.

En 1941 la Société a accordé une gratification pour faciliter à son personnel la souscription à l'emprunt de Reconstitution du pays.

De même, étant donné que la plus grande partie de nos fonctionnaires ne sont point assurés pour leurs vieux jours, nous nous sommes proposés, pour assurer leur existence quand ils ne pourront plus travailler, l'assurance d'un fonds de prévoyance pour les fonctionnaires, en vue duquel a été allouée une première somme de 50.000 000 lei.

L'administration et la modalité de répartition de cette somme seront établies ultérieurement.

COMPTE DE PROFITS ET PERTES

Nous soumettons à votre approbation le Bilan et le Compte de Profits et Pertes arrêtées au 31 décembre 1941, lequel à la suite des prévisions pour les charges sociales et les amortissements se solde par un excédent de Lei 192.475.494, y compris le report de l'exercice précédent de 37.461.084 lei.

Conformément aux prescriptions statutaires, nous vous proposons la répartition d'un dividende de 10% par action, calculé à raison de 250 lei la valeur nominale de l'action.

Les actionnaires de la société „Foraky Romaneasca" ne toucheront pas de dividende pour l'année 1941.

Si vous êtes d'accord avec cette proposition la réserve légale sera dotée de la somme de lei 7.750.720 et le coupon Nr. 33 sera payé à partir du 9 novembre 1942 ,aux guichets suivants:

A Bucarest: à la Banque Comerciale Roumaine,
A Câmpulung (Muscel): à la Banque Comerțului.

La date du paiement du coupon en Allemagne, en France, en Belgique et en Suisse sera annoncée selon les possibilités de transfert entre ces pays et la Roumanie.

Messieurs les Actionnaires,

Nous vous prions de bien vouloir prendre connaissance du rapport des Censeurs et de vous prononcer sur les points suivants à l'ordre du jour:

1. Raport du Conseil d'Administration sur l'exercice 1941;
2. Rapport des Censeurs;
3. Approbation du bilan et du compte de Profits et Pertes arrêtés au 31 décembre 1938;
4. Approbation de la répartition de l'excédent favorable du bilan;
5. Décharge au Conseil d'Administration, à la Direction et aux Censeurs de leur gestion pour l'exercice écoulé;
6. Ratification de la cooptation de Mr. Karl Blessing, comme membre du Conseil d'Administration;
7. Fixation des jetons de présence et de l'indemnité à accorder aux Administrateurs pour l'exercice 1941 et fixation des jetons de présence et de l'indemnité à accorder aux Censeurs pour l'exercice écoulé.
9. Election de trois Censeurs et de trois Censeurs-suppléants.

En terminant ce rapport nous tenons à exprimer nos remerciements à la Direction et à tout notre personnel technique et administratif ainsi qu'à nos ouvriers pour le labeur qu'ils ont déployés et pour les réalisations obtenues par notre Société, dont l'objet est en étroite relation avec la défense nationale. Nous les assurons que nous apprécions de façon toute particulière le dévouement et le zèle dont ils ont fait preuve dans l'exercice de leurs fonctions au cours de l'année 1941.

LE CONSEIL D'ADMINISTRATION

„CONCORDIA"

SOCIÉTÉ ANONYME ROUMAINE POUR L'INDUSTRIE DU PÉTROLE

Bilan arrêté au 31 décembre 1941

(comme il résulte de la fusion avec la Soc, „Foraky Românească")

ACTIF			PASSIF		
Immobilisations:			**Dettes envers la société**		
Concessions, sondes, installations et divers	5.460.839.386		Capital		1.470.000.000
Investisements complètement ammortis	2.009.760.899		Réserve statutaire	140.131.170	
Réevaluation conformément au décret-loi No. 31 du 15.I.1942	406.000.000	7.876.600.285	**Fonds d'amortissements:**		
Réalisable:			a) pour installations non amort.	3.325.636.245	
Titres et effets en portefeuille	115.811.859		b) pour installations complètement amorties	2 009.760.899	
Débiteurs divers	2.245.023.648		Réserves diverses	9 0.938.795	6.446.497.109
Matériaux et tubes en dépôts, matériaux en route, emballage	865.149.311		Fonds de prévoyance pour fonctionnaires		50.000.000
Stocks de brut et produits pétrolifères, charbons et produits métallurgiques	316.954.739	3.542 939.557	**Dettes envers les tiers**		
Disponible:			Créanciers divers et acomptes s/com		3.364.885.328
En caisse et aux banques		104.318.089	**Compte des résultats:**		
Total lei		11.523.857.931	Bénéfice		192.475·49
Compte d'ordre:			Total lei		11.523.857.931
Effets, garanties et cautionnements déposés		855.996.811	**Compte d'ordre:**		
			Effets, garanties et cautionnements en dépôt		855.996.811

Compte de profits et pertes au 31 décembre 1941

DOIT		AVOIR	
Frais généraux et d'exploitation	1.951.473.328	Report de l'année précédente	37.461.084
Amortissements	570.019.282	Revenus divers de l'année 1941	2.918.555.291
Réserve pour créances douteuses	45.048.2 1		
Réserves pour explorations	147.000.000		
Réserve pour la Caisse de prévoyance des fonctionnaires	50.000.000		
Bénéfice	192.475.494		
Total	2.956.016.375	Total lei	2.956.016.375

Le Président du Conseil d'Administration
(ss) **Prof. Eftimie Antonesco**

Comptabilité:
(ss) **Fl. Georgescu**, expert-comptable

Vérifié et trouvé en règle:
(ss) **A. Ștefanescu**, expert-comptable

Censeurs: (ss) **D. Jorgovici, C. Stanescu**

„Creditul Carbonifer"

L'assemblée générale ordinaire qui a eu lieu dernièrement, — en l'absence de *M. Voinesco*, président, — a été présidée cette année aussi, par *M. J. Duqué*, le plus ancien des membres, assisté, par M. l'ingénieur *P. N. Bejan*, directeur général, *J. Destexhe* et autres membres du Conseil et du Comité des Censeurs, dans la même atmosphère de satisfaction des actionnaires présents pour les résultats obtenus et de confiance pour l'avenir.

Ouvrant la séance le Président a donné lecture du Compte Rendu duquel, il ressort que, malgré les difficultés dues aux événements en cours, la production du charbon n'a marqué qu'une faible diminution, s'étant élevée à *229.079* tonnes, au regard de *249.100* tonnes en 1940. La production de la fabrique de briquettes a été de *65.070* tonnes contre *72.640* tonnes en 1940.

Après de longs pourparlers avec les autorités compétentes, grâce à l'augmentation des prix accordée par la Régie des Chemains de fer roumains, le principal client, prix qui doivent encore être revisés afin de permettre à l'avenir un dévelpemment normal de l'industrie carbonifère, et malgré la diminut on de la production, toutefois les revenus bruts de l'exploitation ont été plus élevés que ceux de 1940, soit lei *77.824.010* en 1941 au regard de 58.727.109 lei.

L'Augmentation cependant de 100% des prix des matériaux, des salaires, les nombreuses obligations d'ordre social que la société assume envers son personnel, ainsi que les importants amortissements, n'ont permis à la société de distribuer de dividendes pour 1941.

Le bénéfice net de lei *413.362* — a été reporté à nouveau; la société devant procéder au renouvellement de ses installations et à de nouvelles investitions pour le maintion de la production.

M. l'inginieur *P. N. Bejan*, directeur général, ayant expliqué à l'assemblée les motifs de prudente administration qui empêchent la distribution d'un dividende au profit même des actionnaires, a fait également part des grandes difficultés que la société doit surmonter pour trouver la main d'oeuvre nécessaire à l'exploitation ainsi que pour son approvisionnement mais cependant, étant, donne les mesures de sage prévision et les efforts déployés pour l'intensification de la consommation privée en charbon et pour leur exportation, on a toute raison d'envisager avec la plus grande confiance l'avenir de prospérité de la société.

L'assemblée générale après avoir approuvé à l'unanimité le Rapport et donné décharge de leur gestion au Conseil et à la Direction à laissé au Conseil toute la latitude en ce qui concerne la cooptation de nouveaux membres aux places vacantes.

LA RATIONALISATION de la consommation de l'essence

A partir du 15 novembre les propriétaires d'autovéhicules admis à circuler auront droit à la cote mensuelle suivante d'essence:

Catégoires d'autovéhicules	Cote d'essence mensuelle en rapport avec la capacité cylindrique: Cap. cyl. jusqu'à 1, 5, litres	Cap. cyl. de 1. 5-2 5 litres	Cap. cyl. de 2. 5, 1 litres
a) Autotaxi Bucarest	250	350	650
Province	150	200	300
b) Autotourisme appartenant aux médecins Bucarest	50	75	100
Province	30	50	56
Circomscriptions	75	160	125
c) Auto-tourismes appart. aux officiers et fonctionnaires publics	50	50	75
d) Auto-tour. appart. aux institutions bancaires	50	50	75
e) Auto-tour. appart. aux industries et autres entreprises	100	125	150
f) Auto-tour. appart. aux grandes soc. pétrolières	150	200	300
g) Auto-tour. appa t. aux fonctionnaires et aux engagés des industries et autres entreprises	50	75	100
h) Auto-tour. des représentants d'auto, garages et ateliers mécaniques: Bucarest	50	75	100
Province	30	50	75
i) Auto-tour. appart. aux agriculteurs	50	75	100
j) Auto-tour. admis à circuler sur la bare de «Tryptic»	30	50	50
k) Motocyclettes avec ou sans attache	—	30	—
l) Moteurs	—	10	—
m) Tricymobile	—	50	—
n) Pour les autour. des points e et f qui ont la permission de circuler sur des tracés, il leur sera alloué un surplus mensuel de	50	75	100

Pour les auto-tourismes appartenant aux légations étrangères à leur membres et fonctionnaires, il sera accordé seulement pour un seul autovéhicule par légation, membre ou fonctionnaire les cotes mensuelles suivantes:

Catégorie I: 800 litres par mois
„ II: 500 „ „ „
„ III: 300 „ „ „
„ IV: 100 „ „ „

L'encadrement dans ces catégories sera faite par le Ministère des Affaires Etrangères, Direction du Protocole.

ALIMENTATION du Municipe de Bucarest

en gaz naturels combustibles

Le Moniteur Officiel publie le décret loi pour l'emploi des gaz naturels comme combustibles dans le rayon du Municipe de Bucarest. Le problème de l'alimentation de la Capitale en gaz entre ainsi dans le domaine des réalisations. Les répercussions de cette réalisation seront multiples et très importantes. On épargnera ainsi les forets et le bois ira aux emplois industriels. Pendant la saison d'automne les chemins de fer disposeront de vagons suffisants pour le transport des marchandises et les soucis de l'approvisionnement en combustible seront épargnés aux habitants de la Capitale.

Les travaux pour l'alimentation du Municipe de Bucarest en gaz naturels seront exécutés dans les deux étapes suivantes:

L'étape I qui comprendra les travaux nécessaires à l'alimentation immédiate du Municipe de Bucarest en gaz propriétes de l'Etat des gisements de Mănești Vlădeni, district de Prahova, dans le but de remplacer annuellement la quantité d'approximativement 120.000 tonnes de mazout consommée par la grande industrie de Bucarest et la Centrale électrique de Grozăvești.

La durée de cette étape déterminée par les réserves de gaz connues aujourd'hui dans la région de Mănești-Vlădeni, district de Prahova, est évaluée à trois ans tout au plus.

L'étape II ,qui comprendra les travaux nécessaires à l'alimentation du Municipe de Bucarest en gaz provenant des gisements de longue durée de Transylvanie, but dans lequel seront faites des investitions permettant d'assurer de façon progressive, dans les conditions demandées, par la consommation de Bucarest, la production, le transport et la distribution des gaz naturels combustibles. Dans l'étape II la consommation à Bucarest sera assurée par ces investitions, de sorte que:

A partir de la quatrième année de distribution des gaz à Bucarest on puisse distribuer la quantité de 230 millions mètres cubes par an avec un débit horaire de 65.000 m. c. au maximum.

A partir de la 8-ème année on puisse distribuer 320 millions de métres cubes gaz an, avec un débit horaire maximum de 100.000 m.³.

A partir de la 10-ème année de distribution des gaz à Bucarest, on puisse y distribuer 360 millions de m.³ par an, avec un débit boraire maximum de 120.000 m.

A partir de la 14 ème année de la distribution des gaz, on puisse y distribuer 500 millions m.³ par an, avec un débit horaire maximum de 220.000 m.³.

LUPTA CONTRA UZURII METALULUI

Urmare din pag. I-a

O reducere a uzurei — prin crearea filmului grafoid care elimină frecarea metal/metal înlocuind-o cu frecarea grafit/grafit — antrenează automat şi o reducere în consumul de uleiuri minerale.

Pe această linie, s'a luptat contra generalizării grafitului coloidal. Şi aşa se explică faptul că, învăţămintele războiului mondial, nu au putut răzbi timp de două decenii, bariera pusă în calea lui.

Cu mulţi ani în urmă, am pornit la o lămurire pe calea scrisului. In presa cotidiană şi în numeroase articole, într'o broşură chiar (1), am documentat, am pledat pretutindeni, dar am întâlnit numai uşi închise.

Astăzi, ne aflăm în momente în care, problema trebue adusă pe teren, cu toată seriozitatea. Şi, cât mai grabnic.

Efortul cerut astăzi, acestui inventar, este considerabil sporit faţă de cel din vremuri de pace. Prelungirea vieţii lui, în cât mai bună stare de funcţionare, este de importanţă vitală. Inlocuirea maşinei şi motorului, nu se poate face cu uşurinţa din vremuri de pace. Neîntrerupta funcţionare a acestei uzine din spatele frontului, şi de pe linia frontului, macină sistematic, prin frictiunea pieselor, din viaţa acestui inventar — patrimoniu naţional

Pe acelaş inventar, se sprijină nu numai capacitatea noastră totală de alimentare a frontului, şi de generală rezistenţă a economiei noastre de războiu de azi, dar şi refacerea economiei de pace, mulţi ani după terminarea acestui războiu.

Iată imperative care ne obligă, să ne amintim de roadele experimentului greu făcut de Germania în 1914—1918, de roadele cercetărilor care au urmat apoi, — spre a trece cât mai grabnic la realizare.

Ridic şi pe această cale, o problemă de importanţă mare, îmi face datoria şi pe această cale, să continui lupta de a sta cale, să continu lupta de a documenta, de a convinge, de a creia ambianţa necesară pentruca această problemă — cu soluţiile practice pe care le-am expus de atâtea ori — să fie în sfârşit, soluţionată pe teren.

Motorul de avion, îşi **dublează** — cel puţin — viaţa. Faptul este dovedit, din vremuri de pace. Cu grafitul coloidal, ne este posibil nu numai să utilizăm uleiuri minerale inferioare, dar să reducem simţitor şi consumul lor. In intimitatea modestei piese unde se desbate, în ultima instanţă potenţialul de rezistenţă general al frontului ca şi al economiei de războiu — **lagărul** — putem utiliza cu succes, metale de inferioară calitate, în locul celorlalte, mai scumpe, şi mai ales, mai greu de găsit. Economia generală a căldurii — **Wärmewirtschaft** — îşi afla un bilanţ mai favorabil, etc.

Şi, îmi îngădui a da şi aci, soluţia — **unica soluţie la nivelul momentului: grafitarea cu grafit coloidal, a tuturor uleiurilor minerale destinate ungerii pieselor în frecare.**

Precizez: soluţie unică, soluţie care trebue să fie înfăptuită cât mai grabnic.

Un regim mai larg de întreţinere a metalului, de prezervare a degradărilor şi din alte motive, regim care ar include măsuri paralele cu grafitajul, ca de ex.: fosfatarea, protalizarea, cadmiajul, etc. — este un regim mai complicat, greu de înfăptuit — un regim de vremuri de pace. Ceiace este urgent necesar, şi de imperioasă înfăptuire imediată — generalizarae grafitului coloidal, trebue şi **se poate** înfăptui, **astăzi.** Să nu uităm că, în această măsură, suntem deja cu mult întârziaţi.

Cristian Leu

8 Noembrie 1942.

1) Aspecte din Industria română de petrol. 1937.

Amortismentul şi reînoirea investiţiunilor

de **FLORIAN GEORGESCU**
Expert-contabil

In ultima vreme, problema amortismentelor este foarte viu comentată, atât în cercurile industriaşilor cât şi în presa economică.

Intr'adevăr, această problemă merită toată atenţiunea, deoarece, dacă ţinem seama de scumpetea continuă a maşinilor, instalaţiunilor, uneltelor ,etc., constatăm că ea este strâns legată de însăşi existenţa întreprinderilor şi implicit de consolidarea economiei noastre naţionale.

Toată îngrijorarea porneşte dela faptul că alocaţia făcută anual „Fondului de amortisment", nu mai corespunde cu valoarea de înlocuire a investiţiunilor şi aceasta din cauză că, Legea Contribuţiunilor directe prevede coeficiente de amortisment prea mici, cari, în ultimii doi ani au fost reduse în loc de a fi sporite.

Potrivit art. 33 pct. 5 din L. C. D., se admite la scădere, din beneficiul anului ,următoarele amortismente :

a) Cel mult 3% pe an din costul lor, pentru clădirile Uzinelor ;

b) cel mult 10% pe an din costul lor, pentru instalaţiunile imobiliare, mobiliare şi pentru bunurile mobile.

c) cel mult 2% pe an din costul imobilelor, ce aparţin întreprinderilor industriale şi sunt utilate de ea pentru biurouri şi locuinţele funcţionarilor şi lucrătorilor, dacă nu sunt supuse impoziuului pe clădiri, potrivit art. 30 pct. 1, alin. 4.

Aşa dar coeficientul maximum admis pentru instalaţiuni este de 10%, ceeace înseamnă că, amortizarea integrală se face în 10 ani, deci ar urma ca preţul de cost al instalaţiunilor să rămână constant ca, după 10 ani ,la scoaterea din uz, să putem face înlocuirea cu aceeaş sumă.

Aceasta se poate produce în timpuri normale, însă astăzi, în timp de război, situaţia este mult mai complicată, deoarece din lipsa metalelor (utilizate în industria de război), lipsa mânei de lucru şi a greutăţilor de transport, preţul maşinilor s'a încincit faţă de preţul din 1938.

Să presupunem că, o întreprindere are în activul său, dela Ianuarie 1935, contul „Maşini" cu preţul de cost 1.000.000 lei, pentru care a făcut următoarea

Presupunæm, deasemenea, că rele amorismente admise de L. C. D.

In anul 1935 = 15 % = 150.000
„ „ 1936 = 15 % = 150.000
„ „ 1937 = 15 % = 150.000
„ „ 1938 = 15 % = 150.000
„ „ 1939 = 15 % = 150.000
„ „ 1940 = 10 % = 100.000
„ „ 1941 = 10 % = 100.000
„ „ 1942 = 5 % = 50, 00 rest
Total . . . 1.000.000 lei

această maşină s'a uzat în raport cu producţia şi la 31 31 Decembrie 1942 este uzată complect şi trebue neapărat înlocuită pentru continuarea producţiei.

Ce facem, însă, dacă această maşină costă la 31 Decembrie 1942 lei 5.000.000 — iar „Fondul de amortisment" este numai de Lei 1.000.000 ?

Inseamnă că, dacă acea întreprindere avea mai multe ramuri de activitate, s'o înceteze pe aceea legată de maşina în chestiune iar dacă întreaga sa producţie era bazată pe această maşină ,trebue să închidă porţile, să ceară radierea rolului fiscal, să concedieze personalul şi întreprinzătorul să rămână şomer.

Cine va fi primul păgubit din această afacere ?

„Fiscul" care nu va mai încasa : impozit comercial impozit pe cifra de afaceri, impozit asupra salarii, etc.

Dar, o întreprindere nu numai că trebue să-şi înlocuiască investiţiunile, ci trebue să se ţină în curent şi cu progresele tehnicei, a cărei evoluţie este permanentă.

In această ordine de idei, trebue să amintim că, prin noua lege a petrolului, s'a prevăzut la art.. 206 că, Statul poate obliga întreprinderile să-şi modifice instalaţiunile pe care le posedă, dacă aceste instalaţiuni lasă să se piardă produsele necesare consumului intern, sau cerute pentru export.

Legea a mers chiar mai departe, prevăzând la art. 192, amenzi pentru acele întreprinderi care nu vor proceda la modificarea instalaţiunilor, apoi dublarea amenzilor şi chiar închiderea fabricei.

Astfel fiind, credem că este imperios necesar a se modifica actualele cote la amortisment, la cel puţin 20%, asigurându-se în acest fel posibilitatea înlocuirii investiţiunilor şi punându-se la adăpost întreprinderile de a nu distribui beneficii aparente.

Incurajarea industriei petrolifere

Fondul de explorare neimpozabil

Pentru a stimula cât mai mult întreprinderile petrolifere la executarea vastului program de explorări ce 'şi au propus să îndeplinească în urma acordării de noui ţinuturi miniere, Ministerul Economiei Naţionale a dat un aviz favorabil cererii societăţilor petrolifere relative la neimpunerea fondului de explorări, pe care acestea, de acord cu Ministerul de Finanţe, îl constituie din beneficiile anuale.

Apreciind marile riscuri ce le prezintă explorările precum şi sarcinile ce apasă asupra industriei petrolifere, Ministerul Economiei Naţionale a hotărit ca fondul de explorări să devie impozabil numai în momentul când cheltuelile de explorare devin cheltuieli de investiţie, adică atunci când instalaţia devine productivă.

Direcţiunea Generală a Minelor a considerat că o instalaţie devine productivă atunci când are 15 zile productive, fără întrerupere.

In urma acestei hotărîri urmează ca Ministerul de Finanţe să legifereze, cât mai curând, modalităţile tehnice de întrebuinţare şi de control al acestui fond, astfel că aplicarea acestei măsuri să se poată face pentru impunerile ce sunt în curs pe baza bilanţului pe anul 1941.

Pentru a se aprecia importanţa sumelor destinate de principalele societăţi petrolifere lucrărilor de explorare, arătăm, mai jos, la cât s'au cifrat în anul trecut şi la cât au fost evaluate prevederile pentru anul în curs, comparativ cu întregul program de investiţiuni în anul respectiv.

	Realizat 1941		Prevederi 1942	
	Total	Explorare	Total	Explorare
	(in mii de lei)			
Astra Română . . .	532.800	110.000	2.000.000	350.000
Romăno-Americană	525.280	119 000	883.000	83.000
Steaua Română . .	560.000	170.000	997.000	240.000
Concordia	400.000	25.000	1.420.000	145.000
Creditul Minier . .	195.752	57 000	282.000	160.000
Unirea	324.000	11.900	400.000	100.000
Colombia	145.000	20.000	210.000	100.000
Prahova	140.577	—	220.000	80 000
Redevenţa	30.000	20.000	55.000	25.000
I. R. D. P.	58.000	1.500	150.000	5.000

Prin rezolvarea acestui deziderat al industriei petrolifere, Ministerul Economiei Naţionale, a arătat toată solicitudinea ce o are pentru această industrie şi este de sperat că şi celelalte doleanţe vor găsi justa apreciere ce este de dorit.

Distribuirea petrolului lampant se face în condiţiuni normale

Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării aduce la cunoştinţă populaţiei Capitalei, că distribuirea petrolului lampant se face în condiţiuni absolut normale prin cele 16 staţiuni de mare capacitate de debitare înfiinţate special anul acesta de către Societatea DISTRIBUŢIA.

Cu prilejul unei inspecţii făcute de organele acestui Subsecretariat în ziua de 29 Oct. a. c., între orele 8,20—10,20 la 10 din staţiunile de petrol noui înfiinţate s'au făcut următoarele constatări :

1. **Staţiunea Atelierului :** în rezervor 12.000 litri petrol; foarte puţini cumpărători; în ziua anterioară se vându-se 11.500 litri.

2. **Staţiunea Griviţa :** în rezervor 14 000 litri petrol; nu erau cumpărători; cu o zi înainte se vânduse 3000 litri.

3. **Staţiunea General Averescu:** în rezervor 14.000 litri; nu erau cumpărători; cu o zi înainte se vânduse 5500 litri.

4. **Staţiunea Dorobanţi:** în rezervor 12.000 litri petrol; puţini cumpărători; cu o zi înainte s'a vându 4500 litri.

5. **Staţiunea Ferdinand:** în rezervor 16.000 litri; nu erau cumpărători; în ziua anterioară s'a vândut 900 litri.

La vechile staţiuni de petrol, situate lângă Foişor şi B-dul Pache colţ cu Şos. Mihai Bravu, care se găsesc la o distanţă de circa 500 metri de staţiunea înfiinţată Ferdinand, distribuţia se face mai încet, din cauza că staţiunile indicate sunt prevăzute numai cu câte o singură pompă.

Explicându-se populaţiei care aşteaptă să se ducă la cabina Ferdinand la circa 500 m. nu s'a găsit înţelegere cuvenită.

6. **Staţiunea Tunari:** în rezervor 14.000 litri petrol; cumpărători fără să fie coadă; cu o zi înainte se vânduse 13.000 litri.

7. **Staţiunea Vergului:** în rezervor 13.500 litri; cumpărători în număr limitat (fără aşteptare); în ziua anterioară s'a vândut 15.000 litri.

8. **Staţiunea Chirigiu :** în rezervor 7000 litri (vândut de dimineaţă 9000 litri; cumpărători în număr mare.

Datorită unei bune organizări a distribuţiei coada de îndată ce se formează, dispare imediat, putându-se distribui 4000 litri pe oră în mod constant. Impresia foarte bună. Cu o zi înainte s'a vândut 24.000 litri.

9. **Staţiunea Vitan:** în rezervor 19.000 litri; cumpărători în număr mare fără a se face coadă; în ziua anterioară s'a vândut 24.000 litri.

10. **Staţiunea Vama Poştei** (s'a deschis astăzi; în rezervor 17.500 litri; nu existau decât 2—3 cumpărători.

COURS DES ACTIONS PETROLIERES COTEES A LA BOURSE DE BUCAREST

	Valeur nomin.	IV/1926	31 déc. 1928	10/XI 1942
	Lei	Lei	Lei	Lei
Astra Română	500	8 850	3.260	2.300
Concordia	250	2.900	1.700	1.200
Steaua Română	500	4.150	1.790	1.180
Creditul Minier	500	3.165	1.100	1.180
I. R. D. P.	500	1.585	540	315
Petrol Block	500	615	390	350
Redevenţa	500	—	350	345
Speranţa	500	2.050	1.300	—
Roumano-Belge	200	1.750	450	—
Petrolul Românesc	500	2.850	910	810
Sirius	500	—	825	—
România Petroliferă . . .	500	490	510	—
Forex	500	5 0	600	—
Banca Minelor	500	690	350	—
Soc. des Pétr. Roum. . . .	250	—	510	—
Generala Petroliferă . .	500	690	140	—
Sospiro	500	380	160	—
Forajul	200	—	—	—
Prahova	200	530	—	355
Cometa	250	695	—	—
Foraj Lemoine	500	—	—	—
Petrol Govora	500	2.060	700	380
Petrolul	200	225	170	—
Geonafta	500	—	—	—
Petrolul Bucureşti	500	—	775	—
Soc. Royale de Pétr. . . .	500	—	780	—
Colombia	250	—	—	—
Carmen Petrol	500	—	—	—
Subsolul Român	200	360	210	—
Duplex	500	—	—	—
Motorul	500	—	—	—
Apollo	500	—	—	—

O importantă fuziune în industria petroliferă

Societatea „Concordia" a înglobat societatea „Foraky Românească"

La société „Concordia" englobe la société „Foraky Românească"

O importantă fuziune în industria petroliferă, despre care se vorbea de mai multe luni, s'a *înfăptuit.*

Pentru o coordonare tehnică şi administrativă a intereselor aparţinând aceluiaşi grup, Societatea „Concordia", în urma aprobării adunării generale extraordinare, a înglobat Societatea „Foraky Românească" pe baza bilanţului încheiat la 31 Decembrie 1940.

Această importantă operaţiune va da putinţa soc. Concordia — după cum s'a dovedit şi cu celelalte fuziuni — să exploateze şi să exploreze, graţie marilor sale mijloace, în mod intens şi în condiţiuni mai economice importantele terenuri petrolifere ale societăţei Foraky Românească. Aceste terenuri de o suprafaţă totală de 3.595 Ha sunt astfel repartizate:

	Judeţul Prahova	Judeţul Dâmboviţa	Judeţul Bacău	Judeţul Putna
dela particulari . .	270 Ha	433 Ha	274 Ha	2.500 Ha
dela Stat .	14 „	104 „	—	—
	284 Ha	534 Ha	274 Ha	2.500 Ha

„Foraky Românească" a fost înfiinţată de către soc. „Foraky" din Bruxelles, în anul 1922, iar capitalul care la inceput era de 5.000.000 lei, a fost urcat la 25 milioane în 1924, la 125 mil. în 1926 şi redus la 50 milioane în 1934. Dela inceput această întreprindere a luat o parte foarte activă la punerea în valoare a terenurilor sale din regiunea Chiciura-Runcu, Moreni, Gura Ocniţei şi Răsvad.

Deasemeni dânsa a participat la numeroase lucrări cu alte societăţi. „Foraky Românească" a fost prima care a făcut în ţara noastră lucrări de exploatări pentru petrol, prin galerii pe terenurile soc. „Steaua Română" dela Câmpina, exploatări cari însă nu au dat rezultatele aşteptate.

In afară de importanţa terenurilor sale, această întreprindere posedă numeroase aparate de foraj pentru toate terenurile şi adâncimi, precum şi ateliere de reparaţiuni din cele mai bine utilate.

Prin această operaţiune se înglobează de fapt şi societăţile „Moldonaphta" şi „Explora" ale căror acţiuni erau deţinute de „Foraky Românească".

*

De asemeni sunt înglobate şi societăţile „Muntenia Petroliferă" şi „Combustibilul" deţinute de „Concordia".

In urma acestei fuziuni capitalul societăţii „Concordia" a fost urcat la lei 1.470.000.000.

Acest capital care, în 1908, la înfiinţarea societăţii era de lei 25.000.000, a fost redus, în 1912, la lei 12.000.000, pentru a fi sporit în 1919 la 40.000.000, în 1922, la 140.000.000, în urma înglobării soc. Creditul Petrolifer, în 1923 la 245 mil., în 1924 la 490 mil., în 1925 la 500 mil., în 1930 prin fuziunea cu societăţile Sirius şi Vega la 650 mil., în 1936 prin fuziunea cu soc. Electrica la 867 milioane, în 1938 prin fuziunea cu societăţile Lignitul şi Schitul Goleşti la 1.015.000.000, la inceputul anului 1942 prin reevaluarea activului la 1.421.000.000, iar astăzi la 1.470.000.000.

Intru cât priveşte activitatea soc. „Concordia" în acest interval de timp, aceasta se oglindeşte îndeajuns în următoarele rezultate anuale :

Année	Bénéfice brut	Bénéfice net	Dividende
1919	11.213.861	1.739.940	10%
1920	25.895.565	7.113.005	15%
1921	68 294.293	30.932.455	30%
1922	207.966.356	126 080.086	75%
1923	451.708.392	297.525.756	100%
1924	248.293.639	14.065.755	—
1925	175.817.578	15.134.795	—
1926	385 659.964	135.617.782	20%
1927	414.559.540	60 841.084	10%
1928	624.949.746	122.595.184	20%
1929	788.628.684	131.450.672	20%
1930	955 799.519	122.932.560	12%
1931	625.188.682	51.355.972	10%
1932	782.160 664	61.350.807	5%
1933	759.534.625	60.749.030	3%
1934	682.767.642	52.012.728	5%
1935	833.067.217	72.510.432	7½ %
1936	969.441 497	115.610.019	8%
1937	1.102.424.631	160.591.465	10%
1938	1.327.124.398	126.987.682	8%
1939	1.560.356.741	179.166.737	10%
1940	2.250.255.279	184.608.937	8%
1941	2.956.016.375	192.475.494	10%

Această frumoasă activitate a fost rodnică nu numai acţionarilor întreprinderii, dar mai ales economiei naţionale, iar înfăptuirile „Concordiei", în toate domeniile, atât de binevenite şi folositoare Ţării ,sunt o dovadă de modul şi de patriotismul cu cari această societate a fost condusă şi rămân strâns legate de personalitatea d.lui I. C. Marinescu, conducătorul şi îndrumătorul ei, dela marele război până la numirea sa în actualul guvern.

Une importante fusion dans l'industrie pétrolifère, dont on parlait depuis plusieurs mois, a été réalisée.

En vue d'une coordination technique et administrative des intérêts appartenant au même groupe, la société „Concordia", à la suite de l'approbation de l'assemblée générale extraordinaire, a englobé la société „Foraky Romaneasca" sur la base du bilan cloturé le 31 décembre 1940.

Cette importante opération donnera à la société „Concord a" — ainsi que preuve en a été faite aussi avec les autres fusions — la possibilité d'exploiter et d'explorer, grâce aux grands moyens dont elle dispose, de façon intense et dans des conditions plus économiques les importants terrains pétrolifères de la société „Foraky Romaneasca". Ces terrains, d'une superficie totale de 3.595 Ha. sont répartis comme suit :

La „Foraky-Romaneasca" a été créée en 1922 par la société „Foraky" de Bruxelles, et son capital qui, au commencement, était de 5 millions de lei a été porté à 25 mil. en 1924, à 125 millions en 1926 et réduit à 50 millions en 1934. Dès le début cette entreprise a pris une part très active à la mise en valeur de ses terrains de la région Chiciura-Runcu, Moreni, Gura Ocniţei et Rasvad.

Elle a participé de même à de nombreux travaux avec d'autres sociétés. La „Foraky Romaneasca" a été la première à exécuter dans notre pays des travaux d'exploitation pour le pétrole, au moyen des galeries, sur les terrains de la société Steaua Română de Câmpina, explotations qui n'ont toutefois pas donné les résultats attendus.

En dehors de l'importance des ses terrains cette entreprise possède de nombreux appareils de foraje pour tous les terrains et toutes les profondeurs, ainsi que des ateliers de réparations des mieux outillès.

Par cette opération sont englobées de fait aussi les sociétés „Moldonaphta" et „Explora" dont les actions étaient détenues par la „Foraky Romaneasca".

*

Sont englobées également les sociétés „Muntenia Petroliferă" et „Combustibilul" detenues par la „Concordia".

Par suite de cette fusion le capital de la société „Concordia" a été porté à 1.470.000.000 lei.

Ce capital qui, en 1908, lors de la fondation de la société, était de 25 millions de lei, a été réduit en 1912 à 12 millions, pour être porté en 1919 à 40 millions, en 1922 à 140 000.000 par l'englobement de la soc. „Creditul Petrolifer", en 1923 à 245 mil., en 1924 à 490 mil., en 1925 à 500 mil., en 1930 par la fusion avec les sociétés „Sirius" et „Vega" à 650 mil., en 1936 par la fusion avec la soc. „Electrica" à 867 mil., en 1938 par la fusion avec les sociétés „Lignitul" et „Schitul Goleşti" à 1.015.000 000 lei, au commencement de 1942 par la réévaluation de l'actif à 1.421.000.000 et aujourd'hui à 1.470.000.000 lei.

En ce qui concerne l'activité de la société „Concordia" dans cet intervalle de temps, celle-ci ressort suffisamment des résultats annuels suivants :

Cette belle activité a été profitable non seulement pour les actionnaires mais surtout pour l'économie nationale, et les réalisations de la „Concordia" dans tous les domaines, tellement bien venues et utiles au Pays, sont une preuve de la manière et du patriotisme avec lesquels cette société a été dirigée et elles demeurent étroitement liées à la personnalité de M. J. C. Marinesco son dirigeant et son sage conseillé depuis la grande guerre jusqu'à sa nomination dans l'actuel Gouvernement.

APROVIZIONAREA Capitalei cu produse petrolifere

Infăptuirile Societăţii „Distribuţia"

Ne reamintim cum iarna trecută cu toate greutăţile ne mai ivite în ţara noastră şi în special în Capitală, Societatea **„Distribuţia"** prin sacrificii fără seamă de tot felul şi graţie inimoasei şi rodnice activităţi a conducătorilor ei, a venit în cel mai lăudabil mod în ajutorul populaţiei a cărei aprovizionare cu petrol, a fost, o putem afirma, îndestulată.

Pentru a ne da seama de greutăţile ce **„Distribuţia"** a avut de întâmpinat, este suficient să arătăm că consumul normal de petrol a crescut, în toată ţara, dela **73.200** tone în primul semestru din 1939 la **192.400** tone în aceeaşi perioadă din 1942, şi faţă de **143.900** tone în tot anul 1940, iar în Capitală în lunile Noembrie, Decembrie şi Ianuarie 1941-1942 consumul a fost de **23.386** tone faţă de **9.533** tone în perioada precedentă.

Spre a preîntâmpina nu **o lipsă de petrol** — care a fost şi este îndeajuns — ci spre a feri populaţia de specula găzarilor ambulanţi şi a celor ce-şi au făcut o meserie rentabilă din revânzarea petrolului, precum şi pentru a da posibilitatea tuturor consumatorilor să se aprovizioneze cu petrol **pur** direct dela depozite în condiţiunile cele mai bune şi rapide, Societatea **„Distribuţia"** a înfiinţat, în diverse centre mai populate ale Capitalei, 16 staţiuni noui după un model din cele mai practice.

Prin înfiinţarea a acestor 16 staţiuni noui speciale pentru debitarea petrolului şi amenajarea a 2 staţiuni existente, capacitatea de înmagazinare a staţiunilor cari vindeau petrol în trecut, s'a mărit dela 105.000 litri la **495.000**, adică de 5 ori mai mult.

Aceste staţiuni noui pentru petrol sunt prevăzute cu câte 4—6 aparate speciale pentru debitarea petrolului, astfel că servirea publicului se va putea face imediat în cantităţi de minimum 5 litri şi multipli de 5

Dacă pe aceste timpuri atât de potrivnice ori căror noui investiţiuni pentru industria petroliferă, cu toate preţurile derizorii ale petrolului, societatea „Distribuţia" nu a precupeţit nici un sacrificiu pentru ca populaţia să fie aprovizionată cu produse suficiente şi de bună calitate se poate încă odată vedea nu numai însufleţirea conducătorilor acestei întreprinderi pentru îndeplinirea operei de aprovizionare a ţării cu petrol, dar şi inimoasa preocupare de a veni în ajutorul celor nevoiaşi.

Pentru a se vedea înfăptuirile **„Distribuţiei"** în aprovizionarea directă a populaţiei cu produse bune şi eftine este suficient să reamintim că în **1908**, când a luat fiinţă **„Distribuţia"**, aceasta dispunea în toată ţara de un număr de **58** depozite răspândite în 41 centre.

In 1920 acestea se ridicau la 102 depozite în **77** centre diverse. Iar astăzi la:

121 depozite principale
8 depozite secundare
20 grupuri edilitare
91 cabine
21 gherete
32 prăvălii
24 depozite pompe coloane
8 staţiuni la Aeroporturi
16 noui staţiuni cu **80 pompe automate**

341 în total,

pentru cari s'au investit nu mai puţin de **768.716.778** lei!

In acest număr de 341 depozite nu figurează cele înfiinţate la Odesa şi în teritoriul ocupat, unde în continuu iau fiinţă noui depozite pentru aprovizionarea armatei şi populaţiei.

Toate aceste realizări scot încă odată în relief o parte din munca neobosită şi creatoare în folosul ţării a d-lui Ing. **Cezar Popescu**, directorul general al societăţi, admirabil secundat de d. ing. **V. Huch**, directorul ei tehnic.

ROMANIA ŞI SPAŢIUL ECONOMIC EUROPEAN

de Ing. **MIHAIL N. CONSTANTINESCU**

Sub titlul de mai sus va apare în scurt timp un studiu al d-lui inginer **Mihail N. Constantinescu**, ale cărui părţi introductive au apărut de curând :

1. **Spaţiul Economic European,** Importanţa sa Mondială, în Buletinul Institutului Economic Românesc, No. 192, iar

2. **Economia Naţională în Spaţiul Economic European,** schema de organizare, în Buletinul A. G. I. R. (Nr. 5—6, 1942).

Prima parte a acestui studiu tratează despre importanţa mondială a spaţiului economic european şi este compleectată cu o expunere asupra comerţului internaţional şi asupra veniturilor naţionale.

Numeroase tablouri din cele mai instructive şi interesante cu comentariile lor, examinează factorii de producţie, producţia, transporturile, factorii de energie, comerţul şi veniturile ţărilor menite a juca un rol în spaţiul economic european.

Pe baza constatărilor documentare, în diversele domenii economice, se va întrevedea soluţiuni potrivite pentru ţara noastră şi pentru spaţiul economic european, spaţii a căror armonizare este subordonată îndeplinirii unor **condiţiuni generale pentru creearea şi consolidarea spaţiului economic european, pe cari autorul le crede absolut necesare :**

I. Stabilitatea politică;

II. Stabilitatea economică, a) stabilitate de producţie, b) stabilitate monetară, c) stabilitate de preţuri, d) stabilitate şi tendinţă monetară, c) stabilitate de preţuri, d) stabilitate de tendinţă spre unificare a legislaţiei economice.

III. O echitabilă remunerare a muncei şi o justă corelaţiune între preţurile diverselor produse;

IV. Organizare pe baze similare a economiilor naţionale în spaţiul european; V. Adaptare a economiilor naţionale la economia generală a spaţiului european; VI. Colaborarea între naţiuni în spaţiul economic european.

*

A doua parte a acestui studiu desvoltă pe larg şi menţionează în cele mai mici detalii organizarea economiei naţionale a fiecărei ţări din spaţiul economic european.

Plecând dela principiul că orice **întreprindere economică are de îndeplinit o triplă funcţiune în stat şi anume :**

a) **Economică,** prin producerea de bunuri sau valorificarea unor bunuri preexistente ;

b) **Socială,** prin asigurarea existenţii personalului şi a acţionarilor sau a celor ce investesc capitalul ;

c) **Politico-naţională,** prin participarea la îndrumarea activităţii generale a Statului, autorul indică normele generale de organizare, întocmite după criteriul propriu fiecăreia din cele trei principale funcţiuni ale întreprinderilor sau ale grupării lor.

O schemă din cele mai detaiate pentru compunerea **Senatului Corporativ, însoţeşte aceste** explicaţiuni.

*

Studiul d-lui inginer *Mihail N. Constantinescu,* care este nu numai un technician de valoare dar şi un distins economist şi organizator, aduce o prţioasă contribuţie operei de reorganizare economică a Europei de mâine şi a ţării noastre iar vederile d-sale vor fi desigur viu apreciate

D. profesor **I. N. FINŢESCU,** Ministrul Economiei Naţionale, în dorinţa de a da tot sprijinul industriei petrolifere, a primit în audienţă, în diverse rânduri, pe membrii Asociaţiei Industriilor de Petrol în frunte cu d. Ing. **Cezar Popescu,** directorul ei general, de faţă fiind şi d. **Stavri Ghiolu,** subsecretar de Stat al Industriei, Comerţului şi Minelor, cu cari a discutat principalele probleme cari îngreunează activitatea acestei industrii precum şi modul de aplicare al legii Petrolului.

NOUILE DEPOZITE DE PETROL ALE SOCIETAŢEI „DISTRIBUŢIA"

Vedere exterioară

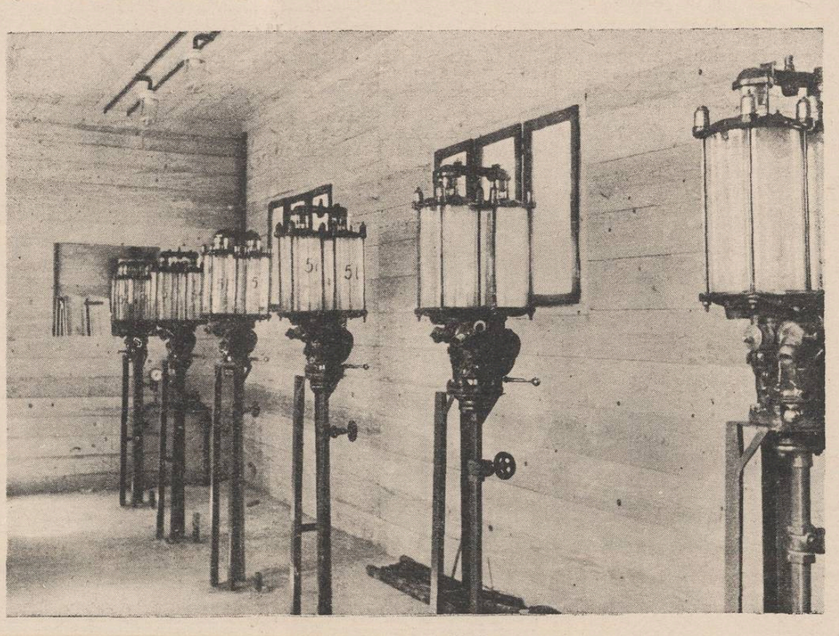

Interiorul depozitelor cu 6-8 pompe automate

Citiţi şi răspândiţi
„România Petroliferă"

Evolution du capital en lei et résultats de l'activité des principales entreprises pétrolières (années 1914, 1920, 1928, 1941)

Nr. curent	SOCIÉTÉ	Année de la fondation	Capital au 31/XII 1914	Capital au 31/XII 1920	31/XII 1928			31/XII 1941					Nr. curent
					Capital	Bénéfice net	Pertes	Capital	Bénéfice net	Pertes	Réserves	Total des amortissements	
1	Astra Română	1910	60.000.000	135.000.000	1.356.000.000	5.888.880	—	2.542.500.000	438.151.436	—	3.652.083.860	5.202.121.687	1
2	Concordia	1907	12.500.000	40.000.000	500.000.000	122.595.184							2
3	Vega	1905	5.000.000	5.000.000	100 000.000	14.529.000	Concordia	1.470 000.000	192.475.494	—	1.161.069.965	5.335.447.144	3
4	Sirius	1920	—	20.000.000	200.000.000	29.886.980							4
5	Foraky Românească	1922	—	5.000.000	125.000.000	118.200							5
6	Steaua Română	1896	120.000.000	300.000.000	1.000.000.000	28.388.535	—	1.500.000.000	180.739.287	—	1.685.472.291	1.974.671.854	6
7	Româno-Americana	1904	25.000.000	150.000.000	500.000.000	37.960.000	—	1.500.000.000	236.341,331	—	1.856.015.132	2.957.925.936	7
8	Roumanian Consolidated Oil Ltd.	1912	45.450.000	44.187.500									8
9	Orion	1910	20.100.000	40.000.000									9
10	Traian Roumanian Oil Co.	1913	6.312.500	6.312.500									10
11	Chiciura Oilfields of Ltd. Roumanian	1913	13.825.000	12 825.000	Unirea 150.000.090	12.077.556	—	720.148.090	—	—	261.051.411	2.711.633.939	11
12	Anglo-Roumanian Petroleum	1908	5.500.000	3.787.500									12
13	Stavropoleos Moreni Oil Ltd.	1912	4.721.750	4.418.750									13
14	Beciu (Roum.) Oil Fields Ltd.	1910	3.787.500	3.787.500									14
15	Speranța	1899	1.456.900	1.500.000	36.000.000	18.295.075	—	2.160.000	400.226				15
16	Creditul Minier	1919	—	25.000.000	605.000.000	63.389.103	—	605.000.000	53.920.150	—	54.976.915	1.677,610.819	16
17	Colombia	1905	5.000.000	100.000.000									17
18	Aquila Franco-Română	1904	6.300.000	48.000.000	Colombia 380.000.000	78.117.674	—	380.000.000	37.669.800	—	444.451.300	164.000.000	18
19	Prahova	1920	—	7.500 000	300.000.000	—	Prahova	330.000.000	7.755.974	—	46.862.315	1.342.090.885	19
20	Petrolul București	1920	12.000.000	50.000.000	2.244.504								20
21	I. R. D. P.	1920	—	100.000.000	600.000.000	4.032.435	—	120.000.000	7.974.959	—	77.233.816	8.330.642	21
22	Petrol Block	1918	—	100.000.000	600.000.000	30.476.033	—	470.000.000	—	*129.434.172*	21.154.0 0	6.820.900	22
23	Redevența	1918	—	50.000.000	300.000 000	27.444.772	—	300.000.000	—	—	31.969.821	185.108.600	23
24	Sospiro	1920	—	3.000.000	700.000.000	—	—	26.000.000	937.052	—	309.165	131.037.900	24
25	Roumano Belge de Pétrole	1908	3.000.000	25.000.000	400.000.000	—	—	60 000. 00 (31/XII 1940)	—	—	1.744.000	23.312.000	25
26	Foraj Lemoine	1923	—	30.000.000	220.000.000	1.272.738	—	44.000.000	2.785.830	—	44.078.207	46.045.152	26
27	Petrolul Românesc	1920	—	37.000.000	122.000.000	5.121.849	—	120.000.000	—	—	11.145.056	231.392.807	27
28	Petrol Govora	1921	—	—	85.000.000	—	—	57.800.000	—	—	9.642.655	196.650.000	28
29	Petrolmina	1920	—	25.000.000	250.000.000	608.954	—	70.000.000 (31/XII 1940)	—	*8.454.828*	739. 89	406.392.807	29
30	Petrolul	1908	2.800.000	5.000.000	60.000.000	46.908	—	15.000.060	—	*4.857 200*	—	—	30
31	Starnaphta	1926	—	—	70.000.000	—	—	60 000.000	—	*39.757*	—	79.838.693	31
32	Naphta Română	1920	—	10.000.000	26.000.000	—	*5.645.279*	42.100.000 (31/XII 1940)	—	*8.311.000*	—	6.332.300	32
33	Duplex	1920	—	1.300.000	18.750.000	—	—	26.500.000	—	*13.915.820*			33
34	Subsolul Român	1922	—	—	100.000.000	15.885.045	—	15.000.000					34
35	Buna Speranța	1924	—	—	30.000.000	—	*15.366.764*	15.000 000	745.393				35
36	Italo-Română	1905	7.500.000	7.500.000	7.500.000	—	—	12.500.000 (31 XII 1940)	—	*1.415.000*			36
37	Cometa	1916	—	50.000.000	100.000.000	—	*4.397.028*	10 000.000 (31/XII 1931)	—	*2.760.000*			37
38	Măceș	1913	160.000	1.000.000	30.000.000	—	*7.042 986*	10.000.000 (31/XII 1931)	—	*2.893.000*			38
39	Moldonaphta	1926	—	—	15.000.000	—	—	22.000.000	—	*14.591.141*			39
40	Telega Moreni	1926	—	—	5.000.000	278.324	—	7 500.000	—	*2.790.955*			40
41	Moreni Ghirdoveni	1908	7.500.000	7.500.000	2.250.000	—	*1.257.451*						41
42	Apostolake	1910	2.500.000	2.500.000	10.000.000	—	*380.933*						42
43	Dacia Romano Petroleum Sind. Ltd.	1919	—	7.575.000	*300 000 L.st*	—	111.245 L.St.	234.479.000	—	36.042.518	—	260.614.577	43
44	Soc. Rom. p. Com. și Industr. Petrolului	1889	818.750	818.750	818.750	10.999	—	818.750					44
45	Craiova	1914	200.000	4.000.000	200.000.000	—	20.58 .672						45
46	Intreprinderile Grigorescu	1924	—	—	50.000.000	5.555.654	—	25.000.000	2.000.000	—	287.000	156.087.780	46
47	Generala Petrolifera	1920	—	60.000.000	60.000.000	—	36.4 7.785	40.000.000	34.836.000				47
48	România Petroliferă	1920	—	25.000.000	1 0.000.000	—	31.126.588						48
49	Forajul	1920	—	15.000.000	200.000.000	—	—	23.351.000	3.406.000	—	5 900.900	266.300.000	49
50	Sidus	1920	—	5.000.000	20.000.000	81.846							50
51	Magda	1920	—	5.000.000									51
52	Petrol Latina	1915	—	100.000.000	100.000.000	—	—	10.000.000	23.000				52
53	Sondajul	1922	—	—	200.000.000								53
54	Sondrum	1921	—	—	100.000.000	15.885.045							54
55	Carmen Petrol	1925	—	—	75.000.000								55
56	Pallas	1924	—	—	60.000.000	6.420.640							56
57	Inter Omnium Petrolifer	1924	—	—	58.000.000	—	23.077.727						57
58	Terenurile Petrolifere Române	1924	—	—	55.600.000	—	19.262.468						58
59	Forex	1923	—	—	30.000.000								59
60	Petrolina	1922	—	—	50.000 000	—	*8.913.059*	20.000.000 (31/XII 1940)	—	*2 298.000*			60
61	Ochiuri	1922	—	—	50.000.000	—	*17.909.719*						61
62	Luteția Română	1924	—	—	30.000.000	—	*3.339.866*						62
63	Apex	1924	—	—	50 000 000	—	*8.913.059*						63
64	Apollo	1922	—	—	20.000 000	—	*11.692.883*						64
65	Banca Minelor	1921	—	—	100.000 000								65
66	Româno-Africana	1927	—	—	600.000.000								66
67	Soc. Regală de Petrol	1926	—	—	100.000.000								67
68	Sardep	1939	—	—	—	—	—	40.000.000	8.371.556	—	10.669.070	5.431.651	68
69	Sarpetrol	1035	—	—	5.000.000	—	—	35.000.000	2. 55.000	—	8.540.000	1.853.000	69
70	S. T. A. D.	—	—	—	—	—	—	32.000.000	4.624.753	—	—	2.862.314	70
	Distribuția	1908	*1.000.000*	*1.000.000*	*1.000.000*	Investissements 112.096.574	Amortissements 34.688.576	510.000.000	Investissements 768,716.778		Amortissements 311.755.552		

In urma numeroaselor transformări în structura capitalurilor a diverse societăți petrolifere, efectuate în ultimul timp, nu este fără interes, credem, a se vedea cum au evoluat principalele capitaluri în lei ale întreprinderilor petrolifere, precum și rezultatele activității acestora.

Cifrele din acest tablou oglindesc cele de mai sus la diferite epoci: în 1914, ajunul marelui război, în 1920, epoca de goană după petrolul românesc, în 1928, ajunul marei crize petrolifere și 1941, ultimul exercițiu încheiat.

Din aceste cifre se constată cu bucurie mersul mereu înfloritor al principalelor noastre întreprinderi, cari, grație prevederii și bunei lor conduceri, au trecut cu bine prin toate greutățile ce au apăsat asupra petrolului românesc.

Se mai poate vedea că unele întreprinderi au trăit și trăesc (bine) tot din pagubă, iar altele au dispărut cu totul după o scurtă activitate. Toate aceste supraviețuiri anemice sau din pagubă se datoresc într'adevăr sforțărilor de tot felul din cari multe foarte inimoase de redresare, iar unele credulității acționarilor, fie români fie străini, cari răspunzând tuturor apelurilor de noui capitaluri au trăit numai cu speranțe!

Astfel capitalul în lei al societăților petrolifere se ridicau, după datele „Monitorului de Petrol", la finele anului 1914 la 470.857.987 lei; la 31/XII 1920 la 1 326.000.000 efectiv vărsați, la 31 XII 1926 la 11,5 miliarde lei, la 31/XII 1928 la lei 12.216.575.000; iar la 31/XII 1941 la 13.345.015.000 fără a se socoti cele dispărute în acest timp.

Iluziile, după marele război, în petrolul românesc, au dispărut cu totul, iar după actualul război nu se va mai repeta acea goană de creări de societăți petrolifere, ci se vor consolida și grupa acelea cari au posibilitatea de a activa în folosul general, iar acelea cari au trăit pentru anumite interese nu vor mai putea rezista. Atunci întreaga industrie de petrol lucrând într'un singur scop — ca și acuma — interesul țării, strâns unită și pregătită, va putea dobândi monopolul aprovizionări Europei și Orientului apropiat cu produse petrolifere recuperând debușeurile pierdute și găsi prosperitatea pentru care a luptat.

Pentru o complectare a tabloului de mai sus vom publica în curând, activitatea generală și separată a acestor întreprinderi și a altora, cari lipsesc.

A la suite des nombreuses transformations, survenues ces derniers temps, dans la structure des capitaux de diverses sociétés pétrolières, il n'est pas sans intérêt — croyons-nous — de voir comment ont évolué les principaux capitaux en lei des entreprises pétrolières, ainsi que les résultats de leur activité.

Les chiffres de ce tableau reflètent cette situation à diverses époques: en 1914, à la veille de la grande guerre, en 1920, époque de la chasse au pétrole roumain, en 1928, veille de la grande crise pétrolière et en 1941, dernier exercice clôture.

De ces données on constate avec satisfaction la marche toujours prospère de nos principales entreprises qui, grâce à la prévoyance et à leur sage direction, ont surmonté toutes les difficultés qui ont pesé sur le pétrole roumain.

On pent encore voir que certaines entreprises ont vécu et vivent toujours malgré leurs pertes, et que d'autres ont tout à fait disparu après une courte activité. Toutes ces survivances anémiques ou avec pertes sont dues, à la vérité, aux efforts de redressement, et d'autres aux appels faits aux actionnaires pour de nouveaux capitaux.

Ces capitaux, en lei, des sociétés pétrolifères se montaient, d'après le Moniteur du Pétrole Roumain, à la fin de 1914, à lei 470.657.967, au 31/XII 1920 à 1.326.000.000 lei versés, au 31/XII 1926 à 11,5 milliards lei, et au 31/XII 1941 à 13.345.015.000 lei, sans compter les entreprisese disparues entre temps.

Les anciennes illusions et la chasse au pétrole roumain ne se renouvelleront plus comme en 1920, mais après cette guerre les entreprisese se reconsolideront et se regroupperont en vue d'activer dans un seul intérêt: celui du pays. Et alors, l'entière industrie pétrolière, étroitement unie et préparée, pourra acquérir le monopole de l'approvissionement en pétrole de l'Europe, recupérant les débouchés perdus et aboutir également à la prosperité pour laquelle elle a lutté.

Prix du pétrole brut

QUALITÉS DE BRUT	Prix à l'exportation Lei par wagon	Prix pour les ventes à l'intérieur Lei par wagon
Brut non-parafineux contenant de l'essence d'aviation, indice d'oct. supérieur à 70	23.500	22.500
Buștenari et Baicoi léger	20 550	18.000
„ moyen	243.00	20 000
„ paraffineux	20.550	18.000
Moreni Dacian non-huileux	24 800	17.800
„ pataffineux I	20.550	18.000
Tzintea non-paraffineux	24.800	18.500
„ paraffineux	20.550	18.000
Boldești	20.300	17.000
Ceptura	19.800	17.000
Copăceni	25.000	19.700
Ochiuri non-paraffineux	24.800	19.500
„ paraffineux	20.550	18.000
Gura-Ocniței paraffineux	20.550	18.000
„ „ Dacien I	20.550	18.000
„ „ „ II	24.800	17.500
Bucșani	20.300	17.009
Arbănași	20.300	17.000
Brut de Moldavie	19.500	15.700

„CONCORDIA"

Societate Anonimă Română pentru Industria Petrolului

INCUNOȘTIINȚARE

I. RECUPONAREA ACȚIUNILOR

Se aduce la cunoștința Domnilor acționari ale căror acțiuni „Concordia" poartă numerele de la 1—2.600.000 inclusiv și ale căror cupoane s'au epuizat, că sunt rugați ca începând dela data de 9 Noembrie 1942, să se prezinte cu acțiunile la Banca Comercială Română, București, strada Smârdan No. 3, pentru a li se elibera câte o foaie de cupoane purtând numerele de cupoane dela 32 (pe exercițiul 1940) până la 51 (pe exercițiul 1959).

Domnii acționari care au încasat dividendul pe exercițiul 1940 pe baza talonului, li se va reține cuponul No. 32 (pe exercițiul 1940) de către Banca Comercială Română.

II. STAMPILAREA ACȚIUNILOR „CONCORDIA" PENTRU REEVALUARE

Conform deciziei Adunării generale extraodinare din 14 Aprilie 1942, Domnii acționari ai societăți noastre, sunt rugați a prezenta acțiunile „Concordia" cu incepere dela 9 Noembrie 1942, la ghișeurile Băncii Comerciale Române, București, strada Smârdan No. 3, urmând a se aplica pe aceste acțiuni ștampila pentru mărirea valorii nominale dela lei 250 la lei 350.

III. PLATA DIVIDENDULUI PE EXERCIȚIUL 1941

Se aduce la cunoștința Domnilor acționari că în conformitate cu deciziunea Adunării generale ordinare din 4 Noembrie 1942, dividendul pe exercițiul 1941 se va plăti cu începere dela 9 Noembrie 1942, la ghișeurile Băncei Comerciale Române din București, strada Smârdan No. 3. și la ghișeurile Băncei Comerciale din Câmpulung, județul Muscel, contra prezentărei cuponului No. 33 (exercițiul 1941) cu lei 25 (douăzeci și cinci) aparținând persoanelor fizice.

Pentru acțiunile aparținând celibatarilor se vor reține și taxele speciale prevăzute în Decretul-Lege No. 1.120, publicat în Monitorul Oficial No. 78 din 1 Aprilie 1940.

Deasemenea pentru acțiunile aparținând evreilor, se vor reține și taxele proporționale prevăzute în Decretul-Lege No. 132, asupra taxelor militare datorate de evrei, publicat în Monitorul Oficial No. 17 din 21 Ianuarie 1941.

Cuponul No. 33 (pe exercițiul 1941) al acțiunilor aparținând societăților anonime din țară, se va plăti numai la ghișeurile Băncei Comerciale Române, București, strada Smârdan No. 3. cu lei 26.5625, din care lei 25 reprezintă cuponul net și lei 1,6625 reprezintă bonificarea impozitului supra-cotă.

Spre a se beneficia de această bonificare, societățile anonime vor depune cupoanele de dividend pe exercițiul 1941, spre încasare, până la 9 Decembrie 1941, însoțite de un bordereu cuprinzând declarația semnată de reprezentanții legali, că acțiunile respective sunt proprietatea lor și figurează în inventarul și bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1941.

După această dată nu se va mai face bonificarea impozitului supra-octă, societățile anonime urmând să o ceară dela ministerul Finanțelor.

In acelaș termen, instituțiile de utilitate publică care potrivit legilor speciale sunt scutite de orice impozite și taxe, sunt rugate ca pentru acțiunile „Concordia" proprietatea lor, să depună la Serviciul Titlurilor al societății noastre, București, str. Matei Milo No. 15, o declarație de numărul de acțiuni ce posedă.

RENTABILITATEA INDUSTRIEI PETROLIFERE

(Urmare din pagina I-a)

Daca — după cum cer industriași de petrol și buna dreptate — s'ar aduce prețurile interne la nivelul celor de export, ACESTE PREȚURI SUNT INCA DEPARTE de nivelul creșterii generale a prețurilor produselor de bază — din cari unele sunt monopolizate iar altele sever controlate și maximalizate.

Tablourile de mai jos ne arată prețurile noui propuse; a căror urcare — se poate vedea — este mult sub nivelul general al creșterii prețurilor menționate în tabloul de la inceput.

Prețurile interne egale cu prețurile la export

Produsele principale de petrol	Pentru industria de petrol[1]	Pentru consumatori[2] Preț actual	Preț viitor	Creștere în %
	în lei pe tonă			
I. Cu taxe integrale:				
1. Benzină auto 63 oc.	5.892	19.000	22.062	30
Benzină auto 60 oc.	5.679	18.350	21.806	16
2. Petrol lampant rafinat	4.881	2.800	6.661	138
3. Motorină industrială + 5	4.353	5.300	9.504	79
4. Păcură de ars obișnuită	1.942	1.800	2.880	60
5. Combustibili speciali[3] Nr. 5	3.077	2,406	4.432	85
II. Cu taxe reduse:				
1. Benzină auto	5.679	6.200	10.059	62
Benzină grea	5.389	6.000	9.710	62
2. Petrol lampant	4.881	2.600	6.401	146
3, Motorină	4.353	3.600	7.123	98

1) Prețuri interne loco fabrica Ploești, fără taxe și chiria vagonului.
2) Prețuri interne de vânzare loco fabrică, inclusiv taxele, chiria vagonului și impozitul 4%.
3) Prețurile combustibililor speciali la export, au fost calculate după componenți.

Prețurile în Capitală

	Prețul actual	Prețul nou cerut	spor %	Varianta cu prețul fabrică 85% din preț export	spor %
	Prețuri de vânzare loco depozit cu ridicata:				
Benzină auto 60	21,50	25,05	17	24,05	12
Petrol lampant[1]	3,90	8,30	113	7,60	95
Motorină industrială	6,60	11,20	70	10,40	58
Păcură de ars	2.50	4,00	60	3,65	46
Combustibil „E"	3,70	6,95	88	6,25	69
	Prețurile de vânzare cu amănuntul (în lei pe litru)				
Benzină auto	18,00	21,50	19	20,50	14
Petroi lampant[2]	4,00	8,00	100	7,50	87

1) Aplicarea variantei pentru prețul petrolului lampant ar da: a) varianta 80% din prețul de export, noul preț ar fi 7.25 lei (creșterea 86%); b) varianta 75% din prețul de export: prețul nou ar fi 6,95 lei (creșterea 78%).
2) Idem a) varianta 80%, noul preț ar fi 7,00 lei (creștere 75%); b), noul preț ar fi 6,50 lei și (cerere 62%).

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ȚIȚEI ȘI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ȘI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

SARDEP

STR. BENITO MUSOLINI No. 27
BUCUREȘTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: „STADEP"

D. Alex. Neagu, Ministrul de Finanțe, primind în audiență pe membrii „Asociației Industriilor de Petrol din România" a arătat toată buna înțelegere pentru doleanțele industriei petrolifere privitoare la:

a) **noulle sarcini fiscale în favoarea comunelor,**

b) **netaxarea diferenței de preț de recuperat dela cumpărătorii italieni,**

c) **revenirea asupra normelor de stabilire a contribuțiunii excepționale din anul 1940,**

și este de sperat că neînțelegerile ivite asupra acestor chestiuni vor fi grabnic rezolvate cu aceiași solicitudine pe care d. Ministru Al. Neagu a arătat-o întotdeauna încurajării intensificării producției.

Este cazul să arătăm că sarcinile fiscale de tot felul și taxele de transport pe care numai cele 19 principale întreprinderi petrolifere le-au suportat, s'au ridicat dela:

9 miliarde lei în 1939, la 18 miliarde lei în 1940 și la 19 miliarde lei în 1941.

Ați avut la instalația Dv. de foraj cabluri VERIFORM SIL?

Incercați acest cablu perfect prin construcția sa, care se deapănă ușor, fără tendințe de deplasare pe tobe, fabricat de „CABLUL ROMANESC" S. A. R. Ploiești, și veți fi pe deplin mulțumiți.

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVARATA ECONOMIE

C. 13532 — Atelierele Societății Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25